

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-102-25
UC40

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o zdrowiu zwierząt.
Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.
Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zdrowiu zwierząt^{1), 2), 3)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) właściwość organów w zakresie zdrowia zwierząt określonym w przepisach:
 - a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:

1) służy stosowaniu:

- a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3),
- b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, Dz. Urz. WE L 173 z 27.06.2001, str. 12, Dz. Urz. WE L 177 z 30.06.2001, str. 60 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 564, Dz. Urz. WE L 45 z 15.02.2002, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 566, Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002, str. 3, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 7, Dz. Urz. UE L 95 z 11.04.2003, str. 15, Dz. Urz. UE L 152 z 20.06.2003, str. 8, Dz. Urz. UE L 160 z 28.06.2003, str. 1 i 22, Dz. Urz. UE L 173 z 11.07.2003, str. 6, Dz. Urz. UE L 265 z 16.10.2003, str. 10, Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 29, Dz. Urz. UE L 333 z 20.12.2003, str. 28, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 52, Dz. Urz. UE L 271 z 19.08.2004, str. 24, Dz. Urz. UE L 274 z 24.08.2004, str. 3, Dz. Urz. UE L 344 z 20.11.2004, str. 12, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2005, str. 31, Dz. Urz. UE L 163 z 23.06.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 06.08.2005, str. 3, Dz. Urz. UE L 317 z 03.12.2005, str. 4, Dz. Urz. UE L 44 z 15.02.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2006, str. 5, Dz. Urz. UE L 116 z 29.04.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2006, str. 10 i 27, Dz. Urz. UE L 187 z 08.07.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 404 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 165 z 27.06.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 317 z 05.12.2007, str. 61, Dz. Urz. UE L 9 z 12.01.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 23.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 18.06.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 161 z 20.06.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 202 z 31.07.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 260 z 30.09.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 46, Dz. Urz. UE L 34 z 04.02.2009, str. 11, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2009, str. 11 i 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 155, Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 10, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 56, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 13, Dz. Urz. UE L 9 z 15.01.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 179 z 29.06.2013, str. 60, Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 225 z 19.08.2016, str. 76, Dz. Urz. UE L 18 z 24.01.2017, str. 42, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 110 z

-
- 27.04.2017, str. 2, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 117, Dz. Urz. UE L 281 z 31.10.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 174 z 10.07.2018, str. 12, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 173 z 27.06.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 184 z 12.06.2020, str. 43, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 13, Dz. Urz. UE L 137 z 22.04.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 256 z 19.07.2021, str. 56, Dz. Urz. UE L 295 z 18.08.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 58, Dz. Urz. UE L 29 z 10.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 214 z 17.08.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 295 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/877 z 22.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/887 z 25.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/918 z 26.03.2024) oraz Dz. Urz. UE L 2025/328 z 20.02.2025,
- c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328, Dz. Urz. UE L 170 z 01.07.2005, str. 12, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 280 z 24.10.2007, str. 5, Dz. Urz. UE L 73 z 19.03.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 138 z 26.05.2011, str. 45, Dz. Urz. UE L 281 z 28.10.2011, str. 7, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 90 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1),
- d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1);
- 2) wdraża dyrektywę 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 352, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 155 z 18.06.2009, str. 30 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 234).
- 2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, ustawę z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych, ustawę z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich, ustawę z dnia 4 listopada 2022 r. o Centralnym Azylu dla Zwierząt oraz ustawę z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.
- 3) Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/429”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429,

- b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.⁵⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”,
- c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 173 z 27.06.2001, str. 12, Dz. Urz. WE L 177 z 30.06.2001, str. 60 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 564, Dz. Urz. WE L 45 z 15.02.2002, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 566, Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002, str. 3, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 7, Dz. Urz. UE L 95 z 11.04.2003, str. 15, Dz. Urz. UE L 152 z 20.06.2003, str. 8, Dz. Urz. UE L 160 z 28.06.2003, str. 1 i 22, Dz. Urz. UE L 173 z 11.07.2003, str. 6, Dz. Urz. UE L 265 z 16.10.2003, str. 10, Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 29, Dz. Urz. UE L 333 z 20.12.2003, str. 28, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 52, Dz. Urz. UE L 271 z 19.08.2004, str. 24, Dz. Urz. UE L 274 z 24.08.2004, str. 3, Dz. Urz. UE L 344 z 20.11.2004, str. 12, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2005, str. 31, Dz. Urz. UE L 163 z 23.06.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 06.08.2005, str. 3, Dz. Urz. UE L 317 z 03.12.2005, str. 4, Dz. Urz. UE L 44 z 15.02.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2006, str. 5, Dz. Urz. UE L 116 z 29.04.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2006, str. 10 i 27, Dz. Urz. UE L 187 z 08.07.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 404 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 165 z 27.06.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 317 z 05.12.2007, str. 61, Dz. Urz. UE L 9 z 12.01.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 23.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 18.06.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 161 z 20.06.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 202 z 31.07.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 260 z 30.09.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 46, Dz. Urz. UE L 34 z 04.02.2009, str. 11, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2009, str. 11 i 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 155, Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 10, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 56, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 13, Dz. Urz. UE L 9 z 15.01.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 179 z 29.06.2013, str. 60, Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 225 z 19.08.2016, str. 76, Dz. Urz. UE L 18 z 24.01.2017, str. 42, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 110 z 27.04.2017, str. 2, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 117, Dz. Urz. UE L 281 z 31.10.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 174 z 10.07.2018, str. 12, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 173 z 27.06.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 184 z 12.06.2020, str. 43, Dz. Urz. UE L 360 z 30.10.2020, str. 13, Dz. Urz. UE L 137 z 22.04.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 256 z 19.07.2021, str. 56, Dz. Urz. UE L 295 z 18.08.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 58, Dz. Urz. UE L 29 z 10.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 214 z 17.08.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 295 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/877 z 22.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/887 z 25.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/918 z 26.03.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/328 z 20.02.2025.

(Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm.⁶⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 39, str. 75), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2160/2003”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 2160/2003,

- d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009;

2) zasady:

- a) zwalczania chorób w zakresie nieuregulowanym w przepisach wymienionych w pkt 1 lit. a–c lub w zakresie przewidzianym do uregulowania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej,
 - b) monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i w paszach;
- 3) sprawy dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1069/2009 lub w zakresie przewidzianym do uregulowania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) choroba – chorobę w rozumieniu art. 4 pkt 16 rozporządzenia 2016/429;
- 2) choroba kategorii A – chorobę kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 170 z 01.07.2005, str. 12, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 280 z 24.10.2007, str. 5, Dz. Urz. UE L 73 z 19.03.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 138 z 26.05.2011, str. 45, Dz. Urz. UE L 281 z 28.10.2011, str. 7, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 90 oraz Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiającego wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz. Urz. UE L 308 z 04.12.2018, str. 21, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1882”;

- 3) choroba kategorii B – chorobę kategorii B w rozumieniu art. 1 pkt 2 rozporządzenia 2018/1882;
- 4) choroba kategorii C – chorobę kategorii C w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2018/1882;
- 5) choroba kategorii D – chorobę kategorii D w rozumieniu art. 1 pkt 4 rozporządzenia 2018/1882;
- 6) choroby odzwierzęce – choroby, które w sposób naturalny mogą być pośrednio lub bezpośrednio przenoszone między zwierzętami a ludźmi;
- 7) choroby umieszczone w wykazie – choroby umieszczone w wykazie w rozumieniu art. 4 pkt 18 rozporządzenia 2016/429;
- 8) czynnik chorobotwórczy – czynnik chorobotwórczy w rozumieniu art. 4 pkt 17 rozporządzenia 2016/429;
- 9) inne czynności urzędowe – inne czynności urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 160 z 15.06.2020, str. 30 oraz Dz. Urz. UE L 2024/216 z 12.01.2024.

- 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;
- 10) kompartment – kompartment w rozumieniu art. 4 pkt 37 rozporządzenia 2016/429;
 - 11) kontrola urzędowa – kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;
 - 12) materiał biologiczny – materiał biologiczny w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia 2016/429;
 - 13) nowo występująca choroba – nowo występującą chorobę w rozumieniu art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2016/429;
 - 14) obszar objęty ograniczeniami – obszar objęty ograniczeniami w rozumieniu art. 4 pkt 41 rozporządzenia 2016/429;
 - 15) odzwierzęce czynniki chorobotwórcze – bakterie, wirusy, pasożyty, grzyby lub inne czynniki biologiczne mogące wywoływać choroby odzwierzęce;
 - 16) ognisko choroby – ognisko choroby w rozumieniu art. 4 pkt 40 rozporządzenia 2016/429;
 - 17) oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe – zdolność niektórych gatunków drobnoustrojów do przeżycia, a nawet do wzrostu przy takiej koncentracji czynnika przeciwdrobnoustrojowego, która jest wystarczająca do powstrzymania wzrostu lub zabicia drobnoustrojów tego samego gatunku;
 - 18) pasza – paszę w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);
 - 19) podmiot – w odniesieniu do:
 - a) zwierząt i produktów – podmiot w rozumieniu art. 4 pkt 24 rozporządzenia 2016/429,

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111, Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 2024/3115 z 16.12.2024.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/908 z 20.03.2024.

- b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych – podmiot w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 20) produkty – produkty w rozumieniu art. 4 pkt 32 rozporządzenia 2016/429;
- 21) produkty pochodne – produkty pochodne w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 22) produkty pochodzenia zwierzęcego – produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 4 pkt 29 rozporządzenia 2016/429;
- 23) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego – produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 24) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia 2017/625;
- 25) przewoźnik – przewoźnika w rozumieniu art. 4 pkt 25 rozporządzenia 2016/429;
- 26) TSE – TSE w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 999/2001;
- 27) urzędowy lekarz weterynarii – urzędowego lekarza weterynarii w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2017/625;
- 28) weterynaryjny numer identyfikacyjny:
 - a) niepowtarzalny numer rejestracyjny, o którym mowa w art. 93 akapit drugi i art. 173 akapit drugi rozporządzenia 2016/429,
 - b) niepowtarzalny numer zatwierdzenia nadany zakładowi albo grupie zakładów akwakultury zatwierdzonych zgodnie z art. 97 i art. 99 albo art. 180 rozporządzenia 2016/429,
 - c) numer urzędowy, o którym mowa w art. 47 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1069/2009;
- 29) wprowadzenie do obrotu – wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 30) zagrożenie – zagrożenie w rozumieniu art. 4 pkt 21 rozporządzenia 2016/429;
- 31) zakład – w odniesieniu do:
 - a) zwierząt i produktów – zakład w rozumieniu art. 4 pkt 27 rozporządzenia 2016/429,
 - b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych – przedsiębiorstwo lub zakład w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 32) zwierzę domowe – zwierzę domowe w rozumieniu art. 4 pkt 11 rozporządzenia 2016/429;
- 33) zwierzęta – zwierzęta w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia 2016/429;

- 34) zwierzęta akwakultury – zwierzęta akwakultury w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia 2016/429;
- 35) zwierzęta dzikie – zwierzęta dzikie w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia 2016/429;
- 36) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 37) zwierzęta lądowe – zwierzęta lądowe w rozumieniu art. 4 pkt 2 rozporządzenia 2016/429;
- 38) zwierzęta utrzymywane – zwierzęta utrzymywane w rozumieniu art. 4 pkt 5 rozporządzenia 2016/429;
- 39) zwierzęta wodne – zwierzęta wodne w rozumieniu art. 4 pkt 3 rozporządzenia 2016/429.

Art. 3. Do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w ustawie stosuje się przepisy o odpadach.

Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w:

- 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt,
 - 2) art. 3 ust. 1 lit. e rozporządzenia nr 999/2001,
 - 3) art. 3 rozporządzenia nr 2160/2003,
 - 4) art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 1069/2009,
 - 5) art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2017/625, w zakresie zdrowia zwierząt
- chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące:

- 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, wykazów oraz powiadomień określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1,
- 2) rozpatrywania wniosku, o którym mowa w art. 243 ust. 2 rozporządzenia 2016/429,
- 3) występowania z wnioskiem, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003,
- 4) występowania do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zezwoleń, o których mowa w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 5 rozporządzenia nr 2160/2003,
- 5) powiadomień, o których mowa w art. 71 ust. 2 i art. 226 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, art. 31 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/692 z dnia 30 stycznia

2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 379, z późn. zm.¹¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/692”, oraz art. 10 lit. a i art. 12 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/990 z dnia 28 kwietnia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymogów w zakresie zdrowia zwierząt i certyfikacji na potrzeby przemieszczania zwierząt wodnych i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 42), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/990”,

- 6) wyrażania zgód, o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. a i art. 56 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/688 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt lądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 140, z późn. zm.¹²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/688”, i podawania informacji o wyrażeniu tych zgód do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii,
- 7) sporządzania wykazu w celu ustalenia, o którym mowa w art. 230 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, i wykazów, o których mowa w art. 7 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 2160/2003 i art. 29 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2020/692,
- 8) określania warunków zezwoleń na przemieszczanie, o których mowa w art. 13, art. 17 lit. b, art. 24 lit. b, art. 27 lit. b, art. 30 lit. b, art. 64 ust. 3 lit. b, art. 65 ust. 3 lit. b i art. 101 ust. 5 lit. b rozporządzenia 2020/688

– chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu dotyczące:

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 29 i 40, Dz. Urz. UE L 10 z 17.01.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 16 z 18.01.2023, str. 5.

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 56, Dz. Urz. UE L 289 z 10.11.2022, str. 34, Dz. Urz. UE L 16 z 18.01.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2023/2515 z 14.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/3160 z 20.12.2024.

- 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, rejestrów oraz wykazów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1;
- 2) przekazywania informacji publicznej, o której mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/429;
- 3) zatwierdzania programów kontroli przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003, w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 2160/2003, oraz przechowywania wyników realizacji tych programów;
- 4) zatwierdzania przemieszczenia w drodze porozumienia, o którym mowa w art. 63 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2020/688;
- 5) przyznawania odstępstw określonych w art. 32 rozporządzenia 2020/692 i w pkt 2.1 lit. a załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 200/2012 z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium* w stadach brojlerów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 71 z 09.03.2012, str. 31, z późn. zm.¹³⁾);
- 6) zezwoleń, o których mowa w art. 69 rozporządzenia 2020/688, w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2020/692 i w art. 10 lit. b, art. 12 lit. b i art. 23 lit. a rozporządzenia 2020/990;
- 7) wykonywania zadań określonych w art. 69 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 8) wyrażania zgód, o których mowa w art. 155 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/429 i art. 13 ust. 2 lit. a ppkt (ii) rozporządzenia 2020/990;
- 9) przeprowadzania ocen ryzyka, o których mowa w art. 95 lit. a i art. 117 lit. a rozporządzenia 2020/692;
- 10) zgłaszania Komisji Europejskiej zmian, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/2623 z dnia 30 lipca 2024 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad zatwierdzania i uznawania statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentów, w których są utrzymywane zwierzęta lądowe (Dz. Urz. UE L 2024/2623 z 04.10.2024);
- 11) określania szczególnych wymagań, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2020/688.

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 90 oraz Dz. Urz. UE L 46 z 18.02.2019, str. 11.

Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, to ten wniosek składa się lub tego zgłoszenia dokonuje się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej.

3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, to ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania określone w przepisach Kpa odpowiednio dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej lub dla podania.

4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3:

- 1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub
- 2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3

– powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub tego zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie tego wniosku lub tego zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania.

5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania.

6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej.

Art. 7. 1. Podmioty i posiadacze zwierząt domowych w ramach odpowiedzialności, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, zapewniają spełnienie wymagań lokalizacyjnych, zdrowotnych, higienicznych, sanitarnych, organizacyjnych, technicznych lub

technologicznych zabezpieczających przed zagrożeniem epidemiologicznym, epidemicznym lub zapewniających właściwą jakość produktów, obejmujących co najmniej wymagania dotyczące:

- 1) stanu zdrowia zwierząt będących przedmiotem działalności lub wykorzystywanych do jej prowadzenia, w tym odnoszące się do badań potwierdzających ten stan oraz do określonych szczepień ochronnych, lub
- 2) zakładów, z których pochodzą zwierzęta będące przedmiotem działalności lub wykorzystywane do jej prowadzenia, lub
- 3) sposobu ustalania pochodzenia zwierząt będących przedmiotem działalności lub zwierząt, z których lub od których pozyskuje się produkty wytwarzane w ramach prowadzenia działalności, lub
- 4) obiektów budowlanych lub miejsc, w których prowadzi się działalność, lub osób wykonujących określone czynności w ramach prowadzonej działalności oraz zakresu takich czynności, lub
- 5) materiału biologicznego wytwarzanego w ramach prowadzonej działalności.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie przez podmioty i posiadaczy zwierząt domowych realizacji obowiązków w zakresie zdrowia zwierząt i bezpieczeństwa produktów w odniesieniu do danego rodzaju prowadzonej przez nie działalności i gatunku lub kategorii zwierząt oraz mając na względzie ochronę zdrowia publicznego.

Art. 8. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzje w sprawie:

- 1) zastosowania środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625;
- 2) cofnięcia środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625.

Art. 9. 1. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 55 pkt 1,
- 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 55 pkt 1 i art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.¹⁴⁾) oraz działu III ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541, z 2024 r. poz. 1841 oraz z 2025 r. poz. 769).

2. Do postępowania w sprawach, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625, nie stosuje się przepisów art. 29 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz działu III ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy.

Rozdział 2

Zapobieganie chorobom i zwalczanie chorób

Art. 10. 1. Obowiązek powiadamiania, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, dotyczy również:

- 1) chorób i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. b oraz c, i chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 pkt 1 lit. a i pkt 2 innych niż choroby umieszczone w wykazie;
- 2) osób fizycznych lub osób prawnych mających kontakt ze zwierzętami, lekarzy weterynarii lub każdego, kto powziął informacje wskazujące na możliwość wystąpienia choroby;
- 3) każdego przypadku padnięcia bydła, owiec lub kóz.

2. Powiadomienie, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, kieruje się także do powiatowego lekarza weterynarii.

3. Powody, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a oraz b rozporządzenia 2016/429, obejmują w szczególności poronienie u bydła, świń, owiec i kóz, objawy neurologiczne u zwierząt, znaczną liczbę nagłych padnięć zwierząt, zmiany o charakterze krost, pęcherzy, nadżerek lub wybroczyn na skórze i błonach śluzowych zwierząt kopytnych.

4. W przypadku podejrzenia wystąpienia choroby u zwierząt utrzymywanych w zakładzie, podmioty i inne osoby fizyczne lub osoby prawne utrzymujące zwierzęta w tym zakładzie wprowadzają do czasu wykluczenia wystąpienia tej choroby środki, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622 i 769.

uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 64, z późn. zm.¹⁵⁾).

5. Do czasu wprowadzenia środków określonych w art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1, art. 74 ust. 1 i art. 76 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 podmioty i inne osoby fizyczne lub osoby prawne utrzymujące zwierzęta, w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby kategorii A, choroby kategorii B lub choroby kategorii C, stosują środki określone w art. 55 ust. 1 lit. c–e, art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 i art. 74 ust. 4 rozporządzenia 2016/429.

6. Podmioty i inne osoby fizyczne lub osoby prawne, w tym lekarze weterynarii, posiadacze zwierząt domowych, myśliwi, dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego, kierownicy laboratoriów urzędowych, o których mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...), kierownicy weterynaryjnych laboratoriów diagnostycznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 24 oraz ...), i zarządcy dróg publicznych, wykonują odnoszące się do nich obowiązki, w tym dotyczące przekazywania powiadomień i stosowania środków przy podejrzeniu wystąpienia choroby, i przestrzegają nakazów, zakazów lub ograniczeń mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób lub ich zwalczanie.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) choroby podlegające obowiązkowi zwalczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części inne niż:
 - a) choroby umieszczone w wykazie,
 - b) choroby kategorii A, choroby kategorii B i choroby kategorii C – w przypadku zwierząt lądowych,
 - c) choroby kategorii A, choroby kategorii B, choroby kategorii C i choroby kategorii D – w przypadku zwierząt wodnych,
- 2) choroby inne niż choroby umieszczone w wykazie, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowi powiadamiania na zasadach określonych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429

¹⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 247 z 13.07.2021, str. 50, Dz. Urz. UE L 328 z 22.12.2022, str. 171 oraz Dz. Urz. UE L 100 z 13.04.2023, str. 7.

– mając na względzie rozwój sytuacji epidemiologicznej, jak również ochronę zdrowia publicznego, w tym zdrowia zwierząt, oraz międzynarodowe wymagania sanitarno-weterynaryjne obowiązujące w zakresie przemieszczania zwierząt i produktów.

Art. 11. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą system zbierania, przechowywania, analizowania i przetwarzania danych i informacji dotyczących występowania chorób oraz monitorowania odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

2. Podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz laboratoria, o których mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, przekazują powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na siedzibę zakładu leczniczego dla zwierząt lub laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 tej ustawy:

- 1) informacje o podejrzeniu wystąpienia choroby, o której mowa w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/2002 z dnia 7 grudnia 2020 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do powiadamiania unijnego i sprawozdawczości unijnej w zakresie chorób umieszczonych w wykazie, formatów i procedur dotyczących przedkładania unijnych programów nadzoru i programów likwidacji choroby i sprawozdawczości w ich zakresie oraz wnioskowania o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby, a także komputerowego systemu informacyjnego (Dz. Urz. UE L 412 z 08.12.2020, str. 1, z późn. zm.¹⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/2002”, a także o podejrzeniu wystąpienia choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 – niezwłocznie po powzięciu takiego podejrzenia;
- 2) comiesięczne informacje o:
 - a) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
 - b) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,
 - d) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 2.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 184 z 11.07.2022, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 179 z 14.07.2023, str. 48.

3. Powiatowy lekarz weterynarii przechowuje i przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii:

- 1) informacje o podejrzeniu wystąpienia choroby, o której mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, lub o potwierdzeniu wystąpienia ogniska tej choroby, a także o podejrzeniu wystąpienia choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 lub o potwierdzeniu wystąpienia ogniska tej choroby – niezwłocznie po powzięciu podejrzenia wystąpienia tych chorób lub po potwierdzeniu wystąpienia ogniska tych chorób;
- 2) informacje o wygaszeniu ogniska chorób określonych w pkt 1 – niezwłocznie po jego wygaszeniu;
- 3) comiesięcznie – informacje o:
 - a) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
 - b) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,
 - d) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 2.

4. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje niezwłocznie:

- 1) sąsiadnim powiatowym lekarzom weterynarii informacje:
 - a) o podejrzeniu wystąpienia lub o potwierdzeniu wystąpienia:
 - choroby, o której mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
 - choroby umieszczonej w wykazie innej niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
 - choroby odzwierzęcej i odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7,
 - b) określone w ust. 3 pkt 2;
- 2) państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu informację o potwierdzeniu wystąpienia choroby odzwierzęcej lub odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego podlegających obowiązkowi monitorowania.

5. Wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii:

- 1) niezwłocznie – informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
- 2) comiesięcznie – informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 3 lit. a, b oraz d;

- 3) do końca marca za ubiegły rok – informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 3 lit. c.

6. Informacje określone w ust. 2–5 zawierają:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę posiadacza zwierzęcia, u którego podejrzewa się wystąpienie choroby, lub zwierzęcia chorego albo zwierzęcia objętego monitorowaniem;
- 2) lokalizację zakładu, w którym jest utrzymywane zwierzę, u którego podejrzewa się wystąpienie choroby, lub zakładu, w którym choroba wystąpiła, albo zakładu objętego monitorowaniem, w tym nazwę gminy i miejscowości;
- 3) jeden z następujących numerów:
 - a) numer siedziby stada, z którego pochodzi zwierzę, u którego podejrzewa się wystąpienie choroby, lub zwierzę chore albo zwierzę objęte monitorowaniem, nadany zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,
 - b) weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, w którym jest utrzymywane zwierzę, u którego podejrzewa się wystąpienie choroby, lub zakładu, w którym choroba wystąpiła, albo zakładu objętego monitorowaniem,
 - c) weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu lub podmiotu będącego posiadaczem zwierzęcia, u którego podejrzewa się wystąpienie choroby, lub zwierzęcia chorego albo zakładu objętego monitorowaniem, nadany zgodnie z przepisami o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego;
- 4) inne informacje niestanowiące danych osobowych niezbędne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej.

7. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) przechowuje informacje otrzymane zgodnie z ust. 5 i dokonuje ich analizy;
- 2) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 19 i art. 20 rozporządzenia 2016/429 oraz w art. 3, art. 4 i art. 11 rozporządzenia 2020/2002;
- 3) informuje, wykonując postanowienia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, właściwe organizacje międzynarodowe o występowaniu chorób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw rolnictwa o wyznaczeniu pierwotnego ogniska choroby;
- 5) powiadamia Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o:
 - a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,

- b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
- c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych,
- d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe informacje niestanowiące danych osobowych oraz zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych lekarzy weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz przez podmioty określone w ust. 2 informacji o:
 - a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
 - b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,
 - c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych,
 - d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,
 - e) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7,
- 2) szczegółowy zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomień, o których mowa w ust. 7 pkt 5 lit. c oraz d

– mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania tych informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej.

Art. 12. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej w celu oceny stanu epidemiologicznego oraz zapewnienia zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części prowadzą badania kontrolne chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, choroby, dla których prowadzi się badania kontrolne, sposób prowadzenia tych badań i ich zakres, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego państwa.

Art. 13. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu w zakresie nadzoru, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2016/429, w tym w zakresie opracowania koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji

choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.¹⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/689”.

2. Projekt koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

3. Po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa projektu koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby Główny Lekarz Weterynarii przekazuje projekt tej koncepcji ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa do akceptacji.

4. Do zmiany zaakceptowanej koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia 2020/689, w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie lub danej nowo występującej choroby stosuje się przepisy ust. 1–3.

Art. 14. 1. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) wykonuje zadania:
 - a) państwa członkowskiego określone w art. 28 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2016/429,
 - b) właściwego organu określone w art. 11 rozporządzenia 2020/689– dotyczące unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429;
- 2) nadzoruje realizację unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429.

2. Unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, przed jego przedłożeniem Komisji Europejskiej Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw:

- 1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
- 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

3. Po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ten program ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Zatwierdzony unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 10, Dz. Urz. UE L 192 z 31.07.2023, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 24.

4. Do zmiany zatwierdzonego unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, stosuje się przepisy ust. 1–3.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

- 1) zatwierdzeniu unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, oraz o zmianie tego programu;
- 2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzony unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, oraz zmiany tego programu.

6. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) zawiera z Komisją Europejską umowę o udzieleniu dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 2187/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2021/690”;
- 2) niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o zawarciu umowy o udzieleniu dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690.

Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej:

- 1) projektów obowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 2) projektów nieobowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/429:
 - a) objętych finansowaniem unijnym,
 - b) nieobjętych finansowaniem unijnym;
- 3) narodowych programów kontroli, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003;
- 4) programów monitorujących TSE, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001.

2. Projekty programów wymienionych w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii przed ich przedłożeniem Komisji Europejskiej uzgadnia z ministrem właściwym do spraw:

- 1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
- 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

3. Po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską projektów programów i programów wymienionych w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Zatwierdzone przez Komisję Europejską programy wymienione w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

4. Do zmiany zatwierdzonych programów wymienionych w ust. 1 stosuje się przepisy ust. 1–3.

5. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie stwierdzenia spełnienia warunków, o których mowa w art. 31 ust. 2 akapit drugi lit. a oraz b rozporządzenia 2016/429, i wycofania zatwierdzonych nieobowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

- 1) zatwierdzeniu programów wymienionych w ust. 1 oraz o zmianach tych programów;
- 2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzone programy wymienione w ust. 1 oraz zmiany tych programów.

7. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) zawiera z Komisją Europejską umowę o udzieleniu dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690, w odniesieniu do programów wymienionych w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3 i 4;
- 2) niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o zawarciu umowy o udzieleniu dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690, w odniesieniu do programów wymienionych w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3 i 4.

Art. 16. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować:

- 1) krajowy program likwidacji choroby umieszczonej w wykazie innej niż choroba kategorii A, choroba kategorii B lub choroba kategorii C,
- 2) krajowy program likwidacji choroby innej niż choroba umieszczona w wykazie – biorąc pod uwagę sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do danej choroby.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, zawierają co najmniej:

- 1) opis sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do choroby, dla której te programy są opracowywane;
- 2) analizę szacunkowych kosztów oraz przewidywanych korzyści wynikających z wprowadzenia tych programów;
- 3) czas trwania tych programów oraz określenie celów pośrednich i celu, który ma zostać osiągnięty do dnia ich zakończenia;
- 4) określenie obszaru lub kompartmentu, na których będą realizowane te programy;
- 5) opis środków zapobiegania chorobom, kontroli lub zwalczania chorób, które będą objęte tymi programami, w tym w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia choroby objętej tymi programami;
- 6) opis organizacji stron uczestniczących w tych programach, nadzoru nad tymi stronami i ról tych stron.

3. Programy, o których mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw:

- 1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
- 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

4. Po uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 3, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa programy, o których mowa w ust. 1, do zatwierdzenia. Zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw rolnictwa programy, o których mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

5. Do zmiany programów, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ust. 1–4.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

- 1) zatwierdzeniu programów, o których mowa w ust. 1, oraz o zmianach tych programów;
- 2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzone programy, o których mowa w ust. 1, oraz zmiany tych programów.

Art. 17. Realizacja zatwierdzonych programów wymienionych w art. 14–16 jest finansowana ze środków budżetu państwa.

Art. 18. Jeżeli zatwierdzone programy wymienione w art. 14–16 przewidują odszkodowania, o których mowa w art. 45 ust. 1 i art. 47 ust. 2, to do tych odszkodowań stosuje się przepisy art. 45–47 i przepisy wydane na podstawie art. 48.

Art. 19. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować na wniosek organizacji zrzeszającej podmioty prowadzące działalność w zakresie utrzymywania zwierząt program likwidacji chorób, mając na względzie ułatwienie przemieszczania lub wywozu zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego i poprawę sytuacji epidemiologicznej państwa.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany przez podmioty, o których mowa w ust. 1, które przystąpiły do tego programu dobrowolnie, pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej.

3. Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) dane o sytuacji epidemiologicznej dotyczące danej choroby;
- 2) warunki uczestnictwa w tym programie, w tym warunki i terminy przystąpienia do programu i rezygnacji z uczestnictwa w nim;
- 3) zasady i tryb ponoszenia kosztów uczestnictwa w tym programie;
- 4) analizę szacunkowych kosztów realizacji tego programu i przewidywanych korzyści wynikających z jego realizacji;
- 5) czas realizacji tego programu i określenie celu, który ma zostać osiągnięty do dnia jego zakończenia;
- 6) określenie obszaru, na którym będzie realizowany ten program;
- 7) określenie statusów zdrowotnych stad lub obszarów objętych tym programem, a także celów, które mają zostać osiągnięte w odniesieniu do danego statusu, wymagań niezbędnych do uzyskania i zachowania uznania danego statusu oraz określenie warunków i skutków jego zawieszenia lub cofnięcia;
- 8) wymagania dotyczące osób pobierających próbki do badań laboratoryjnych w ramach realizacji tego programu;
- 9) określenie laboratoriów upoważnionych do przeprowadzania badań laboratoryjnych w ramach realizacji tego programu.

4. Koszty realizacji programu, o którym mowa w ust. 1, w tym koszty pobierania próbek do badań laboratoryjnych i koszty tych badań laboratoryjnych oraz koszty nadzoru sprawowanego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, ponoszą podmioty, o których mowa w ust. 1, realizujące ten program.

5. Program, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

6. Po uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 5, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa program, o którym mowa w ust. 1, do akceptacji. Zaakceptowany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa program, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

7. Do zmiany programu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ust. 1–6.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:

- 1) zaakceptowaniu programu, o którym mowa w ust. 1, oraz o zmianie tego programu;
- 2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zaakceptowany program, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany tego programu.

Art. 20. 1. Podmioty objęte zatwierdzonymi i zaakceptowanymi programami wymienionymi w art. 14–16 i art. 19 stosują środki zapobiegania chorobom, kontroli lub zwalczania chorób obejmujące co najmniej środki określone w art. 25 lub art. 27 objęte tymi programami oraz ponoszą koszty związane ze stosowaniem tych środków określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe rodzaje środków wymienionych w ust. 1 oraz rodzaje kosztów, o których mowa w tym przepisie, mając na względzie zapewnienie prawidłowej realizacji programów wymienionych w art. 14–16 i art. 19, a także choroby oraz gatunki lub kategorie zwierząt objętych tymi programami.

Art. 21. 1. Przyznania, zawieszenia i wycofania statusu obszaru wolnego od danej choroby na poziomie zakładu, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2020/689, oraz przyznania i wycofania statusu zakładu zabezpieczonego przed wektorami, o których mowa w art. 44 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2020/689, powiatowy lekarz weterynarii dokonuje w drodze decyzji.

2. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) wykonuje zadania państwa członkowskiego w zakresie występowania do Komisji Europejskiej z wnioskami o:

- a) zatwierdzenie statusu obszaru wolnego od choroby dla państwa członkowskiego lub jego stref, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2016/429,
 - b) zatwierdzenie statusu obszaru nieobjętego szczepieniami dla państwa członkowskiego lub jego stref, o których mowa w art. 36 ust. 3 rozporządzenia 2016/429,
 - c) uznanie statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentu, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429;
- 2) wykonuje zadanie właściwego organu dotyczące obszaru sezonowo wolnego od zakażenia BTV, o którym mowa w art. 40 ust. 2 rozporządzenia 2020/689;
 - 3) wykonuje zadania państwa członkowskiego dotyczące tymczasowej deklaracji, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a oraz b rozporządzenia 2020/689;
 - 4) ustanawia, prowadzi i aktualizuje wykazy, o których mowa w art. 38 rozporządzenia 2016/429, oraz podaje te wykazy do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii;
 - 5) wykonuje zadania państwa członkowskiego w zakresie powiadamiania Komisji Europejskiej w przypadkach, o których mowa w art. 41 ust. 2 i art. 42 ust. 3 rozporządzenia 2016/429.

Art. 22. 1. Zadania państwa członkowskiego w zakresie zastosowania środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i zniesienia tych środków wykonuje:

- 1) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze właściwości tego powiatowego lekarza weterynarii;
- 2) wojewoda – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii;
- 3) minister właściwy do spraw rolnictwa – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze przekraczającym obszar województwa.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera co najmniej:

- 1) określenie choroby;
- 2) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków.

4. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

5. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii.

6. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

7. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, w drodze rozporządzenia, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 w przypadku ich wprowadzenia na obszarze przekraczającym obszar województwa, mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.

Art. 23. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) wykonują zadania państwa członkowskiego w zakresie opracowywania i aktualizacji planów gotowości, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, i planu kryzysowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 999/2001, zwanych dalej „planami gotowości”, oraz szczegółowych instrukcji, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 2) przeprowadzają ćwiczenia symulacyjne, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.

2. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) koordynuje przeprowadzanie ćwiczeń symulacyjnych, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429;
- 2) występuje z wnioskiem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

3. Opracowane przez Głównego Lekarza Weterynarii plany gotowości są po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przekazywane przez Głównego Lekarza Weterynarii ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

4. Organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, podmioty prowadzące działalność w zakresie pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania produktów lub obrotu produktami oraz podmioty dysponujące środkami materiałowymi i technicznymi, których udział jest niezbędny przy likwidacji chorób, współpracują z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy opracowywaniu i realizacji planów gotowości.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 4:

- 1) na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 1, przekazują w zakresie wskazanym przez ten organ informacje, które są niezbędne do opracowania i aktualizacji planów gotowości;
- 2) realizują wynikające z planów gotowości zadania przewidziane dla tych podmiotów;
- 3) biorą udział w ćwiczeniach symulacyjnych, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.

6. Organy Inspekcji Weterynaryjnej w celu realizacji zadań określonych w planach gotowości mogą zawierać umowy i porozumienia z podmiotami, o których mowa w ust. 4.

7. Obowiązek współpracy, o którym mowa w ust. 4, dotyczy podmiotów prowadzących działalność, której rodzaj i zakres wpływają na możliwość sprawnej i efektywnej likwidacji chorób.

8. Realizacja zadań wynikających z planów gotowości przez podmioty, o których mowa w ust. 4, jest finansowana ze środków budżetu państwa.

Art. 24. 1. Prowadzenie szkolenia osób, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, zwanego dalej „szkoleniem”, wymaga uzyskania upoważnienia wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii udziela upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji, jeżeli podmiot zamierzający prowadzić szkolenie przedstawi program szkolenia oraz określi warunki i sposób jego przeprowadzenia, które zapewniają właściwe przeszkolenie w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, a także przedstawi listę osób, które mają przygotowanie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkolenia.

3. Podmiot prowadzący szkolenie po przeprowadzonym szkoleniu:

- 1) sporządza listę osób uczestniczących w szkoleniu i przekazuje ją wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na siedzibę tego podmiotu;
- 2) wydaje osobom uczestniczącym w szkoleniu zaświadczenie potwierdzające ukończenie tego szkolenia.

4. Lista, o której mowa w ust. 3 pkt 1, zawiera:

- 1) datę i miejsce przeprowadzenia szkolenia;
- 2) nazwę podmiotu, który przeprowadził szkolenie;
- 3) imiona i nazwiska osób uczestniczących w szkoleniu;
- 4) daty i miejsca urodzenia osób uczestniczących w szkoleniu;
- 5) numery identyfikacyjne Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (numery PESEL) osób uczestniczących w szkoleniu.

5. Listę, o której mowa w ust. 3 pkt 1, wojewódzki lekarz weterynarii przechowuje przez 5 lat od dnia zakończenia szkolenia.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia, o którym mowa w ust. 2,
- 2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia,
- 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia

– mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym zapewnienie przestrzegania zasad bezpieczeństwa przy postępowaniu z materiałem szczególnego ryzyka oraz możliwość identyfikacji osób, które ukończyły szkolenie.

Art. 25. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w sprawach indywidualnych powiatowy lekarz weterynarii wprowadza w drodze decyzji.

2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1, są w szczególności:

- 1) nakaz odosobnienia, strzeżenia lub obserwacji zwierząt chorych lub zakażonych lub zwierząt, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia;
- 2) wyznaczenie określonego miejsca jako ogniska choroby;
- 3) nakaz zabicia lub uboju zwierząt chorych lub zakażonych, zwierząt, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia, lub zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę;
- 4) nakaz oczyszczenia i odkażenia miejsc oraz środków transportu, a także odkażenia, zniszczenia lub usunięcia pasz, ściółki, obornika i przedmiotów, z którymi miały kontakt zwierzęta chore lub zakażone lub zwierzęta, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia, w sposób wykluczający ryzyko rozprzestrzeniania się choroby;

- 5) zakaz czasowego opuszczania ogniska choroby przez osoby, które miały lub mogły mieć kontakt ze zwierzętami chorymi lub zakażonymi lub zwierzętami, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia;
- 6) nakaz odkażania rzeczy osób, które miały lub mogły mieć kontakt ze zwierzętami chorymi lub zakażonymi lub zwierzętami, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia;
- 7) zakaz karmienia zwierząt określonymi paszami lub pojenia z określonych zbiorników i ujęć wody;
- 8) zakaz wprowadzania do ogniska choroby, przeprowadzania przez ognisko choroby i wyprowadzania z ogniska choroby zwierząt lub wprowadzania do ogniska choroby i wywożenia z ogniska choroby produktów, zwłok zwierzęcych i pasz;
- 9) nakaz:
 - a) udostępniania zwierząt w celu przeprowadzenia badania klinicznego lub zwłok zwierzęcych do sekcji z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych,
 - b) wykonywania określonych zabiegów na zwierzętach, w tym przeprowadzania szczepień;
- 10) zakaz używania zwierząt do rozmnażania;
- 11) określenie sposobu postępowania ze zwierzętami chorymi lub zakażonymi, zwierzętami, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia, ze zwłokami zwierzęcymi, ze skażonymi produktami lub paszami lub z produktami lub paszami, co do których podejrzewa się, że są skażone;
- 12) nakaz unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych, produktów pozyskanych od tych zwierząt oraz przedmiotów, z którymi miały kontakt zabite zwierzęta, przez podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania i wykorzystywania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych;
- 13) nakaz podjęcia przez posiadacza zakładu określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym;
- 14) nakaz podjęcia przez posiadacza zakładu określonych działań w celu umożliwienia wykonania odstrzału sanitarnego lub odłowu zwierząt dzikich lub zakaz podejmowania działań utrudniających lub uniemożliwiających wykonanie tego odstrzału lub odłowu;
- 15) nakaz przeprowadzenia uboju przez podmioty zajmujące się ubojem zwierząt, z określeniem warunków jego przeprowadzenia;

- 16) nakaz transportu do wskazanych miejsc zwierząt lub zwłok zwierzęcych przez podmioty zajmujące się ich transportem;
- 17) nakaz przetworzenia produktów przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów, a jeżeli jest to konieczne – zastosowania określonej technologii do tego przetworzenia.

3. Jeżeli na obszarze innego powiatu zachodzi konieczność zastosowania środków, o których mowa w ust. 2 pkt 12 i 15–17, powiatowy lekarz weterynarii wnioskuje o zastosowanie tych środków do właściwego dla tego powiatu powiatowego lekarza weterynarii, który wydaje decyzję w sprawie zastosowania tych środków.

4. Decyzje w sprawie środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, i w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 26. 1. W przypadku wprowadzenia środka, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1, polegającego na obserwacji zwierzęcia, u którego podejrzewa się wystąpienie zakażenia wirusem wścieklizny, które mogło zakażać człowieka lub inne zwierzę:

- 1) obserwacja tego zwierzęcia trwa 15 dni;
- 2) to zwierzę poddaje się badaniu klinicznemu w pierwszym, piątym, dziesiątym i piętnastym dniu od dnia prawdopodobnego zakażenia człowieka lub innego zwierzęcia wirusem wścieklizny lub pogryzienia człowieka lub innego zwierzęcia.

2. Jeżeli po 15 dniach obserwacji, o której mowa w ust. 1, nie jest możliwe potwierdzenie wystąpienia lub wykluczenie choroby u zwierzęcia, to okres obserwacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może zostać przedłużony do 21 dni i to zwierzę w ostatnim dniu tej obserwacji poddaje się badaniu klinicznemu.

3. Do czasu zakończenia obserwacji, o której mowa w ust. 1, zwierzęcia nie zabija się, chyba że zachodzi konieczność bezzwłocznego jego zabicia w celu skrócenia jego cierpienia lub bólu. W takim przypadku od zabitego zwierzęcia pobiera się próbki do badań laboratoryjnych w kierunku wścieklizny.

Art. 27. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego.

2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1 są w szczególności:

- 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru;
- 2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów;
- 3) czasowy zakaz organizowania:
 - a) widowisk lub zgromadzeń,
 - b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych;
- 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności;
- 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę;
- 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych;
- 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby;
- 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii;
- 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na daną chorobę;
- 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień;
- 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów, pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu;
- 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich;
- 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc;
- 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt;
- 15) nakaz:
 - a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub

- b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub
 - c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję;
- 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów;
 - 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym;
 - 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania;
 - 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego;
 - 20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami;
 - 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009;
 - 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc;
 - 23) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz;
 - 24) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób;
 - 25) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji;
 - 26) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego.

3. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c i pkt 16, 21 i 23, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów.

4. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 12, 19, 21 i 22, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają

obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów.

5. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940).

6. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

7. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyła wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 28. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) określenie choroby;
- 2) określenie obszaru objętego ograniczeniami;
- 3) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków zwalczania choroby.

3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c.

4. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 3, są w szczególności:

- 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru;
- 2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów;
- 3) czasowy zakaz organizowania:
 - a) widowisk lub zgromadzeń,
 - b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych;
- 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności;

- 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę;
- 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych;
- 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby;
- 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii;
- 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na chorobę;
- 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień;
- 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów i pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu;
- 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich;
- 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc;
- 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt;
- 15) nakaz:
 - a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub
 - b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub
 - c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję;
- 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów;

- 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym;
- 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania;
- 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego;
- 20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami;
- 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009;
- 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc;
- 23) nakaz wykonywania na określonym obszarze ogrodzeń ograniczających lub zatrzymujących migrację zwierząt z terenów leśnych przez właściwego nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe;
- 24) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz;
- 25) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób;
- 26) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji;
- 27) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego.

5. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 13 i 14, pkt 15 lit. c oraz pkt 16, 21 i 24, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów.

6. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 12, 19 i 21–23, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów.

7. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

8. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

9. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 23, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567 i ...) ze względu na wyczerpanie się tych środków.

10. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3.

Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia:

- 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby,
 - 2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c,
 - 3) nakaz powszechnych badań lub leczenia zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę lub wykonywania na tych zwierzętach innych zabiegów
- mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.

Art. 30. Jeżeli określony obszar objęty ograniczeniami lub inny obszar ustanowiony w związku ze zwalczaniem chorób wykracza poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, wojewódzki lekarz weterynarii informuje o tym Głównego Lekarza Weterynarii, który tę informację przekazuje właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich w celu podjęcia współpracy przy zwalczaniu choroby, ze względu na wystąpienie której ten obszar został ustanowiony.

Art. 31. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29 na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach w rozumieniu art. 5 pkt 14 tej ustawy, ten odstrzał wykonuje Polski Związek Łowiecki.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakazów, nakazów i ograniczeń wynikających z przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody i wprowadzonych na jej podstawie nie stosuje się w zakresie niezbędnym do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, z tym że przeprowadzenie tego odstrzału odbywa się po ustaleniu warunków jego przeprowadzenia z:

- 1) dyrektorem parku narodowego – w odniesieniu do obszaru parku narodowego lub
- 2) regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – w odniesieniu do obszaru rezerwatu przyrody.

3. Odstrzału sanitarnego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do zwierząt dzikich objętych ochroną gatunkową.

4. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazu odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, przysługuje ze środków budżetu państwa zryczałtowany zwrot kosztów za każdą sztukę odstrzelonego zwierzęcia dzikiego, zwany dalej „ryczałtem”.

5. Ryczałt przysługuje:

- 1) myśliwemu wykonującemu odstrzał sanitarny zwierząt dzikich oraz
- 2) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich

– i podlega podziałowi między te podmioty.

6. Powiatowy lekarz weterynarii ustala ryczałt i dokonuje jego wypłaty:

- 1) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo
- 2) dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich.

7. Polski Związek Łowiecki albo dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich, przekazuje myśliwym, którzy wykonali ten odstrzał, przysługującą im część ryczałtu.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość ryczałtu, mając na względzie koszty wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca przeprowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i koszty przechowywania tusz zwierząt dzikich lub koszty unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części;
- 2) sposób podziału ryczałtu między podmioty, o których mowa w ust. 5, mając na względzie udział tych podmiotów w kosztach wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich,

dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i udział tych podmiotów w kosztach przechowywania tusz zwierząt dzikich lub unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i termin wypłaty ryczałtu, mając na względzie zapewnienie sprawnej jego wypłaty.

Art. 32. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29, Polski Związek Łowiecki na wniosek powiatowego lekarza weterynarii wyznacza poszczególnym dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich osoby posiadające uprawnienia do wykonywania polowania.

2. W przypadku niewykonywania przez dzierżawcę obwodu łowieckiego nakazu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 12–14 lub art. 28 ust. 4 pkt 12–14 i 25, z przyczyn leżących po stronie tego dzierżawcy, dyrektor regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe lub starosta na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powiatowego lekarza weterynarii lub Polskiego Związku Łowieckiego wypowiadają umowę dzierżawy obwodu łowieckiego.

3. Na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej Polski Związek Łowiecki, dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego przekazują temu organowi informacje niezbędne do zwalczania chorób dotyczące:

- 1) zwierząt łownych, w tym o liczbie zwierząt łownych występujących na danym obszarze i o szacowanej zmianie stanu liczebnego tych zwierząt w danym okresie,
- 2) planów łowieckich i ich wykonania

– w formie i w terminie określonych w tym wniosku.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zlecić instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534) przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w celu umożliwienia pozyskania informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub zlecić wykonanie działań polegających na pozyskaniu tych informacji.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa zapewnia instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych środki

finansowe z budżetu państwa na przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i na wykonanie działań, o których mowa w ust. 4.

Art. 33. 1. Osobie uprawnionej do wykonywania polowania, która wykonuje odstrzał sanitarny zwierząt dzikich wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29, przysługuje zwolnienie od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych w dniu, w którym wykonuje ten odstrzał.

2. Pracownik, żołnierz lub funkcjonariusz będący osobą, o której mowa w ust. 1, uprzedzają odpowiednio pracodawcę lub przełożonego o przyczynie i przewidywanym okresie nieobecności w pracy lub niewykonywania zajęć służbowych z powodu wykonywania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich i uzgadniają termin tej nieobecności lub tego niewykonywania zajęć służbowych odpowiednio z pracodawcą lub przełożonym.

3. Dowodem usprawiedliwiającym nieobecność w pracy lub niewykonywanie zajęć służbowych, o których mowa w ust. 2, jest pisemne oświadczenie podmiotu, któremu nakazano wykonanie odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, potwierdzające udział odpowiednio danego pracownika, żołnierza lub funkcjonariusza będących osobą, o której mowa w ust. 1, w odstrzale sanitarnym zwierząt dzikich w danym dniu.

4. Pracodawca lub przełożony zwalnia od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych odpowiednio pracownika, żołnierza lub funkcjonariusza będących osobą, o której mowa w ust. 1, w terminie uzgodnionym z tym pracownikiem, żołnierzem lub funkcjonariuszem, przy czym łączny wymiar zwolnień od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych z tego tytułu nie może przekroczyć 6 dni w danym roku kalendarzowym.

5. Za czas zwolnienia od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych, o którym mowa w ust. 4, pracownik, żołnierz lub funkcjonariusz będący osobą, o której mowa w ust. 1, zachowują prawo do wynagrodzenia lub uposażenia ustalonego na zasadach dotyczących ustalania wynagrodzenia lub uposażenia przysługujących za urlop wypoczynkowy.

Art. 34. Właściciele lub posiadacze gruntów oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację czynności lub działań wykonywanych w odniesieniu do zwierząt dzikich w związku ze zwalczaniem chorób.

Art. 35. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia chorobą lub potwierdzenia wystąpienia choroby, na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej:

1) zarządcy dróg publicznych:

- a) zamykają przejścia dla zwierząt znajdujące się w pasach drogowych lub
 - b) wykonują przeszkody techniczne, w tym budują ogrodzenia lub zabezpieczenia techniczne, lub
 - c) wykładają maty dezynfekcyjne i po wyłożeniu utrzymują je w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używają urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję;
- 2) właścicieli nadleśniczy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe wykonują na określonym obszarze ogrodzenia ograniczające lub zatrzymujące migrację zwierząt dzikich z terenów leśnych;
- 3) zarządcy przejść granicznych na tych przejściach granicznych wykonują określone działania lub stosują określony sprzęt, urządzenia i materiały.

2. Ze środków budżetu państwa przysługuje zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 3.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach ze względu na wyczerpanie się tych środków.

Art. 36. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nakazuje:

- 1) usunięcie stwierdzonych uchybień w określonym terminie albo
- 2) zabicie lub ubój zwierząt określonych gatunków i zakazuje utrzymywania w zakładzie zwierząt tych gatunków.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku gdy podmiot nie zastosuje się do nakazu określonego w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Powiatowy lekarz weterynarii może uchylić zakaz utrzymywania w zakładzie zwierząt określonych gatunków przed zniesieniem nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40, nie wcześniej jednak niż przed upływem roku od dnia wprowadzenia tego zakazu, jeżeli kontrola urzędowa przeprowadzona na wniosek podmiotu wykaże, że w zakładzie jest zapewnione spełnianie

wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40.

5. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla zakaz utrzymywania w zakładzie zwierząt określonych gatunków niezwłocznie po zniesieniu nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40.

6. Za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w ust. 1 i 3, nie przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.

Art. 37. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia chorobą umieszczoną w wykazie, podejrzenia wystąpienia tej choroby lub potwierdzenia jej wystąpienia w punkcie kontroli granicznej, o którym mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w którym przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, zwanym dalej „punktem kontroli granicznej”, zadania właściwego organu wykonuje graniczny lekarz weterynarii. Przepisy art. 25 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku określonym w ust. 1 graniczny lekarz weterynarii powiadamia powiatowego lekarza weterynarii i Głównego Lekarza Weterynarii o wprowadzeniu środków zwalczania chorób określonych w art. 25 ust. 2.

Art. 38. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować propozycję wprowadzenia dodatkowych środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

2. Propozycja wprowadzenia dodatkowych środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie tych środków, w tym w odniesieniu do zwierząt dzikich;
- 2) uzasadnienie wprowadzenia tych środków;
- 3) wskazanie gatunków lub kategorii zwierząt lub zakładów, miejsc lub rodzajów działalności, które mają zostać objęte wprowadzanymi środkami;
- 4) określenie skutków wprowadzenia tych środków.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe środki zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, mając na względzie szczególne okoliczności epidemiologiczne oraz warunki gospodarcze i społeczne, o których mowa w art. 71 ust. 1 lit. a oraz d rozporządzenia 2016/429.

Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) krajowe środki zwalczania w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, które stosuje się w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia u zwierząt choroby kategorii B lub choroby kategorii C na obszarach nieobjętych programami likwidacji takiej choroby, lub
- 2) krajowe środki zwalczania, które stosuje się w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia u zwierząt choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1

– mając na względzie przepisy art. 170 i art. 171 rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do zwierząt lądowych i przepisy art. 226 rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do zwierząt wodnych, a także przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia 2016/429.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1:

- 1) wybiera je w odniesieniu do danej choroby odpowiednio z katalogu środków określonych w art. 53–71 rozporządzenia 2016/429 i określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 lub
- 2) może wskazać inne środki niż środki wymienione w pkt 1 niezbędne do zapobiegania rozprzestrzenianiu się danej choroby i jej zwalczania.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1, wskazuje gatunki lub grupy zwierząt, do których mają być zastosowane te środki.

Art. 40. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wynika obowiązek lub możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie, właściwy organ lub urzędowego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie zwalczania chorób lub zapobiegania chorobom, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowych lekarzy weterynarii lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub
- 2) nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z takich przepisów, w tym wprowadzane przez dany organ Inspekcji Weterynaryjnej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w tym zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego, a zwłaszcza zapobieganie

zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z występowania chorób, ograniczenie lub eliminowanie takich zagrożeń.

Art. 41. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii wykonują zadania właściwego organu dotyczące:

- 1) sporządzania planu szczepień i ustanawiania obszarów tych szczepień, o których mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 2) podejmowania decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/361 z dnia 28 listopada 2022 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących stosowania niektórych weterynaryjnych produktów leczniczych do celów zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie i ich zwalczania (Dz. Urz. UE L 52 z 20.02.2023, str. 1).

2. Podjęcie decyzji określonej w ust. 1 pkt 2 przez powiatowego lekarza weterynarii lub wojewódzkiego lekarza weterynarii jest uzależnione od wydania zgody przez Głównego Lekarza Weterynarii.

3. Aby zapewnić efektywne zwalczanie chorób umieszczonych w wykazie lub chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 lub zapobieganie tym chorobom, mogą zostać wprowadzone środki dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w odniesieniu do tych chorób określone w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie lub chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1, mając na względzie zapewnienie efektywnego zapobiegania tym chorobom i ich zwalczanie, a także kryteria określone w art. 46 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 i przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

Art. 42. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą dokumentację związaną ze zwalczaniem chorób.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia dokumentacji związanej ze zwalczaniem chorób lub wzory dokumentów zawierających informacje o chorobach, mając na względzie ustalenie stanu faktycznego

niezbędnego do ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz ograniczenie rozprzestrzeniania się chorób.

Art. 43. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Ochrony Środowiska, dyrektorzy parków narodowych, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego i jednostki samorządu terytorialnego współpracują przy zwalczaniu chorób, w tym chorób odzwierzęcych, w szczególności przez wzajemne informowanie się o podejrzeniu wystąpienia lub o potwierdzeniu wystąpienia choroby.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób współpracy, o której mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

Art. 44. 1. Psy powyżej 3. miesiąca życia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dzikie lisy na obszarach określonych w programie, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1, i w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 1, podlegają obowiązkowemu ochronnemu szczepieniu przeciwko wściekliznie.

2. Posiadacz psa ma obowiązek zaszczepić go przeciwko wściekliznie w terminie 30 dni od dnia ukończenia przez psa 3. miesiąca życia, a następnie nie rzadziej niż co 12 miesięcy od dnia przeprowadzenia ostatniego szczepienia.

3. Szczepienie psa przeciwko wściekliznie przeprowadza lekarz weterynarii świadczący usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.

4. Szczepienie psa przeciwko wściekliznie przeprowadza się na koszt posiadacza tego psa.

5. Po przeprowadzeniu szczepienia psa przeciwko wściekliznie posiadaczowi psa wydaje się zaświadczenie, a jeżeli dla psa został wydany paszport – upoważniony lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 24d ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz ...), dokonuje wpisu w tym paszporcie.

6. Lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, prowadzi wykaz posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie, który przechowuje przez 3 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, za który został sporządzony.

7. Wykaz, o którym mowa w ust. 6, zawiera następujące informacje:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres posiadacza szczepionego psa;
- 2) opis szczepionego psa, a także numer wszczepionego transpondera albo numer tatuażu, jeżeli ten pies został oznakowany;
- 3) datę i godzinę wszczepienia transpondera, jeżeli szczepienie psa zostało poprzedzone wszczepieniem transpondera, albo datę i godzinę odczytu transpondera albo tatuażu, jeżeli szczepiony pies został oznakowany;
- 4) datę i godzinę szczepienia psa, nazwę, numer serii i datę ważności szczepionki.

8. Lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, przekazuje do:

- 1) 3. dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc – informacje o liczbie psów szczepionych przeciwko wściekliźnie albo o nieprzeprowadzeniu tych szczepień w danym miesiącu,
- 2) 15. dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc – informacje, o których mowa w ust. 7 – powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację zakładu leczniczego dla zwierząt.

9. Szczepienie dzikich lisów przeciwko wściekliźnie przeprowadza wojewódzki lekarz weterynarii.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i sposób przeprowadzania ochronnych szczepień dzikich lisów przeciwko wściekliźnie, w tym obszary, na których przeprowadza się te szczepienia, rodzaj szczepionki i sposób jej podania, mając na względzie zmniejszenie ryzyka występowania tej choroby;
- 2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5, oraz wzór i sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 6, mając na względzie ujednolicenie danych zawartych w tym zaświadczeniu i sposobu prowadzenia tego wykazu.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części obowiązek ochronnego szczepienia przeciwko wściekliźnie zwierząt innych niż psy i dzikie lisy, mając na względzie zmniejszenie ryzyka występowania tej choroby.

12. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 11, minister właściwy do spraw rolnictwa określi w nim wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5, oraz wzór i sposób

prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 6, w odniesieniu do zwierząt, w stosunku do których został wprowadzony obowiązek ochronnego szczepienia przeciwko wściekliznie.

13. W przypadku wprowadzenia obowiązku ochronnego szczepienia przeciwko wściekliznie zwierząt innych niż psy i dzikie lisy zgodnie z ust. 11, przepisy ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 45. 1. Za bydło, świnię, owcę, kozę, konia, kurę, kaczki, gęsi, indyki, perlice, przepiórki, kuropatwy, bażanty, strusie (*Struthio camelus*), jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych (jeleń szlachetny – *Cervus elaphus*, jeleń sika – *Cervus nippon* i daniel – *Dama dama*), rodziny pszczoły (pszczoła miodna – *Apis mellifera*) i ryby słodkowodne zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej oraz za takie zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy przy zwalczaniu chorób określonych w załączniku nr 1 do ustawy albo padłe po dokonaniu przez posiadacza powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, jeżeli organ Inspekcji Weterynaryjnej stwierdził, że te zwierzęta padły z powodu zachorowania na chorobę, przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zwierzęcia.

3. Wartość rynkową zwierzęcia określa się na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii i przez 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego powiatowego lekarza weterynarii spośród rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, choroby, przy zwalczaniu których przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, inne niż wymienione w załączniku nr 1 do ustawy, w odniesieniu do poszczególnych gatunków zwierząt wymienionych w ust. 1 lub ich kategorii, mając na względzie zapewnienie sprawnego zwalczania tych chorób.

Art. 46. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powołuje rzeczoznawców spośród osób, które:

- 1) posiadają wykształcenie wyższe uzyskane po ukończeniu studiów w zakresie rolnictwa lub wykształcenie średnie lub średnie branżowe i mają kwalifikacje do pracy w zawodach rolniczych lub
- 2) ukończyły studia podyplomowe w zakresie związanym z rolnictwem, lub

- 3) posiadają co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe i mają co najmniej 3-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub
- 4) posiadają co najmniej wykształcenie zasadnicze zawodowe lub zasadnicze branżowe i mają kwalifikacje do pracy w zawodach rolniczych oraz co najmniej 3-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub
- 5) posiadają co najmniej wykształcenie zasadnicze zawodowe lub zasadnicze branżowe i mają co najmniej 5-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub
- 6) uzyskały stopień naukowy w zakresie nauk rolniczych, lub
- 7) mają miejsce zamieszkania w powiecie, na którego obszarze jest położona gmina objęta właściwością miejscową wójta (burmistrza, prezydenta miasta)

– i złożyły wniosek o powołanie na rzeczoznawcę.

2. W przypadku szacowania w gospodarstwach rolnych, w których jest prowadzona produkcja ekologiczna w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1235), rzeczoznawca powinien dodatkowo mieć wiedzę praktyczną w zakresie prowadzenia gospodarstwa rolnego, w którym jest prowadzona taka produkcja, lub być wpisany do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 tej ustawy, w jednym albo dwóch rodzajach specjalizacji określonych w tym przepisie.

3. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, mogą wystąpić również:

- 1) sołtys lub
- 2) izba rolnicza, lub
- 3) związek zawodowy rolników, lub
- 4) organizacja społeczno-zawodowa rolników, lub
- 5) izba gospodarcza o zasięgu krajowym utworzona przez grupy producentów rolnych i ich związki oraz przedsiębiorców prowadzących działalność przetwórczą lub handlową w zakresie produktów lub grupy produktów, o których mowa w przepisach o grupach producentów rolnych i ich związkach, lub
- 6) grupa producentów rolnych i ich związek, o których mowa w ustawie z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1145).

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje o kandydacie na rzeczoznawcę:

- 1) imię i nazwisko;

- 2) miejsce zamieszkania i adres;
- 3) adres do doręczeń;
- 4) numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych – jeżeli ten kandydat je posiada;
- 5) informacje o wykształceniu.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) kopie dokumentów potwierdzających wykształcenie kandydata na rzeczoznawcę;
- 2) oświadczenie kandydata na rzeczoznawcę o jego stażu pracy w gospodarstwie rolnym – jeżeli jest wymagany;
- 3) oświadczenie kandydata na rzeczoznawcę o jego doświadczeniu w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, w którym jest prowadzona produkcja ekologiczna w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej – jeżeli jest wymagane.

6. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powiadamia na piśmie powiatowego lekarza weterynarii o powołaniu rzeczoznawcy i przekazuje jego imię i nazwisko, adres do doręczeń i numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych.

7. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) odwołuje rzeczoznawcę:

- 1) na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, jeżeli rzeczoznawca:
 - a) przestał spełniać warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 7,
 - b) przeprowadza szacowanie niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 48;
- 2) na wniosek rzeczoznawcy.

8. Do powiadamiania o odwołaniu rzeczoznawcy przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

9. Rzeczoznawcy przysługuje wynagrodzenie za godzinę szacowania w wysokości 1/120 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za rok poprzedni ogłaszanego w drodze obwieszczenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

10. Wynagrodzenie określone w ust. 9 powiatowy lekarz weterynarii wypłaca ze środków budżetu państwa.

Art. 47. 1. W przypadku zwierzęcia, które może zostać poddane ubojowi, odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 ust. 1, pomniejsza się o kwotę uzyskaną ze sprzedaży tego zwierzęcia.

2. Odszkodowanie ze środków budżetu państwa przysługuje również za zniszczone z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej przy zwalczaniu chorób produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, pasze i sprzęt, które nie mogą zostać poddane odkażaniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, odszkodowanie określone w tym przepisie przysługuje w wysokości wartości rynkowej zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu określonej na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii i przez 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego powiatowego lekarza weterynarii spośród rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

4. Z szacowania powiatowy lekarz weterynarii sporządza protokół szacowania, który zawiera:

- 1) imiona i nazwiska osób przeprowadzających szacowanie;
- 2) miejsce i datę oraz czas rozpoczęcia i zakończenia szacowania;
- 3) opis zwierzęcia, produktów lub sprzętu podlegających szacowaniu;
- 4) wyszczególnienie kwot szacowania ustalonych przez poszczególnych rzeczoznawców i powiatowego lekarza weterynarii;
- 5) podpisy osób biorących udział w szacowaniu.

5. Odszkodowania określone w art. 45 ust. 1 i art. 47 ust. 2 nie przysługują za wszystkie zwierzęta objęte nakazem zabicia lub poddania ubojowi i za wszystkie produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, pasze i sprzęt objęte nakazem zniszczenia, jeżeli:

- 1) posiadacz zwierzęcia wprowadził do swojego zakładu lub wyprowadził z niego zwierzę z gatunku podatnego na chorobę – w przypadku gdy ten posiadacz wiedział, że to zwierzę jest chore lub zakażone lub podejrzewał wystąpienie choroby lub zakażenia u tego zwierzęcia;
- 2) posiadacz zwierzęcia wprowadził do swojego zakładu nieoznakowane zwierzę z gatunku podatnego na chorobę lub zwierzę, co do którego nie może wskazać jego zbywcy – w przypadku gdy ten posiadacz nie zgłosił faktu nabycia tego zwierzęcia zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 3) zwierzęta w stadzie były rozmnażane z naruszeniem przepisów o zdrowiu zwierząt obowiązujących w tym zakresie w okresie 12 miesięcy przed potwierdzeniem wystąpienia choroby;
- 4) posiadacz zwierzęcia w okresie 30 dni przed potwierdzeniem wystąpienia choroby wprowadził do swojego zakładu produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, produkty

pochodzenia zwierzęcego lub materiał biologiczny, o których wiedział, że mogły być skażone czynnikiem chorobotwórczym wywołującym tę chorobę;

- 5) w zakładzie przed upływem 6 miesięcy od dnia zakończenia ostatecznego oczyszczenia i odkażenia wykonanego w związku ze zwalczaniem ogniska choroby zostanie ponownie potwierdzone wystąpienie ogniska tej choroby;
- 6) zwierzęta stanowią własność podmiotów prowadzących:
 - a) zarobkowy transport zwierząt lub transport wykonywany w związku z prowadzeniem innej działalności gospodarczej,
 - b) targi, wystawy, pokazy lub konkursy zwierząt,
 - c) obrót zwierzętami,
 - d) obrót produktami pochodzenia zwierzęcego, materiałem biologicznym lub paszami,
 - e) ubój zwierząt lub produkcję mięsa.

6. Posiadaczowi zwierzęcia przysługuje odszkodowanie określone w art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 2 zmniejszone:

- 1) od 15 % do 30 % – w przypadku gdy ten posiadacz nie wykonywał w odniesieniu do zwierząt z gatunków podatnych na chorobę obowiązków określonych w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt w okresie 6 miesięcy przed potwierdzeniem wystąpienia ogniska choroby, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2;
- 2) od 15 % do 60 % – w przypadku gdy ten posiadacz:
 - a) nie dokonał powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub
 - b) nie zastosował się do środków określonych w art. 25 lub do środków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29, art. 39 ust. 1 lub art. 40 w celu zapobiegania wystąpieniu lub zwalczania tej choroby, w okresie 30 dni przed wystąpieniem ogniska choroby.

7. Odszkodowania określone w art. 45 ust. 1 i art. 47 ust. 2 powiatowy lekarz weterynarii przyznaje w drodze decyzji.

8. Osobom, którym nie przysługują odszkodowania określone w art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 2, a które przyczyniły się do szybkiej likwidacji choroby, wojewódzki lekarz weterynarii na wniosek powiatowego lekarza weterynarii może przyznać nagrodę ze środków budżetu państwa.

9. Wyплаcone odszkodowania określone w art. 45 ust. 1 i art. 47 ust. 2 nie podlegają zajęciu na pokrycie należności publicznych, jeżeli zostaną wykorzystane na odtworzenie wcześniej posiadanego stanu zwierząt.

10. Podmiotowi, który dokonał nakładów związanych:

- 1) z zabiciem lub ubojem zwierząt, transportowaniem zwierząt lub zwłok zwierzęcych albo unieszkodliwieniem zwłok zwierzęcych w związku z wykonaniem nakazów, o których mowa w art. 45 ust. 1,
- 2) ze zniszczeniem produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, paszy i sprzętu, które nie mogły zostać poddane odkażaniu, w związku z wykonaniem nakazów, o których mowa w art. 47 ust. 2,
- 3) z przeprowadzeniem czynności, o których mowa w części B załącznika IV do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania, w związku z wykonaniem nakazów organów Inspekcji Weterynaryjnej wydanych przy zwalczaniu chorób

– przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot poniesionych nakładów.

11. Do postępowania prowadzonego w celu egzekucji nakazu zabicia lub poddania ubojowi zwierząt, zniszczenia albo unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych i zniszczenia produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu, które nie mogły zostać poddane odkażaniu, oraz do przeprowadzenia oczyszczania i odkażania, w przypadku zastosowania środka egzekucyjnego w postaci wykonania zastępczego, o którym mowa w art. 1a pkt 12 lit. b tiret drugie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620), nie stosuje się przepisów art. 129 i art. 132–135 tej ustawy. Koszty postępowania egzekucyjnego są pokrywane ze środków budżetu państwa.

Art. 48. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb i sposób szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu, w tym sposób dokumentowania czynności przeprowadzonych w związku z tym szacowaniem,
- 2) sposób wypłaty wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom,
- 3) wzór protokołu szacowania:

- a) zwierząt,
 - b) produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu
- mając na względzie zapewnienie rzetelnego szacowania i ujednolicenie sposobu sporządzania tego protokołu.

Art. 49. 1. Posiadaczowi zwierzęcia, który dokonał powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przysługuje ze środków budżetu państwa zapomoga za zwierzę, które padło zanim organ Inspekcji Weterynaryjnej otrzymał to powiadomienie, jeżeli ten organ stwierdził, że zwierzę padło z powodu zachorowania na chorobę, przy zwalczaniu której przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 ust. 1.

2. Wysokość zapomogi, o której mowa w ust. 1, stanowi 2/3 wartości rynkowej zwierzęcia określonej zgodnie z art. 47 ust. 3.

3. Do ustalania zapomogi, o której mowa w ust. 1, w tym do szacowania zwierząt, przepisy art. 47 i przepisy wydane na podstawie art. 48 stosuje się odpowiednio.

Art. 50. 1. Obowiązkowi monitorowania podlegają choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze, których wykaz jest określony w załączniku nr 2 do ustawy.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze podlegające obowiązkowi monitorowania inne niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, mając na względzie tendencje epidemiologiczne i epidemiczne wśród zwierząt i ludzi, obecność odzwierzęcych czynników chorobotwórczych w paszach lub w produktach pochodzenia zwierzęcego.

Art. 51. 1. Monitorowanie obejmuje zbieranie, przechowywanie, analizowanie i rozpowszechnianie danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

2. W ramach realizacji obowiązku monitorowania:

- 1) Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny zapewniają:
 - a) zbieranie, przechowywanie, analizowanie i niezwłoczne udostępnianie wyników tego monitorowania do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej odpowiednio przez Główny Inspektorat Weterynarii i Główny Inspektorat Sanitarny,

- b) objęcie tym monitorowaniem wszystkich etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - c) stałą współpracę polegającą na wymianie informacji i szczegółowych danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;
- 2) Główny Inspektor Sanitarny prowadzi badania epidemiologiczne ognisk chorób odzwierzęcych przenoszonych przez żywność;
 - 3) Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z Komisją Europejską.

3. Za ognisko, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uważa się wystąpienie:

- 1) w określonych warunkach co najmniej 2 przypadków zachorowań ludzi na chorobę odzwierzęcą przenoszoną przez żywność lub zakażeń ludzi czynnikiem chorobotwórczym wywołującym tę chorobę lub
- 2) sytuacji, w której obserwowana liczba przypadków zachorowań na chorobę odzwierzęcą przenoszoną przez żywność przekracza spodziewaną liczbę zachorowań i te zachorowania są powiązane z jednym źródłem pokarmu lub istnieje prawdopodobieństwo takiego powiązania.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa informuje Komisję Europejską o organie właściwym do współpracy z Komisją Europejską w zakresie obowiązku monitorowania.

Art. 52. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub projekt skoordynowanego programu monitorowania, z których każdy obejmuje co najmniej jedną chorobę odzwierzęcą lub co najmniej jeden odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy podlegające obowiązkowi monitorowania.

2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) w przypadku programu monitorowania co najmniej:
 - a) określenie populacji (gatunków) zwierząt lub etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - b) charakter i rodzaj danych, które mają być zebrane w ramach programu monitorowania,
 - c) definicje przypadków,
 - d) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i zasady ich pobierania i przekazywania do tych badań,

- e) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych,
 - f) zakres, sposób i terminy przekazywania informacji między organami Inspekcji Weterynaryjnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania co najmniej:
- a) cel programu,
 - b) okres realizacji programu,
 - c) obszar geograficzny lub region objęte programem,
 - d) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem,
 - e) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki,
 - f) minimalną liczbę próbek pobieranych do badań laboratoryjnych,
 - g) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych,
 - h) organy właściwe do realizacji programu i zadania tych organów,
 - i) źródła finansowania realizacji programu,
 - j) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich finansowania,
 - k) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu.

3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają ich realizację.

4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wynikach realizacji programu, o którym mowa w ust. 3.

Art. 53. 1. Inspekcja Weterynaryjna i Państwowa Inspekcja Sanitarna prowadzą monitorowanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i bakterii komensalnych w zakresie, w jakim stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego.

2. Posiadacze zwierząt gospodarskich i podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności nieodpłatnie udostępniają zwierzęta i produkty do prowadzenia przez organy Inspekcji Weterynaryjnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej monitorowania, o którym mowa w ust. 1. Do monitorowania przepisy art.

19 ust. 1–1c, 3 i 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej stosuje się odpowiednio.

3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w zakresie przygotowywania i przekazywania Komisji Europejskiej i Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności informacji i dokumentów dotyczących monitorowania, o którym mowa w ust. 1, w tym informacji i dokumentów wymaganych do współfinansowania prowadzenia tego monitorowania ze środków pochodzących z Unii Europejskiej.

4. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym wydaje instrukcję monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe obejmującą następujące dane:

- 1) gatunki zwierząt i produkty objęte monitorowaniem;
- 2) rodzaje bakterii lub szczepy bakterii objęte monitorowaniem;
- 3) strategię pobierania próbek do badań laboratoryjnych stosowaną w ramach monitorowania;
- 4) środki przeciwdrobnoustrojowe objęte monitorowaniem;
- 5) metodologię laboratoryjną stosowaną do:
 - a) wykrywania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,
 - b) identyfikacji izolatów drobnoustrojów;
- 6) metody stosowane do zbierania danych.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa opracowuje krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych w medycynie weterynaryjnej, zwany dalej „krajowym planem działania”, uwzględniając co najmniej uwarunkowania krajowe w zakresie produkcji zwierzęcej i stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych oraz mając na względzie wpływ ujętych w tym planie działań na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko.

6. Krajowy plan działania określa co najmniej:

- 1) cel, jaki ma zostać osiągnięty w zakresie ograniczenia ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt i dla środowiska związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych;
- 2) działania, jakie powinny zostać podjęte, aby cel, o którym mowa w pkt 1, został osiągnięty;
- 3) podmioty odpowiedzialne za realizację działań, o których mowa w pkt 2, i monitorowanie osiągnięcia celu, o którym mowa w pkt 1, oraz sposób prowadzenia tego monitorowania.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, krajowy plan działania w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa dokonuje:

- 1) przeglądu krajowego planu działania nie rzadziej niż co 5 lat;
- 2) zmiany krajowego planu działania – w przypadku niezrealizowania działań, o których mowa w ust. 6 pkt 2, lub zagrożenia niezrealizowania celu, o którym mowa w ust. 6 pkt 1.

9. Do zmian krajowego planu działania stosuje się przepisy ust. 5–7.

Art. 54. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji:

- 1) produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz przekazują próbki do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania i przechowują wyniki tych badań przez 2 lata;
- 2) produktów pochodzenia zwierzęcego przechowują produkty pochodzenia zwierzęcego lub próbki tych produktów pochodzenia zwierzęcego, które mogły wywołać lub które podejrzewa się, że wywołały choroby odzwierzęce przenoszone przez żywność, w celu ich udostępnienia do badań laboratoryjnych.

2. Laboratoria przeprowadzające badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je właściwym krajowym laboratoriom referencyjnym.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 1,
- 2) czas przechowywania produktów lub próbek, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
- 3) terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w ust. 2

– mając na względzie zapewnienie reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań laboratoryjnych i prawidłowego monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.

Rozdział 3

Rejestracja zakładów i podmiotów oraz zatwierdzanie zakładów

Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu:

1) jest właściwy w sprawach:

a) rejestracji:

- zakładów, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
- przewoźników, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
- podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt niezależnie od zakładu, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429,
- zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie na podstawie art. 94 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2016/429,
- zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
- grup zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
- zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 2,
- zakładów akwakultury określonych w art. 176 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429,
- zakładów i podmiotów innych niż zakłady i podmioty wymienione w tiret pierwsze–ósmie i w lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3,
- zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009,

- b) zatwierdzania:
 - zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
 - zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
 - grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429,
 - zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429,
 - c) zatwierdzania statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429,
 - d) zatwierdzania kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429,
 - e) zatwierdzania zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 2) prowadzi i aktualizuje:
- a) rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, i rejestr zakładów akwakultury zarejestrowanych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, obejmujący również zakłady lub podmioty inne niż zakłady i podmioty wymienione w pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósme i w lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3, zwany dalej „rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych”,
 - b) rejestr zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, rejestr zakładów akwakultury zatwierdzonych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, i rejestr zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, zwany dalej „rejestrem zakładów zatwierdzonych”,
 - c) wykaz zakładów i podmiotów, które zostały zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009, zwany dalej „rejestrem zakładów i

podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009”.

Art. 56. 1. W sprawach rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, i w sprawach zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, oraz w sprawach zatwierdzenia kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429, jest właściwy:

- 1) powiatowy lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze jego właściwości;
- 2) wojewódzki lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku gdy ta grupa zakładów akwakultury albo ten kompartment są zlokalizowane na obszarze przekraczającym obszar województwa – wojewódzki lekarz weterynarii, na którego obszarze właściwości jest zlokalizowana większa część tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wojewódzki lekarz weterynarii upoważnia wojewódzkiego lekarza weterynarii, na którego obszarze właściwości jest położona większa część grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu określonych w ust. 1, do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, o których mowa w ust. 2.

4. Powiatowy lekarz weterynarii i wojewódzki lekarz weterynarii wzajemnie niezwłocznie powiadamiają się i informują Głównego Lekarza Weterynarii o zatwierdzeniu kompartmentu określonego w ust. 1 i o wszystkich okolicznościach mających wpływ na utrzymanie tego zatwierdzenia w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego.

Art. 57. 1. Zgłoszenie w celu rejestracji:

- 1) zakładów, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, i zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie na podstawie art. 94 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1

- lit. b rozporządzenia 2016/429 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1345 z dnia 1 sierpnia 2022 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do rejestracji i zatwierdzania zakładów, w których utrzymywane są zwierzęta lądowe, a także pobierania, produkcji, przetwarzania lub przechowywania materiału biologicznego (Dz. Urz. UE L 202 z 02.08.2022, str. 27),
- 2) przewoźników, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 87 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 i art. 3 ust. 1–3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 115, z późn. zm.¹⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2035”,
 - 3) podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt niezależnie od zakładu, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
 - 4) zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 2, i zakładów akwakultury określonych w art. 176 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429 oprócz informacji, o których mowa w art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429,
 - 5) zakładów i podmiotów innych niż zakłady i podmioty wymienione w art. 55 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósmie i w lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3 oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. b i art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429

¹⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 191 z 16.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 267 z 14.08.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 366 z 04.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 79 z 17.03.2023, str. 46.

– zawiera numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli taki numer został nadany i miejsce zamieszkania podmiotu, adres zakładu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada.

2. Obowiązek, o którym mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2 i art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, obejmuje również dodatkowe informacje określone w ust. 1.

Art. 58. 1. Zgłoszenie w celu rejestracji zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, i wniosek o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, oprócz informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) miejsce prowadzenia działalności – jeżeli jest inne niż adres podmiotu wskazany w pkt 1;
- 3) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany;
- 4) numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada;
- 5) określenie charakteru czynności wykonywanych z wykorzystaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jako materiału wyjściowego;
- 6) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w pkt 5 – jeżeli taka działalność jest prowadzona;
- 7) numer podmiotu w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2025 r. poz.865) – jeżeli taki numer został nadany.

2. Obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, obejmuje również dodatkowe informacje określone w ust. 1.

Art. 59. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie dokonuje wpisu:

- 1) zakładu, przewoźnika, podmiotu, zakładu akwakultury lub grupy zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. a do rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych;
- 2) zakładu i podmiotu do rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

Art. 60. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia zakładu, zakładu akwakultury lub grupy zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz c dokonuje wpisu tych zakładów lub tej grupy zakładów do rejestru zakładów zatwierdzonych i nadaje tym zakładom lub tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny.

Art. 61. Rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. b, art. 87 ust. 1 lit. b i art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, art. 18–20 rozporządzenia 2019/2035, art. 6 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.¹⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/686”, art. 185 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 i w art. 20 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 345), zawiera:

- 1) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany;
- 2) miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada;
- 3) położenie geograficzne zakładu z podaniem współrzędnych Systemu Informacji Geograficznej (GIS);

¹⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

- 4) informacje o:
- a) zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625,
 - b) decyzjach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 i ust. 4,
 - c) decyzjach, o których mowa w art. 11c ust. 4 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 oraz ...).

Art. 62. Rejestr zakładów zatwierdzonych oprócz informacji, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2019/2035, art. 7 ust. 2–5 rozporządzenia 2020/686, art. 96, art. 180, art. 185 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 i w art. 21 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych, zawiera:

- 1) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany;
- 2) miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada;
- 3) położenie geograficzne zakładu z podaniem współrzędnych GIS;
- 4) informacje o:
 - a) zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625,
 - b) decyzjach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, 4, 6, 8 i 9 i ust. 5,
 - c) decyzjach, o których mowa w art. 11c ust. 4 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt;
- 5) informację o typie systemu oczyszczania ścieków – w przypadku zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429.

Art. 63. Rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) miejsce prowadzenia działalności – jeżeli jest inne niż adres podmiotu wskazany w pkt 1;

- 3) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany, albo numer identyfikacji podatkowej nadany w państwie pochodzenia podmiotu – w przypadku gdy podmiot nie posiada obywatelstwa polskiego;
- 4) numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada;
- 5) weterynaryjny numer identyfikacyjny;
- 6) określenie charakteru czynności wykonywanych z wykorzystaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jako materiału wyjściowego;
- 7) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w pkt 6 – jeżeli taka działalność jest prowadzona;
- 8) informacje o decyzjach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, 5, 7 i 10–12 i pkt 13 lit. b;
- 9) datę wpisu do i wykreślenia z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach:

- 1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429;
- 2) zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;
- 3) zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;
- 5) warunkowego zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;
- 7) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009;

- 8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;
- 9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;
- 10) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009;
- 11) nałożenia specjalnych obowiązków na zakłady, o których mowa w art. 46 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009;
- 12) wydania zakazu, o którym mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009;
- 13) nadania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego:
 - a) zakładowi, przewoźnikowi, podmiotowi, zakładowi akwakultury lub grupie zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. a,
 - b) zakładowi lub podmiotowi podlegającym rejestracji, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009.

2. Wniosek o:

- 1) rejestrację grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429,
- 2) zatwierdzenie:
 - a) zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i w art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1345 z dnia 1 sierpnia 2022 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do rejestracji i zatwierdzania zakładów, w których utrzymywane są zwierzęta lądowe, a także pobierania, produkcji, przetwarzania lub przechowywania materiału biologicznego, a w przypadku zakładów określonych w art. 94 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 – również informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/999 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym i identyfikowalności materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 99),

- b) zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
- c) statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 96 ust. 1 i art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429

– zawiera numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, NIP – jeżeli taki numer został nadany i miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada, a w przypadku zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429 – ponadto informację o typie systemu oczyszczania ścieków.

3. Wniosek o zatwierdzanie kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 5 rozporządzenia 2016/429 zawiera:

- 1) miejsce zamieszkania i adres zarządzającego kompartmentem w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/2623 z dnia 30 lipca 2024 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad zatwierdzania i uznawania statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentów, w których są utrzymywane zwierzęta lądowe, zwanego dalej „zarządzającym kompartmentem”;
- 2) numer PESEL zarządzającego kompartmentem, a w przypadku zarządzającego kompartmentem nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany, albo numer identyfikacji podatkowej nadany w państwie pochodzenia zarządzającego kompartmentem – w przypadku gdy zarządzający kompartmentem nie posiada obywatelstwa polskiego;
- 3) weterynaryjne numery identyfikacyjne zakładów, które wchodzą w skład kompartmentu.

4. W przypadku gdy zakład lub podmiot zarejestrowany nie zastosował się do środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d oraz h–k rozporządzenia 2017/625, powiatowy lekarz

weterynarii wydaje, w drodze decyzji, zakaz prowadzenia określonego rodzaju działalności i skreśla zakład lub podmiot z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych.

5. W przypadku gdy zakład zatwierdzony nie zastosował się do środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d oraz h–k rozporządzenia 2017/625, powiatowy lekarz weterynarii wydaje, w drodze decyzji, zakaz prowadzenia określonego rodzaju działalności.

6. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 9 i ust. 5 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla odpowiednio zakład lub grupę zakładów akwakultury wymienione w art. 55 pkt 1 lit. b z rejestru zakładów zatwierdzonych;
- 2) pkt 10 i 12 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla zakłady i podmioty, które zostały zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009, z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

7. Obowiązek, o którym mowa w art. 96 ust. 2, art. 172 ust. 2 i art. 180 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, obejmuje również dodatkowe informacje określone w art. 64 ust. 2.

Art. 65. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii:

- 1) prowadzi i aktualizuje rejestr, o którym mowa w art. 185 ust. 1:
 - a) lit. a rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, zwany dalej „rejestrem zarejestrowanych grup zakładów akwakultury”,
 - b) lit. b rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, zwany dalej „rejestrem zatwierdzonych grup zakładów akwakultury”;
- 2) niezwłocznie dokonuje wpisu grupy zakładów akwakultury do rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie weterynaryjny numer identyfikacyjny;
- 3) niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury dokonuje wpisu tej grupy zakładów do rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach:

- 1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429;
- 2) zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d;
- 3) warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d;
- 4) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d;
- 5) zawieszenia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d;
- 6) cofnięcia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d.

3. W przypadku gdy grupa zakładów akwakultury, o której mowa w art. 172 ust. 4 rozporządzenia 2016/429, nie spełnia warunków, o których mowa w tym przepisie, lub gdy została wydana decyzja o cofnięciu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o której mowa w ust. 2 pkt 6, wojewódzki lekarz weterynarii skreśla tę grupę zakładów akwakultury odpowiednio z rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury lub z rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury.

4. Do zakresu informacji zawartych w rejestrze:

- 1) zarejestrowanych grup zakładów akwakultury,
 - 2) zatwierdzonych grup zakładów akwakultury
- przepisy art. 61 i art. 62 stosuje się odpowiednio.

Art. 66. 1. Decyzje o:

- 1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
- 2) zatwierdzeniu zakładów wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b tiret pierwsze, drugie i czwarte,
- 3) zatwierdzeniu grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429,
- 4) zatwierdzeniu zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009,
- 5) warunkowym zatwierdzeniu grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429,

6) warunkowym zatwierdzeniu zakładów, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009

– zawierają weterynaryjny numer identyfikacyjny.

2. Decyzje o zawieszeniu i cofnięciu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 7–10 i art. 65 ust. 2 pkt 5 i 6, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Powiatowy lekarz weterynarii i wojewódzki lekarz weterynarii wzajemnie niezwłocznie udostępniają sobie prowadzone przez te organy rejestry, w tym niezwłocznie przekazują informacje o wydanych decyzjach, a także o wszelkich zmianach w odniesieniu do prowadzonej działalności i informacji zawartych w tych rejestrach, w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego.

4. Powiatowy lekarz weterynarii i wojewódzki lekarz weterynarii niezwłocznie przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii prowadzone przez te organy rejestry, w tym niezwłocznie przekazują informacje o wydanych decyzjach, a także o wszelkich zmianach w odniesieniu do prowadzonej działalności i informacji zawartych w tych rejestrach, w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego.

Art. 67. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi zbiorczy rejestr, który obejmuje informacje zawarte w rejestrze:

- 1) zakładów i podmiotów zarejestrowanych,
- 2) zakładów zatwierdzonych,
- 3) zarejestrowanych grup zakładów akwakultury,
- 4) zatwierdzonych grup zakładów akwakultury,
- 5) zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009

– i aktualizuje ten rejestr.

2. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii informacje zawarte w rejestrach wymienionych w ust. 1 pkt 2, 4 i 5 obejmujące:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu lub zakładu;
- 2) numer telefonu, adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej podmiotu;
- 3) weterynaryjny numer identyfikacyjny;

- 4) datę zatwierdzenia, w tym datę warunkowego zatwierdzenia i okres, na jaki to zatwierdzenie zostało wydane, oraz datę każdego zawieszenia lub cofnięcia zatwierdzenia;
- 5) rodzaj zakładu;
- 6) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w art. 63 pkt 6 – jeżeli taka działalność jest prowadzona – w przypadku rejestru wymienionego w ust. 1 pkt 5;
- 7) status zdrowotny zakładu – w przypadku rejestrów wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 4;
- 8) informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625;
- 9) informację o zaprzestaniu działalności.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie sprawnego nadzoru nad podmiotami i zakładami wpisanymi do rejestrów wymienionych w ust. 1.

Art. 68. 1. Powiadomień, o których mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90 ust. 2 i art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, dokonuje się niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia danego zdarzenia.

2. Obowiązek dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, w terminie określonym w ust. 1 dotyczy również zakładów, które podlegają zatwierdzeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009.

3. Powiadomień, o których mowa w art. 172 ust. 2 i art. 180 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, dokonuje się nie później niż na 7 dni przed planowanym dniem wprowadzenia zmiany.

Art. 69. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego, mając na względzie zapewnienie właściwego sprawowania nadzoru nad zakładami lub podmiotami i nad przemieszczaniem zwierząt, materiału biologicznego lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Art. 70. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia:

- 1) określić:

- a) niektóre kategorie zakładów, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
 - b) niektóre kategorie przewoźników, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,
 - c) niektóre kategorie podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429,
 - d) niektóre zakłady akwakultury, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,
- 2) zwolnić z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
- 3) określić zakłady lub podmioty inne niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 55 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósmie i lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429

– mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.

2. W przypadku określenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 3 zakładów lub podmiotów innych niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 55 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósmie i lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą podlegały rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, do tych zakładów lub podmiotów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10, art. 11, art. 25, art. 93 akapit drugi i art. 102–106 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 7 i art. 57 ust. 2.

3. Do zakładów lub podmiotów innych niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 55 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósmie i lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą podlegały rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 3 w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych stosuje się przepisy rozporządzenia 2017/625 i przepisy wydane na podstawie rozporządzenia 2017/625.

Art. 71. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zwolnić, w drodze rozporządzenia:

- 1) niektóre kategorie podmiotów z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 105 ust. 1, art. 186 ust. 1 lit. c–e i art. 188 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,
- 2) przewoźników z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 104 ust. 1 rozporządzenia 2016/429

– mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.

Art. 72. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do spraw określonych w art. 269 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2016/429, z wyłączeniem spraw dotyczących laboratoriów, dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe, o których mowa w tym przepisie, mając na względzie nieutrudnianie przemieszczania zwierząt i produktów między państwami członkowskimi.

Art. 73. W odniesieniu do zwierząt innych niż zwierzęta lądowe i zwierzęta wodne, o których mowa w art. 227 lit. a rozporządzenia 2016/429, w zakresie wskazanym w tym przepisie, przepisy rozdziału 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 74. Jeżeli z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek ustanowienia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej terminu na dokonanie określonej czynności w zakresie określonym w niniejszym rozdziale, to ten termin wynosi co najmniej 30 dni, chyba że przepisy ustawy albo przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, stanowią inaczej.

Rozdział 4

Przemieszczanie zwierząt i materiału biologicznego w obrębie terytorium Unii Europejskiej

Art. 75. 1. Do przemieszczania zwierząt akwakultury, w tym w celu ich uwolnienia do środowiska naturalnego, i do przemieszczania dzikich zwierząt wodnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisy art. 218 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429 i przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 218 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/429 stosuje się odpowiednio.

2. Podmiot przemieszczający zwierzęta określone w ust. 1 przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce wysyłki tych zwierząt informację o ich przemieszczeniu.

Art. 76. 1. Żubry (*Bison bonasus*) inne niż żubry utrzymywane przez człowieka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przemieszcza się, jeżeli oprócz wymagań określonych w art. 155 rozporządzenia 2016/429 i w art. 101 rozporządzenia 2020/688:

- 1) zostaną oznakowane w sposób zapewniający ich identyfikowalność, przy użyciu trudnego do usunięcia fizycznego środka identyfikacji umieszczonego na ciałach tych żubrów lub możliwego do wykrycia środka identyfikacji umieszczonego w ciałach tych żubrów nie później niż do dnia poprzedzającego przemieszczenie tych żubrów;
- 2) każdy z przemieszczanych żubrów zostanie poddany badaniom w celu wykluczenia obecności czynników chorobotwórczych nie wcześniej niż 30 dni przed dniem przemieszczenia tych żubrów.

2. Podmiot, który przemieszcza żubry, o których mowa w ust. 1, prowadzi dokumentację przemieszczanych żubrów w sposób umożliwiający:

- 1) identyfikację tych żubrów, podmiotu dokonującego tego przemieszczenia, przewoźnika, podmiotu, do którego te żubry są przemieszczane, oraz państwa i miejsca ich przeznaczenia;
- 2) ustalenie daty tego przemieszczenia oraz statusu zdrowotnego tych żubrów.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i sposób oznakowania żubrów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,
- 2) szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione przy przemieszczaniu żubrów, o których mowa w ust. 1,
- 3) zakres badań, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
- 4) szczegółowy zakres i sposób prowadzenia dokumentacji, o której mowa w ust. 2, a także okres jej przechowywania

– mając na względzie zapobieganie chorobom i ich zwalczanie, ochronę zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz zapewnienie identyfikowalności żubrów, o których mowa w ust. 1, i nadzoru nad ich przemieszczaniem.

Art. 77. 1. Główny Lekarz Weterynarii na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji:

- 1) udziela zezwoleń, o których mowa w art. 128, art. 138 ust. 1, art. 165 ust. 1, art. 201 ust. 2 i art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;
- 2) przyznaje odstępstwa, o których mowa w art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2020/686;

3) udziela zgód, o których mowa w art. 157 ust. 4 rozporządzenia 2016/429 i art. 45 ust. 2 rozporządzenia 2020/686.

2. Główny Lekarz Weterynarii realizuje zadania państwa członkowskiego określone w art. 198 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/429.

Art. 78. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania materiału biologicznego, mając na względzie art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/999 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym i identyfikowalności materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia:

- 1) udzielić zezwolenia, o którym mowa w art. 133 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego;
- 2) ustanowić wymagania w odniesieniu do uwalniania zwierząt wodnych do środowiska naturalnego, o którym mowa w art. 199 rozporządzenia 2016/429, mając na względzie warunki określone w tym przepisie.

Rozdział 5

Wprowadzanie do Unii Europejskiej zwierząt i materiału biologicznego

Art. 79. 1. Zwierzęta lub materiał biologiczny, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone wymagania, mogą być wprowadzane do Unii Europejskiej z państw trzecich lub terytoriów po spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania w zakresie zdrowia lub sposobu identyfikacji zwierząt odnośnie do poszczególnych gatunków lub kategorii zwierząt lub odnośnie do rodzaju materiału biologicznego przy wprowadzaniu do Unii Europejskiej:
 - a) zwierząt, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone takie wymagania, z uwzględnieniem gatunku lub kategorii tych zwierząt lub ich przeznaczenia lub

- b) materiału biologicznego, dla którego w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone takie wymagania, z uwzględnieniem rodzaju tego materiału lub jego przeznaczenia,
- 2) wymagania, jakim powinny odpowiadać świadectwa zdrowia zwierząt, w które zaopatruje się przesyłki zwierząt lub materiał biologiczny, sposób ich wystawiania i wzory tych świadectw, z uwzględnieniem gatunku lub kategorii tych zwierząt lub ich przeznaczenia lub z uwzględnieniem rodzaju materiału biologicznego lub jego przeznaczenia

– mając na względzie stan bezpieczeństwa epidemiologicznego i epidemicznego państwa trzeciego, z którego są przywożone te zwierzęta lub ten materiał biologiczny, oraz biorąc pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i art. 236 rozporządzenia 2016/429.

3. W przypadku wydania rozporządzenia na podstawie ust. 2 Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii listę zakładów, które spełniają wymagania równoważne wymogom określonym w części 9 załącznika I do rozporządzenia 2019/2035, znajdujących się w państwach trzecich i na terytoriach, z których można wprowadzać gatunki lub kategorie zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 80. 1. Zwierzęta lub materiał biologiczny, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 79 ust. 2 nie zostały określone wymagania w zakresie zdrowia zwierząt odnośnie do wprowadzania do Unii Europejskiej, mogą być wprowadzane z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli:

- 1) Główny Lekarz Weterynarii wydał pozwolenie na ich wprowadzenie;
- 2) przesyłka zwierząt lub materiału biologicznego są zaopatrzone w oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego lub terytorium, z którego są wysyłane te zwierzęta lub ten materiał biologiczny.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest udzielane, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, jeżeli:

- 1) ten podmiot lub zakład, za który ten podmiot odpowiada, znajdują się pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej;
- 2) zwierzęta objęte tym pozwoleniem nie stanowią zagrożenia epidemiologicznego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się nie później niż 30 dni przed dniem zamierzonego wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki zwierząt lub materiału biologicznego określonych w ust. 1.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) wskazanie gatunku lub kategorii zwierząt, planowanego wykorzystania zwierząt oraz – jeżeli jest to możliwe – wieku, płci i liczby wprowadzanych zwierząt, a w przypadku materiału biologicznego – typu i rodzaju materiału biologicznego oraz jego przeznaczenia;
- 3) rodzaj zakładu i rodzaj produkcji w miejscu pochodzenia i przeznaczenia zwierząt lub materiału biologicznego;
- 4) planowane miejsce przeznaczenia zwierząt lub materiału biologicznego;
- 5) nazwę państwa lub terytorium pochodzenia zwierząt lub materiału biologicznego;
- 6) nazwę organu, który sprawuje nadzór nad zakładem, z którego pochodzą zwierzęta lub z którego pochodzi materiał biologiczny;
- 7) wskazanie punktu kontroli granicznej i zamierzonego terminu wprowadzenia do tego punktu kontroli granicznej zwierząt lub materiału biologicznego.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dowód uiszczenia opłaty za rozpatrzenie tego wniosku w wysokości określonej w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej.

6. Świadectwo, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) zawiera potwierdzenie spełnienia wymagań określonych w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz numer i datę wydania tego pozwolenia;
- 2) jest sporządzane co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub w innym miejscu niż punkt kontroli granicznej.

7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera określenie wymagań zgodnie z art. 234 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

8. Główny Lekarz Weterynarii, udzielając pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, bierze pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i art. 236 rozporządzenia 2016/429.

Art. 81. 1. Zwierzęta przeznaczone do celów naukowych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625 mogą być wprowadzane z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli:

- 1) Główny Lekarz Weterynarii wydał pozwolenie na ich wprowadzenie;
- 2) przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego lub terytorium, z którego są wysyłane te zwierzęta.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest udzielane, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, jeżeli zwierzęta:

- 1) pochodzą z zakładu lub obszaru wolnego od chorób, na które dany gatunek zwierząt jest podatny;
- 2) nie stanowią zagrożenia epidemiologicznego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się nie później niż 14 dni przed dniem zamierzonego wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki zwierząt określonej w ust. 1 pkt 2.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) wskazanie gatunku zwierząt oraz – jeżeli jest to możliwe – kategorii lub liczby wprowadzanych zwierząt;
- 3) wskazanie planowanego wykorzystania zwierząt;
- 4) planowane miejsce przeznaczenia zwierząt;
- 5) miejsce i nazwę państwa lub terytorium pochodzenia zwierząt;
- 6) określenie zamierzonego terminu wprowadzenia zwierząt;
- 7) określenie terminu wykorzystania zwierząt do celów naukowych.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dowód opłaty za rozpatrzenie tego wniosku w wysokości określonej w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej.

6. Świadectwo, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) zawiera potwierdzenie spełnienia wymagań określonych w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz numer i datę wydania tego pozwolenia;
- 2) jest sporządzane co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub w innym miejscu niż punkt kontroli granicznej.

7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera określenie:

- 1) szczegółowych wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dla zwierząt objętych przesyłką;
- 2) sposobu postępowania ze zwierzętami wykorzystanymi do celów naukowych i ze zwierzętami, które nie zostały wykorzystane do tych celów;

- 3) terminu wykorzystania zwierząt do celów naukowych.

Art. 82. 1. Podmiot wprowadzający zwierzęta określone w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, który uzyskał pozwolenie, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1:

- 1) zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii wprowadzenie przesyłki w terminie do dnia następującego po dniu dostarczenia zwierząt objętych tą przesyłką;
- 2) informuje powiatowego lekarza weterynarii o wykorzystaniu zwierząt do celów naukowych.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, lub po upływie terminu, o którym mowa w art. 81 ust. 7 pkt 3, przeprowadza kontrolę urzędową w celu sprawdzenia, czy sposób postępowania ze zwierzętami jest zgodny ze sposobem określonym w pozwoleniu, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1.

Rozdział 6

Środki nadzwyczajne

Art. 83. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza, w drodze decyzji, środki nadzwyczajne określone w tych przepisach.

2. Decyzje o wprowadzeniu środków nadzwyczajnych określonych w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429 podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 84. 1. Środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego.

2. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 85. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków nadzwyczajnych, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) określenie choroby;

- 2) określenie obszaru objętego ograniczeniami;
- 3) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków nadzwyczajnych.

3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.

4. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3.

Art. 86. Minister właściwy do spraw rolnictwa, gdy jest konieczne wprowadzenie środków nadzwyczajnych w przypadku, o którym mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia:

- 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby,
- 2) środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429

– mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.

Art. 87. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 260 rozporządzenia 2016/429, środki nadzwyczajne określone w art. 260 lit. a rozporządzenia 2016/429 wprowadza, w drodze decyzji:

- 1) graniczny lekarz weterynarii – w odniesieniu do przesyłek zwierząt lub produktów pochodzących z państw trzecich lub terytoriów lub środków transportu, lub innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z takimi przesyłkami i które znajdują się w miejscu objętym terytorialnym zakresem działania tego granicznego lekarza weterynarii;
- 2) powiatowy lekarz weterynarii – w odniesieniu do przesyłek zwierząt lub produktów pochodzących z państw trzecich lub terytoriów lub środków transportu, lub innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z takimi przesyłkami i które znajdują się w miejscu zlokalizowanym na obszarze właściwości tego powiatowego lekarza weterynarii.

2. Graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii wykonują zadania właściwego organu określone w art. 260 lit. b rozporządzenia 2016/429.

Art. 88. 1. W przypadku określonym w art. 261 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 Główny Lekarz Weterynarii może wystąpić z wnioskiem do Komisji Europejskiej o przyjęcie środków nadzwyczajnych, o których mowa w tym przepisie.

2. W przypadku gdy Komisja Europejska nie przyjęła środków nadzwyczajnych w wyniku wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może tymczasowo wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 260 lit. a rozporządzenia 2016/429, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego.

Art. 89. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do spraw określonych w art. 269 ust. 1:

- 1) lit. a–c rozporządzenia 2016/429,
 - 2) lit. e rozporządzenia 2016/429 – w zakresie materiału biologicznego
- dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe, o których mowa w tych przepisach, mając na względzie nieutrudnianie przemieszczania zwierząt i produktów między państwami członkowskimi.

Rozdział 7

Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne

Art. 90. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

- 1) powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wykonuje zadania państwa członkowskiego i właściwej władzy określone w rozporządzeniu nr 1069/2009 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009;
- 2) Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania:
 - a) państwa członkowskiego, właściwego organu i właściwej władzy w zakresie udostępniania oraz przekazywania Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej informacji, dokumentów i danych oraz dokonywania zgłoszeń i składania wniosków określonych w rozporządzeniu nr 1069/2009 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009,
 - b) właściwego organu i krajowego punktu kontaktowego w sprawach, o których mowa w art. 20 i art. 30 rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w art. 16 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit drugi lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych

pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.²⁰⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.

2. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje zadania:

- 1) właściwego organu odpowiedzialnego za punkt kontroli granicznej, właściwego organu punktu kontroli granicznej oraz właściwego organu i urzędowego lekarza weterynarii w punkcie kontroli granicznej określone w rozporządzeniu nr 142/2011;
- 2) właściwego organu określone w art. 27 ust. 1 akapit pierwszy, art. 28 ust. 1 i 3, w ust. 1 lit. c załącznika XII i w ust. 4 lit. b w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XIV do rozporządzenia nr 142/2011.

3. Decyzje wydane w sprawach, o których mowa w:

- 1) ust. 1 lit. e ppkt (iii) w sekcji 2,
- 2) ust. 2 lit. c w sekcji 3,
- 3) lit. b w sekcji 4

– w rozdziale II załącznika VI do rozporządzenia nr 142/2011, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów rozporządzenia nr 1069/2009 lub z przepisów wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009 wynika obowiązek lub możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie, właściwy organ, zatwierdzonego lekarza weterynarii lub urzędowego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności, określi, w drodze rozporządzenia:

²⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 30.07.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 326 z 24.11.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 06.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 18.06.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 201 z 26.07.2013, str. 31, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 80, Dz. Urz. UE L 57 z 27.02.2014, str. 21, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 33, Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 09.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 31, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 171 z 26.06.2019, str. 100, Dz. Urz. UE L 185 z 11.07.2019, str. 26, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, Dz. Urz. UE L 43 z 17.02.2020, str. 69, Dz. Urz. UE L 172 z 03.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 09.06.2020, str. 5, Dz. Urz. UE L 182 z 10.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 194 z 18.06.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 386 z 18.11.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 197 z 04.06.2021, str. 68, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 42, Dz. Urz. UE L 384 z 29.10.2021, str. 84, Dz. Urz. UE L 393 z 08.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 394 z 09.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 402 z 15.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 78 z 08.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 100 z 28.03.2022, str. 6, Dz. Urz. UE L 2023/2613 z 24.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1719 z 21.06.2024.

- 1) rodzaje zadań określonych w tych przepisach, w tym wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowych lekarzy weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub
 - 2) nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z tych przepisów, w tym wprowadzane przez dany organ Inspekcji Weterynaryjnej
- mając na względzie zapobieganie zagrożeniu stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne dla zdrowia ludzi lub zwierząt i ograniczenie lub zlikwidowanie tego zagrożenia.

Art. 91. Niedopuszczalny jest przewóz wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przechowywanie na tym terytorium nawozów organicznych i polepszaczy gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 w opakowaniach i workach o wadze przekraczającej 50 kg, które zostały oznakowane w sposób określony w ust. 2 lit. c ppkt (ii) tiret drugie w rozdziale II załącznika VIII do rozporządzenia nr 142/2011.

Art. 92. Jeżeli na terenach odosobnionych w rozumieniu art. 3 pkt 23 rozporządzenia nr 1069/2009 położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zachodzi konieczność zastosowania środka określonego w art. 19 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, właściwy miejscowo wojewoda, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii, określa, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, granice tych terenów odosobnionych, na których stosuje się ten środek.

Art. 93. 1. Przy przewozie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych dopuszcza się przekazywanie informacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009, przez ich umieszczenie w dokumencie handlowym, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu handlowego, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, a także sprawny przepływ informacji o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub o produktach pochodnych.

Art. 94. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi zwierząt gospodarskich przemieszczania tych zwierząt w przypadku powzięcia podejrzenia, że w żywieniu tych zwierząt były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

2. Zwierzęta gospodarskie, w odniesieniu do których została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, mogą być przemieszczane wyłącznie do rzeźni w celu zabicia. Przed dokonaniem przemieszczenia posiadacz tych zwierząt informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał taką decyzję, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie podejmuje czynności mające na celu potwierdzenie albo wykluczenie podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

4. W przypadku wykluczenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1.

5. W przypadku potwierdzenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji, zabicie takich zwierząt.

6. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 5, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 95. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych wykonywania czynności z wykorzystaniem tych produktów, jeżeli ten posiadacz:

- 1) nie dokonał rejestracji zakładu i podmiotu, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, lub
- 2) nie uzyskał zatwierdzenia zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, albo warunkowego zatwierdzenia zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wykonywanie czynności z wykorzystaniem produktów wymienionych w ust. 1, zbycie lub udostępnienie tych produktów mogą być dokonane wyłącznie po uzyskaniu zgody powiatowego lekarza weterynarii, wydanej w drodze decyzji, na warunkach określonych w tej zgodzie.

3. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy posiadacz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub

produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych dokona rejestracji zakładu i podmiotu, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, lub uzyska zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, albo warunkowe zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 96. Próbkki, o których mowa w lit. d w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XI do rozporządzenia nr 142/2011, są pobierane i badane na koszt podmiotu prowadzącego działalność w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych.

Art. 97. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy przepisy rozporządzenia 1069/2009 lub przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia 1069/2009 upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia odrębnych regulacji prawnych, może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz tryb postępowania z tymi produktami, w tym wprowadzić zakazy, nakazy i ograniczenia, oraz wskazać przypadki, w których takich zakazów, nakazów i ograniczeń nie stosuje się, mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa epidemiologicznego i zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt.

2. Jeżeli wprowadzenie zakazów, nakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub o obowiązkach adresatów przepisów wymienionych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii dokonuje tego rozstrzygnięcia w drodze decyzji.

Rozdział 8

Przepisy o karach pieniężnych i przepisy karne

Art. 98. 1. Kto:

- 1) będąc obowiązany do zapewnienia spełniania wymagań, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2, nie zapewnia spełnienia tych wymagań, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 2) będąc obowiązany do wprowadzenia środków bioasekuracji, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza tych środków lub wprowadza je

niezgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b lub ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 10 ust. 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5,

- 3) będąc osobą zawodowo zajmującą się zwierzętami w rozumieniu art. 4 pkt 26 rozporządzenia 2016/429, nie podejmuje w zakresie swoich kompetencji działań służących zminimalizowaniu ryzyka rozprzestrzeniania się chorób w odniesieniu do zwierząt lub produktów, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 6,
- 4) będąc obowiązany do spełnienia wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 87 ust. 3, art. 94 ust. 3, art. 97 ust. 2, art. 176 ust. 4 lub art. 181 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie spełnia tych wymagań, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 3,8,
- 5) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 11 ust. 4 rozporządzenia 2016/429, nie udostępnia informacji określonych w tym przepisie lub udostępnia te informacje w niepełnym zakresie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4,
- 6) zajmując się czynnikami chorobotwórczymi do celów badań, edukacji, diagnostyki lub wytwarzania szczepionek i innych produktów biologicznych, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 16 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 5,
- 7) będąc obowiązany do zapewnienia przeprowadzania kontroli stanu zdrowia zwierząt, o której mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie zapewnia przeprowadzania tej kontroli zgodnie z tym przepisem lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4,
- 8) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z tymi przepisami lub niezgodnie z art. 10 ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,
- 9) będąc obowiązany do wprowadzenia środków określonych w art. 55 ust. 1 lit. c–e, art. 72 ust. 1 lub art. 74 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 lub w art. 74 ust. 4 rozporządzenia

2016/429 w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 5, nie wprowadza tych środków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,

- 10) będąc podmiotem świadczącym usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej, nie przekazuje informacji określonych w art. 11 ust. 2 lub przekazuje te informacje niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 8,
- 11) nie stosuje się do środków określonych w art. 20 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 6,
- 12) będąc podmiotem prowadzącym działalność w zakresie pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania produktów lub obrotu produktami lub będąc podmiotem dysponującym środkami materiałowymi i technicznymi, których udział jest niezbędny przy likwidacji chorób, nie współpracuje z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy opracowywaniu i realizacji planów gotowości, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 8,
- 13) nie stosuje się do środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzonych w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 25 ust. 1, art. 83 ust. 1 lub art. 87 ust. 1 albo w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie art. 22 ust. 4, 5 lub 8, art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 84 ust. 1 lub art. 85 ust. 3 albo wprowadzonych w przepisach wydanych na podstawie art. 29 pkt 2, art. 86 pkt 2, art. 88 ust. 2 lub art. 89 albo w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 259 ust. 1, art. 261 ust. 1 lub art. 262 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 8,
- 14) utrudnia lub uniemożliwia realizację wydanych nakazów, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 12, 19, 21 lub 22 lub w art. 28 ust. 4 pkt 12, 19 i 21–23, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5,
- 15) utrudnia lub uniemożliwia realizację czynności lub działań wykonywanych w odniesieniu do zwierząt dzikich w związku ze zwalczaniem chorób, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5,
- 16) stosuje weterynaryjne produkty lecznicze niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 4, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 8,
- 17) przemieszcza zwierzęta utrzymywane lub produkty na obszarach objętych ograniczeniami bez zezwolenia, o którym mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub przemieszcza te zwierzęta utrzymywane lub te produkty niezgodnie z instrukcjami, o których mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,

- 18) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 19) będąc podmiotem prowadzącym zakład, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 84 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 20) będąc przewoźnikiem, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 87 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 21) będąc podmiotem określonym w art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 22) prowadzi zakład bez uzyskania zatwierdzeń, o których mowa w art. 94 ust. 1 lub art. 95 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,
- 23) będąc podmiotem określonym w art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,
- 24) będąc podmiotem prowadzącym zakład akwakultury, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 172 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 25) prowadzi zakład lub grupę zakładów bez uzyskania zatwierdzeń, o których mowa w art. 176 ust. 1, art. 177, art. 178 lub art. 179 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,
- 26) będąc podmiotem określonym w art. 180 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie określonym w art. 68 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,
- 27) będąc obowiązany do prowadzenia, przechowywania lub udostępniania organom Inspekcji Weterynaryjnej dokumentacji określonej w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, nie prowadzi, nie przechowuje lub nie udostępnia tej dokumentacji lub ją prowadzi, przechowuje lub udostępnia niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4,
- 28) przemieszcza zwierzęta, o których mowa w art. 124 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, z lub do zakładu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 124

- rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 125 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 29) transportując zwierzęta, o których mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza środków określonych w art. 125 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 125 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 30) przemieszcza do innego państwa członkowskiego zwierzęta, o których mowa w art. 126 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 126 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 131 ust. 1, art. 136 ust. 2, art. 137 ust. 2, art. 140, art. 141, art. 144 ust. 1, art. 147 lub art. 151 ust. 3 lub 4 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,
- 31) będąc obowiązany do wprowadzenia środków, o których mowa w art. 126 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza tych środków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,
- 32) przyjmując z innego państwa członkowskiego do zakładu lub rzeźni zwierzęta, o których mowa w art. 127 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 127 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5,
- 33) przemieszcza bez zezwolenia zwierzęta, o których mowa w art. 128 rozporządzenia 2016/429, w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,
- 34) przemieszcza przez terytorium innego państwa członkowskiego zwierzęta, o których mowa w art. 129 rozporządzenia 2016/429, przeznaczone na wywóz do państwa trzeciego lub na terytorium bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,
- 35) będąc podmiotem prowadzącym rzeźnię, nie dokonuje uboju, o którym mowa w art. 132 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w tym przepisie lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 132 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,

- 36) będąc podmiotem zajmującym się gromadzeniem zwierząt, nie spełnia wymagań określonych w art. 134 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 135 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,
- 37) przemieszcza zwierzęta, o których mowa w art. 138 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,
- 38) przemieszcza zwierzęta, o których mowa w art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem odstępstw przyznanych na podstawie tego przepisu, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 39) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 152 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 152 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanyymi na podstawie art. 154 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 40) przemieszcza do innego państwa członkowskiego zwierzęta dzikie, które są zwierzętami lądowymi, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 155 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 156 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 41) przemieszcza żubry, o których mowa w art. 76 ust. 1, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 76 ust. 1 lub 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 76 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 42) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie oznakowuje materiału biologicznego zgodnie z art. 121 rozporządzenia 2016/429, z przepisami Unii Europejskiej wydanyymi na podstawie art. 122 ust. 1 lub 2 lub art. 123 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami wydanyymi na podstawie art. 78 ust. 1 lub oznakowuje ten materiał niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 3,
- 43) przemieszcza materiał biologiczny bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 157 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 44) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 158 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przyjmuje materiał biologiczny z zakładu w innym państwie członkowskim, nie wykonując

- obowiązków określonych w art. 158 rozporządzenia 2016/429 lub wykonując te obowiązki niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
- 45) przemieszcza do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy i świnie oraz materiał biologiczny zwierząt koniowatych i drobiu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 159 lub art. 161 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 160 lub art. 161 ust. 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 46) przemieszczając do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy i świnie oraz materiał biologiczny zwierząt koniowatych i drobiu, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 163 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tym przepisem lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 163 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 3,
- 47) przemieszcza do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny zwierząt, o których mowa w art. 164 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, inny niż materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy i świnie oraz materiał biologiczny zwierząt koniowatych i drobiu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 164 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 164 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 48) przemieszcza materiał biologiczny do celów naukowych bez zezwolenia, o którym mowa w art. 165 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w tym zezwoleniu, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4,
- 49) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w art. 166 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 166 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
- 50) przemieszczając na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub do innego państwa członkowskiego produkty pochodzenia zwierzęcego, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych produktów pochodzenia zwierzęcego w świadectwo

- zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 167 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, określonych w art. 167 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 167 ust. 5 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 51) przemieszczając do innego państwa członkowskiego produkty pochodzenia zwierzęcego, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 169 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub dokonuje tego powiadomienia niezgodnie z tym przepisem lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 169 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 52) przemieszcza zwierzęta wodne bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 191 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 53) przemieszczając lub transportując zwierzęta wodne, nie wprowadza środków określonych w art. 191 ust. 1 lub 3 lub art. 192 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 192 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 54) wykorzystuje zwierzęta wodne niezgodnie z art. 193 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 55) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w art. 194 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5,
- 56) przemieszcza przez terytorium innego państwa członkowskiego zwierzęta akwakultury przeznaczone na wywóz do państwa trzeciego lub na terytorium bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 195 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 57) przemieszcza zwierzęta wodne z zakładu akwakultury lub ze środowiska naturalnego do innego zakładu akwakultury lub uwalnia te zwierzęta wodne do środowiska naturalnego bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 196 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 58) przemieszcza zwierzęta wodne z zakładu akwakultury lub ze środowiska naturalnego do innego zakładu akwakultury lub uwalnia te zwierzęta wodne do środowiska naturalnego

- w przypadku, o którym mowa w art. 196 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 59) przemieszcza zwierzęta akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 197 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 197 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,
- 60) przemieszcza zwierzęta akwakultury w przypadku, o którym mowa w art. 198 rozporządzenia 2016/429, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,
- 61) uwalnia zwierzęta wodne do środowiska naturalnego, o którym mowa w art. 199 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym przepisie, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 78 ust. 2 pkt 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,
- 62) przemieszcza zwierzęta dzikie, które są zwierzętami wodnymi w przypadku, o którym mowa w art. 200 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tych przepisach lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 200 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,
- 63) przemieszcza żywe zwierzęta akwakultury przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 201 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 201 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 64) przemieszcza żywe zwierzęta dzikie, które są zwierzętami wodnymi, przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 202 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 202 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,
- 65) przemieszcza żywe zwierzęta wodne, o których mowa w art. 202 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem

- wymagań określonych w art. 202 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 202 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6,
- 66) przemieszcza zwierzęta wodne do odizolowanego zakładu akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w art. 203 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 203 ust. 2 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 6,
- 67) przemieszcza zwierzęta wodne do celów naukowych bez zezwolenia, o którym mowa w art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w tym zezwoleniu lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 68) przemieszczając zwierzęta wodne, o których mowa w art. 205 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza środków, o których mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 69) przemieszcza zwierzęta wodne, o których mowa w art. 205 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 205 ust. 2 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 70) przemieszcza zwierzęta akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 208 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 ust. 1 lit. b lub c lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 71) przemieszcza zwierzęta wodne inne niż zwierzęta akwakultury w przypadku, o którym mowa w art. 209 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym przepisie lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 72) przemieszcza zwierzęta wodne inne niż zwierzęta akwakultury przeznaczone do zakładu akwakultury lub do uwolnienia do środowiska naturalnego bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 208 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,

- 73) przemieszczając zwierzęta akwakultury do innego państwa członkowskiego, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych zwierząt akwakultury w deklarację, o której mowa w art. 218 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, określonych w art. 218 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 218 ust. 3 lub 4 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 74) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 219 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 219 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 221 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 75) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w art. 222 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 222 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
- 76) przemieszczając produkty pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 223 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych produktów pochodzenia zwierzęcego w świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w tym przepisie, określonych w art. 223 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 223 ust. 6 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,
- 77) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 225 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 225 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 221 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 78) wprowadzając do Unii Europejskiej zwierzęta lub produkty, podczas ich transportu nie wprowadza środków określonych w art. 242 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 242 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 242 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,

- 79) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 228 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5,
- 80) wprowadza do Unii Europejskiej zwierzęta, materiał biologiczny lub produkty pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 229 rozporządzenia 2016/429, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 234 ust. 2, art. 237 ust. 4 lub art. 239 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 79 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8,
- 81) wprowadza z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia zwierzęta lub materiał biologiczny, o których mowa w art. 80 ust. 1, bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 1, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym pozwoleniu lub w art. 80 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8,
- 82) wprowadza z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia zwierzęta określone w art. 81 ust. 1 bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa art. 81 ust. 1 pkt 1, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym pozwoleniu lub w art. 81 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5,
- 83) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 82 ust. 1, nie zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii wprowadzenia przesyłki w terminie określonym w art. 82 ust. 1 pkt 1 lub nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o wykorzystaniu zwierząt do celów naukowych, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,
- 84) wprowadzając do Unii Europejskiej czynniki chorobotwórcze, nie wprowadza środków określonych w art. 240 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 240 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,
- 85) wprowadza do Unii Europejskiej materiał roślinny, o którym mowa w art. 241 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 241 ust. 2 lub 4 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4

– przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Kto, będąc lekarzem weterynarii:

- 1) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4,
- 2) nie przeprowadza kontroli stanu zdrowia zwierząt, o której mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, zgodnie z art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4,
- 3) stosuje weterynaryjne produkty lecznicze niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 4, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8,
- 4) nie wydaje zaświadczenia o zaszczepieniu psa przeciwko wściekliźnie ani nie dokonuje wpisu w paszporcie w przypadku, o którym mowa w art. 44 ust. 5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 5) nie prowadzi wykazu posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 6) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 44 ust. 8, w terminie określonym w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2

– przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 99. Kto:

- 1) prowadzi działalność w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych bez dokonania rejestracji, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, albo bez uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 3,8,
- 2) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, nie dokonuje tego powiadomienia w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,
- 3) nie stosuje się do decyzji wydanych na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 7, 11 lub 12, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,8 do 3,8,

- 4) nie stosuje się do zakazu określonego w art. 11 ust. 1:
 - a) lit. a lub d rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 7 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 12,9,
 - b) lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,2,
 - c) lit. c rozporządzenia nr 1069/2009 lub do ograniczeń określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,2,
- 5) postępuje z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub z produktami pochodnymi bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 12–14, art. 25, art. 26, art. 28 lub art. 29 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 8 ust. 1, art. 9, art. 10 ust. 1 lub 3, art. 23 ust. 3 lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,7,
- 6) gromadzi, przewozi, identyfikuje lub znakuje produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 17 ust. 1 lit. a lub ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011, lub w art. 91, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,8,
- 7) nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w dokumenty handlowe, świadectwa zdrowia lub deklaracje określonych w art. 21 ust. 2 akapit pierwszy lub ust. 3 akapit pierwszy lub w art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 17 ust. 1 lit. b lub art. 31 rozporządzenia nr 142/2011, lub w przepisach wydanych na podstawie art. 93 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,3,
- 8) będąc obowiązany do prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, lub w ust. 5 w sekcji 1 w rozdziale I załącznika VI do rozporządzenia nr 142/2011, nie prowadzi tych rejestrów lub prowadzi je niezgodnie z wymogami określonymi w tych przepisach, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,7,
- 9) wprowadza do obrotu lub transportuje produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w art. 31 ust. 1, art. 35 lub art. 36 rozporządzenia nr 1069/2009 lub wymogów określonych w art.

- 21, art. 24 ust. 2–4 lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,1,
- 10) wprowadza do obrotu lub stosuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozy organiczne lub polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w art. 32 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009 lub wymogów określonych w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 2,8,
 - 11) przywozi, dokonuje tranzytu lub wywozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 41 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 25 lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakazem określonym w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,8,
 - 12) wywozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 43 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, lub w przepisach zawartych w sekcji E w rozdziale V załącznika IV do rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,5,
 - 13) wysyła lub przewozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 48 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 1,5,
 - 14) nie pieczętuje przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pieczętuje te przesyłki niezgodnie z wymogami określonymi w art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,8,
 - 15) przywozi próbki badawcze i diagnostyczne i dokonuje tranzytu tych próbek bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 27 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,4,
 - 16) przywozi próbki handlowe i przedmioty wystawowe w rozumieniu odpowiednio ust. 39 i 34 załącznika I do rozporządzenia nr 142/2011 i dokonuje tranzytu tych próbek i tych przedmiotów bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 28 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,2,

- 17) dopuszcza do zanieczyszczenia białkami zwierzęcymi paszy przeznaczonej dla zwierząt, w żywieniu których stosowanie tych białek jest niedozwolone, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,2,
- 18) będąc posiadaczem:
- a) zwierząt gospodarskich, nie stosuje się do zakazów lub nakazów określonych w decyzjach, o których mowa w art. 94 ust. 1 lub 5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 8,1,
 - b) zwierząt gospodarskich, wbrew obowiązкови określönemu w art. 94 ust. 2, nie informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał decyzję, o której mowa w art. 94 ust. 1, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta gospodarskie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,0,
 - c) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych, nie stosuje się do decyzji powiatowego lekarza weterynarii dotyczących tych produktów, o których mowa w art. 95 ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2,1 do 8,1,
- 19) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń wprowadzonych w przepisach wydanych na podstawie art. 97 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 0,3

– przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 100. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, nakłada, w drodze decyzji, powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii.

2. W przypadku ponownego popełnienia takiego samego czynu, o którym mowa w art. 98 lub art. 99, wysokości kary pieniężnej, o której mowa w tych przepisach, ustala się, dokonując powiększenia o 25 % wysokości kary pieniężnej poprzednio wymierzonej za popełnienie takiego czynu.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, są uiszczane na rachunek bankowy odpowiednio właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii albo granicznego inspektoratu weterynarii w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Art. 101. Wymierzając kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, powiatowy lekarz weterynarii i graniczny lekarz weterynarii biorą pod uwagę:

- 1) rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń;
- 2) rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez podmiot dopuszczający się naruszenia;
- 3) stopień zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego spowodowany stwierdzonym naruszeniem;
- 4) dotychczasową działalność podmiotu, w tym częstotliwość popełniania w przeszłości naruszenia tego samego rodzaju, co naruszenie, w następstwie którego ma być nałożona kara pieniężna;
- 5) stopień przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia;
- 6) działania dobrowolnie podjęte przez podmiot, na który jest nakładana kara pieniężna, w celu uniknięcia skutków naruszenia.

Art. 102. 1. Kto, będąc:

- 1) posiadaczem psa, nie wykonuje obowiązku ochronnego szczepienia psa przeciwko wściekliznie w terminie, o którym mowa w art. 44 ust. 2,
- 2) obowiązany do wykonania obowiązku ochronnego szczepienia zwierząt innych niż psy lub dzikie lisy przeciwko wściekliznie, w przypadku wprowadzenia tego obowiązku w przepisach wydanych na podstawie art. 44 ust. 11, nie wykonuje tego obowiązku lub wykonuje go niezgodnie z tymi przepisami

– podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860).

Rozdział 9

Zmiany w przepisach

Art. 103. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 883) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3c w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;
- 2) w art. 15:

- a) w ust. 2b wyrazy „działalność w zakresie chowu i hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, w rozumieniu przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „zakład akwakultury zgodnie z przepisami o zdrowiu”,
- b) w ust. 2c wyrazy „działalności w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb” zastępuje się wyrazami „zakładu akwakultury”.

Art. 104. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 154 oraz z 2025 r. poz. 523 i 619) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2d po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:

„3b. Za wydanie zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna pobiera opłatę w wysokości kosztów poniesionych na zakup blankietu.

3c. Minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w art. 14, art. 34, art. 35, art. 36 ust. 1 i art. 37–39 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1669 i 1863) oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 21 tej ustawy.”;
- 2) w art. 2g w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 2d ust. 1–3b i art. 2e stosuje się odpowiednio.”;
- 3) po art. 3i dodaje się art. 3j w brzmieniu:

„Art. 3j. Minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić Komisję do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w art. 14, art. 34, art. 35, art. 36 ust. 1 i art. 37–39 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 21 tej ustawy.”;
- 4) w art. 39 w ust. 1 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) ustala koszt zakupu blankietu zaświadczenia, o którym mowa w art. 2d ust. 3b.”.

Art. 105. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620 i 680) w art. 21 w ust. 1 w pkt 155 wyrazy „art. 49 ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób

zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „art. 47 ust. 8 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 106. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567) w art. 58 w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) działania związane z zapobieganiem dalszemu rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, o których mowa w art. 28 ust. 4 pkt 23 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...), nakazane na podstawie art. 28 ust. 3 tej ustawy.”.

Art. 107. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2025 r. poz. 539) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust. 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;
- 2) w art. 8a:
 - a) w ust. 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;
 - b) w ust. 19 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) podejrzenia wystąpienia albo wystąpienia choroby zwierząt podlegającej likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt.”;
- 3) w art. 8c w ust. 10 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podejrzenia wystąpienia albo wystąpienia choroby zwierząt podlegającej likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt.”;
- 4) w art. 11:
 - a) w ust. 3 i 4 wyrazy „ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „z likwidacją chorób zwierząt podlegających likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt”;
 - b) w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „zakaźnych, o których mowa w art. 2 pkt 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”;

- 5) w art. 22 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „produktach pochodzenia zwierzęcego”;
- 6) w art. 42aa w pkt 14 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „... o zdrowiu”.

Art. 108. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 pkt 25 otrzymuje brzmienie:
„25) „schronisku dla zwierząt” – rozumie się przez to zakład w rozumieniu art. 4 pkt 27 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.²¹⁾), w którym są utrzymywane zwierzęta bezdomne inne niż zwierzęta gospodarskie.”;
- 2) po art. 11a dodaje się art. 11b i art. 11c w brzmieniu:

„Art. 11b. 1. Podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt jest obowiązany do zapewnienia utrzymywanym w nim zwierzętom opieki, w tym opieki weterynaryjnej, i właściwych warunków bytowania.

2. Zwierzętom utrzymywanym w schronisku dla zwierząt w pomieszczeniach, kojcach lub klatkach zapewnia się możliwość swobodnego poruszania się, ochronę przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i stały dostęp do wody.

3. Podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt jest obowiązany do:

 - 1) oznakowania utrzymywanych w nim psów i kotów;
 - 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej utrzymywanych w nim zwierząt zawierającej:
 - a) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby, która nabyła zwierzę od podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt, albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, który nabył zwierzę od podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt,

²¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

- b) inne informacje związane z utrzymywaniem zwierzęcia w schronisku dla zwierząt niebędące danymi osobowymi.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne warunki utrzymywania psów i kotów w schronisku dla zwierząt, w tym minimalne warunki dotyczące lokalizacji schroniska dla zwierząt,
- 2) zakres opieki sprawowanej nad psami i kotami utrzymywanymi w schronisku dla zwierząt,
- 3) sposób i termin oznakowania psów i kotów utrzymywanych w schronisku dla zwierząt,
- 4) szczegółowy zakres informacji niebędących danymi osobowymi, jakie są zawarte w dokumentacji dotyczącej zwierząt utrzymywanych w schronisku dla zwierząt

– mając na względzie liczbę zwierząt utrzymywanych w schronisku dla zwierząt, zapewnienie tym zwierzętom opieki i właściwych warunków bytowania, w tym potrzebę ograniczenia negatywnego wpływu lokalizacji schroniska dla zwierząt na stan fizyczny i psychiczny utrzymywanych zwierząt, w którym najlepiej znoszą warunki bytowania narzucone przez człowieka, zapewnienie kontroli stanu zdrowia tych zwierząt i profilaktyki chorób, możliwości identyfikacji tych zwierząt i ograniczenia ich rozmnażania się oraz umożliwienie organom Inspekcji Weterynaryjnej sprawowania nadzoru nad schroniskami dla zwierząt.

Art. 11c. 1. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza nie rzadziej niż raz w roku kontrolę w zakresie spełnienia przez podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt wymagań określonych w ustawie i w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4.

2. Wprowadzenie do schroniska dla zwierząt pierwszego zwierzęcia jest uzależnione od stwierdzenia przez powiatowego lekarza weterynarii w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 1, że to schronisko dla zwierząt spełnia wymagania określone w ustawie i w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4, co potwierdza protokół tej kontroli.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, w przypadku określonym w ust. 2, przeprowadza się na wniosek podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego wniosku.

4. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że przy prowadzeniu schroniska dla zwierząt zostały naruszone wymagania określone w ustawie lub w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4, w drodze decyzji:

- 1) nakazuje usunięcie stwierdzonych naruszeń w określonym terminie lub
- 2) zakazuje wprowadzania zwierząt do schroniska dla zwierząt do czasu usunięcia stwierdzonych naruszeń.

5. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że:

- 1) pierwsze zwierzę zostało wprowadzone do schroniska dla zwierząt niezgodnie z ust. 2,
- 2) podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt nie zastosował się do nakazu lub zakazu określonego w decyzji, o której mowa w ust. 4

– w drodze decyzji, zakazuje prowadzenia schroniska dla zwierząt i określa podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt z rejestru, o którym mowa w art. 55 pkt 2 lit. a oraz b ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

6. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia schroniska dla zwierząt, o której mowa w ust. 5, Głównego Lekarza Weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

- 3) w art. 12g:
 - a) w ust. 1 po wyrazie „weterynarii” skreśla się wyrazy „w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75), i na podstawie wyników badania poubojowego, określa” zastępuje się wyrazami „określa na podstawie wyników badania poubojowego”;
- 4) w art. 12h:
 - a) uchyla się ust. 1,
 - b) w ust. 2 uchyla się pkt 1;
- 5) w art. 12j w pkt 6 wyrazy „rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz. Urz. UE L 189 z 20.07.2007, str. 1) oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia

30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm.²²⁾)”;

- 6) w art. 33 w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „obowiązkowi zwalczania na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu”;
- 7) w art. 33b:
 - a) w ust. 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „zwalczanie chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „likwidację chorób”,
 - c) w ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do odszkodowania, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 45 ust. 2 i 3, art. 46 i art. 47 ust. 1, 4–7, 9 i 10 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt oraz przepisy wydane na podstawie art. 48 tej ustawy.”;
- 8) w art. 34 w ust. 4 w pkt 1 w lit. c wyrazy „art. 44 ust. 1 pkt 4, art. 48b ust. 1 i 3 oraz art. 57e ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „art. 25 ust. 2 pkt 3 i art. 36 ust. 1 i 3 ustawy z dnia ... o zdrowiu”.

Art. 109. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485) w art. 10 w ust. 5a oraz w art. 29 w ust. 1 w pkt 8 i w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.

Art. 110. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, 1544 i 1855) w art. 4 w pkt 22 lit. o otrzymuje brzmienie:

„o) ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...),”.

²²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 29.10.2018, str. 37, Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019, str. 59, Dz. Urz. UE L 87 z 23.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 402 z 01.12.2020, str. 23, Dz. Urz. UE L 439 z 29.12.2020, str. 32, Dz. Urz. UE L 7 z 11.01.2021, str. 53, Dz. Urz. UE L 60 z 22.02.2021, str. 24, Dz. Urz. UE L 133 z 20.04.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 03.05.2021, str. 1 i 5, Dz. Urz. UE L 204 z 10.06.2021, str. 47, Dz. Urz. UE L 222 z 22.06.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 318 z 09.09.2021, str. 5, Dz. Urz. UE L 334 z 22.09.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 25.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 187 z 14.07.2022, str. 60, Dz. Urz. UE L 321 z 15.12.2022, str. 74, Dz. Urz. UE L 29 z 01.02.2023, str. 6, Dz. Urz. UE L 171 z 06.07.2023, str. 43, Dz. Urz. UE L 204 z 17.08.2023, str. 66, Dz. Urz. UE L 214 z 31.08.2023, str. 232–234, Dz. Urz. UE L 2024/2867 z 11.11.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90732 z 15.11.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/405 z 26.02.2025.

Art. 111. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 750) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 69:
 - a) w ust. 1 w pkt 1 w lit. b wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz. 1570)” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz ...)”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”;
- 2) w art. 72 w ust. 7 w pkt 4 wyrazy „pkt 40 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „pkt 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...)”.

Art. 112. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 24) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku stwierdzenia uchybień w prowadzeniu działalności polegającej na świadczeniu usług weterynaryjnych w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, które stwarzają zagrożenie epidemiologiczne, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, wstrzymuje prowadzenie tej działalności i nakazuje usunięcie tych uchybień w terminie wskazanym w tej decyzji, zawiadamiając o tym właściwą okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną.

1b. Jeżeli uchybienia, o których mowa w ust. 1a, nie zostaną usunięte w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w tym przepisie, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla zakład leczniczy dla zwierząt z ewidencji.”.

Art. 113. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

- „5) zasady wprowadzania do obrotu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej i zasady wprowadzania do używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej.”;
- 2) w art. 2:
- a) uchyla się pkt 1,
 - b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:
 - „1a) dystrybutor – osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę prawną, których miejsce zamieszkania albo siedziba jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i które wprowadzają do używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej;
 - 1b) prawodawstwo weterynaryjne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, w tym przepisy o kontrolach urzędowych w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w tym zwłaszcza przepisy o produktach pochodzenia zwierzęcego, zdrowiu zwierząt i ochronie zwierząt;”;
 - c) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5–8 w brzmieniu:
 - „5) wprowadzenie do obrotu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – przekazanie nieodpłatnie albo za opłatą po raz pierwszy wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej do używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 6) wprowadzenie do używania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – pierwsze udostępnienie użytkownikowi nieodpłatnie albo za opłatą wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej do używania zgodnie z jego zastosowaniem przewidzianym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 7) wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej – wyrób przeznaczony do badań przeprowadzanych na potrzeby Inspekcji Weterynaryjnej będący:
 - a) testem do diagnostyki in vitro stosowanym w zakresie diagnostyki chorób zakaźnych zwierząt, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r.

w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.²³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/429”, w tym zoonoz, a także do oznaczania substancji niedozwolonych lub zanieczyszczeń biologicznych w tkankach zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego,

- b) pojemnikiem na próbki typu próżniowego lub innym pojemnikiem przeznaczonym przez wytwórcę do bezpośredniego przechowywania i konserwacji próbek pochodzących od zwierząt, które zostały pobrane do badania diagnostycznego in vitro,
 - c) sprzętem laboratoryjnym ogólnego stosowania, jeżeli ze względu na jego właściwości jest przeznaczony przez wytwórcę do badań diagnostycznych in vitro;
- 8) wytwórca – osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę prawną odpowiedzialne za projektowanie, wytwarzanie, pakowanie i oznakowanie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej przed wprowadzeniem go do obrotu niezależnie od tego, czy te czynności wykonuje odpowiednio ta osoba lub ta jednostka czy w ich imieniu osoba trzecia.”;
- 3) w art. 3 w ust. 2:
- a) w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:
 - „d) kontroli wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej mającej na celu ustalenie, czy wprowadzone do obrotu wyroby do diagnostyki in vitro stosowane w medycynie weterynaryjnej lub wprowadzone do używania wyroby do diagnostyki in vitro stosowane w medycynie weterynaryjnej znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1,”
 - b) w pkt 5:

²³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

- w lit. b wyrazy „wprowadzaniem na rynek zwierząt,” zastępuje się wyrazami „przemieszczaniem zwierząt, wprowadzaniem do obrotu”,
- w lit. d skreśla się wyrazy „i jaj wylęgowych drobiu”,
- lit. i otrzymuje brzmienie:
 - „i) przestrzeganiem wymagań dotyczących zdrowia zwierząt w zakładach, w których są utrzymywane zwierzęta;”,
- c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) prowadzenie kontroli urzędowych, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;”;
- 4) w art. 4 w ust. 1 wyrazy „lekarsko-weterynaryjnego” zastępuje się wyrazami „lekarzy weterynarii”;
- 5) w rozdziale 1 po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:

„Art. 4b. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii na jego wniosek dane będące w posiadaniu Krajowej Administracji Skarbowej, w tym dane objęte tajemnicą celną, o której mowa w art. 95b ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1373), dotyczące zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii Europejskiej, które są niezbędne do organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych przez Inspekcję.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, obejmują:

 - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy zwierząt lub towarów;
 - 2) kod CN zwierząt lub towarów lub opis towarów wprowadzanych na terytorium Unii Europejskiej;
 - 3) liczbę lub ilość zwierząt lub towarów;
 - 4) państwo wysyłki zwierząt lub towarów;
 - 5) państwo pochodzenia zwierząt lub towarów.

3. Do ochrony danych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 rozporządzenia 2017/625.”;
- 6) w art. 8a w pkt 1 i 2 po wyrazach „art. 15i ust. 3” dodaje się wyrazy „, art. 24a, art. 24b”;
- 7) w art. 12 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) przeprowadzanie kontroli urzędowych określonych w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872 oraz ...);”;

8) w art. 13:

a) w ust. 1:

- w pkt 4 wyrazy „z Międzynarodowym Urzędem do Spraw Epizootii” zastępuje się wyrazami „ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (WOAH)”,
- w pkt 5 wyrazy „dokonuje analiz” zastępuje się wyrazami „ustala kierunki działań w odniesieniu do chorób zwierząt, dokonuje analiz”,
- pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji;”,
- po pkt 11b dodaje się pkt 11c w brzmieniu:
„11c) jest punktem kontaktowym w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiającego przepisy dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych oraz jego składników systemowych (rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC) (Dz. Urz. UE L 261 z 14.10.2019, str. 37, z późn. zm.²⁴⁾) w odniesieniu do systemu ADIS w rozumieniu art. 2 pkt 29 tego rozporządzenia;”,

b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Realizując zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o:
 - a) przedłożeniu Komisji Europejskiej do zatwierdzenia projektów programów likwidacji chorób i o ich zatwierdzeniu,
 - b) złożeniu wniosku o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby,
 - c) zawarciu umowy o udzielenie dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy,

²⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 303 z 25.11.2019, str. 37 oraz Dz. Urz. UE L 109 z 30.03.2021, str. 60.

oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 2187/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1),

d) efektach współpracy ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (WOAH) związanej z realizacją koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.²⁵⁾);

2) składa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa:

- a) sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym – do dnia 30 czerwca,
- b) sprawozdanie z głównych wyników przeprowadzonych ćwiczeń symulacyjnych, o którym mowa w art. 45 ust. 3 rozporządzenia 2016/429 – na bieżąco;

3) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa kopie sprawozdań, o których mowa w art. 34 rozporządzenia 2016/429.”;

9) w art. 14 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej i dla urzędowych lekarzy weterynarii;”;

10) uchyla się art. 14c;

11) w art. 15c wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;

12) uchyla się art. 15d i art. 15e;

13) w art. 15i w ust. 4 skreśla się wyrazy „(Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.)”;

14) w art. 16 w ust. 1 w pkt 1:

²⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 10, Dz. Urz. UE L 192 z 31.07.2023, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 24.

- a) lit. c otrzymuje brzmienie:
- „c) badania przemieszczanych zwierząt, zwierząt przeznaczonych do wywozu oraz do wystawiania wymaganych świadectw zdrowia lub informowania o możliwości przemieszczania świń w przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 5 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815 oraz ...),”;
- b) lit. m otrzymuje brzmienie:
- „m) przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w ramach zwalczania chorób zakaźnych zwierząt,”;
- 15) w art. 17 w pkt 8a skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1565)”;
- 16) w art. 21 w ust. 2 wyrazy „nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. o ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,” zastępuje się wyrazami „w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych”;
- 17) po art. 21a dodaje się art. 21b w brzmieniu:
- „Art. 21b. Podmiot, któremu zostały dostarczone zwierzęta, produkty lub czynniki chorobotwórcze, niezwłocznie zgłasza ich dostarczenie powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce ich dostarczenia, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia ich dostarczenia.”;
- 18) po art. 24 dodaje się art. 24a–24d w brzmieniu:
- „Art. 24a. 1. Badania i inne czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z antygenów przeprowadzane lub wykonywane w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym mogą być przeprowadzane lub wykonywane wyłącznie w zatwierdzonych pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach, jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia takich pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów.
2. Zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium dokonuje Główny Lekarz Weterynarii na wniosek podmiotu zamierzającego przeprowadzać badania i wykonywać inne czynności określone w ust. 1, jeżeli pomieszczenie, obiekt lub laboratorium, a także osoby przeprowadzające takie badania i wykonujące takie czynności spełniają wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24c.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) określenie rodzaju i zakresu przeprowadzanych badań lub wykonywanych czynności określonych w ust. 1;
- 3) określenie lokalizacji pomieszczenia, obiektu lub laboratorium, w których mają być przeprowadzane badania lub wykonywane czynności określone w ust. 1.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się opinię o spełnianiu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędnych do zatwierdzenia wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub gdy wniosek dotyczy zatwierdzenia takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub jego pomieszczenia lub obiektu – wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA”, lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

5. Główny Lekarz Weterynarii przeprowadza kontrolę w pomieszczeniu, obiekcie lub laboratorium w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku i opinii, o których mowa w ust. 2 i 4.

6. Główny Lekarz Weterynarii po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 5, w drodze decyzji:

- 1) zatwierdza pomieszczenie, obiekt lub laboratorium po stwierdzeniu spełnienia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędnych do zatwierdzenia;
- 2) odmawia zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium po stwierdzeniu, że nie są spełnione wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędne do zatwierdzenia.

7. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz podręczników badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (WOAH) dotyczących prac z żywymi czynnikami chorobotwórczych w laboratoriach oraz w pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi.

Art. 24b. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję nakazującą usunięcie stwierdzonych naruszeń w terminie określonym w tej decyzji.

2. W przypadku niezastosowania się do nakazu, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie pomieszczenia, obiektu lub laboratorium.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 24c. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, o których mowa w art. 24a ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny spełniać te pomieszczenia, obiekty lub laboratoria, a także osoby przeprowadzające badania i wykonujące inne czynności określone w art. 24a ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego i ochrony zdrowia publicznego.

Art. 24d. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów oraz informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w tym wykazie.”;

19) w art. 25:

a) w ust. 6 wyrazy „Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA” ” zastępuje się wyrazem „EFTA”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Laboratoria urzędowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c:

1) biorą udział w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe

laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej;

- 2) poddają się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej;
- 3) w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w pkt 1, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziły te badania, lub wyniku wątpliwego podlegają ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Główny Lekarz Weterynarii cofa wyznaczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–3, jeżeli:

- 1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c, akredytację lub
- 2) laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c:
 - a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziły te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości lub międzylaboratoryjnemu badaniu porównawczemu, o których mowa w ust. 7 pkt 1, lub ponownemu badaniu, o którym mowa w ust. 7 pkt 3, lub

- b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 7 pkt 2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że to laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzania badań, lub
 - c) używa do diagnostyki in vitro wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, lub
- 3) nie zostały podjęte działania naprawcze, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.”;
- 20) w art. 25a:
- a) w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie „przeprowadzonych” dodaje się wyrazy „nie wcześniej niż”,
 - b) w ust. 6 w pkt 2:
 - w lit. c wyrazy „art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „art. 25h ust. 1”,
 - w lit. e wyrazy „art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „art. 11 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”;
- 21) w art. 25e w ust. 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „zdrowiu”;
- 22) w art. 25f:
- a) użyte w ust. 3, ust. 4 pkt 2, ust. 6 i w ust. 8 pkt 2 lit. a w różnych przypadkach wyrazy „badania biegłości” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „badania biegłości lub międzylaboratoryjne badania porównawcze”,
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Laboratorium wpisane do rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w ust. 6, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziły te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych

krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”,

- c) w ust. 8 w pkt 2 w lit. b wyrazy „art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „art. 11 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu”;

23) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Zasady wprowadzania do obrotu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej i zasady wprowadzania do używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej

Art. 25h. 1. Do obrotu lub do używania może być wprowadzony wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej, który uzyskał pozytywną opinię Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego i został wpisany do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, który prowadzi Główny Lekarz Weterynarii.

2. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy wydaje opinię o:

- 1) wyrobie do diagnostyki in vitro stosowanym w medycynie weterynaryjnej, który ma być wprowadzony do obrotu – na wniosek wytwórcy lub dystrybutora;
- 2) przedłużeniu ważności wpisu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 1 – na wniosek wytwórcy lub dystrybutora;
- 3) zmianie parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – na wniosek wytwórcy, który planuje zmienić te parametry.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 2, składa się nie później niż w terminie 90 dni przed:

- 1) planowanym terminem wprowadzenia do obrotu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1;

- 2) upływem terminu ważności wpisu do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2;
- 3) planowanym terminem zmiany parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wytwórcy lub dystrybutora;
- 2) nazwę handlową, pod którą wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej jest sprzedawany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i nazwy handlowe, pod którymi wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej jest sprzedawany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA;
- 3) nazwę techniczno-medyczną wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej;
- 4) przeznaczenie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej i ograniczenia dotyczące jego używania.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) dokumentację dotyczącą sposobu i metodyki przeprowadzania badań wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, z uwzględnieniem wyników jego badań walidacyjnych, sporządzoną przez jego wytwórcę;
- 2) wzór opakowania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej i wzór ulotki dołączanej do wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, który został sporządzony w języku polskim, lub tłumaczenie na język polski wzoru tej ulotki;
- 3) egzemplarz wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

6. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy może wystąpić do:

- 1) wytwórcy lub dystrybutora – o dołączenie do wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2,
- 2) wytwórcy – o dołączenie do wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3

– egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej.

7. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy wydaje opinie, o których mowa w ust. 2, w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie opinii, o których mowa w ust. 2.

8. Opinie, o których mowa w ust. 2, są wydawane na podstawie weryfikacji:

- 1) dokumentacji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, sporządzonej przez wytwórcę;
- 2) wzoru opakowania, wzoru ulotki lub tłumaczenia wzoru tej ulotki, o których mowa w ust. 5 pkt 2;
- 3) wyniku badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, jeżeli ten egzemplarz został dołączony do wniosku, o którym mowa w ust. 2.

9. Opinie, o których mowa w ust. 2, są wydawane na 5 lat.

10. Za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, i przeprowadzenie badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej są pobierane opłaty, które stanowią dochód Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego.

11. Główny Lekarz Weterynarii po otrzymaniu informacji, że wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej utracił parametry w okresie obowiązywania opinii, o której mowa w ust. 1, i dokumentacji potwierdzającej tę informację, może zwrócić się do Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego o wstępną ocenę tej dokumentacji, aby ustalić, czy wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej wymaga ponownego uzyskania tej opinii.

12. Na podstawie wstępnej oceny, o której mowa w ust. 11, Główny Lekarz Weterynarii może wezwać wytwórcę lub dystrybutora do ponownego uzyskania opinii, o której mowa w tym przepisie, w terminie 120 dni od dnia doręczenia tego wezwania.

13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, i za przeprowadzenie badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, uwzględniając zakres czynności i badań, jakie powinny zostać przeprowadzone przed wydaniem tych opinii, oraz mając na względzie, aby wysokość tych opłat nie przekroczyła ośmiokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu.

Art. 25i. 1. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii pozytywne opinie, o których mowa w art. 25h ust. 2, i kopię wniosku o wydanie danej opinii. Opinie te stanowią podstawę wpisu wyrobu do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1.

2. Wykaz wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, zawiera dane, o których mowa w art. 25h ust. 4 pkt 2–6, i termin, na jaki zostały wydane opinie, o których mowa w art. 25h ust. 2.

3. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia wykaz wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

4. Główny Lekarz Weterynarii skreśla wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej z wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, jeżeli:

- 1) upłynął termin, na jaki zostały wydane opinie, o których mowa w art. 25h ust. 2;
- 2) wytwórca zmienił parametry wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej bez uzyskania opinii, o której mowa w art. 25h ust. 2 pkt 3;
- 3) wytwórca lub dystrybutor nie uzyskali ponownie opinii, o której mowa w art. 25h ust. 1, w wyznaczonym terminie – w przypadku, o którym mowa w art. 25h ust. 12;
- 4) wytwórca lub dystrybutor złożyli do Głównego Lekarza Weterynarii wniosek o skreślenie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej z tego wykazu.

Art. 25j. Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii może, w drodze decyzji, zezwolić na wprowadzenie do używania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, który nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 25h ust. 1 i 2, jeżeli jego zastosowanie jest konieczne z uwagi na ważny interes publiczny lub jest niezbędne do ratowania życia lub zdrowia zwierząt.”;

- 24) w art. 30 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i

uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”)” zastępuje się wyrazami „, drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia 2016/429”;

25) w art. 31 w ust. 1:

- a) w pkt 1 wyraz „handlu” zastępuje się wyrazem „przemieszczania”,
- b) w pkt 6 w lit. f skreśla się wyrazy „, jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych”,
- c) w pkt 8 w lit. c skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2023 r. poz. 872)”,
- d) w pkt 11 wyrazy „art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „art. 29 ustawy z dnia ... o zdrowiu”,
- e) w pkt 13 w lit. a wyraz „niedozwolonych” zastępuje się wyrazami „zakazanych lub niedopuszczonych”;

26) w rozdziale 6 po art. 37a dodaje się art. 37b w brzmieniu:

„Art. 37b. Kto przeprowadza badania lub wykonuje inne czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z antygenów w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym – bez zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24a, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.

Art. 114. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule ustawy ogólne określenie przedmiotu ustawy otrzymuje brzmienie:

„o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostaticznym i beta-agonistycznym”;

2) w odnośniku nr 1 do ustawy:

- a) w pkt 1 uchyla się lit. a–e, g, j–n oraz r–zc,
- b) w pkt 2 uchyla się lit. a, d, f, g oraz i;

3) w art. 1:

- a) uchyla się pkt 1 i 2,
- b) w pkt 3 uchyla się lit. a, c oraz d;

4) w art. 2:

- a) uchyla się pkt 1–2,

- b) uchyla się pkt 3a–5,
 - c) w pkt 6 skreśla się wyrazy „ , a w przypadku działalności w zakresie określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1069/2009”,
 - d) uchyla się pkt 6a–11,
 - e) uchyla się pkt 12 i 12a,
 - f) w pkt 13 skreśla się wyrazy „ , a w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych oraz nawozów organicznych i polepszaczy gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 – wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1069/2009”,
 - g) uchyla się pkt 14–37,
 - h) uchyla się pkt 40–44;
- 5) w art. 3 uchyla się ust. 2;
 - 6) uchyla się art. 3a–14;
 - 7) w art. 15 uchyla się ust. 1 i 2;
 - 8) uchyla się art. 16–19;
 - 9) w art. 20 uchyla się ust. 1 i 5;
 - 10) uchyla się art. 21;
 - 11) w art. 22 uchyla się ust. 1 i 2;
 - 12) uchyla się art. 23–24;
 - 13) w art. 24b w ust. 2 wyrazy „rozporządzenia 2017/625” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady

92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.²⁶⁾”;

14) w art. 24d:

- a) w ust. 1 i 2 po wyrazie „paszportu” dodaje się wyrazy „ , przeprowadzania szczepienia przeciwko wściekliznie zgodnie z ust. 2 lit. a załącznika III do rozporządzenia nr 576/2013”,
- b) w ust. 7 w pkt 3 po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:
„aa) szczepień przeciwko wściekliznie, lub”;

15) w art. 24i:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Powiatowy lekarz weterynarii jest organem właściwym do wydawania dokumentów określonych w art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1739/2005.”,
- b) w ust. 3 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,
- c) uchyla się ust. 4;

16) w art. 24j:

- a) w ust. 1 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Powiatowy lekarz weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii niezwłocznie informuje Głównego Lekarza Weterynarii o wydaniu dokumentów określonych w art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1739/2005.”,
- c) w ust. 3 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,
- d) w ust. 4:
 - w pkt 1 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”,
 - uchyla się pkt 2;

17) uchyla się art. 25;

18) uchyla się art. 26a–42;

19) w art. 43:

- a) w ust. 1 uchyla się wprowadzenie do wyliczenia i pkt 1,
- b) uchyla się ust. 1a–4;

20) uchyla się art. 43a–46b;

²⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111, Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 2024/3115 z 16.12.2024.

- 21) uchyla się art. 47–52c;
- 22) w art. 54:
 - a) uchyla się ust. 1–10,
 - b) w ust. 11 uchyla się:
 - wprowadzenie do wyliczenia,
 - pkt 1,
 - część wspólną punktów;
- 23) uchyla się art. 55 i art. 56;
- 24) w art. 57 uchyla się ust. 1–8a;
- 25) uchyla się art. 57b–57h;
- 26) w art. 58:
 - a) uchyla się ust. 1,
 - b) w ust. 3 uchyla się wprowadzenie do wyliczenia i pkt 1;
- 27) uchyla się art. 59–62;
- 28) uchyla się rozdział 9a;
- 29) w art. 77 uchyla się:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia,
 - b) pkt 1–5 i 7,
 - c) część wspólną punktów;
- 30) uchyla się art. 77a i art. 78;
- 31) uchyla się art. 81;
- 32) w art. 85:
 - a) w ust. 1 uchyla się pkt 1, 2, 2b, 3 i 4a–6,
 - b) w ust. 1a uchyla się pkt 1,
 - c) uchyla się ust. 1b;
- 33) uchyla się rozdział 10a;
- 34) uchyla się załączniki nr 1–5 do ustawy.

Art. 115. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 2 uchyla się lit. a, b oraz d;
- 2) w art. 9:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) spełniają wymagania dotyczące zdrowia zwierząt określone w przepisach o zdrowiu zwierząt oraz w przepisach o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym w zakresie, w jakim dotyczą one zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność;”,
- b) uchyla się ust. 2, 3 i 4;
- 3) uchyla się art. 10;
- 4) w art. 16:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Niedopuszczalne jest podawanie zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancji zakazanych lub niedopuszczonych, o których mowa w:
- 1) rozdziale 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz ...);
 - 2) tabeli 2 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2010, str. 1, z późn. zm.²⁷⁾);

²⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 223 z 25.08.2010, str. 37 i 39, Dz. Urz. UE L 224 z 26.08.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 266 z 09.10.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 269 z 13.10.2010, str. 5, Dz. Urz. UE L 293 z 11.11.2010, str. 72, Dz. Urz. UE L 100 z 14.04.2011, str. 26 i 28, Dz. Urz. UE L 30 z 02.02.2012, str. 1, 4 i 6, Dz. Urz. UE L 36 z 09.02.2012, str. 25, Dz. Urz. UE L 40 z 14.02.2012, str. 2 i 4, Dz. Urz. UE L 71 z 09.03.2012, str. 37 i 40, Dz. Urz. UE L 75 z 15.03.2012, str. 7 i 10, Dz. Urz. UE L 134 z 24.05.2012, str. 10, Dz. Urz. UE L 143 z 02.06.2012, str. 2, Dz. Urz. UE L 336 z 08.12.2012, str. 14, Dz. Urz. UE L 338 z 12.12.2012, str. 20, Dz. Urz. UE L 340 z 13.12.2012, str. 35, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 21, Dz. Urz. UE L 38 z 09.02.2013, str. 11 i 14, Dz. Urz. UE L 118 z 30.04.2013, str. 17, Dz. Urz. UE L 121 z 03.05.2013, str. 42, Dz. Urz. UE L 141 z 28.05.2013, str. 4, Dz. Urz. UE L 288 z 30.10.2013, str. 60 i 63, Dz. Urz. UE L 322 z 03.12.2013, str. 21, Dz. Urz. UE L 8 z 11.01.2014, str. 18 i 20, Dz. Urz. UE L 62 z 04.03.2014, str. 8 i 10, Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 180 z 20.06.2014, str. 5 i 8, Dz. Urz. UE L 182 z 21.06.2014, str. 11, 14 i 17, Dz. Urz. UE L 272 z 13.09.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 346 z 02.12.2014, str. 23, Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 103, Dz. Urz. UE L 369 z 24.12.2014, str. 65, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2015, str. 7, 10, 13 i 16, Dz. Urz. UE L 66 z 11.03.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2015, str. 18, Dz. Urz. UE L 175 z 04.07.2015, str. 5, 8 i 11, Dz. Urz. UE L 200 z 30.07.2015, str. 11,

- 3) art. 2 lit. b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2090 z dnia 19 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia niezgodności z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych w weterynaryjnych produktach leczniczych lub jako dodatki paszowe bądź z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości zakazanych lub niedopuszczonych substancji farmakologicznie czynnych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 28, z późn. zm.²⁸⁾).”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Niedopuszczalne jest pozyskiwanie produktów pochodzenia zwierzęcego ze zwierząt lub od zwierząt, w których tkankach lub narządach stwierdzono obecność substancji określonych w ust. 1.”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Aby zapewnić bezpieczeństwo produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, przeprowadza się kontrole urzędowe, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczące pozostałości:
- 1) substancji zakazanych lub niedopuszczonych określonych w ust. 1;
 - 2) substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych jako weterynaryjne produkty lecznicze lub jako dodatki paszowe do stosowania u zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność;
 - 3) substancji zanieczyszczających wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2023/915 z dnia 25 kwietnia 2023 r. w sprawie

Dz. Urz. UE L 231 z 04.09.2015, str. 7 i 10, Dz. Urz. UE L 265 z 10.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 25 z 02.02.2016, str. 44, Dz. Urz. UE L 58 z 04.03.2016, str. 35, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 99 z 15.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 125 z 13.05.2016, str. 6, Dz. Urz. UE L 148 z 04.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 235 z 01.09.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 280 z 18.10.2016, str. 22, Dz. Urz. UE L 318 z 24.11.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 320 z 26.11.2016, str. 29, Dz. Urz. UE L 32 z 07.02.2017, str. 17, Dz. Urz. UE L 237 z 15.09.2017, str. 67 i 69, Dz. Urz. UE L 87 z 03.04.2018, str. 9, Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 122 z 17.05.2018, str. 5 i 8, Dz. Urz. UE L 194 z 31.07.2018, str. 41, Dz. Urz. UE L 316 z 13.12.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 39 z 11.02.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 290 z 11.11.2019, str. 8, Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2020, str. 2 i 5, Dz. Urz. UE L 379 z 13.11.2020, str. 44, Dz. Urz. UE L 384, z 17.11.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 131 z 16.04.2021, str. 120, Dz. Urz. UE L 186 z 27.05.2021, str. 32, Dz. Urz. UE L 117 z 19.04.2022, str. 29, Dz. Urz. UE L 67 z 03.03.2023, str. 38, Dz. Urz. UE L 134 z 22.05.2023, str. 36, Dz. Urz. UE L 2023/2194 z 20.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2203 z 23.10.2023, Dz. Urz. UE L 2024/859 z 19.03.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/860 z 19.03.2024.

²⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 251 z 29.09.2022, str. 4.

najwyższych dopuszczalnych poziomów niektórych zanieczyszczeń w żywności oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 (Dz. Urz. UE L 119 z 05.05.2023, str. 103, z późn. zm.²⁹⁾) i w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 124/2009 z dnia 10 lutego 2009 r. ustalającego maksymalne zawartości w żywności kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego tymi substancjami pasz, dla których nie są one przeznaczone (Dz. Urz. UE L 40 z 11.02.2009, str. 7, z późn. zm.³⁰⁾);

- 4) pestycydów;
- 5) skażeń promieniotwórczych.”,
- d) w ust. 4 wyraz „niedozwolonych” zastępuje się wyrazami „określonych w ust. 3”;
- e) uchyla się ust. 5;
- 5) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli podmiot prowadzi produkcję podstawową produktów pochodzenia zwierzęcego, która podlega rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, i jeżeli ta produkcja jest prowadzona w zakładzie podlegającym rejestracji lub zatwierdzeniu zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt, to taka działalność nie podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, z wyłączeniem produkcji podstawowej polegającej na utrzymywaniu drobiu w celu pozyskiwania jaj konsumpcyjnych przeznaczonych do wprowadzenia na rynek.”;
- 6) art. 21d otrzymuje brzmienie:

„Art. 21d. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub dokonujące pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, po otrzymaniu od powiatowego lekarza weterynarii informacji, że jest planowana kontrola wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub kontrola pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, informują powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności o planowanym wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub o planowanej pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa.

²⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 184 z 21.07.2023, str. 21, Dz. Urz. UE L 2024/1002 z 05.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1022 z 09.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1038 z 10.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1683 z 18.06.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1756 z 26.06.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1808 z 02.07.2024.

³⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 109 z 07.04.2020, str. 1.

2. Informacja o planowanym wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub o planowanej pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa:

- 1) jest przekazywana powiatowemu lekarzowi weterynarii przed rozpoczęciem przez niego kontroli, nie później jednak niż do czasu wypłynięcia statku rybackiego na połów;
 - 2) zawiera weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu, o którym mowa w ust. 1, czas i miejsce planowanego wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub planowanej pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa.”;
- 7) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje zgodnie z ust. 9 akapit pierwszy tiret pierwsze załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113, z późn. zm.³¹⁾) w sposób określony w art. 1 tego rozporządzenia.”;

- 8) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Kto:

- 1) podaje zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancje zakazane lub niedopuszczone określone w art. 16 ust. 1, z wyłączeniem substancji o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym lub tyreostatycznym podanych w celu leczniczym lub zootechnicznym,
- 2) pozyskuje produkty pochodzenia zwierzęcego ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano substancje zakazane lub niedopuszczone określone w art. 16 ust. 1, z wyłączeniem zwierząt, o których mowa w art. 16 ust. 2,
- 3) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, lub produkty pochodzenia zwierzęcego będące zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, i te produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla tych produktów leczniczych

³¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 268 z 22.10.2019, str. 6, Dz. Urz. UE L 141 z 20.05.2022, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2391 z 11.09.2024.

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

2. Kto:

- 1) wbrew przepisom art. 17 poddaje zwierzęta ubojowi poza rzeźnią,
- 2) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego lub żywność, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, niezgodnie z rodzajem działalności określonej w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii,
- 3) wywozi produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich środkami transportu, na które nie nałożono plomb w sposób określony w art. 9a,
- 4) bez uprawnienia usuwa lub niszczy plomby, o których mowa w art. 9a

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

9) w art. 26 w ust. 1 pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) nie spełnia wymagań dotyczących sposobu postępowania w przypadku stwierdzenia obecności pozostałości substancji określonych w art. 16 ust. 3 u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego,”;

10) w art. 36 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub ustawach dotyczących ochrony zdrowia zwierząt oraz zdrowia lub życia człowieka w zakresie weterynarii” zastępuje się wyrazami „w zakresie weterynarii wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub w ustawach dotyczących zdrowia zwierząt, wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, a także dotyczących zdrowia lub życia człowieka”.

Art. 116. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111, z 2024 r. poz. 1222 i 1757 oraz z 2025 r. poz. 619) w załączniku do ustawy w części III w ust. 44 w kolumnie czwartej:

- 1) w pkt 15 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz ...)”;
- 2) w pkt 16 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach

niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”.

Art. 117. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122 oraz z 2024 r. poz. 834, 1222, 1473, 1572 i 1907) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wprowadzenia nakazu wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym wydania dzierżawcom lub zarządom obwodów łowieckich nakazu odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...), jeżeli jest to niezbędne ze względu na rodzaj i skalę zagrożenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek wojewody, może przekazać do dyspozycji wojewody doraźne zgrupowanie zadaniowe sformowane z policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej lub funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, którzy posiadają uprawnienia do wykonywania polowania, celem ich użycia do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich na określonych obszarach.”;

2) w art. 25b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli w sytuacji kryzysowej użycie innych sił i środków jest niemożliwe lub niewystarczające, Minister Obrony Narodowej, na wniosek wojewody, może przekazać do dyspozycji wojewody doraźne zgrupowanie zadaniowe sformowane z żołnierzy, którzy posiadają uprawnienia do wykonywania polowania, celem ich użycia do odstrzału, o którym mowa w art. 28 ust. 4 pkt 12 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt, wprowadzonego na podstawie art. 28 ust. 3 tej ustawy, zwierząt dzikich na określonych obszarach.”;

3) w art. 25c w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „... o zdrowiu”.

Art. 118. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2024 r. poz. 105) w art. 36 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 119. W ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 1199 oraz z 2025 r. poz. 39, 321 i 620) w art. 10a w ust. 6 w pkt 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.

Art. 120. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 465) w art. 17 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.

Art. 121. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.³²⁾) w art. 62 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 122. W ustawie z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 36) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) służy stosowaniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.³³⁾);”;

b) uchyla się pkt 3;

2) w art. 5 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) prowadzenia szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich przez podmioty, które uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie takich szkoleń;”;

³²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622 i 769.

³³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

- 3) w art. 28 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;
- 4) w art. 29 w ust. 2:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) prowadzi zarejestrowany zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt zakład, w którym:
 - a) jest pozyskiwane, produkowane, przetwarzane i przechowywane nasienie lub
 - b) jest przechowywane nasienie, lub
 - c) są pozyskiwane, produkowane lub przechowywane komórki jajowe lub zarodki lub”;
- 5) w art. 30 w ust. 1 w pkt 1:
 - a) lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) w centrum, o którym mowa w art. 21 ust. 5 i 6 oraz art. 24 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012 – w odniesieniu do zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub”,
 - b) lit. c otrzymuje brzmienie:
 - „c) u podmiotów prowadzących zakład, w którym jest pozyskiwane, produkowane, przetwarzane i przechowywane nasienie zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, lub w którym jest przechowywane nasienie tych zwierząt, zarejestrowany zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt;”;
- 6) w art. 34 w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
 - „6) prowadzenie banku genów w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt

lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.³⁴⁾) dla zwierząt gospodarskich.”.

Art. 123. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589) w art. 27 w pkt 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz ...)”.

Art. 124. W ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550 oraz z 2025 r. poz. 769) w art. 9 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz. 1570)” zastępuje się wyrazami „art. 55 pkt 2 lit. a ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 125. W ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o Centralnym Azylu dla Zwierząt (Dz. U. poz. 2375) w art. 13 w ust. 1 i w art. 14 w ust. 5 w pkt 2 skreśla się wyrazy „oraz zwalczania chorób zwierząt”.

Art. 126. W ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Agencja:

- 1) zapewnia lekarzom weterynarii, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz), dostęp do komputerowej bazy danych i umożliwia tym lekarzom edycję informacji zawartych w zgłoszeniu zamiaru przemieszczenia świni;
- 2) umożliwia organom Inspekcji Weterynaryjnej edycję informacji zawartych w zgłoszeniu zamiaru przemieszczenia świni;
- 3) zapewnia osobom, które uzyskały prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z

³⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

2023 r. poz. 154 oraz z 2025 r. poz. 523, 619 i ...), dostęp do komputerowej bazy danych na zasadach określonych w art. 7 ust. 5, art. 41 ust. 2 lit. b i art. 42 ust. 6 lit. b rozporządzenia 2021/963.

1b. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Agencji listę lekarzy weterynarii określonych w ust. 1a pkt 1.

1c. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna przekazuje Agencji listę osób określonych w ust. 1a pkt 3.

1d. Szczegółowe warunki i sposób współpracy Agencji z Głównym Lekarzem Weterynarii i Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną w zakresie zapewnienia lekarzom weterynarii i osobom określonym w ust. 1a pkt 1 i 3 dostępu do komputerowej bazy danych określa porozumienie zawarte między Prezesem Agencji, Głównym Lekarzem Weterynarii i Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Agencja zapewnia właścicielowi koniowatego, który powierzył opiekę nad tym koniowatym posiadaczowi, dostęp do komputerowej bazy danych na zasadach określonych w art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2021/963 i nadaje mu numer techniczny, jeżeli ten właściciel koniowatego nie posiada numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 12 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2023 r. poz. 885 oraz z 2025 r. poz. 368), zwany dalej „numerem EP.”;

2) w art. 15:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer EP nadany wnioskodawcy;”,

b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dziewięciu cyfr będących numerem EP nadanym wnioskodawcy;”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kierownik biura odmawia, w drodze decyzji, nadania numeru, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wnioskodawcy nie został nadany numer EP.”;

3) w art. 24:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku zagrożenia wystąpieniem lub wystąpienia choroby kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiającego wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz. Urz. UE L 308 z 04.12.2018, str. 21, z późn. zm.³⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1882”, i określenia obszaru objętego ograniczeniami ustanowionego zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 i z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia 2016/429 posiadacz lochy, która została oznakowana kolczykiem zawierającym indywidualny numer identyfikacyjny lochy, realizujący działanie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 12a ustawy o PROW 2014–2020, zgłasza do komputerowej bazy danych informacje o zdarzeniach, o których mowa w ust. 6, w terminie 2 dni od dnia wystąpienia danego zdarzenia.”,

b) ust. 7b otrzymuje brzmienie:

„7b. W przypadku zagrożenia wystąpieniem lub wystąpienia choroby kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia 2018/1882 i określenia obszaru objętego ograniczeniami ustanowionego zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 i z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia 2016/429 posiadacz lochy, która została oznakowana kolczykiem zawierającym indywidualny numer identyfikacyjny lochy na potrzeby otrzymania płatności dobrostanowej, o której mowa w art. 30 pkt 6 ustawy o PS, zgłasza do komputerowej bazy danych informacje o zdarzeniach, o których mowa w ust. 7a, w terminie 2 dni od dnia wystąpienia danego zdarzenia.”;

4) w art. 26 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Właściciel koniowatego przekazuje posiadaczowi koniowatego lub posiadaczowi koniowatego będącemu podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, informacje, których obowiązek zgłoszenia do komputerowej bazy danych wynika z przepisów wymienionych w art. 1 pkt 1 lit. a, b, d oraz e lub z przepisów ustawy.”;

³⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 160 z 15.06.2022, str. 30 oraz Dz. Urz. UE L 2024/216 z 12.01.2024.

5) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Posiadacz świni może zgłosić za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa powiatowemu lekarzowi weterynarii lub lekarzowi weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwym ze względu na miejsce położenia siedziby stada posiadacza świni zamiar przemieszczenia tej świni do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 4 dni przed planowanym dniem jej przemieszczenia.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się wyłącznie w odniesieniu do przemieszczenia świni do innej siedziby stada lub do rzeźni położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 74 nie stosuje się.

4. Agencja przekazuje za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informację o zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, powiatowemu lekarzowi weterynarii lub lekarzowi weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwym ze względu na miejsce położenia siedziby stada posiadacza świni.

5. Jeżeli wymagania, o których mowa w art. 143 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429 i w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiającym środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń i uchylającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 (Dz. Urz. UE L 79 z 17.03.2023, str. 65, z późn. zm.³⁶⁾), są spełnione,

³⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 105 z 20.04.2023, str. 9, Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 126 z 12.05.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 128 z 15.05.2023, str. 11, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2023, str. 14, Dz. Urz. UE L 161 z 27.06.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 170 z 05.07.2023, str. 3, Dz. Urz. UE L 182 z 19.07.2023, str. 150, Dz. Urz. UE L 195 z 03.08.2023, str. 4, Dz. Urz. UE L 206 z 21.08.2023, str. 10, Dz. Urz. UE L 216 z 01.09.2023, str. 39, Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 27, Dz. Urz. UE L 2023/2396 z 03.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2213 z 18.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2421 z 25.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2469 z 03.11.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2708 z 29.11.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2894 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/413 z 26.01.2024, Dz. Urz. UE L 2024/483 z 06.02.2024, Dz. Urz. UE L 2024/760 z 26.02.2024, Dz. Urz. UE L 2024/808 z 01.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/870 z 14.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/968 z 22.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1171 z 17.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1269 z 30.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1454 z 21.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1661 z 06.06.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1857 z 01.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1946 z 09.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1994 z 18.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2051 z 24.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2139 z 02.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2160 z 12.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2167 z 20.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2187 z 28.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2425 z 10.09.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2491 z 18.09.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2526 z 24.09.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2656 z 07.10.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2825 z 31.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2886 z 13.11.2024.

powiatowy lekarz weterynarii lub lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informują o możliwości przemieszczenia świni:

- 1) posiadacza świni, który zgłosił zamiar jej przemieszczenia, a jeżeli te wymagania nie są spełnione – informują tego posiadacza, że tej świni nie można przemieścić;
- 2) podmiot, który prowadzi obrót zwierzętami, pośrednictwo w tym obrocie lub skup zwierząt i którego siedziba stada będzie pośredniczyć w przemieszczeniu tej świni;
- 3) podmiot, do którego siedziby stada albo do którego rzeźni ta świnia ma zostać przemieszczona;
- 4) powiatowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwych ze względu na miejsce przeznaczenia tej świni.

6. Świnię, której zamiar przemieszczenia został zgłoszony zgodnie z ust. 1, przemieszcza się do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 48 godzin od daty i godziny zamieszczenia informacji o możliwości przemieszczenia tej świni zarejestrowanej w komputerowej bazie danych, o ile badanie, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lit. b rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiającego środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605, było konieczne. Przepisów art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się.

7. Świnię, której zamiar przemieszczenia został zgłoszony zgodnie z ust. 1, przemieszcza się do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 2 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, o ile badanie określone w ust. 6 nie było konieczne. Przepisów art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się.

8. Posiadacz świni niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie określonym odpowiednio w ust. 6 lub 7, zgłasza za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przemieszczenie tej świni do innej siedziby stada lub do rzeźni. Przepisów art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się.

9. Posiadacz świni lub podmiot prowadzący rzeźnię, do których odpowiednio siedziby stada lub do rzeźni została przemieszczona świnia objęta zgłoszeniem, o którym

mowa w ust. 1, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 2 dni od dnia przemieszczenia tej świni, potwierdzają za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przemieszczenie tej świni do tej siedziby stada lub tej rzeźni.

10. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii lub lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, przekażą informację o braku możliwości przemieszczenia świni, zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za bezskuteczne.

11. W sytuacjach wyjątkowych, które nie wynikają z przyczyn leżących odpowiednio po stronie dokonującego zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, lub po stronie Agencji, a które to sytuacje uniemożliwiają złożenie, przyjęcie lub przetworzenie tego zgłoszenia oraz przekazanie informacji o możliwości przemieszczenia świni lub braku tej możliwości, to zgłoszenie uznaje się za bezskuteczne. Przepisu art. 45 ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.”;

6) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. W przypadku zagrożenia wystąpieniem lub wystąpienia choroby kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia 2018/1882 i określenia obszaru objętego ograniczeniami ustanowionego zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 i z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia 2016/429 informacje o zdarzeniach dotyczących świń, z wyłączeniem urodzenia, zgłasza się do komputerowej bazy danych w terminie 2 dni od dnia wystąpienia danego zdarzenia.”;

7) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. W przypadku zagrożenia wystąpieniem lub wystąpienia choroby kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia 2018/1882 i określenia obszaru objętego ograniczeniami ustanowionego zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 i z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia 2016/429 minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, terminy dokonywania zgłoszeń do komputerowej bazy danych informacji o zdarzeniach dotyczących bydła, jeleniowatych, koniowatych, kóz, owiec lub wielbłądowatych inne niż termin określony w art. 26 ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego i zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z występowania chorób oraz ograniczenie lub eliminowanie takich zagrożeń.”;

8) w art. 33:

- a) w ust. 3 po wyrazach „identyfikacją koniowatego” dodaje się wyrazy „, które jest zwierzęciem hodowlanym czystorasowym w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 2016/1012”,
 - b) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli właściciel koniowatego albo posiadacz koniowatego będący podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, nie udziela osobie wykonującej czynności związane z identyfikacją koniowatego niezbędnej pomocy przy wykonywaniu tych czynności, odstępuje się od ich wykonania.”;
- 9) w art. 46 uchyla się pkt 5;
- 10) w art. 50 ust. 13 otrzymuje brzmienie:
„13. Podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona:
- 1) umożliwiają przeprowadzenie kontroli, w tym wstęp do siedziby stada, zakładu drobiu, rzeźni, zakładu przetwórczego lub spalarni;
 - 2) udzielają osobie wykonującej czynności kontrolne pomocy niezbędnej przy ich wykonywaniu, w tym przygotowują do kontroli dokumenty, zwierzęta i pomieszczenia, w których przebywają zwierzęta;
 - 3) okazują osobie wykonującej czynności kontrolne unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny koniowatego nie później niż w dniu roboczym przypadającym po dniu przeprowadzenia kontroli.”;
- 11) w art. 56 w ust. 1:
- a) w pkt 20 po wyrazach „tych czynności,” dodaje się wyrazy „lub nie okazuje osobie wykonującej czynności kontrolne unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego koniowatego w terminie określonym w art. 50 ust. 13 pkt 3”,
 - b) w pkt 21 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 22–26 w brzmieniu:
„22) będąc posiadaczem świni, który po dokonaniu zgłoszenia, o którym mowa w art. 29a ust. 1, przemieścił tę świnię mimo otrzymania od powiatowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, informacji, że tej świni nie można przemieścić,
 - 23) będąc właścicielem koniowatego, nie przekazuje informacji określonych w art. 26 ust. 4 posiadaczowi koniowatego lub posiadaczowi koniowatego będącemu podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963,

- 24) będąc obowiązany do wykonania czynności, o których mowa w art. 29a ust. 8 i 9, nie wykonuje tych czynności zgodnie z tym przepisem,
 - 25) będąc lekarzem weterynarii, o którym mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 39 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2021/963,
 - 26) będąc lekarzem weterynarii, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2021/963, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2021/963”;
- 12) w art. 70 i w art. 74 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2026 r.”.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i dostosowujące oraz przepis końcowy

Art. 127. Do spraw objętych postępowaniami wszczętymi na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 114 i niezakończonymi ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące sprawy objęte tymi postępowaniami, z tym że w odniesieniu do:

- 1) zwierząt domowych towarzyszących podróżnym przemieszczanym w celach niehandlowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 114, oraz do stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, o których mowa w tej ustawie, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 114;
- 2) zwierząt cyrkowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 114, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 128. Do przyznawania nagrody, o której mowa w art. 49 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 114, w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi na podstawie art. 49 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 114 i niezakończonymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, a tę nagrodę uznaje się za nagrodę, o której mowa w art. 47 ust. 8 niniejszej ustawy.

Art. 129. Decyzje wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane. Do uchylenia lub zmiany tych decyzji oraz wznowienia postępowania w sprawach objętych tymi decyzjami stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące sprawy rozstrzygane tymi decyzjami.

Art. 130. 1. Rozporządzenia wydane na podstawie art. 45 ust. 1 i art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc do czasu ich uchylenia i mogą być zmieniane w tym czasie na podstawie art. 27 ust. 1 i art. 28 ust. 3 niniejszej ustawy.

2. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 odpowiednio powiatowy lekarz weterynarii albo wojewoda uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 131. Plany gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt opracowane na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 132. 1. Programy wprowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części na podstawie art. 57 ust. 3 i 7 ustawy zmienianej w art. 114:

- 1) zachowują moc do dnia, w którym upływa okres, na jaki zostały wprowadzone;
- 2) mogą być zmieniane na podstawie niniejszego przepisu.

2. Do zmian programów wprowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części na podstawie art. 57 ust. 3 i 7 ustawy zmienianej w art. 114 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 133. 1. Nasienie bydła pozyskane przed dniem 1 maja 2004 r., które zostało dopuszczone do przechowywania i umieszczania na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 18 pkt 1 lit. b i art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy zmienianej w art. 114, może być przechowywane i przemieszczane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest przechowywane w oddzielnym pomieszczeniu i zostanie użyte wyłącznie do zabiegów sztucznego unasienniania lub do kontynuacji programu hodowlanego w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66, z późn. zm.³⁷⁾).

³⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18.

2. Ograniczenia w przechowywaniu i umieszczaniu na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nasienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczą nasienia, które zostało zgromadzone w centrum pozyskiwania nasienia lub w centrum przechowywania nasienia, ani nasienia, które zostało przywiezione z państw członkowskich Unii Europejskiej, dopuszczonego do obrotu przed dniem 1 maja 2004 r.

Art. 134. Nasienie bydła znajdujące się w bankach nasienia wyprodukowane i oznakowane zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 24 czerwca 2009 r. może być wykorzystywane do wyczerpania zapasów tego nasienia.

Art. 135. 1. Zarodki bydła pozyskane przed dniem 11 maja 2004 r., które zostały dopuszczone do przechowywania i umieszczania na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 18 pkt 1 lit. b i art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy zmienianej w art. 114, mogą być przechowywane i przemieszczane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są przechowywane w oddzielnym pomieszczeniu i zostaną użyte wyłącznie do kontynuacji programu hodowlanego w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”).

2. Ograniczenia w przechowywaniu i umieszczaniu na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zarodków, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą zarodków, które zostały przywiezione z państw członkowskich Unii Europejskiej, dopuszczonych do obrotu przed dniem 11 maja 2004 r.

Art. 136. Rejestr, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114, w odniesieniu do działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1:

- 1) lit. a, c–f, h, i oraz l tej ustawy – staje się rejestrem zakładów zatwierdzonych;
- 2) lit. b, g, j, k, n oraz p tej ustawy – staje się rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych;

- 3) lit. o tej ustawy – staje się rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.

Art. 137. Listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c–f, h oraz l ustawy zmienianej w art. 114, oraz wykaz, o których mowa w art. 12 ust. 1 tej ustawy, stają się zbiorczym rejestrem, o którym mowa w art. 67 ust. 1, obejmującym informacje udostępniane na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii zgodnie z art. 67 ust. 2.

Art. 138. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Lekarze weterynarii wpisani do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, stają się lekarzami weterynarii wpisanymi do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 139. Rzecznawcy powołani na podstawie art. 49 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 114 stają się rzecznawcami powołanymi na podstawie art. 46 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 140. Rejestr, o którym mowa w art. 56 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 114, staje się wykazem, o którym mowa w art. 44 ust. 6.

Art. 141. Podmioty prowadzące działalność, w ramach której są utrzymywane zwierzęta, które nie były objęte obowiązkiem zgłoszenia tej działalności zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 114, mogą prowadzić tę działalność, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonają powiadomienia i przekażą informacje określone w art. 84 ust. 1, art. 87 ust. 1, art. 90 ust. 1 lub art. 172 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 86 ust. 1, art. 87 ust. 3, art. 89 ust. 1, art. 92 ust. 1 lub art. 175 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub w art. 57, z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 85, art. 88, art. 91 lub art. 174 rozporządzenia 2016/429.

Art. 142. 1. Podmioty prowadzące działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g, j, k, n oraz p ustawy zmienianej w art. 114, wpisane do rejestru określonego w art. 11 ust. 1 tej ustawy, stają się podmiotami lub zakładami zarejestrowanymi zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy

przekazą brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w ust. 1, nadaje podmiotom lub zakładom, o których mowa w ust. 1, weterynaryjny numer identyfikacyjny, jeżeli ten numer nie został im nadany.

3. Jeżeli podmioty, o których mowa w ust. 1, nie przekazą informacji określonych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii wzywa te podmioty do przekazania tych informacji w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 30 dni, licząc od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieprzekazanie tych informacji spowoduje wykreślenie tych podmiotów z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych w terminie 14 dni od dnia upływu terminu wyznaczonego na przekazanie tych informacji.

Art. 143. 1. Podmioty, działalność nadzorowana i obiekty budowlane lub miejsca określone w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114, które zostały zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i które nie wymagają zatwierdzenia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, stają się odpowiednio podmiotami lub zakładami zarejestrowanymi zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekazały brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w ust. 1 wydaje decyzję o zmianie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadanego podmiotom lub zakładom określonym w ust. 1.

Art. 144. 1. Podmioty, działalność nadzorowana i obiekty budowlane lub miejsca określone w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114, które zostały zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i które wymagają zatwierdzenia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, stają się zakładami zatwierdzonymi zgodnie z tymi przepisami.

2. Podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, przekazują brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, powiatowy lekarz weterynarii w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w tym przepisie wydaje decyzję o zmianie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadanego zakładom określonym w ust. 1.

4. Jeżeli podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, nie prześlą informacji określonych w ust. 2, powiatowy lekarz weterynarii wzywa te podmioty do przekazania tych informacji w wyznaczonym terminie, jednak nie krótszym niż 30 dni, licząc od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieprzekazanie tych informacji spowoduje wykreślenie tych podmiotów z rejestru zakładów zatwierdzonych.

5. Jeżeli podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, nie prześlą informacji określonych w ust. 2 w terminie określonym w ust. 4, powiatowy lekarz weterynarii wykreśla te podmioty z rejestru zakładów zatwierdzonych i informuje o tym te podmioty na piśmie w terminie 14 dni od dnia dokonania tego wykreślenia.

Art. 145. Do popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy czynów określonych w art. 77, art. 78, art. 81 i art. 85 ust. 1 pkt 1, 2, 2b, 3 i 4a–6 i ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 114 stosuje się przepisy dotychczasowe, a orzeczenia wydane na podstawie tych przepisów podlegają wykonaniu.

Art. 146. Przepisy art. 45 ust. 1, art. 47 ust. 2 i 8 i art. 49 ust. 1 w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw w rozumieniu art. 2 pkt 34 rozporządzenia Komisji (UE) 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznającego niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 327 z 21.12.2022, str. 1, z późn. zm.³⁸⁾) stosuje się od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej określonej w tych przepisach.

Art. 147. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 126 pkt 12, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

³⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2023/2607 z 23.11.2023.

Załączniki
do ustawy
z dnia
(Dz. U. poz. ...)

Załącznik nr 1

**WYKAZ CHORÓB, PRZY ZWALCZANIU KTÓRYCH PRZYSŁUGUJE
ODSZKODOWANIE ZE ŚRODKÓW BUDŻETU PAŃSTWA**

- 1) pryszczycza (Foot and mouth disease – FMD);
- 2) zakażenie wirusem księgosuszu (Infection with rinderpest virus);
- 3) zakażenie wirusem gorączki doliny Rift (Infection with Rift Valley fever virus);
- 4) zakażenie wywołane przez *Brucella abortus*, *B. melitensis*, *B. suis* (Infection with *Brucella abortus*, *B. melitensis*, *B. suis*);
- 5) zakażenie kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae*, *M. tuberculosis*) (Infection with *Mycobacterium tuberculosis* complex (*M. bovis*, *M. caprae*, *M. tuberculosis*));
- 6) zakażenie wirusem wścieklizny (Infection with rabies virus);
- 7) zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24) (Infection with bluetongue virus (serotypes 1–24));
- 8) zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła (Infection with lumpy skin disease virus);
- 9) zakażenie wywołane przez *Mycoplasma mycoides subsp. mycoides* SC (zaraza płucna bydła) (Infection with *Mycoplasma mycoides subsp. mycoides* SC (Contagious bovine pleuropneumonia));
- 10) enzootyczna białaczka bydła (Enzootic bovine leukosis – EBL);
- 11) ospa owiec i ospa kóz (Sheep pox and goat pox);
- 12) zakażenie wirusem pomoru małych przeżuwaczy (Infection with peste des petits ruminants virus);
- 13) zaraza płucna kóz (Contagious caprine pleuropneumonia);
- 14) pasażowalne gąbczaste encefalopatie (Transmissible spongiform encephalopathies – TSE);
- 15) afrykański pomór koni (African horse sickness);

- 16) zakażenie wywołane przez *Burkholderia mallei* (nosacizna) (Infection with *Burkholderia mallei* (Glanders));
- 17) klasyczny pomór świń (Classical swine fever – CSF);
- 18) afrykański pomór świń (African swine fever – ASF);
- 19) zakażenie wirusem choroby Aujeszkiego (Infection with Aujeszky's disease virus);
- 20) wysoce zjadliwa grypa ptaków (Highly pathogenic avian influenza);
- 21) zakażenie wirusem rzekomego pomoru drobiu (Infection with Newcastle disease virus);
- 22) wąglik (Anthrax);
- 23) epizootyczna martwica układu krwiotwórczego (Epizootic haematopoietic necrosis – EHN);
- 24) zakażenie wirusem zakaźnej anemii łososi z delecją w regionie polimorficznym (HPR) (Infection with highly polymorphic region (HPR) deleted infectious salmon anaemia virus).

Załącznik nr 2

**WYKAZ CHORÓB ODZWIERZĘCYCH I ODZWIERZĘCYCH CZYNNIKÓW
CHOROBOTWÓRCZYCH PODLEGAJĄCYCH OBOWIĄZKOWI MONITOROWANIA**

- 1) bruceloza i jej czynniki chorobotwórcze;
- 2) kampylobakterioza i jej czynniki chorobotwórcze;
- 3) bąblowica i jej czynniki chorobotwórcze;
- 4) listerioza (Listeriosis) i jej czynnik chorobotwórczy;
- 5) włośnica (Trichinellosis) i jej czynniki chorobotwórcze;
- 6) gruźlica wywołana *Mycobacterium bovis*;
- 7) werocytotoksyczne *Escherichia coli*;
- 8) salmonelloza i jej czynniki chorobotwórcze.

UZASADNIENIE

Głównym celem projektu ustawy o zdrowiu zwierząt jest wprowadzenie do polskiego porządku prawnego rozwiązań służących stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/429”.

Od dnia 21 kwietnia 2021 r. zwalczanie chorób zwierząt, w tym ich likwidacja i zapobieganie ich rozprzestrzenianiu się, rejestracja podmiotów i zakładów oraz zatwierdzanie zakładów zajmujących się utrzymywaniem zwierząt i produktami, a także warunki przemieszczania i przywozu zwierząt i produktów w zakresie istotnym z punktu widzenia zwalczania chorób zwierząt, są regulowane przez rozporządzenie 2016/429.

Rozporządzenie 2016/429 jest bezpośrednio stosowane w polskim porządku prawnym, niemniej jednak wymaga wprowadzenia na poziomie krajowym odpowiednich regulacji, które w szczególności określą kompetencje poszczególnych krajowych organów zaangażowanych w nadzór nad zdrowiem zwierząt oraz odpowiedzialnych za zwalczanie chorób zwierząt, a także sankcje za naruszenie przepisów rozporządzenia 2016/429 oraz przepisów UE wydanych na jego podstawie.

Rozporządzenie 2016/429 uchyla kilkadziesiąt dyrektyw i decyzji regulujących wcześniej kwestie zwalczania chorób zwierząt, ujednolicając ich postanowienia w jednym akcie o charakterze podstawowym oraz w aktach delegowanych i wykonawczych uzupełniających jego przepisy. Koncepcją nowego prawa o zdrowiu zwierząt jest przy tym związanie jego postanowieniami wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej (UE) w całości tak, aby jego zasady co do zasady były wdrażane na terytorium UE w analogiczny sposób.

Z uwagi na fakt, że postanowienia uchylonych dyrektyw i decyzji były implementowane ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) oraz aktami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie, jest konieczne odpowiednie dostosowanie tego aktu prawnego do nowych rozwiązań unijnych.

Zakres zmian, z uwagi na ich rozległy charakter, wymaga przy tym uchylecia większości przepisów obowiązującej ustawy i zastąpienia jej nową ustawą, również z tego powodu, że odmienne są zasady dotyczące transpozycji decyzji i dyrektyw od wykonywania w polskim porządku prawnym rozporządzeń UE, które mają zasięg ogólny i są bezpośrednio stosowane.

Poza zmianami wynikającymi z rozporządzenia 2016/429 projektowana ustawa, tak jak ustawa częściowo uchylana, obejmie swym zakresem postanowienia:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”,
- 2) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2160/2003”,
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”

– oraz będzie aktem transponującym postanowienia dyrektywy 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344), zwanego dalej „dyrektywą 2003/99/WE”, przy czym przepisy zapewniające prawidłowe stosowanie rozporządzeń: 999/2001, nr 2160/2003, nr 1069/2009 oraz transponujące postanowienia dyrektywy 2003/99/WE nie ulegną zasadniczej zmianie.

Projekt ustawy o zdrowiu zwierząt określa w szczególności:

- 1) właściwość krajowych organów w zakresie ochrony zdrowia zwierząt oraz zwalczania chorób zwierząt;
- 2) zasady szeroko pojętego zwalczania chorób zwierząt w zakresie nieuregulowanym w przepisach unijnych rozporządzeń (rozdział 2 projektu ustawy), w tym odszkodowań przyznawanych w związku ze zwalczaniem chorób zwierząt (art. 45–48 projektu ustawy);

- 3) krajowych rozwiązań podejmowanych w ramach zwalczania chorób zwierząt w odniesieniu do zwierząt dzikich (art. 31–35 projektu ustawy);
- 4) sankcje za naruszenie projektowanych przepisów, w tym rozporządzenia 2016/429 i przepisów UE wydanych na jego podstawie (art. 98–102).

Postanowienia rozporządzenia 2016/429 odnoszące się do laboratoriów do spraw zdrowia zwierząt oraz krajowych banków antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych, a także identyfikacji i rejestracji zwierząt są objęte regulacjami odrębnych ustaw, w tym ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12) oraz ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815).

Projektowana ustawa w zakresie, w jakim rozporządzenie 2016/429 pozostawia państwom członkowskim swobodę do wprowadzenia dodatkowych krajowych regulacji, upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia do fakultatywnego:

- 1) określenia dodatkowych lub bardziej rygorystyczny obowiązków podmiotów w zakresie zdrowia zwierząt, w tym powiadamiania o podejrzeniu choroby, nadzoru nad zdrowiem zwierząt (art. 7 ust. 2 i art. 10 ust. 7 projektu ustawy);
- 2) określenia krajowych środków stosowanych w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia u zwierząt choroby z kategorii D lub E innej niż choroba kategorii A–C, choroby niewymienionej w wykazie stwarzającej istotne ryzyko dla zdrowia zwierząt;
- 3) zwolnienia z obowiązku rejestracji niektórych podmiotów lub zakładów, a także zwolnienia z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, określenia dodatkowych obowiązków w zakresie rejestracji, zatwierdzania, prowadzenia dokumentacji i rejestrów, określenia innych rodzajów zakładów lub podmiotów podlegających rejestracji (art. 70 projektu ustawy).

Zgodnie z projektowaną ustawą zadania z zakresu szeroko pojętego zwalczania chorób zwierząt będą tak jak dotąd wykonywane przez organy Inspekcji Weterynaryjnej.

Układ projektowanej ustawy odpowiada układowi przepisów rozporządzenia 2016/429, co sprzyja spójności projektowanych regulacji z przepisami rozporządzenia 2016/429 i ułatwi ich stosowanie.

Rozdział 1. Przepisy ogólne

W rozdziale określono zakres spraw uregulowanych projektowaną ustawą, w tym:

- 1) definicje użytych w niej pojęć odwołujące się do terminów stosowanych w ww. rozporządzeniach i dyrektywie; rozwiązanie to ma na celu zapewnienie zgodności terminologii przepisów krajowych z terminologią przepisów UE (art. 2 projektu ustawy);
- 2) wskazanie powiatowego lekarza weterynarii jako właściwego organu w rozumieniu ww. rozporządzeń UE (art. 4 projektu ustawy) oraz Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie wykonywania niektórych obowiązków państwa członkowskiego UE lub właściwego organu (art. 5 projektu ustawy).

Rozdział 2. Zapobieganie chorobom i zwalczanie chorób

W związku z tym, że rozporządzenie 2016/429, przejmując postanowienia dyrektyw odnoszące się do zwalczania chorób zwierząt, określa wykaz chorób z ich kategoryzacją oraz wykaz gatunków zwierząt, dla których na poziomie UE zostały ustanowione zharmonizowane, jednolite sposoby postępowania, zasady nadzoru nad zdrowiem zwierząt, środki zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób, likwidacji chorób, w szczególności chorób kategorii A, projektowane przepisy tego rozdziału wskazują tylko sposób:

- 1) realizacji obowiązków podmiotów i innych osób fizycznych lub prawnych wynikających bezpośrednio z rozporządzenia 2016/429, w tym przekazywania powiatowemu lekarzowi weterynarii informacji o możliwości wystąpienia choroby (art. 10 projektu ustawy);
- 2) wprowadzenia środków przy podejrzeniu lub stwierdzeniu choroby kategorii A, kategorii B i kategorii C przez powiatowego lekarza weterynarii, wojewodę, granicznego lekarza weterynarii oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa (art. 25, art. 27–29, art. 37 projektu ustawy).

Powiatowy lekarz weterynarii tak jak dotychczas w razie podejrzenia lub stwierdzenia choroby zwierząt będzie wprowadzał środki, w tym bezpośrednio wskazane w rozporządzeniu 2016/429 oraz w przepisach UE wydanych na jego podstawie w drodze decyzji administracyjnej lub w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego (art. 25 i art. 27 projektu ustawy).

Identycznie jak dotychczas w sytuacji, gdy jest wymagane wprowadzenie ograniczeń na obszarze przekraczającym obszar:

- a) właściwości powiatowego lekarza weterynarii, wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii, ustanowi taki obszar w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego (art. 28 projektu ustawy),

- b) województwa, minister właściwy do spraw rolnictwa, w zależności od sytuacji, może wprowadzić – w drodze rozporządzenia – ograniczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub też wprowadzić podział kraju na obszary objęte ograniczeniami (art. 29 projektu ustawy);
- 3) przygotowania i aktualizacji planów gotowości oraz przeprowadzania ćwiczeń symulacyjnych (art. 23 projektu ustawy), który odpowiada przepisom dotychczasowym, tj. art. 54 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 4) opracowania i realizacji programów likwidacji, kontroli lub monitorowania chorób zwierząt (art. 15 projektu ustawy), przy czym z uwagi na zmianę w stosunku do obowiązującego sposobu wprowadzania do realizacji ww. programów konieczne było wprowadzenie w projektowanej ustawie katalogu obowiązków dla podmiotów, które będą niezbędne do realizacji ww. programów (art. 20 projektu ustawy).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami zatwierdzone przez Komisję Europejską (KE) programy zwalczania poszczególnych chorób zwierząt były wprowadzane do realizacji w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa. Z uwagi na zmianę zasad i terminów zatwierdzania przez KE przedmiotowych programów, złożony krajowy proces legislacyjny i fakt, że po ich zatwierdzeniu nie powinny być wprowadzane do nich zmiany oraz konieczność realizacji tych programów w sposób ciągły od początku roku kalendarzowego zaproponowano, aby po zatwierdzeniu programów przez KE były one zamieszczane przez Głównego Lekarza Weterynarii na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, a komunikaty o ich zatwierdzeniu był ogłaszane w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa.

W związku z tym zaistniała konieczność określenia w przepisach ustawy katalogu obowiązków dla podmiotów niezbędnych do realizacji programów zwalczania, które minister właściwy do spraw rolnictwa w zależności od choroby, gatunku i kategorii zwierząt uszczegółowi w drodze rozporządzenia (art. 20 ust. 2);

- 5) opracowania nadzoru, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia 2016/429 zgodnie z koncepcją przyjętą w odniesieniu do umieszczonych w wykazie nowo występujących chorób, w szczególności w celu oceny lub utrzymania statusu obszaru wolnego od danej choroby oraz w związku z przemieszczaniem zwierząt (art. 13 projektu ustawy). Projektowane rozwiązanie uwzględnia między innymi dotychczasowe regulacje odnoszące się do przeprowadzania badań kontrolnych zakażeń zwierząt w celu oceny

stanu epizootycznego (art. 58 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt);

- 6) tryb przekazywania informacji o chorobach (art. 11 projektu ustawy), który odpowiada sposobowi i trybowi określonymu w art. 51 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Zgodnie z projektowaną ustawą tak jak dotychczas Główny Lekarz Weterynarii występuje z wnioskiem do KE o uznanie statusu obszaru wolnego od danej choroby oraz prowadzi i aktualizuje wykaz takich obszarów (art. 21 projektu ustawy).

Zasady szczepienia zwierząt przeciwko wściekliznie zaproponowane w projekcie ustawy (art. 44) nie uległy zmianie w stosunku do przepisów art. 56 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Podobnie regulacje odnoszące się do odszkodowań (art. 45–48 projektu ustawy) pozostają w określonym zakresie niezmienione w porównaniu do regulacji ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 49 i art. 50). Zmiany w stosunku do obowiązujących przepisów regulujących zasady przyznawania odszkodowań wprowadzone w projekcie dotyczą, m.in. doprecyzowania okoliczności, których ujawnienie powinno skutkować odmową wypłaty odszkodowania za całe stado zwierząt oraz wprowadzenie procentowej obniżki kwoty odszkodowania w miejsce formalnej odmowy wypłaty odszkodowania za mniej istotne uchybienia w funkcjonowaniu zakładu.

Zmiana zasad przyznawania odszkodowania zaproponowana w art. 47 ust. 5 jest związana z praktyką sądową polegającą na odmowie przyznania odszkodowania ograniczoną wyłącznie do zwierząt, których dotyczy stwierdzone uchybienie.

Ujawnienie nieprawidłowości wymienionych w zaproponowanym przepisie powinno skutkować odmową wypłaty odszkodowania za całe stado. Dodatkowo zaproponowano określenie okresu, jaki miałyby być brany pod uwagę w postępowaniu w sprawie odszkodowania, z uwagi na fakt, że stanowi to powtarzający się problem dla terenowych organów Inspekcji Weterynaryjnej.

W przepisie wprowadzonym w art. 47 ust. 5 pkt 2 istotą jest poważne naruszenie przepisów o identyfikacji i rejestracji, jakim jest nielegalny obrót zwierzętami niezarejestrowanymi w komputerowej bazie danych. Jeżeli jednak posiadacz nabył takie zwierzę, lecz zgłosił to zdarzenie do komputerowej bazy danych, wówczas tego rodzaju zaostrzona odpowiedzialność nie będzie miała miejsca i znajdzie zastosowanie przepis proponowany w art. 47 ust. 6 pkt 1.

Art. 47 ust. 5 pkt 3 dotyczy naruszenia przepisów regulujących rozmnażanie zwierząt hodowlanych, w szczególności w zakresie nielegalnego krycia. Z uwagi na ogólny charakter

przepisów ustawowych, które stosuje się do różnych chorób zwierząt, zaproponowano okres 12 miesięcy przed stwierdzeniem choroby, aby było możliwe ujawnienie skutków ewentualnego przeniesienia choroby do zakładu tą drogą.

W odniesieniu do art. 47 ust. 5 pkt 4 propozycja stanowi rozwinięcie już obowiązującej regulacji, która obecnie dotyczy tylko zwierząt. Z uwagi na objęcie przepisem licznej kategorii produktów i przedmiotów proponuje się ograniczenie okresu weryfikacji zdarzeń do 30 dni przed stwierdzeniem choroby w zakładzie.

Propozycja przepisu zawartego w art. 47 ust. 5 pkt 5 wynika z faktu, że od kilku lat Polska boryka się z afrykańskim pomorem świń oraz wysoce zjadliwą grypą ptaków i pojawili się hodowcy, u których po wygaszeniu ognisk chorób jest stwierdzane ponownie zakażenie zwierząt tymi chorobami. Może to świadczyć o niewłaściwym obchodzeniu się ze zwierzętami, lekceważeniu zasad bioasekuracji oraz niewyciąganiu wniosków z popełnianych błędów. Propozycja zakłada odmowę wypłaty odszkodowań dla szczególnie rażących przypadków „recydywy” w ww. zakresie, tj. gdy ponowne zakażenie jest stwierdzane przed upływem 6 miesięcy od poprzedniego takiego przypadku w tym zakładzie.

Przepis zawarty w art. 47 ust. 6 stanowi rozwinięcie i modyfikację dostosowaną do katalogu określonego w ust. 5 tak, aby w rezultacie oba te przepisy obejmowały całokształt sytuacji skutkujących odmową wypłaty odszkodowania w całości lub w części. Istotę propozycji stanowi wprowadzenie procentowej obniżki kwoty odszkodowania w miejsce formalnej odmowy wypłaty odszkodowania za mniej istotne uchybienia w funkcjonowaniu zakładu.

Obowiązujące przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w zakresie odszkodowań są niedostatecznie precyzyjne, co często prowadzi do odmowy wypłaty w sytuacji, gdy uzasadnione byłoby inne rozstrzygnięcie. Jednocześnie takie decyzje są następnie podważane w sądach jako zbyt formalistyczne. Opisana sytuacja powoduje brak pewności prawa oraz rozbieżności w postępowaniu wobec podobnych przypadków.

Dodatkowo wprowadzono zmianę procedury odwoławczej oraz postępowania sądowo-administracyjnego w sprawach dotyczących odszkodowań dla właścicieli zwierząt.

Przedmiotowa zmiana podyktowana jest potrzebą:

- a) przyspieszenia rozstrzygania spraw w stosunku do dotychczasowego trybu – wyroki w sprawach sądowo-administracyjnych zapadają szybciej niż w sprawach cywilnych;
- b) obniżenia kosztów postępowania w stosunku do trybu dotychczasowego – koszt postępowania sądowo-administracyjnego jest wielokrotnie niższy niż

postępowania cywilnego, np. opłata od skargi jest stała i wynosi 200 zł, podczas gdy opłata od pozwu jest stosunkowa i może sięgać kilkudziesięciu tysięcy złotych;

- c) zracjonalizowaniem postępowania – obecnie ustalenia dokonywane w postępowaniu administracyjnym przez powiatowych lekarzy weterynarii są pomijane w postępowaniu sądowym, a wszelkie wyliczenia dotyczące odszkodowań są dokonywane na nowo przy pomocy środków dowodowych charakterystycznych dla postępowania cywilnego (opinii biegłych sądowych).

W art. 53 ust. 5–9 projektowanej ustawy wprowadzono przepisy, które służą wykonaniu zobowiązań wynikających z Europejskiego Zielonego Ładu i Strategii od pola do stołu, które wskazują, jako cel do osiągnięcia do 2030 r., zmniejszenie na poziomie Unii Europejskiej o 50 % stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych dla zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych i w dziedzinie akwakultury.

W lipcu 2022 r. KE wraz z państwami członkowskimi uznała oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe za jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla zdrowia w UE.

W zaleceniach Rady w sprawie intensyfikacji działań w zakresie zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w ramach podejścia „Jedno zdrowie” (2023/C 220/01) Rada zachęca państwa członkowskie do ustanowienia do dnia 14 czerwca 2024 r. oraz do regularnego aktualizowania i wdrażania krajowych planów działania na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe opartych na podejściu „Jedno zdrowie”. Krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w ww. przepisach, stanowi jeden z elementów zmierzających do realizacji tego zalecenia.

W rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie działań UE na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (2023/2703(RSP)) Parlament Europejski wzywa państwa członkowskie m.in. do wprowadzenia, opublikowania i wdrożenia do dnia 1 marca 2024 r. krajowego planu działania na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe opartego na podejściu „Jedno zdrowie”.

Również w Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027 jest mowa o przygotowaniu programu działań w zakresie zdrowia zwierząt w celu zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

Rozdział 3. Rejestracja zakładów i podmiotów oraz zatwierdzanie zakładów

Obowiązki podmiotów odpowiedzialnych za zakłady, przewoźników, podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt w zakresie rejestracji, zatwierdzania, prowadzenia dokumentacji, a także rodzaje zakładów objęte obowiązkiem rejestracji albo zatwierdzenia wynikają bezpośrednio z przepisów rozporządzenia 2016/429 oraz z przepisów UE wydanych na jego podstawie.

W przypadku działalności zakładów i podmiotów objętej zakresem rozporządzenia nr 1069/2009 rozszerzono zakres danych wymaganych w zgłoszeniu w celu rejestracji oraz wniosku o zatwierdzenie (art. 58 pkt 3, 4 i 6 projektu ustawy – w odniesieniu do wskazania rodzaju stosowanych produktów oraz wskazania działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w pkt 5 tego artykułu).

Ponadto zakres danych zawartych w rejestrze zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 uzupełniono o dodatkowe informacje (art. 63 pkt 2, 4 i 7 projektu ustawy – w odniesieniu do działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w pkt 6 tego artykułu).

Wyszczególniono również zakres danych udostępnianych na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii odnośnie do informacji zamieszczonych w rejestrze zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 (art. 67 ust. 2 projektu ustawy).

Projektowana regulacja wskazuje, że co do zasady organem właściwym do rejestracji i zatwierdzania oraz prowadzenia i aktualizacji rejestru, o którym mowa w art. 101 i art. 185 rozporządzenia 2016/429, jest powiatowy lekarz weterynarii. Jedynie w odniesieniu do grup zakładów akwakultury oraz kompartmentów jako właściwy organ oprócz powiatowego lekarza weterynarii wskazano także wojewódzkiego lekarza weterynarii w zależności od obszaru, na którym jest zlokalizowana grupa zakładów akwakultury lub kompartment (art. 65 ust. 1 i 2 projektu ustawy).

Niemniej jednak należy zauważyć, że regulacje odnoszące się do grupy zakładów akwakultury zarówno w rozporządzeniu 2016/429, jak i w przepisach projektowanej ustawy odnoszą się do mięczaków wodnych i w realiach polskich aktualnie nie mają zastosowania.

Zgodnie z rozporządzeniem 2016/429 wszystkim zakładom i podmiotom oraz grupom zakładów akwakultury wpisanym do rejestrów przyznaje się numer rejestracyjny albo numer zatwierdzenia będące zgodnie z projektowaną ustawą weterynaryjnymi numerami identyfikacyjnymi. W związku z powyższym projektowane przepisy tego rozdziału wskazują organy Inspekcji Weterynaryjnej właściwe do przyznania takich numerów oraz tryb ich

przyznawania, a także upoważniają ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia sposobu ustalania tych numerów (art. 69 projektu ustawy).

Wszystkie instrumenty prawne przewidziane w projekcie ustawy, w tym także zbieranie i przetwarzanie danych, służą wykonaniu celu określonego w art. 1 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w którym wskazano, że jest to zapewnienie m.in.:

- a) poprawy zdrowia zwierząt, aby wspierać zrównoważony charakter produkcji rolnej i produkcji akwakultury w Unii Europejskiej,
- b) skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego,
- c) zmniejszenia negatywnych skutków dla zdrowia zwierząt, zdrowia publicznego i dla środowiska wywieranych przez niektóre choroby lub środki wprowadzane w celu zapobiegania chorobom i ich zwalczania.

Zakres danych, które podmiot przekazuje w celu rejestracji albo zatwierdzenia zakładu, takich jak: numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli numer taki został nadany, wynika z potrzeby usprawnienia pracy organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie prawidłowej identyfikacji podmiotów prowadzących zakłady. Jak wynika z dotychczasowych doświadczeń, sprawne wyszukiwanie w rejestrach prowadzonych przez powiatowych lekarzy weterynarii podmiotów, przy wykorzystaniu imienia i nazwiska albo nazwy podmiotu czy też adresu, nastręcza często trudności.

Zamieszczenie w rejestrze niepowtarzalnego numeru ewidencyjnego PESEL, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numeru paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, numeru identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli taki numer został nadany, znacznie usprawni identyfikację podmiotów nadzorowanych i pozwoli na skuteczne powiązanie danego podmiotu z działalnością prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Obowiązek przekazania danych takich jak miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu, jeżeli podmiot je posiada, wynika z potrzeby zapewnienia sprawnej komunikacji między organem Inspekcji Weterynaryjnej a podmiotem, który prowadzi zakład. Dane te nie stanowią szczególnej kategorii danych osobowych, o której mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego

przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), a także nie są danymi, których przekazanie wymaga dużego nakładu czasu, środków finansowych czy powoduje przedłużenie procedury.

Powyższy zakres danych jest adekwatny i odpowiedni do zapewnienia sprawnej komunikacji między organami Inspekcji Weterynaryjnej a podmiotami prowadzącymi zakłady będące pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej, np. w sytuacji konieczności niezwłocznego powiadomienia podmiotu o podejrzeniu lub stwierdzeniu w zakładzie określonej choroby zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania oraz o związanych z tym nakazach, zakazach i ograniczeniach wprowadzonych w celu zwalczania tej choroby. Nieprzekazanie podmiotom odpowiednio szybko takich informacji może być przyczyną rozprzestrzenienia się danej choroby zwierząt nie tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale również na terytorium innego państwa.

Mając powyższe na uwadze, konieczne jest, aby organy Inspekcji Weterynaryjnej mogły jak najszybciej i skutecznie skontaktować się z podmiotami odpowiedzialnymi za zakłady. Należy również zaznaczyć, że rozszerzenie katalogu danych, które podmioty przekazują w celu rejestracji albo zatwierdzenia zakładów, za które odpowiadają, jest zgodne z art. 269 rozporządzenia 2016/429, który stanowi, że państwa członkowskie mogą stosować na swoich terytoriach dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki niż te, które zostały ustanowione w tym rozporządzeniu, w odniesieniu do m.in. rejestracji, zatwierdzania, prowadzenia dokumentacji i rejestrów określonych w części IV w tytule I w rozdziale 1 tego rozporządzenia, czyli w art. 84–107 rozporządzenia 2016/429.

Przepisy art. 101 i 185 rozporządzenia 2016/429 stanowią podstawę do prowadzenia rejestru wszystkich zakładów i podmiotów zarejestrowanych zgodnie z art. 93 i 173 oraz zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 97 i 181 rozporządzenia 2016/429.

Inspekcja Weterynaryjna (IW) zgodnie z ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej realizuje w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego zadania z zakresu ochrony zdrowia zwierząt m.in. przez:

- a) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, – badania kontrolne zakażeń zwierząt,
- b) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt – sprawowanie nadzoru nad wprowadzaniem na rynek zwierząt.

Zasady realizacji tych zadań są określone w przepisach rozporządzenia 2016/429. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii, graniczny lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii są organami tej samej inspekcji i wykonują ww. zadania w zakresie kompetencji właściwych dla danego szczebla organizacji.

W celu zapewnienia właściwej realizacji zadań ustawowo powierzonych organom IW jest niezbędne zapewnienie przepływu informacji w odpowiednim zakresie. Przekazywanie danych gromadzonych w rejestrach poszczególnych organów IW jest niezbędne m.in. w celu monitorowania przemieszczeń zwierząt i sprawowania właściwego nadzoru nad ich zdrowiem, a w efekcie w celu zapewnienia właściwego poziomu ochrony zdrowia publicznego.

Rozdział 4. Przemieszczanie zwierząt i materiału biologicznego w obrębie terytorium Unii

Z uwagi na konieczność usprawnienia zasad przemieszczania zwierząt z gatunku żubr europejski (*Bison bonasus*), które ze względu na warunki ich bytowania w Polsce nie są utrzymywane przez człowieka, w tym rozdziale wprowadzono wymagania dla takiego przemieszczania. Żubr europejski w świetle przepisów rozporządzenia 2016/429 oraz aktów delegowanych i wykonawczych wydanych na jego podstawie w zależności od warunków użytkowania, bytowania, przynależności do środowiska może być uznany przez właściwy organ za zwierzę utrzymywane przez człowieka i wówczas będzie musiał spełnić wymagania takie jak dla bydła lub może zostać uznany za zwierzę dzikie.

Określenie wymagań przy przemieszczaniu żubrów bytujących w siedlisku, które nie są uznane za zwierzęta utrzymywane, ma istotne znaczenie przede wszystkim dla ochrony i utrzymania tego gatunku szczególnie na arenie międzynarodowej. Wymagania określone w przepisach ustawy obejmują sposób oznakowania żubrów, wskazują termin wykonania badań laboratoryjnych niezbędny do wykluczenia czynników chorobotwórczych, które mają znaczenie przy przemieszczaniu żubrów, a także określenie dokumentacji, która towarzyszy przemieszczanym żubrom. Ustanowienie powyższych wymagań było poprzedzone konsultacjami ze środowiskiem naukowym oraz organami Inspekcji Weterynaryjnej przy uwzględnieniu zdrowia zwierząt, zasad zapobiegania chorobom, identyfikacji niezbędnej do nadzoru nad przemieszczaniem zwierząt, a także wynikają z doświadczenia i logistyki takiego przemieszczania.

Dodatkowo wskazano, że minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi szczegółowy zakresu badań niezbędnych do dokonania przemieszczania, sposobu oznakowania zwierząt oraz prowadzenia i przechowywania dokumentacji niezbędnej w tym zakresie.

Wymagania w odniesieniu do wszystkich przemieszczanych zwierząt lub materiału biologicznego, a także zasady przemieszczania z zakładów, obszarów oraz między państwami członkowskimi UE zostały bezpośrednio określone w rozporządzeniu 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na jego podstawie.

W związku z powyższym regulacje projektowane w tym rozdziale wskazują:

- 1) Głównego Lekarza Weterynarii (GLW) jako organ właściwy do udzielania zgód, udzielania zezwoleń oraz przyznawania odstępstw w zakresie przemieszczania zwierząt albo materiału biologicznego określonych w rozporządzeniu 2016/429 oraz rozporządzenia 2020/686 (art. 77 projektu ustawy);
- 2) ministra właściwego do spraw rolnictwa jako organ właściwy do określenia sposobu oznakowania materiału biologicznego, udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 133 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429, oraz określenia wymagania, o którym mowa w art. 199 rozporządzenia 2016/429 (art. 78 projektu ustawy).

Rozdział 5. Wprowadzanie do Unii zwierząt i materiału biologicznego

Wymagania dla przesyłek zwierząt i materiału biologicznego wprowadzanych do UE regulują bezpośrednio przepisy rozporządzenia 2016/429. W związku z powyższym przepisy tego rozdziału określają jedynie zasady i tryb wydawania pozwoleń na wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia z państw trzecich lub terytoriów przesyłek zwierząt lub materiału biologicznego, dla których nie zostały określone wymagania w prawie UE. Powyższa regulacja w odniesieniu do zwierząt odpowiada częściowo regulacji zawartej w art. 13 ust. 4–9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

W projektowanych przepisach (art. 80 projektu ustawy) na wniosek GLW wydłużono termin rozpatrywania wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz zwierząt z 14 do 30 dni, ograniczono możliwość składania takiego wniosku wyłącznie do podmiotów znajdujących się pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej, tak aby zachować możliwość kontroli zwierząt lub warunków ich utrzymywania po dotarciu przesyłki do miejsca przeznaczenia oraz wprowadzono drobne zmiany w zakresie informacji, które podmiot musi zawrzeć w ww. wniosku.

Upoważniono ministra właściwego do spraw rolnictwa (art. 79 ust. 2 projektu ustawy), tak jak to miało miejsce dotychczas, do określenia wymagań dla wprowadzania do Rzeczypospolitej Polskiej zwierząt lub materiału biologicznego, dla których nie określono takich wymagań na poziomie unijnym. Rozporządzenie będzie dotyczyło tych gatunków zwierząt lub kategorii

materiału biologicznego, których import odbywa się w regularny sposób, a każdorazowe wydawanie pozwoleń GLW stanowi znaczne obciążenie administracyjne.

Określono również przepisy (art. 81 i art. 82 projektu ustawy) odpowiadające regulacjom art. 13 ust. 4 i art. 13a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt dotyczące pozwoleń na przywóz zwierząt bezkręgowych przeznaczonych do celów naukowych oraz ich kontroli po przybyciu na miejsce przeznaczenia.

Rozdział 6. Środki nadzwyczajne

Na poziomie UE, tj. w rozporządzeniu 2016/429 oraz w wydanych na jego podstawie przepisach prawnych zostały ustanowione zharmonizowane środki nadzwyczajne stosowane w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób w sytuacjach nadzwyczajnych, w związku z tym projektowana ustawa wskazuje tylko sposób wprowadzania środków nadzwyczajnych i określonych działań oraz organy właściwe do ich wprowadzenia – w zależności od sytuacji będą to odpowiednio: powiatowy lekarz weterynarii, wojewoda (na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii), graniczny lekarz weterynarii, GLW, minister właściwy do spraw rolnictwa (art. 83–89 projektu ustawy).

Rozdział 7. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne

W tym rozdziale zamieszczono przepisy służące stosowaniu rozporządzenia nr 1069/2009 w zakresie wymagań dla ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych. Projektowana regulacja zasadniczo nie uległa zmianie w porównaniu do regulacji zamieszczonych w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a dla przejrzystości oraz ułatwienia ich stosowania oprócz przepisów dotyczących rejestracji i zatwierdzania zakładów, które umieszczono w rozdziale 3, pozostałe przepisy zostały zamieszczone w jednym rozdziale.

Rozdział 8. Przepisy o karach pieniężnych i przepisy karne

W tym rozdziale zostały określone sankcje karne. W art. 98 i art. 99 projektu ustawy określono katalog czynów zagrożonych karą pieniężną nakładaną w drodze decyzji administracyjnej lub karą w formie grzywny (art. 102 projektu ustawy). W tych przepisach określono także organ właściwy do nałożenia kary (art. 100 projektu ustawy), zakres wysokości kar, który jest powiązany z wysokością przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, oraz przesłanki, na podstawie których jest ustalana wysokość kary. Proponuje się, aby kary pieniężne były nakładane w drodze decyzji administracyjnej, ponieważ czyny wskazane w tych artykułach mogą być popełniane przez

osoby fizyczne oraz przedsiębiorców niebędących osobami fizycznymi. Takie rozwiązanie było już częściowo stosowane w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w odniesieniu do podmiotów, które nie stosowały się do zakazów, nakazów i ograniczeń wprowadzanych w ramach zwalczania chorób zwierząt. Z doświadczeń zdobytych w okresie kilku lat od wprowadzenia powyższego rozwiązania wynika, że w określonych sytuacjach kara pieniężna jest skuteczniejszym i szybszym narzędziem egzekwowania obowiązujących regulacji. W związku z powyższym zaproponowano, aby w projektowanej regulacji zdecydowana większość kar miała charakter kar administracyjnych.

Możliwość nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego na osoby, które nie dochowują obowiązku szczepienia psa lub zwierzęcia innego gatunku (w przypadku rozszerzenia obowiązku wykonywania szczepień na takie zwierzęta), jest środkiem adekwatnym do naruszenia i jednocześnie pozwalającym na szybkie ukaranie podmiotu bez konieczności przeprowadzania specjalnego postępowania administracyjnego rodzącego koszty po stronie Inspekcji Weterynaryjnej.

W związku z powyższym na wniosek GLW wprowadzono przepis, który w tym kształcie obowiązywał w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 85 ust. 1a pkt 1 ww. ustawy).

Rozdział 9. Zmiany w przepisach

Zmiany przepisów określone w art. 103, art. 105, art. 106, art. 107, art. 109, art. 110, art. 111, art. 116, art. 118, art. 119, art. 120, art. 121, art. 123, art. 124 oraz w art. 125 projektu ustawy mają charakter techniczny, wynikający ze zmiany terminologii w związku z wprowadzeniem projektowanych przepisów.

1. Ustawa z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (art. 104 projektu ustawy)

Celem projektowanej zmiany ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych jest usprawnienie działania samorządu lekarzy weterynarii przez usprawnienie procesu wydawania zaświadczeń o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne, a także dyplomów lekarzom weterynarii, którzy otrzymali tytuł specjalisty, przez Komisję do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii.

Zgodnie z proponowaną zmianą art. 2d ust. 3c oraz art. 3j minister właściwy do spraw rolnictwa będący emitentem dokumentów publicznych w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 22

listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1669, z późn. zm.) będzie mógł upoważnić:

- 1) Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną (KRLW) – w odniesieniu do zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
- 2) Komisję do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii w odniesieniu do dyplomu lekarza weterynarii z tytułem specjalisty

– do realizacji w jego imieniu niektórych obowiązków emitenta, tj. zamawiania i dystrybucji blankietów ww. dokumentów publicznych oraz przekazywania informacji o wydawanych dokumentach, co w praktyce usprawni wydawanie tych dokumentów.

Powyższe rozwiązanie zaproponowano z uwagi na dotychczasową praktykę w zakresie wydawania takich zaświadczeń oraz dyplomów.

Koszty poniesione za zakup ww. blankietów zgodnie z projektowaną regulacją będzie pokrywał lekarz weterynarii, tak jak miało to miejsce dotychczas, przy czym koszt zakupu blankietu zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii określi Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna (art. 104 pkt 4 projektu ustawy).

Obecnie zgodnie z ustawą z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz dyplom lekarza weterynarii z tytułem specjalisty są wydawane na blankietach odpowiednio zabezpieczonych przed podrobieniem i fałszerstwem (dokument publiczny kategorii drugiej).

2. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (art. 108 projektu ustawy)

Zmiany wprowadzane do ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (ustawa o ochronie zwierząt) dotyczą przede wszystkim regulacji odnoszących się do schronisk dla zwierząt.

Zmiana art. 4 pkt 25 ma na celu dostosowanie definicji „schroniska dla zwierząt” do terminologii przyjętej w rozporządzeniu 2016/429, stąd odesłanie do definicji „zakładu” zawartej w art. 4 pkt 27 rozporządzenia 2016/429.

Dodanie art. 11b ma na celu wprowadzenie do ustawy o ochronie zwierząt podstawy prawnej do określenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa wymagań dla schronisk dla zwierząt.

Zgodnie z dodawanym art. 11c powiatowy lekarz weterynarii będzie przeprowadzał kontrolę schronisk dla zwierząt nie rzadziej niż raz w roku. Dodatkowo ten przepis przewiduje rozwiązanie, zgodnie z którym do nowych schronisk dla zwierząt, tj. schronisk dla zwierząt rozpoczynających działalność po wejściu w życie tego przepisu, zwierzęta będą mogły być wprowadzane dopiero, gdy powiatowy lekarz weterynarii przeprowadzi kontrolę tego

schroniska dla zwierząt i potwierdzi w protokole tej kontroli, że spełnia ono wymagania określone w ustawie o ochronie zwierząt oraz w wydanym na jej podstawie rozporządzeniu. Powiatowy lekarz weterynarii będzie zobowiązany do przeprowadzenia kontroli poprzedzającej wprowadzenie pierwszego zwierzęcia do schroniska dla zwierząt w terminie do 7 dni od dnia otrzymania wniosku o taką kontrolę. Dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań będzie sam protokół kontroli (przepis art. 11c ust. 2 nie przewiduje wydania decyzji administracyjnej).

W dalszych przepisach art. 11c przewidziano środki, jakie powiatowy lekarz weterynarii będzie mógł zastosować w przypadku naruszenia przez podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt przepisów ustawy o ochronie zwierząt lub przepisów wydanych na podstawie jej art. 11b ust. 4. Pozostałe zmiany mają charakter porządkowy polegający na skreśleniu lub zastąpieniu odesłań do nieobowiązujących już aktów prawnych (art. 12g ust. 1 i 2, art. 12j pkt 6) lub aktów prawnych, które zgodnie z projektowaną ustawą utracą moc (art. 33b ust. 1 i 3, art. 34 ust. 4 pkt 1 lit. c), a także na dostosowaniu brzmienia przepisów ustawy o ochronie zwierząt do terminologii przyjętej w projektowanej ustawie o zdrowiu zwierząt (art. 33 ust. 2, art. 33b ust. 2). Uchylenie ust. 1 w art. 12h wynika z utraty przez ten przepis znaczenia normatywnego po wejściu w życie regulującego kwestie kontroli urzędowych rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”. Kontrola gospodarstw niezależnie od gatunków utrzymywanych w nim zwierząt jest przeprowadzana w sposób określony w rozporządzeniu 2017/625.

3. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (art. 112 projektu ustawy)

Wprowadzono przepis, na podstawie którego w przypadku gdy powiatowy lekarz weterynarii stwierdzi, że prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług weterynaryjnych w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt stwarza zagrożenie epidemiologiczne, w drodze decyzji wstrzyma prowadzenie takiej działalności i nakaże niezwłoczne usunięcie uchybień.

Zaproponowane rozwiązanie funkcjonowało w dotychczas obowiązujących przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 8 ust. 2). W projekcie jedynie doprecyzowano sposób prowadzenia postępowania w przypadku, gdy uchybienie będące podstawą wstrzymania działalności przez powiatowego lekarza weterynarii nie zostanie usunięte we wskazanym w decyzji terminie.

4. Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 113 projektu ustawy)

Zmiany wprowadzone w przepisach ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej mają na celu doprecyzowanie zakresu i terminów przekazywania informacji przez GLW ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz wskazują GLW jako punkt kontaktowy sieci systemu ADIS.

Dotychczasowe przepisy rozdziału 9a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt regulujące zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej zostały przeniesione i odpowiednio uzupełnione oraz zmienione, w tym w zakresie postępowania z rejestracją wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, co wyeliminuje wątpliwości związane z zakresem i sposobem rejestracji wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej.

W ust. 3 zmieniono termin składania wniosków z 60 na 90 dni. Wydłużenie terminu składania wniosku wynika z tego, że zakłady naukowe wydające opinie o wyrobach do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej realizują głównie inne zadania, które często kolidują z wpływającymi wnioskami o wydanie opinii. Dodatkowo zdarzają się sytuacje, że w jednym czasie wpływa kilka wniosków do jednego zakładu (eksperta). Przeprowadzenie badań wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej wiąże się często z wykonaniem wielu powtórzeń i oceną kilku parametrów walidacyjnych, które wymagają czasu. Ponadto dokładnej analizy wymaga także przesłana dokumentacja dotycząca ww. wyrobu, w tym również po jej ewentualnym uzupełnieniu lub poprawieniu.

W ust. 4 dodano konieczność podawania we wniosku danych takich, jak imię i nazwisko albo nazwa wnioskodawcy, jego miejsce zamieszkania i adres albo siedziba i adres.

W ust. 11 przewidziano kompetencję dla GLW, który może po otrzymaniu informacji, że wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej utracił swoje parametry w

okresie ważności opinii, zwrócić się do Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego o wstępną ocenę tej dokumentacji w celu ustalenia, czy wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej powinien zostać poddany ponownej opinii.

W ust. 12 w związku z dodaniem ust.11 przewidziano, że GLW po otrzymaniu wstępnej oceny może wezwać podmiot do uzyskania ponownej opinii o wyrobie do diagnostyki in vitro stosowanym w medycynie weterynaryjnej w terminie 120 dni od dnia otrzymania tego wezwania.

Dodane ust. 11 i 12 mają zapobiegać sytuacji, w których wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej utraci swoje właściwości. Po dokonaniu zgłoszenia do GLW i dołączeniu dowodów potwierdzających utratę właściwości przez wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej, ww. wyrób zostanie ponownie zaopiniowany. Zmiany dotyczące art. 3 ust. 2 pkt 6 i art.12 ust. 3 pkt 4 mają na celu ujednolicenie przepisów i wynikają ze zmian wprowadzonych w art. 16 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872) w zakresie prowadzenia kontroli urzędowych, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

W art. 113 pkt 20 projektowanej ustawy zmiana w art. 25 ust. 7 doprecyzowuje wymagania stawiane laboratoriom urzędowym wyznaczonym zgodnie z art. 37 rozporządzenia 2017/625. Doprecyzowanie dotyczy terminu, w jakim wyznaczone laboratoria urzędowe mają wziąć udział w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, tj. nie rzadziej niż raz na 4 lata, oraz dodaje obowiązek podawania się kontroli przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w tym kontroli niezapowiedzianej. W tym przepisie wprowadza się także obowiązek, aby w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego to wyznaczone laboratorium urzędowe wzięło ponownie udział w badaniu będącym badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanym przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego UE lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne UE.

Przepis art. 25 ust. 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w obecnym brzmieniu nakłada bowiem jedynie na laboratoria urzędowe obowiązek regularnego udziału w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych.

Ponadto projektowana ustawa wprowadza zmianę w art. 25 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej polegającą na dodaniu po ust. 7 ust. 7a., co umożliwi określenie zasad, zgodnie z którymi GLW cofa laboratorium urzędowemu wyznaczenie w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625. Wprowadzenie przedmiotowej zmiany jest konieczne z uwagi na zmianę brzmienia art. 7.

W art. 113 pkt 21 projektowanej ustawy zostanie usunięty błąd w art. 25a ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Błąd ten dotyczy ustalenia okresu przeprowadzenia badań biegłości lub międzylaboratoryjnych badań porównawczych, których wyniki w formie raportu z tych badań dołącza się do wniosku o zatwierdzenie laboratorium ubiegającego się o status laboratorium zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych. Ten przepis zgodnie z jego literalnym brzmieniem dopuszcza dołączenie do wniosku o zatwierdzenie laboratorium raportu z badań przeprowadzonych w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku, natomiast wyłącza dołączenie do tego wniosku raportu z badań przeprowadzonych w roku jego złożenia, a zatem raportu z badań późniejszych i w związku z tym bardziej aktualnych. W projektowanej ustawie zaproponowano zmianę, zgodnie z którą do ww. wniosku będzie można dołączyć zarówno raport z badań przeprowadzonych w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, jak i w roku złożenia tego wniosku.

Projektowany przepis art. 4b (art. 113 pkt 5 projektu ustawy) przewiduje przekazywanie przez Krajową Administrację Skarbową Inspekcji Weterynaryjnej danych o określonych przesyłkach wprowadzanych na obszar celny UE. Te informacje będą wykorzystywane przez organy Inspekcji Weterynaryjnej do wykrywania przypadków obchodzenia przepisów prawa dotyczących kontroli urzędowych zwierząt i towarów wprowadzanych do UE w zakresie, w jakim te kontrole są przeprowadzane przez organy Inspekcji Weterynaryjnej.

Jak pokazała praktyka, w trakcie wprowadzania na terytorium UE zdarzały się przypadki unikania kontroli zwierząt i towarów przeprowadzanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, np. w wyniku deklarowania niezgodnych z prawdą miejsc docelowych lub sposobu wykorzystania danej przesyłki zwierząt lub towarów. Przykładowo towar, który faktycznie stanowił żywność przeznaczoną do spożycia przez ludzi albo paszę dla zwierząt, był deklarowany jako przeznaczony do innego wykorzystania gospodarczego.

W obecnym stanie prawnym Krajowa Administracja Skarbowa nie przekazuje Inspekcji Weterynaryjnej tych danych z uwagi na to, że są one objęte tajemnicą celną. Projektowany przepis umożliwi przekazywanie tych danych Inspekcji Weterynaryjnej i ich wykorzystywanie przez tę Inspekcję.

Jednocześnie w projektowanym przepisie przewidziano, że Inspekcja Weterynaryjna będzie chroniła poufność wymienionych informacji na tych samych zasadach, które obowiązują Inspekcję Weterynaryjną w zakresie ochrony poufności informacji uzyskanych w trakcie wykonywania przez nią kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w rozumieniu art. 2 rozporządzenia 2017/625.

Celem projektowanego przepisów w art. 13 ust. 1 pkt 8 i art. 14 ust. 1 pkt 6 jest umożliwienie organizowania przez GLW i wojewódzkich lekarzy weterynarii szkoleń dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej niebędących lekarzami weterynarii.

Zmieniane przepisy obowiązują w obecnym brzmieniu od 2004 r. W czasie obowiązywania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej zmieniła się struktura zatrudnienia w tej Inspekcji, co było związane z potrzebą zasilenia jej kadr osobami posiadającymi wykształcenie profilowe związane z jej zadaniami inne niż wykształcenie wyższe weterynaryjne. GLW i wojewódzcy lekarze weterynarii dzięki organizacji szkoleń dla pracowników niższych szczebli przyczyniają się do ujednolicenia sposobu wykonywania zadań. Szkolenia te powinny obejmować nie tylko urzędowych lekarzy weterynarii, ale również pracowników Inspekcji Weterynaryjnej wykonujących zadania o charakterze merytorycznym niebędących lekarzami weterynarii.

Jednocześnie w praktyce szkolenia organizowane przez GLW, w tym z uwagi na dostępność środków finansowych, obejmują wyłącznie pracowników Inspekcji Weterynaryjnej. W tych szkoleniach nie uczestniczą zatem inne osoby, w tym osoby wyznaczone do wykonywania określonych czynności, o których mowa w art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Projektowany przepis uwzględnia tę okoliczność. Powyższe ograniczenie nie dotyczy szkoleń organizowanych przez wojewódzkich lekarzy weterynarii. Przepis art. 25f ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej dotyczy laboratoriów wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 25e ust. 1 tej ustawy, prowadzonego przez GLW. Laboratoria te nie są laboratoriami urzędowymi w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625. Są to laboratoria przeprowadzające badania laboratoryjne na rzecz podmiotów nadzorowanych przez Inspekcję Weterynaryjną, których wyniki są następnie wykorzystywane przez Inspekcję Weterynaryjną do celów kontroli urzędowych. Laboratoria te podlegają niższym wymaganiom od laboratoriów urzędowych.

Badania biegłości i międzylaboratoryjne badania porównawcze służą sprawdzeniu biegłości laboratoriów w zakresie wykonywania badań laboratoryjnych przeprowadzanych w określonym kierunku. Badania te są przeprowadzane w szczególności przez krajowe laboratoria referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych. Badania biegłości i międzylaboratoryjne badania porównawcze należy traktować jako równoważne. W szczególności wymienione badania są traktowane jako równorzędne zgodnie z art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625 oraz art. 25a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, które dotyczą laboratoriów urzędowych w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625.

Przepis art. 25f ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w obecnym brzmieniu dopuszcza weryfikację przez GLW biegłości laboratoriów wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 25e ust. 1 tej ustawy, na podstawie wyników badań biegłości. Projektowana zmiana polega na dopuszczeniu dokonywania weryfikacji biegłości wymienionych laboratoriów na podstawie wyników międzylaboratoryjnych badań porównawczych. Zmiana ta ułatwi działalność wymienionych laboratoriów, umożliwiając im wykazywanie swojej biegłości w przeprowadzaniu badań laboratoryjnych także w toku międzylaboratoryjnych badań porównawczych. Zmiana ta będzie miała istotne praktyczne znaczenie dla tych laboratoriów, gdyż uczestniczą one często w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych.

Zmiana zawarta w projektowanym art. 113 pkt 10 polega na uchyleniu obowiązującego art. 14c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej i wynika z faktu, że określona w tym przepisie właściwość powiatowego lekarza weterynarii do realizacji obowiązków wynikających z art. 93–95, art. 97–101, art. 173 oraz art. 181–185 rozporządzenia 2016/429 obecnie wynika z przepisów projektu ustawy o zdrowiu zwierząt.

Zmiana w art. 113 pkt 15 projektu wynika z konieczności przeniesienia przepisów obecnie zamieszczonych w art. 23a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, stanowiących wykonanie art. 9 ust. 7 rozporządzenia 2017/625.

W związku ze zmianą nazwy „Międzynarodowego Urzędu do Spraw Epizootii” na „Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (WOAH)” konieczne było dokonanie poprawek w ustawie w tym zakresie.

Zmiany dotyczące art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 113 pkt 26 projektu ustawy):

- 1) w pkt 1 wyraz „handel” został zastąpiony wyrazem „przemieszczanie”, gdyż rozporządzenie 2016/429 w odróżnieniu od poprzednich regulacji unijnych nie posługuje się określeniem „handel”, którym posługują się również uchylane przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (w tym art. 2 pkt 12 tej ustawy zawierający definicję legalną handlu); rezygnacja z posługiwania się określeniem „handel” ma zapewnić większą spójność przepisów, przy czym nie przewiduje się zmiany zakresu zastosowania zmienianego przepisu, a w związku z tym nie wpłynie to na zmianę liczby lub ogólnej wartości pobieranych opłat, o których mowa w tym przepisie.
- 2) w pkt 6 lit. f została skorygowana w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/429, z uwagi na to, że w art. 4 pkt 28 rozporządzenia 2016/429 została wprowadzona definicja legalna materiału biologicznego istotnie różniąca się od definicji sformułowanej w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt uchylanym w projektowanej ustawie, a celem wprowadzanej zmiany jest uwzględnienie rozszerzonej definicji „materiału biologicznego” obejmującej m.in. jaja wylęgowe drobiu oraz jaja, nasienie i gamety zwierząt. Dla uniknięcia powtórzeń w zmienianej lit. f w pkt 6 wykreśla się jaja wylęgowe drobiu oraz jaja i gamety, przy czym ta zmiana nie wpłynie na zakres stosowania tego przepisu, a w związku z tym na zmianę zakresu i wysokości pobieranych na jego podstawie opłat;
- 3) w pkt 11 zostanie zaktualizowane odesłanie do przepisów upoważniających ministra właściwego do spraw rolnictwa do wprowadzenia, w drodze rozporządzenia, nakazu oczyszczania lub odkażania środków transportu używanych do przewozu zwierząt gospodarskich powracających na terytorium UE z państw trzecich z uwagi na fakt, że zostanie uchylony art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a upoważnienie ustawowe do wprowadzenia wymienionego nakazu będzie zawarte w art. 29 projektowanej ustawy.
- 4) w pkt 13 w lit. a termin „substancje niedozwolone” zostanie zastąpiony terminem „substancje zakazane lub niedopuszczone”, aby zapewnić spójność tego przepisu ze zmianą art. 16 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego wprowadzaną w art. 115 pkt 4 projektowanej ustawy, przy czym nie wpłynie to na zakres i wysokość opłat pobieranych na podstawie zmienianego przepisu.

Ponadto po art. 37a dodaje się art. 37b, w którym są określone sankcje za naruszenie wymagań przy wykonywaniu czynności polegających na wykonywaniu badań i innych czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub

szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym.

5. Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 114 projektu ustawy)

Z uwagi na to, że obowiązująca ustawa implementowała w znacznym zakresie postanowienia dyrektyw i decyzji uchylonych przez rozporządzenie 2016/429, konieczne stało się dostosowanie polskiego porządku prawnego do rozwiązań zaproponowanych w rozporządzeniu 2016/429.

Należy podkreślić, że pozostawienie w mocy części przepisów tej ustawy, a co w ślad za tym zmiana tytułu tej ustawy, jest rozwiązaniem tymczasowym.

Zgodnie z art. 114 projektu ustawy utrzymanie w mocy jedynie niektórych regulacji dotychczasowej ustawy, tj. tych dotyczących niehandlowego przemieszczania zwierząt towarzyszących podróżnym, przemieszczania zwierząt cyrkowych oraz zasad stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, proponuje się z następujących powodów:

- 1) przepisy dotyczące przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, tj. przepisy rozdziału 4a dotychczasowej ustawy, utrzymuje się w mocy z uwagi na to, że zgodnie z art. 270 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 przepisy zawarte w części VI rozporządzenia 2016/429 będą stosowane dopiero od dnia 21 kwietnia 2026 r., a akty wykonawcze uszczegóławiające te zagadnienia nie zostały wydane, co uniemożliwia podjęcie działań legislacyjnych i kompleksowe wykonanie przepisów w tym zakresie na obecnym etapie, dlatego też utrzymuje się w mocy przepisy regulujące tę kwestię w ich dotychczasowym brzmieniu;
- 2) przepisy regulujące zasady przemieszczania zwierząt cyrkowych, z uwagi na to, że na podstawie przepisów rozporządzenia 2016/429 nadal nie wydano aktu uchylającego w całości rozporządzenie Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Członkowskimi (Dz. Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47), wymagają utrzymania w mocy w zakresie, w jaki regulują m.in. kompetencje i zasady dotyczące wydawania niektórych dokumentów identyfikacyjnych niezbędnych do przemieszczania zwierząt cyrkowych (przepisy rozdziału 4b dotychczasowej ustawy);
- 3) przepisy rozdziału 9 dotychczasowej ustawy, które regulują zasady stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, a transponują przepisy dyrektywy Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w

gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylającej dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996, str. 3, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 64) nie przystają do kwestii regulowanych w projektowanej ustawie sensu stricto ani do innych ustaw z obszaru prawodawstwa weterynaryjne nowelizowanych projektowaną ustawą i dlatego pozostawia się je w dotychczasowej ustawie w niezmienionym brzmieniu. Przepisy regulujące zasady stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, których zakres nie stanowi integralnej części rozporządzenia 2016/429, są planowane do włączenia do projektu ustawy, która będzie służyła m.in. wykonaniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylającego dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43, z późn. zm.); uchylenie większości przepisów dotychczasowej ustawy powoduje konieczność zmiany jej tytułu tak, aby odpowiadał zakresowi regulacji w niej pozostawionych.

6. Ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (art. 115 projektu ustawy)

Zmiany wprowadzone w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (ustawa o ppz) w art. 115 pkt 1–3, 5 i 10 mają na celu zapewnienie spójności przepisów krajowych z przepisami UE obowiązującymi w zakresie zdrowia zwierząt. Obowiązujące przepisy art. 9 i art. 10 ustawy o ppz wdrażały do polskiego porządku prawnego przepisy dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 18 z 23.01.2003, str. 11 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 124). Dyrektywa ta została uchylona z dniem 20 kwietnia 2021 r. przez rozporządzenie 2016/429, natomiast wymagania określone w tej dyrektywie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego zostały przeniesione do przepisów UE w zakresie zdrowia zwierząt, które obowiązują wprost. Zasadne jest zatem uchylenie obowiązujących w tym zakresie przepisów ustawy o ppz, w tym upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia oraz uchylenie odesłań do nieobowiązujących już w tym zakresie przepisów UE. Skutkiem proponowanych zmian będzie uchylenie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2016 r. w sprawie produkcji produktów pochodzenia

zwierzęcego pochodzących z obszaru podlegającego ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt (Dz. U. poz. 1762), które wdraża do polskich przepisów ww. uchyloną dyrektywę.

Natomiast zmiany w pkt 2 i 10 mają na celu dostosowanie treści ustawy do przepisów w zakresie zdrowia zwierząt, w szczególności zastąpienia odesłań do przepisów „o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” odesłaniami do przepisów „o zdrowiu zwierząt” oraz „o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym” w zakresie, w jakim dotyczą one zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność.

Zmiany wprowadzone w art. 116 pkt 1, 4, 8 i 9 wynikają ze zmiany przepisów UE w zakresie kontroli urzędowej pozostałości zanieczyszczeń oraz substancji niedozwolonych, zabronionych i niepożądanych, o której mowa w art. 19 rozporządzenia 2017/625. Obecny art. 16 ustawy o ppz wdrażał do przepisów prawa krajowego przepisy dyrektywy Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającej dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996, str. 10, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 71). Przepisy tej dyrektywy zostały już uchylone i zastąpione przepisami:

- 1) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2090 z dnia 19 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia niezgodności z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych w weterynaryjnych produktach leczniczych lub jako dodatki paszowe bądź z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości zakazanych lub niedopuszczonych substancji farmakologicznie czynnych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 28, z późn. zm.),
- 2) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/1644 z dnia 7 lipca 2022 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 o szczególne wymagania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych stosowania substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych jako weterynaryjne produkty lecznicze lub jako dodatki paszowe oraz zakazanych lub niedopuszczonych substancji farmakologicznie czynnych i ich pozostałości (Dz. Urz. UE L 248 z 26.09.2022, str. 3, z późn. zm.),

- 3) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1646 z dnia 23 września 2022 r. w sprawie jednolitych praktycznych rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych w odniesieniu do stosowania substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych jako weterynaryjne produkty lecznicze lub jako dodatki paszowe oraz zakazanych lub niedopuszczonych substancji farmakologicznie czynnych i ich pozostałości, w sprawie treści wieloletnich krajowych planów kontroli oraz w sprawie szczególnych ustaleń dotyczących ich opracowywania (Dz. Urz. UE L 248 z 26.09.2022, str. 32, z późn. zm.),
- 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/931 z dnia 23 marca 2022 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 poprzez ustanowienie przepisów w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących zanieczyszczeń w żywności (Dz. Urz. UE L 162 z 17.06.2022, str. 7),
- 5) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/932 z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie jednolitych praktycznych rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych w odniesieniu do zanieczyszczeń w żywności, w sprawie szczególnych treści dodatkowych w wieloletnich krajowych planach kontroli oraz szczególnych dodatkowych rozwiązań dotyczących przygotowania tych planów (Dz. Urz. UE L 162 z 17.06.2022, str. 13),
- 6) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1355 z dnia 12 sierpnia 2021 r. w sprawie krajowych wieloletnich programów kontroli pozostałości pestycydów ustanawianych przez państwa członkowskie (Dz. Urz. UE L 291 z 13.08.2021, str. 120) oraz
- 7) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/2244 z dnia 7 października 2021 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 szczegółowymi przepisami dotyczącymi kontroli urzędowych w odniesieniu do procedur pobierania próbek pod kątem pozostałości pestycydów w żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 453 z 17.12.2021, str. 1).

Zgodnie z przepisami UE wydanymi na podstawie art. 19 rozporządzenia 2017/625 kontrola urzędowa zanieczyszczeń oraz substancji zakazanych i niedopuszczonych będzie częścią wieloletniego krajowego planu urzędowych kontroli żywności i pasz (MANCP). Oznacza to, że prowadzony dotąd przez organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach „Krajowy program badań kontrolnych obecności substancji niedozwolonych oraz pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych u zwierząt i w żywności pochodzenia zwierzęcego”

będzie realizowany w formie planów kontroli dla poszczególnych grup substancji, które staną się również częścią wieloletnich krajowych planów kontroli (WKPK).

Kwestie opracowania i realizacji wieloletniego krajowego planu urzędowych kontroli żywności i pasz (WKPK) zostały uregulowane w art. 94 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448). Kompetencje w tym zakresie zostały przyznane Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu oraz GLW, którzy są organami właściwymi do zadań związanych z opracowaniem i realizacją wieloletniego krajowego planu, przy czym GLW jest odpowiedzialny również za koordynowanie opracowania planów urzędowych kontroli w części dotyczącej kompetencji Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

W związku z powyższym organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach dalej będą odpowiedzialne odpowiednio za opracowanie ww. planów kontroli i przeprowadzenie kontroli urzędowych ww. substancji, niemniej jednak nie będzie już to miało formy „Krajowego programu badań kontrolnych obecności substancji niedozwolonych oraz pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych u zwierząt i w żywności pochodzenia zwierzęcego”, a planów kontroli dla poszczególnych grup substancji zgodnie z przepisami UE.

Dlatego też proponuje się zmiany w art. 16 ustawy o ppz, które mają na celu dostosowanie przepisów krajowych do obowiązujących w tym zakresie przepisów UE.

W art. 16 ust. 1 ustawy o ppz proponuje się zastąpienie wyrazu „niedozwolonych” wyrazami „zakazanych lub niedopuszczonych”, zgodnie z terminologią stosowaną w przepisach UE, tj. w:

- 1) dyrektywie 96/22/WE wdrożonej do polskich przepisów w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,
- 2) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2010, str. 1, z późn. zm.) oraz
- 3) rozporządzeniu 2019/2090.

W art. 16 ust. 3 ustawy o ppz proponuje się nowe brzmienie tego przepisu zgodnie z terminologią stosowaną w przepisach UE w zakresie kontroli urzędowych oraz wskazuje się grupy substancji, których pozostałości będą przedmiotem kontroli. W odniesieniu do substancji zanieczyszczających, definicja ww. substancji została określona w przepisach ustawy z dnia 25

sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, która to definicja odwołuje się bezpośrednio do art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiającego procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.1993, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 204).

W art. 16 ust. 4 ustawy o ppz proponuje się zastąpienie wyrazu „niedozwolonych” wyrazami „o których mowa w ust. 3. Należy zauważyć, że będzie to kontynuacja obecnie przyjętych rozwiązań. Odszkodowanie nie będzie przysługiwało również w przypadku, gdy w produktach pochodzenia zwierzęcego będą stwierdzone pozostałości nie tylko substancji zakazanych czy niedozwolonych, ale również substancji zanieczyszczających, pestycydów i skażeń promieniotwórczych.

Szczegółowe zasady kontroli urzędowych w związku z pozostałościami określonych substancji w żywności, np. wykaz substancji podlegających kontroli, ilość i sposób pobieranych próbek, postępowanie w przypadku stwierdzenia niezgodności, wynikają już obecnie z ww. przepisów UE, tj. rozporządzenia 2017/625 i aktów delegowanych lub wykonawczych wydanych na jego podstawie. W związku z powyższym, jest zasadne uchylenie art. 16 ust. 5 ustawy o ppz zawierającego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia. Skutkiem proponowanych zmian będzie uchylenie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 czerwca 2017 r. w sprawie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych (Dz. U. poz. 1246), które wdraża do polskiego systemu prawa ww. uchyloną dyrektywę Rady 96/23/WE.

Ponadto w związku z wprowadzonymi zmianami w odniesieniu do art. 16 ustawy o ppz jest konieczne również wprowadzenie zmian w art. 26 ust. 1 pkt 24 w celu dostosowania stosowanej tam terminologii.

Zmiany wprowadzone w art. 115 pkt 6 dotyczą kwestii informowania o wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub o pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa.

Po wprowadzeniu obowiązku dla podmiotów w zakresie informowania organów Inspekcji Weterynaryjnej o wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub o pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi zostało poinformowane o znacznych trudnościach w wypełnieniu ww. obowiązków, zarówno przez ww. podmioty, jak i organy Inspekcji Weterynaryjnej. Trudności dotyczyły przede wszystkim utrzymania wymaganego 24-godzinnego terminu przekazania informacji, wskazania szacowanej wagi wyładowywanych lub sprzedawanych produktów rybołówstwa oraz dużej

liczby zgłoszeń wpływających do organów Inspekcji Weterynaryjnej. Mając na uwadze powyższe postulaty, proponuje się w art. 21d ustawy o ppz zrezygnować z obowiązku przekazywania na minimum 24 godziny informacji o zamiarze wykonania czynności pierwszej sprzedaży lub wyładunku oraz z podawania szacowanej wagi wyładowywanych lub sprzedawanych produktów rybołówstwa. W swoich postulatach podmioty zgłaszały możliwość zniesienia obowiązku 24-godzinnego powiadamiania głównie dla małych jednostek, niemniej jednak takie podejście wskazywałoby na nierówne traktowanie podmiotów nadzorowanych. W związku z powyższym w nowelizacji proponuje się, aby zgłoszenie następowało nie później niż wraz z wypłynięciem statku rybackiego na połów, czyli wtedy, gdy rzeczywiście ten połów nastąpi i dotyczy to wszystkich jednostek bez względu na ich wielkość. Proponuje się również, aby w zgłoszeniu nie było konieczne przekazywanie informacji o szacowanej wadze wyładowywanych lub sprzedawanych produktów rybołówstwa, gdyż te informacje nie są niezbędne do przeprowadzenia urzędowej kontroli.

Dodatkowo proponuje się zawęzić liczbę przekazywanych powiadomień, tzn. podmioty będą powiadamiały o wypłynięciu statku od otrzymania od powiatowego lekarza weterynarii informacji, że jest planowana kontrola warunków podczas wyładunku lub podczas pierwszej sprzedaży, do czasu przeprowadzenia tej kontroli przez organy Inspekcji Weterynaryjnej.

Zgodnie z przepisami UE (rozporządzenie 2017/625) kontrole urzędowe przeprowadza się bez wcześniejszego uprzedzenia, z wyjątkiem sytuacji, w których uprzednie zawiadomienie jest konieczne, aby kontrola urzędowa mogła się odbyć, i jest odpowiednio uzasadnione. W tej sytuacji jest konieczna wzajemna komunikacja między podmiotem a organem Inspekcji Weterynaryjnej, tzn. ten musi mieć informację, że dana czynność będzie miała miejsce, aby móc przeprowadzić jej skuteczną kontrolę. Proponowane rozwiązanie zapewnia jednak pewien stopień niepewności co do terminu kontroli.

Zmiany wprowadzone w art. 115 pkt 7 mają na celu aktualizację brzmienia art. 22 ust 3 ustawy o ppz w związku ze zmianą przepisów, do których odsyła się w tym artykule. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 22 ust. 3 ustawy o ppz Główny Lekarz Weterynarii przekazuje KE informacje zgodnie z art. 31 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 163 z 24.06.2008, str. 6, z późn. zm.). Przepis art. 31 rozporządzenia nr 589/2008 nakłada na każde państwo członkowskie obowiązek powiadamiania KE, przed dniem 1 kwietnia każdego roku, drogą elektroniczną o liczbie miejsc produkcji z podziałem na metody chowu, w tym o maksymalnej pojemności zakładu pod względem liczby ptaków przebywających w nim jednocześnie.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113, z późn. zm.) uchyliło art. 31 ww. rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 i obecnie wyżej opisany obowiązek dotyczący powiadamiania Komisji jest określony w załączniku III ust. 9 akapit 1, tiret pierwsze ww. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1185. W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić brzmienie przepisu art. 22 ust. 3 ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego.

Zmiany wprowadzone w art. 115 pkt 8 oprócz zmiany terminologii w związku ze zmianami wprowadzonymi w art. 16 mają na celu również ujednolicenie wysokości kar za nieprzestrzeganie określonych wymagań związanych ze stosowaniem substancji zakazanych lub niedopuszczonych.

W art. 25 ustawy o ppz proponuje się, aby nieprzestrzeganie określonych wymagań związanych ze stosowaniem substancji zakazanych lub niedopuszczonych, o których mowa w art. 16 ust. 1, oraz produktów leczniczych, było zagrożone karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3, a nie jak dotąd do roku.

Udowodniono, że pozostałości niektórych substancji mających działanie tyreostatyczne, estrogenne, androgenne i gestagenne mogą kumulować się w mięsie i innych środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i być niebezpieczne dla konsumentów oraz wpływać na obniżenie jakości tej żywności. Ww. substancje o działaniu hormonalnym regulują tak ważne czynności jak np. wzrost i dojrzewanie płciowe oraz mają wpływ na prawidłowy rozwój i równowagę ustroju. Dlatego nawet najmniejsze ich ilości, np. spożywane wraz z żywnością, mogą oddziaływać bardzo silnie na organizm człowieka i zaburzać prawidłowy przebieg zachodzących w nim funkcji.

Ponadto narastające zjawisko antybiotykooporności jest realnym zagrożeniem dla ludzi, zwierząt i środowiska. Właściwe stosowanie środków przeciwdrobnoustrojowych zarówno w medycynie, jak i w medycynie weterynaryjnej, stanowi jeden z głównych obszarów polityki UE mających znaczenie w odniesieniu do przeciwdziałania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe. Należy mieć świadomość, że każde zastosowanie środków przeciwdrobnoustrojowych może skutkować rozwojem oporności na takie produkty. Ryzyko wzrasta, jeżeli takie środki przeciwdrobnoustrojowe są stosowane w niewłaściwy sposób, np. w sposób nieukierunkowany (leczenie masowe lub stosowanie w przypadku niepodatnych mikroorganizmów), w dawkach poniżej stężeń terapeutycznych lub przez nieodpowiedni okres.

Mogą zaistnieć przypadki, gdy antybiotyki niezgodnie z obowiązującymi zasadami będą stosowane w hodowli zwierząt w ramach profilaktyki chorób oraz w celu skompensowania złych warunków higienicznych, co może wywoływać pojawienie się u zwierząt bakterii opornych na środki drobnoustrojowe, które mogą być następnie przenoszone na ludzi.

Mając na uwadze powyższe, jest zasadne przeciwdziałanie wyżej wymienionym sytuacjom również przez możliwość zastosowania wyższej kary, np. w przypadku, gdy wymagania określone w ustawie dotyczące ww. substancji lub produktów leczniczych byłyby nagminnie nieprzestrzegane. Ponadto analogiczny wymiar kary został określony w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w zakresie nieprzestrzegania wymagań dotyczących stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta agonistycznym.

7. Ustawa z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 36) (art. 122 projektu ustawy)

W związku z wprowadzeniem zmian w zakresie regulacji zamieszczonych uprzednio w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a wynikających ze stosowania rozporządzenia 2016/429, było konieczne wprowadzenie zmian w przepisach art. 28 ust. 1, art. 29 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w których znajdowały się odniesienia do dotychczas obowiązujących krajowych przepisów w zakresie ochrony zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Dlatego zaproponowano zastąpienie wyrazów „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” wyrazem „zdrowiu”, a także dostosowano terminologię dotyczącą zakładów zajmujących się pozyskiwaniem, produkowaniem, przetwarzaniem i przechowywaniem materiału biologicznego do terminologii stosowanej w projekcie ustawy.

Ponadto w art. 120 pkt 6 projektu ustawy wskazano Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie (IZ – PIB) jako podmiot odpowiedzialny za prowadzenie banku genów zwierząt gospodarskich, który zgodnie z art. 2 pkt 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/686”, oznacza repozytorium materiału genetycznego zwierząt do celów ochrony ex situ i zrównoważonego wykorzystania zasobów genetycznych

utrzymywanych zwierząt lądowych, przechowywane przez instytucję uznaną lub upoważnioną przez właściwy organ do wykonywania tych zadań. IZ – PIB, który zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich jest podmiotem odpowiedzialnym za realizację i koordynację zadań w zakresie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich oraz gromadzenie i przechowywanie materiału biologicznego podlegającego kriokonserwacji zgodnie z programami ochrony zasobów genetycznych dla poszczególnych ras i linii hodowlanych lub odmian w obrębie ras zwierząt gospodarskich, które zostały uznane za rasy zagrożone, jest podmiotem najlepiej przygotowanym do prowadzenia banku genów dla zwierząt gospodarskich. Dlatego, mając na względzie dotychczasowe dokonania IZ – PIB w zakresie ochrony in situ i ex situ zwierząt gospodarskich, jego zaplecze badawcze i naukowe, a także zgromadzone w Krajowym Banku Materiału Biologicznego nasienie i zarodki zagrożonych populacji zwierząt gospodarskich, w projekcie ustawy wskazano, że IZ – PIB będzie również upoważniony do prowadzenia dla zwierząt gospodarskich banku genów w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia 2020/686.

8. Ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (art. 126 projektu ustawy)

W zakresie zmiany ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (ustawa o SIRZ) projektowane przepisy mają na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego dodatkowych rozwiązań systemowych służących stosowaniu rozporządzenia 2016/429 w zakresie wykorzystania całości lub części systemu do celów, o których mowa w art. 108 ust. 4 lit a i b rozporządzenia 2016/429.

Zmiany wprowadzone do ustawy o SIRZ mają na celu wprowadzenie odstępstwa zgodnie z art. 41 ust. 2 rozporządzenia 2021/963, które umożliwi lekarzom weterynarii świadczącym usługi weterynaryjne w ramach prowadzenia zakładu leczniczego dla zwierząt wprowadzenie bezpośrednio do komputerowej bazy danych Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR) informacji o środkach leczniczych wdrożonych zgodnie z art. 39 ust. 2 oraz art. 40 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2021/963. Projektowane przepisy zakładają autoryzację wniosków lekarzy weterynarii o nadanie dostępu do aplikacji IRZplus przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, z uwagi posiadanie przez nią aktualnych informacji dotyczących m.in. posiadania przez lekarzy weterynarii prawa wykonywania zawodu.

Powyższa propozycja jest również realizacją ustaleń zespołu kontrolującego zawartych w Sprawozdaniu końcowym z audytu przeprowadzonego w Polsce w okresie od dnia 12 listopada do dnia 22 listopada 2019 r. w celu oceny wprowadzonego systemu kontroli regulującego produkcję koniny (DG(SANTE) 2019-6670), w których stwierdzono, że brak jest wpisów

dotyczących leczenia zwierząt w dokumentach identyfikacyjnych koniowatych przeznaczonych do uboju i nie są przeprowadzane kontrole urzędowe sprawdzające prawidłowość i terminowość wprowadzenia do dokumentów identyfikacyjnych koni informacji o zastosowanych terapiach, aby w razie konieczności te konie można było wykluczyć z łańcucha żywnościowego.

Dzięki wprowadzonym rozwiązaniom lekarze weterynarii świadczący usługi weterynaryjne w ramach prowadzenia zakładu leczniczego dla zwierząt, którzy sprawują opiekę nad końmi utrzymywanymi w siedzibach stad, uzyskują możliwość bezpośredniego wprowadzenia informacji o zastosowanych środkach leczniczych w przypadku leczenia konkretnego koniowatego oraz informacji o eliminacji tego zwierzęcia z łańcucha żywnościowego.

W zakresie zmiany ustawy o SIRZ projektowane przepisy mają również na celu wprowadzenie alternatywnego systemu przemieszczania świń.

Zgodnie z przepisami ustawy o SIRZ posiadacz świń zgłasza do prowadzonej na jej podstawie komputerowej bazy danych przemieszczenie świń do swojej siedziby stada lub ze swojej siedziby stada w terminie 7 dni od dnia wystąpienia tego zdarzenia. Podobnie rzeźnia zgłasza przybycie świń do rzeźni, a następnie ubój tych zwierząt w terminie 7 dni od dnia każdego z tych zdarzeń.

W przypadku zagrożenia wystąpieniem lub wystąpienia choroby zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania i określenia obszaru zapowietrzonego, obszaru zagrożonego lub innego obszaru objętego ograniczeniami ustanowionego zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 oraz przepisami Unii Europejskiej wydanymi na jego podstawie informacje o zdarzeniach dotyczących świń, z wyłączeniem urodzenia, zgłasza się do komputerowej bazy danych prowadzonej na podstawie ustawy o SIRZ w terminie 2 dni od dnia wystąpienia danego zdarzenia.

Zgodnie z art. 143 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 w przypadku gdy utrzymywanym zwierzętom lądowym jest wolno opuścić obszar objęty ograniczeniami określony w art. 55 ust. 1 lit. f ppkt (ii), art. 56 i art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i są one objęte środkami zwalczania chorób określonymi w art. 55 ust. 1, art. 65 ust. 1, art. 74 ust. 1, art. 79 lub art. 80 lub w przepisach przyjętych na podstawie art. 55 ust. 2, art. 67, art. 71 ust. 3 i art. 74 ust. 4, art. 83 ust. 3 lub art. 259 rozporządzenia 2016/429, a dane zwierzęta należą do gatunków objętych tymi środkami zwalczania chorób, podmioty przemieszczają takie utrzymywane zwierzęta lądowe w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego lub z jednego państwa członkowskiego do drugiego wyłącznie wtedy, gdy zwierzętom, które mają być

przemieszczone, towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 149 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.

Właściwy organ może zdecydować, że nie jest konieczne wydawanie takiego świadectwa przy przemieszczaniu utrzymywanych zwierząt lądowych w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego, jeżeli uzna, że istnieje alternatywny system zapewniający identyfikowalność przesyłek takich zwierząt oraz że te zwierzęta spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące takiego przemieszczania.

Projekt ustawy ustanawia alternatywny system przemieszczania świń, który ma umożliwić przemieszczanie świń bez konieczności zaopatrywania ich w świadectwo zdrowia, jeżeli zgodę na takie przemieszczenie wyrazi powiatowy lekarz weterynarii. System ten będzie dotyczył wyłącznie świń przemieszczanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

System nie będzie obejmował miejsc wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii, o których mowa w § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń (miejsca zgromadzenia świń przed wysyłką do rzeźni na obszarach objętych ograniczeniami (OOO) II). Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie ze stanem na lipiec 2024 r. jest ok. 32 takie miejsca. Niektóre działają systematycznie, niektóre sporadycznie, a w przypadku niektórych działalność była jednorazowa. Liczba ta jest zmienna ze względu na zmiany zasięgu obszarów objętych ograniczeniami, np. w przypadku zmiany OOO II na OOO III podmiot nie może dłużej funkcjonować. W przypadku rozszerzania OOO II mogą pojawić się nowe podmioty.

Zgodnie z projektowanymi przepisami posiadacz świni, który będzie chciał skorzystać z alternatywnego systemu przemieszczania świń, będzie zgłaszał za pośrednictwem systemu teleinformatycznego ARiMR w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa powiatowemu lekarzowi weterynarii lub lekarzowi weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwym ze względu na miejsce położenia siedziby stada posiadacza świni zamiar przemieszczenia świni co najmniej na 4 dni przed planowanym przemieszczeniem.

Zgłoszenie zostanie przekazane przez system teleinformatyczny ARiMR do powiatowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii wyznaczonego na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, zwanego dalej „wyznaczonym lekarzem”, właściwego terytorialnie dla siedziby stada posiadacza świni zgłaszającego zamiar przemieszczenia świni upoważnionego do przeprowadzenia badania zwierząt umieszczanych

na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz do wystawiania świadectw zdrowia lub przeprowadzenia badania klinicznego zwierząt umieszczanych na rynku krajowym.

Na kolejnym etapie przetwarzania zgłoszenia zamiaru przemieszczenia świni, jeżeli będą spełnione wymagania określone w art. 143 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429 oraz wymagania dla poszczególnych obszarów przewidziane w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiającym środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń i uchylającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 (Dz. Urz. UE L 79 z 17.03.2023, str. 65, z późn. zm.), powiatowy lekarz weterynarii lub wyznaczony lekarz przekażą zgłaszającemu informację o możliwości dokonania przemieszczenia świni albo o braku takiej możliwości.

W przypadku gdy siedziba stada, z której ma zostać przemieszczona świnią, siedziba stada przeznaczenia lub rzeźnia znajdują się na obszarze zapowietrzonym, obszarze zagrożonym lub innym obszarze objętym ograniczeniami ustanowionych zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, powiatowy lekarz weterynarii lub wyznaczony lekarz przeprowadzą badanie kliniczne świni zgłoszonej do przemieszczenia, jeżeli jest ono wymagane, lub urzędowy lekarz weterynarii zdecyduje o konieczności przeprowadzenia tego badania.

Po przekazaniu informacji o możliwości przemieszczenia świni przez powiatowego lekarza weterynarii lub wyznaczonego lekarza odnotowanej w systemie teleinformatycznym ARiMR w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ta świnią powinna być w terminie 48 godzin albo 2 dni przemieszczona do siedziby stada przeznaczenia lub do rzeźni, co musi zostać potwierdzone w komputerowej bazie danych prowadzonej przez ARiMR na podstawie ustawy o SIRZ przez posiadacza siedziby stada przeznaczenia lub przez podmiot prowadzący rzeźnię, nie później niż w terminie 2 dni od dnia przybycia tych zwierząt do siedziby stada przeznaczenia lub do rzeźni.

W przypadku gdy powiatowy lub wyznaczony lekarz stwierdzi na jakimkolwiek etapie przetwarzania informacji o zamiarze przemieszczenia świń w systemie teleinformatycznym ARiMR w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, że przemieszczenie świń jest niemożliwe, to zgłoszenie zamiaru przemieszczenia świń zostanie uznane za nieskuteczne. W takim przypadku posiadacz świni może dokonać przemieszczenia świni zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy o SIRZ, zaopatrując ją w świadectwo zdrowia zgodnie z art. 143 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.

Wymiana informacji w systemie teleinformatycznym ARiMR w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zapewni organom Inspekcji Weterynaryjnej i wyznaczonym lekarzom dostęp do komputerowej bazy danych prowadzonej

przez ARiMR na podstawie ustawy o SIRZ oraz umożliwi edycję w tej bazie informacji o statusie epizootycznym oraz informacji o zgłoszonym zamiarze przemieszczenia świń.

W sytuacjach wyjątkowych, niewynikających z przyczyn leżących po stronie odpowiednio dokonującego zgłoszenia lub ARiMR, które uniemożliwiają złożenie, przyjęcie, przetworzenie lub akceptację zgłoszenia zamiaru przemieszczenia świń, to zgłoszenie zostanie uznane za nieskuteczne. Sytuacją taką może być np. przerwa w dostarczaniu Internetu lub wystąpienie choroby zakaźnej na obszarze, na którym znajduje się siedziba stada posiadacza świni zgłaszającego zamiar przemieszczenia świni. W takim przypadku art. 45 ust. 1 pkt 2 ustawy o SIRZ nie będzie miał zastosowania.

Projektowana zmiana ustawy o SIRZ wprowadza również delegację dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia, w którym w przypadku zagrożenia wystąpieniem lub wystąpienia choroby zwierząt kategorii A w rozumieniu art. 1 pkt 1 rozporządzenia 2018/1882 i określenia obszaru zapowietrzonego, obszaru zagrożonego lub innego obszaru objętego ograniczeniami, ustanowionego zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 oraz przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia 2016/429, określi terminy dokonywania zgłoszeń do komputerowej bazy danych informacji o zdarzeniach dotyczących bydła, jeleniowatych, koniowatych, kóz, owiec i wielbłądowatych, inne niż termin określony w art. 26 ust. 1. Działanie takie umożliwi właściwe dostosowanie terminu dokonania zgłoszenia do komputerowej bazy danych do choroby kategorii A umieszczonej w wykazie, która zwykle nie występuje w Unii Europejskiej i po wykryciu której muszą zostać wprowadzone natychmiastowe środki likwidacji choroby. Powyższe ma również na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego, a zwłaszcza zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z występowania chorób, ograniczenie lub eliminowanie takich zagrożeń.

W zakresie zmiany ustawy o SIRZ, projektowane przepisy mają również na celu przedłużenie do dnia 31 grudnia 2026 r. terminu dokonywania zgłoszeń i składania wniosków do komputerowej bazy danych ARiMR dla posiadaczy bydła, owiec, kóz, świń i właścicieli koniowatych w postaci papierowej oraz prowadzenia księgi rejestracji w postaci papierowej przez posiadaczy bydła, owiec, kóz i świń.

Zgodnie z art. 74 ustawy do dnia 31 grudnia 2025 r. zgłoszenia do komputerowej bazy danych, wnioski, o których mowa w art. 9 ust. 1, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 1, art. 22 ust. 1, art. 32 ust. 1 i art. 40 ust. 1 i 3 ustawy, wniosek, o którym mowa w art. 37 rozporządzenia 2021/963, oraz informację, o której mowa w art. 29 ust. 1 ustawy, właściciel koniowatego oraz posiadacz bydła, owcy, kozy lub świni niebędący podmiotem:

- 1) prowadzącym miejsce gromadzenia zwierząt,
- 2) organizującym targi, wystawy, pokazy lub konkursy zwierząt,
- 3) prowadzącym cyrk objazdowy,
- 4) prowadzącym grupę tresowanych zwierząt,
- 5) prowadzącym obrót zwierzętami, pośrednictwo w tym obrocie lub skup zwierząt,
- 6) prowadzącym rzeźnię, zakład drobiu, zakład przetwórczy lub spalarnię

– mogą składać w postaci papierowej na formularzu udostępnionym na stronie internetowej Agencji.

Dane pozyskane z ARiMR wskazują, że jedynie 56% posiadaczy bydła, 67% posiadaczy owiec, 68% posiadaczy kóz oraz 62% posiadaczy świń prowadzących chów, hodowlę lub wypas zwierząt dokonuje zgłoszeń w postaci elektronicznej. Wyjątek stanowią właściciele koniowatych, którzy w 89% dokonują zgłoszeń w postaci elektronicznej.

Zmiany wprowadzone w ustawie o SIRZ mają również charakter porządkowy, polegający na doprecyzowaniu przepisu, że tylko w przypadku koniowatego uznanego za „zwierzę hodowlane czystorasowe” w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66, z późn. zm.) przed wykonaniem czynności związanych z identyfikacją takiego koniowatego osoba, która wykonuje te czynności, odbiera od właściciela koniowatego albo od posiadacza koniowatego będącego podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, zaświadczenie o wykonaniu sztucznego unasienniania albo świadectwo pokrycia klaczy, która jest matką identyfikowanego koniowatego, lub zaświadczenie o przeniesieniu zarodka wydane na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, lub wynik badania markerów genetycznych potwierdzających pochodzenie koniowatego, o ile dopuszcza to program hodowlany danej rasy, sprawdza poprawność tych dokumentów i dołącza je do dokumentacji dotyczącej unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego. Przepis ten powinien dotyczyć wyłącznie koniowatych hodowlanych czystorasowych, dla których są wydawane ww. dokumenty. Konsekwencją tej zmiany jest wprowadzenie zmiany w art. 46 ustawy o SIRZ, w celu usunięcia możliwości pobierania wynagrodzenia przez Polski Związek Hodowców Koni

za wykonanie czynności związanych ze sprawdzeniem pochodzenia koniowatego, jeżeli nie przekazano oryginałów dokumentów wskazanych w art. 33 ust. 3 – w przypadku wydawania zastępczego unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2021/963.

Projektowana ustawa wprowadza również sankcję karną za dokonanie przez posiadacza przemieszczenia świni mimo przekazania przez powiatowego lekarza lub wyznaczonego lekarza weterynarii informacji o braku takiej możliwości, która została odnotowana w systemie teleinformatycznym ARiMR w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Ponadto wprowadzono sankcję karną za niewykonanie przez posiadacza świń czynności, o których mowa w art. 29a ust. 8 i 9.

Ponadto projektowana ustawa wprowadza sankcje karną na właściciela koniowatego, który nie przekazuje informacji, których obowiązek zgłoszenia do komputerowej bazy danych wynika z przepisów wymienionych w art. 1 pkt 1 lit. a, b, d oraz e ustawy o SIRZ lub z przepisów ustawy o SIRZ, posiadaczowi koniowatego będącemu podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, lub posiadaczowi koniowatego.

Projekt przewiduje również sankcję za brak dokonania przez osoby, które uzyskały prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 154, z późn. zm.) wpisu o wyłączeniu koniowatego z łańcucha żywnościowego w unikalnym dożywotnim dokumencie identyfikacyjnym lub za brak wprowadzenia przez nie bezpośrednio do komputerowej bazy danych ARiMR informacji o środkach leczniczych, wdrożonych zgodnie z art. 39 ust. 2 i art. 40 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2021/963 oraz sankcję dla posiadacza koniowatego, który nie okazuje osobie wykonującej czynności kontrolne na miejscu unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego.

Rozdział 10. Przepisy przejściowe i dostosowujące

Projekt ustawy zakłada, m.in.:

- 1) utrzymanie w mocy planów gotowości sporządzonych na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, nie dłużej jednak niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy;
- 2) zachowanie programów zwalczania chorób zwierząt w mocy do dnia, w którym upłynie okres, na jaki zostały wprowadzone;
- 3) stosowanie przepisów projektowanej ustawy w odniesieniu do spraw wszczętych na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu

chorób zakaźnych zwierząt i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy;

- 4) zachowanie w mocy decyzji wydanych na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, przez okres, na jaki zostały wydane;
- 5) stosowanie się przepisów dotychczasowych do czynów określonych w art. 77, art. 78, art. 81 i art. 85 ust. 1 pkt 1, 2, 2b, 3 i 4a–6 oraz ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 114 popełnionych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, a także wykonanie orzeczeń wydanych na podstawie tych przepisów.

Ponadto projekt ustawy zakłada, że:

- 1) podmioty, które nie były objęte obowiązkiem zgłoszenia działalności zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, mogą prowadzić tę działalność, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy dokonają powiadomienia i przekażą wymagane informacje;
- 2) podmioty prowadzące działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g, j, k, n oraz p ustawy zmienianej w art. 114, wpisane do rejestru określonego w art. 11 ust. 1 tej ustawy, staną się podmiotami lub zakładami zarejestrowanymi zgodnie z przepisami projektowanej ustawy, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie przekażą brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy;
- 3) podmioty, działalność nadzorowana oraz obiekty budowlane lub miejsca zatwierdzone przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, które nie wymagają zatwierdzenia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, staną się podmiotami lub zakładami zarejestrowanymi zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy przekażą brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy;
- 4) podmioty, działalność nadzorowana oraz obiekty budowlane lub miejsca określone w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114, które zostały zatwierdzone przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy i które wymagają zatwierdzenia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, staną się zakładami zatwierdzonymi.

Pomoc przewidziana w art. 45 ust. 1, art. 47 ust. 2 i 8 oraz art. 49 ust. 1 w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw w rozumieniu art. 2 pkt 34 rozporządzenia Komisji (UE) 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznającego niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 327 z 21.12.2022, str. 1, z późn. zm.) będzie stosowana od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej określonej w tych przepisach.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne, w związku z tym będzie podlegał procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 126 pkt 12 projektowanej ustawy, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Zróżnicowanie terminu wejścia w życie przepisów projektowanej ustawy ma na celu zapewnienie ciągłości możliwości prowadzenia ksiąg rejestracji i dokonywanych zgłoszeń do komputerowej bazy danych na obecnie obowiązujących zasadach. Projektowana ustawa wydłuża termin wskazany w art. 70 i art. 74 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt z 31 grudnia 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. Biorąc pod uwagę określony termin wejścia w życie projektowanej ustawy, tj. po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, oraz to, że projektowana ustawa będzie notyfikowana Komisji Europejskiej, aby uniknąć ryzyka, że projektowany art. 126 pkt 12 wejdzie w życie po upływie dotychczasowego terminu określonego w art. 70 i art. 74 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt jest konieczne skrócenie terminu wejścia w życie tego przepisu.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projektowana ustawa nie będzie miała bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

Projekt ustawy został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów (UC40).

Nazwa projektu Projekt ustawy o zdrowiu zwierząt	Data sporządzenia 10.06.2025 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Źródło: Prawo UE Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów – UC 40
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Anita Błońska-Wlazłowska, Naczelnik Wydziału Ochrony Zdrowia Zwierząt Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi tel. 22 623 18 43, adres e-mail: sekretariat.dzw@minrol.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Od dnia 21 kwietnia 2021 r. zwalczanie chorób zwierząt, w tym ich likwidacja i zapobieganie ich rozprzestrzenianiu się, rejestracja podmiotów i zakładów oraz zatwierdzania zakładów zajmujących się utrzymywaniem zwierząt i produktami, a także warunki przemieszczania i przywozu zwierząt i produktów w zakresie istotnym z punktu widzenia zwalczania chorób zwierząt, są regulowane przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (rozporządzenie 2016/429).

Rozporządzenie 2016/429 jest bezpośrednio stosowane w polskim porządku prawnym, niemniej jednak wymaga wprowadzenia na poziomie krajowym odpowiednich regulacji, które w szczególności usystematyzują kompetencje poszczególnych organów przeprowadzających urzędowe kontrole przewidziane w rozporządzeniu 2016/429 oraz usprawnią przeprowadzanie tych kontroli na poziomie krajowym.

Rozporządzenie 2016/429 uchyla kilkadziesiąt dyrektyw i decyzji regulujących dotychczas zwalczanie chorób zwierząt, ujednolicając ich postanowienia w jednym akcie o charakterze podstawowym oraz w aktach delegowanych i wykonawczych uzupełniających jego przepisy. Koncepcją nowego prawa o zdrowiu zwierząt jest przy tym związanie jego postanowieniami wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej (UE) w całości, tak aby jego zasady były wdrażane na terytorium UE w analogiczny sposób.

Z uwagi na fakt, że do tej pory postanowienia uchylonych dyrektyw i decyzji zostały transponowane w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) zwanej dalej „ustawą o ochronie zdrowia zwierząt” oraz w aktach wykonawczych wydanych na jej podstawie, ustawa o ochronie zdrowia zwierząt wymaga dostosowania do nowych rozwiązań unijnych.

Natomiast postanowienia rozporządzenia 2016/429 odnoszące się do laboratoriów do spraw zdrowia zwierząt oraz krajowych banków antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych, a także dotyczące identyfikacji i rejestracji zwierząt są objęte regulacjami odrębnych ustaw, w tym ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12) czy ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zakres zmian jest determinowany aktem unijnym i z uwagi na rozległy charakter tych zmian wymaga uchylecia większości przepisów ustawy o ochronie zdrowia zwierząt i zastąpienia jej nowym aktem prawnym również o charakterze ustawowym. Ustawa o ochronie zdrowia zwierząt transponuje do polskiego porządku prawnego unijne decyzje i dyrektywy, a projektowana ustawa wykonuje przepisy rozporządzeń UE, które mają zasięg ogólny i są bezpośrednio stosowane, co wymusza potrzebę przeformułowania przepisów krajowych w znaczącym zakresie. Stąd potrzeba wydania nowej ustawy, której kształt będzie odpowiadać zasadom wykonywania przepisów rozporządzeń UE.

Osiągnięcie planowanego celu, jakim jest wykonanie przepisów rozporządzenia 2016/429, jest możliwe wyłącznie w drodze interwencji w postaci działań legislacyjnych. Wejście w życie projektowanej ustawy umożliwi bezkolizyjne stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/429 oraz przepisów UE wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 oraz zminimalizuje potencjalne wątpliwości interpretacyjne.

W ustawie o ochronie zdrowia zwierząt proponuje się tymczasowe utrzymanie w mocy jedynie niektórych regulacji dotyczących niehandlowego przemieszczania zwierząt towarzyszących podróżnym, przemieszczania zwierząt cyrkowych oraz zasad stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym z następujących powodów:

1) przepisy dotyczące przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych towarzyszących

podróżnym, tj. przepisy rozdziału 4a ustawy o ochronie zdrowia zwierząt utrzymuje się w mocy z uwagi na to, że zgodnie z art. 270 rozporządzenia 2016/429 te zagadnienia, które są zawarte w jego części VI, będą stosowane dopiero od dnia 21 kwietnia 2026 r. Dodatkowo nie zostały wydane nowe przepisy uszczegóławiające powyższe kwestie. Stąd potrzeba utrzymania przepisów regulujących te kwestie w obecnym brzmieniu;

- 2) z uwagi na to, że nadal nie wydano na podstawie przepisów rozporządzenia 2016/429 aktu uchylającego w całości rozporządzenie Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiające wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między państwami członkowskimi (Dz. Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47), jest konieczne utrzymanie w mocy części przepisów rozdziału 4b ustawy o ochronie zdrowia zwierząt regulujących w odniesieniu do zwierząt cyrkowych m.in. kompetencje organów i zasady dotyczące wydawania niektórych dokumentów identyfikacyjnych niezbędnych do przemieszczania zwierząt cyrkowych;
- 3) przepisy rozdziału 9 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt regulujące zasady stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym transponujące przepisy dyrektywy Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylającej dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 25.05.1996, str. 3, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 64) wymagają pozostawienia w dotychczasowym brzmieniu ze względu na to, że regulacje zawarte w tym rozdziale nie przystają ani do zakresu spraw objętych projektowaną ustawą, ani do innych ustaw z obszaru prawodawstwa weterynaryjnego nowelizowanych w projektowanej ustawie.

Ze względu na konieczność uchylenia większości przepisów ustawy o ochronie zdrowia zwierząt jej tytuł został zmieniony tak, aby odpowiadał zakresowi regulacji w niej pozostawionych.

Poza zmianami wynikającymi z rozporządzenia 2016/429 projektowana ustawa tak, jak ustawa o ochronie zdrowia zwierząt, obejmuje swym zakresem postanowienia:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289),
- 2) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328)
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.)

i będzie aktem transponującym postanowienia dyrektywy 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344), a przepisy zapewniające prawidłowe stosowanie rozporządzeń: (WE) 999/2001, (WE) nr 2160/2003, (WE) nr 1069/2009 oraz transponujące postanowienia dyrektywy 2003/99/WE nie ulegną zasadniczej zmianie.

Projekt ustawy wykonuje rozporządzenie 2016/429, w szczególności przez określenie:

- 1) właściwości krajowych organów istotnych dla ochrony zdrowia zwierząt, w tym dla zwalczania chorób zwierząt, z punktu widzenia obowiązków i uprawnień wynikających z rozporządzenia 2016/429,
- 2) sposobu realizacji zasad zwalczania chorób zwierząt – w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzeń UE,
- 3) sankcji za naruszenie przepisów rozporządzenia 2016/429 oraz przepisów UE wydanych na jego podstawie.

Projektowana regulacja w porównaniu do obecnie obowiązujących krajowych przepisów w zakresie ochrony zdrowia zwierząt służy wykonaniu rozporządzenia 2016/429, które określa środki i tryb zwalczania chorób zwierząt, warunki i wymagania przy przemieszczaniu zwierząt i produktów oraz wymagania i warunki w zakresie utrzymywania zwierząt. Przepisy te wiążą w całości i są bezpośrednio stosowane, stąd nie wymagają wykonania w przepisach krajowych.

W związku z powyższym proponuje się, żeby przepisy projektowanej ustawy w zakresie zdrowia zwierząt, w tym zwalczania chorób zwierząt wynikającym z przepisów UE określały sposób:

- 1) realizacji przez podmioty obowiązków wynikających bezpośrednio z rozporządzenia 2016/429;
- 2) wprowadzania odpowiednio przez powiatowego lekarza weterynarii, wojewodę, granicznego lekarza weterynarii i ministra właściwego do spraw rolnictwa środków przy podejrzeniu lub stwierdzeniu chorób kategorii A, B oraz C.

W projekcie ustawy przewiduje się przy tym, że tak jak dotychczas w razie podejrzenia lub stwierdzenia choroby zwierząt powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej lub aktu prawa miejscowego (rozporządzenia), będzie wprowadzał określone środki w postaci nakazów, zakazów lub ograniczeń, w tym tych, które zostały bezpośrednio wskazane w rozporządzeniu 2016/429 oraz w przepisach UE wydanych na jego podstawie.

Analogicznie do aktualnego stanu prawnego wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa w sytuacji, gdy będzie wymagane ustanowienie obszaru przekraczającego odpowiednio obszar powiatu lub województwa i wprowadzenie na takim obszarze nakazów, zakazów lub ograniczeń będą upoważnieni do realizacji tego rodzaju działań w drodze rozporządzenia (w przypadku wojewody – rozporządzenia aktu prawa miejscowego);

- 3) opracowywania i aktualizacji planów gotowości oraz przeprowadzania ćwiczeń symulacyjnych analogicznie jak w przepisach dotychczasowych, tj. w art. 54 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt;
- 4) opracowywania i realizacji programów w zakresie likwidacji, kontroli lub monitorowania chorób zwierząt – projektowane przepisy przewidują uproszczenie sposobu wprowadzania do realizacji programów zwalczania chorób zwierząt (obecnie odbywa się na zasadach określonych w art. 57 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt). Aktualnie realizacja takich programów wymaga za każdym razem wydania rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa. Projektowana ustawa przewiduje uproszczenie tego procesu przez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi komunikatu o zatwierdzeniu danego programu przez Komisję Europejską;
- 5) sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia 2016/429, zgodnie z koncepcją przyjętą w odniesieniu do umieszczonych w wykazie i nowo występujących chorób, w szczególności w celu oceny lub utrzymania statusu obszaru wolnego od danej choroby oraz w związku z przemieszczaniem zwierząt. Projektowane rozwiązanie uwzględnia przy tym m.in. dotychczasowe regulacje odnoszące się do przeprowadzania badań kontrolnych zakażeń zwierząt w celu oceny stanu epizootycznego wskazane w art. 58 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt;
- 6) przekazywania informacji o chorobach, który odpowiada sposobowi i trybowi określonymu w art. 51 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt.

Ponadto zgodnie z projektowaną ustawą Główny Lekarz Weterynarii będzie uprawniony do występowania z wnioskiem do Komisji Europejskiej o uznanie statusu obszaru wolnego od danej choroby oraz będzie prowadzić i aktualizować wykaz takich obszarów – analogicznie jak ma to miejsce obecnie.

W zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzeń UE projektowane przepisy przewidują:

- 1) określenie krajowego sposobu postępowania organów IW i prowadzonej przez te organy dokumentacji związanej ze zwalczaniem chorób, zasad współpracy z innymi organami i podmiotami przy zwalczaniu chorób oraz krajowych zasady przeprowadzania działań w ramach zwalczania chorób zwierząt w odniesieniu do zwierząt dzikich (np. odstrzały sanitarne, przeprowadzanie szczepień dzikich lisów), a także w odniesieniu do zwierząt domowych (szczepienie psów przeciwko wściekliznie, obserwacja podejrzanego o wściekliznę psa), przy czym należy zaznaczyć, że projektowane przepisy stanowią krajowe uszczegółowienie sposobu zastosowania środków przewidzianych w przepisach UE. Wykonywanie odstrzału sanitarnego czy szczepienie dzikich lisów i psów jest jednym z elementów strategii zwalczania określonych chorób. Regulacje te pozostaną w zasadzie niezmienione w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów ustawy o ochronie zdrowia zwierząt;
- 2) regulacje odnoszące się do odszkodowań (art. 45–48 projektu ustawy), które są co do zasady analogiczne jak te przyjęte w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt (art. 49 i art. 50). Zmiany w stosunku do obowiązujących przepisów regulujących zasady przyznawania odszkodowań wprowadzone w projekcie dotyczą, m.in. doprecyzowania okoliczności, których ujawnienie powinno skutkować odmową wypłaty odszkodowania za całe stado zwierząt, oraz wprowadzenia procentowej obniżki kwoty odszkodowania w miejsce formalnej odmowy wypłaty odszkodowania za mniej istotne uchybienia w funkcjonowaniu zakładu Ponadto wprowadzono zmianę procedury odwoławczej oraz postępowania sądowo-administracyjnego w sprawach dotyczących odszkodowań dla właścicieli zwierząt;
- 3) wskazanie krajowego trybu postępowania w przypadku, gdy np. podmiot ma obowiązek złożenia wniosku lub zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, przy czym obowiązki te wynikają z przepisów UE;
- 4) wskazanie kategorii spraw, w odniesieniu do których wyłącza się niektóre przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541, z późn. zm.);
- 5) wskazanie trybu i zasad, w tym przesłanek nakładania kar pieniężnych przez właściwe organy oraz sposób postępowania w przypadkach popełnienia tego samego czynu po raz kolejny.

Powyższe projektowane regulacje, choć nie wynikają bezpośrednio z przepisów UE, zostały wprowadzone w celu zapewnienia właściwego stosowania przepisów rozporządzenia 2016/429, a co za tym idzie osiągnięcia celu w nim określonego.

Projektowana ustawa, w celu wykonania wszystkich przepisów rozporządzenia 2016/429, zawiera również przepisy umożliwiające w razie potrzeby, w zakresie w jakim rozporządzenie to pozostawia państwom członkowskim swobodę, fakultatywne wprowadzenie krajowych regulacji określających:

- 1) dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe w odniesieniu do niektórych spraw określonych w art. 269 tego rozporządzenia,
- 2) krajowe środki stosowane w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia u zwierząt choroby kategorii D lub E innej niż choroba kategorii A–C, czy choroby niewymienionej w wykazie stwarzającej istotne ryzyko dla zdrowia

zwierząt,

- 3) niektóre podmioty lub zakłady zwolnione z rejestracji lub zwolnienie z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, lub zwolnione z obowiązku prowadzenia dokumentacji.

Wymagania dla przesyłek zwierząt i materiału biologicznego wprowadzanych do UE regulują przepisy rozporządzenia 2016/429. W związku z powyższym projektowane przepisy określają jedynie zasady i tryb wydawania pozwoleń na wprowadzanie z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia przesyłek zwierząt lub materiału biologicznego, dla których nie zostały określone wymagania w prawie Unii Europejskiej. Powyższa regulacja w odniesieniu do zwierząt odpowiada przepisom art. 13 ust. 4–9 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt. Na podstawie projektowanych przepisów minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł określić wymagania dla niektórych gatunków zwierząt lub kategorii materiału biologicznego, dla których nie ma określonych wymagań w przepisach UE, w przypadku gdy ich przywóz będzie odbywać się regularnie.

W kwestiach organizacyjnych i systemowych projektowana ustawa przewiduje, że:

- 1) podstawowym organem właściwym do rejestracji podmiotów i zakładów oraz zatwierdzania zakładów, a także do nadawania weterynaryjnych numerów identyfikacyjnych, prowadzenia i aktualizacji rejestrów podmiotów i zakładów zarejestrowanych oraz zakładów zatwierdzonych będzie tak jak dotychczas powiatowy lekarz weterynarii. W projektowanych regulacjach po raz pierwszy zaproponowano oprócz powiatowego lekarza weterynarii także wojewódzkiego lekarza weterynarii jako podmiot upoważniony do rejestracji oraz zatwierdzania grup zakładów akwakultury oraz kompartmentów zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii. Wojewódzki lekarz weterynarii, na obszarze właściwości którego znajduje się przeważająca część grupy zakładów akwakultury lub kompartmentu, będzie nadawał weterynaryjny numer identyfikacyjny grupom zakładów akwakultury i będzie prowadził rejestr takich grup zakładów. Możliwość rejestracji lub zatwierdzania grup zakładów akwakultury oraz zatwierdzania kompartmentów wynika bezpośrednio z przepisów rozporządzenia 2016/429;
- 2) zadania w zakresie zwalczania chorób zwierząt będą nadal wykonywane tak jak do tej pory przez organy Inspekcji Weterynaryjne na zasadach, które wynikają z ustawy o ochronie zdrowia zwierząt.

W projektowanych przepisach została zapewniona zgodność terminologii przepisów krajowych z terminologią wykonywanych przepisów rozporządzeń UE.

W projekcie ustawy proponuje się ponadto zmiany m.in. w następujących ustawach:

- 1) z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872);
- 2) z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt – przede wszystkim w celu umożliwienia zastosowania w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 143 rozporządzenia 2016/429 alternatywnego systemu przemieszczeń przesyłek świń;
- 3) z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580);
- 4) z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej;
- 5) z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 154, z późn. zm.).

Zgodnie z proponowaną zmianą ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (art. 104 projektu ustawy) w art. 2d ust. 3c i w art. 3j minister właściwy do spraw rolnictwa, który jest emitentem dokumentów publicznych w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1669, z późn. zm.), będzie mógł fakultatywnie upoważnić:

- a) Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną – w odniesieniu do zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii,
- b) Komisję do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii – w odniesieniu do dyplomu lekarza weterynarii z tytułem specjalisty

– do realizacji w jego imieniu określonych działań polegających na zamawianiu i dystrybucji blankietów dokumentów publicznych oraz przekazywaniu informacji o wydawanych dokumentach, co w praktyce umożliwi ich sprawne wydawanie i dystrybucję.

Obecnie zgodnie z ustawą z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz dyplom lekarza weterynarii z tytułem specjalisty są wydawane na blankietach odpowiednio zabezpieczonych przed podrobieniem i fałszerstwem (dokument publiczny kategorii drugiej). Koszty poniesione na zakup ww. blankietów zgodnie z projektowaną ustawą będzie pokrywał lekarz weterynarii, tak jak miało to dotychczas miejsce, przy czym koszt zakupu blankietu zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii określi Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna.

Zmiany proponowane w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (art. 108 projektu ustawy) dotyczą przede wszystkim regulacji odnoszących się do schronisk dla zwierząt. Po wejściu w życie projektowanej ustawy wymagania dla schronisk dla zwierząt będą określone w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt i w rozporządzeniu wydanym na jej podstawie. Dotychczas takie wymagania były określane w rozporządzeniu wydawanym na podstawie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt. Sprawy, które były przedmiotem regulacji tego rozporządzenia, w głównej mierze dotyczyły wymagań w zakresie dobrostanu zwierząt, a tylko w niewielkiej części zdrowia zwierząt.

W zakresie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt wprowadza się zmiany nie wynikające bezpośrednio z potrzeby transpozycji prawa unijnego. Zmiany te dotyczą przede wszystkim regulacji odnoszących się do schronisk dla

zwierząt. Dodanie art. 11b ma na celu wprowadzenie do ustawy o ochronie zwierząt podstawy prawnej do określenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa wymagań dla schronisk dla zwierząt.

Zgodnie z dodawanym art. 11c powiatowy lekarz weterynarii będzie przeprowadzał kontrolę schronisk dla zwierząt nie rzadziej niż raz w roku. Dodatkowo ten przepis przewiduje rozwiązanie, zgodnie z którym do nowych schronisk dla zwierząt, tj. schronisk dla zwierząt rozpoczynających działalność po wejściu w życie tego przepisu, zwierzęta będą mogły być wprowadzane dopiero, gdy powiatowy lekarz weterynarii przeprowadzi kontrolę tego schroniska dla zwierząt i potwierdzi w protokole tej kontroli, że spełnia ono wymagania określone w ustawie o ochronie zwierząt oraz w wydanym na jej podstawie rozporządzeniu. Powiatowy lekarz weterynarii będzie zobowiązany do przeprowadzenia kontroli poprzedzającej wprowadzenie pierwszego zwierzęcia do schroniska dla zwierząt w terminie do 7 dni od dnia otrzymania wniosku o taką kontrolę. Dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań będzie sam protokół kontroli (przepis art. 11c ust. 2 nie przewiduje wydania decyzji administracyjnej).

W dalszych przepisach art. 11c przewidziano środki, jakie powiatowy lekarz weterynarii będzie mógł zastosować w przypadku naruszenia przez podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt przepisów ustawy o ochronie zwierząt lub przepisów wydanych na podstawie jej art. 11b ust. 4.

Zaproponowane zmiany nie będą miały wpływu na obciążenia regulacyjne podmiotów ani wpływu na sektor finansów publicznych.

Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 113 projektu ustawy) mają na celu w głównej mierze doprecyzowanie zakresu i terminów przekazywania informacji przez Głównego Lekarza Weterynarii ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz wskazują Głównego Lekarza Weterynarii jako punkt kontaktowy sieci systemu ADIS (Animal Disease Information System). Wprowadzono także zmiany o charakterze technicznym dotyczące funkcjonowania systemu laboratoriów urzędowych, przepisy określające tryb i zasady, na jakich Główny Lekarz Weterynarii może wnioskować do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o określone kategorie danych, niezbędne do prowadzenia kontroli urzędowych, a także doprecyzowujące kompetencje Głównego Lekarza Weterynarii, w tym umożliwiające organizowanie przez Głównego Lekarza Weterynarii oraz wojewódzkich lekarzy weterynarii szkoleń dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej niebędących lekarzami weterynarii. Ponadto wprowadzono co do zasady analogicznie jak te przyjęte w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt, dotychczasowe przepisy Rozdziału 9a regulujące zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej. Wprowadzone przepisy zostały odpowiednio uzupełnione oraz zmienione, w tym w zakresie postępowania z rejestracją wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, które wyeliminuje wątpliwości podmiotów związane z zakresem i sposobem rejestracji wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej. Wprowadzone zmiany mają charakter doprecyzowujący i nie wynikają ze zmiany przepisów UE w tym zakresie. Przedmiotowy przepis ma na względzie utrzymanie nadzoru nad systemem diagnostyki chorób zakaźnych zwierząt, w tym zoonoz, oraz w zakresie pozostałości substancji niepożądanych w tkankach zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego, tj. konieczna jest skuteczna kontrola odczynników i zestawów diagnostycznych stosowanych w medycynie weterynaryjnej w celu sprawdzenia czy spełniają one określone dla nich wymagania. Testy do diagnostyki in vitro są używane w medycynie weterynaryjnej w badaniach laboratoryjnych zlecanych przez Głównego Lekarza Weterynarii i od poprawności ich wyniku zależą decyzje organów Inspekcji Weterynaryjnej co do sposobu postępowania w określonej sytuacji np. ma to kluczowe znaczenie w zwalczaniu chorób zwierząt. Wprowadzane przepisy zawierają definicje oraz zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej. Przedmiotowy przepis umożliwia Głównemu Lekarzowi Weterynarii na podstawie pozytywnej opinii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach wpisanie wyrobu do diagnostyki in vitro do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, który prowadzi Główny Lekarz Weterynarii.

Zaproponowane zmiany nie będą miały wpływu na obciążenia regulacyjne podmiotów ani wpływu na sektor finansów publicznych.

Zmiany w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (art. 115 projektu ustawy) mają na celu:

- 1) uchylenie tych jej przepisów z zakresu zdrowia zwierząt, które wdrażały przepisy UE, a które zostały zastąpione przepisami rozporządzeń UE, tj. przepisami, które obowiązują wprost,
- 2) ujednolicenie jej przepisów dotyczących kontroli urzędowej pozostałości zanieczyszczeń oraz substancji niedozwolonych, zabronionych i niepożądanych, o której mowa w art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.),

3) dostosowanie wymagań w zakresie informowania przez podmioty o wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa do potrzeb wynikających z praktyki ich stosowania,

4) aktualizację odesłań do przepisów UE, które uległy zmianom.

Zaproponowane zmiany nie będą miały wpływu na obciążenia regulacyjne podmiotów ani wpływu na sektor finansów publicznych.

W odniesieniu do ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (art. 126 projektu ustawy) poza zmianami służącymi stosowaniu rozporządzenia 2016/429 dodatkowo wprowadza się zmiany, które nie wynikają bezpośrednio z potrzeby transpozycji prawa unijnego. Dotyczy to w szczególności propozycji przedłużenia do dnia 31 grudnia 2026 r. terminu dokonywania zgłoszeń i składania wniosków do komputerowej bazy danych Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dla posiadaczy bydła, owiec, kóz, świń i właścicieli koniowatych w postaci papierowej oraz prowadzenia księgi rejestracji w postaci papierowej przez posiadaczy bydła, owiec, kóz i świń. Zmiany wprowadzone w ustawie o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt mają również charakter porządkowy, polegający na doprecyzowaniu przepisu, że tylko w przypadku koniowatego uznanego za „zwierzę hodowlane czystorasowe” w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66, z późn. zm.) przed wykonaniem czynności związanych z identyfikacją takiego koniowatego osoba, która wykonuje te czynności, odbiera od właściciela koniowatego albo od posiadacza koniowatego będącego podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, zaświadczenie o wykonaniu sztucznego unasienniania albo świadectwo pokrycia klaczy, która jest matką identyfikowanego koniowatego, lub zaświadczenie o przeniesieniu zarodka wydane na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, lub wynik badania markerów genetycznych potwierdzających pochodzenie koniowatego, o ile dopuszcza to program hodowlany danej rasy, sprawdza poprawność tych dokumentów i dołącza je do dokumentacji dotyczącej unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego. Przepis ten powinien dotyczyć wyłącznie koniowatych hodowlanych czystorasowych, dla których są wydawane ww. dokumenty. Konsekwencją tej zmiany jest wprowadzenie zmiany w art. 46 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, w celu usunięcia możliwości pobierania wynagrodzenia przez Polski Związek Hodowców Koni za wykonanie czynności związanych ze sprawdzeniem pochodzenia koniowatego, jeżeli nie przekazano oryginałów dokumentów wskazanych w art. 33 ust. 3 – w przypadku wydawania zastępczego unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2021/963. Ponadto zaproponowano również dodanie w przepisach karnych ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt nowych wykroczeń, stanowiących konsekwencję rozwiązań zaproponowanych w ustawie. Zaproponowane zmiany nie będą miały wpływu na obciążenia regulacyjne podmiotów ani wpływu na sektor finansów publicznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepisy rozporządzenia 2016/429 wiążą w całości i są bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich UE.

W większości państw członkowskich UE są przyjmowane akty prawne zapewniające prawidłowe stosowanie rozporządzenia 2016/429 w krajowych systemach prawnych i dostosowujące krajowe prawodawstwo do jego regulacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna	Główny Lekarz Weterynarii (GLW), wojewódzcy lekarze weterynarii – 16, graniczni lekarze weterynarii – 8, powiatowi lekarze weterynarii – 305	Inspekcja Weterynaryjna (IW) https://www.wetgiw.gov.pl/inspekcja-weterynaryjna/organizacja-inspekcji-weterynaryjnej	Obowiązki i uprawnienia organów IW nie ulegną zasadniczej zmianie. Wynikające bezpośrednio z rozporządzenia 2016/429 i wydanych na jego podstawie aktów delegowanych i wykonawczych, w szczególności zakresie: - nadzoru nad zdrowiem zwierząt, - likwidacji chorób zwierząt, - kontroli przestrzegania warunków przemieszczania lub wprowadzania do UE zwierząt i produktów,

			- nadzoru nad przestrzeganiem wymagań przez podmioty i zakłady zarejestrowane oraz zakłady zatwierdzone. Oddziaływanie projektowanych regulacji w zdecydowanym zakresie, tj. w zakresie zwalczania chorób, rejestracji i nadzoru nad działalnością podmiotów, nadzoru nad przemieszczaniem wewnątrz UE i przywozem zwierząt i produktów, kontroli zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, pokrywa się z zadaniami organów IW wynikającymi z przepisów częściowo uchylanej ustawy o ochronie zdrowia zwierząt. <u>Zmiany w zakresie zadań wykonywanych przez organy IW:</u> - powiatowi lekarze weterynarii uzyskają szersze kompetencje do nakładania kar pieniężnych w drodze decyzji administracyjnej, - wojewódzcy lekarze weterynarii będą rejestrowali, zatwierdzali i nadzorowali grupy zakładów akwakultury, przy czym w praktyce dotyczy to zakładów utrzymujących mięczaki wodne, które w Polsce nie występują. - powiatowi lekarze weterynarii będą mieli obowiązek dokonać aktualizacji na podstawie zgłoszeń dokonanych przez podmioty, w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie projektowanej ustawy informacji zawartych w prowadzonych przez nich rejestrach. Powiatowi lekarze weterynarii na podstawie przekazanych informacji będą mogli, zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, prowadzić odrębny rejestr podmiotów i zakładów zarejestrowanych oraz rejestr podmiotów zatwierdzonych, a także nadawać weterynaryjne numery identyfikacyjne, w tym także zakładom, które choć były dotychczas objęte nadzorem organów IW, nie miały nadanych weterynaryjnych numerów

			identyfikacyjnych.
Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR)	Centrala ARiMR, 16 oddziałów regionalnych ARiMR, 314 biur powiatowych ARiMR	ARiMR	Zmiana procedur związanych z wprowadzaniem do komputerowej bazy danych informacji za pomocą systemu teleinformatycznego ARiMR.
Wojewodowie	16	https://www.gov.pl/web/mswia/urzeddy-wojewodzkie	Oddziaływanie nie ulegnie zmianie w stosunku do obecnie obowiązujących krajowych przepisów prawnych. Tak jak dotychczas wojewodowie będą upoważnieni do wydawania aktów prawa miejscowego (rozporządzeń) w zakresie dotyczącym zwalczania chorób zwierząt.
Krajowa Administracja Skarbowa	16 urzędów celno-skarbowych	https://www.gov.pl/web/kas/struktura-kas	Oddziaływanie nie ulegnie zmianie w stosunku do obecnie obowiązujących krajowych przepisów prawnych. Zakres kontroli przemieszczania zwierząt domowych towarzyszących podróżnym na osobowych przejściach granicznych nie ulegnie zmianie.
Państwowa Inspekcja Sanitarna	Wojewódzkie stacje sanitarno-epidemiologiczne – 16, powiatowe stacje sanitarno-epidemiologiczne – 318, graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne – 9	https://www.gov.pl/web/gis/stacje-sanitarno-epidemiologiczne	Współpraca w ramach monitorowania oraz zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych – oddziaływanie nie ulegnie zmianie w porównaniu do obecnie obowiązujących krajowych przepisów prawnych.
Podmioty prowadzące schroniska dla zwierząt – jednostki samorządu terytorialnego, przedsiębiorcy oraz organizacje, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt	230 schronisk dla zwierząt	Raport roczny GLW z wizytacji schronisk dla zwierząt za 2023 r.	Po wejściu w życie projektowanej ustawy wymagania dla schronisk dla zwierząt będą określone w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt i w rozporządzeniu wydanym na jej podstawie. Nowe schroniska dla zwierząt, przed przyjęciem pierwszego zwierzęcia będą musiały wykazać, że spełniają wymagania określone dla tej działalności.
Posiadacze świń	Liczba siedzib stad, w których są utrzymywane świnię: 45 639	ARiMR	Wykorzystanie systemu teleinformatycznego ARiMR do dokonywania zgłoszeń, składania wniosków lub przekazywania informacji do komputerowej bazy danych.
Podmioty i zakłady	606 451 – liczba	- dane ze sprawozdania GLW	Obowiązki, warunki i

zajmujące się utrzymywaniem zwierząt i produktami	podmiotów sektora zwierząt i materiału biologicznego (2022 r.) 6880 – podmioty zajmujące się produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego	za 2023 r. - dane z rejestru GLW dostępnego na stronie Głównego Inspektoratu Weterynarii (www.wetgiw.gov.pl) (24.03.2025 r.)	wymagania dla podmiotów i zakładów zajmujących się utrzymywaniem zwierząt i produktami wynikają bezpośrednio z rozporządzenia 2016/429 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych wydanych na jego podstawie. W związku z tym projektowane przepisy zasadniczo nie będą w tym zakresie oddziaływały na podmioty i zakłady. Dodatkowym, choć jednorazowym obciążeniem dla podmiotów objętych nadzorem organów IW będzie: - konieczność aktualizacji, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, informacji znajdujących się w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii oraz - konieczność przekazania wymaganych informacji przez podmioty, które będą rozpoczynać działalność objętą przedmiotowymi regulacjami. W odniesieniu do podmiotów i zakładów objętych rozporządzeniem (WE) 1069/2009, rozporządzeniem (WE) 999/2001 oraz rozporządzeniem (WE) 2160/2003 oddziaływanie projektowanych przepisów nie uległo zmianie w porównaniu do obecnie obowiązujących krajowych przepisów prawnych.
Myśliwi/Polski Związek Łowiecki (PZŁ)	Zarząd Główny PZŁ – 1, zarządy okręgowe PZŁ – 49, Ośrodki Hodowli Zwierząt PZŁ – 18, koła łowieckie – 2770 (2023 r.), myśliwi – ok. 126 702 (2023 r.)	https://www.pzlow.pl/nasza-struktura/ https://www.pzlow.pl/100-lat-pzl/	Oddziaływanie w zakresie prowadzenia odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich w ramach zwalczania chorób zwierząt nie ulegnie zmianie w porównaniu do obecnie obowiązujących krajowych przepisów prawnych.
Samorząd lekarzy weterynarii	Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna – 1, okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne – 16	https://vetpol.org.pl/	Usprawnienie i ułatwienie działań samorządu lekarzy weterynarii.
Lekarze weterynarii ubiegający się o zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu	Wielkość zmienna w zależności od liczby osób kończących studia i podejmujących	Brak	Lekarze weterynarii ubiegający się o zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii

lekarza weterynarii	pracę w zawodzie		Obciążenie jednorazowe w wysokości ok. 14 zł.
Lekarze weterynarii z tytułem specjalisty	W 2023 r. tytuł specjalisty uzyskało 651 lekarzy weterynarii. Wielkość zmienna w zależności od zainteresowania lekarzy weterynarii uzyskaniem tytułu specjalisty	Komisja ds. Specjalizacji lekarzy Weterynarii	Obciążenie w wysokości ok. 11 zł za każdy uzyskany dyplom specjalisty.
Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach	1	https://www.piwet.pulawy.pl/	Oddziaływanie nie ulega zmianie w porównaniu do obecnie obowiązujących krajowych przepisów prawnych w zakresie diagnostyki chorób zwierząt, opiniowania wyrobów do diagnostyki in vitro oraz współpracy w zakresie kontroli urzędowej pozostałości zanieczyszczeń oraz substancji niedozwolonych, zabronionych i niepożądanych.
Podmioty prowadzące działalność w zakresie wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa	724 podmiotów (statki, z wyłączeniem statków zamrażalni i statków przetwórci)	dane z rejestru GLW dostępnego na stronie Głównego Inspektoratu Weterynarii (stan na 24.03.2025 r.)	Dostosowanie wymagań w zakresie powiadamiania o planowanym wyładunku lub pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem prekonsultacji.
W dniu 31 maja 2024 r. został przekazany do konsultacji publicznych (z 30-dniowym terminem na zgłaszanie uwag) do następujących podmiotów i organizacji:
Animal By Products – Polski Związek Przetwórców,
Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich Sp. z o.o.,
Dolnośląski Związek Hodowców Psów,
Eurogroup for Animals,
Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych,
Federacja Gospodarki Żywnościowej RP,
Federacja Przedsiębiorców Polskich,
Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP
Fundacja Alberta Schweitzera,
Fundacja Compassion in World Farming Polska,
Fundacja Green REV Institute,
Klub Hodowców Rasy OWCZAREK NIEMIECKI „KHON” w Polsce,
Koalicja Zdrowe Gleby,
Koalicja Żywa Ziemia,
Koło Brzeska Grupa Producentów Ryb Sp. z o.o.,
Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”,
Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj,
Krajowa Izba Gospodarcza,
Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz,
Krajowa Izba Producentów Ryb w Ustce,
Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza,
Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy,
Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza,
Krajowy Związek Hodowców Królików,
Krajowy Związek Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej POLPIG,

Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
 Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
 Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich - Związek Rewizyjny,
 Małopolskie Centrum Biotechniki Sp. z o.o. w Krasnem,
 Mazowieckie Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt Sp. z o.o. w Łowiczu,
 Międzynarodowe Stowarzyszenie Kynologiczne i Felinologiczne,
 Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
 Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
 Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność’80,
 Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu POLDRÓB,
 Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii „Bezpieczeństwo Żywności i Zdrowie Zwierząt”,
 Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Inspekcji Weterynaryjnej,
 Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
 Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
 Ogólnopolskie Stowarzyszenia Techników Weterynarii „ESKULAP”,
 Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”,
 Ogólnopolskie Stowarzyszenie Obrony Praw Rolników Producentów i Przetwórców Rolnych,
 Ogólnopolskie Stowarzyszenie Wieprz Polski,
 Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Zwierząt OTOZ – „Animals”,
 Organizacja Producentów Ryb Bałtyk Sp. z o.o.,
 Organizacja Producentów Ryb Jesiotrowatych,
 Organizacja Producentów Rybnych Władysławowo Sp. z o.o.,
 Organizacja Rybaków Łódzianych – Producentów Rybnych Sp. z o.o.,
 Pan Cezary Wyszynski, Fundacja Międzynarodowy Ruch Na Rzecz Zwierząt „Viva”,
 Pan Maciej Gogulski Pełnomocnik Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi ds. dobrostanu zwierząt,
 POLKARMA – Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych,
 Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka,
 Polska Federacja Kynologiczna,
 Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców,
 Polska Izba Mleka,
 Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego,
 Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED,
 Polska Organizacją Handlu i Dystrybucji,
 Polska Unia Hodowlana,
 Polski Karp Sp. z o. o. – Organizacja Producentów,
 Polski Klub Psa Rasowego – Polski Związek Kynologiczny,
 Polski Związek Felinologiczny,
 Polski Związek Hodowców Alpak,
 Polski Związek Hodowców Gołębi Rasowych i Drobego Inwentarza,
 Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego,
 Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi,
 Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”,
 Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych,
 Polski Związek Hodowców Jeleniowatych,
 Polski Związek Hodowców Koni,
 Polski Związek Hodowców Zwierząt Futerkowych,
 Polski Związek Łowiecki,
 Polski Związek Niezależnych Producentów Świń,
 Polski Związek Owczarski,
 Polski Związek Pszczelarski,
 Polski Związek Wędkarski Zarząd Główny,
 Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu,
 Polskie Porozumienie Kynologiczne,
 Polskie Stowarzyszenie Hodowców i Przetwórców Owadów,
 Polskie Stowarzyszenie Hodowców Matek Pszczelich,
 Polskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Małych Zwierząt,
 Polskie Stowarzyszenie Producentów i Importerów Leków Weterynaryjnych „POLPROWET”,
 Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb,
 Polskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii,
 Polskie Towarzystwo Kuce Szetlandzkie,
 Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych,

Polskie Towarzystwo Rybackie,
 Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego,
 Polskiego Stowarzyszenia Hodowców i Przetwórców Owadów,
 Pomorska Organizacja Producentów – Arka Sp. z o.o.,
 Porozumienie Unia Felinologii Polskiej,
 Porozumienie Zielonogórskie – Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia,
 Północnoatlantycka Organizacja Producentów,
 Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii,
 Stacja Hodowli i Unasieniania Zwierząt Sp. z o.o. w Bydgoszczy,
 Stowarzyszenie Armatorów Łodziowych,
 Stowarzyszenie Eko Tarcza Podlasie,
 Stowarzyszenie Hodowców Alpak i Lam,
 Stowarzyszenie Hodowców i Użytkowników Kłusaków,
 Stowarzyszenie Hodowców Kotów,
 Stowarzyszenie Importerów Ryb,
 Stowarzyszenie Otwarte Klatki,
 Stowarzyszenie Polskich Rybaków Przybrzeżnych,
 Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych,
 Stowarzyszenie Producentów Trzody Chlewnej „Podlasie”,
 Stowarzyszenie Pszczelarzy Polskich „Polanka”,
 Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych,
 Stowarzyszenie Rybak w Tolkmicku,
 Stowarzyszenie Rybaków Łodziowych „Mierzeja”,
 Stowarzyszenie Rybaków Zalewu Wiślanego,
 Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej,
 Stowarzyszenie Szczecińska Grupa Producentów Ryb,
 Stowarzyszenie Urzędowych Lekarzy Weterynarii,
 Śląski Związek Pszczelarzy w Katowicach,
 Środkowopomorska Grupa Rybacka,
 Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami,
 Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego,
 Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego,
 Wielkopolskie Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt Sp. z o.o. w Poznaniu z/s w Tulcach,
 Wolińskie Stowarzyszenie Rybaków,
 Zachodniopomorska Grupa Producentów Ryb Sp. z o.o.,
 Zrzeszenie Rybaków Morskich – Organizacja Producentów,
 Zrzeszenie Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie,
 Zrzeszenie Rybaków Zalewu Wiślanego,
 Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
 Związek Hodowców Psów Rasowych,
 Związek Kynologiczny w Polsce,
 Związek Owczarka Niemieckiego Długowłosego w Polsce,
 Związek Polskich Producentów Ryb,
 Związek Polskich Przetwórców Mleka,
 Związek Polskie Mięso,
 Związek Powiatów Polskich,
 Związek Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
 Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego,
 Związek Producentów Ryb,
 Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
 Związek Rybaków Polskich w Ustce,
 Związek Rzemiosła Polskiego,
 Związek Trakeński w Polsce,
 Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników,
 Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP,
 Związek Zawodowy Rolnictwa „SAMOOBRONA”,
 Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”,
 Związek Zawodowy Rolnictwa Polskiego Wolni i Solidarni,
 Związek Zawodowy Rolników „OJCZYŻNA”,
 Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”,
 Związek Zawodowy Techników Weterynarii,

Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”,
 Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
 Forum Związków Zawodowych,
 Główny Lekarz Weterynarii,
 Instytut Genetyki i Biotechnologii Zwierząt Polskiej Akademii Nauk,
 Instytut Rybactwa Śródlądowego – Państwowy Instytut Badawczy,
 Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy,
 Komisja Wspólna Rządu i Samorządu,
 Konfederacja Lewiatan,
 Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna,
 Krajowa Rada Izb Rolniczych,
 Krajowa Rada Spółdzielcza,
 Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt,
 Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa,
 Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach,
 Polski Klub Wyścigów Konnych,
 Pracodawcy RP,
 Rada Dialogu Społecznego,
 Rada Działalności Pożytku Publicznego,
 Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców,
 Urząd Ochrony Danych Osobowych,
 Związek Pracodawców Business Centre Club.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-											-
budżet państwa	-											-
JST	-											-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-											-
Wydatki ogółem	-											-
budżet państwa	-											-
JST	-											-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-											-
Saldo ogółem	-											-
budżet państwa	-											-
JST	-											-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-											-

Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie wywołuje skutków finansowych w postaci zwiększonych wydatków i zmniejszonych dochodów w relacji do obowiązujących przepisów dla budżetu państwa oraz pozostałych jednostek sektora finansów publicznych. Finansowanie IW nadal będzie realizowane ze środków planowanych w corocznych ustawach budżetowych. Koszty poniesione na działania IW będą pokrywane ze środków budżetowych określonych w części 32 – Rolnictwo, części 85 – budżety wojewodów oraz z części 83 – Rezerwy celowe. Projektowanie przepisy nie nakładają nowych obowiązków na organy Krajowej Administracji Skarbowej, wojewodów ani na Państwową Inspekcję Sanitarną. Wobec tego zakres oddziaływania nowych przepisów w wymiarze finansowym nie ulegnie zmianie w porównaniu do aktualnych wydatków i dochodów w tym obszarze. W odniesieniu do zadań Krajowej Administracji Skarbowej dotychczasowe przepisy ustawy o ochronie zdrowia zwierząt regulujące zasady kontroli przemieszczania zwierząt domowych towarzyszących podróżnym pozostaną utrzymane w mocy bez wprowadzania w nich zmian. Analogicznie przedstawia się sytuacja w odniesieniu do przepisów, które nakładają obowiązki na organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonujące dyrektywę 2003/99/WE Parlamentu

	Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG, które w projektowanej ustawie pozostały niezmienione w stosunku do przepisów obowiązujących w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt. Kompetencje przewidziane dla wojewodów dotyczą działań związanych ze zwalczaniem chorób zwierząt (przede wszystkim wydawanie rozporządzeń – aktów prawa miejscowego) również nie zostały zmienione w stosunku do obowiązków, które wojewodowie wykonywali na podstawie dotychczasowych przepisów. Wobec faktu, że projektowane przepisy nie wprowadzają nowych obowiązków dla ww. organów, należy założyć, że nie będą wpływać na finansowanie tych organów.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Środki ogółem przeznaczone na weterynarię w 2022 r. (w tys. zł): 1 963 904, z tego: a) w Części „32” – Rolnictwo, Dział – 010 – Rolnictwo i łowiectwo: – Rozdział – 01021 – Główny Inspektorat Weterynarii: 22 008 – Rozdział – 01035 – graniczne inspektoraty weterynarii: 13 513 b) w Części „83” – Rezerwy Celowe, Dział 758 – Różne rozliczenia, Rozdział 75818 – Rezerwy ogólne i celowe: – poz. 12 (Zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym finansowanie programów zwalczania, badania monitoringowe pozostałości chemicznych i biologicznych w tkankach): 548 768 – poz. 44 (Dofinansowanie realizacji niektórych zadań kontynuowanych): 0 c) w Części „85” – Budżety wojewodów ogółem: 1 379 615 Środki ogółem przeznaczone na weterynarię 2023 r. (w tys. zł): 2 182 098, z tego: a) w Części „32” – Rolnictwo, Dział – 010 – Rolnictwo i łowiectwo: – Rozdział – 01021 – Główny Inspektorat Weterynarii: 26 803 – Rozdział – 01035 – graniczne inspektoraty weterynarii: 16 526 b) w Części „83” – Rezerwy Celowe, Dział 758 – Różne rozliczenia, Rozdział 75818 – Rezerwy ogólne i celowe: – poz. 12 (Zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym finansowanie programów zwalczania, badania monitoringowe pozostałości chemicznych i biologicznych w tkankach): 548 122 – poz. 44 (Dofinansowanie realizacji niektórych zadań kontynuowanych): 148 840 c) w Części „85” – Budżety wojewodów ogółem: 1 441 807 Środki ogółem przeznaczone na weterynarię w 2024 r. (w tys. zł): 2 361 807, z tego: a) w Części „32” – Rolnictwo, Dział – 010 – Rolnictwo i łowiectwo: – Rozdział – 01021 – Główny Inspektorat Weterynarii: 31 101 – Rozdział – 01035 – graniczne inspektoraty weterynarii: 23 587 b) w Części „83” – Rezerwy Celowe, Dział 758 – Różne rozliczenia, Rozdział 75818 – Rezerwy ogólne i celowe: – poz. 12 (Zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym finansowanie programów zwalczania, badania monitoringowe pozostałości chemicznych i biologicznych w tkankach): 548 768 – poz. 44 (Dofinansowanie realizacji niektórych zadań kontynuowanych): 0 tys. zł c) w Części „85” – Budżety wojewodów ogółem: 1 758 351 Potencjalne dochody, jakie mogą stanowić prawdopodobne wpływy z nakładanych kar pieniężnych są trudne do oszacowania. Administracyjne kary pieniężne nakładane przez powiatowych lekarzy weterynarii i podlegają miarkowaniu, stąd trudno przewidzieć ich wysokość. Jest ona ustalana w każdym przypadku indywidualnie w granicach wyznaczonych mnożnikiem przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski na podstawie: 1) rodzaju, zakresu lub stopnia stwierdzonych naruszeń; 2) rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot dopuszczający się naruszenia; 3) stopnia zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego spowodowanego

	stwierdzonym naruszeniem; 4) dotychczasowej działalności podmiotu, w tym częstotliwości popełniania w przeszłości naruszenia tego samego rodzaju, co naruszenie, w następstwie którego ma być nałożona kara pieniężna; 5) stopnia przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia; 6) działań dobrowolnie podjętych przez podmiot, na który jest nakładana kara pieniężna, w celu uniknięcia skutków naruszenia. Z tego powodu potencjalnych dochodów z tego rodzaju kar nie uwzględniono w tej tabeli. Poniżej przedstawiono przykładowe wpływy z mandatów karnych lub kar pieniężnych (dane ze Sprawozdania z realizacji zadań w zakresie nadzoru weterynaryjnego, organizacji i stanu kadr w Inspekcji Weterynaryjnej (RRW-3) za lata 2022 i 2023. Podstawa: ustawa o ochronie zdrowia zwierząt art. 85a ust. 1a 2022 r. liczba mandatów – 2476 na łączną kwotę 309 990,00 zł 2023 r. liczba mandatów – 2763 na łączną kwotę 398 160,00 zł (przepis dotyczy kar za brak szczepienia psa przeciwko wściekliznie, a także niespełnianie warunków przemieszczania zwierząt domowych towarzyszących podróżnym). Decyzje w sprawie nałożenia kar administracyjnych (dane z RRW-3) Podstawa: ustawa o ochronie zdrowia zwierząt art.85a 2022 r. liczba kar – 69 na łączną kwotę 508 633,50 zł 2023 r. liczba kar – 138 na łączną kwotę 621 070,00 zł (przepis obejmuje kary za prowadzenie działalności nadzorowanej w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych niezgodnie z przepisami ustawy). art. 85aa 2022 r. liczba kar – 171 na łączną kwotę 160 645,84 zł 2023 r. liczba kar – 214 na łączną kwotę 138 005,00 zł (przepis dotyczy kar za niestosowanie przez podmioty środków nakładanych przez powiatowego lekarza weterynarii w drodze decyzji oraz w rozporządzeniach aktach prawa miejscowego wydawanych w związku ze zwalczaniem chorób). W 2022 r. pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej znajdowało się 643 915 podmiotów z sektora zwierząt żywych i materiału biologicznego. Nieprawidłowości stwierdzono u 37 444 podmiotów czyli u 20,8 % skontrolowanych podmiotów, w stosunku do 7623 podmiotów (20,4 %) było konieczne wszczęcie postępowania administracyjnego lub postępowania karnego. Należy zakładać, że podobny odsetek postępowań wszczętych na podstawie nowych przepisów zakończy się nałożeniem kary pieniężnej.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana ustawa z uwagi na zakres jej regulacji nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, gdyż jej głównym celem jest umożliwienie bezkolizyjnego stosowania przepisów UE, w szczególności rozporządzenia 2016/429 oraz przepisów UE wydanych na jego podstawie. Potencjalny wpływ na taką konkurencyjność i przedsiębiorczość wynika z przepisów rozporządzenia 2016/429, a nie z projektowanej ustawy, pozostałe zaś przepisy krajowe zawarte w projekcie ustawy nie uległy zasadniczej zmianie w stosunku do przepisów aktualnie obowiązujących.						

	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowana ustawa z uwagi na zakres jej regulacji nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, gdyż jej głównym celem jest umożliwienie bezkolizyjnego stosowania przepisów UE, w szczególności rozporządzenia 2016/429 oraz przepisów UE wydanych na jego podstawie. Potencjalny wpływ na taką konkurencyjność i przedsiębiorczość wynika z przepisów rozporządzenia 2016/429, a nie projektowanej ustawy, pozostałe zaś przepisy krajowe zawarte w projekcie ustawy nie uległy zasadniczej zmianie w stosunku do przepisów aktualnie obowiązujących.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwo domowe z uwagi na zakres jej regulacji odpowiadający dotychczasowym przepisom.
	Osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Brak wpływu
Niemierzalne		-

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wpływ na podmioty wykonujące zadania publiczne: 1. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach – oddziaływanie nie ulegnie zmianie w porównaniu do obecnie obowiązujących krajowych przepisów prawnych w zakresie diagnostyki chorób zwierząt oraz opiniowania wyrobów do diagnostyki in vitro. Również współpraca w zakresie kontroli urzędowej pozostałości zanieczyszczeń oraz substancji niedozwolonych, zabronionych i niepożądanych nie jest nowym obciążeniem dla Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego. Ta działalność jest prowadzona na podstawie już obowiązujących przepisów, które nie są zasadniczo zmieniane. 2. Organy samorządu lekarzy weterynarii – projektowana zmiana ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych ma na celu usprawnienie działania organów samorządu lekarzy weterynarii, w tym umożliwienie sprawnego wydawania zaświadczeń o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii, a także dyplomów lekarza weterynarii z tytułem specjalisty przez Komisję do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Koszty poniesione za zakup blankietów ww. zaświadczeń zgodnie z projektowaną ustawą będzie pokrywał lekarz weterynarii, tak jak to miało miejsce dotychczas. Obecnie zgodnie z ustawą z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz dyplom lekarza weterynarii z tytułem specjalisty są wydawane na blankietach odpowiednio zabezpieczonych przed podrobieniem i fałszerstwem (dokument publiczny kategorii drugiej). Koszt blankietów jest uzależniony od liczby zamówionych blankietów i wynosi ok. 14 zł za blankiet zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz 11 zł za blankiet dyplomu lekarza weterynarii z tytułem specjalisty.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☒ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów
☒ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

☐ zwiększenie liczby dokumentów
☐ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

☐ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

Zgodnie z projektowanymi regulacjami do spraw objętych postępowaniami wszczętymi na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 114 i niezakończonymi przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy będą stosowane przepisy projektowanej ustawy. Decyzje wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 114 zachowają moc przez okres, na jaki zostały wydane. Do uchylecia lub zmiany tych decyzji oraz wznowienia postępowań w sprawach objętych tymi decyzjami będą natomiast stosowane przepisy zmienianej ustawy regulujące sprawy rozstrzygane tymi decyzjami. Oszacowanie liczby postępowań toczących się w dniu wejścia w życie przepisów projektowanej ustawy, do których będą miały zastosowanie nowe przepisy jest trudne ze względu na ich zakres oraz na fakt, że ich etapy ulegają zmianom. Ewentualne postępowania, do których będą stosowane nowe przepisy, a nie przepisy dotychczasowe, będą dotyczyły m.in. decyzji administracyjnych:

- 1) wydawanych przez powiatowych lekarzy weterynarii w sytuacji wystąpienia ogniska choroby – liczba jest trudna do oszacowania, ponieważ sytuacja epidemiologiczna jest dynamiczna i trudna do przewidzenia;
- 2) wydawanych przez powiatowych lekarzy weterynarii nakazujących usunięcie niezgodności z wymaganiami określonymi w przepisach, wykazanych w trakcie kontroli urzędowych;
liczba podmiotów, u których podczas kontroli stwierdzono nieprawidłowości wynosiła w:
 - a) 2021 r. – 32 322,
 - b) 2022 r. – 36 687;
- 3) w których powiatowy lekarz weterynarii:
 - a) zatwierdza nowe zakłady i nadaje im weterynaryjne numery identyfikacyjne,
 - b) nadaje weterynaryjne numery identyfikacyjne nowym podmiotom lub zakładom rejestrowanym, które zgłoszą się do powiatowego lekarza weterynarii w celu rejestracji – liczba wszystkich podmiotów nadzorowanych w 2021 r. w sektorze zwierząt i materiału biologicznego wynosiła 682 322, w 2022 r. wynosiła 643 915. Trudno jednak stwierdzić ile nowych podmiotów złoży wnioski o zatwierdzenie lub przekaze informacje w celu rejestracji; można jednak założyć, że nie będzie to duża liczba postępowań w skali kraju;
- 4) GLW dotyczących pozwolenia na przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwierząt, dla których w przepisach UE nie określono wymagań weterynaryjnych – w 2021 r. wydano 284 decyzje, w 2022 r. wydano 256 decyzji, zakładając, że średnio na miesiąc wydaje się ok. 22 takich decyzji, a okres *vacatio legis* nowych przepisów wyniesie 3 miesiące, to takich postępowań będzie ok. 70. W tym przypadku przepisy, na podstawie których GLW wydawał takie decyzje zostały w niezmienionym kształcie przeniesione do projektowanej ustawy, wobec czego wystarczającym rozwiązaniem jest wprowadzenie odpowiedniego przepisu przejściowego.

Dodatkowym, choć jednorazowym obciążeniem zarówno dla podmiotów i organów Inspekcji Weterynarii będzie konieczność aktualizacji przez podmioty w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie projektowanej ustawy informacji zawartych w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii. Powiatowy lekarz weterynarii na podstawie przekazanych informacji będzie mógł zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 prowadzić rejestr podmiotów i zakładów zarejestrowanych oraz rejestr podmiotów zatwierdzonych, a także nadawać weterynaryjne numery identyfikacyjne, w tym zakładom, które wcześniej były objęte nadzorem organów IW, ale nie miały nadanych weterynaryjnych numerów identyfikacyjnych.

Nowym, ale również jednorazowym obciążeniem dla schronisk dla zwierząt, które będą chciały rozpocząć działalność, będzie konieczność wykazania, że schronisko spełnienia wymagania określone dla tej działalności przed przyjęciem do niego pierwszego zwierzęcia.

Zmiana obciążeń regulacyjnych w kierunku ich złagodzenia dotyczy nowelizacji przewidzianej w art. 21d ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego. W tym zakresie przewidziano rezygnację z konieczności przekazywania informacji o szacowanej wadze wyładowywanych lub sprzedawanych produktów rybołówstwa oraz zaproponowano, aby powiadomienie organów IW następowało nie później niż w dniu wypłynięcia statku rybackiego na połów, czyli gdy rzeczywiście ten połów nastąpi i dotyczy to wszystkich jednostek bez ich podziału na duże i małe. Dodatkowo proponuje się zawęzić liczbę przekazywanych powiadomień, tzn. podmioty będą powiadamiały o wypłynięciu statku od otrzymania od powiatowego lekarza weterynarii informacji, że jest planowana kontrola warunków podczas wyładunku lub podczas pierwszej sprzedaży, do przeprowadzenia tej kontroli przez organy IW.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Wprowadzenie w projekcie ustawy przepisów określających właściwość organów IW w zakresie zwalczania chorób zwierząt, rejestracji podmiotów i zakładów oraz zatwierdzania zakładów przyczyni się do efektywnego stosowania przepisów rozporządzeń UE, co niewątpliwie przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa epidemiologicznego, a w	

	konsekwencji będzie miało pozytywny wpływ na zdrowie publiczne. W związku z wprowadzeniem w projekcie ustawy przepisów, na podstawie których w określonych przypadkach organy IW będą mogły nakładać, w drodze decyzji administracyjnych, administracyjne kary pieniężne, jest możliwy wzrost obciążenia sądów administracyjnych, ale przy jednoczesnym odciążeniu sądów powszechnych, ponieważ ww. rozwiązanie zastępuje w pewnym zakresie obowiązujące w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt przepisy określające sankcje karne.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozwiązanie problemu wskazanego w pkt 1 nastąpi w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy. Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 126 pkt 12 projektowanej ustawy, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Zróżnicowanie terminu wejścia w życie przepisów projektowanej ustawy ma na celu zapewnienie ciągłości możliwości prowadzenia ksiąg rejestracji i dokonywanych zgłoszeń do komputerowej bazy danych na obecnie obowiązujących zasadach. Projektowana ustawa wydłuża termin wskazany w art. 70 i art. 74 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt z 31 grudnia 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. Biorąc pod uwagę określony termin wejścia w życie projektowanej ustawy, tj. po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, oraz to, że projektowana ustawa będzie notyfikowana Komisji Europejskiej, aby uniknąć ryzyka, że projektowany art. 126 pkt 12 wejdzie w życie po upływie dotychczasowego terminu określonego w art. 70 i art. 74 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt jest konieczne skrócenie terminu wejścia w życie tego przepisu.

Szkolenia dla pracowników IW w zakresie obowiązków wynikających z przepisów projektowanej ustawy będą leżały, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, w gestii G LW.

Szkolenia, akcje informacyjne oraz materiały informacyjne dotyczące obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia 2016/429 dla podmiotów będą zapewniane przez ośrodki doradztwa rolniczego. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi od 2021 r. zgłasza corocznie potrzebę prowadzenia szkoleń dla rolników w zakresie tematów dotyczących ww. problematyki, opiniuje roczne programy ośrodków doradztwa rolniczego i Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie, w których są zawarte szczegółowe tematy planowanych szkoleń, oraz proponuje inne sposoby realizacji zadań mających na celu informowanie podmiotów podlegających obowiązkowi określonym w rozporządzeniu 2016/429.

Wprowadzenie alternatywnego systemu przemieszczania świń będzie wymagało dokonania odpowiednich modyfikacji systemu teleinformatycznego ARiMR obsługującego komputerową bazę danych. Modyfikacje te zostaną sfinansowane z budżetu ARiMR przeznaczonego na utrzymanie i modernizację komputerowej bazy danych. Zostanie również przeprowadzona akcja szkoleniowa pracowników ARiMR oraz urzędowych i wyznaczonych lekarzy weterynarii. O możliwości wykorzystania alternatywnego systemu przemieszczania świń zostaną również poinformowane najważniejsze związki branżowe i zawodowe rolników, w tym w szczególności organizacje zrzeszające hodowców i producentów świń. Materiały informacyjne w tym zakresie zostaną przygotowane przez ARiMR i będą dostępne w szczególności na jej stronie internetowej.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Projektowana ustawa służy stosowaniu unijnych rozporządzeń, których ocena jest wykonywana na poziomie U E.

Na poziomie krajowym jednym ze sposobów służących ocenie efektów skutecznego stosowania projektowanych przepisów będą szczegółowe dane dotyczące m.in. przeprowadzonych kontroli podmiotów nadzorowanych, występowania ognisk chorób zwierząt, wyników urzędowego badania zwierząt i mięsa, opracowywane przez GLW w ramach IW sprawozdawczości statystycznej (RRW) obejmującej:

- Sprawozdanie z realizacji zadań w zakresie nadzoru weterynaryjnego, organizacji i stanu kadr w Inspekcji Weterynaryjnej (RRW-3)
- Sprawozdanie z działalności i stanu sanitarnego obiektów, w których produkowane są produkty pochodzenia zwierzęcego (RRW-5)
- Sprawozdanie z wyników urzędowego badania zwierząt i mięsa (RRW-6)
- Sprawozdanie o chorobach zakaźnych zwierząt (RRW 7) zawiera informacje dotyczące występowania chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania. Na podstawie tego sprawozdania raz w miesiącu jest opracowywany biuletyn „Stan zakaźnych chorób zwierzęcych”.

Ponadto corocznie GLW przedkłada ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa Sprawozdanie GLW z działalności Inspekcji Weterynaryjnej za rok poprzedni, które również zawiera dane pozwalające na ocenę efektów przedmiotowej regulacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI
projektu ustawy o zdrowiu zwierząt (UC40)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt nie był przedmiotem prekonsultacji.

Projekt ustawy został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod nr UC40.

W dniu 31 maja 2024 r. został przekazany do konsultacji publicznych (z terminem na zgłaszanie uwag w ciągu 30 dni) do następujących podmiotów:

1. Animal By Products – Polski Związek Przetwórców
2. Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich Sp. z o.o.
3. Dolnośląski Związek Hodowców Psów
4. Eurogroup for Animals
5. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych
6. Federacja Gospodarki Żywnościowej RP
7. Federacja Przedsiębiorców Polskich
8. Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP
9. Forum Związków Zawodowych
10. Fundacja Alberta Schweitzera
11. Fundacja Compassion in World Farming Polska
12. Fundacja Green REV Institute
13. Konfederacja Lewiatan
14. Klub Hodowców Rasy OWCZAREK NIEMIECKI "KHRON" w Polsce
15. Koalicja Zdrowe Gleby
16. Koalicja Żywa Ziemia
17. Kołobrzaska Grupa Producentów Ryb Sp. z o.o.
18. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”
19. Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj
20. Krajowa Izba Gospodarcza
21. Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz
22. Krajowa Izba Producentów Ryb w Ustce
23. Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza
24. Krajowa Rada Spółdzielcza
25. Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy
26. Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza
27. Krajowy Związek Hodowców Królików
28. Krajowy Związek Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej „POLPIG”
29. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
30. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych
31. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich – Związek Rewizyjny
32. Małopolskie Centrum Biotechniki Sp. z o.o. w Krasnem
33. Mazowieckie Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt Sp. z o.o. w Łowiczu
34. Międzynarodowe Stowarzyszenie Kynologiczne i Felinologiczne
35. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”
36. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”

37. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność '80
38. Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu POLDRÓB
39. Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii „Bezpieczeństwo Żywności i Zdrowie Zwierząt”
40. Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Inspekcji Weterynaryjnej
41. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
42. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych
43. Ogólnopolskie Stowarzyszenia Techników Weterynarii „ESKULAP”
44. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”
45. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Obrony Praw Rolników Producentów i Przetwórców Rolnych
46. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Wieprz Polski
47. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Zwierząt OTOZ - „Animals”
48. Organizacja Producentów Ryb Bałtyk Sp. z o.o.
49. Organizacja Producentów Ryb Jesiotrowatych
50. Organizacja Producentów Rybnych Władysławowo Sp. z o.o.
51. Organizacja Rybaków Łódzianych – Producentów Rybnych Sp. z o.o.
52. Pan Cezary Wyszynski, Fundacja Międzynarodowy Ruch Na Rzecz Zwierząt „Viva”
53. Pan Maciej Gogulski Pełnomocnik MRiRW ds. dobrostanu zwierząt
54. POLKARMA - Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych
55. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka
56. Polska Federacja Kynologiczna
57. Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców
58. Polska Izba Mleka
59. Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego
60. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i WYROBÓW MEDYCZNYCH POLFARMED
61. Polska Organizacją Handlu i Dystrybucji
62. Polska Unia Hodowlana
63. Polski Karp Sp. z o. o. – Organizacja Producentów
64. Polski Klub Psa Rasowego-Polski Związek Kynologiczny
65. Polski Związek Felinologiczny
66. Polski Związek Hodowców Alpak
67. Polski Związek Hodowców Gołębi Rasowych i Drobnego Inwentarza
68. Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego
69. Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi
70. Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”
71. Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych
72. Polski Związek Hodowców Jeleniowatych
73. Polski Związek Hodowców Koni
74. Polski Związek Hodowców Zwierząt Futerkowych
75. Polski Związek Łowiecki
76. Polski Związek Niezależnych Producentów Świń
77. Polski Związek Owczarski
78. Polski Związek Pszczelarski
79. Polski Związek Wędkarski Zarząd Główny
80. Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu

81. Polskie Porozumienie Kynologiczne
82. Polskie Stowarzyszenie Hodowców i Przetwórców Owadów
83. Polskie Stowarzyszenie Hodowców Matek Pszczelich
84. Polskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Małych Zwierząt
85. Polskie Stowarzyszenie Producentów i Importerów Leków Weterynaryjnych „POLPROWET”
86. Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb
87. Polskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii
88. Polskie Towarzystwo Kuce Szetlandzkie
89. Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych
90. Polskie Towarzystwo Rybackie
91. Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego
92. Polskiego Stowarzyszenia Hodowców i Przetwórców Owadów
93. Pomorska Organizacja Producentów – Arka Sp. z o.o.
94. Porozumienie Unia Felinologii Polskiej
95. Porozumienie Zielonogórskie – Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia
96. Północnoatlantycka Organizacja Producentów
97. Pracodawcy RP
98. Rada Działalności Pożytku Publicznego
99. Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii
100. Stacja Hodowli i Unasieniania Zwierząt Sp. z o.o. w Bydgoszczy
101. Stowarzyszenie Armatorów Łódziowych
102. Stowarzyszenie Eko Tarcza Podlasie
103. Stowarzyszenie Hodowców Alpak i Lam
104. Stowarzyszenie Hodowców i Użytkowników Kłusaków
105. Stowarzyszenie Hodowców Kotów
106. Stowarzyszenie Importerów Ryb
107. Stowarzyszenie Otwarte Klatki
108. Stowarzyszenie Polskich Rybaków Przybrzeżnych
109. Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych
110. Stowarzyszenie Producentów Trzody Chlewnej „Podlasie”
111. Stowarzyszenie Pszczelarzy Polskich „Polanka”
112. Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych
113. Stowarzyszenie Rybak w Tolkmicku
114. Stowarzyszenie Rybaków Łódziowych „Mierzeja”
115. Stowarzyszenie Rybaków Zalewu Wiślanego
116. Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej
117. Stowarzyszenie Szczecińska Grupa Producentów Ryb
118. Stowarzyszenie Urzędowych Lekarzy Weterynarii
119. Śląski Związek Pszczelarzy w Katowicach
120. Środkowopomorska Grupa Rybacka
121. Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami
122. Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego
123. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego
124. Wielkopolskie Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt Sp. z o.o. w Poznaniu z/s w Tulcach
125. Wolińskie Stowarzyszenie Rybaków
126. Zachodniopomorska Grupa Producentów Ryb Sp. z o. o.
127. Zrzeszenie Rybaków Morskich – Organizacja Producentów
128. Zrzeszenie Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie

129. Zrzeszenie Rybaków Zalewu Wiślanego
130. Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej
131. Związek Hodowców Psów Rasowych
132. Związek Kynologiczny w Polsce
133. Związek Owczarka Niemieckiego Długowłosego w Polsce
134. Związek Polskich Producentów Ryb
135. Związek Polskich Przetwórców Mleka
136. Związek Polskie Mięso
137. Związek Powiatów Polskich
138. Związek Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych
139. Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego
140. Związek Producentów Ryb
141. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
142. Związek Rybaków Polskich w Ustce
143. Związek Rzemiosła Polskiego
144. Związek Trakeński w Polsce
145. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników
146. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP
147. Związek Zawodowy Rolnictwa „SAMOOBRONA”
148. Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”
149. Związek Zawodowy Rolnictwa Polskiego Wolni i Solidarni
150. Związek Zawodowy Rolników „OJCZYŻNA”
151. Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”
152. Związek Zawodowy Techników Weterynarii
153. Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”

Projekt ustawy został 31 maja 2024 r. przekazany do opiniowania (z terminem na zgłaszanie uwag w ciągu 30 dni) do następujących podmiotów:

1. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa
2. Główny Lekarz Weterynarii
3. Instytut Genetyki i Biotechnologii Zwierząt Polskiej Akademii Nauk
4. Instytut Rybactwa Śródlądowego – Państwowy Instytut Badawczy
5. Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy
6. Krajowa Rada Lekarsko–Weterynaryjna
7. Krajowa Rada Izb Rolniczych
8. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt
9. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa
10. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach
11. Polski Klub Wyścigów Konnych
12. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
13. Urząd Ochrony Danych Osobowych
14. Związek Pracodawców Business Centre Club
15. Rada Dialogu Społecznego

Uwagi do projektu w ramach konsultacji publicznych zgłosiły następujące podmioty:

1. Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego
2. Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych
3. Rada Działalności Pożytku Publicznego

4. Polski Związek Wędkarski Zarząd Główny
5. Polski Klub Psa Rasowego
6. Krajowy Związek Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej „POLPIG”
7. Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza
8. Polski Związek Łowiecki
9. Rada Działalności Pożytku Publicznego
10. Fundacja Niech Żyją!

Uwagi do projektu w ramach opiniowania zgłosiły następujące podmioty:

1. Urząd Ochrony Danych Osobowych
2. Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy
3. Krajowa Rada Lekarsko–Weterynaryjna
4. Krajowa Rada Izb Rolniczych
5. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa
6. Główny Lekarz Weterynarii
7. Związek Powiatów Polskich

Szczegółowe uwagi ww. podmiotów i organów oraz stanowisko organu wnioskującego do uwag stanowią załącznik do niniejszego raportu.

W związku ze zgłoszeniem przez Głównego Lekarza Weterynarii dużej liczby uwag często o przekrojowym i złożonym charakterze, szczegółowe wyjaśnienia powodów nieprzyjęcia lub częściowego przyjęcia uwag przez MRiRW nastąpiło podczas bezpośrednich spotkań przedstawicieli GLW i MRiRW.

GLW przyjął wszystkie wyjaśnienia.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymagał przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Projekt ustawy został zamieszczony, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Każdy zainteresowany podmiot mógł się zapoznać z projektem i zgłosić do niego uwagi. Nie wpłynęło żadne zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem.

Załączniki:

Tabela uwag z konsultacji publicznych i opiniowania wraz ze stanowiskiem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Uwagi do projektu ustawy o zdrowiu zwierząt – UC40 (konsultacje publiczne i opiniowanie)

Lp.	Jednostka redakcyjna	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający	Stanowisko MRiRW
1.	art. 36 ust. 2 art. 27 ust.1 lit. c ppkt (ii)	W przypadku określonym w ust.1 podmiot prowadzący rzeźnię, zakład przetwórczy lub spalarnię unieważnia unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny (UDDI) zgodnie z art.27 ust.1 lit. b rozporządzenia 2021/963 i zwraca ten unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny organowi o którym mowa w art. 27 ust.1 lit. c ppkt(ii) rozp.2021/963 lub w przypadku gdy UDDI został wydany przez organ wystawiający poza terytorium Polski, należy zwrócić ten dokument zgodnie z informacją zawartą w tym dokumencie do jednostki upoważnionej rejestrującej koniowatego w Polsce lub w przypadku braku informacji o PZHK rzeźnia, zakład przetwórczy lub spalarnia zwraca taki dokument do Wojewódzkiego Związku Hodowców Koni pod który dany zakład, rzeźnia, spalarnia podlega terytorialnie.	Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego	Uwaga niezasadna Zgodnie z przepisem art. 27 ust. 1 lit. c ppkt (ii) rozporządzenia 2021/963, skutecznie unieważniony unikalny dożywotni dokument identyfikacyjny jest zwracany organowi wydającemu ten dokument. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 4 listopada 2022 roku o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, organem upoważnionym do wydawania dokumentu jest PZHK, a nie Wojewódzki Związek Hodowców Koni. Zatem zaproponowany przepis byłby niezgodny z przepisem art. 27 ust. 1 lit. c ppkt (ii) rozporządzenia 2021/963 w zakresie właściwości zwrotu dokumentu zarówno w aspekcie dokumentu wystawianego przez organ wystawiający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również wystawianego przez organ upoważniony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2.	art. 23 pkt 2	W odniesieniu do zwierzęcia, które zostało poddane ubojowi, zabite lub padło, środek identyfikacji, którym zostało oznakowane to zwierzę, zostaje zniszczony w sposób uniemożliwiający jego powtórne wykorzystanie, zgodnie z zachowaniem wszelkich zasad bezpieczeństwa higieny pracy, zgodnie z procesem wykorzystywanym przez podmiot prowadzący rzeźnię, zakład przetwórczy lub spalarnię, który gwarantuje skuteczne zniszczenie środków identyfikacyjnych zwierząt oraz nie narusza zasad bezpieczeństwa i gwarantuje skuteczną bioasekurację pracownika zakładu od materiału zakaźnego.	Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego	Uwaga niezasadna Zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 kraje członkowskie mają zapewnić pełną identyfikowalność utrzymywanych zwierząt przez cały czas, jak również zapobiegać wszelkim działaniom, które mogą uniemożliwić identyfikowalność zwierząt. Działania, które mogą uniemożliwić identyfikowalność, polegają na usunięciu, modyfikacji i zastąpieniu środków identyfikacji. W związku z tym takie działania

				można przeprowadzić tylko po tym, jak właściwy organ udzieli podmiotom pozwolenia. Kolejnym działaniem również uniemożliwiającym identyfikowalność jest powtórne wykorzystanie niezniszczonego środka identyfikacji w rzeźni czy w zakładzie przetwórczym lub spalarni. Dlatego tak ważne jest aby ten proces następował pod nadzorem właściwego organu. Zgodnie z ustawą z dnia 4 listopada 2022 roku o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, nadzór oraz kontrolę w zakresie identyfikacji i rejestracji zwierząt sprawują organy Inspekcji Weterynaryjnej. Dlatego zaproponowany przepis budzi wątpliwość w aspekcie identyfikowalności i sprawowanego nadzoru w zakresie identyfikacji i rejestracji zwierząt przez organy Inspekcji Weterynaryjnej.
3.	art. 36 ust. 5 ppkt.1	1) niszczy elektroniczny identyfikator pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, w sposób uniemożliwiający jego powtórne wykorzystanie.	Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego	Uwaga niezasadna Zniszczenie oznacza całkowite unicestwienie rzeczy lub tak znaczne uszkodzenie jej substancji, że nie nadaje się ona do użytku zgodnego z jej przeznaczeniem. Dlatego doprecyzowanie przepisu o słowa w brzmieniu: w sposób uniemożliwiający jego powtórne wykorzystanie uważa się za niezasadne.
4.		Środki finansowe z tytułu sprzedaży tusz zwierzyny stanowią główne źródło finansowania działalności statutowej dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich. Zarówno ze sprzedaży tusz jaki i wypłaconego ryczałtu dzierżawcy i zarządcy obwodu łowieckiego finansują utrzymanie kontenerów chłodniczych do przetrzymywania tusz dzików oraz zakup niezbędnych środków do utrzymania zasad bioasekuracji, utylizacji patrochów itp.	Polski Związek Łowiecki	Uwaga częściowo przyjęta Dochody kół łowieckich uzyskiwane za odstrzał sanitarny dzików stanowią swoistą rekompensatę dla tych podmiotów związaną z realizacją określonego nakazu organów do tego upoważnionych. Nie stanowią one tym samym podstawowego i jedyne źródła dochodu dzierżawców określonych obwodów

		Ze sprzedaży tusz dzierżawcy i zarządcy obwodu łowieckiego uzyskują środki pieniężne, z których w dalszej kolejności wypłacane są odszkodowania za szkody od zwierzyny w uprawach i płodach rolnych, W przypadku odstrzału sanitarnego, który jest realizowany w pierwszej kolejności tusz jest przekazywana do produkcji mięsa na potrzeby własne myśliwego. Stąd też dzierżawcy i zarządcy obwodu łowieckiego pozbawieni są przychodu z tego tytułu. Zasadnym jest więc odwrócenie proporcji wypłacanego ryczału zgodnie z przedstawioną propozycją: „5. Ryczałt przysługuje: 1) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na obszarze którego dokonano odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich – w wysokości 100% ryczału.”		łowieckich i nie powinny być w ten sposób postrzegane, mają one charakter jedynie uzupełniający i nie wynikają z realizacji gospodarki łowieckiej na danym obszarze przez określonych dzierżawców. Z uwagi na fakt, że populacja dzika – głównego rezerwuaru i źródła przenoszenia ASF – na określonych obszarach jest wciąż zbyt liczna, co wydatnie zwiększa ryzyko zawleczenia tej choroby na teren gospodarstw utrzymujących świnię, a tym samym zagrożenie epizootyczne, odstrzały sanitarne są w dalszym ciągu nakazywane, jako środek zapobiegający rozprzestrzenienia się choroby. Część kwoty ryczału przysługująca myśliwemu za odstrzał sanitarny dzików sprzyja efektywności realizacji takiego odstrzału i z tą myślą została ustalona i wprowadzona – we współpracy z resortem środowiska oraz myśliwymi.
5.		PZŁ proponuje wprowadzenie zmian w aktach wykonawczych do projektu ustawy. Ujednolicenie wysokości kwot oraz zasad wypłacania ryczału przy odstrzale sanitarnym jak i planowym usprawni funkcjonowanie dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich. Jednocześnie kwota ryczału za odstrzał łoch bez względu na rodzaj odstrzału byłaby wypłacana w całości dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego.	Polski Związek Łowiecki	Uwaga częściowo przyjęta MRiRW proponuje zawarcie odpowiednich rozwiązań w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wydanym na podstawie art. 32 ust. 8 projektowanej ustawy. Na etapie uzgadniania tego aktu prawnego Polski Związek Łowiecki będzie mógł zgłosić ewentualne uwagi. W związku z powyższym, upoważnienie ustawowe do wydania wyżej wymienionego aktu prawnego zostało odpowiednio zmodyfikowane.
6.	Art. 54 ust. 4	Do projektu ustawy wprowadzono przepisy, które mają wykonywać zobowiązania wynikające z Europejskiego Zielonego Ładu oraz strategii "Od pola do stołu", które wskazują, ograniczenie stosowania/zużycia środków przeciwdrobnoustrojowych dla zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych i w dziedzinie akwakultury o 50% do 2030 roku.	Krajowa Rada Drobiarska-Izba Gospodarcza	Uwaga nieprzyjęta Uwaga zgłoszona do projektowanej ustawy w zakresie zmniejszenia zużycia środków przeciwdrobnoustrojowych dotyczy w zasadzie nie części normatywnej projektu a

		Jak wskazano w uzasadnieniu wynika to z faktu bycia przez Polskę jednym z liderów sprzedaży weterynaryjnych produktów leczniczych. Przywołany termin realizacji wyznaczonego celu budzi szczególnie niepokój i może prowadzić do negatywnych konsekwencji, ponieważ wymaga podjęcia systemowych, ale przede wszystkim długoterminowych działań na wielu płaszczyznach z uwzględnieniem aktualnych trendów oraz alternatywnych metod ograniczenia stosowania antybiotyków których projekt nie wskazuje. Należy pamiętać, że środki przeciwdrobnoustrojowe mogą być przepisywane przez lekarzy weterynarii i stosowane tylko pod ich nadzorem. Przyjęcie powyższych założeń powinno wiązać się z pilnym wdrożeniem szczegółowego systemu monitoringu i analiz wskazującego dane w czasie rzeczywistym. Szczegółowa wiedza dotycząca obszarów w których stosowanie tego typu środków odbiega od średniej UE powinno wiązać z drobiazgową analizą i wskazaniem działań zaradczych. W przeciwnym razie, dążenie do znaczącej redukcji stosowanych środków przeciwdrobnoustrojowych, bez drobiazgowych analiz, może spowodować dodatkowe cierpienie dla chorych zwierząt poprzez pogorszenie warunków dobrostanowych oraz ich zwiększone upadki.		informacji zawartych w uzasadnieniu. Unijne inicjatywy strategiczne, takie jak Europejski Zielony Ład czy Strategia „Od pola do stołu”, dążą do ograniczania wykorzystywania środków przeciwdrobnoustrojowych w leczeniu zwierząt, zobowiązując państwa członkowskie Unii Europejskiej do wspólnego (w skali europejskiej) zmniejszenia całkowitej unijnej sprzedaży środków przeciwdrobnoustrojowych przeznaczonych dla zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych i w dziedzinie akwakultury o 50% do 2030 r. Zatem zmniejszenie zużycia środków przeciwdrobnoustrojowych o 50% nie dotyczy Polski tylko odnosi się do ogólnej wielkości sprzedaży w Unii Europejskiej przyjmując za wartość bazową przejęto sprzedaż w 2008 roku. Uwzględniając jednak wskazane wątpliwości uzasadnienie do projektowanej ustawy zostanie odpowiednio zmienione, tak aby stwierdzenia w nim zawarte odzwierciedlały stan faktyczny, co dotyczy również kwestionowanego stwierdzenia o korelacji między stwierdzoną opornością na antybiotyki u zwierząt a znaczną częścią zakażeń bakteryjnych u ludzi. Niemniej jednak, z uwagi na uregulowania UE w kontekście ograniczania wykorzystywania środków przeciwdrobnoustrojowych w leczeniu zwierząt, rozwiązania zaproponowane w art. 54 ust. 5-11 muszą zostać wdrożone. Krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych w

				medycynie weterynaryjnej będzie co prawda zawierać cel, jaki należy osiągnąć w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych dla zdrowia ludzi, zwierząt i środowiska, jak również działania, jakie powinny być podejmowane, w celu jego realizacji. Niemniej jednak nie można traktować tego celu, jako równoznacznego ze wskazanym w uzasadnieniu projektu, a nie dotyczącym wyłącznie Polski. Dodatkowo, na etapie powstawania ww. krajowy plan zostanie poddany konsultacjom, w tym zostanie przesłany do zaopiniowania przez KRD - IG, stąd będzie można się odnieść na tym etapie działania do konkretnej propozycji.
7.	art. 113	W projekcie proponuje się także podniesienie kar za nieprzestrzeganie określonych wymagań związanych ze stosowaniem substancji zakazanych lub niedopuszczonych oraz produktów leczniczych, proponując karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3, a nie jak dotąd do roku, w uzasadnieniu wskazując, że stwierdzono przypadki stosowania antybiotyków w hodowli zwierząt w ramach profilaktyki chorób oraz w celu skompensowania złych warunków higienicznych. Dodatkowo dowodząc korelacji między stwierdzoną opornością na antybiotyki u zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, a znaczą częścią zakażeń bakteryjnych u ludzi, przywołano jako przykład jedynie brojlery, co zdecydowanie stygmatyzuje polski drób. Stanowczo protestujemy przeciwko takiemu podejściu. Należy tu wskazać, że polski drób jest ceniony w Europie i na świecie, co nie byłoby możliwe do osiągnięcia bez rzetelnej troski o dobrostan zwierząt i jakość procesu produkcji.	Krajowa Rada Drobiarska-Izba Gospodarcza	Uwaga nieprzyjęta Pozostałości niektórych substancji mających działanie tyreostatyczne, estrogenne, androgenne i gestagenne mogą kumulować się w mięsie i innych środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i być niebezpieczne dla konsumentów. Substancje o działaniu hormonalnym regulują tak ważne czynności jak np. wzrost i dojrzewanie płciowe oraz mają wpływ na prawidłowy rozwój i równowagę ustroju. Dlatego nawet najmniejsze ich ilości obecne w żywności mogą oddziaływać bardzo silnie na organizm człowieka i zaburzać prawidłowość tych funkcji. Mając na uwadze powyższe, konieczne było dostosowanie sankcji za nieprzestrzeganie wymagań związanych ze stosowaniem substancji zakazanych lub niedopuszczonych oraz produktów leczniczych w taki sposób, aby spełniały one wymagania określone w

				przepisach unijnych, tj. były skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Analogiczny do proponowanego wymiar kary został określony w art. 79-83 obowiązującej ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w odniesieniu do nieprzestrzegania wymagań dotyczących substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym wskazanych w rozdziale 9 tej ustawy. Stąd zaistniała potrzeba zapewnienia spójności sankcji w tym zakresie.
8.	Art. 26, ust. 2 pkt 9 lit. c	c) wykonywanie określonych zabiegów na zwierzętach, w tym przeprowadzanie szczepień pod nadzorem lekarza weterynarii;	Krajowy Związek Pracodawców Producentów Trzody Chlewnej POLPIG	Uwagi nieprzyjęte Projektowane przepisy, w art. 26, art. 28 oraz w art. 29 projektu ustawy o zdrowiu zwierząt, dotyczą środków wprowadzanych w celu zwalczania chorób, a co za tym idzie czynności podejmowane w ramach realizacji takich środków również przeprowadza się w celu zwalczania choroby. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia 2016/429 czynności przewidziane w ramach zwalczania chorób, w tym realizacja środków wskazanych w art. 26 ust 2 pkt 9 lit. c, art. 28 ust. 2 pkt 10 oraz art. 29 ust. 4 pkt 10 projektu ustawy o zdrowiu zwierząt (szczepienia), podejmowane są co do zasady przez lekarzy weterynarii, w tym przede wszystkim przez urzędowych lekarzy weterynarii będących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej. Jeżeli z przyczyn finansowych lub organizacyjnych powiatowy lekarz weterynarii, któremu powierzono zwalczanie chorób, nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji, może wyznaczyć na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji, w tym lekarzy weterynarii
9.	Art. 28 ust. 2 pkt 10	c) wykonywanie określonych zabiegów na zwierzętach, w tym przeprowadzanie szczepień pod nadzorem lekarza weterynarii;	Krajowy Związek Pracodawców Producentów Trzody Chlewnej POLPIG	
10.	Art. 29 ust. 4 pkt 10	c) wykonywanie określonych zabiegów na zwierzętach, w tym przeprowadzanie szczepień pod nadzorem lekarza weterynarii; Uzasadnienie: Pod nadzorem lekarza weterynarii; - oznacza, że nie koniecznie te zadania tj. określone zabiegi, w tym szczepienia, musi wykonywać lekarz weterynarii a zatem w myśl proponowanej zmiany mógłby to robić np. właściciel zwierząt lub osoba przyuczona. Sformułowanie „Określone zabiegi” to zależnie od umowy z lekarzem i opiekunem fermy np. kastracja prosiąt, podawanie leków wg. zaleceń.	Krajowy Związek Pracodawców Producentów Trzody Chlewnej POLPIG	

				świadczących usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, do wykonywania ściśle określonych w przepisach czynności, między innymi do wykonywania szczepień ochronnych. Ponadto powiatowy lekarz weterynarii może, w celu realizacji powierzonych zadań, wyznaczać osoby niebędące lekarzami weterynarii, spełniające wymagania w zakresie kwalifikacji, do wykonywania czynności o charakterze pomocniczym. Do wykonywania takich czynności mogą być wyznaczone między innymi osobę mającą tytuł technika weterynarii, które posiadają roczny staż pracy w zakładzie leczniczym dla zwierząt. Czynnościami o charakterze pomocniczym, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 lipca 2022 r. w sprawie zakresu czynności o charakterze pomocniczym wykonywanych przez osoby niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej oraz kwalifikacji tych osób, są czynności: 1) polegające na wspieraniu lekarza weterynarii przy wykonywaniu przez tego lekarza weterynarii: a) badań klinicznych zwierząt, b) szczepień ochronnych i badań rozpoznawczych, c) pobierania próbek do badań, d) sekcji zwłok zwierzęcych - w tym w zakresie dokumentowania wykonywanych czynności; 2) mające na celu poskramianie zwierząt.

11.	Rozdział 3	Stanowczo sprzeciwiamy się wprowadzeniu braku konieczności rejestracji w Inspekcji Weterynaryjnej tzw. oczek wodnych. Ich nieodpowiedzialne użytkowanie jest zmorą hodowców ryb, a brak jakiegokolwiek ich ewidencji stwarza ogromne dodatkowe ryzyko epizootyczne.	Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych	Uwaga nieprzyjęta Odnosząc się do konieczności rejestracji w Inspekcji Weterynaryjnej tzw. oczek wodnych, uprzejmie informuję, że Komisja Europejska w rozporządzeniu wykonawczym 2021/2037 (1) wskazała rodzaje zakładów akwakultury, które państwa członkowskie mogą zwolnić z wymagania rejestracji. Zgodnie z projektem ustawy o zdrowiu zwierząt taką możliwość przewidziano w art. 71 ust. 1 pkt 1 lit. d. Na podstawie przedmiotowego upoważnienia minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł, biorąc pod uwagę wyżej wymienione rozporządzenie KE, w drodze rozporządzenia, określić niektóre zakłady akwakultury, które są zwolnione z wymagania rejestracji. Biorąc powyższe pod uwagę, proponuję zgłoszenie ewentualnych uwag do projektu rozporządzenia, które będzie regulowało powyższą kwestię w oparciu o analizę wymienionych powyżej przepisów.
12.	Rozdział 3	Nie należy stosować odstępstw, o których mówi art. 176 ust 2 rozporządzenia 2016/429, ponieważ brak rejestru podmiotów wprowadzających zwierzęta akwakultury do jakiegokolwiek użytku (mała skala, staw przydomowy, ryby wyłącznie do konsumpcji czy na własny użytek) powoduje, że w przypadku wystąpienia poważnej jednostki chorobowej na danym cieku, brak jest jakiegokolwiek narzędzi szybkiego zidentyfikowania źródła zakażenia lub miejsc, gdzie utrzymywane są np. zwierzęta wodne - nosiciele choroby.	Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych	Uwaga nieprzyjęta Odnosząc się do odstępstwa, o którym mowa w art. 176 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą zwolnić podmioty z obowiązku występowania z wnioskiem o zatwierdzenie wymienionych w tym artykule zakładów akwakultury, uprzejmie informuję, że zakłady takie zgodnie z projektowanymi regulacjami będą objęte wymaganiem rejestracji (art. 57 ust. 1 pkt 1 tiret siódme projektu ustawy o zdrowiu zwierząt), a co za tym idzie nadal będą objęte nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej.

13.	Art. 2 pkt 1-6	Należy podać pełną polską definicję, bez (wyłącznie) odniesień. Pracownicy terenowi, wędkarze, rybacy, pszczelarze nie mają dostępu w terenie do internetu i rozporządzenia 2018/1882 i innych.	Okręg PZW w Katowcach	Uwagi nieprzyjęte Nie jest celowe wskazywanie w ramach definicji listy chorób zakwalifikowanych do danej kategorii chorób. Listy chorób mogą ulegać zmianie. Definicje wynikają z przepisów Unii Europejskiej. Zasady i warunki prowadzenia określonych rodzajów działalności, w tym zakładów akwakultury określone są w stosowanych bezpośrednio przepisach Unii Europejskiej oraz w projektowanej ustawie.
14.	Art. 2 pkt 35-41	Należy podać pełną polską definicję; jak traktować ryby hodowlane, w łowiskach wpuść i złów, ryby w oczkach przydomowych do 1 ha.		
15.	Art. 4	Należy podać dla jakich przypadków jest właściwym organem powiatowy lekarz weterynarii Odniesienie do 5 rozporządzeń nic nie wyjaśnia.	Okręg PZW w Katowcach	Uwaga nieprzyjęta Zgodnie z zasadami wykonywania przepisów Unii Europejskiej i techniki legislacyjnej nie należy powtarzać przepisów unijnych w krajowych aktach prawnych. Z tego powodu w art. 4 projektu ustawy o zdrowiu zwierząt zawarto ogólną regulację wskazującą powiatowego lekarza weterynarii, jako właściwy organ w kontekście definicji lub zobowiązań zawartych w wymienionych unijnych aktach prawnych.
16.	Art. 11 pkt 5	Dopisać: dzierżawcy lub zarządcy obwodu rybackiego, obiektu hodowlanego.	Okręg PZW w Katowcach	Uwaga nieprzyjęta W przedmiotowym przepisie nie jest konieczne wskazanie dzierżawcy lub zarządcy obwodu rybackiego, obiektu hodowlanego, ponieważ w art. 11 pkt 5 projektu ustawy jest ogólnie mowa o podmiotach i innych osobach fizycznych lub prawnych objętych określonymi obowiązkami.
17.	Art. 75 art. 2	Dopisać słowo "międzypaństwowego": Do przemieszczania ...	Okręg PZW w Katowcach	Uwaga nieprzyjęta Zasięg przemieszczania zwierząt wynika z przepisów Unii Europejskiej. Ponadto tytuł rozdziału 4 projektu precyzuje, że przepisy w nim zawarte dotyczą przemieszczania w

				obrębie terytorium Unii Europejskiej.
18.	Art. 75 art. 2	Jaki podmiot ma dokonać takiego zgłoszenia: hodowca ryb, rybak który je złowił i chce przemieścić, podmiot który chce ryby uwolnić do środowiska, użytkownik rybacki lub zarządca docelowej wody. Ryby w rzece Olzie wielokrotnie pokonują same granicę.	Okręg PZW w Katowcach	Uwaga nieprzyjęta Właściwość podmiotu, który będzie obowiązany dokonać zgłoszenia będzie zależała od sytuacji. Zgłoszenia dokona podmiot, tj. osoba fizyczna lub prawna, która odpowiada za zwierzęta w tym w ograniczonym czasie i posiada niezbędne informacje.
19.	Załącznik nr 1	W wykazie chorób zwalczanych z urzędu należy dopisać KHV - u karpia, zgnilec amerykański - u pszczoł.	Okręg PZW w Katowcach	Uwaga częściowo przyjęta Planuje się, że zgnilec amerykański pszczoł nadal będzie objęty obowiązkiem zwalczania na terenie kraju. Zakażenie herpeswirusem koi (KHV), z uwagi między innymi na zmianę przepisów Unii Europejskiej, nie będzie objęte obowiązkiem zwalczania.
20.		3.2.7. ust. 3. „W przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia ASF u dzików powiatowy lekarz weterynarii lub wojewoda może: 1) zarządzić zorganizowane poszukiwanie padłych dzików; 2) po wykonaniu analizy ryzyka zarządzić odstrzał sanitarny dzików; 3) nakazać odłów dzików w celu ich uśmiercenia. Rozwiązanie: 1. Należy wprowadzić w projektowanej ustawie obowiązek przeprowadzenia właściwego, pełnego i rzetelnego postępowania w zakresie ustalenia właściwych środków zwalczania ASF na obszarze województwa (WLW) i powiatu (PLW), w szczególności pełnej analizy ryzyka, która uwzględni aktualne dane i wytyczne naukowe w zakresie doboru środków zaradczych: m.in. raporty z poszukiwań padłych dzików, dane o szacunkowej liczebności populacji dzików na obszarze objętym zagrożeniem lub ograniczeniami, dane o zrealizowanym odstrzale planowym i sanitarnym (art. 28 i art. 29).	Niech żyją!	Uwagi nieprzyjęte Katalog środków wymieniony w art. 28 i 29 projektowanej ustawy odnosi się do chorób zwierząt wskazanych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-c projektowanej ustawy. W związku z powyższym nie można odnosić ich wyłącznie do zwalczania afrykańskiego pomoru świń (ASF). Określnie ogólnego katalogu środków możliwych do zastosowania przy zwalczaniu chorób zwierząt, bez przypisywania im priorytetów, pozwala na dostosowanie koniecznych rozwiązań do konkretnej sytuacji, pozostawiając decyzję co do konieczności zastawiania konkretnego środka w lokalnych warunkach organom Inspekcji Weterynaryjnej.
21.	Art. 28	Należy ustalić właściwą priorytetyzację środków walki z ASF: - w art. 28. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-c, na obszarze powiatu wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, powiatowy lekarz weterynarii. 2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach,	Niech żyją!	

		o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1, są w szczególności: 21) nakaz poszukiwania padłych zwierząt;		Niezależnie od powyższego, powiatowy lekarz weterynarii lub wojewoda (działając na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii) wydając akt prawa miejscowego, uzasadnia wybór zastosowanych na danym obszarze środków, dysponując wiedzą: na temat sytuacji epizootycznej na danym obszarze i ilości zwierząt utrzymywanych w gospodarstwach oraz o poziomie istniejącego zagrożenia.
22.	Art. 29 ust. 3	Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-c, oraz środki nadzwyczajne wprowadzane w przypadku, o którym mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429. 4. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 3, są w szczególności: 21) nakaz poszukiwania padłych zwierząt;	Niech żyją!	Ponadto organy Inspekcji Weterynaryjnej na bieżąco współpracują z PIW-PIB w Puławach, wykorzystując m. in. sporządzane przez Instytut oceny ryzyk dla konkretnych chorób. Przepisy wprowadzające katalog środków do zwalczania chorób muszą mieć charakter ogólny i nie ograniczać możliwości ich zastosowania do wybranej choroby. Przyjęcie przeciwnego rozwiązania ograniczałoby efektywność działań Inspekcji Weterynaryjnej w odniesieniu do zwalczania chorób zwierząt.
23.	Art. 28 ust. 2 pkt 12 i Art. 29 ust. 4 pkt 12	„12) „nakaz odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakazanie dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich;” Należy uwarunkować procedurę wydania nakazu odstrzału sanitarnego wykonaniem odpowiedniej analizy ryzyka, w tym danych sprawozdawczych, raportów i wytycznych naukowych, w celu ustalenia racjonalnego limitu odstrzału zwierząt oraz czasu i formy polowań. Należy zwrócić uwagę na celową priorytetyzację poszczególnych działań przez prawodawcę i wysunięcie na pierwszy plan zorganizowanych poszukiwań padłych dzików, co znajduje uzasadnienie w rekomendacjach Komisji Europejskiej, Europejskiego Biura ds. Bezpieczeństwa Żywności, szerokiego środowiska naukowo-eksperckiego, Polskiej Akademii Nauk, oraz Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej. Stanowisko Polskiej Akademii Nauk w sprawie masowego odstrzału dzików: „Z punktu widzenia ASF, redukcja	Niech żyją!	Uwaga nieuwzględniona Katalog środków wymieniony w art. 28 i 29 projektowanej ustawy odnosi się do chorób zwierząt wskazanych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-c projektowanej ustawy. W związku z powyższym nie można odnosić ich wyłącznie do zwalczania afrykańskiego pomoru świń (ASF). Określenie ogólnego katalogu środków możliwych do zastosowania przy zwalczaniu chorób zwierząt, bez przypisywania im priorytetów, pozwala na dostosowanie koniecznych rozwiązań do konkretnej sytuacji, pozostawiając decyzję co do konieczności zastawiania konkretnego środka w lokalnych warunkach organom

		populacji dzików powinna być tylko jednym z działań zmierzających do zahamowania rozprzestrzenienia ASF. Jedynie ok. 5% odstrzelonych dzików miało kontakt z wirusem ASF. Odsetek ten jest znacznie wyższy wśród padłych dzików (80%), w których wirus może utrzymywać się bardzo długo stanowiąc potencjalne źródło zakażenia i dlatego ich szybkie usunięcie ze środowiska naturalnego powinno być działaniem priorytetowym. Wszystkie padłe dziki powinny być pilnie i sumienne zbierane i badane w kierunku obecności wirusa ASF.” Rekomendacje Instytutu Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk w Białowieży: „Kontakt zdrowych dzików z zakażoną padliną jest istotnym mechanizmem transmisji wirusa ASF. Systematyczne wyszukiwanie i usuwanie padłych dzików powinno stanowić podstawowe narzędzie w zwalczaniu ASF, zwłaszcza na obszarach zakażonych, gdzie śmiertelność od ASF jest wysoka i liczba padłych dzików duża. Usuwanie martwych dzików pozwala zmniejszyć ilość wirusa w środowisku naturalnym i skrócić czas utrzymywania się choroby w populacji. Rola pośredniego mechanizmu przenoszenia ASF, tzn. poprzez padlinę, rośnie przy niskich zagęszczeniach dzików. Należy więc zwiększać intensywność poszukiwań martwych dzików wraz z malejącą, w wyniku śmiertelności powodowanej przez ASF i odstrzał, liczebnością populacji.” „ASF powoduje wysoką śmiertelność w populacji dzików, przewyższając wielokrotnie pozyskanie łowieckie.		Inspekcji Weterynaryjnej. Niezależnie od powyższego, powiatowy lekarz weterynarii lub wojewoda (działając na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii) wydając akt prawa miejscowego, uzasadnia wybór zastosowanych na danym obszarze środków, dysponując wiedzą: na temat sytuacji epizootycznej na danym obszarze i ilości zwierząt utrzymywanych w gospodarstwach oraz o poziomie istniejącego zagrożenia. Ponadto organy Inspekcji Weterynaryjnej na bieżąco współpracują z Państwowym Instytutem Weterynaryjnym – Państwowym Instytutem Badawczym w Puławach, wykorzystując m. in. sporządzone przez Instytut oceny ryzyk dla konkretnych chorób. Równocześnie w celu zapewnienia organom Inspekcji Weterynaryjnej dodatkowych informacji, ułatwiających decyzje co do działań nakazywanych w odniesieniu do zwierząt wolno żyjących zgodnie z art. 33 ust 3 projektowanej ustawy, tak jak dotychczas, Inspekcja ma możliwość pozyskania od Polskiego Związku Łowieckiego informacji dotyczących zwierząt łownych, w szczególności o liczbie zwierząt łownych występujących na danym obszarze oraz szacowanej zmianie stanu liczebnego tych zwierząt w danym okresie oraz planach łowieckich i wykonaniu tych planów. Dane takie są przekazywane do Inspekcji i wykorzystywane do analizy i planowania konkretnych działań. Reasumując, przepisy wprowadzające katalog środków do zwalczania chorób muszą mieć charakter ogólny i nie ograniczać możliwości ich zastosowania do wybranej choroby. Przyjęcie przeciwnego rozwiązania ograniczałoby efektywność działań

				Inspekcji Weterynaryjnej w odniesieniu do zwalczania chorób zwierząt.
24.		Zakaz dokarmiania zwierząt łownych: W ustawie prawo łowieckie dodaje się art. 13, w nowym brzmieniu: “W ustawie prawo łowieckie skreśla się art. 13 w jego dotychczasowym brzmieniu i nadaje nowe przez dodanie ustępów 1., 2., 3. i 4: Art. 13 ustawy prawo łowieckie otrzymuje brzmienie: „Art. 13. 1. Zakazuje się dokarmiania zwierzyny, nęcenia zwierzyny, tworzenia pasów zaporowych i innych form wykładania karmy, za wyjątkiem sytuacji drastycznego niedoboru żeru naturalnego w zimie, po określeniu i uzgodnieniu z Państwową Radą Ochrony Przyrody ilości, rodzaju i sposobu wykładania karmy.”; Wprowadzenie regulacji ograniczających i uszczegóławiających sposób dokarmiania dzikich zwierząt ma zasadnicze znaczenie dla wzmacniania naturalnych mechanizmów samoregulacji ich populacji, a co za tym idzie - ograniczenia tendencji intensyfikującej polowania w Polsce. Za poprawką tą przemawia zarówno głos naukowców (m.in. Państwowa Rada Ochrony Przyrody, Polska Akademia Nauk), jak i praktyka rozwiązań prawnych. Taki zakaz został wprowadzony już kilka lat temu w Niemczech, ze względu na problemy z niekontrolowanym wzrostem populacji dzikich zwierząt (w szczególności dzików). Z tych samych względów również w Polsce taki zakaz jest wysoce potrzebny. Polski Związek Łowiecki kwotą 23 mln zł wprowadza do środowiska naturalnego blisko 100.000 ton wysokokalorycznej karmy, w celu zwiększenia liczebności dzikich zwierząt, by móc realizować intensywny odstrzał. Zysk PZŁ z komercyjnych polowań to 72,5 mln zł. To bardzo szkodliwy i nieetyczny proceder. Znacznie lepszym rozwiązaniem jest przeznaczenie owych 23 mln zł na sprawiedliwsze odszkodowania dla rolników, które powszechnie są zaniżane przez koła łowieckie. Jednocześnie badania naukowe wykazują, że próby odciągania dzikich zwierząt kopytnych od upraw poprzez tworzenie pasów zaporowych i miejsc dokarmiania, są nieskuteczne. W sytuacji rosnących liczebności populacji dzikich zwierząt kopytnych i szkód powodowanych przez te gatunki w uprawach rolnych, istnieje uzasadniona obawa, iż dalsze niekontrolowane dokarmianie będzie miało wręcz odwrotny skutek i pogłębi problemy oraz konflikty z rolnikami (za opinią PROP). W obecnej sytuacji epidemii ASF są ku temu szczególne powody, ponieważ	Niech żyją!	Uwagi nieuwzględnione Kwestie dokarmiania, kłusownictwa i planów łowieckich regulują zasadniczo przepisy ustawy – Prawo łowieckie . Z uwagi na fakt, że minister właściwy do spraw rolnictwa nie został wskazany, jako organ administracji uprawniony w zakresie łowiectwa, tym samym nie posiada stosownych uprawnień do podejmowania wiążących decyzji w tym obszarze. W kwestii dokarmiania zwierzyny, w związku z występowaniem ASF w Polsce w populacji dzików, zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia MRiRW z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń (Dz. U. poz. 677 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzono generalny zakaz dokarmiania dzików. Zakaz ten wprowadzono z powodów epizootycznych. Postulat rozszerzenia tego zakazu na inne gatunki, tj. sarnę, jelenia i daniela nie dotyczy zwalczania ASF i aktualnie nie ma uzasadnienia z takich powodów. Jednocześnie zwracam uwagę na fakt, że zadania Inspekcji Weterynaryjnej z zakresu redukcji populacji zwierzyny są skoncentrowane w głównej mierze na ocenie potrzeby wykonywania odstrzału sanitarnego na danym terenie, który jest następnie nakazywany z powodów epizootycznych przez lub z inicjatywy organów tej Inspekcji

		dokarmianie sprzyja nie tylko niekontrolowanemu rozrostowi populacji, ale i rozprzestrzenianiu się wirusa w miejscach wykładania karmy, głównie na myśliwskich nęciskach pod ambonami.		w drodze aktów prawa miejscowego, jako element uzupełniający ograniczanie populacji zwierzyny, ale nie zastępujący planową gospodarkę łowiecką.
25.		Określenie wyraźnej definicji kłusownictwa w ustawie Prawo łowieckie; Powinna ona obejmować, zgodnie z powszechnym rozumieniem, także zabijanie z broni myśliwskiej, w ramach polowania lub w celu wejścia w posiadanie, zwierząt z gatunków chronionych, a nie jedynie „zwierzyny” (czyli zwierząt z gatunków łownych). Dalsze zapisy, dotyczące karania za kłusownictwo (art. 53), także powinny uwzględniać zwierzęta z gatunków chronionych. Obecnie, jeśli myśliwy zastrzeli nielegalnie przedstawiciela gatunku łownego np. krzyżówkę, odpowiada za przestępstwo kłusownictwa, ale jeśli świadomie zastrzeli przedstawiciela gatunku chronionego, np. myszołowa – będzie zwykle odpowiadał co najwyżej za wykroczenie (według ustawy prawo łowieckie). Nie powoduje to także sankcji związanych z prawem do polowania. Odpowiedzialność myśliwych za umyślne zabijanie zwierząt z gatunków chronionych powinna być zwiększona i wyraźnie traktowana jako kłusownictwo. Należy także wprowadzić dodatkowe przepisy uszczegóławiające, które ograniczą skalę kłusownictwa i dadzą realne narzędzia Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Leśnej i Policji do skutecznego ścigania, ujawniania i karania przypadków kłusownictwa - wyraźny obowiązek wpisu w upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego faktu zabicia zwierzęcia bezpośrednio po tej czynności oraz obowiązek znakowania tusz bezpośrednio po fakcie zabicia: „1. Myśliwy po pozyskaniu zwierzyny obowiązany jest oznakować każdą tuszę bezpośrednio przed podjęciem czynności jej patroszenia i transportu. 2. Osoba prowadząca punkt skupu obowiązana jest ewidencjonować 7) w art. 42b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Termin rozpoczęcia i zakończenia oraz określenie miejsca wykonywania polowania indywidualnego, imię i nazwisko myśliwego, numer upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego, ilość i gatunek pozyskanej zwierzyny, liczba i gatunek zranionej a nieodnalezionnej zwierzyny oraz liczba wszystkich oddanych strzałów do zwierzyny grubej podlega wpisowi w książce ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym, którą są obowiązani prowadzić dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich, w postaci elektronicznej, dla każdego obwodu.”; b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku pozyskania zwierzyny na	Niech żyją!	

		polowaniu indywidualnym myśliwy jest zobowiązany odnotować ten fakt w posiadanym upoważnieniu do wykonywania polowania indywidualnego: 1) w odniesieniu do zwierzyny grubej – przed podjęciem czynności patroszenia i czynności transportowych; 2) w odniesieniu do zwierzyny drobnej – przed podjęciem czynności transportowych.”; 8) w art. 42 c dodaje się ust. 1 i 2 w brzmieniu: „1. Myśliwy po pozyskaniu zwierzyny obowiązany jest oznakować każdą tuszę bezpośrednio przed podjęciem czynności jej patroszenia i transportu. 2. Osoba prowadząca punkt skupu obowiązana jest ewidencjonować zgodnie z prowadzonym rejestrem tusze: łosi, jeleni, danieli, muflonów, saren i dzików bezpośrednio po dostarczeniu przez uprawnionego do wykonywania polowania pozyskanej zwierzyny.”; + sankcje karne za niedopełnienie tych obowiązków traktowane jak kłusownictwo Zmiany te rekomendują pracownicy Państwowej Straży Łowieckiej i sami myśliwi.		
26.		Zmiany w regulaminie polowań Obowiązek uwzględnienia w planach łowieckich liczby zranionych, ale nieodnalezionych zwierząt w planach łowieckich; Zwierzęta zranione, ale nieodnalezione, przez myśliwych stanowią rzeczywisty ubytek z żywego stada - stanu wykazywanego w rocznych planach łowieckich. Prawo łowieckie nakazuje wliczanie do wykonanego planu odstrzałów „ubytków zwierzyny”, które powstają z innych przyczyn niż polowanie. Należy więc dodać kategorię nieodnalezionych „postrzałków”. Jest to ubytek spowodowany wykonywaniem polowania. Niewykazywanie zranionej a nieodnalezionej zwierzyny w wykonanym planie odstrzałów jest przekroczeniem art. 52 pkt. 5, który wyraźnie tego zakazuje i poddaje karze sprawcę takiego przekroczenia. Zranione zwierzęta nazywane są przez myśliwych „postrzałkami”. Słowo to dotyczy zwierząt trafionych kulą, która zraniła ich ciało w takim miejscu, że nie spowodowało to ich nagłej śmierci. Zranione śrutem ptaki, na przykład ze złamanym skrzydłem, myśliwi nazywają „ptakami zbarczonymi”. Raną może być odstrzelona noga przednia lub tylna, przestrzelona wątroba, jelita, żuchwa z językiem, strzał w nerki, pośladki, dół klatki piersiowej Ranienie zwierzęcia przez myśliwego jest pospolitym zjawiskiem, tak częstym, że stanowi oddzielny przedmiot szkolenia na kursach dla przyszłych myśliwych. Zapoznają się na nim z reakcją zwierzęcia trafionego kulą – zwierzę zachowuje się inaczej po trafieniu w serce, a inaczej, gdy kula złamie mu tylną nogę, przeszyje wątrobę albo nerki itd. Zmiana skutkuje rozszerzeniem katalogu czynów	Niech żyją!	

		zabronionych poprzez dodanie odpowiedniego pkt. w brzmieniu: „Zatajania informacji o zranieniu i nieodnalezieniu zwierzyny poprzez brak odpowiedniego wpisu w książce ewidencji polowań” oraz dodaniem „Kto zataja informacje o zranieniu i nieodnalezieniu zwierzyny poprzez brak odpowiedniego wpisu w książce ewidencji polowań”. Adekwatnej zmiany wymaga także “Wzór ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym” poprzez dodanie rubryki zatytułowanej “Gatunek i płeć ranionej, a nieodnalezionej zwierzyny”. Proponowana zmiana: „W rocznym planie łowieckim zamieszcza się: - dane dotyczące zwierząt łownych w obwodzie łowieckim, określone osobno dla każdego z gatunków tych zwierząt: - liczbę zwierząt łownych pozyskanych w drodze odstrzałów i odłowów, oraz zranioną a nieodnalezioną zwierzynę, wykazaną w książkach ewidencji polowań, w łowieckim roku gospodarczym poprzedzającym łowiecki rok gospodarczy, na który jest sporządzany roczny plan łowiecki.		
27.		Zgłoszono uwagi o następującej treści: - przyjmujemy unijne prawo bezrefleksyjnie, nawet nie wpisując przepisów, a jedynie odwołania do rozporządzeń Unii Europejskiej. - zapisy nadają zbyt wiele uprawnień kontrolnych, ograniczając konstytucyjne prawa, w tym własności i wolności. Uprawnienie do wstępu na teren nieruchomości bez decyzji sądu budzi nasze duże wątpliwości. "Podejrzenie" jako zgoda na wtargnięcie to nieograniczone przyzwolenie dla grupy osób bez kontroli. Lekarz weterynarii to nie policja i prokuratura w jednym. - lekarz weterynarii nie ma wykształcenia i predyspozycji do przeprowadzania kontroli. Nie są wymagania testy psychologiczne dla lekarzy weterynarii, jest to grupa przypadkowych osób, różnie reagujących emocjonalnie. Ustawa daje im bardzo szerokie uprawnienia, bez żadnej kontroli. "Podejrzenie" jako podstawa podjęcia interwencji jest bardzo ogólny, brak jest szczegółowego zdefiniowania i udokumentowania, co umożliwia przeprowadzanie kontroli bezpodstawnych i nękanie nie lubianych osób, przeciwników politycznych, korupcję etc. -wszelka interwencja naruszająca własność i teren prywatny powinna być przeprowadzana wyłącznie w asyście policji. Wszelkie wtargnięcie na teren nieruchomości powinno być nadzorowane przez odpowiednie służby wymiaru sprawiedliwości.	Polski Klub Psa Rasowego	Uwagi nieprzyjęte Projekt ustawy o zdrowiu zwierząt wykonujący rozporządzenie 2016/429 i przepisy UE wydane na jego podstawie, został opracowany zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie zasadami techniki prawodawczej, przy jednoczesnym uwzględnieniu krajowej organizacji organów odpowiedzialnych za szeroko pojętą ochronę zdrowia zwierząt oraz z uwzględnieniem niezbędnych krajowych rozwiązań służących właściwemu wykonaniu przepisów Unii Europejskiej. Przepisy rozporządzenia 2016/429 mają zasięg ogólny, wiążą w całości i są bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Z tego powodu nie ma potrzeby powtarzania w przepisach krajowych unijnych uregulowań. Co do zasady państwa członkowskie UE nie posiadają także możliwości modyfikacji unijnych przepisów prawa.

		- objęcie kontrolą i nadzorem wszystkich zwierząt gospodarskich jest praktycznie niewykonalne, choćby z powodu braków kadrowych w służbie weterynaryjnej. - tworzenie prawa, którego państwo nie jest w stanie realizować jest demoralizujące i traci sens, a także sprzyja korupcji i nadużyciom. Ustawa powinna obowiązywać po przekroczeniu wskazanych, minimalnych ilości zwierząt czy inaczej określonej wielkości hodowli, a może tylko tych, które produkują towary na sprzedaż. - ustawa nie powinna obowiązywać gospodarstw hodujących zwierzęta na własne potrzeby. Ustawa powinna w ten sposób wyłączyć drobne, mało groźne sytuacje, a przez to stać się realna do stosowania. Brak wyłączenia tych drobnych podmiotów stwarza restrykcyjność niewspółmierną do potencjalnego zagrożenia.		W odniesieniu do uwagi dotyczącej braku wykształcenia i predyspozycji do przeprowadzania kontroli przez lekarzy weterynarii, uprzejmie informuję, że urzędowi lekarze weterynarii, którzy przeprowadzają kontrole w zakładach utrzymujące zwierzęta posiadają odpowiednie kompetencje do wykonywania zadań wynikających z przepisów Unii Europejskiej i przepisów krajowych. Zadania, o których mowa powyżej są wykonywane przez pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, a w określonych sytuacjach również przez lekarzy weterynarii, którzy są, w drodze decyzji administracyjnej, wyznaczeni przez powiatowego lekarza weterynarii do wykonywania czynności urzędowych. Należy podkreślić, że zawód lekarza weterynarii jest zawodem zaufania publicznego, a działania podejmowane przez urzędowych lekarzy weterynarii, w tym kontrole są prowadzone w imieniu organu i tylko w granicach określonych w przepisach prawnych. Przepisy UE w dziedzinie zdrowia zwierząt podkreśliły obowiązki i odpowiedzialność posiadaczy zwierząt. W rozumieniu rozporządzenia 2016/429 podmiot, a także posiadacz zwierząt domowych, ponosi odpowiedzialność za zdrowie utrzymywanych zwierząt, minimalizację ryzyka rozprzestrzeniania się chorób, stosowanie dobrych praktyk hodowli zwierząt oraz ostrożne i odpowiedzialne stosowanie weterynaryjnych produktów leczniczych. Ta zasada ma charakter generalny i nie podlega modyfikacjom w przepisach krajowych. Rozporządzenie 2016/429 pozwala natomiast, pod określonymi warunkami, na zwolnienie z

				wymagania rejestracji niektórych kategorii zakładów stwarzających nieistotne ryzyko. Stanowi o tym między innymi z art. 85 rozporządzenia 2016/429. Powyższa możliwość została uwzględniona w projekcie ustawy o zdrowiu zwierząt w art. 71 ust. 1.
28.	Art. 54 ust. 5	W art. 54 ust. 5 projektowanej ustawy wprowadzono przepisy, które wykonują zobowiązania wynikające z Europejskiego Zielonego Ładu i strategii „od pola do stołu”, które wskazują jako cel do osiągnięcia do 2030 r. zmniejszenie o 50% stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych dla zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych i w dziedzinie akwakultury. Wydaje się, że realizacja tego celu jest niemożliwa w warunkach rajowych, a wszelka implementacja przepisów w tym zakresie wymagałaby dokładnej analizy i konsultacji z przedstawicielami hodowców zwierząt. Warto zaznaczyć, że antybiotyki przepisywane są przez lekarzy weterynarii i ich użycie jest odnotowywane. Rolnik nie podaje antybiotyków, ani nie może przygotować na użytek własny pasz leczniczych. Z uwagi na wysokie koszty produkcji, w tym zakup i aplikację środków przeciwdrobnoustrojowych, rolnik używa ich jedynie w sytuacjach koniecznych.	Krajowa Rada Izb Rolniczych	Uwaga nieprzyjęta Uwaga zgłoszona do projektowanej ustawy w zakresie zmniejszenia zużycia środków przeciwdrobnoustrojowych nie dotyczy części normatywnej projektu a informacji zawartych w uzasadnieniu. Unijne inicjatywy strategiczne, takie jak Europejski Zielony Ład czy Strategia „Od pola do stołu”, dążą do ograniczania wykorzystywania środków przeciwdrobnoustrojowych w leczeniu zwierząt, zobowiązując państwa członkowskie Unii Europejskiej do wspólnego (w skali europejskiej) zmniejszenia całkowitej unijnej sprzedaży środków przeciwdrobnoustrojowych przeznaczonych dla zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych i w dziedzinie akwakultury o 50% do 2030 r. Zatem zmniejszenie zużycia środków przeciwdrobnoustrojowych o 50% nie dotyczy Polski tylko odnosi się do ogólnej wielkości sprzedaży w Unii Europejskiej przyjmując za wartość bazową przejęto sprzedaż w 2008 roku. Z uwagi na uregulowania UE w kontekście ograniczania wykorzystywania środków przeciwdrobnoustrojowych w leczeniu zwierząt, rozwiązania zaproponowane w art. 54 ust. 5-11 muszą zostać wdrożone. Krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego związanego ze stosowaniem

				środków przeciwdrobnoustrojowych w medycynie weterynaryjnej będzie co prawda zawierać cel, jaki należy osiągnąć w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych dla zdrowia ludzi, zwierząt i środowiska, jak również działania, jakie powinny być podejmowane, w celu jego realizacji. Niemniej jednak nie można traktować tego celu, jako równoznacznego ze wskazanym w uzasadnieniu projektu, a nie dotyczącym wyłącznie Polski. Dodatkowo, na etapie powstawania ww. krajowy plan zostanie poddany konsultacjom, w tym zostanie przesłany do zaopiniowania przez Krajową Radę Izb Rolniczych, stąd będzie można się odnieść na tym etapie działania do konkretnej propozycji dotyczących ww. celu.
29.	Art. 97 ust. 1 pkt 15	W związku z konsultacjami Rady w projekcie ustawy o zdrowiu zwierząt (UC40) (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) Rada wyraża głębokie ubolewanie nad zmianą w projekcie ustawy dotyczącą administracyjnej kary pieniężnej w wysokości do 56 tys. zł nakładanej w drodze decyzji administracyjnej za obecność osób postronnych na terenie objętym odstrzałem sanitarnym, przy jednoczesnym ustaleniu zaledwie na poziomie 35 tys. PLN maksymalnej wysokości kary za niestosowanie lub nieprawidłowe stosowanie zasad bioasekuracji (i większość innych naruszeń ze strony przemysłu), co godzi w interes społeczny. Rada podkreśla, że sankcje za nieprzestrzeganie przepisów przebywania przez osoby postronne na terenie odstrzału sanitarnego podczas tego odstrzału są niesprawiedliwe społecznie, a wysokość kary jest nieadekwatna do skali przewinienia. Tym bardziej niedopuszczalnym jest nakładanie na obywateli sankcji za obecność w lesie przy tak wadliwym, nieprzystającym do dzisiejszych realiów sposobie informowania o polowaniach zbiorowych. Rada wnosi o wykreślenie tego przepisu.	Rada Działalności Pożytku Publicznego	Uwaga częściowo przyjęta Wysokość kary zostanie zmieniona i odpowiednio dostosowana do wysokości pozostałych kar w projekcie ustawy
30.		Rada wnosi o zmianę archaicznego systemu informowania o polowaniach zbiorowych polegającego na publikowaniu informacji o planowanych odstrzałach sanitarnych na tablicach urzędów oraz w	Rada Działalności Pożytku Publicznego	Uwaga nieuwzględniona Obowiązek informowania o terminie rozpoczęcia polowania regulują przepisy

		Biuletynie Informacji Publicznej. Jak wynika z praktyki, w wielu przypadkach obowiązek ten nie jest realizowany, a nawet gdy jest, z perspektywy obywatela znalezienie informacji o polowaniach zbiorowych jest znacznie utrudnione, albowiem wymaga samodzielnego przeglądania wszystkich obwieszczeń na BIP danego urzędu gminy. Podawany obszar polowania również jest zazwyczaj mało precyzyjny lub niejednokrotnie wskazuje się po prostu cały obwód łowiecki czyli min. 3 tysiące hektarów, obwody łowieckie mogą być także położone na terenie kilku gmin. Należy także mieć na względzie, iż myśliwi w ogóle nie mają obowiązku uprzedzania o polowaniach indywidualnych, które dla obywateli są znacznie mniej dostrzegalne niż polowania zbiorowe. Rada postuluje wprowadzenie obowiązku informowania obywateli o wszystkich polowaniach w lasach, zarówno indywidualnych, jak i zbiorowych w formie łatwo dostępnej publicznie, a nieumieszczenie informacji o takim odstrzale przez uprawnione organy, powinno wykluczać możliwość karania obywateli za przebywanie na terenie odstrzału. Rada wnosi o zobowiązanie odpowiednich organów do opracowania systemowego powszechnego mechanizmu informowania o polowaniach, np. ewidencji w rodzaju elektronicznej książki polowań, jaką wewnątrznie prowadzą myśliwi, z której dane byłyby przekazywane na adres jednej, rządowej strony internetowej.		ustawy– Prawo łowieckie . Zgodnie z art. 42ab tej ustawy dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego przekazuje - co najmniej na 14 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia polowania zbiorowego - wójtom (burmistrzom, prezydentom miast) oraz nadleśniczym Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, właściwym ze względu na miejsce wykonywania polowania, informację w postaci papierowej lub elektronicznej o planowanym terminie, w tym godzinie rozpoczęcia i zakończenia, oraz miejscu tego polowania. Postulat zmiany systemu informowania o polowaniach zbiorowych wymagałby wprowadzenia istotnych modyfikacji w ustawie – Prawo łowieckie, co pozostaje poza zakresem projektowanej ustawy.
31.		Jednocześnie Rada zwraca uwagę na zbyt pobłażliwe traktowanie osób, które w nienależyty sposób podchodzą do bioasekuracji w związku z zapobieganiem rozprzestrzenianiu się wirusa afrykańskiego pomoru świń ASF. Rada wnosi o podkreślenie w ustawie znaczenia szybkiego usuwania ze środowiska martwych dzików, by zapobiec transmisji wirusa ASF i nadać odpowiedniej rangi temu postępowaniu, jako głównego sposobu walki z ASF. Rada postuluje wprowadzenie obowiązku pełnego i rzetelnego postępowania w zakresie ustalenia właściwych środków zwalczania ASF na obszarze województwa (WLW) i powiatu (PLW), w szczególności pełnej analizy ryzyka, która uwzględni aktualne dane i wytyczne naukowe w zakresie doboru środków zaradczych: m.in. raporty z poszukiwań padłych dzików, dane o szacunkowej liczebności populacji dzików na obszarze objętym zagrożeniem lub ograniczeniami, dane o zrealizowanym odstrzale planowym i sanitarnym.	Rada Działalności Pożytku Publicznego	Uwaga nieprzyjęta Katalog środków wymieniony w art. 28 i 29 projektowanej ustawy odnosi się do chorób zwierząt wskazanych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a – c projektowanej ustawy i ma charakter generalny. W związku z powyższym nie można odnosić ich wyłącznie do zwalczania afrykańskiego pomoru świń (ASF). Określenie ogólnego katalogu środków możliwych do zastosowania przy zwalczaniu chorób zwierząt, bez przypisywania im priorytetów, pozwala na dostosowanie koniecznych rozwiązań do konkretnej sytuacji, pozostawiając decyzję co do konieczności zastawiania konkretnego środka w lokalnych warunkach organom Inspekcji Weterynaryjnej. W przypadku wystąpienia nie

				każdej choroby nakaz usuwania zwłok zwierząt ze środowiska jest bowiem priorytetem i ma istotne znaczenie. Niezależnie od powyższego, powiatowy lekarz weterynarii lub wojewoda (działając na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii) wydając akt prawa miejscowego, uzasadnia wybór zastosowanych na danym obszarze środków, dysponując wiedzą: na temat sytuacji epizootycznej na danym obszarze i ilości zwierząt utrzymywanych w gospodarstwach oraz o poziomie istniejącego zagrożenia. Ponadto organy Inspekcji Weterynaryjnej, na bieżąco współpracują z Państwowym Instytutem Weterynaryjnym – Państwowym Instytutem Badawczym w Puławach, wykorzystując m. in. sporządzane przez Instytut oceny ryzyk dla konkretnych chorób. Równocześnie w celu zapewnienia organom Inspekcji Weterynaryjnej dodatkowych informacji, ułatwiających decyzje co do działań nakazywanych w odniesieniu do zwierząt wolno żyjących zgodnie z art. 33 ust 3 projektowanej ustawy, tak jak dotychczas, Inspekcja ma możliwość pozyskania od Polskiego Związku Łowieckiego informacji dotyczących zwierząt łownych, w szczególności o liczbie zwierząt łownych występujących na danym obszarze oraz szacowanej zmianie stanu liczebnego tych zwierząt w danym okresie oraz planach łowieckich i wykonaniu tych planów. Dane takie są przekazywane do Inspekcji i wykorzystywane do analizy i planowania konkretnych działań. Reasumując, przepisy wprowadzające katalog środków do zwalczania chorób muszą mieć charakter ogólny i nie ograniczać możliwości ich zastosowania do wybranej choroby. Przyjęcie

				przeciwnego rozwiązania ograniczałoby efektywność działań Inspekcji Weterynaryjnej w odniesieniu do zwalczania chorób zwierząt.
32.		Rada postuluje pozostawienie możliwości karania za wykroczenie w przypadku naruszenia obowiązku corocznych szczepień przeciwko wściekliznie, obok projektowanej kary administracyjnej z uwagi na długotrwałość postępowań administracyjnych (ścieżka odwoławcza do organu administracyjnego II stopnia, a następnie do sądów administracyjnych). Ponadto funkcjonariusze Policji zostaliby pozbawieni możliwości nakładania mandatów w trakcie interwencji, na których często dochodzi do ujawnienia braku szczepień.	Rada Działalności Pożytku Publicznego	Uwaga przyjęta Projekt został stosownie zmieniony.
33.	Art. 28 ust. 2 pkt 15 lit. b Art. 29 ust. 4 pkt 15 lit. b Art. 36. ust. 1 pkt 1 lit. b	ZPP wnosi o dodanie litery „b” w przepisach mówiących o zwrocie kosztów tj.: - art. 28 ust. 3 poprzez nadanie mu brzmienia: „Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 13, 14, 15 lit. b, 15 lit. c oraz pkt 16 i 23, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. - art. 29 ust. 5 poprzez nadanie mu brzmienia: „Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 13, 14, pkt 15 lit. b, pkt 15 lit. c, pkt 16 i 24, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów.” - art. 36 ust. 2 poprzez nadanie mu brzmienia: Ze środków budżetu państwa przysługuje zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, pkt 1 lit. c oraz pkt 3. Większością dróg publicznych zarządzają jednostki samorządu terytorialnego (np. za pomocą specjalnych jednostek organizacyjnych). Skierowane do nich nakazy budowy trwałych przeszkód mogą oznaczać ponoszenie sporych kosztów. Jest to więc potencjalne przenoszenie kosztów działań na JST, podczas gdy zwalczanie i prewencja ws. chorób zwierząt, które stanowią przede wszystkim zasób Skarbu Państwa, jest zadaniem administracji rządowej.	Związek Powiatów Polskich (w ramach KWRiST)	Uwaga nieprzyjęta Afrykański pomór świń (ASF), to choroba której skutki stanowią poważny problem ekonomiczny i poważne straty Skarbu Państwa. Zwalczanie ASF, ze względu na bardzo szeroki zakres prowadzonych działań, powoduje, że konieczne jest zaangażowanie i współpraca szeregu instytucji, służb, inspekcji i straży oraz lokalnych samorządów w walce z chorobą. Jednym z elementów walki z ASF jest ograniczenie migracji dzików na sąsiadujące obszary. W tym celu niekiedy konieczne jest prowadzenie działań związanych z budową ogrodzeń trwałych i zapachowych na niektórych obszarach, a także zamykaniem przejść i przepustów dla zwierząt nad wyznaczonymi autostradami i drogami ekspresowymi. W znaczącej większości wypadków bariery są wykonywane na autostradach lub drogach ekspresowych. Drogi takie ze względu na swoją szerokość oraz charakter, przy zastosowaniu odpowiednich wygradzeń, stanowią znaczną barierę dla migrujących dzików. Zastosowanie wygradzeń na autostradach czy drogach szybkiego ruchu realizowane jest od lat we współpracy z Generalną Dyrekcją Dróg

		Takie rozwiązanie ma uzasadnienie systemowe, skoro zwrot kosztów jest przyznany za wykładanie mat dezynfekcyjnych. Tym bardziej potencjalnie dużo bardziej skomplikowane lub wymagające zaangażowania zasobów prace wykonywane przez zarządców dróg lokalnych na polecenie organu administracji rządowej powinny być finansowane przez budżet państwa.		Krajowych i Autostrad i przynosi oczekiwane rezultaty. Grodzenie dróg z punktu widzenia epidemiologicznego ma ograniczoną efektywność. Drogi lokalne są to najczęściej drogi wąskie, z dojazdami do posesji. Zastosowanie efektywnego grodzenia na tego typu drogach jest w większości wypadów niemożliwe. Również grodzenie dróg na obszarach mocno zurbanizowanych nie jest co do zasady wskazane. Reasumując sytuacje związane z nakazywaniem grodzenia dróg lokalnych powinny występować w sytuacjach wyjątkowych. Warto również zaznaczyć, że ograniczanie rozprzestrzeniania się ASF oraz zwalczanie tej choroby to zadania, które mają zazwyczaj charakter wymagający zaangażowania licznych organów działających zarówno na poziomie rządowym, jak i samorządowym. Stąd, choć znaczące koszty realizacji tych działań są ponoszone z budżetu państwa z części pozostającej w gestii Inspekcji Weterynaryjnej, niekiedy zachodzi konieczność ponoszenia pewnych kosztów związanych z potrzebą ograniczania rozprzestrzeniania się ASF również przez inne podmioty.
34.	Art. 47 ust. 1 <i>in fine</i>	Jednoznaczne brzmienie przepisu nakazujące powołanie rzeczoznawcy z terenu gminy może spowodować, że wójt/burmistrz/prezydent może nie mieć możliwości powołania rzeczoznawcy jeśli na jego terenie nie zgłosi się nikt kto spełnia wymagania lub nikogo takiego tam nie ma. Możliwość powołania rzeczoznawcy zamieszkującego teren powiatu, a nie tylko konkretnej gminy, zwiększy prawdopodobieństwo znalezienia takiej osoby. Nadal jednak pozostaniemy na terenie „bliskim” rzeczoznawcy jak prawdopodobnie chcieli Projektodawcy. Sąsiadująca gmina nie	Związek Powiatów Polskich (w ramach KWRiST)	Uwaga przyjęta

		stanowi w obecnych czasach większej trudności np. w kwestii organizacji pracy.		
35.	Art. 124 pkt 1	W konsekwencji dodania przedmiotowego przepisu ARiMR proponuje, aby rozważyć określenie podmiotu, który będzie autoryzował wnioski tych użytkowników (lekarzy weterynarii, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy o IW) o nadanie uprawnień do systemu IRZ i we współpracy z Agencją weryfikował uprawnienia, z którym Agencja będzie mogła zawrzeć porozumienie w celu umożliwienia dostępu tych użytkowników do systemu IRZ. Zwracamy uwagę, iż w przypadku pracowników IW – użytkowników systemu - takim podmiotem jest Główny Lekarz Weterynarii.	Agencja Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa	Uwaga przyjęta Projekt został stosownie zmieniony, ze wskazaniem, że Główny Lekarz Weterynarii jest podmiotem autoryzującym wnioski użytkownikom (lek. wet., o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy o IW) o nadanie uprawnień do systemu IRZ. W konsekwencji ARiMR będzie mogła na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, zawrzeć porozumienie w celu umożliwienia dostępu tych użytkowników do systemu IRZ.
36.	Art. 124 pkt 2	Rola ARiMR w przebiegu opisanym w przedmiotowym artykule ogranicza się tylko do udostępnienia narzędzia/sytemu informatycznego, który w sposób automatyczny przekazuje informacje między posiadaczem zwierzęcia a lekarzem, zatem, w opinii ARiMR nie ma potrzeby wprowadzania przepisu nakładającego na ARiMR obowiązek niezwłocznego przekazywania do lekarza weterynarii informacji o zgłoszeniu.	Agencja Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa	Uwaga przyjęta Projekt został stosownie zmieniony.
37.	Art. 124 pkt 2	Proponuje się przerwadagowanie przepisu w następujący sposób: „6. Informację o możliwości przemieszczenia świni powiatowy lekarz weterynarii lub lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, przekazuje posiadaczowi świni, który zgłosił zamiar przemieszczenia tej świni, oraz podmiotowi, do którego siedziby stada albo rzeźni ta świnka ma zostać przemieszczona, za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.” Powyższa propozycja zmiany treści przepisu ma na celu określenie podmiotu, który przedmiotową informację przekazuje.	Agencja Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa	Uwaga przyjęta Projekt został stosownie zmieniony.

38.	Art. 124 pkt 2	Proponuje się przeredagowanie przepisu w następujący sposób: „7. Świnie, której zamiar przemieszczenia został zgłoszony zgodnie z ust. 1, przemieszcza się do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 2 dni od daty zamieszczenia informacji o możliwości przemieszczenia tej świni zarejestrowanej w komputerowej bazie danych. Przepisu art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się.” Powyższa propozycja spowodowana jest dotychczasowymi problemami występującymi przy obsłudze zgłoszeń z siedzib stad zlokalizowanych na obszarze objętym ASF, gdzie pierwotnie, w ustawie, wskazano termin 48 godzin na dokonanie zgłoszenia zdarzenia i gdzie po stronie posiadaczy świń występowały problemy z obliczeniem i dotrzymaniem tego terminu, zważywszy na fakt, iż data zdarzenia, od której liczony jest termin na dokonanie zgłoszenia określona jest tylko jako dzień – miesiąc – rok. Zwracamy uwagę, iż powyższe problemy spowodowały zmianę przepisów ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt i wprowadzenie w tym zakresie terminu określonego w dniach. W przypadku uwzględnienia propozycji zmiany tego przepisu, należy również wprowadzić odpowiednią zmianę do uzasadnienia ustawy, gdzie wskazano na obowiązki przemieszczenia świni w ciągu 48 godzin.	Agencja Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa	Uwaga częściowo przyjęta Projekt został stosownie zmieniony. Zaproponowane przez ARiMR rozwiązanie systemowe dot. obliczania terminowości zdarzeń wyłącznie na (dzień – miesiąc – rok), uniemożliwiłoby Inspekcji Weterynaryjnej właściwe wykonywanie zadań jako organu odpowiedzialnego za wystawianie świadectw, (...), zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, czy sprawującego nadzór w zakresie identyfikacji i rejestrację zwierząt. Dlatego przyjęto rozwiązanie systemowe polegające na obliczaniu terminowości zdarzeń odpowiednio w dniach albo w godzinach - stosownie do danego przypadku przemieszczenia świni.
39.	Art. 124 pkt 2	Treść przepisu: „8. Posiadacz świni lub podmiot prowadzący rzeźnię, do których odpowiednio siedziby stada lub rzeźni została przemieszczona świnia objęta zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia przemieszczenia tej świni, potwierdzają za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przemieszczenie tej świni do tej siedziby stada lub tej rzeźni.” Wątpliwości ARiMR budzi to, czy <i>potwierdzenie</i> przemieszczenia, o którym mowa w ust. 8 art. 29a projektowanego przepisu ma być rozumiane jako zgłoszenie przemieszczenia świni oraz jako zgłoszenie do uboju świni przez rzeźnię, o których mowa w obecnie obowiązujących przepisach ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. Powyższe jest niezbędne do poprawnego zbudowania reguł do systemu teleinformatycznego ARiMR.	Agencja Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa	Potwierdzenie przemieszczenia, o którym mowa w ust. 8 art. 29a projektowanego przepisu należy rozumieć jako zgłoszenie przemieszczenia świni oraz jako zgłoszenie do uboju świni przez rzeźnię, którego zakres może ulec zmianie w stosunku do zgłoszeń, o których mowa w ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. Nie wyklucza się również wprowadzenia dedykowanego/ych zgłoszeń w kontekście art. 124 projektu ustawy o zdrowiu zwierząt.

40.	Art. 124 pkt 2	W opinii ARiMR brak jest w treści proponowanego artykułu regulacji: - dotyczących dla posiadacza świni, który uzyska informację o możliwości jej przemieszczenia, obowiązku zgłoszenia w określonym czasie takiego przemieszczenia. Obecnie projektowane przepisy nakładają bowiem taki obowiązek tylko na podmioty, do których przemieszczenie zwierzęcia nastąpiło; - dotyczących określenia sposobu postępowania w przypadku, gdy termin określony dla posiadacza świni na przemieszczenie i ewentualnie termin na zgłoszenie takiego przemieszczenia nie zostanie zachowany. Obecnie projektowane przepisy wskazują bowiem na możliwość uznania za bezskuteczne zgłoszenia o zamiarze przemieszczenia świni tylko w przypadku braku zgody na to przemieszczenie, a także nałożenia kary tylko w przypadku, gdy brak jest zgody na to przemieszczenie.	Agencja Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa	Uwaga przejęta Projekt został stosownie zmieniony.
41.	Art. 124	W art. 15 ust. 2 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wymieniony został szeroki katalog rodzajów siedzib stad. Wątpliwości ARiMR budzi to, czy wprowadzony w projektowanym przepisie obowiązek zamiaru zgłoszenia przemieszczenia świni miałby dotyczyć wszystkich rodzajów działalności czy też tych wymienionych w pkt 1-3 i pkt 6-7 przywołanego powyżej artykułu 15 ust. 2. W obecnie zaproponowanym kształcie przepisu brak jest bowiem doprecyzowania, w ramach których rodzajów działalności, będzie istniała możliwość dokonywania takiego zgłoszenia przemieszczenia świni.	Agencja Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa	Uwaga nieprzyjęta Proponuje się pozostawienie przepisu w dotychczasowym brzmieniu, gdyż może się zdarzyć marginalny przypadek, kiedy obowiązek zamiaru zgłoszenia przemieszczenia świni będzie dotyczyć rodzaju działalności wymienionych w pkt 4, 5 art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.
42.	Art. 143	Ze względu na konieczność modyfikacji systemu IRZplus należy wydłużyć termin wejścia w życie art. 124 dodając <i>vacatio legis</i> opóźniające wejście w życie tego konkretnego artykułu. Proponuje się preredagowanie przepisu w następujący sposób: „Art. 143. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 124, który wchodzi w życie z dniem 15 marca 2025 r.	Agencja Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa	Uwaga przyjęta Projekt został stosownie zmieniony.
43.	Art. 102	Dodanie w art. 10 ust. 2 ust. z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych po pkt 7 pkt 7a w brzmieniu: „7a. organizowanie, współorganizowanie lub certyfikowanie szkoleń i egzaminów szkoleniowych dla lekarzy weterynarii, przy czym realizacja tych działań może się wiązać z częściową lub pełną odpłatnością;”	Krajowa Rada Lekarsko - Weterynaryjna	Uwaga nieprzyjęta Tematyka uzupełnienia katalogu czynności służących realizacji zadań przypisanych samorządowi lekarzy weterynarii o organizowanie, współorganizowanie lub

		Propozycja ma swoje uzasadnienie w tym, iż udział w szkoleniu członków korporacji zawodowej zawodu zaufania publicznego stanowi nieodzowny konstytucyjnie element pieczy samorządu zawodowego nad należyтым wykonywaniem zawodu (art. 17 ust. 1 Konstytucji). Ustawa o zawodzie lek.-wet. i izbach lek.-wet. – jako ustawa przedkonstytucyjna – do tej pory nie zawierała w tym zakresie wystarczających regulacji odpowiadającej konstytucyjnie legitymowanemu obowiązkowi udziału w szkoleniach lek./ wet. przez samorząd zawodowy. Proponowane brzmienie ww. ustawy stanowi najszerszą formułę odpowiadającą dotychczasowej praktyce i pozwalającą na podejmowanie przez samorząd lek. wet. rozmaitych inicjatyw szkoleniowych. Proponowana zmiana nie stanowi alternatywy dla funkcjonującej specjalizacji, bowiem system specjalizacji nie wprowadza szkoleń o charakterze ustawicznym, a jedynie daje możliwość uzyskania tytułu specjalisty. Proponowana zmiana ma zatem służyć rozwojowi zaangażowania w szkolenie lek. wet. przez rady lek. wet., zwłaszcza przez rozwój szkolenia ustawicznego.		certyfikowanie szkoleń i egzaminów szkoleniowych dla lekarzy weterynarii wymaga pogłębionej dyskusji nad charakterem i sposobem realizacji postulowanego aspektu działalności samorządu w tym zakresie. W szczególności należy wziąć po uwagę rzeczywisty wpływ tego rozwiązania na kompetencje i funkcjonowanie Komisji ds. Specjalizacji lekarzy Weterynarii i aktualnie działający system szkoleń specjalizacyjnych i egzaminów organizowanych w celu uzyskania przez lekarzy weterynarii oficjalnego tytułu specjalisty w danym obszarze weterynarii.
44.	Art. 102	Dodanie w art. 39 ust. 1 ust. z 21 grudnia 1990 r. o zwodzie lek. wet. i izbach lek-wet pkt 18 w brzmieniu: 18) może określać wymagania lub minimalne standardy usług weterynaryjnych. Propozycja nowelizacji ww. ustawy, zgodnie z którym KRL-W będzie mogła określać wymagania lub minimalne standardy dla poszczególnych usług weterynaryjnych ma na celu umożliwienie tworzenia soft law dotyczącego prawidłowego wykonywania niektórych usług wet. przez lek. wet. Wymagania lub minimalne standardy byłyby tworzone przy udziale ekspertów i w oparciu o najnowszą wiedzę lekarsko-weterynaryjną.	Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna	Uwaga nieprzyjęta Tematyka przypisania nowych kompetencji Krajowej Radzie Lekarsko – Weterynaryjnej w kontekście fakultatywnego prawa do określania wymagań lub minimalnych standardów dla poszczególnych usług weterynaryjnych również wymaga dalszej dyskusji w przedmiocie wprowadzenia tego rodzaju rozwiązania w formie przepisu o charakterze ustawowym. W szczególności trzeba rozważyć jego wpływ na standardy potencjalnie przyjęte i istniejące w niektórych zakładach leczniczych dla zwierząt oraz związek z uprawnieniem lekarza weterynarii do swobody wyboru metod rozpoznawczych, leczenia i profilaktyki. Oddzielną kwestią pozostają również ewentualne potencjalne koszty, jakie musieliby ponieść lekarze weterynarii w wyniku konieczności

				dostosowania się do ww. standardów, które także należałoby oszacować i ocenić oraz możliwości faktycznego weryfikowania ich przestrzegania.
45.	Art. 102	Zmiana art. 14 ust. z 21 grudnia 1990 r. o zwodzie lek. wet. i izbach lek-wet poprzez dodanie do obecnego brzmienia zdania drugiego w brzmieniu: Organy samorządu mogą podejmować uchwały przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość lub w trybie obiegowym na zasadach określonych przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną. Powyższa zmiana uzasadniona jest potrzebą realizacji zadań organów na bieżąco, co bywa znacznie utrudnione z uwagi na to, że w skład kolegialnych organów samorządu wchodzi członkowie zamieszkujący w miejscowościach odległych od siedzib izb. To utrudnienie staje się szczególnie dotkliwe na poziomie KRL-W, w skład której, co oczywiste, wchodzi osoby zamieszkałe w przeróżnych i często bardzo odległych od Warszawy częściach kraju. Zaproponowane rozwiązanie umożliwi sprawniejsze i zdecydowanie szybsze realizowanie przez organy samorządu jego ustawowych kompetencji i zadań, zwłaszcza tych dotyczących indywidualnych spraw obywateli.	Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna	Uwaga przyjęta
46.	art. 45 ust. 8, art. 67 ust. 3	Z przedstawionego projektu nie wynika sposób prowadzenia rejestrów (m. in. rejestrów, zawierających dane osobowe określonych podmiotów, tj.: rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych, rejestr zakładów zatwierdzonych, rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009, rejestr zarejestrowanych przez Głównego Lekarza Weterynarii grup zakładów akwakultury oraz zbiorczy rejestr obejmujący informacje zawarte w rejestrach wymienionych w art. 68 ust. 1 projektu (art. 56 pkt 2, art. 62, 63, 64, 66 i 68 projektu)., w szczególności projektodawca nie określił środków technicznych mających zapewnić bezpieczeństwo danych osobowych przetwarzanych w tych rejestrach ani nie zawarł odwołań do innych przepisów, które miałyby zastosowanie w tym zakresie. W ocenie organu nadzorczego właściwe wydaje się - z punktu widzenia zasady integralności i poufności³ oraz zasady rozliczalności⁴ wyrażonych w rozporządzeniu 2016/679 - wskazanie w przepisach prawa wyważonych przez projektodawcę, odpowiednio do ratio legis regulacji, niezbędnych kryteriów, jakim mają odpowiadać środki i mechanizmy służące zapewnieniu bezpieczeństwa danych osobowych	Urząd Ochrony Danych Osobowych	Uwaga nieprzyjęta Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie przyjął wyjaśnień Przepisy Unii Europejskiej nie określają ogólnych, minimalnych wymagań technicznych dla prowadzenia zbiorów danych osobowych, takich jak np. rejestry, których obowiązek prowadzenia wynika z przepisów UE, ani nie zobowiązują państw członkowskich do określenia środków technicznych dla prowadzenia takich rejestrów. Zgodnie z zasadą określoną w art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2016/679 dane osobowe muszą być przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem

		przetwarzanych w rejestrach. Rozwiązanie to pozwoliłoby na zapewnienie jednolitości w zakresie wdrażania przez administratorów ww. środków bezpieczeństwa, a co za tym idzie na zapewnienie zgodności z ww. zasadami wynikającymi z art. 5 rozporządzenia 2016/679. Zagadnienie to jest tym bardziej istotne z uwagi na fakt, że pośród danych przetwarzanych w każdym z powyższych rejestrów ma być numer PESEL, stanowiący krajowy numer identyfikacyjny w rozumieniu art. 87 rozporządzenia 2016/679 i który powinien być przetwarzany wyłącznie z zachowaniem odpowiednich środków bezpieczeństwa tych danych.		przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych. Ponadto, zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 to na administratorze danych osobowych spoczywa odpowiedzialność za przestrzeganie m. in. ww. zasady i to administrator musi być w stanie wykazać, że ta zasada jest przestrzegana. W związku z tym, każdy ze wskazanych w projekcie ustawy organów Inspekcji Weterynaryjnej (IW), będący jednocześnie administratorem danych osobowych wskazanych w projekcie i w rozporządzeniu 2016/429, będzie obowiązany prowadzić rejestry podmiotów i zakładów, za które jest odpowiedzialny, w sposób zapewniający zgodność przetwarzania danych zgodnie z zasadami wynikającymi z rozporządzenia 2016/679.
47.		Zgodnie z ww. przepisami projektu, dane przetwarzane w przedmiotowych rejestrach mają obejmować m. in. informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d-k rozporządzenia 2017/6256 oraz art. 11c ust. 3 i 4 ustawy o ochronie zwierząt⁷, który to przepis ma zostać dodany na mocy art. 106 pkt. 2 projektu. Zgodnie z tym przepisem powiatowy lekarz weterynarii będzie mógł, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać usunięcie uchybień, czasowo zakazać wprowadzania do schroniska nowych zwierząt lub - w określonych przypadkach - zakazać podmiotowi prowadzenia schroniska. Również ww. środki, o których mowa w rozporządzeniu 2017/625 stanowią zespół zakazów i nakazów, jakie mogą zostać nałożone na określony podmiot przez właściwy organ. Ponieważ środki te mogą być stosowane wobec osób fizycznych, w ocenie organu nadzorczego informacje o ww. środkach stanowią szczególną kategorię danych osobowych, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2016/6798. Z tego względu projektowane regulacje powinny odnosić się do sposobu przetwarzania danych (czego dotyczy już uwaga zgłoszona powyżej), a także powinno z nich wynikać,	Urząd Ochrony Danych Osobowych	Uwaga nieprzyjęta Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie przyjął wyjaśnień Należy zauważyć, że wszystkie instrumenty prawne przewidziane w projekcie ustawy, w tym także zbieranie i przetwarzanie danych, służą wykonaniu celu określonego w art. 1 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w którym wskazano, że jest to zapewnienie m.in.: - poprawy zdrowia zwierząt, aby wspierać zrównoważony charakter produkcji rolnej i produkcji akwakultury w Unii Europejskiej, - skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego,

		jakie dokładnie informacje dotyczące ww. środków mają być zawarte w rejestrze oraz jakie podmioty mają posiadać dostęp do zgromadzonych w rejestrze danych osobowych odnoszących się do tych środków. Powyższe rozwiązania są istotne z punktu widzenia zapewnienia zgodności przetwarzania danych z art. 10 oraz zasadami wyrażonymi w art. 5 rozporządzenia 2016/679.		- zmniejszenia negatywnych skutków dla zdrowia zwierząt, zdrowia publicznego i środowiska, wywieranych przez niektóre choroby lub środki wprowadzane w celu zapobiegania chorobom i ich zwalczania. Przepisy art. 101 rozporządzenia 2016/429 stanowią podstawę do prowadzenia rejestru wszystkich zakładów i podmiotów zarejestrowanych zgodnie z art. 93 i zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 97 tego rozporządzenia. Zgodnie z ustawą o Inspekcji Weterynaryjnej, organy IW realizują, w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego, zadania z zakresu ochrony zdrowia zwierząt m.in. przez: – zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, – badania kontrolne zakażeń zwierząt, – monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników – chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki – przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, – sprawowanie nadzoru nad wprowadzaniem na rynek zwierząt. Sposób realizacji tych zadań jest określony w przepisach rozporządzenia 2016/429. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii, graniczny lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii są organami tej samej inspekcji i wykonują ww. zadania w zakresie kompetencji właściwych dla danego szczebla organizacji.

				W celu zapewnienia właściwej realizacji zadań ustawowo powierzonych organom IW jest niezbędne zapewnienie przepływu informacji w odpowiednim zakresie. Przekazywanie danych gromadzonych w rejestrach poszczególnych organów IW jest niezbędne m.in. w celu monitorowania przemieszczeń i sprawowania właściwego nadzoru nad zdrowiem zwierząt, a w efekcie w celu zapewnienia właściwego poziomu ochrony zdrowia publicznego. Ponadto, uprzejmie informuję, że rejestry zawierające informacje o zastosowaniu niektórych środków określonych w rozporządzenia 2017/625 lub w ustawie o ochronie zwierząt prowadzone będą pod nadzorem organów władz publicznych i dostępne wyłącznie dla tych organów, a więc wypełniony jest warunek określony w art. 10 rozporządzenia 2016/679.
48.	art. 25 ust. 2	wskazanie zakresu danych osobowych	Urząd Ochrony Danych Osobowych	Uwaga przyjęta
49.	art. 47 ust. 4	obowiązek przekazania numeru telefonu lub adresu poczty elektronicznej kandydata na rzeczoznawcę	Urząd Ochrony Danych Osobowych	Uwaga przyjęta
50.	art. 12	wskazanie podstawy prawnej do przetwarzania danych osobowych podmiotów, których dotyczy obowiązek danych i informacji dotyczących m. in. występowania chorób i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych	Urząd Ochrony Danych Osobowych	Uwaga przyjęta
51.	Art. 34	Propozycja dopisania w art. 34 projektu ustawy pkt 7 w brzmieniu: „7) współpracę z uznanymi bankami genów lub innymi podmiotami realizującymi zadania w zakresie ochrony ex situ” Dotychczasowe zapisy o współpracy w art. 34 odnoszą się wyłącznie do podmiotów prowadzących księgi hodowlane, a więc związanych z ochroną in situ. Przy czym, zgodnie ze wstępnymi ustaleniami, Instytut Zootechniki – PIB na drodze zarządzenia Dyrektora IŻ-PIB prowadziłby wykaz podmiotów współpracujących w zakresie ochrony ex situ (banku genów).	Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy	Uwaga nieprzyjęta Zgodnie z art. 34 ust. 3 pkt 5 ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich Instytut Zootechniki □ PIB jako podmiot realizujący i koordynujący zadania w zakresie ochrony zasobów genetycznych jest obowiązany współpracować i koordynować współpracę z organizacjami międzynarodowymi lub

				ponadnarodowymi działającymi w dziedzinie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich. Zakres tego przepisu jest na tyle szeroki, że obejmuje również współpracę z bankami genów lub innymi podmiotami realizującymi zadania w zakresie ochrony ex situ, a wprowadzenie proponowanej zmiany w rzeczywistości byłoby niepotrzebnym powtórzeniem obowiązującego przepisu.
52.		Propozycja wprowadzenia przepisu o prowadzeniu centrów przechowywania materiału biologicznego różnych gatunków zwierząt gospodarskich pod jednym numerem zatwierdzenia Z uwagi na szczególny charakter KBMB proponujemy również, aby w ust. o zdrowiu zwierząt znalazł się zapis przewidujący „centra przechowywania mat. biologicznego, w których będzie przechowywany mat. biologiczny dowolnego rodzaju i pochodzący od więcej niż jednego gatunku, zarejestrowany pod jednym niepowtarzalnym numerem zatwierdzenia” tak jak w pkt 14 oraz objaśnienie zakresu krajowego banku tak jak w pkt 35 preambuły rozp. delegowanego 2020/686; podobnie zapisy odnoszące się do centrów pozyskiwania i przetwarzania mat. biologicznego dla więcej niż jednego gatunku.	Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy	Uwaga nieprzyjęta Zasady zatwierdzania centrów pozyskiwania nasienia, centrów przechowywania materiału biologicznego, a także centrów przetwarzania materiału biologicznego oraz nadawanie im niepowtarzalnego numeru zatwierdzenia zostały określone w rozporządzeniu 2020/686. W art. 3 rozporządzenia 2020/686 wymienione zostały rodzaje zakładów, które mogą być zatwierdzone przez właściwy organ oraz określone zostały kategorie materiału biologicznego oraz gatunki, których te zatwierdzenia dotyczą. Z uwagi na powyższe, nie ma konieczności powielania przepisów rozporządzenia 2020/686, które obowiązują wprost państwa członkowskie i nie wymagają wdrożenia w projektowanej ustawie o zdrowiu zwierząt. Jednocześnie uprzejmie informuję, że do projektowanej ustawy przygotowywany jest projekt rozporządzenia o nadawaniu weterynaryjnych numerów identyfikacyjnych.
53.		Propozycja uwzględnienia przepisu o informowaniu Instytutu Zootechniki - PIB przez powiatowych lekarzy weterynarii o zagrożeniach dla stad i zwierząt ras zagrożonych w przypadku wystąpienia chorób zwalczanych z urzędu.	Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy	Uwaga nieprzyjęta Dodanie powyższego przepisu, zgodnie z którym powiatowi lekarze weterynarii byłiby obowiązani każdorazowo do powiadamiania Instytutu Zootechniki - PIB o

		W przypadku niektórych populacji zwierząt ras chronionych, które występują w dużej koncentracji albo, których liczebność jest skrajnie niska taka wcześniej podana informacja może być bezcenna, pozwoli wdrożyć odpowiednie procedury i zabezpieczyć resztę zwierząt lub nawet uchronić rasę przed wyginieciem.		zagrożeniu wystąpienia choroby, stanowiłoby dodatkowe i zbędne obciążenie dla tych organów w sytuacji, gdy konieczne jest niezwłoczne podejmowanie przez te organy działań istotnych z punktu widzenia zapobiegania i zwalczania danej choroby. Należy podkreślić, że w powyższej sytuacji, działania które mogą być podejmowane zarówno przez podmiot jak i właściwy organ w zakładzie w odniesieniu do danego stada są wskazane w bezpośrednio stosowanych przepisach UE, w szczególności w rozporządzeniu 2016/429 oraz rozporządzeniu 2020/687. Nie ma zatem, w świetle obowiązujących przepisów prawnych, możliwości wprowadzania przez Instytut dodatkowych, innych niż wyżej wspomnianych działań w sytuacji zagrożenia wystąpienia choroby w zakładzie. Jednocześnie uprzejmie informuję, że powyższe unijne regulacje prawne przewidują odstępstwa w stosowaniu niektórych środków zwalczania chorób w odniesieniu między innymi do zwierząt utrzymywanych do celów związanych z ochroną gatunków chronionych lub zagrożonych, zwierząt należących do ras rzadkich, czy też zwierząt o potwierdzonej wysokiej wartości genetycznej.
54.	art. 2	Brak odniesienia do definicji, pochodzącej z art. 4 pkt 5 AHL - „zwierzęta utrzymywane”, związanej wprost z definicją art. 2 pkt 38 projektu - „zwierzęta dzikie”.	Główny Weterynarii	Lekarz Uwaga przyjęta
55.	art. 2	GLW proponuje dodanie definicji „odstrzał sanitarny”, której brak w weterynaryjnych przepisach krajowych i UE, przy szerokim stosowaniu tego środka w zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zwłaszcza ASF. Jedyna (wg dostępnych danych) definicja, pochodząca z internetowego słownika łowieckiego, nie odpowiada potrzebom Inspekcji Weterynaryjnej (IW). Propozycja brzmienia definicji: „Odstrzał sanitarny - odstrzał zwierząt dzikich - chorych, podejrzanych o chorobę lub zakażenie lub z gatunków podatnych na zakażenie,	Główny Weterynarii	Lekarz Uwaga nieprzyjęta Zaproponowana definicja jest zbyt wąska.

		wykonywany z nakazu właściwego organu, w rozumieniu art. 4 pkt 55 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”).		
56.	art. 2	GLW proponuje rozszerzenie o definicję „akwakultura” - zgodnie z art. 4 pkt 6 rozporządzenia 2016/429 oraz o "osobę zawodowo zajmującą się zwierzętami" – zgodnie z art. 4 pkt. 26 rozporządzenia 2016/429; Wprowadzenie tych definicji ułatwi pracę z ustawą osobom bezpośrednio ją realizującą; szczególnie w przypadku definicji z art. 4 pkt. 26 rozporządzenia 2016/429, która jest wyszczególniona w art. 97 ust. 1 pkt 13 projektu ustawy	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta Termin nie jest użyty w ustawie.
57.	art. 2	GLW proponuje dodanie definicji drobiu: „...”) drób – drób w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia 2016/429”.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta Drób jest zdefiniowany w rozp. 2016/429
58.	art. 2 pkt 2, 3, 4, 5, 6	kategorie chorób A-E, powinny dodatkowo odnosić się do odpowiednich punktów art. 9 ust.1, na wypadek gdyby rozporządzenie 2018/1882 zostało uchylone.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
59.	art. 3	Ustawa o odpadach sama się wyłącza od uppz objętych rozporządzeniem 1069/2009 (z kilkoma wyjątkami). W związku z tym, przepis ustawy o zdrowiu nakazujący stosowanie ustawy o odpadach "w zakresie nieuregulowanym" będzie częściowo sprzeczny z ustawą o odpadach.		Uwaga nieprzyjęta Przepisy w identycznym kształcie obowiązują w ust. z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.
60.	art. 4 pkt 1	Wskazania „w zakresie zdrowia zwierząt” jest zbędne biorąc pod uwagę że AHL dotyczy zdrowia zwierząt oraz ze względu końcową uwagę pozwalającą na odmienne uregulowania w ustawie.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
61.	art. 5 ust. 2 pkt 3	GLW wskazuje, że dla zatwierdzenia zakładowych programów kontroli dla całego kraju nie ma potrzeby stosowania środka w postaci decyzji administracyjnej.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
62.	art. 5 ust. 2 pkt 6	Nie jest zrozumiałe, dlaczego GLW ma udzielać zezwolenia na przemieszczenie wymienione w art. 23 lit. a rozp. 2020/990. Skoro rozp. UE mówi w tym przypadku o organie właściwym dla miejsca przeznaczenia, to wydaje się, że właściwy będzie w tym przypadku terenowy organ IW.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta Zgoda dotyczy przemieszczania z obszarów objętych ograniczeniami w przypadku wystąpienia choroby z kat. A więc właściwym organem dla RP jest GLW.

63.	art. 5 ust. 2 pkt 7	Nie wskazano za pomocą jakich narzędzi GLW może określić obszary szczepień, tak żeby to miało charakter wiążący.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
64.	art. 5 ust. 2 pkt 8	GLW proponuje wskazanie ministra właściwego ds. rolnictwa zamiast GLW jako organu właściwego do sporządzania wykazu w celu ustalenia, o którym mowa w art. 230 ust. 2 rozporządzenia 2016/429	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
65.	art. 6 ust. 3	GLW proponuje zwrot „spełniają wymagania określone w KPA dla podania”. Obecne sformułowanie „pisma kierowanego do organów administracji publicznej” jest niejasne.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
66.	art. 6 ust. 6	GLW proponuje zwrot „spełniają wymagania określone w KPA dla podania”. Obecne sformułowanie jest niejasne.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
67.	art. 6	Dodatkowo GLW zauważa, że przepisy dotyczące zdrowia zwierząt wymagają współpracy organów przy przemieszczaniu zwierząt w celu zwalczania chorób. Zgodnie z art. 28 ust. 3 i art. 43 ust. 3 rozporządzenia 2020/687, konieczna jest współpraca organów miejsca pochodzenia i przeznaczenia. Wydanie zgody na przemieszczenie to decyzja administracyjna, który wymaga stanowiska innego organu co wiąże się z zastosowaniem art. 106 kpa. Ponieważ uzyskiwanie tych zgód jest czasochłonne, obecnie stosuje się praktykę uzyskiwania ich drogą mailową lub przez ePUAP, co narusza wymogi art. 106 kpa. Stąd też proponuję dodanie do art. 6 ustępów w brzmieniu: „7. W przypadku gdy z przepisów wymienionych w art. 1 pkt 1 przepisów ustawy lub przepisów wydanych na podstawie ustawy wynika konieczność uzyskania stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii lub zgody albo wyrażenia stanowiska w innej formie), to do uzyskania takiego stanowiska nie stosuje się przepisów art. 106 Kpa. 8. Uzyskanie stanowiska, o którym mowa w ust. 7, może odbywać się ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub innych środków łączności.”	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
68.	art. 7	GLW proponuje usunięcie przepisu ze względu na ryzyko powstawania sporów oraz utrudnienia w działaniach Inspekcji Weterynaryjnej. Wątpliwości dotyczą m.in. stosowania art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2020/687 w kontekście tego przepisu, np. czy art. 96 ust. 1 rozp. 2020/687 dotyczy tego przepisu, czy nie? Ponadto zauważyć należy, że ustawodawca arbitralnie ingeruje w działania Inspekcji Weterynaryjnej przy stosowaniu tego przepisu, nie przedstawiając merytorycznego uzasadnienia	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta

69.	art. 8	GLW zauważa, że termin „posiadacz” powinien zostać usunięty z przepisu lub należy go odpowiednio zdefiniować. Jednocześnie norma narusza rozporządzenie UE, jako źródło prawa. Wszystkie obowiązki podmiotów utrzymujących komercyjnie zwierzęta domowe, zostały ustalone w rozporządzeniu. Jednocześnie prawo UE nie nakłada obowiązków na podmioty utrzymujące zwierzęta domowe niekomercyjnie, do tych podmiotów w ogóle nie stosuje się art. 10 rozp. 2016/429. Z kolei zgodnie z postanowieniami projektu ustawy każdy podmiot utrzymujący zwierzęta domowe będzie obowiązany do spełnienia wymogów określonych przez MRiRW. W art. 5 ust. 1 pkt 5 brak jest definicji niejadalnych produktów.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga częściowo przyjęta W rozporządzeniu 2016/429 nie ma terminu niejadalne produkty pochodzenia zwierzęcego.
70.	art. 9	W związku z faktem, że grupy zakładów akwakultury o ponad powiatowym położeniu mają być, zgodnie z projektem, nadzorowane przez WLW lub GLW, uzasadnione jest wskazanie, że także te organy mogą wydawać decyzje na podstawie art. 138 rozp. 2017/625.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
71.	art. 9 pkt 2	Proponuje się zwrot „zmiany lub cofnięcia”.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
72.	art. 10	W art. 10 ustawy niezrozumiałe jest wyłączenie stosowania do art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625 art. 32 ustawy Prawo przedsiębiorców. Art. 32 dotyczy bowiem postępowań wnioskowych, a art. 138 rozporządzenia 2017/625 postępowań prowadzonych z urzędu, a co za tym idzie nigdy art. 32 nie miałby zastosowania do postępowań z art. 138 rozporządzenia 2017/625. Podobny przepis znajduje się w art. 8a ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego. W art. 10 należy natomiast wyłączyć stosowanie odpowiednio art. 29 i 32 Prawa przedsiębiorców do wszelkich postępowań administracyjnych prowadzonych na podstawie rozporządzeń wskazanych w art. 1 pkt 1 projektowanej ustawy, przepisów samej ustawy lub przepisów wydanych na podstawie ustawy. Należy bowiem zauważyć, że zarówno decyzje o podejrzeniu choroby, decyzje o ognisku choroby, czy też decyzje zawierające zezwolenia na przemieszczenie z obszaru objętego ograniczeniami nie powinny być uwarunkowane stosowaniem ww. przepisów.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
73.	art. 11 ust. 4	Odesłanie do „przepisów wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 rozporządzenia 2016/429” wydaje się zbyt ogólne i nieczytelne dla adresatów obowiązku.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
74.	art. 11 ust. 4	Należy zauważyć, że art. 54 ust. 1 i art. 55 ust. 1 dotyczą tylko i wyłącznie chorób z kategorii A, a co za tym idzie dla podejrzenia wystąpienia	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta

		pozostałych chorób umieszczonych w wykazie, salmonellozy oraz choroby innej niż choroba umieszczona w wykazie nie nastąpi nigdy wprowadzenie środków, o których mowa w tych dwóch artykułach.			
75.	art. 11 ust. 5	Do wyliczenia podmiotów proponuje się dodanie „właściciele, posiadacze lub zarządcy nieruchomości”.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
76.	art. 11 ust. 6 pkt 1 lit. a	Czy intencją przepisu było odwołanie się do chorób w ogóle nieujętych w AHL, czy też przepis miał dopuszczać objęcie zwalczaniem na poziomie krajowym chorób zakwalifikowanych w AHL np. do kat. E?	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
77.	art. 12 ust. 2	Przepis budzi wątpliwości co do tego, któremu PLW podmioty lecznicze i laboratoria przekazują informacje – czy właściwemu dla miejsca pobrania próbki, czy dla lokalizacji zakładu. Proponuję, aby informacje były przekazywane właściwemu PLW według siedziby podmiotu, a ten PLW przekaze je odpowiedniemu PLW właściwemu miejscowo dla miejsca pobrania próbki.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
78.	art. 12 ust. 3 pkt 3 lit. a	Brzmienie przepisu jest niejasne. Nie wiadomo, do jakich chorób odsyła zwrot: „chorobach innych niż choroby, w odniesieniu do których nie jest wymagane powiadomienie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2016/429”. Wydaje się, że ten przepis powinien brzmieć następująco: „a) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, w odniesieniu do których jest wymagane powiadomienie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,”.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
79.	art. 12 ust. 5 pkt 5	Obowiązek przekazywania MRiRW kwartalnych analiz dot. chorób zakaźnych jest nowy i nie wynika z prawa UE. Nie jest jasne dlaczego planuje się go wprowadzić.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
80.	art. 13	GLW wnosi o wskazanie, że badania prowadzi powiatowy lekarz weterynarii zamiast obecnego „organy inspekcji weterynaryjnej”.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
81.	art. 14	Dodanie dla GLW zadania opracowywania koncepcji nadzoru dot. poszczególnych chorób wymienionych w wykazie stanowi nowy, potencjalnie bardzo wymagający obowiązek, który może nie zostać zrealizowany bez wzmocnienia kadrowego GIW. Wątpliwości budzi również najpierw obowiązek uzgadniania dokumentu z MRiRW a następnie dodatkowego zatwierdzania tego samego dokumentu przez MRiRW.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga częściowo przyjęta Zamiast zatwierdzania koncepcji przez MRiRW będzie akceptacja.
82.	art. 14 ust. 3	GLW nie widzi uzasadnienia do konieczności publikowania koncepcji nadzoru na stronie GIW.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta

83.	art. 15 ust. 3, art. 15 ust. 5 pkt 1, art. 16 ust. 3, 16 ust. 5 pkt 1	GLW wskazuje, że UE nie zatwierdza programów przedkładanych przez GLW. Nie jest składane jakiegokolwiek oświadczenie woli w tym zakresie. W praktyce wygląda to w ten sposób, że KE zaprzestaje zadawania pytań do programu.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta Zgodnie z zał. I ust. 2.1 rozp. 2021/690.
84.	art. 15-19 i 21	GLW pragnie wyrazić wątpliwość dotyczącą możliwości sprawnej realizacji programów w sytuacji, gdy są one opracowywane w postaci dokumentów nie mających wiążącego charakteru. Dotyczy to zwłaszcza przypadków, gdy zaistnieje potrzeba nałożenia obowiązków o charakterze generalnym na podmioty nadzorowane, np. zaopatrywania zwierząt w świadectwo zdrowia, pobierania prób do badań, dostarczania do określonych miejsc. Ponadto wątpliwości budzi prawidłowość wydatkowania środków publicznych na podstawie takiego niewiążącego dokumentu. Wydaje się, że ustawa powinna zawierać wskazanie, że na podstawie tych dokumentów mogą być dokonywane wydatki środków budżetowych. Art. 21 wprowadza obowiązek przestrzegania środków zapobiegania, kontroli i zwalczania, jednakże niezależnie od wpisania w ustawę lub w planowane rozporządzenie danego środka, jego aktualizacja do statusu wiążącego dla podmiotu będzie się znajdować w dokumencie, który nie ma charakteru aktu prawnego i jako taki nie jest wiążący dla podmiotów. Wydaje się, że jest to wada nieusuwalna.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
85.	Art. 16 ust. 1 pkt 2	Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy do opracowania i zmiany programów. Jednakże ani GLW, ani inny organ nie jest wskazany jako właściwy do ustalenia, że warunki przyznania statusu obszaru wolnego od choroby nie mogą zostać spełnione, a program nie realizuje już swoich celów lub do wycofania programu przez państwo członkowskie, co zawęży regulacje art. 31 ust. 2 lit. b i c AHL.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
86.	art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 5, art. 17 ust. 6	We wskazanym zakresie GLW zauważa, że jednym z podstawowych zmian jest przesunięcie kompetencji do wydawania programów zwalczania chorób zakaźnych oraz podobnych z kompetencji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do kompetencji GLW. Proponowane zmiany z dużym prawdopodobieństwem są niekonstytucyjne. W ramach programów będą znajdowały się obowiązki poddawania się przez podmioty nadzorowane odpowiednim zakazom/nakazom. Przyjmując, że takie nakazy/zakazy będą uznane za ingerencję w prawa i wolności konstytucyjne (patrz art. 31 ust. 3 konstytucji) to ograniczenia w ich wykonywaniu mogą wynikać tylko ze źródeł wymienionych w art. 87 ust. 1 konstytucji jako źródeł prawa powszechnie obowiązującego albo jako akty prawa miejscowego z art. 87 ust. 2.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta

		Program GLW nie jest rozporządzeniem, więc nie mieści się w katalogu źródeł prawa. Jego umocowanie ustawowe tego raczej nie zmienia- patrz wyrok TK SK 81/19 rozstrzygający o niezgodności z konstytucją Programu Szczepień Obowiązkowych wydawanego przez GIS na podstawie rozporządzenia w zakresie, w jakim nakładał obowiązki na rodziców dzieci. Trzeba przy tym zwrócić uwagę, że wskazywane w uzasadnieniu projektu uzasadnienie zmiany odwołuje się do długotrwałości procesu decyzyjnego po stronie ministra. Należy jednak zwrócić uwagę, że według projektu minister rolnictwa nadal uzgadnia te programy pod względem merytorycznym, co jak się wydaje było też główną przyczyną dotychczasowej długotrwałości procesu przygotowywania programów.		
87.	art. 20 ust. 5-6	Wątpliwości budzi najpierw obowiązek uzgadniania dokumentu programu „dobrowolnego” z MRiRW a następnie dodatkowego zatwierdzania tego samego dokumentu przez MRiRW.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
88.	art. 22 ust. 2	GLW wskazuje, że status obszaru wolnego od danej choroby na poziomie zakładu powinien być wydawany z urzędu przez PLW, a nie na wniosek, ponieważ często hodowcy nie składają wniosków i okazuje się, że państwo nie spełnia warunków kraju wolnego od choroby. Statusy są wydawane zwykle dla chorób kategorii B i C, które są albo zwalczane obowiązkowo w UE albo nieobowiązkowo - ale z uwagi na znaczenie dla danego P.Cz. W celu utrzymania statusu zakładu/państwa wolnego konieczne jest spełnienie określonych wymagań np. badanie zwierząt w zakładzie wolnym w kierunku danej choroby, aby potwierdzić niewystępowanie choroby. Powstaje wówczas problem w sytuacji, gdy zakład nie będzie miał statusu, bo hodowca nie złożył wniosku. Wniosek nie jest obligatoryjny. Alternatywnie GLW proponuje wskazanie, że zakłady składają wnioski obowiązkowo, a brak wniosku podlega karze.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
89.	--	Konieczne wydaje się wprowadzenie przepisów przejściowych. Zgodnie z obecnym programem zwalczania chA siedziby stad (zakłady) mają status urzędowo wolnych, natomiast zgodnie z nowymi przepisami będą uznane za wolne. Chyba, że również w tych sprawach art. 126 stosuje.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta Przepis przejściowy z art. 280 rozp. 2016/429 jest w tym zakresie wystarczający.
90.	art. 23 ust. 1 pkt 1	GLW proponuje by przedmiotowym przepisie, jak i w całej ustawie rozważyć zmianę zapisu właściwości PLW w przypadku, gdy ten PLW jest organem właściwym dla więcej niż jednego powiatu. Tytułem przykładu PLW w Warszawie jest właściwym PLW dla dwóch powiatów tj. m.st. Warszawy i powiatu wołomińskiego, PLW w Pruszkowie jest właściwy dla powiatu pruszkowskiego i grodziskiego. W	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta

		sytuacji, gdy dane zdążenie dotyczy więcej niż jednego powiatu, ale dla których właściwy jest ten sam organ, to działania powinien podejmować PLW, a nie wojewoda.			
91.	art. 23 ust. 5	GLW proponuje rezygnację z dotychczasowej formuły związanej z wejściem w życie aktów prawnych i usunięcie tego przepisu. Wówczas rozporządzenia będą wchodzić w życie zgodnie z zasadami określonymi art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
92.	art. 24	GLW zauważa, że art. 43 rozporządzenia 2016/429 odnosi się do posiadania jednego planu gotowości opracowanego wraz z grupą ekspertów na poziomie każdego państwa członkowskiego. Art. 24 wymaga aby każdy PLW, każdy WLW i GLW opracował taki plan gotowości, czyli każdy PLW, każdy WLW i GLW musi teraz powołać grupę ekspertów i zainteresowanych stron, aby móc opracować plan gotowości zgodny z art. 43 rozporządzenia 2016/429. Takie działanie wydaje się zupełnie zbędne. Jeden plan gotowości opracowany przez GLW jest wystarczający. Stąd też należy zrezygnować z planów gotowości szczebla powiatowego i wojewódzkiego, a w innym przypadku przeznaczyć środki finansowe dla PIW i WIW na powołanie ekspertów do opracowania ich planów gotowości.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
93.	art. 24 ust. 3	Wątpliwości budzi obowiązek zatwierdzania planów gotowości przez MRiRW. Nie jest jasne w jakim celu miałyby to następować, zwłaszcza, że nie wymagają tego przepisy UE oraz obecnie obowiązująca ustawa.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
94.	art. 24 ust. 4	GLW nie widzi uzasadnienia do konieczności publikowania planów gotowości na stronie GIW.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
95.	art. 24 ust. 7-11	GLW proponuje usunięcie ww. przepisów. Zostały one przeniesione z obecnej ustawy, jednak należy zauważyć, że nigdy nie spełniały swojej roli i stanowią jedynie utrudnienie przy pracach nad planami gotowości.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
96.	art. 25	W ocenie GLW nie jest niezbędne wydawanie upoważnienia za pomocą decyzji administracyjnej WLW.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
97.	art. 26 ust. 1	Zwracam uwagę, na potrzebę nadania PLW dodatkowych uprawnień proceduralnych przy wydawaniu decyzji w oparciu o art. 26 ust. 1 ustawy (środki zwalczania chorób zakaźnych w drodze decyzji). Istotą zwalczania chorób zakaźnych jest szybkość działania, w tym także doręczeń decyzji. Wprowadzanie ustawy jest dobrym momentem na wprowadzenia rozwiązania analogicznego do stosowanego przy zwalczaniu chorób ludzi (art. 33 ust. 3a z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi) tj.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta

		szczególne trybu wydawania decyzji za pomocą wszelkich środków, także ustnie. Przykładowa regulacja: „1. Decyzje, o których mowa w ust. ...,/ wydawane w związku z podejrzeniem lub zwalczaniem choroby: 1) mogą być ogłaszane stronie w każdy możliwy sposób, w tym ustnie, przy czym treść rozstrzygnięcia utrwała się niezwłocznie w aktach sprawy; 2) mogą nie zawierać uzasadnienia; 3) treść oraz istotne motywy rozstrzygnięcia są stronie przekazywane na piśmie, najpóźniej w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia decyzji. 2. W przypadku złożenia odwołania od decyzji powiatowy lekarz weterynarii przekazując odwołanie wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii może uzupełnić motywy rozstrzygnięcia.” Powyższe pozwoli na ograniczenie czasu wydania decyzji, a także pozwoli na natychmiastowe wydawanie decyzji przez upoważnione osoby jeszcze w trakcie obecności w ognisku.		
98.	art. 26 ust. 1	Środki zwalczania chorób w sprawach indywidualnych wprowadza w drodze decyzji PLW - jak w takim wypadku traktowany jest kompartment zarejestrowany przez WLW czy GLW albo grupy zakładów akwakultury. Kto ma prowadzić zwalczanie chorób w takich podmiotach, skoro są nadzorowane przez np. GLW?	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga niezasadna
99.	art. 26 ust. 2 pkt 9	GLW proponuje następującą modyfikację przepisu: „9) nakaz: a) udostępnienia zwierząt w celu przeprowadzenia badania klinicznego lub sekcji zwłok zwierzęcych, z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych, b) wykonywania określonych zabiegów na zwierzętach, w tym przeprowadzanie szczepień”. W opinii GLW dotychczasowy nakaz przeprowadzenia badania klinicznego lub sekcji zwłok nie odpowiada charakterowi tej czynności. W istocie chodzi o udostępnienie zwierzęcia PLW w celu przeprowadzenia tych czynności a nie o przeprowadzenie tych czynności przez hodowcę.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
100.	art. 26 ust. 2 pkt 14	GLW proponuje uzupełnienie przepisu o czynności odłowu zwierząt dzikich.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta

101.	art. 26 ust. 2	Należy rozważyć dodanie przepisu dotyczącego możliwości pokrycia ze środków budżetu państwa kosztu wykonania niektórych nakazów, np. wydanych na podstawie pkt 12-17.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
102.	art. 26 ust. 3	Nie jest zrozumiałe, dlaczego przepis ten odnosi się wyłącznie do decyzji, o których mowa w ust. 2 pkt 12, 15-17.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
103.	art. 27 ust. 1	GLW wskazuje, że wprowadzenie jest sprzeczne z rozwinięciem zawartym w pkt 2. Wprowadzenie mówi o zwierzęciu, które mogło zakazić człowieka natomiast pkt 2 mówi o zwierzęciu, które mogło zakazić człowieka lub inne zwierzę.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
104.	art. 27 ust. 1 pkt 2	GLW zwraca uwagę na błąd dotyczący chwili drugiego badania. Badanie powinno być przeprowadzone w dziesiątym dniu a nie w dziewiątym.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
105.	art. 27 ust. 3	GLW proponuje nadanie przepisowi następującego brzmienia: „Do czasu zakończenia obserwacji, o której mowa w ust. 1, nie zabija się zwierzęcia, chyba, że przemawiają za tym szczególnie istotne względy humanitarne. W takim przypadku od zabitego zwierzęcia pobiera się próby do badań laboratoryjnych w kierunku wścieklizny.”	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
106.	art. 28	GLW zwraca uwagę na fakt, że przyjęte w projekcie środki są kontynuacją środków funkcjonujących w dotychczasowej ustawie. Ich wadę stanowi opóźnienie jakie następuje pomiędzy urzędowym potwierdzeniem ogniska choroby a wprowadzeniem wiążących środków zwalczania choroby w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. Opóźnienie to, trwające niekiedy wiele dni, było przedmiotem krytycznych uwag ze strony KE. W związku z powyższym GLW proponuje dodanie nowego art. w następującym brzmieniu: „1. W przypadku konieczności wyznaczenia obszarów objętych ograniczeniami powiatowy lekarz weterynarii czyni to niezwłocznie po urzędowym potwierdzeniu wystąpienia ogniska choroby. 2. Dokument zawierający oznaczenie choroby, określenie obszarów objętych ograniczeniami wraz ze wskazaniem gatunków zwierząt podatnych na chorobę powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewodzie w celu publikacji w dzienniku urzędowym województwa jako komunikat powiatowego lekarza weterynarii. 3. Komunikat powiatowego lekarza weterynarii z oznaczeniem choroby, określonymi obszarami objętymi ograniczeniami oraz wskazaniem gatunków podatnych na chorobę jest publikowany w dzienniku urzędowym województwa niezwłocznie, nie później niż 24 godziny od godziny przekazania przez powiatowego lekarza weterynarii.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta

		4. Na obszarach objętych ograniczeniami, określonych w komunikacie powiatowego lekarza weterynarii, od daty publikacji tego komunikatu, obowiązuje zakaz przemieszczania z zakładów zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego otrzymanych ze zwierząt lub od zwierząt podatnych na chorobę bez pozwolenia właściwego miejscowo dla zakładu powiatowego lekarza weterynarii. 5. Zakaz, o którym mowa w ust. 4 obowiązuje do czasu wejścia w życie rozporządzenia powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa, w art. 28 ust. 1 ustawy.” W ocenie GLW proponowany przepis pozwoli istotnie skrócić czas pomiędzy potwierdzeniem ogniska a wprowadzeniem podstawowej sankcji, którą stanowi zakaz przemieszczeń zwierząt i produktów. Postępowanie na dalszym etapie GLW proponuje pozostawić bez zmian.		
107.	art. 28	GLW proponuje dodanie następującego ust. w brzmieniu: W przypadku wydania nakazów określonych w pkt 17 i 21 zakazów, nakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody nie stosuje się w zakresie niezbędnym do wykonania nakazu.” Propozycja ma na celu wyjaśnienie stale występujących nieporozumień związanych z nakazami zabezpieczenia dostępu do gospodarstw przed zwierzętami dzikimi oraz nakazami zbierania padłych zwierząt dzikich w sytuacji, gdy te zwierzęta należą do gatunków chronionych. W takich przypadkach IW spotyka się z zarzutami naruszania przepisów ustawy o ochronie przyrody.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga częściowo przyjęta W zakresie pkt 21 przyjęta.
108.	art. 28 ust. 2	GLW proponuje dodanie możliwości wydania nakazu gromadzenia lub prowadzenia określonego rodzaju dokumentacji. Ma to znaczenie w przypadku nakazania dokumentowania czynności odkażania, oczyszczania, stosowania produktów, itp.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
109.	art. 28 ust. 2	GLW proponuje dodanie możliwości wydania nakazu znakowania zwierząt lub tusz zwierzęcych wraz z określeniem sposobu znakowania. MA to znaczenie w przypadku zaistnienia potrzeby dodatkowego oznakowania zwierząt lub tusz zwierzęcych.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
110.	art. 28 ust. 2 pkt 15	Po wyrazach „dróg publicznych” proponuje się dodanie wyrazów „lub linii kolejowych”. Ponadto w lit. b proponuje się po wyrazach: „wykonywania przeszkód technicznych, w szczególności budowy ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych” dodanie wyrazów: „lub innych barier”. Chodzi tu o bariery wykonywane przy wykorzystaniu preparatów zapachowych (np. Hukinol) lub odstraszających (np. Penergetic b).	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta

111.	art. 28 ust. 2 pkt 15 lit b	GLW proponuje rozważenie dopisania zapisu o obowiązku utrzymywania wskazanej w przepisie infrastruktury przez właściwe podmioty.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
112.	art. 28 ust. 2 pkt 15 lit c	GLW proponuje dopisanie „lub innych urządzeń służących dezynfekcji także utrzymania tych mat lub urządzeń po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
113.	art. 28 ust. 2 pkt 19	(nakaz odłowu zwierząt łownych) – proponuje się słowo „łownych” zmienić na „dzikich” (nie każde zwierzę dzikie jest łownym, a może wymagać odłowienia). Ponadto po wyrażeniu: „w tym ich uśmiercenia”, wskazane jest dodanie zapisu „oraz zagospodarowania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego”.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
114.	art. 28 ust. 2 pkt 21	GLW proponuje następujące rozszerzenie przepisu: 21) nakaz poszukiwania, zbierania lub usuwania padłych zwierząt;”. Propozycja lepiej oddaje właściwy sens przepisu. GLW proponuje przewidzenie możliwości wypłaty wynagrodzenia za czynności podmiotom wykonującym nakaz.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
115.	art. 28 ust. 3- oraz art. 29 ust. 5, art. 36 ust. 1	Przyjęte regulacje wskazują, że osobie, która poniosła koszty związane z realizacją niektórych obowiązków rozporządzeń- aktów prawa miejscowego przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. Projekt nie wskazuje jaki organ wydaje rozstrzygnięcie (PLW?, Wojewoda?), w jakiej formie (decyzja?) i ewentualnie z jakich środków.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
116.	art. 28 ust. 6	GLW proponuje rezygnację z dotychczasowej formuły związanej z wejściem w życie aktów prawnych i usunięcie tego przepisu. Wówczas rozporządzenia będą wchodzić w życie zgodnie z zasadami określonymi art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
117.	art. 29	GLW zwraca uwagę na fakt, że przyjęte w projekcie środki są kontynuacją środków funkcjonujących w dotychczasowej ustawie. Ich wadę stanowi opóźnienie jakie następuje pomiędzy urzędowym potwierdzeniem ogniska choroby a wprowadzeniem wiążących środków zwalczania choroby w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. Opóźnienie to, szczególnie zauważalne na szczeblu województwa trwa niekiedy wiele dni i było przedmiotem krytycznych uwag ze strony KE. W związku z powyższym GLW proponuje modyfikację art. 29 i dodanie kolejnych ustępów w brzmieniu: „3. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 2, wojewódzki lekarz weterynarii niezwłocznie przygotowuje dokument zawierający oznaczenie choroby, określenie obszarów objętych ograniczeniami oraz	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta

		wskazanie gatunków zwierząt podatnych na chorobę, który przekazuje wojewodzie w celu publikacji w dzienniku urzędowym województwa jako komunikat wojewódzkiego lekarza weterynarii. 3. Komunikat wojewódzkiego lekarza weterynarii z oznaczeniem choroby, określonymi obszarami objętymi ograniczeniami oraz wskazaniem gatunków podatnych na chorobę jest publikowany w dzienniku urzędowym województwa niezwłocznie, nie później niż 48 godzin od godziny przekazania przez powiatowego lekarza weterynarii informacji, o której mowa w ust. 2. 4. Na obszarach objętych ograniczeniami, określonych w komunikacie wojewódzkiego lekarza weterynarii, od daty publikacji tego komunikatu, obowiązuje zakaz przemieszczania z zakładów zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego otrzymanych ze zwierząt lub od zwierząt podatnych na chorobę bez pozwolenia właściwego miejscowo dla zakładu powiatowego lekarza weterynarii. 5. Zakaz, o którym mowa w ust. 4 obowiązuje do czasu wejścia w życie rozporządzenia wojewódzkiego lekarza weterynarii, o którym mowa, w art. 29 ust. 6 ustawy.” Zmiana art. 29 wymaga dostosowania numeracji dalszych ustępów. W ocenie GLW proponowany przepis pozwoli istotnie skrócić czas pomiędzy potwierdzeniem ogniska a wprowadzeniem podstawowej sankcji, którą stanowi zakaz przemieszczeń zwierząt i produktów. Postępowanie na dalszym etapie GLW proponuje pozostawić bez zmian.		
118.	art. 29	GLW proponuje dodanie następującego ust. w brzmieniu: W przypadku wydania nakazów określonych w pkt 17 i 21 zakazów, nakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody nie stosuje się w zakresie niezbędnym do wykonania nakazu.” Propozycja ma na celu wyjaśnienie stale występujących nieporozumień związanych z nakazami zabezpieczenia dostępu do gospodarstw przed zwierzętami dzikimi oraz nakazami zbierania padłych zwierząt dzikich w sytuacji, gdy te zwierzęta należą do gatunków chronionych. W takich przypadkach IW spotyka się z zarzutami naruszania przepisów ustawy o ochronie przyrody.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga częściowo przyjęta Przyjęta w zakresie pkt 21.
119.	art. 29 ust. 2	GLW proponuje dodanie możliwości wydania nakazu gromadzenia lub prowadzenia określonego rodzaju dokumentacji. Ma to znaczenie w przypadku nakazania dokumentowania czynności odkażania, oczyszczania, stosowania produktów, itp.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
120.	art. 29 ust. 2	GLW proponuje dodanie możliwości wydania nakazu znakowania zwierząt lub tusz zwierzęcych wraz z określeniem sposobu znakowania.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta

		Ma to znaczenie w przypadku zaistnienia potrzeby dodatkowego oznakowania zwierząt lub tusz zwierzęcych.			
121.	art. 29 ust 4 pkt 15 lit b	GLW proponuje rozważenie dopisania zapisu o obowiązku utrzymywania wskazanej w przepisie infrastruktury przez właściwe podmioty.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
122.	art. 29 ust. 4 pkt 15 lit. c	GLW proponuje dopisanie „lub innych urządzeń służących dezynfekcji także utrzymywania tych mat lub urządzeń po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
123.	art. 29 ust. 4 pkt 19	Po wyrazach „dróg publicznych” proponuje się dodanie wyrazów „lub linii kolejowych”. Ponadto w lit. b proponuje się po wyrazach: „wykonywania przeszkód technicznych, w szczególności budowy ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych” dodanie wyrazów: „lub innych barier”. Chodzi tu o bariery wykonywane przy wykorzystaniu preparatów zapachowych (np. Hukinol) lub odstrasżających (np. Penergetic b).	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
124.	art. 29 ust. 4 pkt 19	(nakaz odłowu zwierząt łownych) – proponuje się słowo „łownych” zmienić na „dzikich” (nie każde zwierzę dzikie jest łownym, a może wymagać odłowienia). Ponadto po wyrażeniu: „w tym ich uśmiercenia”, wskazane jest dodanie zapisu „oraz zagospodarowania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego”.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
125.	art. 29 ust. 4 pkt 21	GLW proponuje następujące rozszerzenie przepisu: 21) nakaz poszukiwania, zbierania lub usuwania padłych zwierząt;”. Propozycja lepiej oddaje właściwy sens przepisu. GLW proponuje przewidzenie możliwości wypłaty wynagrodzenia za czynności podmiotom wykonującym nakaz.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
126.	art. 29 ust. 8	GLW proponuje rezygnację z dotychczasowej formuły związanej z wejściem w życie aktów prawnych i usunięcie tego przepisu. Wówczas rozporządzenia będą wchodzić w życie zgodnie z zasadami określonymi art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
127.	art. 30	Nie jest jasne, czy kompetencja MRiRW opisana w tym art. obejmuje przypadki wydania rozporządzenia na wypadek zagrożenia wystąpienia choroby zwierząt, jak również, czy obejmuje możliwość zastosowania wszystkich środków wymienionych w art. 29 ust. 4.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
128.	art. 32 ust. 6	Powinien wskazywać, że decyzję w sprawie ryczałtu wydaje powiatowy lekarz weterynarii. Obecne brzmienie pozostawia wątpliwość co do formy prawnej rozstrzygnięcia a także sugeruje, że to PLW ustala wysokość ryczałtu co jest sprzeczne z art. 32 ust. 8 gdzie zastrzeżono to do kompetencji ministra.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta Zaproponowano nowe brzmienie przepisu.

129.	art. 36	W związku z treścią tego przepisu powstaje wątpliwość, czy zasadne jest wpisywanie nakazów wymienionych w art. 28 ust. 2 pkt 15 i 16 oraz art. 29 ust. 2 pkt 15 i 16 oraz 23 jako środków nakazywanych w rozporządzeniu – akcie prawa miejscowego, skoro te obowiązki mają być realizowane na wniosek organu IW w procedurze określonej w odrębnym przepisie.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
130.	Art. 33 ust 2	Po wyrazie „przypadku” zamienić słowo „niewykonywania” na „niewykonania”	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
131.	art. 36 ust. 1 pkt 1	Po wyrazach „dróg publicznych” proponuje się dodanie wyrazów „lub linii kolejowych”. Ponadto w lit. b proponuje się po wyrazach: „wykonywania przeszkód technicznych, w szczególności budowy ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych” dodanie wyrazów: „lub innych barier”. Chodzi tu o bariery wykonywane przy wykorzystaniu preparatów zapachowych (np. Hukinol) lub odstrasżających (np. Penergetic b).	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
132.	art. 38 ust. 1	Nałożenie na granicznego lekarza weterynarii obowiązków uregulowanych w art. 26 projektowanej ustawy wydaje się być nadmiarowe i nie uwzględniać specyfiki funkcjonowania punktów kontroli granicznej. W pierwszej kolejności należy wskazać, że co do zasady rzadko kiedy lekarze weterynarii zatrudnieni jako inspektorzy w punktach kontroli granicznej posiadają specjalizację z zakresu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Wynika to z faktu, iż do tej pory zakres obowiązków inspektora w punkcie kontroli granicznej nie wiązał się bezpośrednio ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt. Po drugie, aktualne wyposażenie punktów kontroli granicznej nie do końca zapewnia możliwości wypełnienia wszystkich nakazów związanych z wystąpieniem zagrożenia chorobą zakaźną zwierząt. Wydaje się, że dotychczasowa regulacja, akceptująca wiodącą rolę powiatowego lekarza weterynarii (art. 14c ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej), z którym współpracuje graniczny lekarz weterynarii, jest dostateczna i w takiej formie powinna pozostać	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
133.	art. 40	GLW zwraca uwagę, że z treści delegacji nie wynika jasno zakres środków zwalczania możliwych do zastosowania w rozporządzeniu MRiRW, podczas gdy z art. 170 rozporządzenia 2016/429 wydaje się wynikać, że środki te mogą dotyczyć jedynie ograniczeń w przemieszczaniu.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
134.	art. 40 1 pkt 1	W ust. 1 pkt 1) proponuje się dodać po: „krajowe środki zwalczania” stwierdzenie: „i nadzoru” albo „i kontroli” w zakresie nieuregulowanym w przepisach (...). Lit. a wskazuje, że część środków dla chorób z kat. C	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta

		przepis ten pozwoli przyjąć te same kryteria oceny spełnienia obowiązku niezależnie, czy dotyczą one zwierzęcia stale przebywającego w Polsce, czy przebywającego przejściowo.			
138.	art. 45 ust. 5	GLW proponuje zastąpienie zwrotu „zaświadczenie” zwrotem „pisemne potwierdzenie”. Propozycja związana jest z rozbieżnościami w klasyfikowaniu jakiego rodzaju dokument stanowi „zaświadczenie” wymienione w tym przepisie.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga częściowo przyjęta
139.	art. 45 ust. 7 pkt 3	GLW proponuje jego wykreślenie.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
140.	art. 45 ust. 7 pkt 4	GLW proponuje wykreślenie godziny szczepienia psa	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
141.	art. 45 ust. 8	GLW zwraca uwagę, że obecne zastosowanie odpowiednika do art. 45 ust. 8 projektowanej ustawy z ustawy o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, powoduje, że wykazy zaszczipionych psów nie są przekazywane do powiatowego lekarza weterynarii, a pytani o brak takiego przekazania lekarze weterynarii twierdzą, że nie przekazują, bo nie mają szczepień. Informacja ta jest nie do zweryfikowania przez powiatowego lekarza weterynarii, który nie ma podstaw do kontroli gabinetu lekarsko weterynaryjnego w tym zakresie. Stąd też warto zastanowić się nad dopisaniem ustępu, który nakaze przekazanie do PLW informacji o braku przeprowadzenia szczepienia w miesiącu poprzedzającym. W tym miejscu warto też rozważyć, czy informacje zawarte w wykazie jak i ewentualnie informacja o braku szczepienia nie powinna być składana pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie byłby obowiązany do zawarcia w swoim oświadczeniu klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastąpić powinna pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga częściowo przyjęta Uwaga przyjęta, bez wprowadzenia rygoru odpowiedzialności karnej.
142.	art. 45 ust. 9	GLW proponuje dodanie „współpracując z właściwymi powiatowymi lekarzami weterynarii, jeśli istnieje taka potrzeba”.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
143.	art. 45 ust 10	Szczepienie psów przeciwko wściekliźnie nie jest czynnością wyznaczaną z urzędu. Nie jest jasnym zapis „mając na względzie zapewnienie możliwości przeprowadzenia szczepień” – w jaki sposób określenie jego ceny maksymalnej gwarantuje możliwość przeprowadzenia szczepienia, jeśli nie nakazujemy prywatnemu podmiotowi wykonywania takich szczepień. Może to wręcz skutkować faktem, że jeśli cena nie będzie opłacalna np. na skutek inflacji, zmiany ceny szczepionki itp. to taki	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta

		podmiot będzie wolał nie prowadzić szczepień profilaktycznych tak ważnej choroby niż narażać się na konsekwencje prawne pobierania ceny wyższej niż dozwolona. Obecnie ostatnie rozporządzenie „w sprawie maksymalnej wysokości wynagrodzenia lekarzy weterynarii za dokonanie szczepienia psa przeciwko wściekliznie” pochodzi z 2005 roku – ustalona cena to 15 zł. Może trzeba wprowadzić zapis, żeby wynosiło ustalony % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.		
144.	art. 46	GLW proponuje rozważenie dopisanie do katalogu zwierząt również zwierząt futerkowych, trzmieli, zwierząt wielbłądowatych oraz ryb bez wskazania, że chodzi o ryby słodkowodne.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
145.	art. 46 ust. 1	GLW proponuje dopisanie zakażenia wirusem choroby Aujeszkiego u świń (kat. C+D+E) jako choroby przy zwalczaniu której przysługuje odszkodowanie ze środków z budżetu państwa. Zakażenie ADV jest zgodnie z rozporządzeniem 2016/429 chorobą kategorii C, a więc chorobą umieszczoną w wykazie, która ma znaczenie dla niektórych państw członkowskich (w tym też Polski) i w odniesieniu do której potrzebne są środki, aby zapobiec jej rozprzestrzenianiu się na te części Unii, które oficjalnie są wolne od choroby lub które mają programy likwidacji danej choroby umieszczonej w wykazie. Terytorium Polski jako terytorium wolne od zakażenia ADV w przypadku wystąpienia ogniska zakażenia ADV u świń musi podjąć środki w celu jej zwalczania zgodnie z RDK 2020/689 załącznik IV Część V Rozdział 2 Sekcja 2 i tym samym uniknięcia zawieszenia tego statusu. Jednym z warunków odstępstwa od zawieszenia statusu jest usunięcie wszystkich świń w zakładach dotkniętych chorobą. Usunięcie to odbywa się poprzez zabicie/poddanie ubojowi wszystkich zwierząt w ognisku choroby. W związku z powyższym, za świnię zabite/poddane ubojowi w ramach zwalczania ADV u świń w PL w przypadku wykrycia ogniska choroby powinno przysługiwać odszkodowanie ze środków budżetu państwa. Należy podkreślić, że zakażenie wirusem choroby Aujeszkiego na terytorium Polski nie może być już objęte nieobowiązkowym programem likwidacji choroby kat. C, gdyż zgodnie z art. 31 ust. 2 lit a RPEiR 2016/429 nieobowiązkowy program likwidacji obowiązuje do momentu, gdy zostaną spełnione warunki przyznania statusu obszaru wolnego od choroby dla terytorium państwa członkowskiego lub strefy, zgodnie z art. 36 ust. 1, bądź dla kompartmentu, zgodnie z art. 37 ust. 2. Enzootyczna białaczka bydła również należy zgodnie z AHL do chorób kategorii C a	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta

		została umieszczona w wykazie chorób, za które przysługuje odszkodowanie.		
146.	art. 46 ust. 2	GLW proponuje przepisowi nadać brzmienie: „2. Odszkodowanie przysługuje w wysokości wartości rynkowej zwierzęcia rozumianej jako ekwiwalent szkody rzeczywistej związanej z jego zabiciem lub ubojem, powiększonej o obowiązujący podatek VAT (wartość brutto).”. Główny Lekarz Weterynarii wskazuje na stale występujące problemy związane z szacowaniem wartości rynkowej zwierząt, dotyczące praktyki uwzględniania przez rzeczoznawców oraz biegłych sądowych nie tylko wartości samego zwierzęcia oraz uszczerbku majątkowego jaki hodowca poniósł w związku z jego zabiciem (czyli szkody rzeczywistej), lecz również zysków jakie mógłby osiągnąć hodowca, gdyby w dalszym ciągu utrzymywał to zwierzę np. poprzez sprzedaż mleka, miodu, czy jaj (czyli utraconych korzyści). Prowadzi to, zdaniem Głównego Lekarza Weterynarii, do nieuzasadnionego zawyżania odszkodowań wypłacanych hodowcom zwierząt. Uwzględnienie kwot brutto eliminuje niepewność co do obliczania odszkodowania i pokrywa wszystkie związane z tym koszty, w tym potencjalne podatki.	Główny Lekarz Weterynarii	Częściowo uwzględniona
147.	art. 46 ust. 3	W ustępie 3 proponuje się dodać przed słowem „średniej” wyrazy: „Wzorów, tabel lub danych publikowanych na stronach internetowych Głównego Lekarza Weterynarii lub na podstawie”. GLW proponuje rozważenie odejścia od instytucji szacowania, na rzecz korzystania z narzędzi przewidzianych przez MRiRW, np. tabel lub wzorów. Dlatego proponujemy rozważenie dopisania fakultatywnej delegacji dla MRiRW do opracowania takich narzędzi, które w razie ich opracowania byłyby stosowane w pierwszej kolejności a rzeczoznawcy dopiero, gdy takich narzędzi nie będzie.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
148.	art. 47	GLW proponuje przeniesienie obowiązku prowadzenia list rzeczoznawców na szczebel starostów. Może to przyczynić się do zmniejszenia problemu dostępności rzeczoznawców na szczeblu pojedynczej gminy a jednocześnie nie wpłynie negatywnie na znajomość przez te osoby lokalnych uwarunkowań.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta Nie przewiduje się prowadzenia takich list.
149.	art. 47 ust. 2	GLW wskazuje, że wymóg posiadania wiedzy praktycznej jest trudny do realizacji i weryfikacji.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta

150.	art. 47 ust. 6	GLW proponuje dopisanie również numeru telefonu i adresu poczty email. Wskazane byłoby zobowiązanie wójta do przedstawiania corocznie do końca I kwartału zaktualizowanej listy rzeczoznawców	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
151.	art. 47 ust. 7 pkt 1 lit. a	Wójt odwołuje rzeczoznawcę na wniosek PLW gdy ten przestał spełniać warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 w ust. 1 tegoż artykułu nie ma pkt 6	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
152.	art. 48 ust. 1	GLW pragnie zauważyć, że przepis jest fikcją i nigdy nie był stosowany zgodnie z tym jak wymaga tego ustawa, w związku z tym proponuje następującą redakcję tego przepisu: „1. W przypadku zwierzęcia, które może być poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi, odszkodowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pomniejsza się o kwotę uzyskaną ze sprzedaży tego zwierzęcia w celu uboju.”	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
153.	art. 48 ust. 2	W art. 48 ust. 2 projektu GLW proponuje następujące brzmienie przepisu: „2. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 1, ze środków budżetu państwa przysługuje również za zniszczone z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, niejadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, pasze, ściółkę oraz sprzęt, które nie mogą być poddane odkażaniu.”	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga częściowo przyjęta Nie uwzględniono uwagi w zakresie dodania zakresie ściółki, termin „materiał biologiczny” wprowadzono zamiast niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego.
154.	art. 48 ust. 3	W art. 48 ust. 3 projektu GLW proponuje następujące brzmienie przepisu: „3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, pasz, ściółki oraz sprzętu, określonej na podstawie wzorów, tabel lub danych publikowanych na stronach internetowych Głównego Lekarza Weterynarii lub alternatywnie na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii oraz 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego lekarza z prowadzonej przez niego listy rzeczoznawców.” Jednocześnie GLW zauważa, że zaproponowane pierwotne brzmienie przepisu w części wstępnej błędnie odnosi się do „odszkodowanie, o którym mowa w art. 46 ust. 1” Odszkodowanie z art. 48 ust. 3 i z art. 46 ust. 1 są traktowane w projekcie jako oddzielne rodzaje odszkodowania, a art. 46 ust. 1 ma już analogiczną regulację opisaną w art. 46 ust. 3	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga częściowo przyjęta Uwzględniono uwagę z akapitu drugiego.

155.	art. 48 ust. 4	Jest nieprawidłowo umiejscowiony bądź niepoprawnie sformułowany. Norma tego przepisu sugeruje, że szacowanie o którym mowa odbywa się wyłącznie w odniesieniu do rzeczy opisanych w art. 48 ust. 2, a nie zarówno do art. 48 ust. 2 jak i 46 ust. 1.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
156.	art. 48 ust. 5	GLW pragnie zauważyć, że temat ujęty w tym ustępie powinien być osobną jednostką redakcyjną o następującym brzmieniu: „1. Odszkodowania, o których mowa w art. 46 ust. 1 oraz art. 48 ust. 2 nie przysługują za wszystkie zwierzęta objęte nakazem zabicia lub uboju oraz wszystkie produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, niejadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, pasze oraz sprzęt, objęte nakazem zniszczenia: 1) jeżeli posiadacz zwierzęcia wprowadził do swojego zakładu zwierzę z gatunku podatnego, o którym wiedział, że jest chore, zakażone lub podejrzane o zakażenie lub chorobę; 2) jeżeli posiadacz zwierzęcia wprowadził do swojego zakładu zwierzę z gatunku podatnego nieoznakowane lub co do którego nie może wskazać zbywcy zwierzęcia, jeśli nie zgłosił faktu nabycia tego zwierzęcia zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt; 3) jeżeli zwierzęta w stadzie były rozmnażane z naruszeniem przepisów obowiązujących w tym zakresie, w okresie 12 miesięcy przed stwierdzeniem choroby określonej w załączniku 1; 4) jeżeli posiadacz zwierzęcia w okresie 30 dni przed stwierdzeniem choroby określonej w załączniku 1 wprowadził do swojego zakładu produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego, lub niejadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, o których posiadacz zwierzęcia wiedział, że mogły być skażone czynnikiem zakaźnym wywołującym tę chorobę; 5) jeśli przez upływem sześciu miesięcy od dnia zakończenia w zakładzie ostatecznego oczyszczenia i odkażenia, wykonanego w związku ze zwalczaniem ogniska choroby określonej w załączniku 1, ponownie zostanie stwierdzone ognisko tej choroby w tym zakładzie; 6) jeśli zwierzęta stanowią własność podmiotów prowadzących: a) zarobkowy transport zwierząt lub transport wykonywany w związku z prowadzeniem innej działalności gospodarczej, b) targi wystawy, pokazy lub konkursy zwierząt, c) obrót zwierzętami, d) obrót produktami pochodzenia zwierzęcego, jajami wylęgowymi lub paszami	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta

	e) ubój zwierząt lub produkcję mięsa w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego. 2. Posiadaczowi zwierzęcia przysługuje odszkodowanie, o których mowa w art. 46 ust. 1 oraz art. 48 ust. 2, zmniejszone o: 1) od 15% do 30% – jeżeli w okresie ostatnich 6 miesięcy przed stwierdzeniem ogniska choroby określonej w załączniku 1, nie zastosował się, w odniesieniu do zwierząt z gatunków podatnych, do obowiązków określonych w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 2; 2) od 15% do 40% – jeżeli posiadacz zwierzęcia nie zastosował się do obowiązków określonych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w okresie 30 dni przez wystąpieniem ogniska choroby określonej w załączniku 1 do obowiązków nałożonych na podstawie art. 26, lub określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28, art. 29 lub art. 30 w celu przeciwdziałania wystąpieniu lub zwalczania tej choroby; 3) od 15% do 25% – jeżeli wprowadził do swojego zakładu zwierzę z gatunku podatnego z naruszeniem przepisów obowiązujących w tym zakresie. 3. Wysokość odszkodowania, o których mowa w art. 46 ust. 1 oraz art. 48 ust. 2, od którego odejmuje się zmniejszenia wymienione w ust. 2 oblicza się sumując wartość rynkową wszystkich zwierząt objętych nakazem zabicia lub uboju oraz wartość rynkową wszystkich produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, pasz, ściółki oraz sprzętu, objętych nakazem zniszczenia. 4. Zmniejszenia odszkodowań, o których mowa w ust. 3 sumują się. W przypadku gdy suma zmniejszeń odszkodowań wyniesie 100%, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję o odmowie przyznania odszkodowania.” Propozycja zmiany wprowadzenia do wyliczenia związana jest z praktyką sądową związaną z odmową przyznania odszkodowania ograniczoną wyłącznie do zwierząt, których dotyczy stwierdzone uchybienie. Główny Lekarz Weterynarii stoi na stanowisku, że ujawnienie wymienionych w zaproponowanym przepisie nieprawidłowości, powinno skutkować odmową wypłaty odszkodowania za całe stado, przy czym istotne jest, aby takie sformułowanie znalazło się wprost w przepisie. Dodatkowo zaproponowano określenie czasokresu, jaki miałby być brany pod uwagę w postępowaniu w sprawie odszkodowania z uwagi na fakt, że stanowi to		

		powtarzający się problem dla terenowych organów Inspekcji Weterynaryjnej. Propozycja zawarta w ust. 1 pkt 1-6 ustawy stanowi sprecyzowanie okoliczności, których ujawnienie powinno skutkować odmową wypłaty odszkodowania za całe stado zwierząt. Są to przykłady rażąco złej woli lub rażącego niedbalstwa hodowców zwierząt mającego bezpośredni wpływ na ryzyko wystąpienia w gospodarstwie choroby zwierząt. W zakresie pkt 1 propozycja stanowi doprecyzowanie już obowiązujących przepisów. W zakresie pkt 2 chodzi o szczególnie poważne naruszenie przepisów o identyfikacji i rejestracji, jakim jest nielegalny obrót zwierzętami nie zarejestrowanymi w bazie. Jeśli jednak posiadacz nabył takie zwierzę, lecz zgłosił zdarzenie do bazy danych, wówczas tego rodzaju zaostrożona odpowiedzialność nie będzie zachodzić i w to miejsce znajdzie zastosowanie proponowany ust. 2 pkt 1. W odniesieniu do pkt 3 propozycja dotyczy naruszenia przepisów regulujących rozmnażanie zwierząt hodowlanych, w szczególności nielegalnego krycia. Z uwagi na ogólny charakter przepisów ustawowych, które stosuje się do różnych chorób zakaźnych zwierząt zaproponowano czasokres 6 miesięcy przed stwierdzeniem choroby, aby było możliwe ujawnienie skutków ewentualnego zawleczenia tą drogą choroby do gospodarstwa. W odniesieniu do pkt 4 propozycja stanowi rozwinięcie już obowiązującej regulacji, która jednakże dotyczy tylko zwierząt. Z uwagi na objęcie przepisem licznej kategorii produktów i przedmiotów proponuje się ograniczenie czasokresu weryfikacji zdarzeń do 30 dni przed stwierdzeniem choroby w gospodarstwie. Propozycja zawarta w pkt 5 stanowi konsekwencję faktu, że od kilku lat Polska boryka się z epizootiami afrykańskiego pomoru świń oraz wysoce zjadliwej grypy ptaków i pojawiły się przypadki hodowców, u których stwierdzone jest ponownie zakażenie zwierząt tymi chorobami. Świadczy to, zdaniem Głównego Lekarza Weterynarii, o niewłaściwym obchodzeniu się ze zwierzętami, lekceważeniu zasad bioasekuracji oraz niewyciąganiu wniosków z popełnianych błędów. Propozycja zakłada odmowę wypłaty odszkodowań dla szczególnie rażących przypadków „recydywy” epizootycznej, gdzie ponowne zakażenie stwierdzone jest przed upływem roku od poprzedniego przypadku w tym gospodarstwie. W zakresie propozycji zawartej w pkt 6 należy zwrócić uwagę na fakt, że w tym przepisie posłużono się terminologią zawartą w projekcie, jednakże działalności wymienione w przepisie obecnie nie występują i nie są zdefiniowane.		

		Propozycja ust. 2 stanowi rozwinięcie i modyfikację propozycji, które były już rozważane w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi dostosowaną do katalogu określonego w ust. 1 tak, aby w rezultacie oba te przepisy obejmowały całość sytuacji skutkujących odmową wypłaty odszkodowania w całości lub w części. Istotą propozycji stanowi wprowadzenie procentowej obniżki kwoty odszkodowania w miejsce formalnej odmowy wypłaty odszkodowania za mniej istotne uchybienia w funkcjonowaniu gospodarstwa. Obecne przepisy, jak również przepisy zawarte w projekcie, są zbyt lakonicznie sformułowane, co często prowadzi do odmów w sytuacji gdy uzasadnione byłoby inne rozstrzygnięcie. Jednocześnie takie decyzje są następnie podważane w sądach jako zbyt formalistyczne. Opisana sytuacja powoduje brak pewności prawa oraz rozbieżności w postępowaniu wobec podobnych przypadków. Zaproponowane procenty obniżek stanowią propozycję do dyskusji. Ustępy 3 i 4 wprowadzają zasady ustalania wysokości odszkodowania oraz wysokości procentowych obniżek. Zgodnie z brzmieniem propozycji, podstawą do obliczenia obniżek będzie suma odszkodowań o których mowa w ust. 1 i 5 ustawy. Umożliwi to powiatowym lekarzom weterynarii indywidualną i bardziej elastyczną ocenę każdego przypadku, a zaproponowane widełki odzwierciedlają stopień zagrożenia wywołanego danym zachowaniem hodowcy. Dodatkowo przewidziano sumowanie kwot obniżek w sytuacji, gdyby w gospodarstwie ujawniono więcej rodzajów nieprawidłowości.		
157.	art. 48 ust 6	Art. 48 ust 6 wprowadza rozróżnienie między odszkodowaniem z art. 46 ust. 1 a odszkodowaniem z art. 48 ust. 2, z którego wynika że tylko w odniesieniu do odszkodowania z art. 46 ust. 1 decyzja PLW jest ostateczna. Logicznie więc odszkodowania z art. 48 ust. 2 procedowane winno być zgodnie z KPA, a więc przez odwołanie do WLW a następnie na ścieżce sądowo-administracyjnej do WSA/NSA. Proponuję dodanie „oraz art. 48 ust. 2”. Względnie przeniesienie odwołań do osobnej jednostki redakcyjnej, tak aby ścieżka odwoławcza do sądu powszechnego była wprost wskazana również dla zwrotu kosztów, o którym mowa w art. 48 ust. 10, co jest zgodne z obowiązującą praktyką, ale wynika jedynie ze słusznościowej interpretacji sądów administracyjnych (np. wyrok z 3.07.2012 I SA/Bd 446/12 Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy)	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
158.	art. 48 ust. 7	Zwracam uwagę, że określenie właściwości rzeczowej do sądu rejonowego, powoduje że możliwe są wielomilionowe spory w których	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta

		zastępstwo procesowe Prokuratury Generalnej nie jest obowiązkowe (art. 7 ust. 2 ustawy o Prokuratury Generalnej RP)		
159.	art. 48 ust. 9	nie obejmuje należności z art. 48 ust. 2 co jest różnicą z obecną ustawą i może negatywnie wpłynąć na możliwość odbudowy gospodarstwa (np. odtwarzania zniszczonego sprzętu)	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
160.	art. 48 ust. 10	GLW proponuje nadać przepisowi następujące brzmienie: Podmiotowi, który dokonał nakładów: 1) związanych z zabiciem lub ubojem zwierząt, transportowaniem zwierząt lub zwłok zwierzęcych albo unieszkodliwieniem zwłok zwierzęcych, w związku z wykonaniem nakazów, o których mowa w art. 46 ust. 1, 2) związanych ze zniszczeniem produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, paszy oraz sprzętu, które nie mogły być poddane odkażaniu, w związku z wykonaniem nakazów, o których mowa w art. 48 ust. 2, 3) związanych z przeprowadzeniem wstępnego oczyszczania i odkażania w związku z wykonaniem nakazów organów Inspekcji Weterynaryjnej wydanych przy zwalczaniu chorób określonych w załączniku 1 przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot poniesionych wydatków albo pokrycie należności z tytułu wykonania usługi. Propozycja nadania nowej treści ust. 10 projektu ustawy związana jest niekompletnością obecnej regulacji, która pomija całkowicie istotne wydatki związane z utylizacją rzeczy wymienionych w pkt 2 jako objętych odszkodowaniem ze środków budżetu państwa. Ponadto wprowadza możliwość zwrotu kosztów oczyszczania i odkażania gospodarstw. Z kolei wprowadzenie możliwości zapłaty należności za wykonaną usługę usuwa fikcję jaką stanowi w dużej mierze przyjęta obecnie konstrukcja „zwrotu poniesionych wydatków”. W wielu przypadkach wydatki objęte ust. 11 ustawy nie są finansowane przez hodowców (którym można by następnie zwrócić poniesione na ten cel wydatki), ponieważ nie dysponują oni odpowiednimi zasobami finansowymi albo wręcz nie chcą ich realizować. W rezultacie powiatowy lekarz weterynarii nie ma komu „zwrócić wydatków” poniesionych w związku z wykonaniem nakazów.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
161.	art. 48 ust. 10	Zaproponowane brzmienie artykułu nie określa, kto rozstrzyga o takim zwrocie (PLW), ani nie precyzuje ścieżki odwoławczej, sugerując, że od rozstrzygnięcia można się odwołać do WLW, a następnie do sądów administracyjnych (patrz także uwagi do art. 48 ust. 6). Warto zatem	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta

		rozważyć uzupełnienie przepisu o wskazanie organu odpowiedzialnego za rozstrzyganie oraz określenie trybu postępowania.		
162.	art. 48	GLW proponuje następujący dodatkowy ustęp w brzmieniu: „Do postępowania prowadzonego w celu egzekucji nakazu zabicia lub uboju zwierząt oraz zniszczenia albo unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych, zniszczenia produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, pasz, ściółki oraz sprzętu, które nie mogły być poddane odkażaniu, a także przeprowadzenia oczyszczania i odkażania, w razie zastosowania środka egzekucyjnego w postaci wykonania zastępczego nie stosuje się art. 129, 132-135 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023, poz. 2505 z późn. zm.). Koszty postępowania egzekucyjnego są pokrywane ze środków budżetu państwa.” Propozycja dodania nowego ust. do art. 48 projektu ustawy ma na celu urealnienie postępowania egzekucyjnego i stosowania środka w postaci wykonania zastępczego w związku z egzekucją w szczególności nakazów zabicia i utylizacji zwierząt i produktów w ramach zwalczania chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania. Obecne przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji obligują powiatowych lekarzy weterynarii do prowadzenia egzekucji nałożonych obowiązków na koszt podmiotów zobowiązanych. Jest to rozwiązanie nieracjonalne w tym przypadku, ponieważ w wielu przypadkach hodowcy nie dysponują wystarczającymi możliwościami finansowymi a nawet jeśli dysponowaliby i na swój koszt wykonaliby nakazy – to i tak ustawa o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt obliuguje powiatowych lekarzy weterynarii do zwrotu wydatków poniesionych na ten cel. W rezultacie obowiązująca procedura generuje konieczność wykonywania szeregu czasochłonnych i skomplikowanych czynności proceduralnych, które nie prowadzą do żadnego rezultatu, ponieważ koszt działań ostatecznie i tak pokrywa budżet państwa.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
163.	Art. 49	W art. 49 pkt 3 lit b proponuje się po słowie „pasz” dodać wyraz „ściółki”	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
164.	art. 50	GLW proponuje nadanie przepisowi następującego brzmienia: „1. Posiadaczowi zwierzęcia, który dopełnił obowiązku zgłoszenia zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przysługuje ze środków budżetu państwa zapomoga za zwierzę które padło:	Główny Lekarz Weterynarii	Projekt ustawy uwzględnił zakres tej uwagi.

		1) zanim organ Inspekcji Weterynaryjnej otrzymał informację o tym zgłoszeniu, jeżeli organ ten stwierdził, że zwierzę padło z powodu zachorowania na chorobę określoną w załączniku nr 1; 2) po tym kiedy organ Inspekcji Weterynaryjnej otrzymał informację o tym zgłoszeniu, lecz zanim został wykonany nakaz zabicia zwierząt lub poddania ich ubojowi. 2. Wysokość zapomogi stanowi 2/3 wartości rynkowej zwierzęcia określonej zgodnie z art. 49. 3. Do ustalania wysokości zapomogi stosuje się odpowiednio przepisy art. 48.” Propozycja nowego brzmienia art. 50 projektu ustawy związana jest z istotną luką, która dotyczy zakresu odpowiedzialności Skarbu Państwa w obecnie obowiązujących przepisach, które zostały przeniesione bez zmian do nowego projektu. Projekt wprowadza tę odpowiedzialność w odniesieniu do zwierząt padłych, jeśli właściciel prawidłowo zgłosił podejrzenie (art. 50) oraz zabitych lub ubitych w celu wykonania nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej (art. 49). Brak jest jednak regulacji przewidujących odpowiedzialność Skarbu Państwa za zwierzęta padłe pomiędzy prawidłowym zgłoszeniem a zabiciem lub ubojem stada w związku z wykonaniem nakazu. Główny Lekarz Weterynarii nie widzi powodu dalszego utrzymywania tego stanu rzeczy.		
165.	art. 56	W ocenie GLW sformułowanie „w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu” jest niezrozumiałe. Nie jest wiadome o jakiego rodzaju przypadki chodzi.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
166.	art. 56 pkt 2 lit. a	GLW wskazuje, że zwrot: „obejmujący również zakłady lub podmioty inne niż zakłady i podmioty wymienione w tiret pierwsze-tiret siódme oraz w lit. b, jakie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 3” jest niezrozumiały.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
167.	art. 56 i 57	Pojawia się problem z rejestracją i zatwierdzaniem tzw. grup zakładów akwakultury – do tej pory numer weterynaryjny składał się z cyfr, z których: 1) pierwsza i druga oznaczają symbol województwa nadany województwom; 2) trzecia i czwarta oznaczają symbol powiatu nadany powiatom danego województwa; 3) piąta i szósta oznaczają symbol określający zakres i rodzaj działalności nadzorowanej prowadzonej przez podmiot;	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta

		4) siódma i następne informują o kolejności podejmowania w danym powiecie danego rodzaju działalności nadzorowanej.		
168.	art. 57	Koncepcja wyznaczenia 3 różnych organów nadzorujących grupy zakładów akwakultury, dodatkowo różnych stopni w rozumieniu KPA, jest w ocenie GLW błędna. Zakłady prowadzące ten sam rodzaj działalności będą nadzorowane w tym samym zakresie przez różne organy, które będą w jednych sprawach organami I instancji a w takich sprawach innych podmiotów organami wyższego stopnia. W ocenie GLW proponowane rozwiązanie przyczyni się do powstania chaosu w systemie nadzoru IW. Dodatkowo projekt nakłada na GLW sprawowanie nowego zadania związanego z prowadzeniem kontroli urzędowych w I instancji oraz bycia organem wyższego stopnia bez uwzględnienia w OSR konieczności wzmocnienia kadrowego GIW. Zdaniem GLW należy wyznaczyć w sposób jednolity organ nadzorujący grupy zakładów i powinni to być WLW, niezależnie od lokalizacji zakładów grupy. W razie gdyby jakieś zakłady grupy znalazły się poza obszarem właściwości danego WLW powinien on mieć możliwość zlecenia kontroli tym WLW, na obszarze właściwości, których znajdują się pozostałe zakłady.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
169.	art. 57 ust. 2	Ponadto GLW zauważa, że wskazany zapis, że WLW lub GLW będą prowadzić kontrole urzędowe oraz inne czynności urzędowe w kompartmencie, oznacza, że będą one organem pierwszej instancji. To implikuje, że będą odpowiedzialne za pobieranie i opłacanie prób do badań, podpisywanie umów z ULW oraz wydawanie decyzji administracyjnych np. w zakresie zwalczania chorób zakaźnych. Na jakiej podstawie prawnej miałyby się to odbywać?	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
170.	art. 58 pkt 5	GLW wskazuje, że zwrot: „zakłady i podmioty wymienione w tiret pierwsze-tiret siódme oraz w lit. b, jakie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 3” jest niezrozumiały.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
171.	art. 62	GLW wskazuje, że rejestr PLW powinien również zawierać informacje określone w art. 84 ust. 1 lit. b (iii) rozporządzenia 2016/429 tj. kategorie, gatunki, liczbę lub liczbę utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiału biologicznego, które podmioty te zamierzają odpowiednio utrzymywać lub przetrzymywać w zakładzie, oraz potencjał zakładu. Z punktu widzenia nadzoru IW jest to jedna z najważniejszych informacji zawartych w rejestrze.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta

172.	art. 65 ust. 3	GLW wskazuje, że ustawa niedostatecznie reguluje sprawę zatwierdzenia kompartmentu. Wydaje się, że uzasadnione byłoby wprowadzenie delegacji dla MRiRW do określenia szczegółowych wymagań dla kompartmentów w odniesieniu do poszczególnych chorób zwierząt.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
173.	art. 65 ust. 4	GLW wskazuje, że uzasadnione byłoby wprowadzenie regulacji dotyczących postępowania ze zwierzętami w zakładach, wobec których wydano decyzję o likwidacji zakładu. Ponadto należy wskazać następstwa likwidacji. Przepis dotychczasowej ustawy nie wprowadzał żadnych rozwiązań w tym zakresie, co w przypadku podmiotów podlegających procedurze rejestracji skutkowało ponownym wnioskiem o rejestrację składanym niejako „następnego dnia” po wydaniu decyzji.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
174.	art. 65 ust. 4	Ponadto dla GLW nie jest jasne, dlaczego przepis ten ma dotyczyć działalności rejestrowanej, a nie działalności zatwierdzonej.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
175.	art. 66-67	GLW proponuje, żeby organem właściwym do rejestracji, zatwierdzania i prowadzenia rejestrów grup zakładów akwakultury o położeniu ponad powiatowym był WLW.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
176.	art. 67	Praktycznym problemem prowadzenia rejestrów zakładów jest zaprzestanie prowadzenia działalności przez podmiot bez informowania o tym IW a także śmierć strony. W odniesieniu do wykreślenia podmiotów z rejestru wskazane byłoby rozwiązanie analogiczne do art. 65 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia "Wykreślenie z rejestru zakładów następuje na podstawie: [...] decyzji właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, jeżeli zakład zaprzestał działalności w zakresie produkcji lub obrotu żywnością lub materiałami i wyrobami przeznaczonymi do kontaktu z żywnością, a podmiot działający na rynku spożywczym lub na rynku materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością nie złożył wniosku, o którym mowa w pkt 1" Dla podmiotów które zaprzestały działalności, a w odniesieniu do zakładów prowadzonych przez osoby zmarłej np. jako uzupełnienie art. 67 „4. Wykreślenie z rejestru zakładów następuje na podstawie decyzji powiatowego lekarza weterynarii w przypadku zaprzestania działalności zakładu w związku ze śmiercią podmiotu prowadzącego zakład w terminie 6 miesięcy od dnia śmierci podmiotu. Decyzję o wykreśleniu pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia."	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta

177.	art. 67 ust. 3	GLW wskazuje że przepis dotyczący udostępniania rejestrów powinien dotyczyć rejestru wszystkich zakładów i podmiotów a nie tylko grup zakładów akwakultury, zwłaszcza, że w art. 68 przewidziano, że GLW prowadzi rejestr zbiorczy, który nie może powstać bez udostępnienia mu danych z rejestrów PLW i WLW. Jednocześnie GLW zauważa, że uzasadnione byłoby jasne wskazanie w ustawie, że IW może utworzyć system informatyczny służący grupowaniu, analizowaniu i wymianie w Inspekcji Weterynaryjnej informacji pozyskiwanych w ramach nadzoru oraz zawartych w prowadzonych rejestrach. System powinien również umożliwiać automatyczny import informacji do bazy. Mając na uwadze, że tworzona jest nowa ustawa, która będzie określać zasady pracy organów IW w newralgicznym obszarze na wiele lat, taki przepisy wydaje się niezbędny.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga częściowo przyjęta Nie przyjęto części uwagi dot. systemu teleinformatycznego.
178.	art. 68	GLW proponuje dodanie ustępu 4 w brzmieniu: „4. Główny Lekarz Weterynarii przetwarzając dane zawarte w zbiorczym rejestrze, a także informacje przekazywane przez powiatowych lekarzy weterynarii oraz wojewódzkich lekarzy weterynarii może opracowywać narzędzia cyfrowe służące systematyzowaniu, grupowaniu, wizualizowaniu oraz komasowaniu tych danych i informacji, które następnie wykorzystuje lub udostępnia powiatowym lekarzom weterynarii oraz wojewódzkim lekarzom weterynarii do wykorzystania w ramach nadzoru sprawowanego nad zakładami, przewoźnikami, podmiotami, zakładami akwakultury oraz grupami zakładów akwakultury oraz do działań w celu wykrywania, zapobiegania i zwalczania chorobom zwierząt, a także w celach sprawozdawczych i na potrzeby powiadomień, o których mowa w rozporządzeniu 2020/2002”. GLW zauważa, że sensem zbierania informacji jest zapewnienie możliwości ich efektywnego przetwarzania i wykorzystywania w realizacji zadań. Projekt ustawy pomija ten aspekt, który w ostatnich latach nabiera coraz większego znaczenia z uwagi na postęp w technologiach cyfrowych oraz upowszechnienie komunikacji elektronicznej. Także w GIW w ostatnich latach opracowano narzędzie czerpiące z danych gromadzonych przez IW stanowiące elektroniczną bazę danych i wiedzy nt zakładów i chorób zwierząt. Dotychczas te działania nie miały jednak dostatecznej podstawy prawnej, co w opinii GLW pomoże zmienić proponowany przepis.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
179.	art. 71 ust. 3	Rozporządzenie 2017/625 dotyczy kontroli urzędowych związanych z przepisami Unii, a nie krajowymi. Art. 71 ust. 3 projektowanej ustawy	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta

	niewystarczająco reguluje stosowanie tego rozporządzenia, gdyż reguluje zasady stosowania rozporządzenia 2017/625 tylko i wyłącznie do zakładów lub podmiotów innych niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 56 pkt 1 lit. a tiret pierwsze tiret siódme oraz lit. b, jakie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą podlegały rejestracji na zasadach określonych w art. 84, po drugie dotyczy tylko kontroli i innych czynności urzędowych. Zgodnie z definicją z art. 2 rozporządzenia 2017/625 wydanie decyzji z art. 138 nie jest ani kontrolą ani inną czynnością urzędową. Powyższe powoduje, że art. 71 ust. 3 powinien mieć brzmienie: 3. Do zakładów lub podmiotów innych niż zakłady lub podmioty wymienione w art. 56 pkt 1 lit. a tiret pierwsze tiret siódme oraz lit. b, jakie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą podlegały rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 3 stosuje się przepisy rozporządzenia 2017/625 oraz przepisy wydane na podstawie rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych oraz wydawania decyzji z art. 138 tego rozporządzenia. Bez tego doprecyzowania po przeprowadzeniu kontroli i stwierdzeniu uchybień w zakładzie „krajowym” nie będzie możliwości wydania decyzji w oparciu o art. 138 roz. 2017/625 ani żaden inny artykuł. Powyższe rozwiązanie nie jest jednak wystarczające, gdyż przepisów o nadzorze Inspekcji Weterynaryjnej jest bardzo dużo i część z nich stanowi regulację opartą o prawo krajowe. Tytułem przykładu: 1) dobrostan zwierząt dla gatunków inne niż te których dobrostan został uregulowane w prawie UE, 2) działalność w ramach rolniczego handlu detalicznego, działalność w ramach sprzedaży bezpośredniej -w zakresie nieuregulowanym w roz. 178/2002, 3) działalność marginalna, lokalna i ograniczona - w zakresie nieuregulowanym w roz. 178/2002, czy 852/2004, są to przykłady działalności regulowanej przez prawo krajowe, gdzie nadzór sprawuje IW. Dla tej działalności przepisy krajowe nie przewidują wydawania decyzji administracyjnej w przypadku stwierdzenia uchybień, co powoduje obecnie, że za naruszenie w zakresie działalności MLO wynikające z 852/204 PLW ma podstawę wydać decyzję na podstawie art. 138 roz. 2017/625, a dla naruszenia wynikającego z przepisów roz. MRiRW w sprawie działalności MLO takiej możliwości brak.	

		Stąd też postuluję wprowadzenie przepisu ogólnego do ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej w brzmieniu: 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej i urzędowi lekarze weterynarii stosują przepisy rozporządzenia 2017/625 do kontroli urzędowych, wykonywania innych czynności urzędowych oraz wydawania decyzji administracyjnych na podstawie art. 138 rozporządzenia 2017/625 również w celu weryfikacji zgodności z przepisami innymi niż przyjęte na szczeblu Unii lub przez państwa członkowskie w celu stosowania prawodawstwa Unii w obszarach wskazanych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia 2017/625. 2. Prawo do wydawania decyzji administracyjnych na podstawie art. 138 rozporządzenia 2017/625 nie dotyczy urzędowych lekarzy weterynarii wyznaczonych zgodnie z art. 16 i 18. Powyższe pozwoli na uniknięcie chaosu jaki może powstać w sytuacji, gdy w ramach jednej działalności PLW będzie mógł do części uchybień wydać decyzję, a do innej części nie. Co więcej pozwoli na zapewnienie spójność systemu kontroli urzędowych i wykonywania innych czynności urzędowych. Wyłączenie wyznaczanych ULW z prawa wydawania decyzji z art. 138 wynika z art. 31 ust. 3 rozporządzenia 2017/625. 3. Właściwe organy nie przekazują jednostce upoważnionej ani osobie fizycznej uprawnień do podejmowania decyzji dotyczących ich zadań przewidzianych w art. 138 ust. 1 lit. b) i w art. 138 ust. 2 i 3. Przyjęcie tej regulacji powinno być równoznaczne z wykreśleniem art. 71 ust. 3 projektowanej ustawy.		
180.	art. 78 ust. 3	Czy należy z tego zapisu wnioskować, że zwierzęta dla których MRiRW może określić w drodze rozporządzenia wymagania będą mogły pochodzić tylko z zakładów odizolowanych? Wcześniejsze ustępy artykułu nie wskazują na to jednoznacznie, natomiast ustęp 3 może sugerować taką interpretację.		Uwaga niezasadna
181.	art. 79 ust. 2	Zapis w obecnym brzmieniu sam siebie wyklucza – mówi o pozwoleniu wydawanym dla zwierząt, dla których brak jest przepisów w przepisach AHL i wydanych na jego podstawie, warunkując jednocześnie jego wydanie spełnieniem wymagań art. 229 a)-c) rozporządzenia 2016/429: „a) bez uszczerbku dla art. 230 ust. 2, pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium umieszczonego zgodnie z art. 230 ust. 1 w wykazie w odniesieniu do określonego gatunku i kategorii zwierząt lub materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego, lub ze strefy lub kompartamentu takiego państwa trzeciego lub terytorium; -	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta

		warunek nie do spełnienia dla gatunków, o których nie ma mowy w AHL – takie listy nie istnieją. Spełnienie warunku z pkt b) i c) samo się wyklucza, gdyż wskazanych tam list zakładów i warunków zdrowotnych nie ma- dlatego konieczne jest zezwolenie kraju docelowego - GLW			
182.	art. 79 ust. 3	GLW proponuje wydłużenie terminu do 30 dni.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
183.	art. 79 ust. 4	GLW proponuje wskazanie, że uprawnione do złożenia wniosku i do posiadania zwierząt objętych wnioskiem mogą być podmioty zarejestrowane przez IW.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
184.	art. 79 ust. 4 pkt. 2	Podanie gatunku powinno być obligatoryjne – możliwość podania samej kategorii, np. „zwierzęta drapieżne” lub „bezkęgowce wodne” – może być zbyt ogólne bo np. dla niektórych bezkręgowców AHL określa warunki przywozowe- mięczaki skorupiaki, konieczne będzie uzyskanie wyjaśnień, co będzie wydłużało postępowanie	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
185.	art. 79 ust. 4 pkt 3	GLW wskazuje, że wymóg jest nieweryfikowalny.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga niezasadna (po uwzględnieniu zmiany z pkt 172)
186.	art. 79 ust. 4 pkt. 4	Należy dodać wymóg wskazania, że zakład pochodzenia zwierząt w kraju trzecim znajduje się pod nadzorem właściwej władzy oraz jej nazwy – umożliwi to weryfikację statusu epizootycznego i zdrowotnego zwierząt będących przedmiotem planowanego przywozu, ocenić ryzyko z nim związane .	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
187.	art. 79 ust. 7	Proponuję nadać brzmienie „Pozwolenie, o którym mowa w ust 1. zawiera określenie wymagań odnośnie zdrowia przywożonych zwierząt, z uwzględnieniem wymagań, o których mowa w art. 234, ust. 1 rozporządzenia 2016/429” brzmienie takie proponowane jest z uwagi na fakt, że nie dla wszystkich zwierząt określono wymagania dla przemieszczania w obrębie Unii (np. bezkręgowce wodne- koralowce, czy zwierzęta drapieżne).	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
188.	art. 79	Po art. 79 GLW proponuje dodać zapis analogiczny jak w art. 81 projektu. Podmiot przywożący zwierzęta/materiał biologiczny na podstawie pozwolenia GLW powinien powiadomić PLW o dotarciu do miejsca przeznaczenia – jak w art. 81.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga niezasadna Taki obowiązek już wynika z projektowanego art. 21b w zmianie ust. o Inspekcji Weterynaryjnej (obecnie art. 23 a ust. z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt)

189.	art. 79 ust. 5 i art. 80 ust. 5	GLW zwraca uwagę, że przepisy o opłatach z ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej muszą być dostosowane do nomenklatury wynikającej z przepisów rozporządzenia 2016/429. Tytułem przykładu nie ma już zakładów drobiu, którym to pojęciem posługuje się prawodawca w poz. 40 załącznika 1 do rozporządzenia o opłatach.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta Uzgodniono, że wykonanie nastąpi w późniejszym terminie.
190.	art. 80 ust. 4	W obligatoryjnych elementach wniosku powinno się również wskazać tak jak w elementach wniosku na przykład w art. 79 ust. 4 jeżeli tam gdzie to właściwe miejsce pochodzenia zwierząt w kraju trzecim, ponieważ dla różnych typów obiektów, są różne typy nadzoru weterynaryjnego, a w związku z tym inne są warunki weterynaryjne do określenia dla obiektów odizolowanych, inne dla gospodarstw, inne dla zwierząt pozyskanych z wolności. Ponadto, w opinii GLW powinno się uwzględnić przesłanki wynikające z projektowanego przepisu zawartego w art. 79 ust. 7-8 z ewentualnym uwzględnieniem uwarunkowań wynikających z badań naukowych.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
191.	art. 83 ust. 3	GLW proponuje rezygnację z dotychczasowej formuły związanej z wejściem w życie aktów prawnych i usunięcie tego przepisu. Wówczas rozporządzenia będą wchodzić w życie zgodnie z zasadami określonymi art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
192.	art. 84	GLW zauważa, że wprowadzanie środków nadzwyczajnych na szczeblu województwa zostało już uregulowane wcześniej w art. 29 ust. 3. Wydaje się uzasadnione dokonanie korekty tego art., skoro środkom nadzwyczajnym poświęcono cały rozdział 6.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
193.	art. 84 ust. 4	GLW proponuje rezygnację z dotychczasowej formuły związanej z wejściem w życie aktów prawnych i usunięcie tego przepisu. Wówczas rozporządzenia będą wchodzić w życie zgodnie z zasadami określonymi art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
194.	art. 86	Nalożenie na granicznego lekarza weterynarii obowiązków uregulowanych w art. 260 lit. a i b rozporządzenia 2016/429 wydaje się być nadmiarowe i nie uwzględniać specyfiki funkcjonowania punktów kontroli granicznej. Ciąg dalszy uzasadnienia jak do art. 38 ust. 1	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
195.	art. 88	Nie jest jasne dlaczego delegacja dla MRiRW zawarta w tym przepisie zawęża zakres stosowania środków nadzwyczajnych do środków wymienionych w art. 269 ust. 1 lit b, c oraz do materiału biologicznego.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
196.	art. 89 ust. 2	GLW proponuje wskazać powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca przeznaczenia w PL jako organu właściwego wykonującego zadania określone w art. 27 ust. 1 akapit pierwszy. Próbkę badawczą i	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta

		diagnostyczne nie podlegają urzędowej kontroli weterynaryjnej na granicy, mogą być wwożone do UE przez „punkt wprowadzenia” a nie wyłącznie przez punkt kontroli granicznej. Niejasnym się wydaje wskazanie GRLW w odniesieniu do wykonywania zadań właściwego organu określonych w ust. 1 lit. c załącznika XII tj. c) w przypadku produktów pośrednich przeznaczonych do produkcji wyrobów medycznych aktywnego osadzania, produktów leczniczych i weterynaryjnych produktów leczniczych – zostały one otrzymane z materiałów, o których mowa w lit. b), jeżeli właściwe organy uznają zastosowanie takich materiałów za uzasadnione dla potrzeb ochrony zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.		
197.	art. 93 ust. 2 i art. 93 ust. 5	Zgodnie z obecnym projektem w przypadku potwierdzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne lub pochodne określone w art. 7 oraz zał. IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje w drodze decyzji zabicie takich zwierząt. Naraża to rolników utrzymujących zwierzęta gospodarskie i inne podmioty działające na rynku pasz na wysokie straty ekonomiczne i utratę dochodów dla gospodarki narodowej. Postępowanie to jest bardziej rygorystyczne niż przepisy unijne, które nie nakładają konieczności podejmowania tak daleko idących działań w przypadku stwierdzenia niedozwolonego białka w paszach dla zwierząt gospodarskich. W opinii Głównego Lekarza Weterynarii tak rygorystyczne podejście nie powinno być stosowane każdorazowo w przypadku stwierdzenia wyniku niezgodnego (np. wykrycia PAP drobiowego w żywieniu drobiu lub PAP wieprzowego w żywieniu trzody chlewnej, czyli w odniesieniu do zwierząt które nie chorują na pasażowalne gąbczaste encefalopatie). Zasady postępowania ze zwierzętami powinny być uzależnione od ryzyka, które wynika ze stwierdzonej nieprawidłowości. Należy mieć również na uwadze możliwość wystąpienia wyników fałszywie dodatnich, spowodowanych wysoką czułością stosowanej metody badania laboratoryjnego RT-PCR. Jednocześnie ze względu na coraz większe zainteresowanie podmiotów skorzystaniem z odstępstw w zakresie stosowania „zakazu paszowego”, powiatowi lekarze weterynarii będą spotykali się z coraz częstszymi przypadkami opisanej powyżej sytuacji, w związku z czym zasadnym wydaje się rozważenie zrewidowania przepisów krajowych w przedmiotowym zakresie.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta

		Postulaty o potrzebie wprowadzenia zmian w ww. przepisach wynikają również z sygnałów zgłaszanych zarówno przez wojewódzkich, jak i powiatowych inspektorów weterynaryjnych, którzy sprawują nadzór nad żywieniem zwierząt gospodarskich paszami zawierającymi przetworzone białka pochodzenia zwierzęcego, jak również przez przedstawicieli związków branżowych będących producentami przedmiotowych materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego (Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego, ABP - Polski Związek Przetwórców). Przedstawiciele Głównego Inspektoratu Weterynarii sygnalizowali o potrzebach rozważenia ww. zmian legislacyjnych na spotkaniach z przedstawicielami Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz pisemnie. proponowana zmiana art. 93 ust. 2 : W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, zwierzęta gospodarskie z gatunku przeżuwaczy mogą być przemieszczane wyłącznie do rzeźni w celu zabicia. Przed dokonaniem przemieszczenia posiadacz zwierząt informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał taką decyzję, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta. proponowana zmiana art. 93 ust. 5 : „W przypadku potwierdzenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich z gatunku przeżuwaczy były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji, zabicie takich zwierząt”.		
198.	art. 97	GLW proponuje rozważenie przez MRiRW wprowadzenia w jak najszerszym zakresie karalności przy pomocy mandatów karnych. Ponadto GLW zauważa, iż w przypadku usunięcia przepisów mandatowych, należy pozostawić postępowanie wykroczeniowe dla braku ważnego szczepienia przeciwko wściekliźnie. Postępowanie wykroczeniowe w tym przypadku dawało możliwość nałożenia mandatu, który był środkiem adekwatnym do naruszenia i jednocześnie pozwalającym na szybkie ukaranie podmiotu bez konieczności przeprowadzania specjalnego postępowania administracyjnego rodzącego koszty po stronie Inspekcji Weterynaryjnej.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta Uwaga przyjęta w zakresie nakładania kar grzywny w formie mandatu za niezaszczepienie psa przeciwko wściekliźnie.

199.	art. 97 ust. 1	nie obejmuje przypadków w którym podmiot nie realizuje nakazów/zakazów wynikających z programów o których mowa w art. 15-18 ustawy	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
200.	art. 97 ust. 1 pkt 2	GLW wskazuje, że przepis odsyła jedynie do normy ogólnej rozporządzenia 2016/429. Prawo nie określa kto jest zobowiązany i kiedy jest zobowiązany a więc nie można stosować kary.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
201.	art. 97 ust. 1 pkt 3	GLW wskazuje, że przepis jest niedookreślony. Nie są znane wymagania, których naruszenie skutkuje karą. Dla osób nie posługujących się biegle prawem UE zakres obowiązku jest całkowicie nieczytelny.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
202.	art. 97 ust. 1 pkt 6	GLW wskazuje, że przepis odsyła jedynie do normy ogólnej rozporządzenia 2016/429. Prawo nie określa kto jest zobowiązany i kiedy jest zobowiązany, a więc nie można stosować kary.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
203.	art. 97 ust. 1 pkt 13	GLW wskazuje, że przepis jest niedookreślony. Nie są znane wymagania, których naruszenie skutkuje karą.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
204.	art. 97 ust. 1 pkt 18	GLW pragnie wyjaśnić, czy pominięcie art. 65 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wśród przepisów, za naruszenie których są przewidziane sankcje, związane jest z wprowadzeniem katalogu środków wymienionego w art. 28 ust. 2 oraz 29 ust. 4 projektu ustawy?	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga niezasadna
205.	art. 97 ust. 1 pkt 20, 22, 24, 27, 29, 32, 35-37, 42, 43, 46-48, 51-53, 55-57, 59, 63, 65-73, 75-86, 90, 91	GLW wskazuje, że przepis jest niedookreślony. Nie są dostatecznie określone przepisy, do których odsyła ten artykuł. Dla osób nie posługujących się biegle prawem UE zakres obowiązku jest nieczytelny.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta
206.	art. 97 ust. 2 pkt 3	Kto będąc lekarzem weterynarii: 3) stosuje weterynaryjne produkty lecznicze niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 42, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 6 - kary w przedmiotowym zakresie powinny być odstrasające, adekwatne i proporcjonalne – proponuje się zmianę wysokości: 4-8	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
207.	art. 98	w rozdziale 8 „Przepisy o karach pieniężnych” planowane jest określanie wysokości kar pieniężnych za stwierdzone naruszenia dotyczące sektora utylizacyjnego poprzez ustalenie „widełek” (np. od 0,3 do 12,9 – przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający).	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta

		Duża rozpiętość „widełek” może utrudniać organom Inspekcji Weterynaryjnej nakładanie odpowiedniej wysokości kar pieniężnych poprzez brak ich ujednolicenia i przypisania do konkretnych naruszeń. Może to prowadzić do sytuacji, w której za to samo naruszenie będą nakładane kary pieniężne w różnych wysokościach. Brak jest dookreślenia od czego powinna być uzależniona wysokość kary pieniężnej np. wagi uppz, kategorii, rodzaju/typu prowadzonej działalności, dochodów/wielkości zakładu czy negatywnych skutków, które spowodował podmiot danym naruszeniem. Należy zaznaczyć, że obecnie obowiązujący system nakładania kar pieniężnych regulowany jest dwoma rozporządzeniami MRiRW, w których w sposób szczegółowy określono konkretną kwotę za konkretne naruszenie. Proponujemy ponowną analizę zaproponowanej rozpiętości kar pieniężnych oraz jej uzależnienie od ww. czynników.		
208.	art. 98 pkt 16	Projektowany artykuł przewiduje kary pieniężne za zanieczyszczenie paszy przeznaczonej dla zwierząt mączką mięsno-kostną lub przetworzonym białkiem zwierzęcym, których stosowanie w żywieniu tych zwierząt jest niedozwolone. Należy rozszerzyć katalog produktów wymienionych w tym artykule o inne białka pochodzenia zwierzęcego, nie mieszczące się w definicji przetworzonego białka pochodzenia zwierzęcego ani nie będące mączkami. Takim przykładem mogą być produkty z krwi, które również są niedopuszczone m.in. w żywieniu przeżuwaczy.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
209.	art. 99	Kary pieniężne powinien móc też nakładać WLW i GLW dla działalności zatwierdzanej przez te organy dotyczącej grup zakładów akwakultury przez nich zatwierdzanych.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
210.	art. 100	GLW zwraca uwagę, że bardzo zbliżony przepis funkcjonuje już w KPA – art. 189d.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
211.	art. 106 pkt 2	GLW proponuje rozciągnięcie przepisów o schroniskach na wszelkie działalności związane z utrzymywaniem zwierząt domowych w liczbie powyżej 5 osobników danego gatunku. Intencją jest objęcie wymaganiami z zakresu dobrostanu także domów tymczasowych, hoteli dla zwierząt, hodowli oraz osób utrzymujących na posesjach duże populacje zwierząt domowych.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
212.	art. 106 pkt 2	W zakresie proponowanego art. 11c ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt – GLW wskazuje, że do działalności schronisk znajduje zastosowanie art. 138 rozporządzenia 2017/625.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga wycofana przez GLW

213.	art. 106 pkt 3	W zakresie propozycji zmiany art. 12h ustawy o ochronie zwierząt – GLW wskazuje, że zasady prowadzenia kontroli wynikają już z rozporządzenia 2017/625.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
214.	art. 106	GLW proponuje dodanie następujących przepisów zmieniających ustawę o ochronie zwierząt: 1) w art. 34 po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu: „4a. W celu zapewnienia właściwej ochrony zwierzętom przeznaczonym do uboju podmiot prowadzący ubojnię rejestruje, w postaci cyfrowej, obraz w miejscach wyładunku tych zwierząt oraz w pomieszczeniach do ich ogłuszania i wykrwawiania we wszystkie dni w roku przez całą dobę. 4b. W przypadku rejestracji obrazu w miejscach wyładunku zwierząt urządzenia rejestrujące obraz ustawia się w taki sposób, aby na obrazie był widoczny stan zwierząt przywiezionych do ubojni, w tym samodzielne opuszczanie środka transportu przez zwierzęta kopytne. 4c. Nagranie obrazu, o którym mowa w ust. 4a, lub jego kopię: 1) wykonuje, utrwalą, opisuje i przechowuje się w sposób umożliwiający ustalenie kto, kiedy, gdzie i w jaki sposób wykonywał czynności w miejscach i pomieszczeniach, o których mowa w ust. 4a; 2) zabezpiecza się przed utratą, uszkodzeniem, dostępem osób nieuprawnionych oraz przed czynnikami mogącymi spowodować utratę lub zniekształcenie zapisu cyfrowego; 3) kopiuje się w tym samym formacie zapisu cyfrowego, w którym pierwotnie je utrwalono, bez dzielenia plików i wprowadzania jakichkolwiek zmian w stosunku do pierwotnie utrwalonego zapisu cyfrowego, w celu wykorzystania kopii zapisu cyfrowego do prowadzonych postępowań w sposób umożliwiający ustalenie kto, kiedy, dla kogo, gdzie i w jaki sposób wykonywał tę kopię; 4) udostępnia się do wglądu osobom sprawującym nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych w danej ubojni w imieniu właściwego powiatowego lekarza weterynarii, przy czym podmiot prowadzący ubojnię przechowuje informację o udostępnieniu w sposób umożliwiający identyfikację kto, kiedy, komu, gdzie, w jaki sposób i w jakim celu udostępnił nagranie obrazu; 5) przechowuje się przez 3 miesiące od dnia pierwotnego utrwalenia zapisu cyfrowego i przekazuje organom Inspekcji Weterynaryjnej na ich żądanie uzasadnione potrzebami prowadzonych przez nie postępowań; 6) niszczy się po upływie okresu określonego w pkt 5. 4d. Do przetwarzania danych osobowych w celu, o którym mowa w ust. 4a, zawartych w nagraniu obrazu, o którym mowa w tym przepisie, lub	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga nieprzyjęta

		kopii tego nagrania podmiot prowadzący ubojnię dopuszcza wyłącznie osoby upoważnione w jego imieniu do przetwarzania danych osobowych.”; 2) po rozdziale 11 dodaje się rozdział 11a w brzmieniu: „Rozdział 11a Kary pieniężne Art. 40a. Kto, będąc podmiotem prowadzącym ubojnię: 1) wbrew obowiązkowi określonymu w art. 34 ust. 4a, nie rejestruje obrazu w miejscach wyładunku zwierząt lub w pomieszczeniach do ogłuszania i wykrwawiania zwierząt, 2) wbrew obowiązkowi określonym w art. 34 ust. 4c pkt 1 lub 2, nie utrwała, nie opisuje, nie przechowuje lub nie zabezpiecza nagrań obrazu lub wykonuje, utrwała, opisuje, przechowuje lub zabezpiecza te nagrania w sposób inny niż określony w tych przepisach, 3) kopiuje nagrania obrazu w sposób inny niż określony w art. 34 ust. 4c pkt 3, 4) wbrew obowiązkowi określonymu w art. 34 ust. 4c pkt 4, nie udostępnia nagrań obrazu osobom określonym w tym przepisie, 5) nie przechowuje nagrań obrazu przez okres określony w art. 34 ust. 4c pkt 5, 6) wbrew obowiązkowi określonymu w art. 34 ust. 4c pkt 5, nie przekazuje nagrań obrazu organom Inspekcji Weterynaryjnej na ich uzasadnione żądanie, 7) wbrew obowiązkowi określonymu w art. 34 ust. 4c pkt 6, nie niszczy nagrań obrazu po upływie okresu określonego w art. 34 ust. 4c pkt 5 – podlega karze pieniężnej w wysokości od dwukrotności do pięciokrotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłoszonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Art. 40b. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 40a, wymierza, w drodze decyzji, powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia ubojni. 2. Ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 40a, powiatowy lekarz weterynarii bierze pod uwagę zakres stwierdzonych naruszeń lub ich stopień, częstotliwość popełnienia w przeszłości naruszeń, o których mowa w art. 40a, a także odpowiednio liczbę zwierząt,		

		liczbę środków transportu lub wielkość produkcji w zakładzie, których dotyczy dane naruszenie. Art. 40c. Kary pieniężne, o których mowa w art. 40a, i są uiszczane na rachunek bankowy właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna. Art. 40d. W zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) do kar pieniężnych, o których mowa w art. 40a, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce położenia ubojni.”		
215.	art. 106	GLW proponuje urealnienie problematyki hodowli i utrzymywania psów ras uznawanych za agresywne. Mając na uwadze przypadki niebezpiecznych zdarzeń z udziałem tych psów wydaje się zasadne wprowadzenie do art. 10 ustawy o ochronie zwierząt przepisów przewidujących podstawę do obligatoryjnego odebrania właścicielowi zwierzęcia w sytuacji cofnięcia zezwolenia na hodowlę i utrzymywanie psa rasy uznanej za agresywną. Ponadto proponuje się również rozważenie wprowadzenia obowiązkowych badań psychologicznych dla osób zainteresowanych hodowlą i utrzymywaniem ras takich psów.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
216.	art. 106	GLW proponuje w art. 15 ustawy o ochronie zwierząt dodanie ust. 2a w brzmieniu: „2a. Do wniosku o wydanie zatwierdzenia scenariusza dołącza się dowód uiszczenia opłaty weterynaryjnej z tytułu złożenia tego wniosku, w wysokości określonej w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej.” W chwili obecnej złożenie wniosku o zatwierdzenie scenariusza występu podlega opłacie weterynaryjnej, natomiast zgodnie z przepisami nieuiszczenie tej opłaty nie daje podstaw do pozostawienia wniosku bez rozpoznania. W rezultacie GIW jest zmuszony do wszczynania wobec osób, które nie są skłonne do uiszczenia opłaty osobnego postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia opłaty, co stanowi zbędne i nieuzasadnione obciążenie komplikujące całą sprawę.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
217.	art. 106	GLW wskazuje na konieczność nowelizacji wadliwego art. 33 ust. 3 i ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt dotyczącą przypadków konieczności bezzwłocznego uśmiercenia zwierzęcia w celu zakończenia jego cierpień. W chwili obecnej przepis ten wydaje się ignorować fakt, że w wielu	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta

		przypadkach konieczność uśmiercenia zwierzęcia może dotyczyć zwierząt gospodarskich i wynikać ze zdarzeń hodowlanych, np. nieudany poród, złamanie kończyny. GLW proponuje nowelizację art. 33 ust. 4 i dodanie pkt 3 i 4 w brzmieniu: „3) ubój z konieczności zwierzęcia gospodarskiego – przez wykwalifikowanego ubojowca; 4) zabicie zwierzęcia gospodarskiego przy użyciu metod opisanych w rozporządzeniu 1099/2009 – przez wykwalifikowanego ubojowca.”.		
218.	art. 111 pkt 2 lit. c	W zakresie pkt 7 lit a ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej GLW proponuje następujące brzmienie przepisu: a) testem do diagnostyki in vitro stosowanym w zakresie diagnostyki chorób zakaźnych zwierząt, o których mowa w załączniku II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”), w tym zoonoz, a także zanieczyszczeń biologicznych w tkankach zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego; Uszczegółowienie chorób zakaźnych wyeliminuje wątpliwości związane z zakresem rejestracji wyrobów in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej.	Główny Weterynarii	Lekarz Uwaga przyjęta
219.	art. 111 pkt 21	W zakresie art. 25h ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej GLW proponuje następujące brzmienie ust. 3: „3. Wnioski, o których mowa w ust. 2, składa się w terminie nie później niż na 90 dni przed:” W przypadku wydawania opinii na podstawie badań wyrobu i weryfikacji dokumentacji GLW proponuje wydłużenie terminu do 90 dni. Wynika to z tego, iż zakłady naukowe wydające opinie są obciążone również innymi terminowymi, planowymi i nie tylko, aktywnościami, które bardzo często kolidują z wpływającymi niespodziewanie wnioskami o wydanie opinii. Dodatkowo zdarzają się sytuacje, że w jednym czasie wpływa kilka wniosków do jednego Zakładu (Eksperta). Przeprowadzenie badań wyrobu wiąże się często z wykonaniem wielu powtórzeń i ocenie kilku parametrów walidacyjnych, które wymagają czasu, ponadto należy dokonać dokładnej analizy przesłanej dokumentacji, również po jej ewentualnym uzupełnieniu lub poprawieniu.	Główny Weterynarii	Lekarz Uwaga przyjęta

220.	art. 111 pkt 21	W zakresie art. 25h ust. 4 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej GLW proponuje następujące brzmienie przepisu: 4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, zawierają: 1) imię i nazwisko albo nazwę wnioskodawcy, jego miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres 2) imię i nazwisko albo nazwę wytwórcy, jego miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres; 3) imię i nazwisko albo nazwę dystrybutora, jego miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres; 4) nazwę handlową wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz nazwy handlowe, pod którymi wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej jest sprzedawany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym; 5) nazwę techniczno-medyczną wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej; 6) przeznaczenie oraz ograniczenia w używaniu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej; 7) wzory opakowań wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej i dołączane do tego wyrobu wzory ulotek w języku polskim. Dane wnioskodawcy z ust. 4 pkt 1 pozwolą wskazać osobę, która ponosi koszty opinii.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
221.	art. 111 pkt 21	W zakresie art. 25h ust. 5 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej GLW proponuje następujące brzmienie przepisu: 5. Do wniosków, o których mowa w ust. 2, dołącza się: 1) dokumentację wytwórcy dotyczącą sposobu i metodyki wykonywania badań przy użyciu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej z uwzględnieniem walidacji i testowania produktu, wyników przeprowadzonych testów lub badań weryfikacyjnych i walidacyjnych; 2) egzemplarz wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej z dołączonym do tego wyrobu wzorem ulotki w języku polskim;	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta

222.	art. 111 pkt 21	W zakresie art. 25h ust. 6 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej GLW proponuje następujące brzmienie przepisu: 6. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy wydaje opinie, o których mowa w ust. 2, w terminie 90 dni od dnia złożenia odpowiedniego wniosku wraz z dokumentacją wytwórcy i egzemplarzem wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej. Uzasadnienie jak do art. 25h ust 3 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta
223.	art. 111 pkt 21	W zakresie art. 25h dodanie ust. 11-15 w brzmieniu: 11. W przypadku otrzymania informacji, że wyrób in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej utracił parametry w okresie ważności opinii, o której mowa w ust 2, Główny Lekarz Weterynarii może: 1) zażądać od wnioskodawcy, o którym mowa w ust 4 pkt 1, udostępnienia jednostce, o której mowa w ust 9, wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej niezbędnego do przeprowadzenia ponownej opinii, o której mowa w ust 2. 2) zlecić badania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w pkt 1, jednostce, o której mowa w art. 9, celem wydania ponownej opinii, o której mowa w ust 2. 12. Koszty wydania ponownej opinii, o której mowa w ust. 11 pkt 2 pokrywa odpowiednio wnioskodawca, o którym mowa ust. 4 pkt 1. 13. Wydanie ponownej opinii, o której mowa w ust. 11 pkt 2, dotyczy: 1) modyfikacji parametrów wpisu wyrobu in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej; 2) wstrzymania wprowadzania do obrotu i do używania wyrobu in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej; 3) wycofania z obrotu i z używania wyrobu in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej;	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta

		4) wydania opinii, o której mowa w ust 2. 14. Informacje na temat opinii, o której mowa w ust 13 są wpisane do wykazu, a w przypadku, o którym mowa w ust. 13 pkt 3, ponadto następuje skreślenia wyrobu z wykazu. 15. W przypadku gdy wnioskodawca, o którym mowa w ust 4 pkt 1 w terminie 30 dni od wezwania Głównego Lekarza Weterynarii, nie udostępni wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej jednostce, o której mowa w ust 9, następuje skreślenie wyrobu in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej z wykazu. Dodane ustępy od 11 do 15 mają zapobiegać sytuacji w których produkt traci swoje właściwości. Po zgłoszeniu do Głównego Lekarza Weterynarii wraz z dowodami na utratę właściwości, wyrób zostaje poddany ponownej opinii. Ust. 15 Ma na celu przymuszenie wnioskodawcy do wykonania ponownej opinii dla swojego wyrobu in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, a także wyznaczenie czasu na działanie dla wnioskodawcy. Skreślenie z wykazu wyrobu in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, co do którego powstały przesłanki utraty parametrów, spowoduje, że w wykazie nie będzie produktów dla których wnioskodawca nie podjął działania w celu wyjaśnienia.		
224.	art. 111 pkt 21	W odniesieniu do art. 25i ust. 2 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej GLW proponuje zmienić wskazany zakres z " 25h ust. 4 pkt 1 i 3-5" na "25h ust. 4 pkt 2-6". (Zaproponowany zakres dotyczy : 2) imię i nazwisko albo nazwę wytwórcy, jego miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres; 3) imię i nazwisko albo nazwę dystrybutora, jego miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres; 4) nazwę handlową wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz nazwy handlowe, pod którymi wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej jest sprzedawany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta

		5) nazwę techniczno-medyczną wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej; 6) przeznaczenie oraz ograniczenia w używaniu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej; Nadanie ekskluzywności dla podmiotów rejestrujących wyroby in vitro stosowane w medycynie weterynaryjnej. Zapobiega to wykorzystania wpisu przez konkurencyjne firm, korzystające z wpisu bez ponoszenia kosztów i wysiłku związanego z uzyskaniem opinii dla wyrobu in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej.		
225.	art. 111 pkt 21	W zakresie art. 25i ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej GLW proponuje dodać ust. 4 o następującym brzmieniu: 4. Główny Lekarz Weterynarii określa wyrób in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej z wykazu, o którym mowa w ust. 3: a) gdy upłynął termin opinii, o której mowa w art. 25h ust 2; b) w przypadku uzyskania ponownej opinii, o której mowa w art. 25h ust. 13 pkt 3; c) na wniosek. Ust 4 określa przypadki skreślenia z wykazu wyrobów in vitro, tak aby w wykazie znajdowały się wyłącznie wpisy pozytywnie zaopiniowane i będące w aktualnej ofercie producenta/dystrybutora/importera.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
226.	art. 111 pkt 7 lit c	W zakresie zmian art. 19 ust. 9 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej i wprowadzeniu obowiązku bieżącego informowania MRiRW „o wszelkich działaniach, decyzjach i ustaleniach związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt”. Nie jest zrozumiały cel takiej regulacji grożący paraliżem funkcjonowania GIW.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
227.	art. 111 pkt 7 lit c	W zakresie zmian art. 19 ust. 9 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej i wprowadzeniu obowiązku półrocznego sprawozdawania do MRiRW o współpracy GLW z KE – GLW proponuje sprawozdawanie w cyklu rocznym. Uzasadnione byłoby również wskazane co powinno się w sprawozdaniu znaleźć.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
228.	art. 112	W art. 112 pkt 27 uchyla się art. 59-62. W art. 61 ust. 1 lit. c „u.o.z.z.” znajduje się m. in. delegacja ministra właściwego do spraw rolnictwa do	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta

		określenia, w drodze rozporządzenia sposobu prowadzenia dokumentacji związanej ze zwalczaniem choroby. Po wejściu w życie projektu w obecnym kształcie zniknie podstawa prawna Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji związanej ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, gdyż wg zasad techniki prawodawczej jeżeli uchyla się ustawę, na podstawie której wydano akt wykonawczy przyjmuje się, że taki akt wykonawczy również traci moc. W związku z tym w projekcie ustawy należy uwzględnić wprowadzenie analogicznej delegacji, zostawiając vacatio legis dla art. 61 ust. 1 lit. c, przynajmniej do czasu zmiany tego rozporządzenia.		
229.	art. 112	Należy rozważyć, czy zmiana ustawy w proponowany sposób jest właściwym rozwiązaniem. Istnieje alternatywa w postaci wprowadzenia nowych przepisów – tym bardziej, że w przypadku rozporządzenia 576/2013 będzie ono obowiązywać tylko do 21 kwietnia 2026 r., a po tym terminie obowiązujące będą art. 244 i kolejne rozporządzenia 429/2016 w zakresie przemieszczania zwierząt towarzyszących.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
230.	art. 124	Przyjęta nowelizacja ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815), która miałaby umożliwić przemieszczenie świń poprzez dokonywanie zgłoszeń w systemie ARiMR jest sprzeczna z przepisami rozporządzenia 2023/594. Przepisy tego rozporządzenia, w zakresie w jakim organ zgadza się na przemieszczenie, nie poprzestają bowiem na uzyskaniu rozstrzygnięcia tj. samej zgody na przemieszczenie do czego ma się sprowadzać system wprowadzony w art. 29a ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. Rozporządzenie 2023/594 wymaga określenia warunków transportu, a także uzyskania zgody organu miejsca przeznaczenia i zakładu miejsca przeznaczenia na takie przemieszczenie. Powyższe zostało pominięte w ramach systemu wskazanego w art. 29a. Rozporządzenie 2023/594 przy przemieszczaniach odsyła bowiem do art. 43 ust. 2-7 rozporządzenia 2020/687. Zgodnie z ww. przepisem wydanie więc zezwolenia na przemieszczenie świń wymaga oprócz spełniania szczegółowych wymagań rozporządzenia 2023/594 również uzyskania zgody na wyznaczenie PLW miejsca przeznaczenia, uzyskania zgody zakładu miejsca przeznaczenia na przemieszczenia oraz zapewnienia dodatkowych środków bioasekuracji, począwszy od momentu załadunku, w trakcie całego procesu transportu, do momentu rozładunku we wskazanym zakładzie przeznaczenia zgodnie z obowiązującymi w nim instrukcjami.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga wycofana przez GLW

		Te elementy zostały pominięte w regulacji art. 29a ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.		
231.	art. 128	GLW proponuje zmianę brzmienia przepisu na następujące: „Plany gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt zachowują moc do czasu opracowania nowych planów zgodnie z art. 24 ustawy”.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
232.	art. 130 ust. 1	Przemieszczanie i umieszczanie nasienia bydła wyłącznie na terytorium Polski nie uwzględnia możliwości bilateralnych porozumień między krajami UE dla materiału genetycznego przemieszczanymi między krajami UE na podstawie derogacji wynikającej z art. 165 rozporządzenia 429/2016.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
233.	art. 132 ust. 1	Przemieszczanie i umieszczanie zarodków bydła wyłącznie na terytorium Polski nie uwzględnia możliwości bilateralnych porozumień między krajami UE dla materiału genetycznego przemieszczanymi między krajami UE na podstawie derogacji wynikającej z art. 165 rozporządzenia 429/2016.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
234.	art. 132	Pomimo, że rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych mających zastosowanie do zarodków bydła (Dz.U. 2004 Nr 108, poz. 1152) weszło w życie w dniu 11 maja 2004 r. w opinii Głównego Lekarza Weterynarii należało je stosować od 1 maja 2004 r. mając na względzie zapisy dot. handlu materiałem biologicznym wynikającym z dyrektywy 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1989, ze zm.), wydanie ww. rozporządzenia oraz wejścia Polski do UE od dnia 1 maja 2004 r. oraz celem wydania przepisu czyli przemieszczania materiału biologicznego do handlu wewnątrzunijnego. Podmioty zajmujące się działalnością pozyskiwania zarodków bydła w celach handlowych powinny je stosować zgodnie z przepisami UE od 1 maja 2004r. mając na uwadze konieczność spełnienia przepisów UE przy certyfikacji w ramach handlu wewnątrzunijnego.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
235.	art. 138 ust. 2, 139 ust. 2 140 ust. 2	GLW sprzeciwia się ponownemu nadawaniu WNI. Sparaliżuje to prace powiatowych lekarzy weterynarii. GLW proponuje nadawanie nowych WNI tylko tym podmiotom, których numery nie odpowiadają systematyce przyjętej w rozporządzeniu wydanym na podstawie przepisów ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga częściowo przyjęta Powiatowy lekarz weterynarii jednocześnie wezwie podmiot do uzupełnienia danych oraz poinformuje o zagrożeniu wykreśleniem z

		która to systematyka powinna być kontynuowana w nowym rozporządzeniu.		rejestr w przypadku nie przekazania tych informacji.
236.	Załącznik nr 1 projektu	Wśród chorób, przy zwalczaniu których przysługuje odszkodowanie, znalazł się m. in. wąglik – choroba kategorii „D” (wg rozp. 2018/1882). Natomiast przy braku w tym załączniku chorób pszczoł w art. 46 projektu uwzględniono „rodziny pszczele” jako grupę zwierząt, za które przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga częściowo przyjęta Przepis ma zastosowanie jeśli choroby pszczoł znajdują się w rozporządzeniu MRiRW określającym choroby podlegające obowiązkowi zwalczania.
237.		Brak odniesienia w projekcie do zasad zwalczania chorób kat. A i B, występujących u zwierząt dzikich, w szczególności objętych ochroną gatunkową, w tym do pryszczycy (parzystokopytne), brucelozы, gruźlicy – zakażeń MTBC (żubry), czy choroby niebieskiego języka (krętorogie, jeleniowate). Zasady te (zawarte m. in. w art. 70 i 81 AHL) wymagają odniesień w polskim prawie, w tym między innymi – kto jest właściwym organem do zwalczania (w tym nakazu zabicia takich zwierząt) chorób u zwierząt objętych ścisłą ochroną gatunkową? Czy decyzja taka wymaga zezwolenia/zgody/opinii organu ochrony środowiska (obecnie GDOŚ), a jeśli tak na czyj wniosek i kto powinien ją wykonywać? Zmiany w przepisach (Rozdział 9 projektu) powinny uwzględniać także ustawę o ochronie przyrody, w szczególności art. 56 tej ustawy.	Główny Lekarz Weterynarii Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
238.		W projekcie pominięto odniesienie do istotnego elementu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt – „dochodzenia” (art. 54 AHL) oraz „dochodzenia epidemiologicznego” (art. 57 AHL), które powinno uwzględniać następne działania wykonawcze. Regulacje te powinny się znaleźć przed art. 26 projektu, który uprawnia PLW do wprowadzania środków zwalczania chorób, w drodze decyzji.		Uwaga nieprzyjęta
239.		GLW proponuje aby przy okazji wprowadzanych zmian w innych ustawach wprowadzić zapis umożliwiający pozyskiwanie danych ze zgłoszeń celnych przez Głównego Lekarza Weterynarii. Obecnie te dane są objęte tajemnicą celną, co uniemożliwia pozyskiwanie ich w celach prowadzonych spraw związanych np. z nieprawidłowościami w przywozie i obrocie zwierzętami i towarami podlegającymi nadzorowi weterynaryjnemu.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta
240.		W związku z procedowaniem wdrożenia do przepisów krajowych prawa o zdrowiu zwierząt (AHL), GLW wskazuje na potrzebę rozważenia dokonania zmian w ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie doprecyzowania kwestii kompetencji przy wyznaczaniu punktów wyjścia	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta

		innych niż zatwierdzone punkty kontroli granicznej dla zwierząt przemieszczanych z Polski do państw trzecich. Zgodnie z definicją z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2017/625, punkt wyjścia jest to punkt kontroli granicznej lub inny wyznaczony punkt wyjścia. Niemniej jednak, w chwili obecnej w polskich przepisach nie przewidziano kto konkretnie miałby wyznaczać taki punkt wyjścia oraz na jakich zasadach miałyby się to odbywać. Dodatkowo, zwracam uwagę, że w przypadku, gdyby ustawodawca wskazał właściwy organ do wyznaczania punktu wyjścia innego niż punkt kontroli granicznej, należałoby doprecyzować w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wymagania weterynaryjne dla takich miejsc.		
241.		Dodatkowo w ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej proponuje się wprowadzić przepisy umożliwiające zapłatę wynagrodzenia za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego w godzinach nadliczbowych w związku ze stwierdzeniem zagrożenia epizootycznego lub zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego lub ochronę zwierząt, ze środków przewidzianych w rezerwie celowej - poz. 12 „Zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt (w tym finansowanie programów zwalczania), badania monitoringowe pozostałości chemicznych i biologicznych w tkankach zwierząt, produktach pochodzenia zwierzęcego i paszach, finansowanie zadań zleconych przez Komisję Europejską oraz dofinansowanie kosztów realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej, w tym na wypłatę wynagrodzeń dla lekarzy wyznaczonych na podstawie art. 16 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej. Alternatywnym rozwiązaniem może być wprowadzenie możliwości finansowania z tego źródła dodatków zadaniowych z ustalonym limitem co do wysokości na poziomie do 1 pkt bazowego oraz przez okres nie dłuższy niż 4 miesiące w roku kalendarzowym. Powyższe zmiany umożliwią Inspekcji Weterynaryjnej bardziej elastyczne zarządzanie zasobami kadrowymi w sytuacjach nagłych zdarzeń związanych z wymienionymi powyżej zagrożeniami, kiedy bardziej efektywne będzie wykorzystywanie własnych zasobów Inspekcji w sytuacji zmniejszających się możliwości delegowania zadań na podstawie art. 16 lub 18 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej.	Główny Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta Rezerwy celowe mogą być przeznaczone wyłącznie na cel, na jaki zostały utworzone. W rezerwie celowej poz. 12 nie zaplanowano wydatków na wynagrodzenia osobowe.
242.		Proponuje dopisanie do katalogu pobieranych opłat opłatę za kontrole, o których mowa w art. 21 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625, tj. kontrole urzędowe mające na celu zweryfikowanie zgodności z przepisami określającymi wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt w przypadku ich	Główny Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta

		transportu, w szczególności z rozporządzeniem (WE) nr 1/2005, obejmujące w punktach kontroli granicznej określonych w art. 59 ust. 1 oraz punktach wyjścia.		
243.		W związku z zaistnieniem zainteresowania eksportem zwierząt do krajów trzecich przez miejsce inne niż te w granicznych inspektoratach, należy w ustawie wskazać kompetencje organu wyznaczającego „punkty wyjścia” na terenie RP. Zgodnie z art. 3 pkt 39 rozporządzenia 2017/625 „punkt wyjścia” oznacza punkt kontroli granicznej lub inne miejsce wyznaczone przez dane państwo członkowskie, w którym zwierzęta objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1/2005 opuszczają obszar celny Unii;”. Brak jest w przepisach UE, jak i w przepisach krajowych, wskazania organu, który taki punkt wyznacza, a także warunków, jakie taki punkt musi spełnić	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
244.		W ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej w art. 3 ust. 1 w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia powinno otrzymać brzmienie: „6) prowadzenie monitorowania pozostałości zakazanych lub niedopuszczalnych substancji farmakologicznie czynnych, weterynaryjnych produktów leczniczych, zanieczyszczeń chemicznych, pozostałości pestycydów, dioksyn, furanów, polichlorowanych bifenyli (PCB) i związków perfluorowanych oraz promieniotwórczych izotopów cezu.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga została wycofana przez GLW
245.		W ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej w art. 25 ust. 7 proponuję nadać brzmienie: „7. Laboratoria urzędowe: 1) biorą udział w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej; 2) poddają się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej;	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta

		3) w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlegają ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”; W ocenie Głównego Lekarza Weterynarii laboratoria urzędowe powinny podlegać powyższej weryfikacji w zakresie wykonywanych badań urzędowych.		
246.		W ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej w art. 25 po ust. 7 proponuję dodać ust. 7a w brzmieniu: „7a. Główny Lekarz Weterynarii cofa wyznaczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1-3, jeżeli: 1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację lub 2) laboratorium: a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości lub międzylaboratoryjnemu badaniu porównawczemu, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 3, lub b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 7 pkt 2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzania badań, lub c) używa do diagnostyki in vitro wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga przyjęta

		11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub d) nie podjęło działań naprawczych, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.”; Obecnie brak jest przepisów, które regulowałyby przesłanki cofnięcia wyznaczenia laboratorium.		
247.		W ustawie z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605 z późn. zm.), w art. 11 ust. 1 po pkt 11 proponuję dodać pkt 12 w brzmieniu: „12) są usługi zabicia lub uboju zwierząt oraz zniszczenia albo unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych, zniszczenia produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, pasz, ściółki oraz sprzętu w ramach zwalczania chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075).”. W zakresie propozycji zmiany art.49 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt Główny Lekarz Weterynarii wskazuje na stale występujące problemy związane z szacowaniem wartości rynkowej zwierząt, dotyczące praktyki uwzględniania przez rzeczoznawców oraz biegłych sądowych nie tylko wartości samego zwierzęcia oraz uszczerbku majątkowego jaki hodowca poniósł w związku z jego zabiciem (czyli szkody rzeczywistej), lecz również zysków, jakie mógłby osiągnąć hodowca, gdyby w dalszym ciągu utrzymywał to zwierzę np. poprzez sprzedaż mleka, miodu, czy jaj (czyli utraconych korzyści). Prowadzi to, zdaniem Głównego Lekarza Weterynarii, do nieuzasadnionego zawyżania odszkodowań wypłacanych hodowcom zwierząt.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga odrzucona po uzyskaniu opinii Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.
248.		W ustawie o produktach pochodzenia zwierzęcego w art. 9a ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego ust. 1a w brzmieniu: „1a. Dla produktów pochodzenia zwierzęcego, które były przed wywozem przechowywane, przepakowywane lub wykorzystywane jako surowiec w zakładzie innym niż wymieniony w ust. 1, wystawia się przed-eksportowe świadectwo zdrowia, jeżeli jest to niezbędne do wystawienia świadectwa zdrowia lub innego dokumentu, o których mowa w ust. 1.”.	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta

249.	Główny Lekarz Weterynarii wnosi o wprowadzenie obowiązku rotacyjnego obsadzania stanowisk powiatowych lekarzy weterynarii przez wojewódzkich lekarzy weterynarii z okresem obejmowania jednego stanowiska nie dłuższym niż 10 lat, z ewentualną możliwością przedłużenia tego okresu w przypadkach uzasadnionych maksymalnie o 5 lat. Powyższa propozycja ma na celu zapobieganie rutynie w wykonywaniu zadań Inspekcji Weterynaryjnej i zarządzaniu danym inspektoratem. W ocenie Głównego Lekarza Weterynarii powinno temu towarzyszyć uchylene przepisów decydujących o tym, że stanowiska wojewódzkich i powiatowych lekarzy weterynarii są wyższymi stanowiskami w służbie cywilnej, co spowoduje, że podstawą zatrudnienia na tych stanowiskach będzie umowa o pracę (w przypadku PLW na czas określony maksymalnie 10 lat), a nie powołanie. Wymagałoby to nowelizacji art. 27, 52 i 53a ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409).	Główny Lekarz Weterynarii	Uwaga nieprzyjęta
250.	Główny Lekarz Weterynarii proponuje następujące brzmienie tych przepisów: 1) w zakresie zmiany art. 13 ust. 1 pkt 8 [Główny Lekarz Weterynarii]: „8) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, w tym dla urzędowych lekarzy weterynarii;” 2) w zakresie zmiany art. 14 ust. 1 pkt 6 [Wojewódzki Lekarz Weterynarii]: „6) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej oraz dla urzędowych lekarzy weterynarii;”. Powyższe przepisy obowiązują w niezmienionym brzmieniu od czasu wejścia w życie ustawy w 2004 r. W czasie obowiązywania ustawy zmieniła się struktura zatrudnienia w Inspekcji, co było związane z potrzebą zasilenia zasobów kadrowych Inspekcji Weterynaryjnej osobami posiadającymi wykształcenie profilowe związane z zadaniami Inspekcji inne niż wykształcenie wyższe weterynaryjne. Główny Lekarz Weterynarii dzięki organizacji szkoleń dla pracowników niższych szczebli przyczynia się do ujednolicenia sposobu wykonywania zadań. Szkolenia te powinny obejmować nie tylko urzędowych lekarzy weterynarii, ale również innych pracowników Inspekcji wykonujących zadania o charakterze merytorycznym. W przypadku wojewódzkiego lekarza weterynarii zasięg szkoleń może być większy.	Główny Lekarz Weterynarii	Propozycja częściowo przyjęta Przepis został odpowiednio zmodyfikowany i dodany do projektu ustawy.

251.	Jednocześnie proszę o uwzględnienie uwagi dotyczącej zastąpienia możliwości wniesienia powództwa do sądu rejonowego w odniesieniu do decyzji o odszkodowaniu w procedurze zwalczania chorób zakaźnych zwierząt trybem administracyjnym. Propozycja wprowadzenia procedury odwoławczej oraz postępowania sądowo-administracyjnego w sprawach dotyczących odszkodowań dla właścicieli zwierząt podyktowana jest chęcią: - przyspieszenia rozstrzygania spraw w stosunku do dotychczasowego trybu; należy zwrócić uwagę, że wyroki w sprawach sądowo-administracyjnych zapadają szybciej niż w sprawach cywilnych; - obniżenia kosztów postępowania w stosunku do trybu dotychczasowego; koszt postępowania sądowo-administracyjnego jest wielokrotnie niższy niż postępowania cywilnego; opłata od skargi jest stała i wynosi 200 zł, podczas gdy opłata od pozwu jest stosunkowa i może sięgać kilkudziesięciu tysięcy złotych; - zracjonalizowaniem postępowania; obecnie ustalenia dokonywane w postępowaniu administracyjnym przez powiatowych lekarzy weterynarii są pomijane w postępowaniu sądowym, a wszelkie wyliczenia dotyczące odszkodowań są dokonywane na nowo przy pomocy środków dowodowych charakterystycznych dla postępowania cywilnego (opinie biegłych sądowych). Należy również zwrócić uwagę, że dotychczasowa procedura wymuszająca właściwość sądów rejonowych była niewłaściwa, gdyż wykluczała sprawowanie zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuraturę Generalną niezależnie od wartości przedmiotu sporu.	Główny Weterynarii	Lekarz	Uwaga przyjęta

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	PROJEKT USTAWY O ZDROWIU ZWIERZĄT (UC40)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.) – w części dotyczącej zdrowia zwierząt, 2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), 3) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiającego wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz. Urz. UE L 308 z 04.12.2018, str. 21, z późn. zm.), 4) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 115, z późn. zm.) - w części dotyczącej zdrowia zwierząt, 5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 345), 6) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/990 z dnia 28 kwietnia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymogów w zakresie zdrowia zwierząt i certyfikacji na potrzeby przemieszczania zwierząt wodnych i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 42), 7) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2002 z dnia 7 grudnia 2020 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do powiadamiania unijnego i sprawozdawczości unijnej w zakresie chorób umieszczonych w

	wykazie, formatów i procedur dotyczących przedkładania unijnych programów nadzoru i programów likwidacji choroby i sprawozdawczości w ich zakresie oraz wnioskowania o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby, a także komputerowego systemu informacyjnego (Dz. Urz. UE L 412 z 08.12.2020, str. 1, z późn. zm.), 8) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.), 9) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/688 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt lądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 140), 10) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.), 11) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 2187/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1), 12) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289), 13) rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328), 14) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), 15) dyrektywa 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344),

		16) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113, z późn. zm.).			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.) - w części dotyczącej zdrowia zwierząt			
Art. 1	CZĘŚĆ I ZASADY OGÓLNE Rozdział 1 1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące zapobiegania chorobom zwierząt przenoszącym się lub przenoszonym na zwierzęta lub na ludzi oraz przepisy dotyczące zwalczania takich chorób. Przepisy te określają: a) priorytetyzację chorób stanowiących przedmiot zainteresowania Unii oraz klasyfikację tych chorób, a także określenie obowiązków w zakresie zdrowia zwierząt (część I: art. 1–17); b) wczesne wykrywanie chorób, powiadamianie o nich i sprawozdawczość w tym zakresie, nadzór, programy likwidacji choroby i status obszaru wolnego od choroby (część II: art. 18–42); c) upowszechnianie wiedzy na temat chorób, gotowość na wypadek ich wystąpienia i ich zwalczanie (część III: art. 43–83); d) rejestrację i zatwierdzanie zakładów i przewoźników, przemieszczanie i identyfikowalność zwierząt, materiału	N			

	biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego w Unii (część IV: art. 84–228 oraz część VI: art. 244–248 i art. 252–256); e) wprowadzanie do Unii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz wywóz takich przesyłek z Unii (część V: art. 229–243 oraz część VI: art. 244–246 i 252–256); f) przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z państwa trzeciego, lub z terytorium (część VI: art. 244–256); g) środki nadzwyczajne wprowadzane w sytuacji nadzwyczajnej związanej z chorobą (część VII: art. 257–262). 2. Przepisy, o których mowa w ust. 1: a) mają na celu zapewnienie: (i) poprawy zdrowia zwierząt, by wspierać zrównoważony charakter produkcji rolnej i produkcji akwakultury w Unii; (ii) skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego; (iii) zmniejszenia negatywnych skutków dla zdrowia zwierząt, zdrowia publicznego i środowiska, wywieranych przez: — niektóre choroby; — środki wprowadzane w celu zapobiegania chorobom i ich zwalczania; b) uwzględniają: (i) zależności między zdrowiem zwierząt a: — zdrowiem publicznym; — środowiskiem, w tym różnorodnością biologiczną i cennymi zasobami genetycznymi oraz skutkami zmiany klimatu; — bezpieczeństwem żywności i paszy; — dobrostanem zwierząt, w tym oszczędzeniem im niepotrzebnego bólu, dystresu lub cierpienia; — opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe; — bezpieczeństwem żywnościowym; (ii) gospodarcze, społeczne, kulturalne i środowiskowe konsekwencje stosowania środków zapobiegania chorobom i ich zwalczania; (iii) właściwe normy międzynarodowe.				
Art. 2	1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do: a) zwierząt utrzymywanych i zwierząt dzikich; b) materiału biologicznego; c) produktów pochodzenia zwierzęcego;	N			

	d) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, bez uszczerbku dla przepisów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009; e) obiektów, środków transportu, sprzętu i wszystkich innych dróg zakażenia oraz przedmiotów, z którymi wiąże się lub potencjalnie może wiązać się rozprzestrzenianie się przenośnych chorób zwierząt. 2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do chorób przenośnych, w tym do chorób odzwierzęcych, bez uszczerbku dla przepisów określonych w: a) decyzji nr 1082/2013/UE; b) rozporządzeniu (WE) nr 999/2001; c) dyrektywie 2003/99/WE; d) rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003.				
Art. 3	1. Część IV tytuł I (art. 84–171) stosuje się do: a) zwierząt lądowych oraz zwierząt, które nie są zwierzętami lądowymi, lecz mogą przenosić choroby, na które zapadają zwierzęta lądowe; b) materiału biologicznego pozyskanego od zwierząt lądowych; c) produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt lądowych. 2. Część IV tytuł II (art. 172–226) stosuje się do: a) zwierząt wodnych oraz zwierząt, które nie są zwierzętami wodnymi, lecz mogą przenosić choroby, na które zapadają zwierzęta wodne; b) produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych. 3. Część IV tytuł III (art. 227–228) stosuje się do: a) innych zwierząt; b) materiału biologicznego pozyskanego od zwierząt, o których mowa w lit. a), i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z tych zwierząt. 4. Części IV i V nie mają zastosowania do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, ani do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych w obrębie terytorium państwa członkowskiego. 5. Przemieszczanie zwierząt domowych inne niż przemieszczanie o charakterze niehandlowym spełnia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w częściach IV i V. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące dostosowań niezbędnych, by zapewnić prawidłowe stosowanie części	N			

	IV i V do zwierząt domowych, w szczególności w celu uwzględnienia faktu, że zwierzęta domowe są utrzymywane w gospodarstwach domowych przez ich posiadaczy. 6.Część VI stosuje się wyłącznie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych, które spełniają wymagania określone w art. 245 i 246 w odniesieniu do maksymalnej liczby zwierząt mogących towarzyszyć swojemu właścicielowi oraz maksymalnej liczby dni, jakie mogą upłynąć między przemieszczeniem właściciela a przemieszczaniem zwierzęcia.				
Art. 4	Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:				
	1) „zwierzęta” oznaczają zwierzęta kręgowce i bezkręgowce;	T	Art. 2 pkt 33	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 33) zwierzęta – zwierzęta w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia 2016/429;	
	2) „zwierzęta lądowe” oznaczają ptaki, ssaki lądowe, pszczoły i trzmiele;	T	Art. 2 pkt 37	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 37) zwierzęta lądowe – zwierzęta lądowe w rozumieniu art. 4 pkt 2 rozporządzenia 2016/429;	
	3) „zwierzęta wodne” oznaczają zwierzęta następujących gatunków, we wszystkich stadiach rozwoju, w tym jaja, plemniki i gamety: a) ryby należące do nadgromady bezzuchwowców (Agnatha) oraz do gromad ryb chrzęstnoszkieletowych (Chondrichthyes), mięśniopłetwych (Sarcopterygii) i promieniopłetwych (Actinopterygii); b) mięczaki wodne należące do typu <i>Mollusca</i> ; c) skorupiaki wodne należące do podtypu Crustacea;	T	Art. 2 pkt 39	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 39) zwierzęta wodne – zwierzęta wodne w rozumieniu art. 4 pkt 3 rozporządzenia 2016/429.	
	4) „inne zwierzęta” oznaczają zwierzęta z gatunków innych niż objęte definicją zwierząt lądowych lub zwierząt wodnych;	N			
	5) „zwierzęta utrzymywane” oznaczają zwierzęta, które są utrzymywane przez człowieka, w tym – w przypadku zwierząt wodnych – zwierzęta akwakultury;	T	Art. 2 pkt 38	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 38) zwierzęta utrzymywane – zwierzęta utrzymywane w rozumieniu art. 4 pkt 5 rozporządzenia 2016/429;	
	6) „akwakultura” oznacza utrzymywanie zwierząt wodnych, w przypadku którego zwierzęta te pozostają własnością co najmniej jednej osoby fizycznej lub prawnej na etapie chowu lub hodowli, do momentu zbioru i włącznie z nim, z wyłączeniem zbioru lub połowu do celów spożycia przez ludzi dzikich zwierząt wodnych, które są następnie czasowo utrzymywane przed ubojem bez karmienia;	N			

7) „zwierzęta akwakultury” oznaczają wszelkie zwierzęta wodne utrzymywane w warunkach akwakultury;	T	Art. 2 pkt 34	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 34) zwierzęta akwakultury – zwierzęta akwakultury w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia 2016/429;	
8) „zwierzęta dzikie” oznaczają zwierzęta, które nie są zwierzętami utrzymywanymi;	T	Art. 2 pkt 35	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 35) zwierzęta dzikie – zwierzęta dzikie w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia 2016/429;	
9) „drób” oznacza ptaki chowane lub utrzymywane w niewoli do następujących celów: a) produkcji: (i) mięsa; (ii) jaj spożywczych; (iii) innych produktów; b) odnowy zasobów ptaków łownych; c) hodowli ptaków wykorzystywanych do rodzajów produkcji, o których mowa w lit. a) i b);	N			
10) „ptaki żyjące w niewoli” oznaczają ptaki inne niż drób, utrzymywane w niewoli z innych powodów niż te, o których mowa w pkt 9, w tym ptaki utrzymywane do celów pokazów, wyścigów, wystaw, konkursów, hodowli lub na sprzedaż;	N			
11) „zwierzę domowe” oznacza zwierzę utrzymywane z gatunku wymienionego w załączniku I, utrzymywane do prywatnych celów o charakterze niehandlowym;	T	Art. 2 pkt 32	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 32) zwierzę domowe – zwierzę domowe w rozumieniu art. 4 pkt 11 rozporządzenia 2016/429;	
12) „posiadacz zwierzęcia domowego” oznacza osobę fizyczną, może przy tym obejmować właściciela zwierzęcia domowego, utrzymującą zwierzę domowe;	N			
13) „właściciel zwierzęcia domowego” oznacza osobę fizyczną wskazaną jako właściciel w dokumencie identyfikacyjnym, o którym mowa w art. 247 lit. c), art. 248 ust. 2 lit. c), art. 249 ust. 1 lit. c) i art. 250 ust. 2 lit. c);	N			
14) „przemieszczanie o charakterze niehandlowym” oznacza przemieszczanie zwierzęcia domowego towarzyszącego swojemu właścicielowi, a) którego celem nie jest sprzedaż ani inna forma przeniesienia własności danego zwierzęcia domowego; oraz b) które jest elementem przemieszczania właściciela zwierzęcia domowego: (i) pod jego osobistym nadzorem albo (ii) pod nadzorem osoby upoważnionej, w przypadku gdy zwierzę domowe jest fizycznie odseparowane od swego właściciela;	N			

15) „osoba upoważniona” oznacza osobę fizyczną, którą właściciel zwierzęcia domowego upoważnił na piśmie do przemieszczenia o charakterze niehandlowym zwierzęcia domowego w imieniu właściciela zwierzęcia domowego;	N			
16) „choroba” oznacza wystąpienie zakażeń i zarażeń pasożytami u zwierząt – z wystąpieniem objawów klinicznych lub zmian patologicznych lub bez takich objawów lub zmian – spowodowane czynnikiem lub kilkoma czynnikami chorobotwórczymi;	T	Art. 2 pkt 1	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 1) choroba – chorobę w rozumieniu art. 4 pkt 16 rozporządzenia 2016/429;	
17) „czynnik chorobotwórczy” oznacza patogen przenoszący się lub przenoszony na zwierzęta lub na ludzi, zdolny do wywołania choroby u zwierząt;	T	Art. 2 pkt 8	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 8) czynnik chorobotwórczy – czynnik chorobotwórczy w rozumieniu art. 4 pkt 17 rozporządzenia 2016/429;	
18) „choroby umieszczone w wykazie” oznaczają choroby wpisane do wykazu zgodnie z art. 5 ust. 1;	T	Art. 2 pkt 7	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 7) choroby umieszczone w wykazie – choroby umieszczone w wykazie w rozumieniu art. 4 pkt 18 rozporządzenia 2016/429;	
19) „profil choroby” oznacza kryteria choroby, o których mowa w art. 7 lit. a);	N			
20) „gatunek umieszczony w wykazie” oznacza gatunek zwierząt lub grupę gatunków zwierząt umieszczonych w wykazie zgodnie z art. 8 ust. 2 lub, w przypadku nowo występujących chorób, gatunek zwierząt lub grupę gatunków zwierząt, które spełniają określone w art. 8 ust. 2 kryteria dotyczące gatunków umieszczonych w wykazie;	N			
21) „zagrożenie” oznacza czynnik chorobotwórczy w zwierzęciu lub produkcie, lub stan zwierzęcia lub produktu mogący wywoływać niepożądane skutki dla zdrowia ludzi lub zwierząt;	T	Art. 2 pkt 30	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 30) zagrożenie – zagrożenie w rozumieniu art. 4 pkt 21 rozporządzenia 2016/429;	
22) „ryzyko” oznacza prawdopodobieństwo wystąpienia i prawdopodobną skalę biologicznych i gospodarczych konsekwencji niepożądanych skutków dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego;	N			
23) „bioasekuracja” oznacza całość środków zarządzania i środków fizycznych mających na celu obniżenie ryzyka wprowadzenia, rozwoju i rozprzestrzeniania się chorób do, z lub wśród: a) populacji zwierząt, lub b) zakładów, stref, kompartmentów, środków transportu lub innych obiektów, pomieszczeń lub miejsc;	N			
24) „podmiot” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która odpowiada za zwierzęta lub produkty, w tym w ograniczonym czasie, jednak z wyłączeniem posiadaczy zwierząt domowych i lekarzy weterynarii;	T	Art. 2 pkt 19 lit a	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 19) podmiot – w odniesieniu do: a) zwierząt i produktów – podmiot w rozumieniu art. 4 pkt 24 rozporządzenia 2016/429,	

25) „przewoźnik” oznacza podmiot przewożący zwierzęta na własny rachunek lub na rachunek osoby trzeciej;	T	Art. 2 pkt 25	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 25) przewoźnik – przewoźnika w rozumieniu art. 4 pkt 25 rozporządzenia 2016/429;	
26) „osoba zawodowo zajmująca się zwierzętami” oznacza osobę fizyczną lub prawną związaną zawodowo ze zwierzętami lub produktami, inną niż podmiot lub lekarz weterynarii;	N			
27) „zakład” oznacza wszelkie pomieszczenia, strukturę lub – w przypadku chowu lub hodowli na wolnym powietrzu – środowisko lub miejsce, w którym – tymczasowo lub stale – utrzymywane są zwierzęta lub przetrzymywany jest materiał biologiczny, z wyjątkiem: a) gospodarstw domowych, w których utrzymuje się zwierzęta domowe; b) zakładów leczniczych dla zwierząt;	T	Art. 2 pkt 31 lit. a	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 31) zakład – w odniesieniu do: a) zwierząt i produktów – zakład w rozumieniu art. 4 pkt 27 rozporządzenia 2016/429,	
28) „materiał biologiczny” oznacza: a) nasienie, oocyty i zarodki przeznaczone do sztucznego rozrodu; b) jaja wylęgowe;	T	Art. 2 pkt 12	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 12) materiał biologiczny – materiał biologiczny w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia 2016/429;	
29) „produkty pochodzenia zwierzęcego” oznaczają: a) żywność pochodzenia zwierzęcego, w tym miód i krew; b) żywe małże, żywe szkarłupnie, żywe osłonice i żywe ślimaki morskie, przeznaczone do spożycia przez ludzi; oraz c) zwierzęta inne niż te, o których mowa w lit. b), przeznaczone do przygotowania w celu dostarczenia ich w postaci żywej konsumentowi końcowemu;	T	Art. 2 pkt 22	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 22) produkty pochodzenia zwierzęcego – produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 4 pkt 29 rozporządzenia 2016/429;	
30) „produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego” oznaczają całe ciała zwierząt lub ich części, produkty pochodzenia zwierzęcego lub inne produkty otrzymane od lub ze zwierząt, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem materiału biologicznego;	N			
31) „produkty pochodne” oznaczają produkty otrzymane w wyniku przynajmniej jednej obróbki, przekształcenia lub etapu przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego;	N			
32) „produkty” oznaczają: a) materiał biologiczny; b) produkty pochodzenia zwierzęcego; c) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne;	T	Art. 2 pkt 20	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 20) produkty – produkty w rozumieniu art. 4 pkt 32 rozporządzenia 2016/429;	
33) „kontrola urzędowa” oznacza każdą formę kontroli wykonywanej przez właściwy organ w celu sprawdzenia zgodności z niniejszym rozporządzeniem;	N			

34) „status zdrowotny” oznacza status w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, które są istotne dla danego gatunku umieszczonego w wykazie, w odniesieniu do: a) zwierzęcia; b) zwierząt w: (i) jednostce epidemiologicznej; (ii) zakładzie; (iii) strefie; (iv) kompartmencie; (v) państwie członkowskim; (vi) państwie trzecim lub na terytorium;	N			
35) „strefa” oznacza: a) w przypadku zwierząt lądowych – obszar o wyraźnie wyznaczonych granicach geograficznych w państwie członkowskim, państwie trzecim lub na terytorium, na którym znajduje się subpopulacja zwierząt o odrębnym statusie zdrowotnym w odniesieniu do danej choroby lub chorób, objęta odpowiednimi środkami nadzoru, zwalczania chorób i bioasekuracji; b) w przypadku zwierząt wodnych – zwarty system hydrologiczny o odrębnym statusie zdrowotnym w odniesieniu do danej choroby lub chorób, stanowiący jeden z następujących obszarów: (i) całą zlewnię od źródła cieką wodnego do jego estuarium lub do jeziora; (ii) więcej niż jedną zlewnię; (iii) część zlewni od źródła cieką wodnego do bariery, która zapobiega wprowadzeniu danej choroby lub chorób; (iv) część obszaru przybrzeżnego o precyzyjnie wyznaczonych granicach geograficznych; (v) estuarium o precyzyjnie wyznaczonych granicach geograficznych;	N			
36) „zlewnia” oznacza obszar lub dorzecze ograniczone naturalnymi cechami ukształtowania terenu, takimi jak wzgórza lub góry, do którego wpadają wszystkie cieką wodne;	N			
37) „kompartament” oznacza subpopulację zwierząt w jednym zakładzie lub większej ich liczbie, a w przypadku zwierząt wodnych – w jednym zakładzie akwakultury lub większej ich liczbie, objętą wspólnym systemem zarządzania w zakresie bioasekuracji, o odrębnym statusie zdrowotnym w odniesieniu do danej choroby lub chorób i objętą odpowiednimi środkami nadzoru, zwalczania chorób i bioasekuracji;	T	Art. 2 pkt 10	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 10) kompartament – kompartament w rozumieniu art. 4 pkt 37 rozporządzenia 2016/429;	

38) „kwarantanna” oznacza utrzymywanie zwierząt w izolacji bez bezpośredniego ani pośredniego kontaktu ze zwierzętami spoza jednostki epidemiologicznej, tak by zapewnić nierozprzestrzenianie się jednej określonej choroby lub większej ich liczby, podczas gdy zwierzęta w izolacji podlegają obserwacji przez określony czas oraz – w stosownych przypadkach – badaniom i leczeniu;	N			
39) „jednostka epidemiologiczna” oznacza grupę zwierząt o takim samym prawdopodobieństwie narażenia na kontakt z czynnikiem chorobotwórczym;	N			
40) „ognisko choroby” oznacza urzędowo potwierdzone wystąpienie choroby umieszczonej w wykazie lub nowo występującej choroby u co najmniej jednego zwierzęcia w danym zakładzie lub w innym miejscu, w którym są utrzymywane lub znajdują się zwierzęta;	T	Art. 2 pkt 16	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 16) ognisko choroby – ognisko choroby w rozumieniu art. 4 pkt 40 rozporządzenia 2016/429;	
41) „obszar objęty ograniczeniami” oznacza obszar, na którym stosuje się ograniczenia przemieszczania niektórych zwierząt lub produktów oraz inne środki zwalczania chorób, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się danej choroby na obszary, na których nie stosuje się żadnych ograniczeń; obszar objęty ograniczeniami może w odpowiednich przypadkach obejmować obszary zapowietrzone lub obszary zagrożone;	T	Art. 2 pkt 14	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 14) obszar objęty ograniczeniami – obszar objęty ograniczeniami w rozumieniu art. 4 pkt 41 rozporządzenia 2016/429;	
42) „obszar zapowietrzony” oznacza obszar znajdujący się wokół ogniska choroby wraz z miejscem tego ogniska, na którym stosuje się środki zwalczania chorób, aby zapobiec rozprzestrzenieniu choroby z tego obszaru;	N			
43) „obszar zagrożony” oznacza obszar ustanowiony wokół obszaru zapowietrzonego, na którym stosuje się środki zwalczania chorób, aby zapobiec rozprzestrzenieniu choroby z obszaru zapowietrzonego;	N			
44) „jaja wylęgowe” oznaczają jaja do inkubacji zniesione przez drób lub ptaki żyjące w niewoli;	N			
45) „zwierzęta kopytne” oznaczają zwierzęta wymienione w załączniku III;	N			
46) „zakład zajmujący się materiałem biologicznym” oznacza: a) a) w odniesieniu do nasienia – zakład, w którym nasienie jest pozyskiwane, produkowane, przetwarzane i przechowywane; b) w odniesieniu do oocytów i zarodków – grupę specjalistów lub strukturę nadzorowaną przez lekarza weterynarii zespołu, posiadającego kompetencje w dziedzinie pozyskiwania, produkcji, przetwarzania i przechowywania oocytów i zarodków; c) w odniesieniu do jaj wylęgowych – wylęgarnię;	N			
47) „wylęgarnia” oznacza zakład, w którym zbiera się i przechowuje jaja oraz prowadzi się ich inkubację i wylęg w celu dostarczania:	N			

a) jaj wylęgowych; b) piskląt jednodniowych należących do drobiu lub piskląt innych gatunków;				
48) „zakład odizolowany” oznacza stały zakład o wyznaczonych granicach geograficznych, utworzony dobrowolnie i zatwierdzony na potrzeby przemieszczania, w którym zwierzęta: a) utrzymuje się lub hoduje na wystawy, do celów edukacyjnych, w celu zachowania gatunku lub do celów badawczych; b) są zamknięte i odizolowane od otoczenia; oraz c) podlegają nadzorowi w zakresie zdrowia zwierząt i środkom bioasekuracji;	N			
49) „gromadzenie” oznacza czynność gromadzenia utrzymywanych zwierząt lądowych z więcej niż jednego zakładu przez okres krótszy niż okres pobytu wymagany dla danego gatunku zwierząt;	N			
50) „okres pobytu” oznacza minimalny okres niezbędny do zapewnienia, by status zdrowotny zwierzęcia, które zostało wprowadzone do zakładu, nie był niższy niż status zdrowotny zwierząt w tym zakładzie;	N			
51) „TRACES” oznacza zintegrowany skomputeryzowany system weterynaryjny o jednej architekturze przewidziany w decyzjach 2003/24/WE i 2004/292/WE;	N			
52) „zakład zajmujący się żywnością pochodzącą od i ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób” oznacza przedsiębiorstwo spożywcze zatwierdzone zgodnie z art. 179;	N			
53) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ i odpowiednio wykwalifikowanego do podejmowania czynności urzędowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;	N			
54) „urzędowy lekarz weterynarii w państwie trzecim lub na terytorium” oznacza lekarza weterynarii w państwie trzecim lub na terytorium będącego odpowiednikiem urzędowego lekarza weterynarii, o którym mowa w pkt 53;	T	Art. 2 pkt 27	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 27) urzędowy lekarz weterynarii – urzędowego lekarza weterynarii w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2017/625;	
55) „właściwy organ” oznacza centralny organ weterynaryjny państwa członkowskiego odpowiedzialny za organizację kontroli urzędowych i wszelkich innych czynności urzędowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub każdy inny organ, któremu została powierzona taka odpowiedzialność;	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	

	56) „właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium” oznacza organ w państwie trzecim lub na terytorium będący odpowiednikiem właściwego organu, o którym mowa w pkt 55.	N			
Art. 5	1. Ustanowione w niniejszym rozporządzeniu przepisy dotyczące zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania, dostosowane do poszczególnych chorób, stosuje się do: a) następujących chorób umieszczonych w wykazie: (i) pryszczycza; (ii) klasyczny pomór świń; (iii) afrykański pomór świń; (iv) wysoce zjadliwa grypa ptaków; (v) afrykański pomór koni; oraz b) chorób umieszczonych w wykazie zamieszczonym w załączniku II. 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu. 3. Chorobę umieszcza się w wykazie, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, jeżeli została poddana ocenie zgodnie z art. 7 i spełnia: a) wszystkie następujące kryteria: (i) dowody naukowe wskazują na to, że choroba ta jest przenośna; (ii) na terytorium Unii bytują gatunki zwierząt, które albo są podatne na tę chorobę, albo pełnią rolę jej wektora i rezerwuaru; (iii) choroba ma negatywne skutki dla zdrowia zwierząt lub stwarza ryzyko dla zdrowia publicznego ze względu na swój odzwierzęcy charakter; (iv) dla danej choroby dostępne są narzędzia diagnostyczne; (v) środki zmniejszające ryzyko i, w odpowiednich przypadkach, nadzór nad daną chorobą są skuteczne i proporcjonalne do ryzyka stwarzanego przez daną chorobę na terytorium Unii; oraz b) co najmniej jedno z następujących kryteriów: (i) choroba ma lub może mieć istotne negatywne skutki dla zdrowia zwierząt na terytorium Unii albo stanowi lub może stwarzać istotne ryzyko dla zdrowia publicznego ze względu na swój odzwierzęcy charakter; (ii) czynnik chorobotwórczy stał się oporny na leczenie i stanowi znaczące zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt na terytorium Unii; (iii) choroba powoduje lub może powodować istotne negatywne skutki gospodarcze dla produkcji rolnej lub akwakultury na terytorium Unii;	N			

	(iv) choroba może wywołać sytuację kryzysową lub czynnik chorobotwórczy może zostać wykorzystany do celów bioterroryzmu; lub (v) choroba ma lub może mieć istotny negatywny wpływ na środowisko, w tym na różnorodność biologiczną, na terytorium Unii. 4. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące wykreślenia choroby z wykazu, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, gdy dana choroba przestaje spełniać kryteria określone w ust. 3 niniejszego artykułu. 5. Komisja dokonuje przeglądu umieszczenia w wykazie każdej choroby w świetle nowo opublikowanych istotnych danych naukowych.				
Art. 6	1. Do nowo występujących chorób stosuje się przepisy dotyczące zapobiegania chorobom i ich zwalczania, jak określono w niniejszym rozporządzeniu.	N			
	2. Chorobę, inną niż choroba umieszczona w wykazie, uznaje się za nowo występującą chorobę (zwaną dalej „nowo występującą chorobą”), pod warunkiem że potencjalnie może spełnić kryteria określone w art. 5 ust. 3 oraz: a) jest wynikiem ewolucji lub zmiany istniejącego czynnika chorobotwórczego; b) jest znaną chorobą rozprzestrzeniającą się na nowy obszar geograficzny, gatunek lub populację; c) została zdiagnozowana po raz pierwszy na terytorium Unii; lub d) jest wywoływana nierozpoznanym lub nieznanym wcześniej czynnikiem chorobotwórczym.	T	Art. 2 pkt 13	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 13) nowo występująca choroba – nowo występującą chorobę w rozumieniu art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2016/429;	
	3. Komisja w drodze aktów wykonawczych podejmuje niezbędne środki w odniesieniu do nowo występującej choroby, która spełnia kryteria określone w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 4. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z chorobą stanowiącą nowo występujące ryzyko o bardzo znaczących skutkach, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3. 5. Wszelkie obowiązki nałożone na podmioty w odniesieniu do nowo występującej choroby, określone w niniejszym rozporządzeniu, stosuje się wyłącznie, jeżeli Komisja przyjęła akt wykonawczy	N			

	odnoszący się do tej choroby zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub jeżeli choroba ta jest objęta planem gotowości zgodnie z art. 43.				
Art. 7	Komisja ustala, czy choroba spełnia warunki konieczne do jej umieszczenia w wykazie zgodnie z art. 5 ust. 2, w oparciu o następujące parametry oceny: a) profil choroby, który obejmuje następujące kwestie: (i) gatunki zwierząt, których dotyczy ta choroba; (ii) współczynniki zachorowalności i upadkowości dla danej choroby w populacjach zwierząt; (iii) odzwierzęcy charakter choroby; (iv) oporność na leczenie, w tym oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe; (v) utrzymywanie się choroby w populacji zwierząt lub w środowisku; (vi) drogi i tempo przenoszenia się choroby między zwierzętami oraz, w odpowiednich przypadkach, między zwierzętami i ludźmi; (vii) niewystępowanie bądź występowanie i rozmieszczenie choroby w Unii oraz, jeżeli choroba nie występuje w Unii, ryzyko jej wprowadzenia do Unii; (viii) istnienie narzędzi diagnostycznych i narzędzi zwalczania chorób; b) wpływ choroby na: (i) produkcję rolną, produkcję akwakultury i inne części gospo-darki, uwzględniając: — skalę występowania choroby w Unii, — straty produkcji spowodowane chorobą, — inne straty; (ii) zdrowie ludzi, uwzględniając: — zdolność choroby do przenoszenia się między zwierzętami i ludźmi, — zdolność choroby do przenoszenia się między ludźmi, — nasilenie postaci choroby u ludzi, — dostępność sposobów skutecznego zapobiegania tej chorobie lub leczenia jej u ludzi; (iii) dobrostan zwierząt; (iv) różnorodność biologiczną i środowisko;	N			

	c) potencjalna możliwość wywołania przez chorobę sytuacji kryzysowej oraz jej potencjalne zastosowanie do celów bioterroryzmu; d) wykonalność, dostępność i skuteczność następujących środków zapobiegania chorobom i ich zwalczania: (i) narzędzia i możliwości diagnostyczne; (ii) szczepienia; (iii) leczenie; (iv) środki bioasekuracji; (v) ograniczenia przemieszczania zwierząt i produktów; (vi) uśmiercenie zwierząt; (vii) usunięcie zwłok i innych odpowiednich produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; e) skutki środków zapobiegania chorobom i ich zwalczania, uwzględniając: (i) koszty bezpośrednie i pośrednie dla sektorów dotkniętych chorobą oraz dla całej gospodarki; (ii) ich akceptację społeczną; (iii) dobrostan dotkniętych chorobą subpopulacji zwierząt utrzymywanych i dzikich; (iv) środowisko i różnorodność biologiczną.				
Art. 8	1. Ustanowione w niniejszym rozporządzeniu przepisy, dostosowane do poszczególnych chorób umieszczonych w wykazie oraz przepisy przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się do gatunków umieszczonych w wykazie. 2. Komisja ustanawia w drodze aktów wykonawczych wykaz gatunków, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, spełniających kryteria określone w ust. 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. Wykaz ten obejmuje te gatunki zwierząt lub grupy gatunków zwierząt, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się określonych chorób umieszczonych w wykazie, w oparciu o następujące kryteria: a) podatność populacji zwierząt narażonej na ryzyko; b) długość okresu inkubacji i okresu zakaźności u danych zwierząt; c) zdolność tych zwierząt do przenoszenia tych chorób. 3. Do wykazu dodaje się gatunki lub grupy gatunków zwierząt, jeżeli zapadają na określoną chorobę umieszczoną w wykazie lub wiąże się z nimi znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się tej choroby ze względu na to, że:	N			

	a) są podatne na daną chorobę umieszczoną w wykazie lub dowody naukowe wskazują na to, że ich podatność na tę chorobę jest prawdopodobna; lub b) pełnią rolę wektora lub rezerwuaru danej choroby lub dowody naukowe wskazują na to, że mogą pełnić taką rolę. 4. Komisja w drodze aktów wykonawczych skreśla gatunek lub grupę gatunków zwierząt z wykazu, jeżeli: a) choroba umieszczona w wykazie, w związku z którą dany gatunek zwierząt lub grupa gatunków zwierząt zostały umieszczone w wykazie gatunków, została skreślona z wykazu chorób; lub b) dowody naukowe wskazują na to, że dany gatunek lub grupa gatunków przestały spełniać kryteria określone w ust. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 9	1. Przepisy dotyczące zapobiegania chorobom i ich zwalczania mają zastosowanie do chorób umieszczonych w wykazie w następujący sposób: a) w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, które zwykle nie występują w Unii i po wykryciu których muszą zostać wprowadzone natychmiastowe środki likwidacji choroby, stosuje się, w odpowiednich przypadkach, następujące przepisy: (i) przepisy dotyczące upowszechniania wiedzy na temat chorób i gotowości na wypadek ich wystąpienia określone w części III tytuł 1 (art. 43–52); (ii) środki zwalczania chorób określone w części III tytuł II rozdział 1 (art. 53–71); oraz (iii) przepisy dotyczące podziału na kompartmenty określone w art. 37 ust. 1. W przypadku tych chorób umieszczonych w wykazie stosuje się, w odpowiednich przypadkach, środki określone w lit. b), jak również środki określone w lit. d) i e); b) w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, które muszą podlegać zwalczaniu we wszystkich państwach członkowskich w celu ich likwidacji w całej Unii, stosuje się, w odpowiednich przypadkach, następujące przepisy: (i) przepisy dotyczące obowiązkowych programów likwidacji choroby określone w art. 31 ust. 1; (ii) przepisy dotyczące państw członkowskich i stref wolnych od choroby określone w art. 36; (iii) przepisy dotyczące podziału na kompartmenty określone w art. 37 ust. 2; oraz	N			

(iv) środki zwalczania chorób określone w art. 72–75, 77–79 oraz 81 i 83. W przypadku tych chorób umieszczonych w wykazie stosuje się również, w odpowiednich przypadkach, środki określone w lit. d) i e); c) w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, które mają znaczenie dla niektórych państw członkowskich i w odniesieniu do których potrzebne są środki, aby zapobiec ich rozprzestrzenianiu się na te części Unii, które oficjalnie są wolne od choroby lub które mają programy likwidacji danej choroby umieszczonej w wykazie, stosuje się, w odpowiednich przypadkach, następujące przepisy: (i) przepisy dotyczące nieobowiązkowej likwidacji choroby określone w art. 31 ust. 2; (ii) przepisy dotyczące państw członkowskich i stref wolnych od choroby określone w art. 36; (iii) przepisy dotyczące podziału na kompartmenty określone w art. 37 ust. 2; oraz (iv) przepisy dotyczące środków zwalczania chorób określone w art. 76, 77, 78, 80, 82 i 83. W przypadku tych chorób umieszczonych w wykazie stosuje się, w odpowiednich przypadkach, również środki określone w lit. d) i e); d) w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, w odniesieniu do których potrzebne są środki, aby zapobiec ich rozprzestrzenianiu się z uwagi na ich wystąpienie w Unii lub przemieszczanie między państwami członkowskimi, stosuje się, w odpowiednich przypadkach, następujące przepisy: (i) przepisy dotyczące przemieszczania w obrębie terytorium Unii określone w części IV tytuł I rozdziały 3–6 (art. 124–169), w części IV tytuł II rozdziały 2 i 3 (art. 191–225) i w części VI rozdziały 2 i 3 (art. 247–251); oraz (ii) przepisy dotyczące wprowadzania do Unii i wywozu z Unii określone w części V (art. 229–243). Choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w lit. a), b) i c), również uznaje się za choroby umieszczone w wykazie podlegające przepisom niniejszej litery, jak również te choroby, o których mowa w lit. e), jeżeli ryzyko stwarzane przez daną chorobę może być skutecznie i proporcjonalnie ograniczone środkami dotyczącymi przemieszczania zwierząt i produktów; e) w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, w odniesieniu do których zachodzi konieczność nadzoru w Unii, stosuje się, w odpowiednich przypadkach, następujące przepisy:				

	(i) przepisy dotyczące powiadamiania i sprawozdawczości określone w części II rozdział 1 (art. 18–23); oraz (ii) przepisy dotyczące nadzoru określone w części II rozdział 2 (art. 24–30). Choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w lit. a), b) i c), również uznaje się za choroby umieszczone w wykazie podlegające przepisom niniejszej litery. 2. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustala sposób, w jaki przepisy dotyczące zapobiegania chorobom i ich zwalczania, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do odpowiednich chorób umieszczonych w wykazie; dokonuje tego na podstawie kryteriów określonych w załączniku IV, a także w świetle nowo opublikowanych istotnych danych naukowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 3. Komisja w drodze aktów wykonawczych zmienia sposób, w jaki przepisy dotyczące zapobiegania chorobom i ich zwalczania, o których mowa w ust. 2, mają zastosowanie do odpowiednich chorób umieszczonych w wykazie, gdy dane choroby przestają spełniać kryteria określone w odpowiedniej sekcji załącznika IV, także w świetle nowo opublikowanych istotnych danych naukowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 4. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z chorobą umieszczoną w wykazie stanowiącą nowo występujące ryzyko o bardzo znaczących skutkach, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3.				
Art. 10	1. Podmioty: a) w odniesieniu do zwierząt utrzymywanych i produktów, za które odpowiadają, ponoszą odpowiedzialność za: (i) zdrowie zwierząt utrzymywanych; (ii) ostrożne i odpowiedzialne stosowania leków weterynaryjnych, z zastrzeżeniem roli i zakresu odpowiedzialności lekarzy weterynarii; (iii) minimalizację ryzyka rozprzestrzeniania się chorób; (iv) dobre praktyki hodowli zwierząt; b) w stosownych przypadkach wprowadzają takie środki bioasekuracji dotyczące zwierząt utrzymywanych oraz produktów, za które odpowiadają, które są odpowiednie ze względu na: (i) gatunki i kategorie zwierząt utrzymywanych i produktów; (ii) rodzaj produkcji; oraz	T	Art. 7 ust. 1	Art. 7. 1. Podmioty i posiadacze zwierząt domowych w ramach odpowiedzialności, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, zapewniają spełnienie wymagań lokalizacyjnych, zdrowotnych, higienicznych, sanitarnych, organizacyjnych, technicznych lub technologicznych zabezpieczających przed zagrożeniem epidemiologicznym, epidemicznym lub zapewniających właściwą jakość produktów, obejmujących co najmniej wymagania dotyczące: 1) stanu zdrowia zwierząt będących przedmiotem działalności lub wykorzystywanych do jej prowadzenia, w tym odnoszące się do badań potwierdzających ten stan oraz do określonych szczebli ochronnych, lub 2) zakładów, z których pochodzą zwierzęta będące przedmiotem działalności lub wykorzystywane do jej prowadzenia, lub	

(iii) istniejące ryzyka, uwzględniając: — położenie geograficzne i warunki klimatyczne; oraz — uwarunkowania i praktyki lokalne; c) w stosownych przypadkach, wprowadzają środki bioasekuracji w stosunku do zwierząt dzikich. 2. Osoby zawodowo zajmujące się zwierzętami podejmują, w zakresie swoich kompetencji, działania służące zminimalizowaniu ryzyka rozprzestrzeniania się chorób w odniesieniu do zwierząt oraz produktów. 3. Ust. 1 lit. a) stosuje się również do posiadaczy zwierząt domowych. 4. Środki bioasekuracji, o których mowa w ust. 1 lit. b), realizuje się – w stosownych przypadkach – za pomocą: a) środków ochrony fizycznej, które mogą obejmować: (i) zamykanie, ogradzanie, pokrywanie dachem, otaczanie siatką, w zależności od przypadku; (ii) czyszczenie, dezynfekcję, dezynsekcję i deratyzację; (iii) w przypadku zwierząt wodnych, w odpowiednich przypadkach: — środki w zakresie dostarczania wody i jej odprowadzania; — naturalne lub sztuczne bariery odgradzające od pobliskich cieków wodnych, które to bariery zapobiegają przedostawaniu się zwierząt wodnych do lub z danego zakładu, w tym środki zapobiegające zalewaniu lub infiltracji wody z pobliskich cieków wodnych; b) środków zarządzania, które mogą obejmować: (i) procedury dostępu do zakładu i opuszczania go przez zwierzęta, produkty, pojazdy i osoby; (ii) procedury stosowania sprzętu; (iii) warunki przemieszczania uzależnione od istniejących ryzyk; (iv) warunki wprowadzania zwierząt lub produktów do zakładu; (v) kwarantannę, izolację lub odseparowanie zwierząt nowo wpro-wadzonych lub chorych; (vi) system bezpiecznego usuwania martwych zwierząt i innych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. 5. Podmioty, osoby zawodowo związane ze zwierzętami oraz posiadacze zwierząt domowych współpracują z właściwym organem oraz lekarzami weterynarii w zakresie stosowania środków zapobiegania chorobom i ich zwalczania, określonych w niniejszym rozporządzeniu. 6. Komisja może w drodze aktów wykonawczych określać minimalne wymagania niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu.		3) sposobu ustalania pochodzenia zwierząt będących przedmiotem działalności lub zwierząt, z których lub od których pozyskuje się produkty wytwarzane w ramach prowadzenia działalności, lub 4) obiektów budowlanych lub miejsc, w których prowadzi się działalność, lub osób wykonujących określone czynności w ramach prowadzonej działalności oraz zakresu takich czynności, lub 5) materiału biologicznego wytwarzanego w ramach prowadzonej działalności.	

	W takich aktach wykonawczych znajdują odzwierciedlenie kwestie, o których mowa w ust. 1 lit. b). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 11	1. Podmioty i osoby zawodowo zajmujące się zwierzętami mają odpowiednią wiedzę o: a) chorobach zwierząt, w tym o chorobach, które przenoszą się lub są przenoszone na ludzi; b) zasadach bioasekuracji; c) zależnościach między zdrowiem zwierząt, dobrostanem zwierząt i zdrowiem ludzi; d) dobrych praktykach hodowli zwierząt dotyczących gatunków zwierząt, nad którymi sprawują opiekę; e) oporności na leczenie, w tym oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, i jej implikacjach. 2. Zakres i poziom wiedzy wymaganej zgodnie z ust. 1 zależy od: a) gatunków i kategorii zwierząt utrzymywanych lub produktów, za które odpowiadają podmioty lub osoby zawodowo zajmujące się zwierzętami, oraz charakteru ich zawodowego związku z tymi zwierzętami lub produktami; b) rodzaju produkcji; c) wykonywanych zadań. 3. Wiedzę, o której mowa w ust. 1, zdobywa się w jeden z następujących sposobów: a) doświadczenie zawodowe lub szkolenia; b) istniejące programy w sektorze rolnictwa lub akwakultury, które dotyczą zdrowia zwierząt; c) kształcenie formalne; d) inne doświadczenie lub inne szkolenia, których wynikiem jest osiągnięcie tego samego poziomu wiedzy co określony w lit. a), b) lub c). 4. Podmioty sprzedające lub dokonujące w inny sposób przeniesienia własności przyszłych zwierząt domowych udostępniają przyszłemu posiadaczowi zwierzęcia domowego podstawowe informacje dotyczące kwestii, o których mowa w ust. 1, jeżeli mają one znaczenie dla danego zwierzęcia domowego.	N			
Art. 12	1. Wykonując czynności wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia, lekarze weterynarii:	N			

	a) wprowadzają wszystkie odpowiednie środki, aby zapobiec wprowadzaniu, rozwojowi i rozprzestrzenianiu się chorób; b) podejmują działania w celu zapewnienia wczesnego wykrywania chorób, prowadząc diagnostykę właściwą i diagnostykę różnicową, aby wykluczyć lub potwierdzić chorobę; c) biorą aktywny udział w: (i) upowszechnianiu wiedzy na temat zdrowia zwierząt oraz na temat zależności między zdrowiem zwierząt, dobrostanem zwierząt i zdrowiem ludzi; (ii) zapobieganiu chorobom; (iii) wczesnym wykrywaniu chorób i szybkim reagowaniu na nie; (iv) upowszechnianiu wiedzy na temat oporności na leczenie, w tym oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, i jej implikacjach; d) współpracują z właściwym organem, podmiotami, osobami zawo- dowo zajmującymi się zwierzętami i posiadaczami zwierząt domowych w zakresie stosowania środków zapobiegania chorobom i ich zwalczania przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. 2. Specjaliści ds. zdrowia zwierząt wodnych mogą dokonywać w odniesieniu do zwierząt wodnych czynności, które w niniejszym rozporządzeniu przypisano lekarzom weterynarii, o ile specjaliści ci są do tego uprawnieni przez dane państwo członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi. W takim przypadku do tych specjalistów ds. zdrowia zwierząt wodnych stosuje się ust. 1. 3. Lekarze weterynarii i specjaliści ds. zdrowia zwierząt wodnych podtrzymują i rozwijają swoje kompetencje zawodowe związane z tymi dziedzinami ich działalności, które wchodzą w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia.				
Art. 13	1. Aby zapewnić zdolność organu właściwego do spraw zdrowia zwierząt do wprowadzania niezbędnych i odpowiednich środków oraz do wykonywania czynności wymaganych w niniejszym rozporządzeniu, każde państwo członkowskie – na odpowiednim szczeblu administracyjnym – zapewnia, by właściwy organ dysponował: a) wykwalifikowanym personelem, obiektami, sprzętem, zasobami finansowymi oraz skuteczną strukturą organizacyjną obejmującą całe terytorium państwa członkowskiego; b) dostępem do laboratoriów z wykwalifikowanym personelem, obiektami, sprzętem i zasobami finansowymi, które są potrzebne, aby zapewnić szybką i dokładną diagnostykę i diagnostykę różnicową chorób umieszczonych w wykazie i nowo występujących chorób;	N			

	c) odpowiednio przeszkolonymi lekarzami weterynarii biorącymi udział w wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 12. 2. Państwa członkowskie zachęcają podmioty i osoby zawodowo zajmujące się zwierzętami do nabywania, podtrzymywania i rozwoju odpowiedniej wiedzy w zakresie zdrowia zwierząt, o której mowa w art. 11, w drodze odpowiednich programów w sektorze rolnictwa lub akwakultury lub w drodze kształcenia formalnego.				
Art. 14	1. Właściwy organ może przekazać lekarzom weterynarii innym niż urzędowi lekarze weterynarii uprawnienia do przeprowadzania jednej lub kilku spośród następujących czynności: a) praktyczne stosowanie środków w ramach programów likwidacji choroby określonych w art. 32; b) wspieranie właściwego organu w wykonywaniu nadzoru określonego w art. 26 lub w odniesieniu do programów nadzoru określonych w art. 28; c) czynności związanych z: (i) upowszechnianiem wiedzy na temat chorób, gotowością na wypadek ich wystąpienia i ich zwalczaniem określonych w części III, w odniesieniu do: — czynności związanych z pobieraniem próbek i prowadzeniem dochodzeń i dochodzeń epidemiologicznych w ramach art. 54, art. 55 ust. 1 lit. b)–g) oraz art. 57, 73, 74, 79 i 80 w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby, oraz aktów wykonawczych i delegowanych przyjętych na podstawie tych artykułów, — podejmowania czynności związanych ze środkami zwalczania chorób w przypadku wystąpienia ogniska choroby, w odniesieniu do czynności wymienionych w art. 61, art. 65 ust. 1 lit. a), b), e), f) oraz i), art. 70 ust. 1, art. 79, 80, 81 i 82 oraz w aktach wykonawczych i delegowanych przyjętych na podstawie tych artykułów, — prowadzenia szczepień interwencyjnych zgodnie z art. 69; (ii) rejestracją, zatwierdzaniem, identyfikowalnością i przemieszczaniem, o których mowa w części IV; (iii) wydawaniem i wypełnianiem dokumentów identyfikacyjnych dla zwierząt domowych, o których mowa w art. 247 lit. c), art. 248 ust. 2 lit. c), art. 249 ust. 1 lit. c) i art. 250 ust. 2 lit. c); (iv) stosowaniem środków identyfikacji, o których mowa w art. 252 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i korzystaniem z nich. 2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć upoważnienie osób fizycznych lub prawnych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) oraz lit. c) ppkt (i), (ii) i (iv), w zakresie	T	Art.16	Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej Art. 16. 1. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji, może: 1) wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji, w tym lekarzy weterynarii świadczących usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, do: a) szczepień ochronnych lub badań rozpoznawczych, b) sprawowania nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt, c) badania zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia, [...] m) prowadzenia kontroli urzędowych w ramach zwalczania chorób zakaźnych zwierząt,	

	ściśle określonych zadań, do prowadzenia których osoby te dysponują wystarczającą wiedzą szczególną. W takim przypadku do osób tych stosuje się ust. 1 niniejszego artykułu oraz obowiązki określone w art. 12. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących innych czynności, które można przekazać lekarzom weterynarii, oprócz czynności określonych w ust. 1, oraz – w odpowiednich przypadkach – do określenia koniecznych okoliczności i warunków takiego przekazania. Przyjmując te akty delegowane, Komisja bierze pod uwagę charakter tych czynności oraz odpowiednie normy międzynarodowe.				
Art. 15	Jeżeli istnieją uzasadnione powody, by podejrzewać, że zwierzęta lub produkty pochodzące z Unii lub wprowadzane spoza Unii mogą stwarzać ryzyko, właściwy organ podejmuje właściwe kroki, aby poinformować społeczeństwo o charakterze tego ryzyka oraz o środkach, które zostały lub zostaną wprowadzone w celu zapobiegania temu ryzyku lub jego kontroli, uwzględniając charakter, powagę i rozmiar ryzyka oraz interes publiczny w uzyskaniu takich informacji.	T	Art. 5 ust. 2 pkt 2	Art. 5. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu dotyczące: [...] 2) przekazywania informacji publicznej, o której mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/429;	
Art. 16	1. Laboratoria, placówki oraz inne osoby fizyczne lub prawne zajmujące się czynnikami chorobotwórczymi do celów badań, edukacji, diagnostyki lub wytwarzania szczepionek i innych produktów biologicznych, uwzględniając wszelkie odpowiednie normy międzynarodowe: a) wprowadzają odpowiednie środki bioasekuracji, środki bezpieczeństwa biologicznego i środki w zakresie zabezpieczenia przed czynnikami chorobotwórczymi, aby zapobiec ich wydostaniu się, a następnie kontaktowi ze zwierzętami poza laboratorium lub inną placówką zajmującą się czynnikami chorobotwórczymi do tych celów; b) zapewniają, aby przemieszczanie czynników chorobotwórczych, szczepionek i innych produktów biologicznych między laboratoriami lub innymi placówkami nie stwarzało ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie i nowo występujących chorób. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących środków bezpieczeństwa w zakresie zapobiegania chorobom umieszczonym w wykazie i chorobom nowo występującym oraz zwalczania tych chorób dotyczących laboratoriów, placówek i innych osób fizycznych lub prawnych zajmujących się czynnikami chorobotwórczymi, szczepionkami i innymi produktami biologicznymi w odniesieniu do: a) środków bioasekuracji, środków bezpieczeństwa biologicznego	T	Art. 113 pkt 19	Art. 113 [...] 19) po art. 24 dodaje się art. 24a–24d w brzmieniu: „Art. 24a. 1. Badania i inne czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z antygenów przeprowadzane lub wykonywane w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym mogą być przeprowadzane lub wykonywane wyłącznie w zatwierdzonych pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach, jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia takich pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów. 2. Zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium dokonuje Główny Lekarz Weterynarii na wniosek podmiotu zamierzającego przeprowadzać badania i wykonywać inne czynności określone w ust. 1, jeżeli pomieszczenie, obiekt lub laboratorium, a także osoby przeprowadzające takie badania i wykonujące takie czynności spełniają wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24c. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy; 2) określenie rodzaju i zakresu przeprowadzanych badań lub wykonywanych czynności określonych w ust. 1;	

	i środków w zakresie zabezpieczenia przed czynnikami chorobotwórczymi; b) wymagań dotyczących przemieszczania czynników chorobotwórczych, szczepionek i innych produktów biologicznych.		3) określenie lokalizacji pomieszczenia, obiektu lub laboratorium, w których mają być przeprowadzane badania lub wykonywane czynności określone w ust. 1. 4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się opinię o spełnianiu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędnych do zatwierdzenia wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub gdy wniosek dotyczy zatwierdzenia takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub jego pomieszczenia lub obiektu – wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA”, lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej. 5. Główny Lekarz Weterynarii przeprowadza kontrolę w pomieszczeniu, obiekcie lub laboratorium w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku i opinii, o których mowa w ust. 2 i 4. 6. Główny Lekarz Weterynarii po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 5, w drodze decyzji: 1) zatwierdza pomieszczenie, obiekt lub laboratorium po stwierdzeniu spełnienia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędnych do zatwierdzenia; 2) odmawia zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium po stwierdzeniu, że nie są spełnione wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędne do zatwierdzenia. 7. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz podręczników badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (WOAH) dotyczących prac z żywymi czynnikami chorobotwórczymi w laboratoriach oraz w pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi. Art. 24b. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję nakazującą	

				usunięcie stwierdzonych naruszeń w terminie określonym w tej decyzji. 2. W przypadku niezastosowania się do nakazu, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie pomieszczenia, obiektu lub laboratorium. 3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Art. 24c. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, o których mowa w art. 24a ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny spełniać te pomieszczenia, obiekty lub laboratoria, a także osoby przeprowadzające badania i wykonujące inne czynności określone w art. 24a ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego i ochrony zdrowia publicznego. Art. 24d. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów. 2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów oraz informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w tym wykazie.”;	
Art. 17	1. Urzędowe laboratoria ds. zdrowia zwierząt, obejmujące unijne laboratoria referencyjne, krajowe laboratoria referencyjne oraz laboratoria urzędowe ds. zdrowia zwierząt, wykonując swoje zadania i obowiązki, współpracują ze sobą w ramach sieci unijnych laboratoriów ds. zdrowia zwierząt. 2. Współpracę laboratoriów, o których mowa w ust. 1, koordynują laboratoria referencyjne Unii w celu zapewnienia, by nadzór, powiadamianie i zgłaszanie wystąpienia chorób, programy likwidacji, definiowanie statusu obszaru wolnego od choroby oraz przemieszczanie zwierząt i produktów w obrębie terytorium Unii, ich wprowadzanie do Unii i wywóz do państw trzecich lub na terytoria, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, były oparte na jak najnowocześniejszych, solidnych i wiarygodnych analizach, badaniach i rozpoznaniach laboratoryjnych. 3. Wyniki i sprawozdania sporządzane przez laboratoria urzędowe są objęte tajemnicą zawodową i są poufne; laboratoria są zobowiązane do powiadamiania właściwych organów, które je wyznaczyły,	N			

	niezależnie od osoby fizycznej lub prawnej, która zwróciła się o przeprowadzenie analiz, badań lub rozpoznań laboratoryjnych. 4. W przypadku gdy laboratorium urzędowe w jednym państwie członkowskim prowadzi analizę próbek pobranych od zwierząt pochodzących z innego państwa członkowskiego, to laboratorium urzędowe powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą próbki: a) natychmiast o jakichkolwiek wynikach wskazujących na podejrzenie lub wykrycie jednej z chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a); b) bez zbędnej zwłoki o jakichkolwiek wynikach wskazujących na podejrzenie lub wykrycie jednej z chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. e) innej niż te, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a).				
Art. 18	1. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty oraz inne odpowiednie osoby fizyczne lub prawne: a) niezwłocznie powiadamiały właściwy organ, jeżeli istnieją jakiegokolwiek powody, by podejrzewać występowanie u zwierząt choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), lub jeżeli występowanie takiej choroby zostało u zwierząt wykryte; b) tak szybko, jak jest to wykonalne, powiadamiały właściwy organ, jeżeli istnieją jakiegokolwiek powody, by podejrzewać występowanie u zwierząt choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. e), innej niż te, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), lub jeżeli występowanie takiej choroby zostało u zwierząt wykryte; c) powiadamiały lekarza weterynarii o nietypowych upadkach zwierząt i o innych objawach poważnej choroby lub o spadku wskaźników produkcji o nieustalonej przyczynie, w celu dalszego dochodzenia, łącznie z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych, jeżeli sytuacja tego wymaga. 2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że powiadomienia, o których mowa w ust. 1 lit. c), można kierować do właściwego organu. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) kryteriów, na podstawie których ustala się, czy zachodzą okoliczności wymagające powiadomienia, o których mowa w ust. 1 lit. c); b) szczegółowych przepisów dotyczących dalszego dochodzenia, o którym mowa w ust. 1 lit. c).	T	Art. 4 pkt 1 Art. 10 ust. 2-3 ust. 6	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 10. [...] 2. Powiadomienie, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, kieruje się także do powiatowego lekarza weterynarii. 3. Powody, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a oraz b rozporządzenia 2016/429, obejmują w szczególności poronienie u bydła, świń, owiec i kóz, objawy neurologiczne u zwierząt, znaczną liczbę nagłych padnięć zwierząt, zmiany o charakterze krost, pęcherzy, nadżerek lub wybroczyn na skórze i błonach śluzowych zwierząt kopytnych. [...] 6. Podmioty i inne osoby fizyczne lub osoby prawne, w tym lekarze weterynarii, posiadacze zwierząt domowych, myśliwi, dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego, kierownicy laboratoriów urzędowych, o których mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...), kierownicy weterynaryjnych laboratoriów diagnostycznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 24	

				oraz ...), i zarządcy dróg publicznych, wykonują odnoszące się do nich obowiązki, w tym dotyczące przekazywania powiadomień i stosowania środków przy podejrzeniu wystąpienia choroby, i przestrzegają nakazów, zakazów lub ograniczeń mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób lub ich zwalczanie.	
Art. 19	1. Państwa członkowskie natychmiast powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wystąpieniu jakiegokolwiek ogniska choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. e), w przypadku której natychmiastowe powiadomienie jest wymagane do zapewnienia wdrożenia we właściwym czasie niezbędnych środków zarządzania ryzykiem, uwzględniając profil choroby. 2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje o ognisku choroby: a) czynnik chorobotwórczy i, w odpowiednich przypadkach, podtyp; b) odpowiednie daty, w szczególności daty zaistnienia podejrzenia i potwierdzenia wystąpienia ogniska choroby; c) rodzaj i lokalizacja ogniska choroby; d) wszelkie powiązane ogniska choroby; e) zwierzęta, których dotyczy ognisko choroby; f) wszelkie środki zwalczania chorób wprowadzone w związku z danym ogniskiem choroby; g) możliwe lub znane pochodzenie choroby umieszczonej w wykazie; h) zastosowane metody diagnostyczne.	T	Art. 11 ust. 7 pkt 2 i 5	Art. 11. [...] 7. Główny Lekarz Weterynarii: [...] 2) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 19 i art. 20 rozporządzenia 2016/429 oraz w art. 3, art. 4 i art. 11 rozporządzenia 2020/2002; [...] 5) powiadamia Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o: a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.	
Art. 20	1. Państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim sprawozdanie zawierające informacje o chorobach umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. e), w przypadku których: a) nie jest wymagane natychmiastowe powiadomienie o ognisku choroby zgodnie z art. 19 ust. 1; b) wymagane jest natychmiastowe powiadomienie o ognisku choroby zgodnie z art. 19 ust. 1, ale ponadto konieczne jest przedłożenie Komisji i pozostałym państwom członkowskim sprawozdania obejmującego dodatkowe informacje dotyczące: (i) nadzoru zgodnie z przepisami określonymi w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 30; (ii) programu likwidacji choroby zgodnie z przepisami określonymi w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 35.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 1 Art. 11 ust. 7 pkt 2 i 5	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, wykazów oraz powiadomień określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 11. [...] 7. Główny Lekarz Weterynarii: [...]	

				2) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 19 i art. 20 rozporządzenia 2016/429 oraz w art. 3, art. 4 i art. 11 rozporządzenia 2020/2002; [...] 5) powiadamia Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o: a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.	
	2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają informacje o: a) wykryciu chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w ust. 1; b) wynikach nadzoru, o ile jest on wymagany zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 29 lit. d) ppkt (ii) lub art. 30 ust. 1 lit. b) ppkt (ii); c) wynikach programów nadzoru, o ile są one wymagane zgodnie z art. 28 ust. 3 oraz przepisami przyjętymi na podstawie art. 29 lit. d) ppkt (ii) lub art. 30 ust. 1 lit. b) ppkt (ii); d) programach likwidacji choroby, o ile są one wymagane zgodnie z art. 34 i przepisami aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z art. 35. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 264 dotyczących przepisów uzupełniających wymagania określone w ust. 2 oraz dotyczących sprawozdawczości w innych kwestiach odnoszących się do nadzoru i programów likwidacji choroby, o ile jest to niezbędne do zapewnienia efektywnego stosowania określonych w niniejszym rozporządzeniu przepisów dotyczących zapobiegania chorobom i ich zwalczania.	N			
Art. 21	Państwa członkowskie wprowadzają podział na regiony do celów powiadamiania i sprawozdawczości, o których mowa w art. 19 i 20.	N			
Art. 22	Komisja ustanawia komputerowy system informacyjny do obsługi mechanizmów i narzędzi związanych z wymaganiami w zakresie powiadamiania i sprawozdawczości przewidzianymi w art. 19, 20 i 21 oraz zarządza tym systemem.	N			
Art. 23	Komisja w drodze aktów wykonawczych ustala przepisy dotyczące wymagań w zakresie powiadamiania i sprawozdawczości oraz	N			

	dotyczące komputerowego systemu informacyjnego, o których mowa w art. 19–22, w odniesieniu do: a) tych chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. e), które są przedmiotem natychmiastowego powiadomienia przez państwa członkowskie, jak również niezbędnych środków dotyczących powiadamiania zgodnie z art. 19; b) informacji, które państwa członkowskie mają przedstawiać w ramach sprawozdawczości przewidzianej w art. 20; c) procedur tworzenia i stosowania komputerowego systemu informacyjnego, o którym mowa w art. 22, środków przejściowych dotyczących migracji danych i informacji z obecnych systemów do nowego systemu oraz jego pełnej operacyjności; d) formatu i struktury danych, które mają być wprowadzane do komputerowego systemu informacyjnego, o którym mowa w art. 22; e) terminów i częstotliwości powiadamiania i sprawozdań określonych w art. 19 i 20, które mają się odbywać w takich terminach i z taką częstotliwością, żeby zapewnić przejrzystość i terminowe stosowanie niezbędnych środków zarządzania ryzykiem, w oparciu o profil danej choroby i rodzaj ogniska; f) umieszczenia w wykazie regionów do celów powiadamiania i sprawozdawczości, o których mowa w art. 21. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 24	W celu wykrywania występowania chorób umieszczonych w wykazie i nowo występujących chorób podmioty: a) obserwują stan zdrowia i zachowanie zwierząt, za które odpowiadają; b) obserwują zmiany w normalnych parametrach produkcji w zakładach, u zwierząt lub w materiale biologicznym, za które odpowiadają, jeżeli rodzą one podejrzenia, że zmiany te zostały spowodowane chorobą umieszczoną w wykazie lub nowo występującą chorobą; c) zwracają uwagę na nietypowe upadki zwierząt i na inne objawy poważnej choroby u zwierząt, za które odpowiadają.	N			
Art. 25	1. Podmioty zapewniają, aby w zakładach, za które odpowiadają, przeprowadzane były kontrole stanu zdrowia zwierząt przez lekarza weterynarii, jeżeli jest to stosowne ze względu na ryzyko stwarzane przez dany zakład, z uwzględnieniem: a) rodzaju zakładu; b) gatunków i kategorii zwierząt utrzymywanych w zakładzie; c) sytuacji epidemiologicznej panującej w strefie lub regionie w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie i nowo występujących chorób, na które zwierzęta w danym zakładzie są podatne;	N			

	d)innego odpowiedniego nadzoru lub kontroli urzędowych, którym podlegają zwierzęta utrzymywane i dany rodzaj zakładu. Takie kontrole stanu zdrowia zwierząt odbywają się z częstotliwością proporcjonalną do ryzyka stwarzanego przez dany zakład. Można je łączyć z kontrolami prowadzonymi w innych celach. 2. Kontrole stanu zdrowia zwierząt, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane są w celu zapobiegania chorobom, w szczególności poprzez: a)udzielenie danemu podmiotowi porad w zakresie bioasekuracji oraz innych kwestii dotyczących zdrowia zwierząt, stosownie do rodzaju zakładu oraz gatunków i kategorii zwierząt utrzymywanych w zakładzie; b)wykrywanie objawów, które wskazują na występowanie chorób umieszczonych w wykazie lub nowo występujących chorób oraz informowanie o nich. 3. Komisja może w drodze aktów wykonawczych określać minimalne wymagania niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 26	1.Właściwy organ sprawuje nadzór w celu wykrywania chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. e), oraz stosownych nowo występujących chorób.	T	Art. 13 ust. 1	Art. 13. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu w zakresie nadzoru, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2016/429, w tym w zakresie opracowania koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm. ¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/689”.	
	2.Nadzór jest zaplanowany w taki sposób, aby zapewnić jak najwcześniejsze wykrycie wystąpienia chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. e), oraz nowo występujących chorób poprzez zbieranie, zestawianie i analizę właściwych informacji dotyczących choroby.	N			

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 10, Dz. Urz. UE L 192 z 31.07.2023, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 24.

	3. Właściwy organ, o ile to możliwe i stosowne, wykorzystuje wyniki nadzoru sprawowanego przez podmioty oraz informacje uzyskane za pośrednictwem kontroli stanu zdrowia zwierząt zgodnie z – odpowiednio – art. 24 i 25. 4. Właściwy organ zapewnia, by nadzór spełniał wymagania określone w art. 27 i przepisach przyjętych na podstawie art. 29 lit. a). 5. Właściwy organ zapewnia skuteczne i sprawne zbieranie i wykorzystywanie określonych w ust. 1 informacji pozyskanych w ramach nadzoru.				
Art. 27	Koncepcja, środki, metody diagnostyczne, częstotliwość i intensywność nadzoru, o którym mowa w art. 26, a także objęte nim docelowe populacje zwierząt oraz schematy pobierania próbek w ramach nadzoru są odpowiednie i proporcjonalne do celów nadzoru, z uwzględnieniem: a) profilu choroby; b) występujących czynników ryzyka; c) statusu zdrowotnego w: (i) państwie członkowskim, jego strefie lub kompartmencie, które są objęte nadzorem; (ii) państwach członkowskich i państwach trzecich lub na terytoriach, które graniczą z tym państwem członkowskim, jego strefą lub przedziałem, lub z których zwierzęta lub produkty są wprowadzane do tego państwa członkowskiego; d) nadzoru sprawowanego przez podmioty zgodnie z art. 24, w tym kontroli stanu zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 25, lub przez inne organy publiczne.	N			
Art. 28	1. Właściwy organ sprawuje nadzór, o którym mowa w art. 26 ust. 1, w ramach programu nadzoru, jeżeli choroba ma znaczenie dla Unii zgodnie z art. 29 lit. c).	T	Art. 14 ust. 1 pkt 2	Art. 14. 1. Główny Lekarz Weterynarii: [...] 2) nadzoruje realizację unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429.	
	2. Państwo członkowskie ustanawiające program nadzoru zgodnie z ust. 1 przedkłada go Komisji. 3. Państwa członkowskie realizujące program nadzoru zgodnie z ust. 1 składa Komisji regularne sprawozdania z wyników realizacji tego programu.	T	Art. 14 ust. 1-5	Art. 14. 1. Główny Lekarz Weterynarii: 1) wykonuje zadania: a) państwa członkowskiego określone w art. 28 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2016/429, b) właściwego organu określone w art. 11 rozporządzenia 2020/689 – dotyczące unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429; 2) nadzoruje realizację unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429.	

				2. Unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, przed jego przedłożeniem Komisji Europejskiej Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw: 1) finansów publicznych – pod względem finansowym; 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym. 3. Po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ten program ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Zatwierdzony unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii. 4. Do zmiany zatwierdzonego unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, stosuje się przepisy ust. 1–3. 5. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o: 1) zatwierdzeniu unijnego programu nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, oraz o zmianie tego programu; 2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzony unijny program nadzoru, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia 2016/429, oraz zmiany tego programu.	
Art. 29	Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) koncepcji, środków, metod diagnostycznych, częstotliwości i intensywności nadzoru, objętych nim docelowych populacji zwierząt oraz schematów pobierania próbek w ramach nadzoru, o których to kwestiach mowa w art. 27; b) kryteriów urzędowego potwierdzania i definicji przypadków chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. e), oraz – w odpowiednich przypadkach – nowo występujących chorób; c) kryteriów stosowanych do ustalenia znaczenia choroby, która ma zostać objęta programem nadzoru mającym znaczenie dla Unii na potrzeby określone w art. 30 ust. 1 lit. a), z uwzględnieniem profilu choroby i związanego z nią ryzyka; d) wymagań dotyczących programów nadzoru, o których mowa w art. 28 ust. 1, w odniesieniu do:	N			

	(i)treści programów nadzoru; (ii)informacji, które mają być przedstawione przy przedłożeniu programu nadzoru zgodnie z art. 28 ust. 2 oraz regularnych sprawozdań zgodnie z art. 28 ust. 3; (iii) okresu stosowania programów nadzoru.				
Art. 30	1. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa wymagania dotyczące nadzoru i programów nadzoru, o których mowa w art. 26 i 28 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 29, w odniesieniu do: a)ustalenia, które spośród chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. e), mają zostać objęte programem nadzoru zgodnie z art. 28, wraz z ustaleniem zasięgu geograficznego tych programów; b)formatu i procedury: (i)przekazywania tych programów nadzoru do wiadomości Komisji i pozostałych państw członkowskich; (ii)składania Komisji sprawozdań z wyników nadzoru. 2.Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić kryteria stosowane do oceny programów nadzoru, o których mowa w art. 28. 3.Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 31	1. Państwa członkowskie, które na całym swoim terytorium lub w jego poszczególnych strefach lub kompartmentach nie są wolne lub o których nie wiadomo, czy są wolne od jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b): a)ustanawiają program, którego celem jest likwidacja danej choroby umieszczonej w wykazie lub wykazanie, że są od niej wolne, realizowany w populacjach zwierząt zapadających na tę chorobę i obejmujący odpowiednie części terytorium tego państwa lub jego odpowiednie strefy lub kompartmenty (zwany dalej „obowiązkowym programem likwidacji choroby”), który obowiązuje do czasu spełnienia warunków przyznania statusu obszaru wolnego od choroby dla terytorium państwa członkowskiego lub danej strefy, zgodnie z art. 36 ust. 1, lub dla kompartmentu, zgodnie z art. 37 ust. 2; b)przedkładają Komisji do zatwierdzenia projekt obowiązkowego programu likwidacji choroby.	T	Art. 15 ust. 1 pkt 1	Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej: 1) projektów obowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;	
	2. Państwa członkowskie, które nie są wolne lub o których nie wiadomo, czy są wolne od jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. c), a które zdecydują się ustanowić program mający na celu likwidację tej	T	Art. 15 ust. 1 pkt 2	Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej: [...]	

choroby umieszczonej w wykazie, realizowany w populacjach zwierząt zapadających na daną chorobę i obejmujący odpowiednie części terytorium tych państw, ich stref lub kompartmentów (zwany dalej „nieobowiązkowym programem likwidacji”), przedkłada projekt tego programu Komisji do zatwierdzenia, jeżeli dane państwo członkowskie zwraca się o uznanie, na terytorium Unii, gwarancji zdrowia zwierząt dotyczących danej choroby w odniesieniu do przemieszczania zwierząt lub produktów. Taki nieobowiązkowy program likwidacji obowiązuje do momentu, gdy: a) zostaną spełnione warunki przyznania statusu obszaru wolnego od choroby dla terytorium państwa członkowskiego lub strefy, zgodnie z art. 36 ust. 1, bądź dla kompartmentu, zgodnie z art. 37 ust. 2; lub b) ustalono, że warunki przyznania statusu obszaru wolnego od choroby nie mogą zostać spełnione, a program ten nie realizuje już swoich celów; lub c) dane państwo członkowskie wycofa ten program. 3. Komisja w drodze aktów wykonawczych zatwierdza odpowiednio: a) projekty obowiązkowych programów likwidacji choroby, przedłożonych jej do zatwierdzenia zgodnie z ust. 1; b) projekty nieobowiązkowych programów likwidacji choroby, przedłożonych jej do zatwierdzenia zgodnie z ust. 2, jeżeli spełnione są warunki określone w niniejszym rozdziale. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 4. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z chorobą umieszczoną w wykazie, która stanowi ryzyko o bardzo znaczących skutkach, Komisja przyjmuje określone w ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3. Z konieczności uzasadnionych powodów Komisja może w drodze aktów wykonawczych zatwierdzić zmianę zaproponowaną przez dane państwo członkowskie lub cofnąć zatwierdzenie programów likwidacji choroby zatwierdzonych zgodnie z ust. 3 lit. a) i b) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 5. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) strategii zwalczania chorób, celów pośrednich i końcowych dotyczących poszczególnych chorób oraz okresu stosowania programów likwidacji choroby; b) odstępstw od wymagania przedłożenia do zatwierdzenia programów likwidacji choroby, o których mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli takie zatwierdzenie nie jest niezbędne	ust. 2-6	2) projektów nieobowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/429: a) objętych finansowaniem unijnym, b) nieobjętych finansowaniem unijnym; [...] 2. Projekty programów wymienionych w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii przed ich przedłożeniem Komisji Europejskiej uzgadnia z ministrem właściwym do spraw: 1) finansów publicznych – pod względem finansowym; 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym. 3. Po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską projektów programów i programów wymienionych w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Zatwierdzone przez Komisję Europejską programy wymienione w ust. 1 Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii. 4. Do zmiany zatwierdzonych programów wymienionych w ust. 1 stosuje się przepisy ust. 1–3. 5. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie stwierdzenia spełnienia warunków, o których mowa w art. 31 ust. 2 akapit drugi lit. a oraz b rozporządzenia 2016/429, i wycofania zatwierdzonych nieobowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/429. 6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o: 1) zatwierdzeniu programów wymienionych w ust. 1 oraz o zmianach tych programów; 2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzone programy wymienione w ust. 1 oraz zmiany tych programów.	

	ze względu na przyjęcie przepisów dotyczące tych programów zgodnie z art. 32 ust. 2 i art. 35; c) informacji, które państwa członkowskie mają przekazywać Komisji i pozostałym państwom członkowskim dotyczących odstępstw od wymagania zatwierdzenia programów likwidacji choroby, o których mowa w lit. b) niniejszego ustępu. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących zmiany lub zakończenia stosowania przepisów przyjętych na podstawie lit. b) niniejszego ustępu.				
Art. 32	1. Programy likwidacji choroby obejmują co najmniej następujące środki: a) środki zwalczania chorób w zakresie likwidacji czynnika chorobotwórczego w zakładach, kompartmentach i strefach, w których występuje choroba, oraz w celu zapobiegania ponownym zakażeniom; b) nadzór sprawowany zgodnie z przepisami określonymi w art. 26-30 w celu wykazania: (i) skuteczności środków zwalczania chorób przewidzianych w lit. a); (ii) stanu wolnego od choroby umieszczonej w wykazie; c) środki zwalczania chorób wprowadzane w przypadku dodatnich wyników nadzoru. 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące następujących elementów zapewniających skuteczność programów likwidacji choroby: a) środki zwalczania chorób, o których mowa w ust. 1 lit. a); b) środki zwalczania chorób wprowadzane w celu uniknięcia ponownego zakażenia daną chorobą docelowej populacji zwierząt w zakładach, strefach i kompartmentach; c) koncepcja, środki, metody diagnostyczne, częstotliwość i intensywność nadzoru, objęte nim docelowe populacje zwierząt oraz schematy pobierania próbek; d) środki zwalczania chorób wprowadzane w przypadku dodatnich wyników nadzoru w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w ust. 1 lit. c); e) kryteria szczepienia, tam gdzie jest to stosowne i właściwe dla danej choroby lub danego gatunku.	N			
Art. 33	We wnioskach dotyczących obowiązkowych i nieobowiązkowych programów likwidacji choroby przedkładanych Komisji do zatwierdzenia zgodnie z art. 31 ust. 1 i 2 państwa członkowskie zawierają następujące informacje:	N			

	a) opis sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do choroby umieszczonej w wykazie objętej danym obowiązkowym lub nieobowiązkowym programem likwidacji choroby; b) opis i wyznaczenie granic obszaru geograficznego i administracyjnego lub kompartentu objętego programem likwidacji choroby; c) opis środków zwalczania choroby w ramach programu likwidacji choroby, o których mowa w art. 32 ust. 1 i w przepisach przyjętych na podstawie z art. 32 ust. 2; d) opis organizacji, nadzoru i ról stron uczestniczących w programie likwidacji choroby; e) szacowany czas trwania programu likwidacji choroby; f) cele pośrednie i strategię zwalczania choroby w ramach realizacji programu likwidacji choroby.				
Art. 34	Państwa członkowskie realizujące program likwidacji choroby przedkładają Komisji: a) sprawozdania umożliwiające Komisji monitorowanie osiągania celów pośrednich realizowanych programów likwidacji choroby, o których to celach mowa w art. 33 lit. f); b) sprawozdanie końcowe po zakończeniu danego programu likwidacji choroby.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 1	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, wykazów oraz powiadomień określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 35	Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia wymagania w zakresie informacji, formatu oraz wymagania proceduralne, o których mowa w art. 31–34, w odniesieniu do: a) przedkładania do zatwierdzenia projektów obowiązkowych i nieobowiązkowych programów likwidacji choroby; b) wskaźników skuteczności działania; c) przedkładania Komisji i innym państwom członkowskim sprawozdań z wyników realizacji obowiązkowych lub nieobowiązkowych programów likwidacji choroby. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 36	1. Państwo członkowskie może wystąpić do Komisji z wnioskiem o zatwierdzenie statusu obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c), dla jednego lub większej liczby gatunków zwierząt, dla całego terytorium państwa członkowskiego lub dla jednej lub większej liczby jego stref, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:	T	Art. 21 ust. 2 pkt 1 lit. a	Art. 21. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii: 1) wykonuje zadania państwa członkowskiego w zakresie występowania do Komisji Europejskiej z wnioskami o:	

a) na całym terytorium danego państwa członkowskiego lub w odpowiedniej strefie lub w strefach, których dotyczy wnioski w sprawie statusu obszaru wolnego od choroby, nie występuje żaden z umieszczonych w wykazie gatunków podatnych na chorobę, której dotyczy wnioski; b) wiadomo, na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 39 lit. a) ppkt (ii), że czynnik chorobotwórczy nie jest zdolny do przetrwania na całym terytorium państwa członkowskiego lub w odpowiedniej strefie lub strefach, których dotyczy wnioski; c) w przypadku chorób umieszczonych w wykazie przenoszących się wyłącznie przez wektory, na całym terytorium państwa członkowskiego lub w odpowiedniej strefie lub strefach, których dotyczy wnioski, nie występuje żaden z wektorów lub wiadomo, że żaden z wektorów nie jest zdolny do przetrwania na obszarze objętym wnioskiem, na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 39 lit. a) ppkt (ii); d) stan wolny od choroby umieszczonej w wykazie został wykazany przy pomocy: (i) programu likwidacji choroby zgodnego z art. 32 ust. 1 oraz przepisami przyjętymi na podstawie art. 32 ust. 2; lub (ii) danych historycznych i danych z nadzoru.				a) zatwierdzenie statusu obszaru wolnego od choroby dla państwa członkowskiego lub jego stref, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2016/429,	
2. Wnioski państw członkowskich w sprawie statusu obszaru wolnego od choroby zawierają dowody spełnienia warunków przyznania tego statusu, o których mowa w ust. 1.	N				
3. Państwo członkowskie może w określonych szczególnych przypadkach wystąpić do Komisji z wnioskiem o zatwierdzenie statusu obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), a w szczególności o zatwierdzenie statusu nieszczepione dla całego terytorium lub dla co najmniej jednej strefy w tym państwie członkowskim, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) stan wolny od choroby umieszczonej w wykazie został wykazany przy pomocy: (i) programu likwidacji choroby zgodnego z art. 32 ust. 1 oraz z przepisami przyjętymi na podstawie art. 32 ust. 2; lub (ii) danych historycznych i danych z nadzoru; b) wykazano, że szczepienie przeciwko tej chorobie pociągnęłoby za sobą koszty, które przekraczałyby koszty wynikające z utrzymania stanu wolnego od choroby bez prowadzenia szczepień.	T	Art. 21 ust. 2 pkt 1 lit. b	Art. 21. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii: 1) wykonuje zadania państwa członkowskiego w zakresie występowania do Komisji Europejskiej z wnioskami o: [...] b) zatwierdzenie statusu obszaru nieobjętego szczepieniami dla państwa członkowskiego lub jego stref, o których mowa w art. 36 ust. 3 rozporządzenia 2016/429,		
4. Komisja w drodze aktów wykonawczych, zatwierdza, z zastrzeżeniem – w razie potrzeby –niezbędnych zmian, wnioski	N				

	państw członkowskich w sprawie statusu obszaru wolnego od choroby lub statusu nieszczepione, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz – w odpowiednich przypadkach – w ust. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 37	1. Państwo członkowskie może wystąpić do Komisji o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentów w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), oraz o ochronę statusu obszaru wolnego od choroby dla tego kompartmentu w przypadku wystąpienia na jego terytorium ognisk jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie pod warunkiem, że: a) na poziomie kompartmentu można skutecznie zapobiegać wprowadzeniu danej choroby lub chorób umieszczonych w wykazie, których dotyczy wnioski, z uwzględnieniem profilu choroby; b) kompartment, którego dotyczy wnioski, podlega jednemu wspólnemu systemowi zarządzania bioasekuracją, mającemu na celu zapewnienie wszystkim zakładom wchodzącym w jego skład status obszaru wolnego od choroby; oraz c) kompartment, którego dotyczy wnioski, został przez właściwy organ zatwierdzony na potrzeby przemieszczania zwierząt i pozyskanych od nich lub z nich produktów, zgodnie z: (i) art. 99 i 100 – w przypadku kompartmentów, w których są utrzymywane zwierzęta lądowe i przetrzymywane pozyskane od nich lub z nich produkty; (ii) art. 183 i 184 – w przypadku kompartmentów, w których są utrzymywane zwierzęta akwakultury i przetrzymywane pozyskane od nich lub z nich produkty.	T	Art. 21 ust. 2 pkt 1 lit. c Art. 56 ust. 1 - 3 Art. 64 ust. 1 pkt 2,4,6,8 ,9i ust. 3 Art. 65 ust. 2 pkt 2,3,5,6	Art. 21. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii: 1) wykonuje zadania państwa członkowskiego w zakresie występowania do Komisji Europejskiej z wnioskami o: [...] c) uznanie statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentu, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429; Art. 56. 1. W sprawach rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, i w sprawach zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, oraz w sprawach zatwierdzenia kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429, jest właściwy: 1) powiatowy lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze jego właściwości; 2) wojewódzki lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku gdy ta grupa zakładów akwakultury albo ten kompartment są zlokalizowane na obszarze przekraczającym obszar województwa – wojewódzki lekarz weterynarii, na którego obszarze właściwości jest zlokalizowana większa część tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu. 2. Wojewódzki lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wojewódzki lekarz weterynarii upoważnia wojewódzkiego lekarza weterynarii, na którego obszarze właściwości jest położona większa część grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu określonych w ust. 1, do przeprowadzania	

			kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, o których mowa w ust. 2. Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 2) zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; 9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 3. Wniosek o zatwierdzanie kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 5 rozporządzenia 2016/429 zawiera: 1) miejsce zamieszkania i adres zarządzającego kompartmentem w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/2623 z dnia 30 lipca 2024 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad zatwierdzania i uznawania statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentów, w których są utrzymywane zwierzęta lądowe, zwanego dalej „zarządzającym kompartmentem”; 2) numer PESEL zarządzającego kompartmentem, a w przypadku zarządzającego kompartmentem nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany, albo numer identyfikacji podatkowej nadany w państwie pochodzenia zarządzającego kompartmentem – w	

				przypadku gdy zarządzający kompartmentem nie posiada obywatelstwa polskiego; 3) weterynaryjne numery identyfikacyjne zakładów, które wchodzą w skład kompartmentu. Art. 65. [...] 2. Wojewódzki lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 2) zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 3) warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; [...] 5) zawieszenia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 6) cofnięcia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d.	
	2. Państwo członkowskie może wystąpić do Komisji o uznanie dla danego kompartmentu statusu obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c) pod warunkiem że: a) na poziomie kompartmentu można skutecznie zapobiegać, z uwzględnieniem profilu choroby, wprowadzeniu danej choroby lub chorób umieszczonych w wykazie, których dotyczy wniosek; b) spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków: (i) spełnione są warunki ustanowione w art. 36 ust. 1; (ii) zakłady w danym kompartmentcie, którego dotyczy wniosek, rozpoczęły lub wznowiły działalność i ustanowiły wspólny system zarządzania bioasekuracją, mający na celu zapewnienie stanu wolnego od choroby w tym kompartmentcie; c) kompartment, którego dotyczy wniosek, podlega jednemu wspól-nemu systemowi zarządzania bioasekuracją, mającemu na celu zapewnienie wszystkim zakładom wchodzącym w jego skład status obszaru wolnego od choroby; oraz d) kompartment, którego dotyczy wniosek, został przez właściwy organ zatwierdzony na potrzeby przemieszczania zwierząt i pozyskanych od nich lub z nich produktów, zgodnie z:	T	Art. 21 ust. 2 pkt 1 lit. c	Art. 21. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii: 1) wykonuje zadania państwa członkowskiego w zakresie występowania do Komisji Europejskiej z wnioskami o: [...] c) uznanie statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentu, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429;	

	(i) art. 99 i 100 – w przypadku kompartmentów, w których są utrzymywane zwierzęta lądowe i przetrzymywane pozyskane od nich lub z nich produkty; (ii) art. 183 i 184 – w przypadku kompartmentów, w których są utrzymywane zwierzęta akwakultury i przetrzymywane pozyskane od nich lub z nich produkty. 3. Wnioski państw członkowskich o uznanie dla kompartmentów statusu obszaru wolnego od choroby zgodnie z ust. 1 i 2 zawierają dowody spełnienia warunków określonych w tych ustępach. 4. Komisja w drodze aktów wykonawczych: a) uznaje, z zastrzeżeniem – w razie potrzeby – niezbędnych zmian, status obszaru wolnego od choroby dla kompartmentów, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 1 lub 2 oraz 3; b) określa, w odniesieniu do których chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), b) i c), można ustanawiać kompartmenty wolne od choroby. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących przepisów uzupełniających przepisy zawarte w niniejszym artykule w odniesieniu do: a) wymagań w zakresie uznawania statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentów, jak określono w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, na podstawie profilu chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), b) i c); wymagania te dotyczą co najmniej: (i) wyników z nadzoru i innych dowodów potrzebnych do stwierdzenia stanu wolnego od choroby; (ii) środków bioasekuracji; b) szczegółowych przepisów dotyczących zatwierdzania przez właściwy organ statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentów, jak przewidziano w ust. 1 i 2; oraz c) przepisów dotyczących kompartmentów, które są położone na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego.				
Art. 38	Każde państwo członkowskie – w stosownych przypadkach – ustanawia i prowadzi aktualizowany wykaz swojego terytorium lub stref o statusie obszaru wolnego od choroby, jak określono w art. 36 ust. 1 i 3, oraz swoich kompartmentów o statusie obszaru wolnego od choroby, jak określono w art. 37 ust. 1 i 2. Państwa członkowskie podają te wykazy do wiadomości publicznej. Komisja pomaga państwom członkowskim w publicznym	T	Art. 21 ust. 2 pkt 4	Art. 21. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii: [...] 4) ustanawia, prowadzi i aktualizuje wykazy, o których mowa w art. 38 rozporządzenia 2016/429, oraz podaje te wykazy do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii;	

	udostępnieniu informacji zawartych w tych wykazach, podając na swojej stronie internetowej linki do internetowych stron informacyjnych państw członkowskich.				
Art. 39	Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) szczegółowych przepisów dotyczących statusu obszaru wolnego od choroby dla państw członkowskich i ich stref w oparciu o różne profile choroby, w odniesieniu do: (i) kryteriów, według których państwa członkowskie uzasadniają oświadczenia o tym, że żaden z gatunków umieszczonych w wykazie nie występuje lub nie jest zdolny do przetrwania na ich terytorium, oraz dowodów wymaganych do uzasadnienia takich oświadczeń, jak określono w art. 36 ust. 1 lit. a); (ii) kryteriów, według których uzasadnia się oświadczenie, iż czynnik chorobotwórczy lub wektor nie jest w zdolny do przetrwania, oraz wymaganych dowodów, jak określono w art. 36 ust. 1 lit. b) i c); (iii) kryteriów i warunków, według których stwierdza się stan wolny od danej choroby, jak określono w art. 36 ust. 1 lit. d); (iv) wyników z nadzoru i innych dowodów potrzebnych do wykazania stanu wolnego od choroby; (v) środków bioasekuracji; (vi) ograniczeń i warunków dotyczących szczepień w wolnych od choroby państwach członkowskich i w ich strefach; (vii) ustanowienia stref oddzielających strefy wolne od choroby lub strefy objęte programem likwidacji choroby od obszarów objętych ograniczeniami („stref buforowych”); (viii) stref, które są położone na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego; b) odstępstw od wymagania zatwierdzenia przez Komisję statusu obszaru wolnego od choroby dla jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c), o którym mowa w art. 36 ust. 1, jeżeli takie zatwierdzenie nie jest niezbędne ze względu na ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących stanu wolnego od choroby w drodze przepisów przyjętych na podstawie lit. a) niniejszego artykułu; c) informacji, które państwa członkowskie mają przekazywać Komisji i pozostałym państwom członkowskim w celu uzasadnienia oświadczeń o statusie obszaru wolnego od choroby, w przypadku gdy nie przyjęto aktu wykonawczego zgodnie z art. 36 ust. 4, jak przewidziano w lit. b) niniejszego artykułu.	N			
Art. 40	Komisja w drodze aktów wykonawczych określa szczegółowe wymagania dotyczące informacji, jakie państwa członkowskie mają przekazywać Komisji i innym państwom członkowskim, aby	N			

	uzasadnić oświadczenia dotyczące terytoriów, stref i kompartmentów o statusie obszaru wolnego od choroby, zgodnie z art. 36–39 oraz wymagania odnośnie do formatu i procedur dotyczących: a) wniosków w sprawie uznania statusu obszaru wolnego od choroby dla całego terytorium państwa członkowskiego lub jego stref i kompartmentów; b) wymiany informacji między państwami członkowskimi i Komisją w sprawie wolnych od choroby państw członkowskich lub ich stref i kompartmentów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 41	1. Państwa członkowskie utrzymują status obszaru wolnego od choroby dla swoich terytoriów, stref lub kompartmentów wyłącznie wtedy, gdy: a) nadal spełnione są warunki dotyczące statusu obszaru wolnego od choroby określone w art. 36 ust. 1, art. 37 ust. 1 i 2 oraz w przepisach przyjętych na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu oraz na podstawie art. 39; b) z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 27, prowadzi się nadzór w celu sprawdzenia, czy dane terytorium, strefa lub kompartment pozostają wolne od choroby umieszczonej w wykazie, w odniesieniu do której zatwierdzono lub uznano status obszaru wolnego od choroby; c) stosuje się ograniczenia przemieszczania zwierząt oraz, w stosownych przypadkach, pozyskanych od nich lub z nich produktów, należących do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do choroby umieszczonej w wykazie, dla której zatwierdzono lub uznano status obszaru wolnego od choroby, do danego terytorium, strefy lub kompartment, zgodnie z przepisami części IV i V; d) stosuje się inne środki bioasekuracji, aby zapobiec wprowadzeniu choroby umieszczonej w wykazie, w odniesieniu do której zatwierdzono lub uznano status obszaru wolnego od choroby.	N			
	2. Państwo członkowskie natychmiast powiadamia Komisję, jeżeli warunki utrzymania statusu obszaru wolnego od choroby, o których mowa w ust. 1, nie są już spełnione.	T	Art. 21 ust. 2 pkt 5	Art. 21. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii: [...] 5) wykonuje zadania państwa członkowskiego w zakresie powiadamiania Komisji Europejskiej w przypadkach, o których mowa w art. 41 ust. 2 i art. 42 ust. 3 rozporządzenia 2016/429.	

	3. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące następujących warunków utrzymania statusu obszaru wolnego od choroby: a) nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. b); b) środków bioasekuracji, o których mowa w ust. 1 lit. d).	N			
Art. 42	1. Jeżeli państwo członkowskie dowiadyuje się lub ma powody, by podejrzewać, że naruszono jakikolwiek z warunków utrzymania statusu obszaru wolnego od choroby dla państwa członkowskiego, jego strefy lub kompartmentu, to państwo członkowskie niezwłocznie: a) w odpowiednich przypadkach, w zależności od stopnia ryzyka, zawiesza lub ogranicza przemieszczanie gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do choroby umieszczonej w wykazie, dla której zatwierdzono lub uznano status obszaru wolnego od choroby, do innych państw członkowskich, stref lub kompartmentów o wyższym statusie zdrowotnym w odniesieniu do tej choroby umieszczonej w wykazie; b) tam, gdzie jest to istotne dla zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby umieszczonej w wykazie, w odniesieniu do której zatwierdzono lub uznano status obszaru wolnego od choroby, stosuje środki zwalczania chorób przewidziane w części III tytuł II.	T	Art. 22 ust. 1-5 i ust. 8 Art. 25 ust. 1	Art. 22. 1. Zadania państwa członkowskiego w zakresie zastosowania środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i zniesienia tych środków wykonuje: 1) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze właściwości tego powiatowego lekarza weterynarii; 2) wojewoda – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii; 3) minister właściwy do spraw rolnictwa – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze przekraczającym obszar województwa. 2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. 3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera co najmniej: 1) określenie choroby; 2) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków. 4. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429. 5. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii. [...] 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, w drodze rozporządzenia, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 w przypadku ich wprowadzenia na obszarze przekraczającym obszar województwa, mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.	

				Art. 25. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w sprawach indywidualnych powiatowy lekarz weterynarii wprowadza w drodze decyzji.	
	2. Środki określone w ust. 1 znosi się, jeżeli dalsze dochodzenie potwierdzi, że: a) podejrzwane naruszenie nie miało miejsca; lub b) podejrzwane naruszenie nie miało znaczących skutków, a dane państwo członkowskie może zagwarantować, że warunki utrzymania statusu obszaru wolnego od choroby są ponownie spełnione. 3. Jeżeli dalsze dochodzenie przeprowadzone przez dane państwo członkowskie wykaże, że wystąpiło ognisko choroby umieszczonej w wykazie, w odniesieniu do której państwo to otrzymało status obszaru wolnego od choroby lub też nastąpiło inne znaczące naruszenie warunków utrzymania statusu obszaru wolnego od choroby, o których mowa w art. 41 ust. 1, lub też zachodzi znaczne prawdopodobieństwo, że sytuacja taka miała miejsce, to państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia o tym Komisję. 4. Komisja w drodze aktu wykonawczego bez zbędnej zwłoki cofa zatwierdzenie statusu obszaru wolnego od choroby dla państwa członkowskiego lub strefy, dokonane zgodnie z art. 36 ust. 4, lub uznanie statusu obszaru wolnego od choroby dla kompartmentu, dokonane zgodnie z art. 37 ust. 4, po uzyskaniu informacji od danego państwa członkowskiego, że nie są już spełnione warunki utrzymania statusu obszaru wolnego od choroby. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 5. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby, gdy choroba umieszczona w wykazie, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, rozprzestrzenia się szybko, stwarzając ryzyko bardzo znaczących skutków dla zdrowia zwierząt lub dla zdrowia publicznego, dla gospodarki lub dla społeczeństwa, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3. 6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących przepisów uzupełniających przepisy dotyczące zawieszania, cofnięcia i przywrócenia statusu obszaru wolnego od choroby, określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.	T	Art. 22 ust. 6-7	Art. 22. [...] 6. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429. 7. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.	
Art. 43	1. Państwa członkowskie, po przeprowadzeniu stosownych konsultacji z ekspertami i zainteresowanymi stronami, opracowują i aktualizują plany gotowości oraz, w razie potrzeby, szczegółowe	T	Art. 23 ust. 1 pkt 1,	Art. 23. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii:	

	instrukcje określające środki wprowadzane w danym państwie członkowskim w przypadku wystąpienia choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), lub – w zależności od przypadku – nowo występującej choroby, aby zapewnić wysoki poziom wiedzy na temat chorób i gotowości na wypadek ich wystąpienia oraz zdolność do szybkiego reagowania.		ust. 3	1) wykonują zadania państwa członkowskiego w zakresie opracowywania i aktualizacji planów gotowości, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, i planu kryzysowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 999/2001, zwanych dalej „planami gotowości”, oraz szczegółowych instrukcji, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429; [...] 3. Opracowane przez Głównego Lekarza Weterynarii plany gotowości są po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przekazywane przez Głównego Lekarza Weterynarii ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.	
	2. Te plany gotowości, oraz – w stosownych przypadkach – szczegółowe instrukcje, obejmują co najmniej następujące kwestie: a) ustanowienie struktury dowodzenia we właściwym organie oraz w stosunku do innych organów publicznych, aby zapewnić szybkość i skuteczność procesu podejmowania decyzji na szczeblu państwa członkowskiego, na szczeblu regionalnym i lokalnym; b) ramy współpracy między właściwym organem i innymi organami publicznymi oraz odpowiednimi zainteresowanymi stronami, aby zapewnić spójne i skoordynowane prowadzenie działań; c) dostęp do: (i) obiektów; (ii) laboratoriów; (iii) sprzętu; (iv) personelu; (v) funduszy nadzwyczajnych; (vi) innych odpowiednich materiałów i zasobów niezbędnych do szybkiej i efektywnej likwidacji chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), lub nowo występujących chorób; d) dostępność następujących ośrodków i grup posiadających niezbędną wiedzę fachową wspierających właściwy organ: (i) w pełni funkcjonujący centralny ośrodek zwalczania chorób; (ii) regionalne i lokalne ośrodki zwalczania chorób, stosownie do sytuacji administracyjnej i geograficznej danego państwa członkowskiego; (iii) operacyjne grupy ekspertów; e) wdrażanie środków zwalczania chorób przewidzianych w tytule II rozdział 1 w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), i do nowo występujących chorób;	T	Art. 23 ust. 4 - 8	Art. 23. [...] 4. Organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, podmioty prowadzące działalność w zakresie pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania produktów lub obrotu produktami oraz podmioty dysponujące środkami materiałowymi i technicznymi, których udział jest niezbędny przy likwidacji chorób, współpracują z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy opracowywaniu i realizacji planów gotowości. 5. Podmioty, o których mowa w ust. 4: 1) na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 1, przekazują w zakresie wskazanym przez ten organ informacje, które są niezbędne do opracowania i aktualizacji planów gotowości; 2) realizują wynikające z planów gotowości zadania przewidziane dla tych podmiotów; 3) biorą udział w ćwiczeniach symulacyjnych, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429. 6. Organy Inspekcji Weterynaryjnej w celu realizacji zadań określonych w planach gotowości mogą zawierać umowy i porozumienia z podmiotami, o których mowa w ust. 4. 7. Obowiązek współpracy, o którym mowa w ust. 4, dotyczy podmiotów prowadzących działalność, której rodzaj i zakres wpływają na możliwość sprawnej i efektywnej likwidacji chorób. 8. Realizacja zadań wynikających z planów gotowości przez podmioty, o których mowa w ust. 4, jest finansowana ze środków budżetu państwa.	

	f) w stosownych przypadkach – przepisy dotyczące szczepień interwencyjnych; g) zasady wyznaczania granic geograficznych obszarów objętych ograniczeniami ustanowionych przez właściwy organ zgodnie z art. 64 ust. 1; h) w stosownych przypadkach – koordynację z sąsiednimi państwami członkowskimi oraz z sąsiednimi państwami trzecimi i terytoriami.				
Art. 44	Komisja w drodze aktów wykonawczych określa niezbędne środki dotyczące realizacji w państwach członkowskich planów gotowości, o których mowa w art. 43 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 45	1. Właściwy organ zapewnia regularne – lub w odpowiednich odstępach czasu – przeprowadzanie ćwiczeń symulacyjnych związanych z planami gotowości, o których mowa w art. 43 ust. 1, aby: a) zapewnić w danym państwie członkowskim wysoki poziom wiedzy na temat chorób i gotowości na wypadek jej wystąpienia oraz zdolność do szybkiego reagowania; b) sprawdzić funkcjonalność tych planów gotowości. 2. Tam, gdzie jest to wykonalne i właściwe, ćwiczenia symulacyjne prowadzi się w ścisłej współpracy z właściwymi organami sąsiednich państw członkowskich oraz sąsiednich państw trzecich i terytoriów.		Art. 23 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 1 ust. 5	Art. 23. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii: [...] 2) przeprowadzają ćwiczenia symulacyjne, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429. 2. Główny Lekarz Weterynarii: 1) koordynuje przeprowadzanie ćwiczeń symulacyjnych, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429; [...] 5. Podmioty, o których mowa w ust. 4: 1) na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 1, przekazują w zakresie wskazanym przez ten organ informacje, które są niezbędne do opracowania i aktualizacji planów gotowości; 2) realizują wynikające z planów gotowości zadania przewidziane dla tych podmiotów; 3) biorą udział w ćwiczeniach symulacyjnych, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.	
	3. Państwa członkowskie udostępniają Komisji i pozostałym państwom członkowskim, na wniosek, sprawozdanie z głównych wyników przeprowadzonych ćwiczeń symulacyjnych.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 1	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, wykazów oraz powiadomień określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, [...]	

				– chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
	4. W stosownych i niezbędnych przypadkach Komisja w drodze aktów wykonawczych określa przepisy dotyczące praktycznej realizacji ćwiczeń symulacyjnych w państwach członkowskich, w odniesieniu do: a) częstotliwości ćwiczeń symulacyjnych; b) ćwiczeń symulacyjnych obejmujących więcej niż jedną chorobę umieszczoną w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 46	1. Państwa członkowskie mogą wprowadzać środki dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, aby zapewnić najbardziej efektywne zapobieganie tym chorobom i ich zwalczanie, pod warunkiem że środki takie są odpowiednie lub niezbędne. Środki te mogą obejmować: a) zakazy i ograniczenia stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych; b) obowiązkowe stosowanie weterynaryjnych produktów leczniczych. 2. Ustalając, czy i w jaki sposób stosować weterynaryjne produkty lecznicze jako środki zapobiegania chorobom i ich zwalczania w przypadku danej choroby umieszczonej w wykazie, państwa członkowskie biorą pod uwagę następujące kryteria: a) profil choroby; b) rozmieszczenie choroby umieszczonej w wykazie: (i) w państwie członkowskim; (ii) w Unii; (iii) w odpowiednich przypadkach, w sąsiednich państwach trzecich i na terytoriach; (iv) w państwach trzecich i na terytoriach, z których wprowadza się do Unii zwierzęta i produkty; c) dostępność i skuteczność danych weterynaryjnych produktów leczniczych oraz związane z nimi ryzyko; d) dostępność testów diagnostycznych do wykrywania zakażeń u zwierząt leczonych danymi weterynaryjnymi produktami leczniczymi; e) gospodarcze oraz społeczne skutki stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych oraz ich skutki dla dobrostanu zwierząt i dla środowiska w porównaniu z innymi dostępnymi strategiami zapobiegania chorobom i ich zwalczania.	T	Art. 41	Art. 41. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii wykonują zadania właściwego organu dotyczące: 1) sporządzania planu szczepień i ustanawiania obszarów tych szczepień, o których mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia 2016/429; 2) podejmowania decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/361 z dnia 28 listopada 2022 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących stosowania niektórych weterynaryjnych produktów leczniczych do celów zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie i ich zwalczania (Dz. Urz. UE L 52 z 20.02.2023, str. 1). 2. Podjęcie decyzji określonej w ust. 1 pkt 2 przez powiatowego lekarza weterynarii lub wojewódzkiego lekarza weterynarii jest uzależnione od wydania zgody przez Głównego Lekarza Weterynarii. 3. Aby zapewnić efektywne zwalczanie chorób umieszczonych w wykazie lub chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 lub zapobieganie tym chorobom, mogą zostać wprowadzone środki dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w odniesieniu do tych chorób określone w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2016/429. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie lub chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1, mając na względzie zapewnienie efektywnego zapobiegania tym	

	3. Dla ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki zapobiegawcze dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych do celów badań naukowych lub do celów rozwoju i testowania tych produktów w warunkach kontrolowanych.			chorobom i ich zwalczanie, a także kryteria określone w art. 46 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 i przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.	
Art. 47	1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących tego, co może stanowić odpowiednie i niezbędne środki, o których mowa w art. 46, w odniesieniu do: a) zakazów i ograniczeń stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych; b) warunków szczególnych stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w odniesieniu do poszczególnych chorób umieszczonych w wykazie; c) środków zmniejszających ryzyko w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób umieszczonych w wykazie za pośrednictwem zwierząt leczonych weterynaryjnymi produktami leczniczymi lub produktów pozyskanych od lub z takich zwierząt; d) nadzoru w zakresie określonych chorób umieszczonych w wykazie w następstwie stosowania szczepionek i innych weterynaryjnych produktów leczniczych. 2. Ustanawiając przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja uwzględnia kryteria określone w art. 46 ust. 2. 3. Jeżeli w przypadku nowo występującego ryzyka zaistnieje szczególnie pilna potrzeba, procedura przewidziana w art. 265 ma zastosowanie do przepisów przyjętych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.	N			
Art. 48	1. W przypadku chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w przypadku których szczepienia nie są zakazane aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 47, Komisja może ustanowić banki antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych oraz odpowiadać za zarządzanie tymi bankami, w celu przechowywania i wymiany zapasów co najmniej jednego z następujących produktów biologicznych: a) antygenów; b) szczepionek; c) zapasów szczepów macierzystych szczepionek; d) odczynników diagnostycznych. 2. Komisja zapewnia, by unijne banki antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych, o których mowa w ust. 1: a) przechowywały wystarczające zapasy odpowiednich rodzajów antygenów, szczepionek, zapasów szczepu macierzystego szczepionek i odczynników diagnostycznych dla danej choroby umieszczonej w wykazie, z uwzględnieniem potrzeb państw	N			

	członkowskich oszacowanych w ramach planów gotowości, o których mowa w art. 43 ust. 1; b) otrzymywały regularne dostawy i terminowe wymiany antygenów, szczepionek, zapasów szczepu macierzystego szczepionek i odczynników diagnostycznych; c) były prowadzone i przemieszczane zgodnie z odpowiednimi wymaganiami dotyczącymi bioasekuracji, bezpieczeństwa biologicznego i środków w zakresie zabezpieczenia przed czynnikami chorobotwórczymi, ustanowionymi w art. 16 ust. 1 oraz zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 16 ust. 2. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) zarządzania zapasami unijnych banków antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych, przechowywania i wymiany tych zapasów, jak określono w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu; b) wymagań w zakresie bioasekuracji, bezpieczeństwa biologicznego i zabezpieczenia przed czynnikami chorobotwórczymi, niezbędnych do działania tych banków, z poszanowaniem wymagań określonych w art. 16 ust. 1 oraz z uwzględnieniem aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 16 ust. 2.				
Art. 49	1. Komisja zapewnia – na wniosek – dostawy produktów biologicznych, o których mowa w art. 48 ust. 1, z unijnych banków antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych, o ile zapasy te są dostępne, do: a) w pierwszej kolejności – państw członkowskich; oraz b) państw trzecich lub na terytorii, o ile taka dostawa ma na celu zapobieganie w pierwszym rzędzie rozprzestrzenieniu się choroby do Unii. 2. Komisja, w przypadku ograniczonej dostępności zapasów, ustala kolejność dostępu do zapasów dostarczanych na podstawie ust. 1 w oparciu o: a) okoliczności choroby, w związku z którymi wystąpiono z wnioskiem; b) istnienie krajowego banku antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych w państwie członkowskim lub państwie trzecim, lub na terytorium, które wystąpiło z wnioskiem; c) istnienie unijnych środków dotyczących obowiązkowych szczepień określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 47.	T	Art. 23 ust. 2 pkt 2	Art. 23. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii: [...] 2) występuje z wnioskiem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.	
Art. 50	1. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia przepisy dotyczące unijnych banków antygenów, szczepionek i odczynników	N			

	diagnostycznych, określając w odniesieniu do produktów biologicznych, o których mowa w art. 48 ust. 1: a) które z tych produktów biologicznych mają znaleźć się w unijnych bankach antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych, oraz dla jakich chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a); b) rodzaje tych produktów biologicznych, które mają znaleźć się w unijnych bankach antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych, oraz ich ilość dla każdej z chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), objętych działalnością danego banku; c) wymagania dotyczące zaopatrzenia w te produkty biologiczne, ich przechowywania i wymiany; d) dostawę tych produktów biologicznych z unijnych banków anty-genów, szczepionek i odczynników diagnostycznych do państw członkowskich oraz do państw trzecich i na terytoria; e) wymagania proceduralne i techniczne dotyczące umieszczania tych produktów biologicznych w unijnych bankach antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych oraz wymagania proceduralne i techniczne dotyczące ubiegania się o dostęp do tych banków. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 2. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z chorobą umieszczoną w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), stanowiącą ryzyko o bardzo znaczących skutkach, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3.				
Art. 51	Informacje dotyczące ilości i podtypów produktów biologicznych, o których mowa w art. 48 ust. 1, przechowywanych w unijnych bankach antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych traktowane są przez Komisję za informacje niejawne i nie podlegają publikacji.	N			
Art. 52	1. Państwa członkowskie, które ustanowiły krajowe banki antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych dla chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w przypadku których działają unijne banki antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych, zapewniają, aby ich krajowe banki antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych spełniały wymagania dotyczące bioasekuracji, bezpieczeństwa biologicznego i zabezpieczenia przed czynnikami chorobotwórczymi określone w art.	N			

	16 ust. 1 lit. a) oraz w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 16 ust. 2 oraz art. 48 ust. 3 lit. b). 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji aktualne informacje o: a) istnieniu lub ustanowieniu krajowych banków antygenów, szczepionek i odczynników diagnostycznych, o których mowa w ust. 1; b) rodzajach antygenów, szczepionek, zapasów szczepów macierzy- stych szczepionek i rodzajach odczynników diagnostycznych oraz o ich ilościach przechowywanych w takich bankach; c) wszelkich zmianach w funkcjonowaniu takich banków. Informacje te traktowane są przez Komisję jak informacje niejawne i nie podlegają publikacji. 3. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy określające szczegółowo treść informacji, o których mowa w ust. 2, oraz częstotliwość i format ich przekazywania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 53	1. W przypadku podejrzenia wystąpienia u zwierząt utrzymywanych choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), oprócz spełnienia obowiązku powiadomienia zgodnie z art. 18 ust. 1 oraz w oczekiwaniu na wprowadzenie środków zwalczania chorób przez właściwy organ zgodnie z art. 54 ust. 1 i art. 55 ust. 1, państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, by podmioty i inne odpowiednie zainteresowane osoby fizyczne i prawne wprowadziły odpowiednie środki zwalczania chorób określone w art. 55 ust. 1 lit. c), d) i e) służące zapobieganiu rozprzestrzeniania się tej choroby umieszczonej w wykazie z dotkniętych nią zwierząt, zakładów i miejsc, za które one odpowiadają, na niedotknięte nią zwierzęta lub na ludzi. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących szczegółowych przepisów uzupełniających środki zwalczania chorób określone w ust. 1 niniejszego artykułu.	T	Art. 10 ust. 5	Art. 10. [...] 5. Do czasu wprowadzenia środków określonych w art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1, art. 74 ust. 1 i art. 76 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 podmioty i inne osoby fizyczne lub osoby prawne utrzymujące zwierzęta, w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby kategorii A, choroby kategorii B lub choroby kategorii C, stosują środki określone w art. 55 ust. 1 lit. c–e, art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 i art. 74 ust. 4 rozporządzenia 2016/429.	
Art. 54	1. W przypadku podejrzenia wystąpienia u zwierząt utrzymywanych choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), właściwy organ niezwłocznie przeprowadza dochodzenie w celu potwierdzenia lub wykluczenia występowania tej choroby umieszczonej w wykazie. 2. Na potrzeby dochodzenia, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ, w stosownych przypadkach, zapewnia, by:	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...]	

	a) urzędowi lekarze weterynarii przeprowadzali badanie kliniczne reprezentatywnej próby zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie; b) urzędowi lekarze weterynarii pobierali odpowiednie próbki od tych zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie oraz inne próbki do przeprowadzenia badań w laboratoriach wyznaczonych do tego celu przez właściwy organ; c) takie wyznaczone laboratoria przeprowadzały badania mające potwierdzić lub wykluczyć występowanie danej choroby umieszczonej w wykazie. 3. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 264 dotyczące szczegółowych przepisów uzupełniających przepisy dotyczące dochodzeń prowadzonych przez właściwe organy, określone w ust. 1 niniejszego artykułu.			– chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 55	1. W przypadku gdy właściwy organ podejrzewa wystąpienie u zwierząt utrzymywanych choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), wprowadza – z zastrzeżeniem krajowych przepisów dotyczących uzyskania dostępu do prywatnych nieruchomości, do czasu uzyskania wyników dochodzenia, o którym mowa w art. 54 ust. 1, oraz do czasu wprowadzenia środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 61 ust. 1 – następujące wstępne środki zwalczania chorób: a) obejmuje urzędowym nadzorem zakład, przedsiębiorstwo spożywcze lub paszowe, zakład produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub jakiegokolwiek inne miejsce, w którym występuje podejrzenie choroby, w tym miejsce, z którego podejrzewana choroba może pochodzić; b) sporządza spis: (i) zwierząt utrzymywanych w danym zakładzie, przedsiębiorstwie spożywczym lub paszowym, zakładzie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub w innym miejscu; (ii) produktów w tym zakładzie, przedsiębiorstwie spożywczym lub paszowym, zakładzie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub w innym miejscu, o ile jest to istotne z punktu widzenia rozprzestrzeniania się tej choroby umieszczonej w wykazie; c) zapewnia stosowanie odpowiednich środków bioasekuracji, aby zapobiec rozprzestrzenieniu się czynnika powodującego tę chorobę umieszczoną w wykazie na inne zwierzęta lub na ludzi; d) jeżeli może to zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się czynnika chorobotwórczego, zapewnia, by zwierzęta utrzymywane należące do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	

	danej choroby umieszczonej w wykazie zostały odizolowane i nie miały kontaktu z dziką florą i fauną; e) ogranicza przemieszczanie zwierząt utrzymywanych, produktów oraz – w stosownych przypadkach – ludzi, pojazdów i przedmiotów lub innych środków, za pośrednictwem których czynnik chorobotwórczy mógłby rozprzestrzenić się do lub z zakładów, zakładów przedsiębiorstw spożywczych i paszowych lub zakładów produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub innych miejsc, w których podejrzewa się występowanie choroby umieszczonej w wykazie, w zakresie niezbędnym do zapobiegania jej rozprzestrzenianiu się; f) biorąc pod uwagę środki zwalczania chorób określone w sekcji 4 niniejszego rozdziału, wprowadza wszelkie inne niezbędne środki zwalczania chorób dotyczące: (i) objęcia dochodzeniem prowadzonym przez właściwy organ, określonym w art. 54 ust. 1, oraz środkami zwalczania chorób, określonymi w lit. a)–d) niniejszego ustępu, innych zakładów, przedsiębiorstw spożywczych i paszowych lub zakładów produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub wszelkich innych miejsc; (ii) ustanowienia tymczasowych obszarów objętych ograniczeniami, które są stosowne, z uwzględnieniem profilu choroby; g) wszczyna dochodzenie epidemiologiczne, o którym mowa w art. 57 ust. 1. 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące szczegółowych przepisów uzupełniających ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do określonych i szczegółowych środków zwalczania chorób wprowadzanych w zależności od choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w oparciu o ryzyko związane z: a) danym gatunkiem lub kategorią zwierząt; b) danym rodzajem produkcji.				
Art. 56	Środki zwalczania chorób, o których mowa w art. 55 ust. 1, podlegają: a) przeglądowi przez właściwy organ – w stosownych przypadkach – w związku z ustaleniami: (i) dochodzenia, o którym mowa w art. 54 ust. 1; (ii) dochodzenia epidemiologicznego, o którym mowa w art. 57 ust. 1; b) w razie potrzeby, rozszerzeniu na inne miejsca, o których mowa w art. 55 ust. 1 lit. a).	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 57	1. Właściwy organ przeprowadza dochodzenie epidemiologiczne w przypadku potwierdzenia u zwierząt choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a).	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w:	

	2. Celem dochodzenia epidemiologicznego, o którym mowa w ust. 1, jest: a) ustalenie prawdopodobnego pochodzenia danej choroby umiejscowionej w wykazie oraz sposobów jej rozprzestrzeniania się; b) obliczenie prawdopodobnego okresu występowania choroby umiejscowionej w wykazie; c) ustalenie zakładów i ich jednostek epidemiologicznych, przedsiębiorstw spożywczych lub paszowych, zakładów produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub innych miejsc, w których zwierzęta z gatunków umiejscowionych w wykazie w odniesieniu do podejrzewanej choroby umiejscowionej w wykazie mogły zostać zakażone, zarażone pasożytami lub zanieczyszczone; d) uzyskanie informacji o przemieszczaniu zwierząt utrzymywanych, osób, produktów, pojazdów, przedmiotów lub innych środków, za pośrednictwem którego mogło dojść do rozprzestrzeniania się czynnika chorobotwórczego w stosownym okresie poprzedzającym powiadomienie o podejrzeniu lub potwierdzenie choroby umiejscowionej w wykazie; e) uzyskanie informacji o prawdopodobnym rozprzestrzenianiu się choroby umiejscowionej w wykazie w otaczającym środowisku, w tym o występowaniu i rozmieszczeniu wektorów choroby.			1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 58	1. Właściwy organ dokonuje urzędowego potwierdzenia choroby umiejscowionej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w oparciu o następujące informacje: a) wyniki badań klinicznych i laboratoryjnych, o których mowa w art. 54 ust. 2; b) wstępne lub ostateczne wyniki dochodzenia epidemiologicznego, o którym mowa w art. 57 ust. 1; c) inne dostępne dane epidemiologiczne. 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące wymagań, które należy spełnić, w odniesieniu do urzędowego potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 59	Właściwy organ stosuje nadal wstępne środki zwalczania chorób przewidziane w art. 55 ust. 1 i art. 56, dopóki – na podstawie informacji, o których mowa w art. 58 ust. 1 lub przepisów przyjętych na podstawie art. 58 ust. 2 – nie zostanie wykluczone występowanie danej choroby umiejscowionej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a).	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 60	W przypadku urzędowego potwierdzenia zgodnie z art. 58 ust. 1 ogniska choroby umiejscowionej w wykazie, o której mowa w art. 9	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w:	

	ust. 1 lit. a), u zwierząt utrzymywanych właściwy organ niezwłocznie: a) urzędowo uznaje zakład, przedsiębiorstwo spożywcze lub paszowe, zakład produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub inne miejsce za skażone tą chorobą umieszczoną w wykazie; b) ustanawia obszar objęty ograniczeniami stosownie do danej choroby umieszczonej w wykazie; c) wdraża plan gotowości, o którym mowa w art. 43 ust. 1, aby zapewnić pełną koordynację środków zwalczania chorób.		Art. 25 ust. 1 Art. 27 ust. 1 Art. 28 ust. 1 i 3 Art. 29 Art. 23 ust. 1 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 25. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w sprawach indywidualnych powiatowy lekarz weterynarii wprowadza w drodze decyzji. Art. 27. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. Art. 28. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. [...] 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c. Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, 3) nakaz powszechnych badań lub leczenia zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę lub wykonywania na tych zwierzętach innych zabiegów	

				– mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby. Art. 23. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii: 1) wykonują zadania państwa członkowskiego w zakresie opracowywania i aktualizacji planów gotowości, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, i planu kryzysowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 999/2001, zwanych dalej „planami gotowości”, oraz szczegółowych instrukcji, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429; 2) przeprowadzają ćwiczenia symulacyjne, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429.	
Art. 61	1. W przypadku wystąpienia u zwierząt utrzymywanych ogniska choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), właściwy organ, w celu zapobiegania dalszemu rozprzestrzenianiu się tej choroby umieszczonej w wykazie, niezwłocznie wprowadza – z zastrzeżeniem krajowych przepisów dotyczących uzyskania dostępu do prywatnych nieruchomości – w zakładzie, przedsiębiorstwie spożywczym lub paszowym, zakładzie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub w innym miejscu, o którym mowa w art. 60 lit. a), co najmniej jeden z następujących środków zwalczania chorób: a) nałożenie ograniczeń przemieszczania osób, zwierząt, produktów, pojazdów lub innych przedmiotów lub substancji, które mogą być zakażone lub skażone i przyczyniać się do rozprzestrzeniania się danej choroby umieszczonej w wykazie; b) uśmiercenie i usunięcie lub ubój zwierząt, które mogą być zakażone lub mogą przyczyniać się do rozprzestrzeniania się choroby umieszczonej w wykazie; c) zniszczenie, przetworzenie, przekształcenie lub obróbka produktów, paszy lub innych substancji lub czyszczenie sprzętu, środków transportu, oczyszczanie roślin lub produktów roślinnych lub oczyszczanie wody, które mogą być skażone, w stosownych przypadkach, aby zapewnić zniszczenie wszystkich czynników chorobotwórczych lub ich wektorów; d) szczepienia lub leczenie zwierząt utrzymywanych przy użyciu innych weterynaryjnych produktów leczniczych zgodnie z art. 46 ust. 1 i art. 69 oraz z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 47;	T	Art. 4 pkt 1 Art.25 Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 25. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w sprawach indywidualnych powiatowy lekarz weterynarii wprowadza w drodze decyzji. 2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1, są w szczególności: 1) nakaz odosobnienia, strzeżenia lub obserwacji zwierząt chorych lub zakażonych lub zwierząt, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia; 2) wyznaczenie określonego miejsca jako ogniska choroby; 3) nakaz zabicia lub uboju zwierząt chorych lub zakażonych, zwierząt, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia, lub zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę; 4) nakaz oczyszczenia i odkażenia miejsc oraz środków transportu, a także odkażenia, zniszczenia lub usunięcia pasz,		

e) izolacja, kwarantanna lub leczenie zwierząt lub oczyszczanie produktów, które mogą być zakażone lub skażone i przyczyniać się do rozprzestrzeniania się choroby umieszczonej w wykazie; f) oczyszczanie, dezynfekcja, dezynsekcja i deratyzacja lub inne niezbędne środki bioasekuracji, które należy zastosować w dotkniętym chorobą zakładzie, przedsiębiorstwie spożywczym lub paszowym, zakładzie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub w innych miejscach, aby ograniczyć do minimum ryzyko rozprzestrzeniania się choroby umieszczonej w wykazie; g) pobranie dostatecznej liczby odpowiednich próbek potrzebnych do przeprowadzenia dochodzenia epidemiologicznego, o którym mowa w art. 57 ust. 1; h) badanie laboratoryjne próbek; i) inne stosowne środki. 2. Ustalając, które ze środków zwalczania chorób, o których mowa w ust. 1, należy wprowadzić w danym przypadku, właściwy organ bierze pod uwagę: a) profil choroby; b) rodzaj produkcji i jednostki epidemiologiczne w dotkniętym chorobą zakładzie, przedsiębiorstwie spożywczym lub paszowym, zakładzie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub w innym miejscu. 3. Właściwy organ zezwala na ponowne umieszczenie zwierząt w danym zakładzie, lub w innym miejscu wyłącznie wtedy gdy: a) pomyślnie zrealizowano wszystkie odpowiednie środki zwalczania chorób i przeprowadzono badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1; b) upłynęła wystarczająca ilość czasu, aby zapobiec ponownemu skażeniu zakładu, przedsiębiorstwa spożywczego lub paszowego, zakładu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz innego miejsca dotkniętego chorobą umieszczoną w wykazie będącą przyczyną uprzedniego wystąpienia ogniska, o którym mowa w ust. 1.		ściółki, obornika i przedmiotów, z którymi miały kontakt zwierzęta chore lub zakażone lub zwierzęta, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia, w sposób wykluczający ryzyko rozprzestrzeniania się choroby; 5) zakaz czasowego opuszczania ogniska choroby przez osoby, które miały lub mogły mieć kontakt ze zwierzętami chorymi lub zakażonymi lub zwierzętami, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia; 6) nakaz odkażania rzeczy osób, które miały lub mogły mieć kontakt ze zwierzętami chorymi lub zakażonymi lub zwierzętami, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia; 7) zakaz karmienia zwierząt określonymi paszami lub pojenia z określonych zbiorników i ujęć wody; 8) zakaz wprowadzania do ogniska choroby, przeprowadzania przez ognisko choroby i wyprowadzania z ogniska choroby zwierząt lub wprowadzania do ogniska choroby i wywożenia z ogniska choroby produktów, zwłok zwierzęcych i pasz; 9) nakaz: a) udostępniania zwierząt w celu przeprowadzenia badania klinicznego lub zwłok zwierzęcych do sekcji z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych, b) wykonywania określonych zabiegów na zwierzętach, w tym przeprowadzania szczepień; 10) zakaz używania zwierząt do rozmnażania; 11) określenie sposobu postępowania ze zwierzętami chorymi lub zakażonymi, zwierzętami, u których podejrzewa się wystąpienie choroby lub zakażenia, ze zwłokami zwierzęcymi, ze skażonymi produktami lub paszami lub z produktami lub paszami, co do których podejrzewa się, że są skażone; 12) nakaz unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych, produktów pozyskanych od tych zwierząt oraz przedmiotów, z którymi miały kontakt zabite zwierzęta, przez podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania i wykorzystywania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych; 13) nakaz podjęcia przez posiadacza zakładu określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym; 14) nakaz podjęcia przez posiadacza zakładu określonych działań w celu umożliwienia wykonania odstrzału sanitarnego	

				lub odłowu zwierząt dzikich lub zakaz podejmowania działań utrudniających lub uniemożliwiających wykonanie tego odstrzału lub odłowu; 15) nakaz przeprowadzenia uboju przez podmioty zajmujące się ubojem zwierząt, z określeniem warunków jego przeprowadzenia; 16) nakaz transportu do wskazanych miejsc zwierząt lub zwłok zwierzęcych przez podmioty zajmujące się ich transportem; 17) nakaz przetworzenia produktów przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów, a jeżeli jest to konieczne – zastosowania określonej technologii do tego przetworzenia. 3. Jeżeli na obszarze innego powiatu zachodzi konieczność zastosowania środków, o których mowa w ust. 2 pkt 12 i 15-17, powiatowy lekarz weterynarii wnioskuję o zastosowanie tych środków do właściwego dla tego powiatu powiatowego lekarza weterynarii, który wydaje decyzję w sprawie zastosowania tych środków. 4. Decyzje w sprawie środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, i w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 podlegają natychmiastowemu wykonaniu.	
Art. 62	1. Właściwy organ rozszerza środki zwalczania chorób określone w art. 61 ust. 1 na inne zakłady, ich jednostki epidemiologiczne, przedsiębiorstwa spożywcze lub paszowe lub zakłady produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, inne miejsca lub środki transportu, w przypadku których na podstawie dochodzenia epidemiologicznego przewidzianego w art. 57 ust. 1, lub wyników badań klinicznych lub laboratoryjnych, lub innych danych epidemiologicznych można podejrzewać, że choroba umieszczona w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w odniesieniu do której wprowadzono takie środki, rozprzestrzeniła się do tych obiektów, z nich, lub za ich pośrednictwem. 2. Jeżeli dochodzenie epidemiologiczne, o którym mowa w art. 57 ust. 1, wykaze, że prawdopodobnym miejscem pochodzenia choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), jest inne państwo członkowskie lub też prawdopodobnie ta choroba umieszczona w wykazie rozprzestrzeniła się do innego państwa członkowskiego, właściwy organ informuje niezwłocznie to państwo członkowskie i Komisję.	T	Art. 4 pkt 1 Art. 5 ust. 2 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 5. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu dotyczące: 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, rejestrów oraz wykazów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1;	

	3. W przypadkach wystąpienia którejkolwiek z sytuacji, o których mowa w ust. 2, właściwe organy różnych państw członkowskich współpracują przy dalszym dochodzeniu epidemiologicznym oraz przy stosowaniu środków zwalczania chorób.				
Art. 63	Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące szczegółowych przepisów odnośnie do środków zwalczania chorób, które mają zostać wprowadzane przez właściwy organ zgodnie z art. 61 i 62 w dotkniętych chorobą i powiązanych epidemiologicznie zakładach, przedsiębiorstwach spożywczych i paszowych lub w zakładach produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i w innych miejscach w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w tym dotyczące przepisów odnośnie do tego, które ze środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 61 ust. 1, stosuje się w przypadku każdej z chorób umieszczonych w wykazie. Te szczegółowe przepisy obejmują następujące kwestie: a) warunki i wymagania dotyczące środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 61 ust. 1 lit. a)–e); b) procedury dotyczące oczyszczania, dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji lub innych niezbędnych środków bioasekuracji określonych w art. 61 ust. 1 lit. f), regulujące w odpowiednich przypadkach stosowanie w tych celach produktów biobójczych; c) warunki i wymagania dotyczące pobierania próbek i badań laboratoryjnych określonych w art. 61 ust. 1 lit. g) i h); d) szczegółowe warunki i wymagania dotyczące ponownego umieszczania zwierząt, o którym mowa w art. 61 ust. 3; e) wprowadzanie niezbędnych środków zwalczania chorób, o czym mowa w art. 62, w powiązanych epidemiologicznie zakładach, innych miejscach i środkach transportu.	N			
Art. 64	1. W stosownych przypadkach właściwy organ ustanawia obszar objęty ograniczeniami, o którym mowa w art. 60 lit. b), wokół dotkniętego chorobą zakładu, przedsiębiorstwa spożywczego lub paszowego, zakładu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub wokół innego miejsca, w którym u zwierząt utrzymywanych wystąpiło ognisko choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a); organ ten uwzględnia przy tym: a) profil choroby; b) położenie geograficzne obszaru objętego ograniczeniami; c) czynniki ekologiczne i hydrologiczne na obszarze objętym ograniczeniami; d) warunki meteorologiczne;	T	Art. 27 ust. 1 Art. 28 ust. 1 i 3 Art. 29	Art. 27. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. Art. 28. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. [...]	

	e) występowanie, rozmieszczenie i rodzaje wektorów na obszarze objętym ograniczeniami; f) wyniki dochodzenia epidemiologicznego, o którym mowa w art. 57 ust. 1, wyniki innych przeprowadzonych badań oraz dane epidemiologiczne; g) wyniki badań laboratoryjnych; h) zastosowane środki zwalczania chorób; i) inne stosowne czynniki epidemiologiczne. Obszar objęty ograniczeniami obejmuje – w stosownych przypadkach – obszar zapowietrzony i obszar zagrożony o określonej wielkości i strukturze. 2. Właściwy organ stale ocenia i analizuje sytuację oraz, gdy jest to stosowne w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a): a) dostosowuje granice obszaru objętego ograniczeniami; b) ustanawia dodatkowe obszary objęte ograniczeniami. 3. Jeżeli obszary objęte ograniczeniami, o których mowa w ust. 1, są położone na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego, właściwe organy tych państw członkowskich współpracują przy ich ustanawianiu. 4. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące szczegółowych przepisów w zakresie ustanawiania i zmiany obszarów objętych ograniczeniami, w tym obszarów zapowietrzonych i zagrożonych.			3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c. Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, 3) nakaz powszechnych badań lub leczenia zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę lub wykonywania na tych zwierzętach innych zabiegów – mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.	
Art. 65	1. Właściwy organ zapewnia, by – z zastrzeżeniem krajowych przepisów dotyczących uzyskania dostępu do prywatnych nieruchomości – na danym obszarze objętym ograniczeniami, w celu zapobiegania dalszemu rozprzestrzenianiu się choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), został wprowadzony co najmniej jeden z następujących środków zwalczania chorób: a) ustalenie zakładów, przedsiębiorstw spożywczych lub paszowych, zakładów produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub innych miejsc, w których znajdują się zwierzęta utrzymywane należące do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie; b) kontrole w zakładach, przedsiębiorstwach spożywczych lub paszowych, zakładach produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub innych miejscach, w których utrzymuje się zwierzęta należące do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie, oraz – w razie potrzeby – prowadzenie badań, pobieranie próbek i badania laboratoryjne pobranych próbek;	T	Art. 4 pkt 1 Art. 27-29	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 27. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. 2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1 są w szczególności: 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru;	

c)określenie warunków dotyczących przemieszczania osób, zwierząt, produktów, paszy, pojazdów oraz wszelkich innych przedmiotów lub substancji, które mogą być zakażone lub skażone lub przyczyniać się do rozprzestrzeniania się tej choroby umieszczonej w wykazie na obszarze objętym ograniczeniami lub z tego obszaru, a także określenie warunków dotyczących transportu przez ten obszar; d)wymagania w zakresie bioasekuracji dotyczące: (i)produkcji, przetwarzania i dystrybucji produktów pochodzenia zwierzęcego; (ii)zbierania i usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; (iii)pozyskiwania i przechowywania materiału biologicznego oraz postępowania z tym materiałem; e)szczepienia i leczenie zwierząt utrzymywanych przy użyciu innych weterynaryjnych produktów leczniczych zgodnie z art. 46 ust. 1 oraz aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 47; f)oczyszczanie, dezynfekcja oraz dezynsekcja i deratyzacja lub inne niezbędne środki bioasekuracji; g)wyznaczenie lub – w stosownych przypadkach – zatwierdzenie zakładu przedsiębiorstwa spożywczego do celów prowadzenia uboju zwierząt lub obróbki produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszaru objętego ograniczeniami; h)wymagania dotyczące identyfikacji i identyfikowalności na potrzeby przemieszczania zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego; i)inne niezbędne środki bioasekuracji i środki zmniejszające ryzyko w celu zminimalizowania ryzyka rozprzestrzeniania się danej choroby umieszczonej w wykazie. 2. Właściwy organ: a)wprowadza wszelkie niezbędne środki, aby w pełni poinformować osoby na obszarze objętym ograniczeniami o obowiązujących ograniczeniach i o charakterze środków zwalczania chorób; b)nakłada na podmioty obowiązki niezbędne, by zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się danej choroby umieszczonej w wykazie. 3. Ustalając, które spośród środków zwalczania chorób określonych w ust. 1 należy wprowadzić, właściwy organ bierze pod uwagę: a)profil choroby; b)rodzaje produkcji; c)wykonalność, dostępność i skuteczność tych środków zwalczania chorób.		2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów; 3) czasowy zakaz organizowania: a) widowisk lub zgromadzeń, b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych; 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności; 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę; 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych; 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby; 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii; 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na daną chorobę; 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień; 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów, pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu; 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich; 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc; 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt; 15) nakaz:	

			a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję; 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów; 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym; 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania; 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; 20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami; 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009; 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc; 23) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz; 24) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób; 25) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji;	

				26) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. 3. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c i pkt 16, 21 i 23, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. 4. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 12, 19, 21 i 22, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów. 5. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940). 6. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 7. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1. Art. 28. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-c, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej: 1) określenie choroby; 2) określenie obszaru objętego ograniczeniami; 3) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków zwalczania choroby. 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki	

				zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c. 4. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 3, są w szczególności: 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru; 2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów; 3) czasowy zakaz organizowania: a) widowisk lub zgromadzeń, b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych; 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności; 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę; 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych; 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby; 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii; 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na chorobę; 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień; 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów i pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu; 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich; 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub	

				nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc; 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt; 15) nakaz: a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję; 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów; 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym; 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania; 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; 20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wylapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wylapanymi zwierzętami; 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009; 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc; 23) nakaz wykonywania na określonym obszarze ogrodzeń ograniczających lub zatrzymujących migrację	

				zwierząt z terenów leśnych przez właściwego nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe; 24) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz; 25) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób; 26) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji; 27) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. 5. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c, pkt 16, 21 i 24, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. 6. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 12, 19 i 21-23, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów. 7. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 8. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 9. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 23, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567 i ...) ze względu na wyczerpanie się tych środków. 10. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyła na	

				wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3. Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-c, 3) nakaz powszechnych badań lub leczenia zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę lub wykonywania na tych zwierzętach innych zabiegów – mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.	
Art. 66	1. Na obszarach objętych ograniczeniami, o których mowa w art. 64 ust. 1, podmioty przemieszczają zwierzęta utrzymywane i produkty jedynie za zezwoleniem właściwego organu i zgodnie z wszystkimi instrukcjami wydanymi przez ten organ. 2. Podmioty, które utrzymują zwierzęta i przetrzymują produkty na obszarze objętym ograniczeniami, o którym mowa w art. 64 ust. 1, powiadamiają właściwy organ o zamierzonym przemieszczaniu zwierząt utrzymywanych i produktów w obrębie danego obszaru objętego ograniczeniami lub poza ten obszar. W zakresie, w jakim właściwy organ nałożył obowiązek powiadamiania zgodnie z art. 65 ust. 2 lit. b), dane podmioty dokonują takiego powiadomienia zgodnie z tym obowiązkiem.	N			
Art. 67	Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące szczegółowych przepisów odnośnie do środków zwalczania chorób, które mają być wprowadzone na obszarach objętych ograniczeniami, zgodnie z art. 65 ust. 1, dla każdej z chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w tym dotyczące przepisów odnośnie do tego, które środki zwalczania chorób, o których mowa w art. 65 ust. 1, stosuje się w przypadku każdej z chorób umieszczonych w wykazie. Te szczegółowe przepisy obejmują następujące kwestie: a) warunki i wymagania dotyczące środków zwalczania chorób określonych w art. 65 ust. 1 lit. a), c), d), e), g), h) i i); b) procedury dotyczące oczyszczania, dezynfekcji oraz dezynsekcji i deratyzacji lub inne niezbędne środki bioasekuracji,	N			

	określone w art. 65 ust. 1 lit. f), określając w odpowiednich przypadkach stosowanie w tych celach produktów biobójczych; c) niezbędny nadzór, który należy sprawować po zastosowaniu środków zwalczania chorób oraz badania laboratoryjne określone w art. 65 ust. 1 lit. b); d) inne środki szczególne zwalczania chorób w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się poszczególnych chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a).				
Art. 68	1. Właściwy organ stosuje określone w niniejszej sekcji środki zwalczania chorób do momentu spełnienia następujących warunków: a) zostały zrealizowane środki zwalczania chorób stosowne do choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w związku z którą zastosowano ograniczenia; b) zostały przeprowadzone ostateczne oczyszczanie, dezynfekcja, dezynsekcja i deratyzacja lub inne niezbędne środki bioasekuracji stosownie do: (i) choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w odniesieniu do której zastosowano środki zwalczania chorób; (ii) dotkniętych chorobą gatunków zwierząt utrzymywanych; (iii) rodzaju produkcji; c) na obszarze objętym ograniczeniami przeprowadzono odpowiedni nadzór stosownie do choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w odniesieniu do której zastosowano środki zwalczania chorób oraz stosownie do danego rodzaju zakładu lub miejsca, a w ramach tego nadzoru potwierdzono likwidację tej choroby umieszczonej w wykazie. 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące szczegółowych przepisów w zakresie wprowadzanych przez właściwy organ środków zwalczania chorób, jak przewidziano w ust. 1, w odniesieniu do: a) ostatecznych procedur dotyczących oczyszczania, dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji lub innych niezbędnych środków bioasekuracji oraz – w stosownych przypadkach – stosowania w tych celach produktów biobójczych; b) koncepcji, środków, metod, częstotliwości i intensywności nadzoru, objętych nim docelowych populacji zwierząt oraz schematów pobierania próbek w ramach nadzoru w celu przywrócenia statusu obszaru wolnego od choroby po wystąpieniu ogniska choroby; c) ponownego umieszczania zwierząt na danym obszarze objętym ograniczeniami po zakończeniu stosowania środków zwalczania chorób określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem	T	Art. 27 ust. 7, art. 28 ust. 10	Art. 27. [...] 7. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1. Art. 28. [...] 10. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3.	

	warunków ponownego umieszczania zwierząt określonych w art. 61 ust. 3. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących szczegółowych przepisów w zakresie wprowadzanych przez właściwy organ środków zwalczania chorób, jak przewidziano w ust. 1, w odniesieniu do innych środków zwalczania chorób niezbędnych do przywrócenia statusu obszaru wolnego od choroby.				
Art. 69	1. Jeżeli ma to znaczenie z uwagi na skuteczność zwalczania choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w odniesieniu do której zastosowano środki zwalczania chorób, właściwy organ może: a) sporządzić plan szczepień; b) ustanowić obszary szczepień.	T	Art. 41 ust. 1	Art. 41. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii wykonują zadania właściwego organu dotyczące: 1) sporządzania planu szczepień i ustanawiania obszarów tych szczepień, o których mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia 2016/429; 2) podejmowania decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/361 z dnia 28 listopada 2022 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących stosowania niektórych weterynaryjnych produktów leczniczych do celów zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie i ich zwalczania (Dz. Urz. UE L 52 z 20.02.2023, str. 1).	
	2. Podejmując decyzje w sprawie planu szczepień i ustanowienia obszarów szczepień zgodnie z ust. 1, właściwy organ uwzględnia: a) wymagania dotyczące szczepień interwencyjnych określone w planach gotowości, o których mowa w art. 43; b) wymagania dotyczące stosowania szczepionek określone w art. 46 ust. 1 oraz aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 47.	T	Art. 41	Art. 41. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii wykonują zadania właściwego organu dotyczące: 1) sporządzania planu szczepień i ustanawiania obszarów tych szczepień, o których mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia 2016/429; 2) podejmowania decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/361 z dnia 28 listopada 2022 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących stosowania niektórych weterynaryjnych produktów leczniczych do celów zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie i ich zwalczania (Dz. Urz. UE L 52 z 20.02.2023, str. 1). 2. Podjęcie decyzji określonej w ust. 1 pkt 2 przez powiatowego lekarza weterynarii lub wojewódzkiego lekarza weterynarii jest uzależnione od wydania zgody przez Głównego Lekarza Weterynarii. 3. Aby zapewnić efektywne zwalczanie chorób umieszczonych w wykazie lub chorób określonych w	

				przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 lub zapobieganie tym chorobom, mogą zostać wprowadzone środki dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w odniesieniu do tych chorób określone w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2016/429. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki dotyczące stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie lub chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1, mając na względzie zapewnienie efektywnego zapobiegania tym chorobom i ich zwalczanie, a także kryteria określone w art. 46 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 i przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/429.	
	3. Obszary szczepień, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, spełniają wymagania dotyczące środków zmniejszających ryzyko w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób umieszczonych w wykazie oraz wymagania dotyczące nadzoru określone w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z art. 47 ust. 1 lit. c) i d).	T	Art. 41 ust.1	Art. 41. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii wykonują zadania właściwego organu dotyczące: 1) sporządzania planu szczepień i ustanawiania obszarów tych szczepień, o których mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia 2016/429; 2) podejmowania decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/361 z dnia 28 listopada 2022 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących stosowania niektórych weterynaryjnych produktów leczniczych do celów zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie i ich zwalczania (Dz. Urz. UE L 52 z 20.02.2023, str. 1).	
Art. 70	1. W przypadku gdy właściwy organ w dotkniętym chorobą państwie członkowskim podejrzewa lub oficjalnie potwierdza występowanie u zwierząt dzikich choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), organ ten: a) sprawuje nadzór nad populacją zwierząt dzikich, o ile ma to zastosowanie w przypadku danej choroby umieszczonej w wykazie; b) wprowadza niezbędne środki zapobiegania chorobom i ich zwalczania. 2. Środki zapobiegania chorobom i ich zwalczania, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, mogą obejmować jeden lub więcej środków określonych w art. 53–69 i uwzględniają profil choroby oraz	T	Art. 27-29, art. 31, art. 32	Art. 27. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. 2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1 są w szczególności: 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru; 2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów;	

	dotknięte nią zwierzęta dzikie, a także ryzyko przeniesienia się choroby na zwierzęta i ludzi. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) kryteriów i procedur sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, w przypadku urzędowego potwierdzenia, zgodnie z art. 27, występowania choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a); b) szczegółowych przepisów uzupełniających środki zapobiegania chorobom i ich zwalczania, wprowadzane na podstawie ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, w przypadku urzędowego potwierdzenia choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a). Przyjmując te akty delegowane, Komisja uwzględnia profil choroby i gatunki umieszczone w wykazie w odniesieniu do choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.		3) czasowy zakaz organizowania: a) widowisk lub zgromadzeń, b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych; 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności; 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę; 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych; 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby; 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii; 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na daną chorobę; 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień; 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów, pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu; 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich; 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc; 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt; 15) nakaz: a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub	

			b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję; 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów; 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym; 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania; 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; 20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wylapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wylapanymi zwierzętami; 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009; 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc; 23) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz; 24) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób; 25) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji; 26) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego.	

			3. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c i pkt 16, 21 i 23, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. 4. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 12, 19, 21 i 22, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów. 5. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940). 6. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 7. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1. Art. 28. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej: 1) określenie choroby; 2) określenie obszaru objętego ograniczeniami; 3) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków zwalczania choroby. 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c.	

				4. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 3, są w szczególności: 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru; 2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów; 3) czasowy zakaz organizowania: a) widowisk lub zgromadzeń, b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych; 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności; 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę; 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych; 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby; 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii; 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na chorobę; 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień; 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów i pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu; 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich; 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc;	

				14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt; 15) nakaz: a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję; 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów; 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym; 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania; 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; 20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami; 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009; 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc; 23) nakaz wykonywania na określonym obszarze ogrodzeń ograniczających lub zatrzymujących migrację zwierząt z terenów leśnych przez właściwego nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe;	

				24) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz; 25) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób; 26) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji; 27) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. 5. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c, pkt 16, 21 i 24, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. 6. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 12, 19 i 21-23, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów. 7. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 8. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 9. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 23, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567 i ...) ze względu na wyczerpanie się tych środków. 10. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3.	

				Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, 3) nakaz powszechnych badań lub leczenia zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę lub wykonywania na tych zwierzętach innych zabiegów – mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby. Art. 31. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29 na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach w rozumieniu art. 5 pkt 14 tej ustawy, ten odstrzał wykonuje Polski Związek Łowiecki. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakazów, nakazów i ograniczeń wynikających z przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody i wprowadzonych na jej podstawie nie stosuje się w zakresie niezbędnym do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, z tym że przeprowadzenie tego odstrzału odbywa się po ustaleniu warunków jego przeprowadzenia z: 1) dyrektorem parku narodowego – w odniesieniu do obszaru parku narodowego lub 2) regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – w odniesieniu do obszaru rezerwatu przyrody. 3. Odstrzału sanitarnego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do zwierząt dzikich objętych ochroną gatunkową. 4. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazu odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, przysługuje ze środków budżetu państwa zryczałtowany zwrot kosztów za każdą sztukę odstrzelonego zwierzęcia dzikiego, zwany dalej „ryczałtem”. 5. Ryczałt przysługuje:	

			1) myśliwemu wykonującemu odstrzał sanitarny zwierząt dzikich oraz 2) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich – i podlega podziałowi między te podmioty. 6. Powiatowy lekarz weterynarii ustala ryczałt i dokonuje jego wypłaty: 1) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo 2) dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich. 7. Polski Związek Łowiecki albo dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich, przekazuje myśliwym, którzy wykonali ten odstrzał, przysługującą im część ryczałtu. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) wysokość ryczałtu, mając na względzie koszty wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca przeprowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i koszty przechowywania tusz zwierząt dzikich lub koszty unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części; 2) sposób podziału ryczałtu między podmioty, o których mowa w ust. 5, mając na względzie udział tych podmiotów w kosztach wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i udział tych podmiotów w kosztach przechowywania tusz zwierząt dzikich lub unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części. 9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i termin wypłaty ryczałtu, mając na względzie zapewnienie sprawnej jego wypłaty. Art. 32. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29, Polski Związek Łowiecki na wniosek	

				powiatowego lekarza weterynarii wyznacza poszczególnym dzierżawcom lub zarządom obwodów łowieckich do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich osoby posiadające uprawnienia do wykonywania polowania. 2. W przypadku niewykonywania przez dzierżawcę obwodu łowieckiego nakazu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 12–14 lub art. 28 ust. 4 pkt 12–14 i 25, z przyczyn leżących po stronie tego dzierżawcy, dyrektor regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe lub starosta na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powiatowego lekarza weterynarii lub Polskiego Związku Łowieckiego wypowiadają umowę dzierżawy obwodu łowieckiego. 3. Na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej Polski Związek Łowiecki, dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego przekazują temu organowi informacje niezbędne do zwalczania chorób dotyczące: 1) zwierząt łownych, w tym o liczbie zwierząt łownych występujących na danym obszarze i o szacowanej zmianie stanu liczebnego tych zwierząt w danym okresie, 2) planów łowieckich i ich wykonania – w formie i w terminie określonych w tym wniosku. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zlecić instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534) przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w celu umożliwienia pozyskania informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub zlecić wykonanie działań polegających na pozyskaniu tych informacji. 5. Minister właściwy do spraw rolnictwa zapewnia instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych środki finansowe z budżetu państwa na przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i na wykonanie działań, o których mowa w ust. 4.	
Art. 71	1. Państwa członkowskie mogą wprowadzić dodatkowe środki zwalczania chorób oprócz tych przewidzianych w art. 55, art. 61 ust. 1, art. 62, art. 65 ust. 1 i 2, art. 68 ust. 1 oraz w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 63, 67 i art. 68 ust. 2, o ile takie środki są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz są niezbędne i proporcjonalne do opanowania rozprzestrzeniania się choroby	T	Art. 38	Art. 38. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować propozycję wprowadzenia dodatkowych środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429. 2. Propozycja wprowadzenia dodatkowych środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, zawiera co najmniej:	

	umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a); wprowadzając takie środki, państwa członkowskie uwzględniają: a) szczególne okoliczności epidemiologiczne; b) rodzaj zakładów, innych miejsc i danej produkcji; c) gatunki i kategorie zwierząt, których dotyczy dana sytuacja; d) warunki gospodarcze lub społeczne.			1) wskazanie tych środków, w tym w odniesieniu do zwierząt dzikich; 2) uzasadnienie wprowadzenia tych środków; 3) wskazanie gatunków lub kategorii zwierząt lub zakładów, miejsc lub rodzajów działalności, które mają zostać objęte wprowadzanymi środkami; 4) określenie skutków wprowadzenia tych środków. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe środki zwalczania chorób, o których mowa w art. 71 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, mając na względzie szczególne okoliczności epidemiologiczne oraz warunki gospodarcze i społeczne, o których mowa w art. 71 ust. 1 lit. a oraz d rozporządzenia 2016/429.	
	2. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o: a) środkach zwalczania chorób wprowadzonych przez ich właściwy organ, określonych w art. 58, 59, 61, 62, 64, 65, art. 68 ust. 1, art. 69, art. 70 ust. 1 i 2 oraz w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 63, 67, art. 68 ust. 2 oraz art. 70 ust. 3; b) wszelkich dodatkowych środkach zwalczania chorób wprowadzonych przez nie zgodnie z ust. 1.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 5	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: [...] 5) powiadomień, o których mowa w art. 71 ust. 2 i art. 226 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, art. 31 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/692 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 379, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/692”, oraz art. 10 lit. a i art. 12 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/990 z dnia 28 kwietnia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymogów w zakresie zdrowia zwierząt i certyfikacji na potrzeby przemieszczania zwierząt wodnych i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 42), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/990”, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	

2) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 29 i 40, Dz. Urz. UE L 10 z 17.01.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 16 z 18.01.2023, str. 5.

	3. Komisja analizuje sytuację w odniesieniu do choroby, środki zwalczania chorób wprowadzone przez właściwy organ oraz dodatkowe środki zwalczania chorób wprowadzone przez dane państwo członkowskie zgodnie z niniejszym rozdziałem, a także może w drodze aktów wykonawczych ustanowić na czas określony środki szczególne w zakresie zwalczania chorób na warunkach stosownych do sytuacji epidemiologicznej, gdy: a)dotychczas wprowadzone środki zwalczania chorób zostały uznane za nieodpowiednie do zaistniałej sytuacji epidemiologicznej; b)choroba umieszczona w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), rozprzestrzenia się pomimo środków zwalczania chorób wprowadzonych zgodnie z niniejszym rozdziałem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 4. W przypadku należyście uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z chorobą stanowiącą nowo występujące ryzyko o bardzo znaczących skutkach, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3.	N			
Art. 72	1. W przypadku podejrzenia wystąpienia u zwierząt utrzymywanych choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b), oprócz spełnienia obowiązku powiadomienia zgodnie z art. 18 ust. 1 oraz w oczekiwaniu na wprowadzenie zgodnie z art. 74 ust. 1 środków zwalczania chorób przez właściwy organ, państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, by podmioty oraz inne odpowiednie zainteresowane osoby fizyczne i prawne wprowadziły środki zwalczania chorób, o których mowa w art. 74 ust. 1 lit. a) oraz w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 74 ust. 4, w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się tej choroby umieszczonej w wykazie z dotkniętych nią zwierząt, zakładów i innych miejsc, za które odpowiadają, na niedotknięte nią zwierzęta lub na ludzi. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących szczegółowych przepisów uzupełniających środki zwalczania chorób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	N			
Art. 73	1. W przypadku podejrzenia wystąpienia u zwierząt utrzymywanych choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b), właściwy organ niezwłocznie przeprowadza dochodzenie w celu potwierdzenia lub wykluczenia występowania tej choroby umieszczonej w wykazie.	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...]	

	2. Na potrzeby dochodzenia, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ zapewnia, by: a)urzędowi lekarze weterynarii przeprowadzali badanie kliniczne reprezentatywnej próby zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do danej choroby umieszczonej w wykazie; b)urzędowi lekarze weterynarii pobierali odpowiednie próbki od tych zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie oraz inne próbki do badań w laboratoriach wyznaczonych do tego celu przez właściwy organ; c)takie wyznaczone laboratoria przeprowadzały badania mające potwierdzić lub wykluczyć występowanie danej choroby umieszczonej w wykazie. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 264 dotyczących szczegółowych przepisów uzupełniających przepisy dotyczące dochodzeń określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.			– chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 74	1. W przypadku gdy właściwy organ podejrzewa wystąpienie u zwierząt utrzymywanych choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b), wprowadza – z zastrzeżeniem krajowych wymagań dotyczących uzyskania dostępu do prywatnych nieruchomości, do czasu uzyskania wyników dochodzenia, o którym mowa w art. 73 ust. 1, oraz do czasu wprowadzenia środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 79 – następujące wstępne środki zwalczania chorób: a)stosuje środki zwalczania chorób, aby ograniczyć rozprzestrzenianie się tej choroby umieszczonej w wykazie z dotkniętego nią terytorium, zakładu, przedsiębiorstwa spożywczego lub paszowego, zakładu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z innego miejsca; b)wszczyna, w razie potrzeby, dochodzenie epidemiologiczne, uwzględniając przepisy dotyczące takich dochodzeń określone w art. 57 ust. 1 2.Oprócz środków, o których mowa w ust. 1, właściwy organ może – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 – wprowadzić dodatkowe wstępne środki zwalczania chorób pod warunkiem, że środki te są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia i są zgodne z prawem Unii. 3.Wstępne środki zwalczania chorób, o których mowa w ust. 1 i 2, są odpowiednie i proporcjonalne do ryzyka, jakie stwarza dana choroba umieszczona w wykazie, z uwzględnieniem: a)profilu choroby; b)dotkniętych chorobą zwierząt utrzymywanych;	T	Art. 4 pkt 1 Art. 10 ust. 5	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 10. [...] 5. Do czasu wprowadzenia środków określonych w art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1, art. 74 ust. 1 i art. 76 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 podmioty i inne osoby fizyczne lub osoby prawne utrzymujące zwierzęta, w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby kategorii A, choroby kategorii B lub choroby kategorii C, stosują środki określone w art. 55 ust. 1 lit. c–e, art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 i art. 74 ust. 4 rozporządzenia 2016/429.	

	c)statusu zdrowotnego państwa członkowskiego, strefy, kompartmentu lub zakładu, w których podejrzewa się wystąpienie choroby umieszczonej w wykazie; d)wstępnych środków zwalczania chorób przewidzianych w art. 55 ust. 1, art. 56 i w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 55 ust. 2. 4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 264 dotyczące przepisów odnoszących się do chorób, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b), uzupełniających przepisy określone w ust. 1 niniejszego artykułu; Komisja uwzględnia przy tym kwestie, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do: a)wstępnych środków zwalczania chorób wprowadzanych w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby umieszczonej w wykazie, jak przewidziano w ust. 1 lit. a); b)stosowania przewidzianych w ust. 1 lit. a) wstępnych środków zwalczania chorób do innych zakładów, ich jednostek epidemiologicznych, przedsiębiorstw spożywczych lub paszowych oraz zakładów produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub innych miejsc; c) ustanowienia tymczasowych obszarów objętych ograniczeniami, które będą odpowiednie z uwagi na profil choroby				
Art. 75	Środki zwalczania chorób, o których mowa w art. 74 ust. 1, podlegają: a)przeglądowi przez właściwy organ zgodnie z ustaleniami dochodzenia, o którym mowa w art. 73 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, dochodzenia epidemiologicznego, o którym mowa w art. 74 ust. 1 lit. b); b)w razie potrzeby, rozszerzeniu na inne miejsca, jak określono w art. 74 ust. 4 lit. b).	N			
Art. 76	1. W przypadku podejrzenia wystąpienia choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. c), w państwie członkowskim, które zdecydowało się na program likwidacji choroby obejmujący stosowne części, strefy lub kompartmenty swojego terytorium, zgodnie z art. 31 ust. 2, to państwo członkowskie wprowadza środki w celu zapewnienia, by podmioty i inne odpowiednie zainteresowane osoby fizyczne i prawne wprowadziły odpowiednie środki określone w art. 72 ust. 1, w oczekiwaniu na wprowadzenie przez właściwy organ środków zwalczania chorób zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Właściwy organ państwa członkowskiego, które zdecydowało się na likwidację choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w ust. 1,	T	Art. 4 pkt 1, Art. 10 ust. 5	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 10. [...] 5. Do czasu wprowadzenia środków określonych w art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1, art. 74 ust. 1 i art. 76 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 podmioty i inne osoby fizyczne lub osoby prawne	

	w przypadku podejrzenia wystąpienia tej choroby u zwierząt utrzymywanych: a) niezwłocznie przeprowadza dochodzenie w celu potwierdzenia lub wykluczenia występowania tej choroby umieszczonej w wykazie, zgodnie z art. 73 ust. 1 i 2; b) w oczekiwaniu na wyniki dochodzenia, o którym mowa w lit. a), i wprowadzenie środków zwalczania chorób zgodnie z art. 80 ust. 1, wprowadza wstępne środki zwalczania chorób określone w art. 74 ust. 1 i 2. 3. Właściwy organ dokonuje przeglądu i rozszerza wstępne środki zwalczania chorób, o których mowa w ust. 2 lit. b), zgodnie z art. 75. 4. Ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do państw członkowskich lub stref, które otrzymały status obszaru wolnego od choroby zgodnie z art. 36 lub do kompartmentów, które otrzymały ten status zgodnie z art. 37 ust. 2, aby mogły utrzymać ten status. 5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących szczegółowych przepisów uzupełniających przepisy w odniesieniu do: a) środków zwalczania chorób, o których mowa w ust. 1; b) dochodzenia, o którym mowa w art. 2 lit. a); c) wstępnych środków zwalczania chorób wprowadzanych w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby umieszczonej w wykazie, jak przewidziano w ust. 2 lit. b).			utrzymujące zwierzęta, w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby kategorii A, choroby kategorii B lub choroby kategorii C, stosują środki określone w art. 55 ust. 1 lit. c–e, art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 i art. 74 ust. 4 rozporządzenia 2016/429.	
Art. 77	1. Właściwy organ dokonuje urzędowego potwierdzenia choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) lub c), w oparciu o następujące informacje: a) wyniki badań klinicznych i laboratoryjnych, o których mowa w art. 73 ust. 2; b) w odpowiednich przypadkach, dochodzenie epidemiologiczne, o którym mowa w art. 74 ust. 1 lit. b); c) inne dostępne dane epidemiologiczne. 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące wymagań, które należy spełnić, w odniesieniu do urzędowego potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1.	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 78	Właściwy organ stosuje wstępne środki zwalczania chorób, o których mowa w art. 74 ust. 1, art. 75 i art. 76 ust. 2 lit. b), do momentu wykluczenia zgodnie z art. 77 ust. 1 oraz przepisami przyjętymi na podstawie art. 77 ust. 2 wystąpienia danej choroby umieszczonej w wykazie.	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	

Art. 79	W przypadku urzędowego potwierdzenia zgodnie z art. 77 ust. 1 wystąpienia ogniska choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b), u zwierząt utrzymywanych, właściwy organ w danym państwie członkowskim, strefie lub kompartmencie, w zależności od danego ogniska: a) stosuje środki zwalczania chorób określone w obowiązkowym planie likwidacji choroby przewidzianym w art. 31 ust. 1 dla danej choroby umieszczonej w wykazie; lub b) gdy dane państwo członkowskie lub strefa, lub kompartment otrzymały status obszaru wolnego od choroby zgodnie z odpowiednio art. 36 lub art. 37: (i) wprowadza co najmniej jeden ze środków określonych w art. 53–69 proporcjonalnie do ryzyka, jakie stanowi dana choroba umieszczona w wykazie, oraz (ii) wprowadza, w razie potrzeby, obowiązkowy plan likwidacji tej choroby umieszczonej w wykazie.	T	Art. 4 pkt 1, Art. 15 ust. 1 pkt 1, Art. 22 Art. 25 ust. 1, art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej: 1) projektów obowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2016/429; Art. 22. 1. Zadania państwa członkowskiego w zakresie zastosowania środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i zniesienia tych środków wykonuje: 1) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze właściwości tego powiatowego lekarza weterynarii; 2) wojewoda – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii; 3) minister właściwy do spraw rolnictwa – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze przekraczającym obszar województwa. 2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. 3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera co najmniej: 1) określenie choroby; 2) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków. 4. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429. 5. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia - aktu prawa miejscowego, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia	

				2016/429 na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii. 6. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429. 7. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, w drodze rozporządzenia, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 w przypadku ich wprowadzenia na obszarze przekraczającym obszar województwa, mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby. Art. 25. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w sprawach indywidualnych powiatowy lekarz weterynarii wprowadza w drodze decyzji. Art. 27. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. Art. 28. [...] 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c. Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, 3) nakaz powszechnych badań lub leczenia zwierząt z	

				gatunków podatnych na daną chorobę lub wykonywania na tych zwierzętach innych zabiegów – mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.	
Art. 80	1. W przypadku oficjalnego potwierdzenia zgodnie z art. 77 ust. 1 wystąpienia ogniska choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. c), u zwierząt utrzymywanych w państwie członkowskim, które zdecydowało się na program likwidacji choroby obejmujący stosowne części, strefy lub kompartmenty swojego terytorium, zgodnie z art. 31 ust. 2, odpowiedni dla tej choroby i tego ogniska, właściwy organ stosuje środki zwalczania chorób określone w nieobowiązkowym programie likwidacji choroby. Właściwy organ, oprócz środków określonych w ust. 1, może wprowadzić dodatkowe środki zwalczania chorób mogące obejmować jeden lub większą liczbę środków określonych w art. 53–69, będące proporcjonalne do ryzyka, jakie stwarza dana choroba wymieniona w wykazie oraz uwzględniające: a) profil choroby; b) dotknięte chorobą zwierzęta utrzymywane; c) skutki gospodarcze i społeczne. 3. W przypadku oficjalnego potwierdzenia zgodnie z art. 77 ust. 1 wystąpienia u zwierząt utrzymywanych ogniska choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. c), w państwie członkowskim, strefie lub kompartmentie, które otrzymały status obszarów wolnych od choroby zgodnie z art. 36 lub art. 37, właściwy organ wprowadza co najmniej jeden ze środków określonych w art. 53–69, aby móc utrzymać ten status. Te środki są proporcjonalne do ryzyka stwarzanego przez chorobę umieszczoną w wykazie oraz uwzględniają: a) profil choroby; b) dotknięte chorobą zwierzęta utrzymywane; c) skutki gospodarcze i społeczne.	T	Art. 4 pkt 1 Art. 15 ust. 1 pkt 2, Art. 22 Art. 25 ust. 1, art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej: [...] 2) projektów nieobowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/429: a) objętych finansowaniem unijnym, b) nieobjętych finansowaniem unijnym; Art. 22. 1. Zadania państwa członkowskiego w zakresie zastosowania środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i zniesienia tych środków wykonuje: 1) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze właściwości tego powiatowego lekarza weterynarii; 2) wojewoda – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii; 3) minister właściwy do spraw rolnictwa – w przypadku wprowadzenia tych środków lub ich zniesienia na obszarze przekraczającym obszar województwa. 2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. 3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera co najmniej: 1) określenie choroby;	

			2) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków. 4. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429. 5. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii. 6. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429. 7. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii uchyla rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2016/429. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, w drodze rozporządzenia, środki określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 w przypadku ich wprowadzenia na obszarze przekraczającym obszar województwa, mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby. Art. 25. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w sprawach indywidualnych powiatowy lekarz weterynarii wprowadza w drodze decyzji. Art. 27. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. Art. 28. [...] 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c. Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób	

				określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, 3) nakaz powszechnych badań lub leczenia zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę lub wykonywania na tych zwierzętach innych zabiegów – mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.	
Art. 81	W przypadku gdy właściwy organ w dotkniętym chorobą państwie członkowskim podejrzewa lub urzędowo potwierdzi wystąpienie ogniska choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b), u zwierząt dzikich, na całym swoim terytorium lub w dotkniętym obszarze lub strefie, w zależności od danego ogniska: a) stosuje środki zwalczania chorób określone w obowiązkowym planie likwidacji choroby, o którym mowa w art. 31 ust. 1, dla danej choroby umieszczonej w wykazie; lub b) wprowadza obowiązkowy program likwidacji choroby, jeżeli program likwidacji choroby, o którym mowa w art. 31 ust. 1, dotyczący tej choroby umieszczonej w wykazie nie został jeszcze zastosowany ze względu na brak wcześniejszego wystąpienia lub stan wolny od tej choroby oraz jeżeli środki dotyczące zwierząt dzikich są niezbędne do opanowania rozprzestrzeniania się tej choroby i zapobiegania jej.	T	Art. 4 pkt 1 Art. 15 ust. 1 pkt 1 Art. 27-29, art. 31, art. 32	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej: 1) projektów obowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2016/429; Art. 27. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. 2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1 są w szczególności: 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru; 2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów; 3) czasowy zakaz organizowania: a) widowisk lub zgromadzeń,	

				b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych; 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności; 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę; 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych; 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby; 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii; 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na daną chorobę; 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień; 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów, pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu; 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich; 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc; 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt; 15) nakaz: a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub	

				c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję; 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów; 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym; 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania; 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; 20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wylapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wylapanymi zwierzętami; 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009; 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc; 23) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz; 24) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób; 25) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji; 26) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. 3. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c i pkt 16, 21 i 23, przysługuje ze środków budżetu państwa	

			zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. 4. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 12, 19, 21 i 22, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów. 5. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940). 6. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 7. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1. Art. 28. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej: 1) określenie choroby; 2) określenie obszaru objętego ograniczeniami; 3) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków zwalczania choroby. 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c. 4. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 3, są w szczególności:	

				1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru; 2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów; 3) czasowy zakaz organizowania: a) widowisk lub zgromadzeń, b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych; 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności; 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę; 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych; 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby; 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii; 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na chorobę; 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień; 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów i pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu; 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich; 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc; 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych	

				zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt; 15) nakaz: a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję; 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów; 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym; 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania; 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; 20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami; 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009; 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc; 23) nakaz wykonywania na określonym obszarze ogrodzeń ograniczających lub zatrzymujących migrację zwierząt z terenów leśnych przez właściwego nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe;	

				24) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz; 25) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób; 26) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji; 27) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. 5. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c, pkt 16, 21 i 24, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. 6. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 12, 19 i 21–23, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów. 7. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 8. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 9. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 23, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567 i ...) ze względu na wyczerpanie się tych środków. 10. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3.	

			Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, 3) nakaz powszechnych badań lub leczenia zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę lub wykonywania na tych zwierzętach innych zabiegów – mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby. Art. 31. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29 na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach w rozumieniu art. 5 pkt 14 tej ustawy, ten odstrzał wykonuje Polski Związek Łowiecki. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakazów, nakazów i ograniczeń wynikających z przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody i wprowadzonych na jej podstawie nie stosuje się w zakresie niezbędnym do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, z tym że przeprowadzenie tego odstrzału odbywa się po ustaleniu warunków jego przeprowadzenia z: 1) dyrektorem parku narodowego – w odniesieniu do obszaru parku narodowego lub 2) regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – w odniesieniu do obszaru rezerwatu przyrody. 3. Odstrzału sanitarnego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do zwierząt dzikich objętych ochroną gatunkową. 4. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazu odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, przysługuje ze środków budżetu państwa zryczałtowany zwrot kosztów za każdą sztukę odstrzelonego zwierzęcia dzikiego, zwany dalej „ryczałtem”. 5. Ryczałt przysługuje:	

			1) myśliwemu wykonującemu odstrzał sanitarny zwierząt dzikich oraz 2) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich – i podlega podziałowi między te podmioty. 6. Powiatowy lekarz weterynarii ustala ryczałt i dokonuje jego wypłaty: 1) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo 2) dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich. 7. Polski Związek Łowiecki albo dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich, przekazuje myśliwym, którzy wykonali ten odstrzał, przysługującą im część ryczałtu. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) wysokość ryczałtu, mając na względzie koszty wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca przeprowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i koszty przechowywania tusz zwierząt dzikich lub koszty unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części; 2) sposób podziału ryczałtu między podmioty, o których mowa w ust. 5, mając na względzie udział tych podmiotów w kosztach wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i udział tych podmiotów w kosztach przechowywania tusz zwierząt dzikich lub unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części. 9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i termin wypłaty ryczałtu, mając na względzie zapewnienie sprawnej jego wypłaty. Art. 32. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29, Polski Związek Łowiecki na wniosek	

				powiatowego lekarza weterynarii wyznacza poszczególnym dzierżawcom lub zarządom obwodów łowieckich do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich osoby posiadające uprawnienia do wykonywania polowania. 2. W przypadku niewykonywania przez dzierżawcę obwodu łowieckiego nakazu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 12–14 lub art. 28 ust. 4 pkt 12–14 i 25, z przyczyn leżących po stronie tego dzierżawcy, dyrektor regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe lub starosta na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powiatowego lekarza weterynarii lub Polskiego Związku Łowieckiego wypowiadają umowę dzierżawy obwodu łowieckiego. 3. Na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej Polski Związek Łowiecki, dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego przekazują temu organowi informacje niezbędne do zwalczania chorób dotyczące: 1) zwierząt łownych, w tym o liczbie zwierząt łownych występujących na danym obszarze i o szacowanej zmianie stanu liczebnego tych zwierząt w danym okresie, 2) planów łowieckich i ich wykonania – w formie i w terminie określonych w tym wniosku. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zlecić instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534) przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w celu umożliwienia pozyskania informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub zlecić wykonanie działań polegających na pozyskaniu tych informacji. 5. Minister właściwy do spraw rolnictwa zapewnia instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych środki finansowe z budżetu państwa na przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i na wykonanie działań, o których mowa w ust. 4.	
Art. 82	1. W przypadku gdy właściwy organ podejrzewa lub urzędowo potwierdzi wystąpienie u zwierząt dzikich choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. c), a państwo członkowskie dotknięte chorobą zdecydowało się na likwidację danej choroby, oraz pod warunkiem, że w nieobowiązkowym programie likwidacji choroby, o którym mowa w art. 31 ust. 2, dotyczącym danej choroby umieszczonej w wykazie przewiduje się środki dotyczące zwierząt	T	Art. 4 pkt 1 Art. 15 ust. 1 pkt 2 Art. 27-29,	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...]	

	dzikich, właściwy organ stosuje środki zwalczania chorób określone w tym dobrowolnym programie likwidacji choroby na całym terytorium dotkniętego państwa członkowskiego, obszaru lub strefy, stosownie do tego podejrzenia lub urzędowego potwierdzenia. 2. Właściwy organ, oprócz środków określonych w ust. 1, może wprowadzić dodatkowe środki zwalczania chorób, które mogą obejmować jeden lub większą liczbę środków określonych w art. 53–69; środki te są proporcjonalne do ryzyka, jakie stanowi dana choroba umieszczona w wykazie oraz uwzględniają: a) profil choroby; b) zwierzęta dzikie dotknięte chorobą oraz ryzyko przeniesienia się chorób na zwierzęta i ludzi; oraz c) skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe. 3. W przypadku oficjalnego potwierdzenia wystąpienia u zwierząt dzikich ogniska choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. c), w państwie członkowskim, strefie lub kompartmentcie, które otrzymały status obszaru wolnego od choroby zgodnie z art. 36 lub 37, właściwy organ wprowadza co najmniej jeden ze środków określonych w art. 53–69, aby utrzymać ten status. Te środki są proporcjonalne do ryzyka stwarzanego przez chorobę umieszczoną w wykazie oraz uwzględniają: a) profil choroby; b) zwierzęta dzikie dotknięte chorobą oraz ryzyko przeniesienia się chorób na zwierzęta i ludzi; c) znaczenie występowania tej choroby wśród zwierząt dzikich dla statusu zdrowotnego zwierząt utrzymywanych; oraz d) skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe.		art. 31, art. 32 – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej: 2) projektów nieobowiązkowych programów likwidacji chorób, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/429: a) objętych finansowaniem unijnym, b) nieobjętych finansowaniem unijnym; Art. 27. 1. Środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. 2. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 1 są w szczególności: 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru; 2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów; 3) czasowy zakaz organizowania: a) widowisk lub zgromadzeń, b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych; 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności; 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę; 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych; 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby; 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii; 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na daną chorobę;	

				10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień; 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów, pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu; 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich; 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc; 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt; 15) nakaz: a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję; 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów; 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym; 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania; 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego;	

			20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami; 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009; 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc; 23) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz; 24) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób; 25) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji; 26) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. 3. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c i pkt 16, 21 i 23, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. 4. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 2 pkt 12, 19, 21 i 22, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów. 5. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940). 6. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.	

				7. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1. Art. 28. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej: 1) określenie choroby; 2) określenie obszaru objętego ograniczeniami; 3) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków zwalczania choroby. 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c. 4. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 3, są w szczególności: 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposobu oznakowania tego obszaru; 2) czasowe ograniczenie przemieszczania się osób lub przemieszczania pojazdów; 3) czasowy zakaz organizowania: a) widowisk lub zgromadzeń, b) targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, polowań i odłowów zwierząt łownych; 4) czasowy nakaz zawieszenia prowadzenia określonej działalności; 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę; 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych; 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby;	

				8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii; 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na chorobę; 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień; 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów i pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu; 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich; 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc; 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt; 15) nakaz: a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję; 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów; 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym;	

			18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania; 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; 20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami; 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenie nr 1069/2009; 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc; 23) nakaz wykonywania na określonym obszarze ogrodzeń ograniczających lub zatrzymujących migrację zwierząt z terenów leśnych przez właściwego nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe; 24) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz; 25) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób; 26) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji; 27) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. 5. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 13, 14, pkt 15 lit. c, pkt 16, 21 i 24, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. 6. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 12, 19 i 21–23, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności	

				utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów. 7. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 8. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 9. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 23, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567 i ...) ze względu na wyczerpanie się tych środków. 10. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3. Art. 29. Minister właściwy do spraw rolnictwa w przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, 3) nakaz powszechnych badań lub leczenia zwierząt z gatunków podatnych na daną chorobę lub wykonywania na tych zwierzętach innych zabiegów – mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby. Art. 31. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29 na obszarach objętych formami ochrony przyrody,	

				o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach w rozumieniu art. 5 pkt 14 tej ustawy, ten odstrzał wykonuje Polski Związek Łowiecki. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakazów, nakazów i ograniczeń wynikających z przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody i wprowadzonych na jej podstawie nie stosuje się w zakresie niezbędnym do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, z tym że przeprowadzenie tego odstrzału odbywa się po ustaleniu warunków jego przeprowadzenia z: 1) dyrektorem parku narodowego – w odniesieniu do obszaru parku narodowego lub 2) regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – w odniesieniu do obszaru rezerwatu przyrody. 3. Odstrzału sanitarnego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do zwierząt dzikich objętych ochroną gatunkową. 4. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazu odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, przysługuje ze środków budżetu państwa zryczałtowany zwrot kosztów za każdą sztukę odstrzelonego zwierzęcia dzikiego, zwany dalej „ryczałtem”. 5. Ryczałt przysługuje: 1) myśliwemu wykonującemu odstrzał sanitarny zwierząt dzikich oraz 2) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich – i podlega podziałowi między te podmioty. 6. Powiatowy lekarz weterynarii ustala ryczałt i dokonuje jego wypłaty: 1) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo 2) dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich. 7. Polski Związek Łowiecki albo dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich, przekazuje myśliwym, którzy wykonali ten odstrzał, przysługującą im część ryczałtu. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:	

			1) wysokość ryczałtu, mając na względzie koszty wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca przeprowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i koszty przechowywania tusz zwierząt dzikich lub koszty unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części; 2) sposób podziału ryczałtu między podmioty, o których mowa w ust. 5, mając na względzie udział tych podmiotów w kosztach wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i udział tych podmiotów w kosztach przechowywania tusz zwierząt dzikich lub unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części. 9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i termin wypłaty ryczałtu, mając na względzie zapewnienie sprawnej jego wypłaty. Art. 32. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29, Polski Związek Łowiecki na wniosek powiatowego lekarza weterynarii wyznacza poszczególnym dzierżawcom lub zarządom obwodów łowieckich do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich osoby posiadające uprawnienia do wykonywania polowania. 2. W przypadku niewykonywania przez dzierżawcę obwodu łowieckiego nakazu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 12–14 lub art. 28 ust. 4 pkt 12–14 i 25, z przyczyn leżących po stronie tego dzierżawcy, dyrektor regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe lub starosta na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powiatowego lekarza weterynarii lub Polskiego Związku Łowieckiego wypowiadają umowę dzierżawy obwodu łowieckiego. 3. Na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej Polski Związek Łowiecki, dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego przekazują temu organowi informacje niezbędne do zwalczania chorób dotyczące: 1) zwierząt łownych, w tym o liczbie zwierząt łownych występujących na danym obszarze i o szacowanej zmianie stanu liczebnego tych zwierząt w danym okresie,	

				2) planów łowieckich i ich wykonania – w formie i w terminie określonych w tym wniosku. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zlecić instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534) przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w celu umożliwienia pozyskania informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub zlecić wykonanie działań polegających na pozyskaniu tych informacji. 5. Minister właściwy do spraw rolnictwa zapewnia instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych środki finansowe z budżetu państwa na przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i na wykonanie działań, o których mowa w ust. 4.	
Art. 83	1. Państwa członkowskie informują Komisję o: a) wprowadzonych przez ich właściwe organy środkach zwalczania chorób zgodnie z art. 77 ust. 1, art. 78, 79 i 81 oraz z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 77 ust. 2 w odniesieniu do choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b); b) wprowadzonych przez ich właściwe organy środkach zwalczania chorób zgodnie z art. 77 ust. 1, art. 78, art. 80 ust. 1 i art. 82 oraz z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 77 ust. 2 w odniesieniu do choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. c). Komisja dokonuje przeglądu sytuacji w zakresie choroby oraz środków zwalczania chorób wprowadzonych przez właściwy organ zgodnie z niniejszym rozdziałem, a także może w drodze aktów wykonawczych ustanowić na czas określony przepisy szczególne w zakresie środków zwalczania chorób w odniesieniu do choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) lub c), na warunkach stosownych do sytuacji epidemiologicznej, jeżeli: a) te środki zwalczania chorób wprowadzone przez dany właściwy organ zostały uznane za nieodpowiednie do zaistniałej sytuacji epidemiologicznej; b) ta choroba umieszczona w wykazie rozprzestrzeniła się pomimo środków zwalczania chorób wprowadzonych zgodnie z niniejszym rozdziałem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 1	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, wykazów oraz powiadomień określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	

	3. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z chorobą umieszczoną w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) lub c), stanowiącą nowo występujące ryzyko o bardzo znaczących skutkach, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3.				
Art. 84	1. Podmioty prowadzące zakłady, w których utrzymywane są zwierzęta lądowe lub w których jest pozyskiwany, produkowany, przetwarzany lub przechowywany materiał biologiczny, dokonują przed rozpoczęciem takiej działalności następujących czynności w celu rejestracji swoich zakładów zgodnie z art. 93: a)powiadamiają właściwy organ o każdym zakładzie, za który odpowiadają; b)przekazują właściwemu organowi następujące informacje: (i) imię i nazwisko lub nazwę i adres danego podmiotu; (ii) położenie zakładu i opis jego obiektów; (iii) kategorie, gatunki, liczbę lub ilości utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiału biologicznego, które podmioty te zamierzają odpowiednio utrzymywać lub przetrzymywać w zakładzie, oraz potencjał zakładu; (iv) rodzaj zakładu; oraz (v) inne kwestie dotyczące zakładu, które są istotne dla ustalenia stwarzanego przez niego ryzyka.	N			
	2. Podmioty prowadzące zakłady, o których mowa w ust. 1, powiadamiają właściwy organ o: a)wszelkich zmianach w danym zakładzie dotyczących kwestii, o których mowa w ust. 1 lit. b); b)każdym zaprzestaniu działalności przez dany podmiot lub zakład. 3. Zakłady, które podlegają zatwierdzeniu zgodnie z art. 94 ust. 1, nie muszą przekazywać informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	T	Art. 68 ust. 1	Art. 68. 1. Powiadomień, o których mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90 ust. 2 i art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, dokonuje się niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia danego zdarzenia.	
Art. 85	W drodze odstępstwa od art. 84 ust. 1 państwa członkowskie mogą zwolnić z wymagania rejestracji niektóre kategorie zakładów stwarzających nieistotne ryzyko, jak przewidziano w akcie wykonawczym przyjętym zgodnie z art. 86 ust. 2. Państwa członkowskie informują Komisję o takich zwolnieniach.	T	Art. 70 ust.1 lit. a	Art. 70. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia: 1) określić: a) niektóre kategorie zakładów, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429,	
Art. 86	1. Komisja w drodze aktów wykonawczych może ustanowić przepisy dotyczące informacji przekazywanych przez podmioty w celu rejestracji zakładów zgodnie z art. 84 ust. 1, w tym terminów, w jakich należy takie informacje przekazać.	N			

	2. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia przepisy dotyczące rodzajów zakładów, które zgodnie z art. 85 mogą zostać zwolnione przez państwa członkowskie z wymagania rejestracji, w oparciu o: a) gatunki, kategorie i liczbę utrzymywanych zwierząt lądowych oraz gatunki, kategorie i ilość przetrzymywanego materiału biologicznego w danym zakładzie oraz potencjał tego zakładu; b) rodzaj zakładu; oraz c) przemieszczanie utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiału biologicznego do lub z zakładu. 3. Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 87	1. Przewoźnicy utrzymywanych zwierząt kopytnych, którzy przewożą zwierzęta między państwami członkowskimi lub między państwem członkowskim a państwem trzecim, przed rozpoczęciem takiej działalności dokonują następujących czynności w celu rejestracji zgodnie z art. 93: a) powiadamiają właściwy organ o swojej działalności; b) przekazują temu właściwemu organowi następujące informacje: (i) imię i nazwisko lub nazwę i adres danego przewoźnika; (ii) kategorie, gatunki i liczbę utrzymywanych zwierząt kopytnych, w przypadku których planowany jest przewóz; (iii) rodzaj transportu; (iv) środki transportu.	N			
	2. Przewoźnicy, o których mowa w ust. 1, powiadamiają właściwy organ o: a) wszelkich zmianach dotyczących kwestii, o których mowa w ust. 1 lit. b); b) każdym zaprzestaniu działalności przewozowej. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych uzupełniających określone w ust. 1 niniejszego artykułu przepisy o obowiązku przekazania przez inny rodzaj przewoźników, których działalność przewozowa stwarza szczególne i istotne ryzyko dla niektórych gatunków lub kategorii zwierząt, odpowiednich informacji na potrzeby zarejestrowania ich działalności.	T	Art. 68 ust. 1	Art. 68. 1. Powiadomień, o których mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90 ust. 2 i art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, dokonuje się niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia danego zdarzenia.	
	3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych uzupełniających określone w ust. 1 niniejszego artykułu przepisy o obowiązku przekazania przez inny rodzaj przewoźników, których działalność przewozowa stwarza szczególne	N			

	i istotne ryzyko dla niektórych gatunków lub kategorii zwierząt, odpowiednich informacji na potrzeby zarejestrowania ich działalności.				
Art. 88	W drodze odstępstwa od art. 87 ust. 1 państwa członkowskie mogą zwolnić z wymagania rejestracji niektóre kategorie przewoźników, których działalność transportowa stwarza nieistotne ryzyko, jak określono w akcie wykonawczym przyjętym zgodnie z art. 89 ust. 2. Państwa członkowskie informują Komisję o takich zwolnieniach.	T	Art. 70 ust. 1 pkt 1 lit. b	Art. 70. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia: 1) określić: [...] b) niektóre kategorie przewoźników, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429,	
Art. 89	1.Komisja w drodze aktów wykonawczych może ustanowić przepisy dotyczące informacji przekazywanych przez przewoźników na potrzeby rejestracji działalności, jak określono w art. 87 ust. 1 i 3, w tym terminów, w jakich należy takie informacje przekazać. 2.Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia przepisy dotyczące rodzajów przewoźników, którzy zgodnie z art. 86 mogą zostać przez państwo członkowskie zwolnieni z wymagania rejestracji, w oparciu o: a)odległość, na jaką przewoźnicy przewożą dane zwierzęta kopytne; oraz b)kategorie, gatunki i liczbę zwierząt kopytnych, które przewożą. 3. Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 90	1. Podmioty zajmujące się gromadzeniem zwierząt utrzymywanych zwierząt kopytnych i drobiu niezależnie od zakładu, w tym podmioty, które kupują i sprzedają zwierzęta, przed podjęciem działalności przekazują właściwemu organowi – w celu dokonania rejestracji zgodnie z art. 93 – następujące informacje: a)imię i nazwisko lub nazwę i adres danego podmiotu; b)gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt kopytnych i drobiu będące przedmiotem ich działalności.	N			
	2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, powiadamiają właściwy organ o: a)wszelkich zmianach dotyczących kwestii, o których mowa w ust. 1; b)każdym zaprzestaniu działalności danego podmiotu.	T	Art. 68 ust. 1	Art. 68. 1. Powiadomień, o których mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90 ust. 2 i art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, dokonuje się niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia danego zdarzenia.	
Art. 91	W drodze odstępstwa od art. 90 ust. 1 państwa członkowskie mogą zwolnić z wymagania rejestracji niektóre kategorie podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt stwarzających nieistotne ryzyko, jak określono w akcie wykonawczym przyjętym zgodnie z	T	Art. 70 ust. 1 lit. c	Art. 70. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia: 1) określić: [...]	

	art. 92 ust. 2. Państwa członkowskie informują Komisję o takich zwolnieniach.			c) niektóre kategorie podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429,	
Art. 92	1. Komisja w drodze aktów wykonawczych może ustanowić przepisy dotyczące informacji przekazywanych przez podmioty w celu rejestracji, jak określono w art. 90 ust. 1, w tym terminów, w jakich należy takie informacje przekazać. 2. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia przepisy dotyczące rodzajów podmiotów, które zgodnie z art. 91 mogą zostać przez państwa członkowskie zwolnione z wymagania rejestracji, pod warunkiem że działalność takich podmiotów stwarza nieistotne ryzyko, w oparciu o gatunki, kategorie i liczbę utrzymywanych zwierząt lądowych będących przedmiotem ich działalności. 3. Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 93	Właściwy organ rejestruje: a) zakłady – w rejestrze przewidzianym w art. 101 ust. 1, jeżeli dany podmiot przekazał informacje wymagane zgodnie z art. 84 ust. 1; b) przewoźników – w rejestrze przewidzianym w art. 101 ust. 1, jeżeli dany przewoźnik przekazał informacje wymagane zgodnie z art. 87 ust. 1 i 3; c) podmioty zajmujące się gromadzeniem zwierząt niezależnie od zakładu – w rejestrze przewidzianym w art. 101 ust. 1, jeżeli dany podmiot przekazał informacje wymagane zgodnie z art. 90 ust. 1.	T	Art. 55 pkt 1 lit. a tiret pierwszy ze do czwartego Art. 59 pkt 1	Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: a) rejestracji: – zakładów, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, – przewoźników, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, – podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt niezależnie od zakładu, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429, – zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie na podstawie art. 94 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2016/429, Art. 59. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie dokonuje wpisu: 1) zakładu, przewoźnika, podmiotu, zakładu akwakultury lub grupy zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. a do rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych;	

	Właściwy organ nadaje każdemu zakładowi, przewoźnikowi i podmiotowi, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–c) niepowtarzalny numer rejestracyjny.	T	Art. 64 ust. 1 pkt 13	Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: 13) nadania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego: a) zakładowi, przewoźnikowi, podmiotowi, zakładowi akwakultury lub grupie zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. a, b) zakładowi lub podmiotowi podlegającym rejestracji, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009.	
Art. 94	1. Podmioty prowadzące następujące rodzaje zakładów występują do właściwego organu z wnioskiem o zatwierdzenie zgodnie z art. 96 ust. 1 i rozpoczynają działalność nie wcześniej niż po zatwierdzeniu zakładu zgodnie z art. 97 ust. 1: a) zakłady gromadzenia zwierząt kopytnych i drobiu, z których zwierzęta te są przemieszczane do innego państwa członkowskiego lub które przyjmują zwierzęta z innego państwa członkowskiego; b) zakłady zajmujące się materiałem biologicznym bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, z których to zakładów materiał biologiczny tych zwierząt przemieszczany jest do innego państwa członkowskiego; c) wylęgarnie, z których jaja wylęgowe lub drób są przemieszczane do innego państwa członkowskiego; d) zakłady, w których utrzymywany jest drób, z których drób przeznaczony do innych celów niż ubój lub jaja wylęgowe przemieszczany jest do innego państwa członkowskiego; e) każdy inny rodzaj zakładu do utrzymywania zwierząt lądowych, który stwarza istotne ryzyko i który podlega zatwierdzeniu zgodnie z przepisami określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie ust. 3 lit. b).	T	Art. 55 pkt 1 lit b tiret pierwsze	Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: [...] b) zatwierdzania: – zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/429,	

2. Podmioty zaprzestają działalności w zakładzie, o którym mowa w ust. 1, gdy: a) właściwy organ cofnie lub zawiesi zatwierdzenie zgodnie z art. 100 ust. 2; lub b) w przypadku warunkowego zatwierdzenia, przyznanego zgodnie z art. 99 ust. 3, dany zakład nie spełnia pozostałych wymagań, o których mowa w art. 99 ust. 3, i nie uzyskał ostatecznego zatwierdzenia zgodnie z art. 97 ust. 1.	T	Art. 64 ust. 1 pkt 2, 4, 6, 8, 9	Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 2) zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; 9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;	
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) odstępstw od wymagania, zgodnie z którym podmioty prowadzące rodzaje zakładów, o których mowa w ust. 1 lit. a)–d), występują do właściwego organu z wnioskiem o zatwierdzenie, gdy zakłady te stwarzają nieistotne ryzyko; b) rodzajów zakładów, które muszą zostać zatwierdzone zgodnie z ust. 1 lit. e); c) przepisów szczególnych dotyczących zaprzestania działalności przez zakłady zajmujące się materiałem biologicznym, o których mowa w ust. 1 lit. b). 4. Przyjmując akty delegowane przewidziane w ust. 3, Komisja opiera te akty na następujących kryteriach: a) gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiału biologicznego w zakładzie; b) liczba gatunków i liczba utrzymywanych zwierząt lądowych lub ilość materiału biologicznego w zakładzie; c) rodzaj zakładu i rodzaj produkcji; oraz d) przemieszczanie utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiału biologicznego do lub z zakładów danego rodzaju.	N			

Art. 95	Podmioty prowadzące zakłady, które chcą uzyskać status zakładu odizolowanego: a)występują do właściwego organu o zatwierdzenie zgodnie z art. 96 ust. 1; b)przemieszczają zwierzęta utrzymywane do lub ze swojego zakładu zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w art. 137 ust. 1 oraz aktach delegowanych przyjętych zgodnie z art. 137 ust. 2, nie wcześniej niż po zatwierdzeniu takiego statusu przez właściwy organ zgodnie z art. 97 i 99.	T	Art., 55 pkt 1 lit. c	Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: [...] c) zatwierdzania statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429,	
Art. 96	1. Podmioty, występując z wnioskiem o zatwierdzenie zakładu zgodnie z art. 94 ust. 1 i art. 95 lit. a), przekazują właściwemu organowi następujące informacje: a)imię i nazwisko lub nazwę i adres danego podmiotu; b)położenie danego zakładu i opis jego obiektów; c)istotne dla danego zatwierdzenia kategorie, gatunki i liczbę utrzymywanych zwierząt lądowych, które są utrzymywane w zakładzie lub kategorie, gatunki i ilość materiału biologicznego przetrzymywanego w zakładzie; d)rodzaj zakładu; e)inne kwestie dotyczące zakładu związane z jego specyfiką, które są istotne dla ustalenia ryzyka stwarzanego przez ten zakład, o ile ono istnieje. 2. Podmioty prowadzące zakłady, o których mowa w ust. 1, powiadamiają właściwy organ o: a)wszelkich zmianach w zakładach dotyczących kwestii, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c); b)każdym zaprzestaniu działalności przez dany podmiot lub zakład. 3. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące informacji przekazywanych przez podmioty w ich wnioskach o zatwierdzenie zakładu zgodnie z ust. 1, oraz terminów, w jakich należy przekazać informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 lit. b). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
		T	Art. 68 ust. 1	Art. 68. 1. Powiadomień, o których mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90 ust. 2 i art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, dokonuje się niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia danego zdarzenia.	
		N			
Art. 97	1. Właściwe organy zatwierdzają zakłady, o których mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 lit. a), wyłącznie wtedy, gdy takie zakłady: a)spełniają, w stosownych przypadkach, następujące wymagania dotyczące: (i)kwarantanny, izolacji i innych środków bioasekuracji, z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 10 ust. 1 lit. b) oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 10 ust. 2;	T	Art. 55 pkt 1 lit. b tiret pierws ze i lit c	Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: [...] b) zatwierdzania:	

	(ii)nadzoru, określone w art. 24 oraz – stosownie do danego rodzaju zakładu i związanego z nim ryzyka – w art. 25; (iii)prowadzenia dokumentacji, określone w art. 102 i 103 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 106 i 107; b)posiadają obiekty i sprzęt: (i)odpowiednie do zmniejszenia do dopuszczalnego poziomu ryzyka wprowadzenia i rozprzestrzeniania się chorób, z uwzględnieniem rodzaju danego zakładu; (ii)o odpowiednim potencjale w stosunku do liczby utrzymywanych zwierząt lądowych lub do ilości danego materiału biologicznego; c) nie stwarzają niedopuszczalnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób, z uwzględnieniem wprowadzonych środków zmniejszających ryzyko; d)mają odpowiednio przeszkolony personel do prowadzenia działalności danego zakładu; e)posiadają system, który umożliwia danemu podmiotowi wykazanie wobec właściwego organu zgodności z lit. a)–d). 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a)kwarantanny, izolacji i innych środków bioasekuracji, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i); b)nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (ii); c)obektów i sprzętu, o których mowa w ust. 1 lit. b); d)zadań, kompetencji i specjalistycznego szkolenia personelu i lekarzy weterynarii zgodnie z ust. 1 lit. d) do prowadzenia zakładu zajmującego się materiałem biologicznym i zakładów gromadzenia zwierząt kopytnych i drobiu; e)sprawowanego przez właściwy organ niezbędnego nadzoru nad zakładami zajmującymi się materiałem biologicznym oraz zakładów gromadzenia zwierząt kopytnych i drobiu. 3. Przy określaniu, jakie przepisy mają zostać ustanowione w aktach delegowanych, które zostaną przyjęte na podstawie ust. 2, Komisja opiera te przepisy na następujących kwestiach: a)ryzyko stwarzane przez poszczególne rodzaje zakładów; b)gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych istotne dla danego zatwierdzenia; c)rodzaj danej produkcji; d)typowa struktura przemieszczeń dla danego rodzaju zakładu oraz gatunków i kategorii zwierząt, które są utrzymywane w tych zakładach.		Art. 4 pkt 1	– zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, c) zatwierdzania statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429, Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 98	Właściwy organ, zatwierdzając zakład na podstawie art. 97 ust. 1 na wniosek złożony zgodnie z art. 94 ust. 1 lub art. 95 lit. a), wyraźnie wskazuje:	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w:	

	a) rodzaje zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1, art. 95 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 94 ust. 3 lit. b), będące przedmiotem zatwierdzenia; b) gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiał biologiczny tych gatunków, będące przedmiotem zatwierdzenia.			1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 99	1. Właściwy organ ustala procedurę, zgodnie z którą podmioty występują o zatwierdzenie zakładów zgodnie z art. 94 ust. 1, art. 95 lub art. 96 ust. 1. 2. Po otrzymaniu od podmiotu wniosku o zatwierdzenie zgodnie z art. 94 ust. 1 lub art. 95 lit. a) właściwy organ przeprowadza kontrolę na miejscu. 3. Właściwy organ dokonuje zatwierdzenia, pod warunkiem że spełnione zostały wymagania, o których mowa w art. 97 oraz w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. 4. W przypadku gdy zakład nie spełnia wszystkich wymagań uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 97, właściwy organ może dokonać warunkowego zatwierdzenia zakładu, jeżeli z wniosku danego podmiotu oraz przeprowadzonej następnie kontroli na miejscu, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wynika, że zakład spełnia wszystkie główne wymagania dające wystarczającą gwarancję, że zakład ten nie stwarza istotnego ryzyka. 5. Jeżeli właściwy organ warunkowo zatwierdził zakład zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, dokonuje on pełnego zatwierdzenia wyłącznie wtedy, gdy z kolejnej kontroli na miejscu w zakładzie, przeprowadzonej w ciągu trzech miesięcy od warunkowego zatwierdzenia, lub z dokumentacji przedstawionej przez podmiot w ciągu trzech miesięcy od tej daty wynika, że zakład spełnia wszystkie wymagania zatwierdzenia określone w art. 97 ust. 1 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 97 ust. 2. Jeżeli z kontroli na miejscu lub z dokumentacji, o której mowa akapicie pierwszym, wynika, że zakład poczynił wyraźne postępy, lecz nadal nie spełnia wszystkich tych wymagań, właściwy organ może przedłużyć okres obowiązywania warunkowego zatwierdzenia. Jednakże warunkowego zatwierdzenia nie można udzielić na okres przekraczający łącznie sześć miesięcy.	T	Art. 6, art. 55 pkt 1 lit. b tiret pierwsze I lit. c	Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. 2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, to ten wniosek składa się lub tego zgłoszenia dokonuje się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej. 3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, to ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania określone w przepisach Kpa odpowiednio dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej lub dla podania. 4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3: 1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub 2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3 – powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub tego zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie tego wniosku lub tego zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania. 5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym	

				mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania. 6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej. Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: [...] b) zatwierdzania: – zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, c) zatwierdzania statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429,	
Art. 100	1. Właściwy organ prowadzi przegląd dokonanych na podstawie art. 97 i 99 zatwierdzeń zakładów w odpowiednich odstępach czasu, dostosowanych do występujących zagrożeń. 2. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi w zakładzie poważne braki w zakresie zgodności z wymaganiami określonymi w art. 97 ust. 1 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 97 ust. 2, a podmiot prowadzący ten zakład nie jest w stanie przedstawić odpowiednich gwarancji, że braki te zostaną usunięte, właściwy organ wszczyna procedurę w celu cofnięcia zatwierdzenia zakładu. Jeżeli jednak podmiot może zagwarantować, że usunie te braki w rozsądnym terminie, właściwy organ może, zamiast cofnięcia, zawiesić zatwierdzenie zakładu. 3. Zatwierdzenie, które cofnięto lub zawieszono zgodnie z ust. 2, może zostać odpowiednio dokonane lub przywrócone wyłącznie wtedy, gdy właściwy organ uzna, że zakład w pełni spełnia wszystkie wymagania niniejszego rozporządzenia dotyczące tego rodzaju zakładu.	T	Art. 8, art. 64 ust. 1 pkt 2, 4, 6, 8 i 9, ust. 5 i ust. 6 pkt 1, art. 66 ust. 2	Art. 8. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzje w sprawie: 1) zastosowania środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625; 2) cofnięcia środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625. Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 2) zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...]	

				8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; 9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 5. W przypadku gdy zakład zatwierdzony nie zastosował się do środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d oraz h–k rozporządzenia 2017/625, powiatowy lekarz weterynarii wydaje, w drodze decyzji, zakaz prowadzenia określonego rodzaju działalności. 6. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1: 1) pkt 9 i ust. 5 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla odpowiednio zakład lub grupę zakładów akwakultury wymienione w art. 55 pkt 1 lit. b z rejestru zakładów zatwierdzonych; Art. 66. [...] 2. Decyzje o zawieszeniu i cofnięciu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 7–10 i art. 65 ust. 2 pkt 5 i 6, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.	
Art. 101	1. Każdy właściwy organ ustanawia i prowadzi aktualizowane rejestry: a) wszystkich zakładów i podmiotów zarejestrowanych przez niego na podstawie art. 93; b) wszystkich zakładów zatwierdzonych przez niego zgodnie z art. 97 i 99. Rejestry, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), są udostępniane Komisji i właściwym organom innych państw członkowskich w zakresie, w jakim zawarte w nich informacje mają znaczenie z punktu widzenia przemieszczania między państwami członkowskimi utrzymywanych zwierząt lądowych i materiału biologicznego. Rejestr zatwierdzonych zakładów, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), jest udostępniany publicznie w zakresie, w jakim zawarte w nim informacje mają znaczenie z punktu widzenia przemieszczania między państwami członkowskimi utrzymywanych zwierząt lądowych i materiału biologicznego. 2. W stosownych przypadkach właściwy organ może połączyć rejestrację, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), oraz	T	Art. 5 ust. 2 pkt 1, art. 55 pkt 2, Art. 67 ust 1 pkt 1 i 2, ust. 2 pkt 1-5, 7-9, ust. 3	Art. 5. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu dotyczące: 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, rejestrów oraz wykazów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1; Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 2) prowadzi i aktualizuje: a) rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, i rejestr zakładów akwakultury zarejestrowanych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, obejmujący również zakłady lub podmioty inne niż zakłady i podmioty wymienione w pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósmie i w	

	zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), z rejestracją do innych celów. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących szczegółowych informacji, które należy zamieścić w rejestrach, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b), oraz publicznego dostępu do rejestru, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b).		lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3, zwany dalej „rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych”, b) rejestr zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, rejestr zakładów akwakultury zatwierdzonych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, i rejestr zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, zwany dalej „rejestrem zakładów zatwierdzonych”, c) wykaz zakładów i podmiotów, które zostały zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009, zwany dalej „rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009”. Art. 67. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi zbiorczy rejestr, który obejmuje informacje zawarte w rejestrze: 1) zakładów i podmiotów zarejestrowanych, 2) zakładów zatwierdzonych, [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii informacje zawarte w rejestrach wymienionych w ust. 1 pkt 2, 4 i 5 obejmujące: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu lub zakładu; 2) numer telefonu, adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej podmiotu; 3) weterynaryjny numer identyfikacyjny; 4) datę zatwierdzenia, w tym datę warunkowego zatwierdzenia i okres, na jaki to zatwierdzenie zostało wydane, oraz datę każdego zawieszenia lub cofnięcia zatwierdzenia; 5) rodzaj zakładu; [...] 7) status zdrowotny zakładu – w przypadku rejestrów wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 4; 8) informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625;	

				9) informację o zaprzestaniu działalności. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie sprawnego nadzoru nad podmiotami i zakładami wpisanymi do rejestrów wymienionych w ust. 1.	
Art. 102	1. Podmioty prowadzące zakłady podlegające rejestracji zgodnie z art. 93 lub zatwierdzeniu zgodnie z art. 97 ust. 1 prowadzą i przechowują dokumentację obejmującą co najmniej następujące informacje: a) gatunki, kategorie, liczbę i, w stosownych przypadkach, dane identyfikacyjne utrzymywanych zwierząt lądowych w ich zakładzie; b) przemieszczanie utrzymywanych zwierząt lądowych do lub z ich zakładu, określając, w stosownych przypadkach: (i) ich miejsce pochodzenia lub przeznaczenia; (ii) daty takiego przemieszczania; c) dokumenty, których załączenie wymagane jest w przypadku gdy utrzymywane zwierzęta lądowe przybywają do ich zakładu lub go opuszczają, zgodnie z art. 112 lit. b), art. 113 ust. 1 lit. b), art. 114 ust. 1 lit. c), art. 115 lit. b), art. 117 lit. b), art. 143 ust. 1 i 2, art. 164 ust. 2 oraz zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 118 i 120 oraz art. 144 ust. 1 lit. b) i c); d) upadkowość utrzymywanych zwierząt lądowych w ich zakładzie; e) środki bioasekuracji, nadzór, leczenie, wyniki badań i inne istotne informacje stosownie do: (i) gatunków i kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych w zakładzie; (ii) rodzaju produkcji; (iii) rodzaju i wielkości zakładu; f) wyniki kontroli stanu zdrowia zwierząt wymaganych zgodnie z art. 25 ust. 1. Dokumentację prowadzi się i przechowuje w formie papierowej lub elektronicznej.	N			

	2. Zakłady stwarzające niskie ryzyko rozprzestrzenienia się chorób umieszczonych w wykazie lub nowo występujących chorób mogą zostać zwolnione przez dane państwo członkowskie z wymagania prowadzenia dokumentacji w zakresie wszystkich lub niektórych informacji wymienionych w ust. 1.	T	Art. 71 pkt 1	Art. 71. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zwolnić, w drodze rozporządzenia: 1) niektóre kategorie podmiotów z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 105 ust. 1, art. 186 ust. 1 lit. c–e i art. 188 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, [...] – mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.	
	3. Podmioty prowadzące zakłady prowadzą dokumentację, o której mowa w ust. 1 i 2, w danym zakładzie, oraz: a) niezwłocznie udostępniają ją właściwemu organowi, na jego żądanie; b) przechowują ją przez minimalny okres określony przez właściwy organ, nie krócej jednak niż przez trzy lata. 4. W drodze odstępstwa od ust. 3 podmioty mogą zostać zwolnione z obowiązku prowadzenia dokumentacji w zakresie niektórych lub wszystkich kwestii, o których mowa w ust. 1, o ile dany podmiot: a) ma dostęp, w odniesieniu do odpowiednich gatunków, do komputerowej bazy danych, o której mowa w art. 109, i baza ta zawiera już informacje, które mają zostać umieszczone w dokumentacji; oraz b) posiada aktualne informacje wprowadzone bezpośrednio do komputerowej bazy danych.	N			
Art. 103	1. Podmioty prowadzące zakłady zajmujące się materiałem biologicznym prowadzą i przechowują dokumentację obejmującą co najmniej następujące informacje: a) rasę, wiek, dane identyfikacyjne oraz status zdrowotny zwierząt dawców używanych do produkcji materiału biologicznego; b) czas i miejsce pozyskania, przetworzenia i przechowywania pozyskanego, produkowanego lub przetwarzanego materiału biologicznego; c) dane identyfikacyjne materiału biologicznego wraz ze szczegółowymi informacjami o miejscu jego przeznaczenia, o ile jest ono znane; d) dokumenty, których załączenie wymagane jest w przypadku dostarczenia materiału biologicznego do danego zakładu lub opuszczenia przez ten zakład, zgodnie z art. 162 i art. 164 ust. 2 oraz przepisami przyjętymi na podstawie art. 162 ust. 3 i 4;	N			

	e)w stosownych przypadkach wyniki badań klinicznych i laboratoryjnych; f)stosowane techniki laboratoryjne.				
	2.Zakłady stwarzające niskie ryzyko rozprzestrzenienia się chorób umieszczonych w wykazie lub nowo występujących chorób mogą zostać zwolnione przez dane państwo członkowskie z wymagania prowadzenia dokumentacji w zakresie wszystkich lub niektórych informacji wymienionych w ust. 1.	T	Art. 71 pkt 1	Art. 71. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zwolnić, w drodze rozporządzenia: 1) niektóre kategorie podmiotów z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 105 ust. 1, art. 186 ust. 1 lit. c–e i art. 188 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, [...] – mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.	
	3.Podmioty prowadzące zakłady zajmujące się materiałem biologicznym prowadzą dokumentację, o której mowa w ust. 1 i 2, w zakładzie, oraz: a)niezwłocznie udostępniają ją właściwemu organowi, na jego żądanie; b)przechowują ją przez minimalny okres określony przez właściwy organ, nie krócej jednak niż przez trzy lata.	N			
Art. 104	1. Przewoźnicy prowadzą i przechowują dokumentację zawierającą co najmniej następujące informacje: a)zakłady, w których się zatrzymali; b)kategorie, gatunki i liczbę przewożonych przez nich utrzymywanych zwierząt lądowych; c)oczyszczanie, dezynfekcję, dezynsekcję i deratyzację używanych środków transportu; d)szczegółowe informacje dotyczące dokumentów towarzyszących danym zwierzętom, w tym numery tych dokumentów. Dokumentację prowadzi się i przechowuje w formie papierowej lub elektronicznej.	N			

	2.Przewoźnicy stwarzający niskie ryzyko rozprzestrzenienia się chorób umieszczonych w wykazie lub nowo występujących chorób mogą zostać zwolnieni przez dane państwo członkowskie z wymagania prowadzenia dokumentacji w zakresie wszystkich lub niektórych informacji wymienionych w ust. 1.	T	Art. 71 pkt 2	Art. 71. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zwolnić, w drodze rozporządzenia: [...] 2) przewoźników z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 104 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 – mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.	
	3.Przewoźnicy prowadzą dokumentację, o której mowa w ust. 1 i 2: a)w taki sposób, aby można było ją niezwłocznie udostępnić na żądanie właściwego organu; b)przez minimalny okres określony przez właściwy organ, jednak nie krócej niż przez trzy lata.	N			
Art. 105	1. Podmioty zajmujące się gromadzeniem zwierząt podlegające rejestracji zgodnie z art. 93 prowadzą i przechowują dokumentację zawierającą co najmniej następujące informacje: a)gatunki, kategorie, liczbę i dane identyfikacyjne utrzymywanych zwierząt lądowych, za które odpowiadają; b)przemieszczanie utrzymywanych zwierząt lądowych, za które odpowiadają, określając, w stosownych przypadkach: (i)ich miejsce pochodzenia i przeznaczenia; (ii)daty takiego przemieszczania; c)dokumenty, których załączenie wymagane jest w przypadku przemieszczania utrzymywanych zwierząt lądowych, za które odpowiadają, zgodnie z art. 112 lit. b), art. 113 ust. 1 lit. b), art. 114 ust. 1 lit. c), art. 115 lit. b, art. 117 lit. b), art. 143 ust. 1 i 2, art. 164 ust. 2 oraz zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 118 i 120 oraz art. 144 ust. 1 lit. b) i c); d)upadkowość utrzymywanych zwierząt lądowych, za które odpowiadają; oraz e)środki bioasekuracji, nadzoru, leczenia, wyniki badań i inne istotne informacje, stosownie do gatunku i kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych, za które odpowiadają. Dokumentację prowadzi się i przechowuje w formie papierowej lub elektronicznej.	N			
	2.Podmioty, których działalność stwarza niskie ryzyko rozprzestrzenienia się chorób umieszczonych w wykazie lub nowo występujących chorób mogą zostać zwolnione przez dane państwo	T	Art. 71 pkt 1	Art. 71. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zwolnić, w drodze rozporządzenia:	

	członkowskie z wymagania prowadzenia dokumentacji w zakresie wszystkich lub niektórych informacji wymienionych w ust. 1.			1) niektóre kategorie podmiotów z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 105 ust. 1, art. 186 ust. 1 lit. c–e i art. 188 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, [...] – mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.	
	3.Podmioty: a)udostępniają dokumentację, o której mowa w ust. 1, na żądanie właściwego organu; b)przechowują tę dokumentację przez minimalny okres określony przez właściwy organ, jednak nie krócej niż przez trzy lata.	N			
Art. 106	1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących przepisów uzupełniających wymagania w zakresie prowadzenia dokumentacji określone w art. 102, 103, 104 i 105 w odniesieniu do: a)informacji, które mają być zamieszczone w dokumentacji oprócz informacji określonych w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 104 ust. 1 i art. 105 ust. 1; b)dodatkowych wymagań w zakresie prowadzenia dokumentacji w odniesieniu do pozyskiwanego, produkowanego lub przetwarzanego materiału biologicznego w zakładzie zajmującym się materiałem biologicznym, obowiązujących po zaprzestaniu działalności przez taki zakład. 2. Przy określaniu, jakie przepisy mają zostać ustanowione w aktach delegowanych przewidzianych w ust. 1, Komisja opiera te przepisy na następujących kwestiach: a)ryzyko stwarzane przez poszczególne rodzaje zakładów lub działalności; b)gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiału biologicznego znajdujących się w danym zakładzie lub przewożonych do lub z tego zakładu; c)rodzaj produkcji prowadzonej w zakładzie lub rodzaj działalności; d)typowa struktura przemieszczeń oraz kategorie danych zwierząt; e)liczba utrzymywanych zwierząt lądowych lub ilość materiału biologicznego, za które dany podmiot odpowiada.	N			
Art. 107	Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące rodzajów zakładów i podmiotów, które mogą zostać zwolnione przez państwa członkowskie z wymagań w zakresie	N			

	procedzenia dokumentacji określonych w art. 102, 103, 104 i 105 w odniesieniu do: a) zakładów, w których utrzymuje się niewielką liczbę utrzymywanych zwierząt lądowych lub przetrzymuje się niewielką ilość lub liczbę materiału biologicznego lub w odniesieniu do podmiotów zajmujących się lub przewożących niewielką liczbę utrzymywanych zwierząt lądowych lub niewielką ilość lub liczbę materiału biologicznego; b) gatunków lub kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych lub materiału biologicznego. Przyjmując te akty wykonawcze, Komisja opiera te akty na kryteriach określonych w art. 106 ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 108 - 120		N		Przepisy te zostały wykonane odrębnym aktem prawnym (ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt)	
Art. 121	1. Podmioty produkujące, przetwarzające lub przechowujące materiał biologiczny oznakowują materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunku bydło, owce, kozy, świnie i z koniowatych w taki sposób, aby można było w jednoznaczny sposób ustalić: a) zwierzęta dawców; b) datę pozyskania; oraz c) zakłady zajmujące się materiałem biologicznym, w których pozyskano, wyprodukowano, przetwarzano i przechowywano ten materiał. 2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, jest zaprojektowane w sposób zapewniający: a) efektywne stosowanie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu środków zapobiegania chorobom i ich zwalczania; b) identyfikowalność materiału biologicznego, jego przemieszczania w obrębie terytorium państw członkowskich i pomiędzy nimi oraz identyfikowalność wprowadzania tego materiału do Unii.	T	Art. 78	Art. 78. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania materiału biologicznego, mając na względzie art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/999 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym i identyfikowalności materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia: 1) udzielić zezwolenia, o którym mowa w art. 133 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego; 2) ustanowić wymagania w odniesieniu do uwalniania zwierząt wodnych do środowiska naturalnego, o którym mowa w art. 199 rozporządzenia 2016/429, mając na względzie warunki określone w tym przepisie.	
Art. 122	1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące wymagań w zakresie identyfikowalności materiału biologicznego zwierząt utrzymywanych z gatunku bydło, owce,	N			

	kozy, świnie i z koniowatych, uzupełniające przepisy określone w art. 121. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących wymagań w zakresie identyfikowalności materiału biologicznego utrzymywanych zwierząt lądowych innych niż bydło, kozy, owce, świnie i koniowate, gdy jest to niezbędne, w celu: a) efektywnego stosowania przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu środków zapobiegania chorobom i ich zwalczania; b) identyfikowalności tego materiału biologicznego, jego przemieszczania w obrębie terytorium państw członkowskich i pomiędzy nimi oraz identyfikowalności wprowadzania tego materiału do Unii. 3. Przyjmując akty delegowane przewidziane w ust. 1, Komisja opiera te akty na następujących kwestiach: a) gatunki utrzymywanych zwierząt lądowych, od których pochodzi materiał biologiczny; b) status zdrowotny zwierząt dawców; c) ryzyko związane z takim materiałem biologicznym; d) rodzaj materiału biologicznego; e) rodzaj pozyskania, produkcji, przetwarzania lub przechowywania materiału biologicznego; f) struktura przemieszczeń poszczególnych gatunków i kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych i ich materiału biologicznego; g) względy dotyczące ochrony i zachowania gatunków utrzymywanych zwierząt lądowych; h) inne elementy, które mogą przyczynić się do identyfikowalności materiału biologicznego.				
Art. 123	Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia przepisy dotyczące: a) wymagań i specyfikacji technicznych dotyczących oznakowania przewidzianego w art. 121 ust. 1; b) wymagań operacyjnych dotyczących identyfikowalności określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 122 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 124	1. Podmioty wprowadzają odpowiednie środki zapobiegawcze w celu zapewnienia, aby przemieszczanie utrzymywanych zwierząt	N			

	lądowych nie zagrażało statusowi zdrowotnemu w miejscu przeznaczenia w odniesieniu do: a) chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d); b) nowo występujących chorób. 2. Podmioty przemieszczają utrzymywane zwierzęta lądowe ze swoich zakładów i przyjmują je wyłącznie wtedy, gdy dane zwierzęta spełniają następujące warunki: a) pochodzą z zakładów: (i) zarejestrowanych przez właściwy organ zgodnie z art. 93; lub (ii) zatwierdzonych przez właściwy organ zgodnie z art. 97 ust. 1 i art. 98, gdy wymaga tego art. 94 ust. 1 lub art. 95; lub (iii) którym przyznano odstępstwo od wymagania rejestracji ustanowionego w art. 84; b) spełniają wymagania w zakresie identyfikacji i rejestracji określone w art. 112, 113, 114, 115 i 117 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 118 i 120.				
Art. 125	1. Podmioty wprowadzają odpowiednie i niezbędne środki zapobiegawcze w celu zapewnienia, aby: a) status zdrowotny utrzymywanych zwierząt lądowych nie był zagrożony podczas transportu; b) transport utrzymywanych zwierząt lądowych nie powodował potencjalnego rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), na ludzi i na zwierzęta; c) przeprowadzono oczyszczanie, dezynfekcję oraz dezynsekcję i deratyzację w odniesieniu do sprzętu i środków transportu oraz wprowadzono inne odpowiednie środki bioasekuracji stosownie do ryzyka związanego z danym transportem. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) warunków i wymagań w zakresie oczyszczania i dezynfekcji oraz dezynsekcji i deratyzacji w odniesieniu do sprzętu i środków transportu oraz stosowania w tym celu produktów biobójczych; b) innych odpowiednich środków bioasekuracji, o których mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu.	N			
Art. 126	1. Podmioty przemieszczają utrzymywane zwierzęta lądowe do innego państwa członkowskiego wyłącznie wtedy, gdy dane zwierzęta spełniają następujące warunki: a) nie wykazują objawów choroby; b) pochodzą z zarejestrowanego lub zatwierdzonego zakładu:	N			

	(i) w którym nie występują nietypowe upadki zwierząt o nieustalonej przyczynie; (ii) nieobjętego ograniczeniami przemieszczania dotyczącymi gatunków, które mają być przemieszczane, zgodnie z art. 55 ust. 1, art. 61 ust. 1 lit. a), art. 62, art. 65 ust. 1 lit. c), art. 74 ust. 1, art. 79 oraz zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 55 ust. 2, art. 63, 67, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4 i art. 83 ust. 2 lub zgodnie ze środkami nadzwyczajnymi przewidzianymi w art. 257 i 258 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 259, chyba że przyznano odstępstwa od ograniczeń przemieszczania zgodnie z tymi przepisami; (iii) który nie jest położony na obszarze objętym ograniczeniami zgodnie z art. 55 ust. 1 lit. f) ppkt (ii), art. 64, 65, art. 74 ust. 1 i art. 79 oraz zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 67, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4 i art. 83 ust. 2 lub zgodnie ze środkami nadzwyczajnymi przewidzianymi w art. 257 i 258 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 259, chyba że zgodnie z tymi przepisami przyznano odstępstwa; c) przez odpowiedni okres przed datą planowanego przemieszczenia do innego państwa członkowskiego nie miały kontaktu z utrzymywanymi zwierzętami lądowymi podlegającymi ograniczeniom przemieszczania, o których mowa w lit. b) ppkt (ii) i (iii), lub z utrzymywanymi zwierzętami lądowymi należącymi do gatunków umieszczonych w wykazie, które mają niższy status zdrowotny, co ogranicza do minimum możliwość rozprzestrzeniania się choroby, z uwzględnieniem następujących kwestii: (i) okres inkubacji i drogi przenoszenia danych chorób umieszczonych w wykazie i nowo występujących chorób; (ii) rodzaj danego zakładu; (iii) gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych, które mają być przemieszczane; (iv) inne czynniki epidemiologiczne; d) spełniają odpowiednie wymagania określone w sekcjach 3–8 (art. 130–154). 2. Podmioty wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby utrzymywane zwierzęta lądowe przemieszczane do innego państwa członkowskiego zostały wysłane bezpośrednio do ich miejsca przeznaczenia w tym innym państwie członkowskim, chyba że ze względu na dobrostan zwierząt konieczny jest ich postój w miejscu odpoczynku.				
Art. 127	1. Podmioty prowadzące zakłady i rzeźnie przyjmujące utrzymywane zwierzęta lądowe z innego państwa członkowskiego: a) sprawdzają:	N			

	(i) obecność środków lub metod identyfikacji przewidzianych w art. 112 lit. a), art. 113 ust. 1 lit. a), art. 114 ust. 1 lit. a) i b), art. 115 lit. a) i art. 117 lit. a) oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 118 i 120; (ii) obecność dokumentów identyfikacyjnych przewidzianych w art. 112 lit. b), art. 113 ust. 1 lit. b), art. 114 ust. 1 lit. c) i art. 117 lit. b) oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 118 i 120, oraz prawidłowość ich wypełnienia; b) sprawdzają obecność świadectw zdrowia zwierząt określonych w art. 143 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 144 ust. 1 lit. b) i c) lub deklaracji określonych w art. 151 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 151 ust. 3 i 4; c) informują właściwy organ w miejscu przeznaczenia, po sprawdzeniu przyjętych utrzymywanych zwierząt lądowych, o wszelkich nieprawidłowościach w związku z: (i) przyjętymi utrzymywanymi zwierzętami lądowymi; (ii) środkami lub metodami identyfikacji, o których mowa w lit. a) ppkt (i); (iii) dokumentami, o których mowa w lit. a) ppkt (ii) i w lit. b); 2. W przypadku wystąpienia nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1 lit. c), podmiot izoluje zwierzęta, których dotyczy ta nieprawidłowość, do momentu podjęcia decyzji w tej sprawie przez właściwy organ w miejscu przeznaczenia.				
Art. 128	Podmioty nie przemieszczają utrzymywanych zwierząt lądowych przeznaczonych do uboju w celu likwidacji choroby w ramach programu likwidacji choroby, o którym mowa w art. 31 ust. 1 lub 2, do innego państwa członkowskiego, chyba że państwo członkowskie przeznaczenia i, w stosownych przypadkach, państwo członkowskie tranzytu zezwolą z wyprzedzeniem na takie przemieszczanie.		Art. 77 ust. 1 pkt 1	Art. 77. 1. Główny Lekarz Weterynarii na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji: 1) udziela zezwoleń, o których mowa w art. 128, art. 138 ust. 1, art. 165 ust. 1, art. 201 ust. 2 i art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;	
Art. 129	Podmioty zapewniają, aby utrzymywane zwierzęta lądowe przeznaczone na wywóz do państwa trzeciego lub na terytorium, przemieszczane przez terytorium innego państwa członkowskiego, spełniały wymagania określone w art. 124, 125, 126 i 128.	N			
Art. 130	Podmioty przemieszczają utrzymywane zwierzęta kopytne i drób z zakładu w jednym państwie członkowskim do innego państwa członkowskiego wyłącznie wtedy, gdy dane zwierzęta spełniają następujące warunki w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d):	N			

	a) w czasie przemieszczania nie wykazują symptomów ani objawów klinicznych chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d); b) zastosowano wobec nich okres pobytu odpowiedni dla tych chorób umieszczonych w wykazie, z uwzględnieniem gatunków i kategorii utrzymywanych zwierząt kopytnych i drobiu, które mają być przemieszczane; c) w okresie stosownym dla tych umieszczonych w wykazie chorób oraz dla gatunków i kategorii zwierząt kopytnych lub drobiu, które mają być przemieszczane, do zakładu pochodzenia nie wprowadzono żadnych utrzymywanych zwierząt kopytnych ani drobiu, jeżeli takie wymaganie zostało ustanowione w przepisach przyjętych na podstawie art. 131 lub 135; d) istnieje domniemanie, że nie stwarzają one istotnego ryzyka rozprzestrzenienia tych chorób umieszczonych w wykazie w miejscu przeznaczenia, oparte o: (i) status zdrowotny pod względem danych chorób w przypadku gatunków lub kategorii utrzymywanych zwierząt kopytnych i drobiu, które są przemieszczane, z uwzględnieniem statusu zdrowotnego w miejscu przeznaczenia; (ii) wyniki badań laboratoryjnych lub innych badań niezbędnych do udzielenia gwarancji co do stanu zdrowia wymaganego do danego przemieszczenia; (iii) zastosowanie szczepień lub innych środków zapobiegania chorobom lub środków zmniejszających ryzyko, mających na celu ograniczenie rozprzestrzeniania się danej choroby do miejsca przeznaczenia lub tranzytu.				
Art. 131	1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) okresów pobytu, o których mowa w art. 130 lit. b); b) okresu niezbędnego do celów ograniczenia wprowadzania utrzymywanych zwierząt kopytnych i drobiu do zakładów przed przemieszczaniem, o którym to okresie mowa w art. 130 lit. c); c) wymagań uzupełniających, w celu zapewnienia, aby utrzymywane zwierzęta kopytne i drób nie stwarzały istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), jak przewidziano w art. 130 lit. d); d) innych niezbędnych środków zmniejszających ryzyko, uzupełniających wymagania określone w art. 130. 2. Przy ustanawianiu przepisów, które mają zostać określone w aktach delegowanych przewidzianych w ust. 1, Komisja opiera te przepisy na następujących kwestiach:	N			

	a) choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), w odniesieniu do gatunków umieszczonych w wykazie lub do kategorii utrzymywanych zwierząt kopytnych lub drobiu, które mają być przemieszczane; b) status zdrowotny pod względem chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), w zakładach, kompartmentach, strefach i w państwach członkowskich pochodzenia i przeznaczenia; c) rodzaj danego zakładu i rodzaj produkcji w miejscu pochodzenia i przeznaczenia; d) rodzaj danego przemieszczania; e) gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt kopytnych lub drobiu, które mają być przemieszczane; f) wiek utrzymywanych zwierząt kopytnych lub drobiu, które mają być przemieszczane; g) inne czynniki epidemiologiczne.				
Art. 132	1. Podmioty prowadzące rzeźnię przyjmujące utrzymywane zwierzęta kopytne i drób z innego państwa członkowskiego dokonują uboju tych zwierząt w możliwie najkrótszym czasie po ich przybyciu, nie później niż w terminach określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie ust. 2. 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące terminu uboju, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	N			
Art. 133	1. W drodze odstępstwa od art. 126 ust. 2 podmioty mogą poddać utrzymywane zwierzęta kopytne i drób maksymalnie trzykrotnemu gromadzeniu w trakcie przemieszczania z państwa członkowskiego pochodzenia do innego państwa członkowskiego.	N			
	2. Gromadzenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, odbywa się wyłącznie w zakładach zatwierdzonych do tego celu zgodnie z art. 97 ust. 1 i z art. 99 ust. 3 i 4. Państwo członkowskie pochodzenia może jednak zezwolić, by na jego terytorium gromadzenie odbywało się w środkach transportu, które zabierają utrzymywane zwierzęta kopytne lub drób bezpośrednio z zakładów pochodzenia, o ile zwierzęta te nie zostaną ponownie rozładowane podczas tego gromadzenia i przed: a) przybyciem do zakładu lub ostatecznego miejsca przeznaczenia; lub b) kolejnym gromadzeniem w zakładzie zatwierdzonym do tego celu zgodnie z art. 97 ust. 1 oraz art. 99 ust. 4 i 5.	T	Art. 78 ust. 2 pkt 1	Art. 78. [...] 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia: 1) udzielić zezwolenia, o którym mowa w art. 133 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego;	
Art. 134	Podmioty zajmujące się gromadzeniem zwierząt zapewniają, aby: a) gromadzone utrzymywane zwierzęta kopytne i drób miały ten sam status zdrowotny; jeżeli nie mają tego samego statusu	N			

	zdrowotnego, do wszystkich takich gromadzonych zwierząt stosuje się niższy status zdrowotny; b) utrzymywane zwierzęta kopytne i drób były gromadzone i przemieszczane do ich ostatecznego miejsca przeznaczenia w innym państwie członkowskim w jak najkrótszym czasie od opuszczenia zakładu pochodzenia, nie później niż w terminach określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 135 lit. c); c) wprowadzono niezbędne środki bioasekuracji zapewniające, by gromadzone utrzymywane zwierzęta kopytne i drób: (i) nie miały kontaktu z utrzymywanymi zwierzętami kopytnymi i drobiem o niższym statusie zdrowotnym; (ii) nie stwarzały istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), na utrzymywane zwierzęta kopytne i drób w miejscu, w którym odbywa się gromadzenie; d) utrzymywane zwierzęta kopytne i drób były zidentyfikowane, w przypadku gdy jest to wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia oraz by towarzyszyły im następujące dokumenty: (i) dokumenty identyfikacyjne i dokumenty dotyczące przemieszczania, jak przewidziano w art. 112 lit. b), art. 113 ust. 1 lit. b), art. 114 ust. 1 lit. c), art. 115 lit. b) i art. 117 lit. b) oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 118 i 120, chyba że przyznano odstępstwa zgodnie z art. 113 ust. 2 i art. 119; (ii) świadectwa zdrowia zwierząt, jak przewidziano w art. 143 i art. 144 ust. 1 lit. c), chyba że przewidziano odstępstwa w przepisach przyjętych na podstawie art. 144 ust. 1 lit. a); (iii) deklaracja, jak przewidziano w art. 151.				
Art. 135	Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) przepisów szczególnych dotyczących gromadzenia, w sytuacji gdy oprócz środków przewidzianych w art. 134 lit. b) i c) dodatkowo wprowadzono inne środki zmniejszające ryzyko; b) kryteriów, na podstawie których państwa członkowskie pochodzenia mogą zezwalać, by gromadzenie odbywało się w środkach transportu, jak przewidziano w art. 133 ust. 2 akapit drugi; c) czasu między wyjazdem utrzymywanych zwierząt kopytnych lub drobiu z ich zakładu pochodzenia oraz ich wyjazdem z miejsca gromadzenia do ostatecznego miejsca przeznaczenia w innym państwie członkowskim, o którym mowa w art. 134 lit. b); d) szczegółowych przepisów dotyczących środków bioasekuracji przewidzianych w art. 134 lit. c).	N			

Art. 136	1. Podmioty przemieszczają utrzymywane zwierzęta lądowe inne niż utrzymywane zwierzęta kopytne i drób z zakładu w jednym państwie członkowskim do innego państwa członkowskiego wyłącznie wtedy, gdy dane zwierzęta nie stwarzają istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się w miejscu przeznaczenia chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d). 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących szczegółowych przepisów w celu zapewnienia, by utrzymywane zwierzęta lądowe inne niż utrzymywane zwierzęta kopytne i drób nie stwarzały istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), jak określono w ust. 1 niniejszego artykułu. 3. Przy określaniu, jakie szczegółowe przepisy mają zostać ustanowione w aktach delegowanych przewidzianych w ust. 2, Komisja opiera te przepisy na następujących kwestiach: a) choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), w odniesieniu do gatunków umieszczonych w wykazie lub do kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych, które mają być przemieszczane; b) status zdrowotny pod względem chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), w zakładach, kompartmentach, strefach i w państwach członkowskich pochodzenia oraz w miejscu przeznaczenia; c) rodzaje zakładów i rodzaje produkcji w miejscu pochodzenia i przeznaczenia; d) rodzaje przemieszczania pod względem ostatecznego wykorzystania zwierząt w miejscu przeznaczenia; e) gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych, które mają być przemieszczane; f) wiek utrzymywanych zwierząt lądowych, który mają być przemieszczane; g) inne czynniki epidemiologiczne.	N			
Art. 137	1. Podmioty przemieszczają utrzymywane zwierzęta lądowe do zakładu odizolowanego wyłącznie wtedy, gdy dane zwierzęta spełniają następujące warunki: a) pochodzą z innego zakładu odizolowanego; b) nie stwarzają istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), na gatunki umieszczone w wykazie lub na kategorie zwierząt w odizolowanym zakładzie przeznaczenia, chyba że dane przemieszczanie jest dozwolone do celów naukowych.	N			

	2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) szczegółowych przepisów w odniesieniu do przemieszczania utrzymywanych zwierząt lądowych do zakładów odizolowanych, uzupełniających przepisy określone w ust. 1 niniejszego artykułu; b) przepisów szczególnych w odniesieniu do przemieszczania utrzymywanych zwierząt lądowych do takich zakładów odizolowanych, w których wprowadzono środki zmniejszające ryzyko, gwarantujące, że takie przemieszczanie nie stwarza istotnego ryzyka dla zdrowia utrzymywanych zwierząt lądowych w danym odizolowanym zakładzie i w okolicznych zakładach.				
Art. 138	1. Właściwy organ w miejscu przeznaczenia może, z zastrzeżeniem zgody właściwego organu w miejsca pochodzenia, zezwolić na przemieszczanie utrzymywanych zwierząt lądowych na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia, do celów naukowych, w przypadku gdy przemieszczanie to nie spełnia wymagań sekcji 1–5 (art. 124-136), z wyłączeniem art. 124 i 125, art. 126 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) oraz art. 127.	N			
	2. Właściwy organ w miejscu przeznaczenia przyznaje odstępstwa przewidziane w ust. 1 wyłącznie pod następującymi warunkami: a) właściwe organy w miejscu przeznaczenia i pochodzenia: (i) uzgodniły warunki takiego przemieszczania; (ii) zapewniają wprowadzenie niezbędnych środków zmniejszających ryzyko, tak aby przemieszczanie to nie stanowiło zagrożenia dla statusu zdrowotnego miejsc znajdujących się na trasie przemieszczania oraz miejsca przeznaczenia pod względem chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d); oraz (iii) powiadomiły – w stosownych przypadkach – właściwe organy państw członkowskich tranzytu o przyznanym odstępstwie oraz o warunkach, na jakich je przyznano; oraz b) takie przemieszczanie tych zwierząt odbywa się pod nadzorem właściwych organów w miejscu pochodzenia i przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, właściwych organów państw członkowskich tranzytu.	T	Art. 77 ust. 1 pkt 1	Art. 77. 1. Główny Lekarz Weterynarii na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji:	1) udziela zezwoleń, o których mowa w art. 128, art. 138 ust. 1, art. 165 ust. 1, art. 201 ust. 2 i art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;

	3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących przepisów w zakresie przyznawania odstępstw przez właściwe organy, uzupełniających przepisy określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.	N			
Art. 139	1. Właściwy organ w miejscu przeznaczenia może przyznać odstępstwa od wymagań określonych w sekcjach 2–5 (art. 126–136), z wyłączeniem art. 126 ust. 1 lit. a), b) i c) oraz art. 127 i 128, dla wewnątrznijego przemieszczania utrzymywanych zwierząt lądowych między państwami członkowskimi, jeżeli takie przemieszczanie odbywa się w następujących celach: a) wykorzystanie do celów rekreacyjnych w pobliżu granic; b) wystawy, wydarzenia sportowe, kulturalne i podobne wydarzenia, organizowane w pobliżu granic; c) wypas utrzymywanych zwierząt lądowych na wspólnych obszarach wypasu państw członkowskich; lub d) praca wykonywana przez utrzymywane zwierzęta lądowe w pobliżu granic państw członkowskich.	T	Art. 77 ust. 1 pkt 2	Art. 77. 1. Główny Lekarz Weterynarii na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji: [...] 2) przyznaje odstępstwa, o których mowa w art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2020/686;	
	2. Państwa członkowskie pochodzenia i przeznaczenia uzgadniają odstępstwa przyznawane przez właściwy organ w miejscu przeznaczenia dla przemieszczania utrzymywanych zwierząt lądowych do celów określonych w ust. 1; wprowadza się odpowiednie środki zmniejszające ryzyko, w celu zapewnienia, aby takie przemieszczanie nie stwarzało istotnego ryzyka.	N			
	3. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 2, powiadamiają Komisję o przyznaniu odstępstw, o których mowa w ust. 1.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 1	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, wykazów oraz powiadomień określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	

	4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących przepisów w zakresie przyznawania odstępstw przez właściwy organ w miejscu przeznaczenia, uzupełniających przepisy określone w ust. 1 niniejszego artykułu.	N			
Art. 140	Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) wymagań szczególnych, uzupełniających przepisy określone w sekcjach 2–5 (art. 126–136) w odniesieniu do przemieszczania utrzymywanych zwierząt lądowych do następujących celów: (i) cyrki, ogrody zoologiczne, sklepy zoologiczne, schroniska dla zwierząt i hurtownie zoologiczne; (ii) wystawy, wydarzenia sportowe, kulturalne i podobne wydarzenia; b) odstępstw od sekcji 2–5 (art. 126–136), z wyłączeniem art. 126 ust. 1 lit. a), b) i c) oraz art. 127 i 128 w odniesieniu do przemieszczania utrzymywanych zwierząt lądowych, o których mowa w lit. a) niniejszego artykułu.	N			
Art. 141	1. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić tymczasowe przepisy, uzupełniające lub alternatywne w stosunku do tych ustanowionych w niniejszym rozdziale, dotyczące przemieszczania określonych gatunków lub kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych, jeżeli: a) wymagania dotyczące przemieszczania określone w art. 130, art. 132 ust. 1, art. 133 i 134, art. 136 ust. 1, art. 137 ust. 1, art. 138 ust. 1 i 2, art. 139 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 131 ust. 1, art. 132 ust. 2, art. 135, art. 136 ust. 2, art. 137 ust. 2, art. 138 ust. 3, art. 139 ust. 4 i art. 140 nie zmniejszają skutecznie ryzyka wiążącego się z przemieszczaniem takich zwierząt; lub b) choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), rozprzestrzeniają się pomimo wymagań dotyczących przemieszczania określonych zgodnie z sekcjami 1–6 (art. 124–142). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 2. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z chorobami stanowiącymi ryzyko o bardzo znaczących skutkach, z uwzględnieniem kwestii, o których mowa w art. 142, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3.	N			
Art. 142	Przy określaniu, jakie przepisy mają zostać ustanowione w aktach delegowanych i wykonawczych przewidzianych w art. 137 ust. 2, art.	N			

	138 ust. 3, art. 139 ust. 4, art. 140 i 141, Komisja opiera te przepisy na następujących kwestiach: a)ryzyko związane z przemieszczaniem, o jakim mowa w tych przepisach; b)status zdrowotny pod względem chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), w miejscu pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia; c)gatunki zwierząt umieszczone w wykazie w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d); d) środki bioasekuracji wprowadzone w miejscu pochodzenia, tranzytu i w miejscu przeznaczenia; e)wszelkie szczególne warunki utrzymywania w zakładach utrzymywanych zwierząt lądowych; f)szczególna struktura przemieszczania dla danego rodzaju zakładu oraz danego gatunku i kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych; g)inne czynniki epidemiologiczne.				
Art. 143	1. Podmioty przemieszczają do innego państwa członkowskiego następujące gatunki i kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych wyłącznie wtedy, gdy danym zwierzętom towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 149 ust. 1: a)zwierzęta kopytne; b)drób; c)utrzymywane zwierzęta lądowe inne niż zwierzęta kopytne i drób, przeznaczone do zakładu odizolowanego; d)utrzymywane zwierzęta lądowe inne niż te, o których mowa w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu, o ile jest to wymagane zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 144 ust. 1 lit. c).	N			
	2.W przypadku gdy utrzymywanym zwierzętom lądowym wolno jest opuścić obszar objęty ograniczeniami określony w art. 55 ust. 1 lit. f) ppkt (ii), art. 56 i art. 64 ust. 1 i są one objęte środkami zwalczania chorób określonymi w art. 55 ust. 1, art. 65 ust. 1, art. 74 ust. 1, art. 79 lub art. 80 lub w przepisach przyjętych na podstawie art. 55 ust. 2, art. 67, art. 71 ust. 3 i art. 74 ust. 4, art. 83 ust. 3 lub art. 259, a dane zwierzęta należą do gatunków objętych tymi środkami zwalczania chorób, podmioty przemieszczają takie utrzymywane zwierzęta lądowe w obrębie terytorium państwa członkowskiego lub z jednego państwa członkowskiego do drugiego wyłącznie wtedy, gdy zwierzętom, które mają być przemieszczone, towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 149 ust. 1.	T	Art. 126 pkt 1,5	Art. 126. W ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 14: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu: „1a. Agencja: 1) zapewnia lekarzom weterynarii, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz), dostęp do komputerowej bazy danych i umożliwia tym lekarzom edycję informacji zawartych w zgłoszeniu zamiaru przemieszczenia świni;	

	Właściwy organ może zdecydować, że takiego świadectwa nie trzeba wydawać przy przemieszczaniu utrzymywanych zwierząt lądowych w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego, jeżeli organ ten uzna, że istnieje alternatywny system zapewniający identyfikowalność przesyłek takich zwierząt oraz zwierzęta te spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące takiego przemieszczania.		2) umożliwia organom Inspekcji Weterynaryjnej edycję informacji zawartych w zgłoszeniu zamiaru przemieszczenia świni; 3) zapewnia osobom, które uzyskały prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 154 oraz z 2025 r. poz. 523, 619 i ...), dostęp do komputerowej bazy danych na zasadach określonych w art. 7 ust. 5, art. 41 ust. 2 lit. b i art. 42 ust. 6 lit. b rozporządzenia 2021/963. 1b. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Agencji listę lekarzy weterynarii określonych w ust. 1a pkt 1. 1c. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna przekazuje Agencji listę osób określonych w ust. 1a pkt 3. 1d. Szczegółowe warunki i sposób współpracy Agencji z Głównym Lekarzem Weterynarii i Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną w zakresie zapewnienia lekarzom weterynarii i osobom określonym w ust. 1a pkt 1 i 3 dostępu do komputerowej bazy danych określa porozumienie zawarte między Prezesem Agencji, Głównym Lekarzem Weterynarii i Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną.” b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Agencja zapewnia właścicielowi koniowatego, który powierzył opiekę nad tym koniowatym posiadaczowi, dostęp do komputerowej bazy danych na zasadach określonych w art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2021/963 i nadaje mu numer techniczny, jeżeli ten właściciel koniowatego nie posiada numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 12 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2023 r. poz. 885 oraz z 2025 r. poz. 368), zwany dalej „numerem EP.”; [...]” 5) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu: „Art. 29a. 1. Posiadacz świni może zgłosić za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa powiatowemu lekarzowi weterynarii lub lekarzowi weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwym ze względu na miejsce położenia siedziby stada posiadacza świni zamiar przemieszczenia tej świni do innej	

				siedziby stada lub do rzeźni w terminie 4 dni przed planowanym dniem jej przemieszczenia. 2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się wyłącznie w odniesieniu do przemieszczenia świni do innej siedziby stada lub do rzeźni położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 74 nie stosuje się. 4. Agencja przekazuje za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informację o zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, powiatowemu lekarzowi weterynarii lub lekarzowi weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwym ze względu na miejsce położenia siedziby stada posiadacza świni. 5. Jeżeli wymagania, o których mowa w art. 143 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/429 i w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiającym środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń i uchylającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 (Dz. Urz. UE L 79 z 17.03.2023, str. 65, z późn. zm.³⁾), są spełnione, powiatowy lekarz weterynarii lub lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informują o możliwości przemieszczenia świni:	

3) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 105 z 20.04.2023, str. 9, Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 126 z 12.05.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 128 z 15.05.2023, str. 11, Dz. Urz. UE L 144 z 05.06.2023, str. 14, Dz. Urz. UE L 161 z 27.06.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 170 z 05.07.2023, str. 3, Dz. Urz. UE L 182 z 19.07.2023, str. 150, Dz. Urz. UE L 195 z 03.08.2023, str. 4, Dz. Urz. UE L 206 z 21.08.2023, str. 10, Dz. Urz. UE L 216 z 01.09.2023, str. 39, Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 27, Dz. Urz. UE L 2023/2396 z 03.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2213 z 18.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2421 z 25.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2469 z 03.11.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2708 z 29.11.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2894 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/413 z 26.01.2024, Dz. Urz. UE L 2024/483 z 06.02.2024, Dz. Urz. UE L 2024/760 z 26.02.2024, Dz. Urz. UE L 2024/808 z 01.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/870 z 14.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/968 z 22.03.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1171 z 17.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1269 z 30.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1454 z 21.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1661 z 06.06.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1857 z 01.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1946 z 09.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1994 z 18.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2051 z 24.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2139 z 02.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2160 z 12.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2167 z 20.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2187 z 28.08.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2425 z 10.09.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2491 z 18.09.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2526 z 24.09.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2656 z 07.10.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2825 z 31.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2886 z 13.11.2024.

				1) posiadacza świni, który zgłosił zamiar jej przemieszczenia, a jeżeli te wymagania nie są spełnione – informują tego posiadacza, że tej świni nie można przemieścić; 2) podmiot, który prowadzi obrót zwierzętami, pośrednictwo w tym obrocie lub skup zwierząt i którego siedziba stada będzie pośredniczyć w przemieszczeniu tej świni; 3) podmiot, do którego siedziby stada albo do którego rzeźni ta świnią ma zostać przemieszczona; 4) powiatowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, właściwych ze względu na miejsce przeznaczenia tej świni. 6. Świnię, której zamiar przemieszczenia został zgłoszony zgodnie z ust. 1, przemieszcza się do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 48 godzin od daty i godziny zamieszczenia informacji o możliwości przemieszczenia tej świni zarejestrowanej w komputerowej bazie danych, o ile badanie, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lit. b rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiającego środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605, było konieczne. Przepisów art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się. 7. Świnię, której zamiar przemieszczenia został zgłoszony zgodnie z ust. 1, przemieszcza się do innej siedziby stada lub do rzeźni w terminie 2 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, o ile badanie określone w ust. 6 nie było konieczne. Przepisów art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się. 8. Posiadacz świni niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie określonym odpowiednio w ust. 6 lub 7, zgłasza za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przemieszczenie tej świni do innej siedziby stada lub do rzeźni. Przepisów art. 26 ust. 1 i art. 30 nie stosuje się. 9. Posiadacz świni lub podmiot prowadzący rzeźnię, do których odpowiednio siedziby stada lub do rzeźni została przemieszczona świnią objęta zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 2 dni	

				od dnia przemieszczenia tej świni, potwierdzają za pomocą systemu teleinformatycznego Agencji w sposób określony w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przemieszczenie tej świni do tej siedziby stada lub tej rzeźni. 10. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii lub lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, przekazał informację o braku możliwości przemieszczenia świni, zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za bezskuteczne. 11. W sytuacjach wyjątkowych, które nie wynikają z przyczyn leżących odpowiednio po stronie dokonującego zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, lub po stronie Agencji, a które to sytuacje uniemożliwiają złożenie, przyjęcie lub przetworzenie tego zgłoszenia oraz przekazanie informacji o możliwości przemieszczenia świni lub braku tej możliwości, to zgłoszenie uznaje się za bezskuteczne. Przepisu art. 45 ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.”;	
	3. Podmioty wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, by świadectwa zdrowia zwierząt, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, towarzyszyły utrzymywanym zwierzętom lądowym od miejsca ich pochodzenia do miejsca ich ostatecznego przeznaczenia, chyba że w przepisach przyjętych na podstawie art. 147 przewidziano środki szczególne.	N			
Art. 144	1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) odstępstw od określonych w art. 143 ust. 1 wymagań dotyczących certyfikacji zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania utrzymywanych zwierząt lądowych, które nie stwarzają istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się choroby ze względu na: (i) gatunki lub kategorie utrzymywanych zwierząt lądowych, które są przemieszczane, oraz choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), dla których są one gatunkami umieszczonymi w wykazie; (ii) metody utrzymywania i rodzaj produkcji tych gatunków i kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych; (iii) planowane wykorzystanie utrzymywanych zwierząt lądowych; lub (iv) miejsce przeznaczenia utrzymywanych zwierząt lądowych, w tym tych przypadków gdy ich miejsce przeznaczenia	N			

znajduje się w tym samym państwie członkowskim, co miejsce ich pochodzenia, ale przekraczają one terytorium innego państwa członkowskiego w celu dotarcia do miejsca przeznaczenia. b) przepisów szczególnych w odniesieniu do wymagań certyfikacji zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 143 ust. 1, w sytuacji gdy wprowadzane są szczególne środki zmniejszające ryzyko dotyczące nadzoru lub bioasekuracji, z uwzględnieniem kwestii określonych w ust. 2 niniejszego artykułu; przepisy te zapewniają: (i) identyfikowalność przemieszczanych utrzymywanych zwierząt lądowych; (ii) zgodność przemieszczanych utrzymywanych zwierząt lądowych z określonymi w sekcjach 1–6 wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt dotyczącymi przemieszczania (art. 124–142); c) wymagań dotyczących certyfikacji zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania gatunków i kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych innych niż te, o których mowa w art. 143 ust. 1 lit. a), b) i c), w przypadkach gdy certyfikacja zdrowia zwierząt jest konieczna dla zapewnienia zgodności danego przemieszczenia z określonymi w sekcjach 1–6 (art. 124–142) wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt dotyczącymi przemieszczania. 2. Ustanawiając przepisy szczególne przewidziane w ust. 1 lit. b), Komisja uwzględnia następujące kwestie: a) ocena właściwego organu dotycząca środków bioasekuracji wprowadzonych przez podmioty zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) oraz z przepisami przyjętymi na podstawie art. 10 ust. 6; b) zdolność właściwego organu – w zakresie, jaki może być niezbędny i odpowiedni – do wprowadzania środków oraz do podejmowania działań wymaganych niniejszym rozporządzeniem, jak określono w art. 13 ust. 1; c) poziom wiedzy na temat zdrowia zwierząt zgodnie z art. 11 oraz zachęty, o których mowa w art. 13 ust. 2; d) przeprowadzanie kontroli stanu zdrowia zwierząt przewidzianych w art. 25 lub innego odpowiedniego nadzoru lub kontroli urzędowych na miejscu; e) wykonywanie przez właściwy organ jego obowiązków w zakresie powiadamiania unijnego i systemu sprawozdawczości, o których mowa w art. 19–22 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 20 ust. 3 i art. 23;				

	f) sprawowanie nadzoru przewidzianego w art. 26 i programów nadzoru przewidzianych w art. 28 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 29 i 30. 3. Komisja uwzględnia kwestie, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv), ustanawiając wymagania dotyczące certyfikacji zdrowia zwierząt, o których mowa w ust. 1 lit. c).				
Art. 145	1. Świadcstwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 143, zawiera następujące informacje: a) zakład lub miejsce pochodzenia, zakład lub miejsce przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, zakłady gromadzenia zwierząt i zakłady do odpoczynku danych utrzymywanych zwierząt lądowych; b) środki transportu i przewoźnik; c) opis utrzymywanych zwierząt lądowych; d) liczba utrzymywanych zwierząt lądowych; e) dane identyfikacyjne i rejestracyjne utrzymywanych zwierząt lądowych, o ile jest to wymagane na podstawie art. 112, 113, 114, 115 i 117 i przepisów przyjętych na podstawie art. 118 i 120, chyba że przyznano odstępstwa zgodnie z art. 119; oraz f) informacje potrzebne do wykazania, że utrzymywane zwierzęta lądowe spełniają odpowiednie, określone w sekcjach 1–6 (art. 124–142), wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przemieszczania. 2. Świadcstwo zdrowia zwierząt może zawierać inne informacje wymagane zgodnie z innymi przepisami Unii.	N			
Art. 146	1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) szczegółowych przepisów dotyczących treści świadectw zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 145 ust. 1, dla różnych gatunków i kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych i w odniesieniu do poszczególnych rodzajów przemieszczania przewidzianych w przepisach przyjętych na podstawie art. 147; b) dodatkowych informacji, które należy zawrzeć w świadectwach zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 145 ust. 1. 2. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące wzorów formularzy świadectw zdrowia zwierząt. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 147	Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących środków szczególnych przyznających odstępstwa od obowiązku podmiotów dotyczącego zapewnienia, aby zwierzętom towarzyszyło świadectwo zdrowia zwierząt przewidziane w art. 143 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 144, lub	N			

	uzupełniające ten obowiązek, w odniesieniu do następujących rodzajów przemieszczania utrzymywanych zwierząt lądowych: a) przemieszczanie utrzymywanych zwierząt kopytnych i drobiu poddanych po drodze gromadzeniu, o którym mowa w art. 133, przed dotarciem do miejsca ostatecznego przeznaczenia; b) przemieszczanie utrzymywanych zwierząt lądowych, które muszą wrócić do miejsca pochodzenia lub zostać przemieszczone do innego miejsca przeznaczenia co najmniej z jednego z następujących powodów: (i) ich planowany przejazd został w nieoczekiwany sposób przerwany ze względu na dobrostan zwierząt; (ii) nieprzewidziane wypadki lub zdarzenia w trakcie przemieszczania; (iii) zostały odrzucone w miejscu przeznaczenia w państwie członkowskim lub na zewnętrznej granicy Unii; (iv) zostały odrzucone w miejscu gromadzenia lub odpoczynku; (v) zostały odrzucone w państwie trzecim lub na terytorium; c) przemieszczanie utrzymywanych zwierząt lądowych przeznaczonych na wystawy i do celów wydarzeń sportowych, kulturalnych i podobnych wydarzeń, oraz późniejszy powrót takich zwierząt do miejsca pochodzenia.				
Art. 148	Podmioty: a) przed planowanym przemieszczeniem przekazują właściwemu organowi wszystkie informacje niezbędne do wypełnienia świadectwa zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 143 ust. 1 i 2 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 146 ust. 1 i art. 147; b) zapewniają, w razie potrzeby, by dane utrzymywane zwierzęta lądowe zostały poddane kontroli dokumentacji, kontroli tożsamości i kontroli fizycznej, jak przewidziano w art. 149 ust. 3.	N			
Art. 149	1. Na wniosek podmiotu właściwy organ wydaje świadectwo zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczenia utrzymywanych zwierząt lądowych, jeżeli jest to wymagane na podstawie art. 143 lub aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 144 ust. 1, o ile zostały spełnione następujące wymagania dotyczące przemieszczania: a) określone w art. 124, art. 125 ust. 1, art. 126, 128, 129, 130, 133 i 134, art. 136 ust. 1, art. 137 ust. 1 oraz art. 138 i 139; b) określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 125 ust. 2, art. 131 ust. 1, art. 135, art. 136 ust. 2, art. 137 ust. 2, art. 138 ust. 3, art. 139 ust. 4 i art. 140;	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	

	c)określone w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 141. 2. Świadczenia zdrowia zwierząt są: a)sprawdzane, opatrywane pieczęcią i podpisywane przez urzędowego lekarza weterynarii; b)ważne przez okres określony w przepisach przyjętych na podstawie ust. 4 lit. c), podczas którego utrzymywane zwierzęta lądowe, których dotyczy dane świadectwo zdrowia zwierząt, nadal spełniają zawarte w świadectwie gwarancje zdrowia zwierząt. 3.Przed podpisaniem świadectwa zdrowia zwierząt dany urzędowy lekarz weterynarii sprawdza – przeprowadzając kontrolę dokumentacji, kontrolę tożsamości i kontrolę fizyczną, zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 4 – czy utrzymywane zwierzęta lądowe, których dotyczy dane świadectwo zdrowia zwierząt, spełniają wymagania niniejszego rozdziału. 4.Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane, w których określa się przepisy dotyczące: a)rodzajów kontroli dokumentacji, kontroli tożsamości i kontroli fizycznej oraz badań w odniesieniu do różnych gatunków i kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych, które muszą być przeprowadzone przez urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z ust. 3, aby sprawdzić zgodność z wymaganiami niniejszego rozdziału; b)terminów przeprowadzania takich kontroli dokumentacji, kontroli tożsamości, kontroli fizycznych i badań oraz terminów wydawania świadectw zdrowia zwierząt przez urzędowego lekarza weterynarii przed przemieszczaniem przesyłek utrzymywanych zwierząt lądowych; c)okresu ważności świadectw zdrowia zwierząt.				
Art. 150	Elektroniczne świadectwa zdrowia zwierząt – wygenerowane, obsługiwane i przekazywane za pośrednictwem systemu TRACES – mogą zastąpić towarzyszące świadectwa zdrowia zwierząt przewidziane w art. 149 ust. 1, jeżeli: a)takie elektroniczne świadectwa zdrowia zwierząt zawierają wszystkie informacje, które musi zawierać wzór formularza świadectwa zdrowia zwierząt zgodnie z wymaganiami art. 145 i przepisów przyjętych na podstawie art. 146; b)zapewniona jest identyfikowalność danych utrzymywanych zwierząt lądowych i połączenie tych zwierząt z elektronicznym świadectwem zdrowia zwierząt; c)przez cały czas podczas transportu właściwe organy państwa pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia mają możliwość dostępu do dokumentów elektronicznych.	N			

Art. 151	1.Podmioty w miejscu pochodzenia sporządzają deklarację dotyczącą przemieszczania utrzymywanych zwierząt lądowych z miejsca ich pochodzenia w jednym państwie członkowskim do miejsca przeznaczenia w innym państwie członkowskim oraz zapewniają, aby deklaracja ta towarzyszyła takim zwierzętom, jeżeli nie ma do nich zastosowania wymagania, aby towarzyszyło im świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 143 ust. 1 i 2. 2.Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje o danych utrzymywanych zwierzętach lądowych: a)ich miejsce pochodzenia i przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, miejsca gromadzenia lub odpoczynku; b)środki transportu oraz przewoźnik; c)opis utrzymywanych zwierząt lądowych, ich gatunki, kategoria i liczba; d)dane identyfikacyjne i rejestracyjne, o ile są one wymagane zgodnie z art. 112, 113, 114, 115 i art. 117 lit. a) oraz z przepisami przyjętymi na podstawie art. 118 i 120; e)informacje potrzebne do wykazania, że utrzymywane zwierzęta lądowe spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przemieszczania określone w sekcjach 1–6 (art. 124–142). 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) szczegółowych przepisów odnośnie do treści deklaracji, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do poszczególnych gatunków i kategorii zwierząt; b) informacji, które należy zawrzeć w deklaracji, oprócz tych, które określono w ust. 2 niniejszego artykułu. 4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące wzorów formularzy deklaracji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 152	Podmioty – inne niż przewoźnicy – powiadamiają z wyprzedzeniem właściwy organ w swoim państwie członkowskim pochodzenia o planowanym przemieszczeniu utrzymywanych zwierząt lądowych z tego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, jeżeli: a) zgodnie z art. 149 i 150 oraz z przepisami przyjętymi na podstawie art. 149 ust. 4 zwierzętom musi towarzyszyć świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia; b) zwierzętom musi towarzyszyć świadectwo zdrowia zwierząt dla utrzymywanych zwierząt lądowych, jeżeli są one przemieszczane	N			

	z obszaru objętego ograniczeniami oraz są objęte środkami zwalczania chorób, o czym mowa w art. 143 ust. 2; c) w odniesieniu do zwierząt przyznano odstępstwo od wymagania certyfikacji zdrowia zwierząt przewidzianego w art. 144 ust. 1 lit. a) lub podlegają one przepisom szczególnym przewidzianym w art. 144 ust. 1 lit. b); d) powiadomienie jest wymagane zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 154 ust. 1. Na potrzeby akapitu pierwszego niniejszego artykułu podmioty przekazują właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego pochodzenia wszelkie niezbędne informacje umożliwiające mu powiadomienie, zgodnie z art. 153 ust. 1, właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu utrzymywanych zwierząt lądowych.				
Art. 153	1. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu utrzymywanych zwierząt lądowych, o których mowa w art. 152. 2. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się przed danym przemieszczeniem oraz, o ile tylko możliwe, za pośrednictwem systemu TRACES. 3. Państwa członkowskie wyznaczają regiony do celów zarządzania powiadomieniami o przemieszczaniu, o których mowa w ust. 1. 4. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia może upoważnić zainteresowany podmiot do częściowego lub całkowitego powiadamiania za pośrednictwem systemu TRACES właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu utrzymywanych zwierząt lądowych.	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 154	1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) wymagań w zakresie powiadamiania z wyprzedzeniem przez podmioty, zgodnie z art. 152, o przemieszczaniu między państwami członkowskimi utrzymywanych zwierząt lądowych należących do kategorii lub gatunków innych niż te, o których mowa w art. 152 lit. a) i b), jeżeli identyfikowalność takiego przemieszczania tych gatunków lub kategorii jest niezbędna do zapewnienia zgodności z określonymi w sekcjach 1–6 (art. 124–142) wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przemieszczania; b) informacji potrzebnych do powiadamiania o przemieszczaniu utrzymywanych zwierząt lądowych, jak przewidziano w art. 152 i 153;	N			

	c) nadzwyczajnych procedur powiadamiania o przemieszczaniu utrzymywanych zwierząt lądowych w przypadku przerw w dostawie prądu lub innych zakłóceń w działaniu systemu TRACES; d) wymagań dotyczących wyznaczania przez państwa członkowskie regionów do celów zarządzania powiadomieniami o przemieszczaniu, o których to regionach mowa w art. 153 ust. 3. 2. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące: a) szczegółów dotyczących powiadomień o przemieszczaniu utrzymywanych zwierząt lądowych, składanych przez: (i) podmioty do właściwego organu ich państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 152; (ii) właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia do państwa członkowskiego przeznaczenia zgodnie z art. 153; b) terminów: (i) przekazywania przez podmiot właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia niezbędnych informacji, o których mowa w art. 152; (ii) powiadamiania o przemieszczaniu utrzymywanych zwierząt lądowych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, o którym mowa w art. 153 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 155	1. Podmioty przemieszczają zwierzęta dzikie z siedliska w jednym państwie członkowskim do siedliska lub zakładu w innym państwie członkowskim wyłącznie wtedy gdy: a) przemieszczanie danych zwierząt dzikich z ich siedliska jest prowadzone w taki sposób, aby nie stwarzało istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się – na trasie przemieszczania lub w miejscu przeznaczenia – chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), lub nowo występujących chorób; b) zwierzęta dzikie nie pochodzą z siedliska znajdującego się na obszarze objętym ograniczeniami, który podlega ograniczeniom przemieszczania dotyczącym gatunku zwierząt, do którego one należą, ze względu na wystąpienie choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), lub nowo występującej choroby, zgodnie z art. 70 ust. 2 i przepisami przyjętymi na podstawie art. 70 ust. 3 lit. b), art. 71 ust. 3 i art. 83 ust. 3 lub zgodnie ze środkami nadzwyczajnymi określonymi w art. 257 i 258 oraz zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 259, chyba że przyznano odstępstwa zgodnie z tymi przepisami; c) zwierzętom dzikim towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt lub inne dokumenty, jeżeli certyfikacja zdrowia zwierząt	T	Art. 4 pkt 1 Art. 76	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej. Art. 76. 1. Żubry (<i>Bison bonasus</i>) inne niż żubry utrzymywane przez człowieka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przemieszcza się, jeżeli oprócz wymagań określonych w art. 155 rozporządzenia 2016/429 i w art. 101 rozporządzenia 2020/688: 1) zostaną oznakowane w sposób zapewniający ich identyfikowalność, przy użyciu trudnego do usunięcia fizycznego środka identyfikacji umieszczonego na ciałach tych żubrów lub możliwego do wykrycia środka identyfikacji umieszczonego w ciałach tych żubrów nie później niż do dnia poprzedzającego przemieszczenie tych żubrów;	Projektowany przepis stanowi uszczegółowienie przepisów UE. Powyższa regulacja wskazuje, że żubry w Polsce, z uwagi na warunki w jakich bytują, nie są utrzymywane przez człowieka.

	jest niezbędna do zapewnienia zgodności z wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt dotyczącymi przemieszczania, określonymi w lit. a) i b) niniejszego ustępu oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 156 ust. 1 lit. c) i d); d) właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadomił o przemieszczaniu właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia, jeżeli certyfikacja zdrowia zwierząt jest wymagana zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 156 ust. 1 lit. c); oraz e) właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia oraz właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia zgodziły się na takie przemieszczanie. 2. Jeżeli certyfikacja zdrowia zwierząt jest wymagana zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 156 ust. 1 lit. c), do przemieszczania dzikich zwierząt lądowych stosuje się wymagania określone w art. 145 i 148, art. 149 ust. 1, 2 i 3, art. 150 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 146, 147 oraz art. 149 ust. 4. 3. Jeżeli zgodnie z ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu wymagane jest powiadamianie o przemieszczaniu, do przemieszczania dzikich zwierząt lądowych stosuje się wymagania określone w art. 152 i 153 oraz w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 154 ust. 1.			2) każdy z przemieszczanych żubrów zostanie poddany badaniom w celu wykluczenia obecności czynników chorobotwórczych nie wcześniej niż 30 dni przed dniem przemieszczenia tych żubrów. 2. Podmiot, który przemieszcza żubry, o których mowa w ust. 1, prowadzi dokumentację przemieszczanych żubrów w sposób umożliwiający: 1) identyfikację tych żubrów, podmiotu dokonującego tego przemieszczenia, przewoźnika, podmiotu, do którego te żubry są przemieszczane, oraz państwa i miejsca ich przeznaczenia; 2) ustalenie daty tego przemieszczenia oraz statusu zdrowotnego tych żubrów. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe warunki i sposób oznakowania żubrów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2) szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione przy przemieszczaniu żubrów, o których mowa w ust. 1, 3) zakres badań, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4) szczegółowy zakres i sposób prowadzenia dokumentacji, o której mowa w ust. 2, a także okres jej przechowywania – mając na względzie zapobieganie chorobom i ich zwalczanie, ochronę zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz zapewnienie identyfikowalności żubrów, o których mowa w ust. 1, i nadzoru nad ich przemieszczaniem.	
Art. 156	1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania dzikich zwierząt lądowych, o których mowa w art. 155 ust. 1 lit. a) i b); b) wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących wprowadzania do zakładów dzikich zwierząt lądowych przemieszczanych ze środowiska naturalnego; c) rodzajów przemieszczania dzikich zwierząt lądowych lub sytuacji, w przypadku których wymagane jest, aby świadectwo zdrowia zwierząt lub inny dokument towarzyszył takim przemieszczeniom oraz wymagań dotyczących treści takich świadectw lub innych dokumentów;	N			

	d) powiadamiania przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu dzikich zwierząt lądowych między państwami członkowskimi oraz informacji, które należy zawrzeć w takich powiadomieniach. 2. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy w sprawie wymagań, o których mowa w art. 155 oraz w aktach delegowanych przyjętych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do: a) wzorów formularzy świadectw zdrowia zwierząt i innych dokumentów, które zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu muszą towarzyszyć przemieszczaniu dzikich zwierząt lądowych; b) szczegółów dotyczących powiadamiania dokonywanego przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia oraz terminów powiadamiania w przypadkach określonych w przepisach przyjętych na podstawie ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 157	1. Podmioty wprowadzają odpowiednie środki zapobiegawcze w celu zapewnienia, aby przemieszczanie materiału biologicznego nie zagrażało statusowi zdrowotnemu utrzymywanych zwierząt lądowych w miejscu przeznaczenia w odniesieniu do: a) chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d); b) nowo występujących chorób. 2. Podmioty przemieszczają materiał biologiczny ze swoich zakładów i przyjmują taki materiał biologiczny wyłącznie wtedy, gdy dany materiał spełnia następujące warunki: a) pochodzi z zakładów, które: (i) zostały przez właściwy organ wpisane do rejestru zakładów zgodnie z art. 93 akapit pierwszy lit. a), a państwo członkowskie pochodzenia nie przyznało żadnego odstępstwa zgodnie z art. 85; (ii) zostały przez właściwy organ zatwierdzone zgodnie z art. 97 ust. 1, jeżeli takie zatwierdzenie jest wymagane zgodnie z art. 94 ust. 1 lub art. 95; b) spełniają wymagania w zakresie identyfikowalności określone w art. 121 ust. 1 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 122 ust. 1.	N			

	3. Podmioty spełniają wymagania określone w art. 125 w odniesieniu do transportu materiału biologicznego utrzymywanych zwierząt lądowych.				
	4. Jeżeli w celu likwidacji choroby w ramach programu likwidacji choroby, o którym mowa w art. 31 ust. 1 lub 2, wymagane jest zniszczenie materiału biologicznego, podmioty nie przemieszczają tego materiału biologicznego z zakładu w jednym państwie członkowskim do zakładu w innym państwie członkowskim, chyba że właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia udzieli wyrażnej zgody na takie przemieszczanie.	T	Art. 77 ust. 1 pkt 3	Art. 77. 1. Główny Lekarz Weterynarii na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji: [...] 3) udziela zgód, o których mowa w art. 157 ust. 4 rozporządzenia 2016/429 i art. 45 ust. 2 rozporządzenia 2020/686.	
Art. 158	1. Podmioty prowadzące zakłady w miejscu przeznaczenia, które przyjmują materiał biologiczny z zakładu w innym państwie członkowskim: a) sprawdzają obecność: (i) oznakowania zgodnie z art. 121 oraz przepisami przyjętymi na podstawie art. 122; (ii) świadectw zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 161; b) informują właściwy organ w miejscu przeznaczenia, po sprawdzeniu przyjętego materiału biologicznego, o wszelkich nieprawidłowościach dotyczących: (i) przyjętego materiału biologicznego; (ii) oznakowania, o którym mowa w lit. a) ppkt (i); (iii) świadectw zdrowia zwierząt, o których mowa w lit. a) ppkt (ii). 2. W przypadku wystąpienia nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1 lit. b), dany podmiot przechowuje oddzielnie dany materiał biologiczny do momentu podjęcia decyzji w tej sprawie przez właściwy organ.	N			
Art. 159	1. Podmioty przemieszczają do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy, świny i z koniowatych oraz materiał biologiczny drobiu wyłącznie wtedy, gdy materiał ten spełnia następujące warunki: a) jest pozyskiwany, produkowany, przetwarzany i przechowywany w zakładach zajmujących się materiałem biologicznym, zatwierdzonych do tego celu zgodnie z art. 97 ust. 1 i art. 99; b) został pozyskany od zwierząt dawców spełniających niezbędne wymagania w zakresie zdrowia zwierząt, aby zapewnić nierozprzestrzenianie przez ten materiał biologiczny chorób umieszczonych w wykazie; c) został pozyskany, wyprodukowany, przetworzony, był przechowywany i transportowany w taki sposób, który zapewnia	N			

	nierozprzestrzeganie przez ten materiał biologiczny chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d). 2. Podmioty nie przemieszczają materiału biologicznego zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy, świnie i z koniowatych oraz materiału biologicznego drobiu z zakładu zajmującego się materiałem biologicznym, który podlega ograniczeniom przemieszczania odnośnie do danych gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z: a) art. 55 ust. 1 lit. a), c) i e) oraz ust. 1 lit. f) ppkt (ii), art. 56, art. 61 ust. 1 lit. a), art. 62 ust. 1, art. 65 ust. 1 lit. c), art. 74 ust. 1, art. 79 i art. 80; b) przepisami przyjętymi na podstawie art. 55 ust. 2, art. 63 i 67, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4 i art. 83 ust. 2; oraz c) środkami nadzwyczajnymi określonymi w art. 257 i 258 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 259, chyba że w przepisach przyjętych na podstawie art. 258 ustanowiono odstępstwa od tych przepisów. Ograniczenia, o których mowa w niniejszym ustępie, nie dotyczą przypadków, gdy materiał biologiczny został pozyskany przed wystąpieniem danego ogniska choroby i był przechowywany oddzielnie od pozostałego materiału biologicznego.				
Art. 160	1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przemieszczania do innych państw członkowskich materiału biologicznego zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy, świnie i z koniowatych oraz materiału biologicznego drobiu, o których mowa w art. 159; w aktach tych określa się: a) przepisy dotyczące pozyskiwania, produkcji, przetwarzania i przechowywania materiału biologicznego tych zwierząt utrzymywanych w zatwierdzonych zakładach, o których mowa w art. 159 ust. 1 lit. a); b) wymagania w zakresie zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 159 ust. 1 lit. b), w odniesieniu do utrzymywanych zwierząt dawców, od których pozyskano materiał biologiczny, dotyczące izolacji lub kwarantanny tych zwierząt; c) badania laboratoryjne i inne badania przeprowadzane na utrzymywanych zwierzętach dawcach oraz na materiale biologicznym; d) wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące pozyskiwania, produkcji, przetwarzania i przechowywania lub	N			

	innych procedur oraz transportu, jak przewidziano w art. 159 ust. 1 lit. c). 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania do innych państw członkowskich materiału biologicznego zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy, świnię i z koniowatych oraz materiału biologicznego drobiu, o których to wymaganiach mowa w art. 159; w aktach tych określa się odstępstwa dla podmiotów od przepisów przewidzianych w art. 159, uwzględniając ryzyko dotyczące takiego materiału biologicznego i wszelkie wprowadzone środki zmniejszające ryzyko.				
Art. 161	1. Podmioty przemieszczają materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy, świnię i z koniowatych oraz materiał biologiczny drobiu do innego państwa członkowskiego wyłącznie wtedy, gdy takiemu materiałowi towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z ust. 3. 2. W przypadkach gdy zezwolono na opuszczenie przez materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych obszaru objętego ograniczeniami, który podlega: a) środkom zwalczania chorób przewidzianym w art. 55 ust. 1 lit. f) ppkt (ii), art. 56, 64, 65, art. 74 ust. 1 i art. 79 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 55 ust. 2, art. 67, art. 71 ust. 3 i art. 74 ust. 4, art. 83 ust. 2; lub b) środkom nadzwyczajnym określonym w art. 257 i 258 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 259, a ten materiał biologiczny pochodzi od gatunków objętych tymi środkami zwalczania chorób lub środkami nadzwyczajnymi, podmioty przemieszczają taki materiał biologiczny w obrębie terytorium państwa członkowskiego lub z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego wyłącznie wtedy, gdy towarzyszy mu świadectwo zdrowia zwierząt wydane zgodnie z art. 149 ust. 1 przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, chyba że zgodnie z przepisami, o których mowa w niniejszym akapicie, zostało udzielone odstępstwo od wymagania certyfikacji zdrowia zwierząt. Właściwy organ może zdecydować, że takiego świadectwa nie trzeba wydawać przy przemieszczaniu materiału biologicznego w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego, jeżeli organ ten uzna, że istnieje alternatywny system zapewniający identyfikowalność przesyłki takiego materiału biologicznego oraz materiał ten spełnia	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	

	wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące takiego przemieszczania. 3. Podmioty wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w ust. 1, towarzyszyło materiałowi biologicznemu od miejsca jego pochodzenia do miejsca jego przeznaczenia. 4. Na wniosek podmiotu właściwy organ wydaje świadectwo zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania materiału biologicznego, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem że zostały spełnione odpowiednie wymagania, o których mowa w części IV tytuł I rozdział 5. 5. Do certyfikacji zdrowia zwierząt w odniesieniu do materiału biologicznego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stosuje się art. 148, 149 i 150 oraz przepisy przyjęte na podstawie art. 146, 147 i art. 149 ust. 4. Do deklaracji dotyczącej przemieszczania materiału biologicznego stosuje się art. 151 ust. 1 i przepisy przyjęte na podstawie art. 151 ust. 3. 6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących odstępstw od wymagań w zakresie świadectw zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania materiału biologicznego zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy, świnie i z koniowatych oraz materiału biologicznego drobiu, o których to wymagania mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli takie przemieszczenia nie stwarzają istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie z uwagi na: a) rodzaj danego materiału biologicznego lub gatunki zwierząt, od których pochodzi ten materiał; b) metody produkcji i przetwarzania w zakładzie zajmującym się materiałem biologicznym; c) przeznaczenie materiału biologicznego; d) wprowadzone alternatywne środki zmniejszające ryzyko dla danego rodzaju i kategorii materiału biologicznego i zakładu zajmującego się materiałem biologicznym; e) miejsce przeznaczenia materiału biologicznego, gdy miejsce przeznaczenia znajduje się w tym samym państwie członkowskim co miejsce pochodzenia, ale materiał biologiczny przekracza terytorium innego państwa członkowskiego w celu dotarcia do miejsca przeznaczenia.				
Art. 162	1. Świadectwo zdrowia zwierząt dla materiału biologicznego, o którym mowa w art. 161, zawiera co najmniej następujące informacje:	N			

	a) zakład zajmujący się materiałem biologicznym, z którego pochodzi materiał biologiczny oraz zakład lub miejsce przeznaczenia; b) rodzaj materiału biologicznego oraz gatunek utrzymywanych zwierząt dawców; c) ilość lub liczbę materiału biologicznego; d) oznakowanie materiału biologicznego, jeżeli jest to wymagane zgodnie z art. 121 ust. 1 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 122 ust. 1; e) informacje potrzebne do wykazania, że materiał biologiczny w przesyłce spełnia wymagania dotyczące przemieszczania dla danego gatunku przewidziane w art. 157 i 159 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 160. 2.Świadectwo zdrowia zwierząt dla materiału biologicznego, o którym mowa w art. 161, może zawierać inne informacje wymagane zgodnie z innymi przepisami Unii. 3.Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące informacji, które należy zawrzeć w świadectwie zdrowia zwierząt zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. 4.Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących certyfikacji zdrowia zwierząt w odniesieniu do różnych rodzajów materiału biologicznego i różnych gatunków zwierząt. 5.Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące wzorów formularzy świadectw zdrowia zwierząt dla materiału biologicznego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 163	1. Podmioty: a)informują z wyprzedzeniem właściwy organ państwa pochodzenia o planowanym przemieszczaniu do innego państwa członkowskiego materiału biologicznego zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy, świny i z koniowatych oraz materiału biologicznego drobiu, jeżeli: (i)zgodnie z art. 161 ust. 1 lub 2 wymagane jest, aby materiałowi biologicznemu towarzyszyło świadectwo zdrowia zwierząt; (ii)powiadomienie o przemieszczaniu jest wymagane zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 5 lit. a) niniejszego artykułu w odniesieniu do materiału biologicznego, z uwzględnieniem ust. 3 niniejszego artykułu; b)przekazują wszelkie niezbędne informacje, aby umożliwić właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia powiadomienie, zgodnie z ust. 2, właściwego organu państwa	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	

członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu materiału biologicznego. 2.Zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie ust. 5 i 6 właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia przed danym przemieszczeniem i, gdy jest to możliwe, poprzez system TRACES, właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu materiału biologicznego zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy, świnię i z koniowatych oraz materiału biologicznego drobiu. 3.Państwa członkowskie stosują do zarządzania powiadomieniami regiony wyznaczone zgodnie z art. 153 ust. 3. 4.Art. 153 ust. 4 stosuje się do dokonywanych przez podmioty powiadomień w odniesieniu do materiału biologicznego. 5.Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a)wymagań dotyczących powiadamiania przez podmioty z wyprzedzeniem o przemieszczaniu między państwami członkowskimi materiału biologicznego zgodnie z ust. 1 lit. a) ppkt (ii) niniejszego artykułu, jeżeli identyfikowalność takiego przemieszczania jest niezbędna do zapewnienia zgodności z wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt dotyczącymi przemieszczania, określonymi w sekcjach 1 i 2 (art. 157–160); b)informacji niezbędnych do powiadamiania o przemieszczaniu materiału biologicznego, o których to powiadomieniach mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; c)nadzwyczajnych procedur powiadamiania o przemieszczaniu materiału biologicznego w przypadku przerw w dostawie prądu lub innych zakłóceń w działaniu systemu TRACES. 6. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące: a)przekazywania informacji na temat przemieszczania materiału biologicznego przez podmioty do właściwego organu ich państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z ust. 1; b)powiadamiania państwa członkowskiego przeznaczenia przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o przemieszczaniu materiału biologicznego, zgodnie z ust. 2; c)terminów: (i)przekazywania przez podmiot właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia niezbędnych informacji, o których mowa w ust. 1; (ii)powiadamiania o przemieszczaniu materiału biologicznego przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, o którym to powiadomianiu mowa w ust. 2.				

	Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 164	1.Podmioty przemieszczają do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny utrzymywanych zwierząt lądowych, z wyłączeniem materiału biologicznego zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy, świnie i z koniowatych oraz materiału biologicznego drobiu wyłącznie wtedy, gdy materiał ten nie stwarza istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się w miejscu przeznaczenia chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), na gatunki umieszczone w wykazie, z uwzględnieniem statusu zdrowotnego w miejscu przeznaczenia. 2.Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących wymagań w zakresie zdrowia zwierząt, certyfikacji zdrowia zwierząt i powiadamiania o przemieszczaniu materiału biologicznego utrzymywanych zwierząt lądowych, z wyłączeniem materiału biologicznego zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy, świnie i z koniowatych oraz materiału biologicznego drobiu, z uwzględnieniem następujących kwestii: a)choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), w odniesieniu do danych gatunków umieszczonych w wykazie; b)gatunki zwierząt, od których pozyskano materiał biologiczny oraz rodzaj materiału biologicznego; c)status zdrowotny w miejscu pochodzenia i przeznaczenia; d)rodzaj pozyskania, produkcji, przetwarzania i przechowywania; e)inne czynniki epidemiologiczne. 3. W przypadku gdy zgodnie z ust. 2 wymagana jest certyfikacja zdrowia zwierząt i powiadamianie o przemieszczaniu materiału biologicznego: a)do takiej certyfikacji stosuje się przepisy określone w art. 161 ust. 1- 5 i art. 162 ust. 1 i 2 oraz przepisy przyjęte na podstawie art. 161 ust. 6 i art. 162 ust. 3-5; b)do powiadamiania o przemieszczaniu stosuje się przepisy określone w art. 163 ust. 1, 2 i 4 oraz przepisy przyjęte na podstawie art. 163 ust. 5.	N			
Art. 165	1.Właściwy organ w miejscu przeznaczenia może, z zastrzeżeniem zgody właściwego organu w miejscu pochodzenia, zezwolić na przemieszczanie materiału biologicznego do celów naukowych na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia, jeżeli przemieszczanie to nie spełnia wymagań art. 159–164. 2.Właściwy organ przyznaje odstępstwa, o których mowa w ust. 1, wyłącznie pod następującymi warunkami:	T	art. 77 ust. 1 pkt 1	Art. 77. 1. Główny Lekarz Weterynarii na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji: 1) udziela zezwoleń, o których mowa w art. 128, art. 138 ust. 1, art. 165 ust. 1, art. 201 ust. 2 i art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;	
		N			

	a)właściwe organy w miejscu przeznaczenia i pochodzenia: (i)uzgodniły warunki zaproponowanego przemieszczania; (ii)zapewniły, by zostały wprowadzone niezbędne środki zmniejszające ryzyko, tak aby przemieszczanie to nie zagrażało statusowi zdrowotnemu miejsc znajdujących się na trasie przemieszczania oraz miejsca przeznaczenia pod względem chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d); (iii)powiadomiły, w stosownych przypadkach, właściwe organy państw członkowskich tranzytu o przyznanym odstępstwie oraz o warunkach, na jakich je przyznano; b)przemieszczanie to odbywa się pod nadzorem właściwych organów w miejscu pochodzenia i przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, właściwego organu państwa członkowskiego tranzytu. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących przepisów w zakresie przyznawania przez właściwe organy odstępstw, uzupełniających przepisy określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.				
Art. 166	1. Podmioty wprowadzają odpowiednie środki zapobiegawcze w celu zapewnienia, aby w trakcie wszystkich etapów produkcji, przetwarzania i dystrybucji produktów pochodzenia zwierzęcego w Unii, takie produkty nie powodowały rozprzestrzeniania się: a)chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), z uwzględnieniem statusu zdrowotnego miejsca produkcji, przetwarzania lub przeznaczenia; b)nowo występujących chorób. 2. Podmioty zapewniają, aby produkty pochodzenia zwierzęcego nie pochodziły z zakładów lub przedsiębiorstw spożywczych ani nie były pozyskiwane od lub ze zwierząt pochodzących z zakładów, które podlegają: a)środkiem nadzwyczajnym określonym w art. 257 i 258 lub w przepisach przyjętych na podstawie art. 259, chyba że w przepisach przyjętych na podstawie art. 259 ustanowiono odstępstwa od wymagania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; b)ograniczeniom przemieszczania mającym zastosowanie do utrzymywanych zwierząt lądowych i do produktów pochodzenia zwierzęcego, określonym w art. 32 ust. 1 lit. c), art. 55 ust. 1 lit. e), art. 56, art. 61 ust. 1 lit. a), art. 62 ust. 1, art. 65 ust. 1 lit. c), art. 70 ust. 1 lit. b), art. 74 ust. 1 lit. a), art. 76 ust. 2 lit. b) i ust. 3, art. 79 i 81, art. 82 ust. 2 i 3 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 55 ust. 2, art. 63 i 67, art. 70 ust. 3, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4, art. 76	N			

	ust. 5 i art. 83 ust. 2, chyba że przepisy te przewidują odstępstwa od tych ograniczeń przemieszczania. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących szczegółowych wymagań, uzupełniających wymagania, o których mowa w: a)ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do środków zapobiegawczych, w tym środków zmniejszających ryzyko, oraz b)ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do ograniczeń przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego. 4. Przyjmując akty delegowane przewidziane w ust. 3, Komisja opiera te akty na następujących kwestiach: a)dana choroba umieszczona w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), oraz gatunki, które na nią zapadają, oraz b)występujące ryzyko.				
Art. 167	1. Podmioty przemieszczają następujące produkty pochodzenia zwierzęcego w obrębie terytorium państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego wyłącznie wtedy, gdy danym produktom towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z ust. 3: a)produkty pochodzenia zwierzęcego: (i)w przypadku których zezwolono na przemieszczenie z obszaru objętego ograniczeniami, podlegającego środkom nadzwyczajnym przewidzianym w przepisach przyjętych na podstawie art. 259; (ii)pozyskane od lub ze zwierząt należących do gatunków podlegających tym środkom nadzwyczajnym; b)produkty pochodzenia zwierzęcego: (i)w przypadku których zezwolono na przemieszczenie z obszaru objętego ograniczeniami, podlegającego środkom zwalczania chorób zgodnie z art. 32 ust. 1, art. 55 ust. 1 lit. f) ppkt (ii), art. 56, art. 61 ust. 1 lit. a), art. 62 ust. 1, art. 64, art. 65 ust. 1 lit. c), art. 70 ust. 1 lit. b), art. 74 ust. 1 lit. a), art. 79 i 80 oraz z przepisami przyjętymi na podstawie art. 55 ust. 2, art. 63 i 67, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4 i art. 83 ust. 2; (ii)pozyskane od lub ze zwierząt należących do gatunków objętych tymi środkami zwalczania chorób. Właściwy organ może zdecydować, że takiego świadectwa nie trzeba wydawać na potrzeby przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego, jeżeli organ ten uzna, że istnieje alternatywny system zapewniający identyfikowalność przesyłek takich produktów oraz że produkty te spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące takiego przemieszczania.	N			

	2.Podmioty wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w ust. 1, towarzyszyło produktom pochodzenia zwierzęcego od miejsca pochodzenia do miejsca przeznaczenia. 3.Na wniosek zainteresowanego podmiotu właściwy organ wydaje świadectwo zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że zostały spełnione odpowiednie wymagania, o których mowa w niniejszym artykule. 4.Do certyfikacji zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stosuje się art. 148, 149 i 150 oraz przepisy przyjęte na podstawie art. 146 i 147 oraz 149 ust. 4. 5.Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących odstępstw od wymagań w zakresie świadectw zdrowia zwierząt, o których to wymaganiach mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz warunków przyznawania takich odstępstw dotyczących przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego, które nie stwarzają istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób z uwagi na: a)rodzaje danych produktów pochodzenia zwierzęcego; b)środki zmniejszające ryzyko stosowane do produktów pochodzenia zwierzęcego, które zmniejszają ryzyko rozprzestrzeniania się chorób; c)planowane wykorzystanie produktów pochodzenia zwierzęcego; d)miejsce przeznaczenia produktów pochodzenia zwierzęcego.				
Art. 168	1. Świadectwo zdrowia zwierząt dla produktów pochodzenia zwierzęcego, o którym mowa w art. 167 ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje: a)zakład lub miejsce pochodzenia oraz zakład lub miejsce przeznaczenia; b)opis danych produktów pochodzenia zwierzęcego; c)ilość produktów pochodzenia zwierzęcego; d)dane identyfikacyjne produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli jest to wymagane zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. h) lub przepisami przyjętymi na podstawie art. 67 akapit drugi lit. a); e)informacje potrzebne do wykazania, że produkty pochodzenia zwierzęcego spełniają wymagania związane z ograniczeniami przemieszczania przewidziane w art. 166 ust. 2 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 166 ust. 3. 2.Świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w ust. 1, może zawierać inne informacje wymagane zgodnie z innymi przepisami Unii.	N			

	3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących informacji, które mają być zawarte w świadectwie zdrowia zwierząt zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. 4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące wzorów formularzy świadectw zdrowia zwierząt dla produktów pochodzenia zwierzęcego, o których to świadectwach mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 169	1. Podmioty: a) informują z wyprzedzeniem właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia o planowanym przemieszczeniu produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli zgodnie z art. 167 ust. 1 wymagane jest, aby danym przesyłkom towarzyszyło świadectwo zdrowia zwierząt; b) przekazują wszelkie niezbędne informacje, aby umożliwić właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia powiadomienie, zgodnie z ust. 2, właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia o danym przemieszczeniu. 2. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia przed przemieszczaniem i, gdy jest to możliwe, poprzez system TRACES, właściwy organ państwa przeznaczenia o przemieszczaniu produktów pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie ust. 5 i 6. 3. Państwa członkowskie stosują do zarządzania powiadomieniami regiony wyznaczone zgodnie z art. 153 ust. 3. 4. Art. 153 ust. 4 stosuje się do dokonywanych przez podmioty powiadomień o przemieszczaniu produktów pochodzenia zwierzęcego. 5. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) informacji potrzebnych do powiadamiania o przemieszczaniu produktów pochodzenia zwierzęcego, o których to powiadomieniach mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; b) nadzwyczajnych procedur powiadamiania o przemieszczaniu produktów pochodzenia zwierzęcego w przypadku przerw w dostawie prądu lub innych zakłóceń w działaniu systemu TRACES. 6. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące: a) informacji przekazywanych, zgodnie z ust. 1, przez podmioty do właściwego organu ich państwa członkowskiego pochodzenia na temat przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego;	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	

	b)powiadamiania, zgodnie z ust. 2, państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu produktów pochodzenia zwierzęcego, dokonywanego przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia; c)terminów: (i)przekazywania przez zainteresowany podmiot właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia informacji, o których mowa w ust. 1; (ii)powiadamiania o przemieszczaniu produktów pochodzenia zwierzęcego dokonywanego przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, o którym to powiadamianiu mowa w ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 170	1.Państwa członkowskie mogą nadal wprowadzać środki krajowe w celu zwalczania chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d) i e), w odniesieniu do przemieszczania w obrębie ich terytorium zwierząt lądowych i ich materiału biologicznego. 2.Te środki krajowe: a)uwzględniają przepisy dotyczące przemieszczania zwierząt i materiału biologicznego określone w rozdziale 3 (art. 124–154), rozdziale 4 (art. 155 i 156) oraz rozdziale 5 (art. 157–165) i nie są sprzeczne z tymi przepisami; b)nie utrudniają przemieszczania zwierząt i produktów pomiędzy państwami członkowskimi; c)nie wykraczają poza to, co jest odpowiednie i niezbędne do zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d) i e).	T	Art. 39	Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia: 1) krajowe środki zwalczania w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, które stosuje się w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia u zwierząt choroby kategorii B lub choroby kategorii C na obszarach nieobjętych programami likwidacji takiej choroby, lub 2) krajowe środki zwalczania, które stosuje się w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia u zwierząt choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 – mając na względzie przepisy art. 170 i art. 171 rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do zwierząt lądowych i przepisy art. 226 rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do zwierząt wodnych, a także przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia 2016/429. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1: 1) wybiera je w odniesieniu do danej choroby odpowiednio z katalogu środków określonych w art. 53–71 rozporządzenia 2016/429 i określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 lub 2) może wskazać inne środki niż środki wymienione w pkt 1 niezbędne do zapobiegania rozprzestrzenianiu się danej choroby i jej zwalczania.	

				3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1, wskazuje gatunki lub grupy zwierząt, do których mają być zastosowane te środki.	
Art. 171	Jeżeli choroba inna niż choroba umieszczona w wykazie stwarza istotne ryzyko dla zdrowia utrzymywanych zwierząt lądowych w państwie członkowskim, zainteresowane państwo członkowskie może wprowadzić środki krajowe w celu zwalczania tej choroby i może ograniczyć przemieszczanie utrzymywanych zwierząt lądowych i materiału biologicznego, o ile środki te: a) nie utrudniają przemieszczania zwierząt i produktów pomiędzy państwami członkowskimi; b) nie wykraczają poza to, co jest odpowiednie i niezbędne do zwalczania tej choroby.	T	Art. 39	Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia: 1) krajowe środki zwalczania w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, które stosuje się w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia u zwierząt choroby kategorii B lub choroby kategorii C na obszarach nieobjętych programami likwidacji takiej choroby, lub 2) krajowe środki zwalczania, które stosuje się w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia u zwierząt choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 – mając na względzie przepisy art. 170 i art. 171 rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do zwierząt lądowych i przepisy art. 226 rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do zwierząt wodnych, a także przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia 2016/429. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1: 1) wybiera je w odniesieniu do danej choroby odpowiednio z katalogu środków określonych w art. 53–71 rozporządzenia 2016/429 i określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 lub 2) może wskazać inne środki niż środki wymienione w pkt 1 niezbędne do zapobiegania rozprzestrzenianiu się danej choroby i jej zwalczania. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1, wskazuje gatunki lub grupy zwierząt, do których mają być zastosowane te środki.	
Art. 172	1. Podmioty prowadzące zakłady akwakultury dokonują przed rozpoczęciem takiej działalności następujących czynności w celu rejestracji swoich zakładów zgodnie z art. 173: a) powiadamiają właściwy organ o każdym zakładzie akwakultury, za który odpowiadają; b) przekazują właściwemu organowi następujące informacje: (i) imię i nazwisko lub nazwę i adres danego podmiotu; (ii) położenie zakładu i opis jego obiektów;	T	Art. 6, Art. 57, Art. 68 ust. 2, Art. 74	Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.	

(iii) gatunki, kategorie i ilość (liczbę, objętość lub wagę) zwierząt akwakultury, które zamierzają utrzymywać w zakładzie akwakultury oraz potencjał zakładu akwakultury; (iv) rodzaj zakładu akwakultury; oraz (v) inne kwestie dotyczące zakładu, które są istotne dla ustalenia stwarzanego przez ten zakład ryzyka. 2. Podmioty prowadzące zakłady akwakultury, o których mowa w ust. 1, z wyprzedzeniem powiadamiają właściwy organ o: a) wszelkich istotnych zmianach w danym zakładzie akwakultury dotyczących kwestii, o których mowa w ust. 1 lit. b); b) każdym zaprzestaniu działalności przez dany podmiot lub zakład akwakultury. 3. Zakłady akwakultury, które podlegają zatwierdzeniu zgodnie z art. 176 ust. 1 i art. 177, nie muszą przekazywać informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. 4. Podmiot może wystąpić z wnioskiem o rejestrację, o której mowa w ust. 1, dla grupy zakładów akwakultury, o ile spełniają one którykolwiek z dwóch poniższych warunków: a) znajdują się na obszarze powiązanym epidemiologicznie, a wszystkie podmioty na tym obszarze działają w ramach wspólnego systemu bioasekuracji; b) odpowiada za nie ten sam podmiot oraz działają one w ramach wspólnego systemu bioasekuracji, a zwierzęta akwakultury z tych zakładów są częścią tej samej jednostki epidemiologicznej. Jeżeli wniosek o rejestrację obejmuje grupę zakładów, ust. 1–3 niniejszego artykułu i art. 173 akapit pierwszy lit. b) oraz przepisy przyjęte na podstawie art. 175, które mają zastosowanie do pojedynczego zakładu akwakultury, stosuje się do grupy zakładów akwakultury jako całości.		2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, to ten wniosek składa się lub tego zgłoszenia dokonuje się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej. 3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, to ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania określone w przepisach Kpa odpowiednio dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej lub dla podania. 4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3: 1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub 2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3 – powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub tego zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie tego wniosku lub tego zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania. 5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania. 6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej. Art. 57. 1. Zgłoszenie w celu rejestracji: 1) zakładów, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, i zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie na podstawie art. 94 ust. 3 lit. a rozporządzenia	

				2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1345 z dnia 1 sierpnia 2022 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do rejestracji i zatwierdzania zakładów, w których utrzymywane są zwierzęta lądowe, a także pobierania, produkcji, przetwarzania lub przechowywania materiału biologicznego (Dz. Urz. UE L 202 z 02.08.2022, str. 27), 2) przewoźników, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 87 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 i art. 3 ust. 1–3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 115, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2035”, 3) podmiotów zajmujących się gromadzeniem zwierząt niezależnie od zakładu, o której mowa w art. 93 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, 4) zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 2, i zakładów akwakultury określonych w art. 176 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429 oprócz informacji, o których mowa w art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, 5) zakładów i podmiotów innych niż zakłady i podmioty wymienione w art. 55 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósmie i w lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określonych w przepisach wydanych na podstawie	

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 191 z 16.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 267 z 14.08.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 366 z 04.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 438 z 08.12.2021, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 79 z 17.03.2023, str. 46.

				art. 70 ust. 1 pkt 3 oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. b i art. 172 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429 – zawiera numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli taki numer został nadany i miejsce zamieszkania podmiotu, adres zakładu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada. 2. Obowiązek, o którym mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2 i art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, obejmuje również dodatkowe informacje określone w ust. 1. Art. 68. [...] 2. Obowiązek dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, w terminie określonym w ust. 1 dotyczy również zakładów, które podlegają zatwierdzeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009. Art. 74. Jeżeli z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek ustanowienia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej terminu na dokonanie określonej czynności w zakresie określonym w niniejszym rozdziale, to ten termin wynosi co najmniej 30 dni, chyba że przepisy ustawy albo przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, stanowią inaczej.	
Art. 173	Właściwy organ rejestruje: a) zakłady akwakultury w rejestrze zakładów akwakultury, o którym mowa w art. 185 ust. 1, jeżeli dany podmiot przekazał informacje wymagane zgodnie z art. 172 ust. 1; b) grupy zakładów akwakultury w tym rejestrze, o ile spełnione są kryteria określone w art. 172 ust. 4.	T	Art. 55 pkt 1 lit. a tiret piąte – ósme, pkt 2 lit. a, art. 56, art. 59 pkt 1, art. 65 ust. 1	Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: a) rejestracji: [...] – zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, – grup zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, – zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, które są zwolnione z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, na	

				podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 2, – zakładów akwakultury określonych w art. 176 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429, [...] 2) prowadzi i aktualizuje: a) rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, i rejestr zakładów akwakultury zarejestrowanych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, obejmujący również zakłady lub podmioty inne niż zakłady i podmioty wymienione w pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósme i w lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3, zwany dalej „rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych”, Art. 56. 1. W sprawach rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, i w sprawach zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, oraz w sprawach zatwierdzenia kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429, jest właściwy: 1) powiatowy lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze jego właściwości; 2) wojewódzki lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku gdy ta grupa zakładów akwakultury albo ten kompartment są zlokalizowane na obszarze przekraczającym obszar województwa – wojewódzki lekarz weterynarii, na którego obszarze właściwości jest zlokalizowana większa część tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu. 2. Wojewódzki lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wojewódzki lekarz weterynarii upoważnia wojewódzkiego lekarza weterynarii, na którego obszarze właściwości jest położona	

				większa część grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu określonych w ust. 1, do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, o których mowa w ust. 2. 4. Powiatowy lekarz weterynarii i wojewódzki lekarz weterynarii wzajemnie niezwłocznie powiadamiają się i informują Głównego Lekarza Weterynarii o zatwierdzeniu kompartmentu określonego w ust. 1 i o wszystkich okolicznościach mających wpływ na utrzymanie tego zatwierdzenia w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego. Art. 59. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie dokonuje wpisu: 1) zakładu, przewoźnika, podmiotu, zakładu akwakultury lub grupy zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. a do rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych; Art. 65. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii: 1) prowadzi i aktualizuje rejestr, o którym mowa w art. 185 ust. 1: a) lit. a rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, zwany dalej „rejestrem zarejestrowanych grup zakładów akwakultury”; b) lit. b rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, zwany dalej „rejestrem zatwierdzonych grup zakładów akwakultury”; 2) niezwłocznie dokonuje wpisu grupy zakładów akwakultury do rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie weterynaryjny numer identyfikacyjny; 3) niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury dokonuje wpisu tej grupy zakładów do rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny.	

	Właściwy organ nadaje każdemu zakładowi lub grupie zakładów, o których mowa w niniejszym artykule, niepowtarzalny numer rejestracyjny.	T	Art. 64 ust. 1 pkt 13 lit. a Art. 65. 1 pkt 2	Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 13) nadania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego: a) zakładowi, przewoźnikowi, podmiotowi, zakładowi akwakultury lub grupie zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. a, Art. 65. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii: [...] 2) niezwłocznie dokonuje wpisu grupy zakładów akwakultury do rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie weterynaryjny numer identyfikacyjny;	
Art. 174	W drodze odstępstwa od art. 172 ust. 1 państwa członkowskie mogą zwolnić z wymagania rejestracji niektóre zakłady akwakultury stwarzające nieistotne ryzyko, jak przewidziano w akcie wykonawczym przyjętym zgodnie z art. 175.	T	Art. 70 ust. 1 pkt 1 lit. d	Art. 70. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia: 1) określić: [...] d) niektóre zakłady akwakultury, które są zwolnione z obowiązku rejestracji, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2016/429, [...] – mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.	
Art. 175	1. Komisja w drodze aktów wykonawczych może ustanowić przepisy dotyczące informacji przekazywanych przez podmioty w celu rejestracji zakładów akwakultury zgodnie z art. 172 ust. 1, w tym terminów, w jakich należy przekazać takie informacje. 2. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia przepisy dotyczące rodzajów zakładów akwakultury, które zgodnie z art. 174 mogą zostać przez państwo członkowskie zwolnione z wymagania rejestracji, w oparciu o: a) gatunki, kategorie i ilość (liczbę, objętość lub wagę) zwierząt akwakultury w danym zakładzie akwakultury oraz potencjał tego zakładu; b) przemieszczanie zwierząt akwakultury do i z zakładu akwakultury. 3. Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			

Art. 176	1. Podmioty prowadzące następujące rodzaje zakładów akwakultury występują do właściwego organu z wnioskiem o zatwierdzenie zgodnie z art. 180 ust. 1: a) zakłady akwakultury, w których utrzymuje się zwierzęta akwakultury w celu przemieszczenia ich z tego zakładu akwakultury w postaci żywej lub w postaci produktów akwakultury pochodzenia zwierzęcego; b) inne zakłady akwakultury, które stwarzają istotne ryzyko ze względu na: (i) gatunki, kategorie i liczbę zwierząt akwakultury, które są w nich utrzymywane; (ii) rodzaj danego zakładu akwakultury; (iii) przemieszczanie zwierząt akwakultury do i z danego zakładu akwakultury. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zwolnić z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie podmioty prowadzące następujące rodzaje zakładów: a) zakłady akwakultury produkujące małą ilość zwierząt akwakultury do celów dostarczenia do spożycia przez ludzi: (i) bezpośrednio końcowemu konsumentowi; lub (ii) do lokalnych zakładów detalicznych bezpośrednio zaopatrujących konsumentów końcowych; b) stawy lub inne instalacje, w których populacja zwierząt wodnych jest utrzymywana wyłącznie na potrzeby połowów rekreacyjnych poprzez uzupełnianie zasobów zwierząt akwakultury, które pozostają w obszarze zamkniętym, z którego ucieczka jest niemożliwa; c) zakłady akwakultury, w których utrzymywane są zwierzęta akwakultury do celów ozdobnych w obiektach zamkniętych, pod warunkiem, że dany zakład nie stwarza istotnego ryzyka. 3. O ile nie przyznano odstępstwa zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu podmioty nie rozpoczynają działalności w zakładzie akwakultury, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do czasu zatwierdzenia takiego zakładu zgodnie z art. 181 ust. 1 i zaprzestają takiej działalności w zakładzie akwakultury, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli: a) właściwy organ cofnie lub zawiesi zatwierdzenie zgodnie z art. 184 ust. 2; lub b) w przypadku warunkowego zatwierdzenia, dokonanego zgodnie z art. 183 ust. 3, dany zakład akwakultury nie spełnia	T	Art. 6, Art. 55 pkt 1 lit. b tiret drugie i czwart e i lit. c, Art. 60 Art. 64 ust. 1 pkt 2, 4, 6,8,9, ust. 2 pkt 2 lit. b, ust. 5, ust. 6 pkt 1, Art. 65 ust. 1 pkt 3, ust. 2 i 3 Art. 70 ust. 1 pkt 2 Art. 74	Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. 2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, to ten wniosek składa się lub tego zgłoszenia dokonuje się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej. 3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, to ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania określone w przepisach Kpa odpowiednio dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej lub dla podania. 4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3: 1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub 2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3 – powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub tego zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie tego wniosku lub tego zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania. 5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania. 6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej.	

	pozostałych wymagań, o których mowa w art. 183 ust. 4, i nie uzyskał ostatecznego zatwierdzenia zgodnie z art. 183 ust. 3. 4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) odstępstw od wymagania wystąpienia przez podmioty do właściwego organu z wnioskiem o zatwierdzenie rodzajów zakładów akwakultury, o których mowa w ust. 1 lit. a), dotyczących rodzajów zakładów innych niż zakłady wymienione w ust. 2 lit. a) ppkt (i) i (ii), w przypadku gdy zakłady te nie stwarzają istotnego ryzyka; b) rodzajów zakładów akwakultury, które muszą być zatwierdzone zgodnie z ust. 1 lit. b). 5. Przyjmując akty delegowane, o których mowa w ust. 4, Komisja opiera te akty na następujących kryteriach: a) gatunki i kategorie zwierząt akwakultury, które są utrzymywane w zakładzie akwakultury; b) rodzaj zakładu akwakultury i rodzaj produkcji; oraz c) typowa struktura przemieszczeń dla danego rodzaju zakładu akwakultury oraz danego gatunku lub kategorii zwierząt akwakultury. 6. Podmiot może wystąpić z wnioskiem o zatwierdzenie grupy zakładów akwakultury, o ile spełnione są wymagania określone w art. 177 akapit pierwszy lit. a) i b).		Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: [...] b) zatwierdzania: [...] – zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, [...] – zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, c) zatwierdzania statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429, Art. 60. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia zakładu, zakładu akwakultury lub grupy zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz c dokonuje wpisu tych zakładów lub tej grupy zakładów do rejestru zakładów zatwierdzonych i nadaje tym zakładom lub tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny. Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 2) zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...]	

			8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; 9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 2. Wniosek o: [...] 2) zatwierdzenie: [...] b) zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, [...] – zawiera numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, NIP – jeżeli taki numer został nadany i miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada, a w przypadku zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429 – ponadto informację o typie systemu oczyszczania ścieków. [...] 5. W przypadku gdy zakład zatwierdzony nie zastosował się do środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d oraz h–k rozporządzenia 2017/625, powiatowy lekarz weterynarii wydaje, w drodze decyzji, zakaz prowadzenia określonego rodzaju działalności. 6. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1: 1) pkt 9 i ust. 5 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla odpowiednio zakład lub grupę zakładów akwakultury wymienione w art. 55 pkt 1 lit. b z rejestru zakładów zatwierdzonych; Art. 65. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii:	

				[...] 3) niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury dokonuje wpisu tej grupy zakładów do rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny. [...] 2. Wojewódzki lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: 1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429; 2) zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 3) warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 4) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 5) zawieszenia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 6) cofnięcia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d. 3. W przypadku gdy grupa zakładów akwakultury, o której mowa w art. 172 ust. 4 rozporządzenia 2016/429, nie spełnia warunków, o których mowa w tym przepisie, lub gdy została wydana decyzja o cofnięciu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o której mowa w ust. 2 pkt 6, wojewódzki lekarz weterynarii skreśla tę grupę zakładów akwakultury odpowiednio z rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury lub z rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury. Art. 70. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia: [...] 2) zwolnić z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, Art. 74. Jeżeli z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek ustanowienia przez państwo członkowskie	

				Unii Europejskiej terminu na dokonanie określonej czynności w zakresie określonym w niniejszym rozdziale, to ten termin wynosi co najmniej 30 dni, chyba że przepisy ustawy albo przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, stanowią inaczej.	
Art. 177	Właściwy organ może zatwierdzić, jak przewidziano w art. 181 ust. 1, grupę zakładów akwakultury, o ile dane zakłady akwakultury spełniają którykolwiek z dwóch poniższych warunków: a) znajdują się one na obszarze powiązanym epidemiologicznie, a wszystkie podmioty na tym obszarze działają w ramach wspólnego systemu bioasekuracji; jednak każdy lądowy lub morski zakład przyjmowania, kondycjonowania, mycia, czyszczenia, sortowania, owijania lub pakowania żywych małży przeznaczonych do spożycia przez ludzi (tzw. „centra wysyłkowe”), zakład ze zbiornikami zasilanymi czystą wodą morską, w których żywe małże są umieszczane na czas niezbędny do zmniejszenia zanieczyszczenia, aby nadawały się do spożycia przez ludzi (tzw. „zakłady oczyszczania”) oraz podobne zakłady zlokalizowane wewnątrz takiego powiązanego epidemiologicznie obszaru muszą zostać zatwierdzone indywidualnie; b) odpowiada za nie ten sam podmiot, oraz (i) działają w ramach wspólnego systemu bioasekuracji; oraz (ii) zwierzęta akwakultury z tych zakładów są częścią tej samej jednostki epidemiologicznej. Jeżeli jedną decyzją zatwierdzono grupę zakładów akwakultury, przepisy określone w art. 178 i art. 180–184 oraz przepisy przyjęte na podstawie art. 180 ust. 2 i art. 181 ust. 2, które mają zastosowanie do pojedynczego zakładu akwakultury, stosuje się do całej grupy zakładów akwakultury.	T	Art. 6, art. 56, art. 60, Art. 64 ust. 1 pkt 2, 4, 6,8,9, ust. 2 pkt 2 lit. b, ust. 5, ust. 6 pkt 1, Art. 65 ust. 1 pkt 3, ust. 2 i 3 art. 74	Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. 2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, to ten wniosek składa się lub tego zgłoszenia dokonuje się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej. 3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, to ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania określone w przepisach Kpa odpowiednio dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej lub dla podania. 4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3: 1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub 2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3 – powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub tego zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie tego wniosku lub tego zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania. 5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania.	

			6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej. Art. 56. 1. W sprawach rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, i w sprawach zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, oraz w sprawach zatwierdzenia kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429, jest właściwy: 1) powiatowy lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze jego właściwości; 2) wojewódzki lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku gdy ta grupa zakładów akwakultury albo ten kompartment są zlokalizowane na obszarze przekraczającym obszar województwa – wojewódzki lekarz weterynarii, na którego obszarze właściwości jest zlokalizowana większa część tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu. 2. Wojewódzki lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wojewódzki lekarz weterynarii upoważnia wojewódzkiego lekarza weterynarii, na którego obszarze właściwości jest położona większa część grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu określonych w ust. 1, do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, o których mowa w ust. 2. 4. Powiatowy lekarz weterynarii i wojewódzki lekarz weterynarii wzajemnie niezwłocznie powiadamiają się i informują Głównego Lekarza Weterynarii o zatwierdzeniu kompartmentu określonego w ust. 1 i o wszystkich okolicznościach mających wpływ na utrzymanie tego zatwierdzenia w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego.	

				Art. 60. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia zakładu, zakładu akwakultury lub grupy zakładów akwakultury wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz c dokonuje wpisu tych zakładów lub tej grupy zakładów do rejestru zakładów zatwierdzonych i nadaje tym zakładom lub tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny. Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 2) zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; 9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 2. Wniosek o: [...] 2) zatwierdzenie: [...] b) zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, [...]	

				– zawiera numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, NIP – jeżeli taki numer został nadany i miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada, a w przypadku zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429 – ponadto informację o typie systemu oczyszczania ścieków. [...] 5. W przypadku gdy zakład zatwierdzony nie zastosował się do środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d oraz h–k rozporządzenia 2017/625, powiatowy lekarz weterynarii wydaje, w drodze decyzji, zakaz prowadzenia określonego rodzaju działalności. 6. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1: 1) pkt 9 i ust. 5 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla odpowiednio zakład lub grupę zakładów akwakultury wymienione w art. 55 pkt 1 lit. b z rejestru zakładów zatwierdzonych; Art. 65. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii: [...] 3) niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury dokonuje wpisu tej grupy zakładów do rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny. [...] 2. Wojewódzki lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: 1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429; 2) zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 3) warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 4) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d;	

				5) zawieszenia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 6) cofnięcia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d. 3. W przypadku gdy grupa zakładów akwakultury, o której mowa w art. 172 ust. 4 rozporządzenia 2016/429, nie spełnia warunków, o których mowa w tym przepisie, lub gdy została wydana decyzja o cofnięciu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o której mowa w ust. 2 pkt 6, wojewódzki lekarz weterynarii skreśla tę grupę zakładów akwakultury odpowiednio z rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury lub z rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury. Art. 74. Jeżeli z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek ustanowienia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej terminu na dokonanie określonej czynności w zakresie określonym w niniejszym rozdziale, to ten termin wynosi co najmniej 30 dni, chyba że przepisy ustawy albo przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, stanowią inaczej.	
Art. 178	Podmioty prowadzące zakłady akwakultury, które chcą uzyskać status zakładu odizolowanego: a) występują do właściwego organu z wnioskiem o zatwierdzenie zgodnie z art. 180 ust. 1; b) przemieszczają zwierzęta akwakultury do lub ze swojego zakładu zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 203 ust. 1 oraz w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 203 ust. 2 dopiero po uzyskaniu przez ich zakład zatwierdzenia takiego statusu przez właściwy organ zgodnie z art. 181 lub 183.	T	Art. 6, art. 55 pkt 1 lit. c, art. 74	Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. 2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, to ten wniosek składa się lub tego zgłoszenia dokonuje się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej. 3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, to ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania określone w przepisach Kpa odpowiednio dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej lub dla podania.	

				4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3: 1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub 2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3 – powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub tego zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie tego wniosku lub tego zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania. 5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania. 6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej. Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: [...] c) zatwierdzania statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429, Art. 74. Jeżeli z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek ustanowienia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej terminu na dokonanie określonej czynności w zakresie określonym w niniejszym rozdziale, to ten termin wynosi co najmniej 30 dni, chyba że przepisy ustawy albo przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, stanowią inaczej.	
Art. 179	Podmioty prowadzące zakłady zajmujące się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób: a) zapewniają uzyskanie niezbędnego zatwierdzenie zgodnie z art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE)	T	Art. 6, art. 55 pkt 1 lit. b	Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. –	

	nr 853/2004 (1); oraz (1) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55). b) występują do właściwego organu, zgodnie z art. 180 ust. 1, z wnioskiem o zatwierdzenie prowadzenia uboju lub przetwórstwa zwierząt wodnych do celów zwalczania chorób zgodnie z art. 61 ust. 1 lit. b), art. 62 i art. 68 ust. 1, art. 79 i 80 oraz przepisami przyjętymi na podstawie art. 63 i art. 70 ust. 3 i art. 71 ust. 3.		tiret czwart e, art. 74	Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. 2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, to ten wniosek składa się lub tego zgłoszenia dokonuje się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej. 3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, to ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania określone w przepisach Kpa odpowiednio dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej lub dla podania. 4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3: 1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub 2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3 – powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub tego zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie tego wniosku lub tego zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania. 5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania. 6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej. Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe	

				ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: b) zatwierdzania: [...] – zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, Art. 74. Jeżeli z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek ustanowienia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej terminu na dokonanie określonej czynności w zakresie określonym w niniejszym rozdziale, to ten termin wynosi co najmniej 30 dni, chyba że przepisy ustawy albo przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, stanowią inaczej.	
Art. 180	1. Podmioty, występując z wnioskiem o zatwierdzenie ich zakładu zgodnie z art. 176 ust. 1, art. 177, art. 178 lit. a) i art. 179, przekazują właściwemu organowi następujące informacje: a) imię i nazwisko lub nazwę i adres danego podmiotu; b) położenie danego zakładu i opis jego obiektów; c) istotne dla danego zatwierdzenia gatunki, kategorie i ilość (liczbę, objętość lub wagę) zwierząt akwakultury, które są utrzymywane w zakładzie; d) rodzaj zakładu akwakultury; e) w przypadku zatwierdzania grupy zakładów akwakultury, szczegółowe informacje wykazujące, że dana grupa spełnia warunki określone w art. 177; f) inne kwestie dotyczące sposobu działania danego zakładu akwakultury, które są istotne dla ustalenia ryzyka stwarzanego przez ten zakład; g) sposób dostarczania wody do zakładu i jej odprowadzania; h) środki dotyczące bioasekuracji w zakładzie. 2. Podmioty prowadzące zakłady, o których mowa w ust. 1, powiadamiają z wyprzedzeniem właściwy organ o: a) wszelkich zmianach w zakładach dotyczących kwestii, o których mowa w ust. 1; b) każdym zaprzestaniu działalności przez dany podmiot lub zakład. 3. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące informacji przekazywanych przez podmioty w ich	T	Art. 64 ust. 2 pkt 2 lit. b i c, art. 68 ust. 3	Art. 64. [...] 2. Wniosek o: [...] 2) zatwierdzenie: [...] b) zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, c) statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 96 ust. 1 i art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 – zawiera numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, NIP – jeżeli taki numer został nadany i miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada, a w przypadku zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429 – ponadto	

	wnioskach o zatwierdzenie zakładu zgodnie z ust. 1, w tym terminów, w jakich należy takie informacje przekazać. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.			informację o typie systemu oczyszczania ścieków. Art. 68. [...] 3. Powiadomień, o których mowa w art. 172 ust. 2 i art. 180 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, dokonuje się nie później niż na 7 dni przed planowanym dniem wprowadzenia zmiany.	
Art. 181	1. Właściwy organ zatwierdza zakłady akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 i art. 178 lit. a), grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177, oraz zakłady zajmujące się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179, wyłącznie wtedy, gdy takie zakłady: a) spełniają, w stosownych przypadkach, następujące wymagania dotyczące: (i) kwarantanny, izolacji i innych środków bioasekuracji, z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 10 ust. 1 lit. b) oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 10 ust. 6; (ii) nadzoru, określone w art. 24 oraz – stosownie do rodzaju zakładu i związanego z nim ryzyka – w art. 25; (iii) prowadzenia dokumentacji, określone w art. 186–188 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 189 i 190; b) posiadają obiekty i sprzęt: (i) odpowiednie do zmniejszenia do dopuszczalnego poziomu ryzyka wprowadzenia i rozprzestrzeniania się chorób, z uwzględnieniem rodzaju danego zakładu; (ii) o odpowiednim potencjale w stosunku do gatunków, kategorii i ilości (liczby, objętości lub wagi) danych zwierząt wodnych; c) nie stwarzają niedopuszczalnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób, z uwzględnieniem wprowadzonych środków zmniejszających ryzyko; d) posiadają system, który umożliwia danemu podmiotowi wykazanie wobec właściwego organu, że spełnione są wymagania określone w lit. a), b) i c). 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) kwarantanny, izolacji i innych środków bioasekuracji, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i); b) nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (ii); c) obiektów i sprzętu, o których mowa w ust. 1 lit. b).	T	Art. 55 pkt 1 lit. b tiret drugie-czwarte i lit. c, art. 56 ust. 1-3, art. 64 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 6, 8 i 9,	Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: [...] b) zatwierdzania: [...] – zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, [...] – zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, – grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, – zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, c) zatwierdzania statusu zakładu odizolowanego, o którym mowa w art. 95 i art. 178 rozporządzenia 2016/429, Art. 56. 1. W sprawach rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, i w sprawach zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, oraz w sprawach zatwierdzenia kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429, jest właściwy: 1) powiatowy lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze jego właściwości; 2) wojewódzki lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku gdy ta grupa zakładów akwakultury albo ten kompartment są	

	3. Przy określaniu, jakie przepisy mają zostać ustanowione w aktach delegowanych, które zostaną przyjęte na podstawie ust. 2, Komisja opiera te przepisy na następujących kwestiach: a) ryzyka stwarzane przez poszczególne rodzaje zakładów; b) gatunki i kategorie zwierząt akwakultury lub zwierząt wodnych istotne dla danego zatwierdzenia; c) rodzaj danej produkcji; d) typowa struktura przemieszczeń dla danego rodzaju zakładu akwakultury oraz gatunków i kategorii zwierząt, które są utrzymywane w tych zakładach.			zlokalizowane na obszarze przekraczającym obszar województwa – wojewódzki lekarz weterynarii, na którego obszarze właściwości jest zlokalizowana większa część tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu. 2. Wojewódzki lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wojewódzki lekarz weterynarii upoważnia wojewódzkiego lekarza weterynarii, na którego obszarze właściwości jest położona większa część grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu określonych w ust. 1, do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, o których mowa w ust. 2. Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: 1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429; 2) zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; 9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;	
Art. 182	Właściwy organ, zatwierdzając na podstawie art. 181 ust. 1 zakład akwakultury lub zakład zajmujący się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, na wniosek	N			

	złożony zgodnie z art. 176, art. 177, art. 178 lit. a) lub art. 179, wyraźnie wskazuje: a) objęte zatwierdzeniem rodzaje zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 i art. 178 lit. a), grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177, oraz zakłady zajmujące się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 176 ust. 4 lit. b); b) objęte zatwierdzeniem gatunki i kategorii zwierząt akwakultury.				
Art. 183	1. Właściwy organ określa procedurę, zgodnie z którą podmioty występują o zatwierdzenie zakładów zgodnie z art. 176 ust. 1, art. 178 i art. 179. 2. Po otrzymaniu od podmiotu wniosku o zatwierdzenie zgodnie z art. 176 ust. 1, art. 178 lub art. 179 właściwy organ przeprowadza kontrolę na miejscu. 3. Właściwy organ dokonuje zatwierdzenia, pod warunkiem że spełnione zostały wymagania, o których mowa w art. 181. 4. W przypadku gdy zakład nie spełnia wszystkich wymagań uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 181, właściwy organ może dokonać warunkowego zatwierdzenia zakładu, jeżeli z wniosku danego podmiotu oraz przeprowadzonej następnie kontroli na miejscu, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wynika, że zakład spełnia wszystkie główne wymagania dające wystarczającą gwarancję, że zakład ten nie stwarza istotnego ryzyka. 5. Jeżeli właściwy organ warunkowo zatwierdził zakład zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, dokonuje on pełnego zatwierdzenia wyłącznie wtedy, gdy z kolejnej kontroli na miejscu w zakładzie, przeprowadzonej w ciągu trzech miesięcy od warunkowego zatwierdzenia, lub z dokumentacji przedstawionej przez podmiot w ciągu trzech miesięcy od tej daty wynika, że zakład spełnia wszystkie wymagania zatwierdzenia określone w art. 181 ust. 1 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 181 ust. 2. Jeżeli z kontroli na miejscu lub z dokumentacji, o której mowa akapicie pierwszym wynika, że zakład poczynił wyraźne postępy, lecz nadal nie spełnia wszystkich tych wymagań, właściwy organ może przedłużyć okres obowiązywania warunkowego zatwierdzenia. Jednakże warunkowego zatwierdzenia nie można udzielić na okres przekraczający łącznie sześć miesięcy.	T	Art. 6, art. 55 pkt 1 lit. b, art. 56 ust. 1, art. 64 ust. 1 pkt 2, 4, 6, 8 i 9, ust. 2 pkt 2 lit. b art. 65 ust. 3, art. 74	Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. 2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, to ten wniosek składa się lub tego zgłoszenia dokonuje się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej. 3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, to ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania określone w przepisach Kpa odpowiednio dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej lub dla podania. 4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3: 1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub 2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3 – powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub tego zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie tego wniosku lub tego zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania.	

			5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania. 6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej. Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: [...] b) zatwierdzania: – zakładów, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, – zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, – grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, – zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, Art. 56. 1. W sprawach rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429, i w sprawach zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, oraz w sprawach zatwierdzenia kompartmentu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/429, jest właściwy: 1) powiatowy lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze jego właściwości; 2) wojewódzki lekarz weterynarii dla tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku gdy ta grupa zakładów akwakultury albo ten kompartment są	

				zlokalizowane na obszarze przekraczającym obszar województwa – wojewódzki lekarz weterynarii, na którego obszarze właściwości jest zlokalizowana większa część tej grupy zakładów akwakultury albo tego kompartmentu. Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 2) zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; 9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; 2. Wniosek o: [...] 2) zatwierdzenie: [...] b) zakładów akwakultury, o których mowa w art. 176 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, grup zakładów akwakultury, o których mowa w art. 177 rozporządzenia 2016/429, zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429, oprócz informacji, o których mowa w art. 180 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, Art. 65. [...] 3) niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury dokonuje wpisu tej grupy zakładów do	

				rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny. Art. 74. Jeżeli z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek ustanowienia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej terminu na dokonanie określonej czynności w zakresie określonym w niniejszym rozdziale, to ten termin wynosi co najmniej 30 dni, chyba że przepisy ustawy albo przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, stanowią inaczej.	
Art. 184	1. Właściwy organ prowadzi przegląd dokonanych na podstawie art. 181 ust. 1 zatwierdzeń w odpowiednich odstępach czasu, dostosowanych do występujących zagrożeń. 2. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi w zakładzie poważne braki w zakresie zgodności z wymaganiami określonymi w art. 181 ust. 1 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 181 ust. 2, a podmiot prowadzący zakład nie jest w stanie przedstawić odpowiednich gwarancji, że braki te zostaną usunięte, właściwy organ wszczyna procedury w celu cofnięcia zatwierdzenia zakładu. Jeżeli jednak podmiot może zagwarantować, że usunie braki w rozsądnym terminie, właściwy organ może, zamiast cofnięcia, zawiesić zatwierdzenie zakładu. 3. Zatwierdzenie, które cofnięto lub zawieszono zgodnie z ust. 2, może zostać odpowiednio udzielone lub przywrócone wyłącznie wtedy, gdy właściwy organ uzna, że zakład w pełni spełnia wszystkie wymagania niniejszego rozporządzenia dotyczące tego rodzaju zakładu.	T	Art. 8, art. 56 ust. 2 i 3, art. 64 ust. 1 pkt 4,6,8,9 ust. 5 i ust. 6 pkt 1 Art. 65 ust. 2 i 3	Art. 8. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzje w sprawie: 1) zastosowania środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625; 2) cofnięcia środków, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625. Art. 56. [...] 2. Wojewódzki lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wojewódzki lekarz weterynarii upoważnia wojewódzkiego lekarza weterynarii, na którego obszarze właściwości jest położona większa część grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu określonych w ust. 1, do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, o których mowa w ust. 2. Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 4) warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 6) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 8) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d;	

			9) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, grupy zakładów akwakultury, statusu albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b–d; [...] 5. W przypadku gdy zakład zatwierdzony nie zastosował się do środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d oraz h–k rozporządzenia 2017/625, powiatowy lekarz weterynarii wydaje, w drodze decyzji, zakaz prowadzenia określonego rodzaju działalności. 6. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1: 1) pkt 9 i ust. 5 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla odpowiednio zakład lub grupę zakładów akwakultury wymienione w art. 55 pkt 1 lit. b z rejestru zakładów zatwierdzonych; Art. 65. [...] 2. Wojewódzki lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: 1) rejestracji grupy zakładów akwakultury, o której mowa w art. 173 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2016/429; 2) zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 3) warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 4) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 5) zawieszenia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d; 6) cofnięcia zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury albo kompartmentu wymienionych w art. 55 pkt 1 lit. b oraz d. 3. W przypadku gdy grupa zakładów akwakultury, o której mowa w art. 172 ust. 4 rozporządzenia 2016/429, nie spełnia warunków, o których mowa w tym przepisie, lub gdy została wydana decyzja o cofnięciu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury, o której mowa w ust. 2 pkt 6, wojewódzki lekarz weterynarii skreśla tę grupę zakładów akwakultury odpowiednio z rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury lub z rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury.	

Art. 185	1. Każdy właściwy organ ustanawia i prowadzi aktualizowany rejestr: a) wszystkich zakładów akwakultury zarejestrowanych zgodnie z art. 173; b) wszystkich zakładów akwakultury zatwierdzonych zgodnie z art. 181 ust. 1; c) wszystkich zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, zatwierdzonych zgodnie z art. 181 ust. 1. 2. Rejestr zakładów akwakultury, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje: a) imię i nazwisko lub nazwę i adres podmiotu prowadzącego dany zakład oraz numer rejestracyjny tego zakładu; b) położenie danego zakładu akwakultury oraz, w stosownych przypadkach, danej grupy zakładów akwakultury; c) rodzaj produkcji prowadzonej w zakładzie; d) tam, gdzie jest to istotne, sposób dostarczania wody do zakładu i jej odprowadzania; e) gatunki zwierząt akwakultury, które są utrzymywane w zakładzie; f) aktualne informacje o statusie zdrowotnym zarejestrowanego zakładu akwakultury lub – w stosownych przypadkach – grupy zakładów, w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d). 3. Właściwy organ udostępnia publicznie, przy pomocy środków elektronicznych, co najmniej informacje, o których mowa w ust. 2 lit. a), c), e) i f) niniejszego artykułu, dotyczące zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 181 ust. 1, z zastrzeżeniem wymagań dotyczących ochrony danych. 4. W stosownych przypadkach i tam gdzie to istotne właściwy organ może połączyć rejestrację, o której mowa w ust. 1, z rejestracją do innych celów. 5. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) stosownych szczegółowych informacji, które należy zamieścić w rejestrze zakładów akwakultury, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; b) publicznego dostępu do tego rejestru.	T	Art. 55 pkt 2 lit. a i b, art. 61, art. 62, art. 65 ust. 1 i 4, art. 66 ust. 3 i 4, art. 67	Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: [...] 2) prowadzi i aktualizuje: a) rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, i rejestr zakładów akwakultury zarejestrowanych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, obejmujący również zakłady lub podmioty inne niż zakłady i podmioty wymienione w pkt 1 lit. a tiret pierwsze–ósmie i w lit. b, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają rejestracji na zasadach określonych w art. 84 rozporządzenia 2016/429, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3, zwany dalej „rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych”, b) rejestr zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, rejestr zakładów akwakultury zatwierdzonych, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, i rejestr zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o którym mowa w art. 185 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, zwany dalej „rejestrem zakładów zatwierdzonych”, Art. 61. Rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych oprócz informacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. b, art. 87 ust. 1 lit. b i art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, art. 18–20 rozporządzenia 2019/2035, art. 6 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/686”, art. 185 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 i w art. 20 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia	

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

			2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 345), zawiera: 1) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany; 2) miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada; 3) położenie geograficzne zakładu z podaniem współrzędnych Systemu Informacji Geograficznej (GIS); 4) informacje o: a) zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625, b) decyzjach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 i ust. 4, c) decyzjach, o których mowa w art. 11c ust. 4 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 oraz ...). [...] Art. 62. Rejestr zakładów zatwierdzonych oprócz informacji, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2019/2035, art. 7 ust. 2–5 rozporządzenia 2020/686, art. 96, art. 180, art. 185 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 i w art. 21 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych, zawiera: 1) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany; 2) miejsce zamieszkania podmiotu, numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada;	

			3) położenie geograficzne zakładu z podaniem współrzędnych GIS; 4) informacje o: a) zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625, b) decyzjach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, 4, 6, 8 i 9 i ust. 5, c) decyzjach, o których mowa w art. 11c ust. 4 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt; 5) informację o typie systemu oczyszczania ścieków – w przypadku zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, o których mowa w art. 179 rozporządzenia 2016/429. Art. 65. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii: 1) prowadzi i aktualizuje rejestr, o którym mowa w art. 185 ust. 1: a) lit. a rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, zwany dalej „rejestrem zarejestrowanych grup zakładów akwakultury”; b) lit. b rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do grup zakładów akwakultury zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, zwany dalej „rejestrem zatwierdzonych grup zakładów akwakultury”; 2) niezwłocznie dokonuje wpisu grupy zakładów akwakultury do rejestru zarejestrowanych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie weterynaryjny numer identyfikacyjny; 3) niezwłocznie po dokonaniu zatwierdzenia grupy zakładów akwakultury dokonuje wpisu tej grupy zakładów do rejestru zatwierdzonych grup zakładów akwakultury i nadaje tej grupie zakładów weterynaryjny numer identyfikacyjny. [...] 4. Do zakresu informacji zawartych w rejestrze: 1) zarejestrowanych grup zakładów akwakultury, 2) zatwierdzonych grup zakładów akwakultury – przepisy art. 61 i art. 62 stosuje się odpowiednio. Art. 66. [...]	

				3. Powiatowy lekarz weterynarii i wojewódzki lekarz weterynarii wzajemnie niezwłocznie udostępniają sobie prowadzone przez te organy rejestry, w tym niezwłocznie przekazują informacje o wydanych decyzjach, a także o wszelkich zmianach w odniesieniu do prowadzonej działalności i informacji zawartych w tych rejestrach, w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego. 4. Powiatowy lekarz weterynarii i wojewódzki lekarz weterynarii niezwłocznie przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii prowadzone przez te organy rejestry, w tym niezwłocznie przekazują informacje o wydanych decyzjach, a także o wszelkich zmianach w odniesieniu do prowadzonej działalności i informacji zawartych w tych rejestrach, w formie dokumentu elektronicznego lub za pomocą systemu teleinformatycznego. Art. 67. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi zbiorczy rejestr, który obejmuje informacje zawarte w rejestrze: 1) zakładów i podmiotów zarejestrowanych, 2) zakładów zatwierdzonych, 3) zarejestrowanych grup zakładów akwakultury, 4) zatwierdzonych grup zakładów akwakultury, 5) zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 – i aktualizuje ten rejestr. 2. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii informacje zawarte w rejestrach wymienionych w ust. 1 pkt 2, 4 i 5 obejmujące: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu lub zakładu; 2) numer telefonu, adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej podmiotu; 3) weterynaryjny numer identyfikacyjny; 4) datę zatwierdzenia, w tym datę warunkowego zatwierdzenia i okres, na jaki to zatwierdzenie zostało wydane, oraz datę każdego zawieszenia lub cofnięcia zatwierdzenia; 5) rodzaj zakładu; 6) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż	

				wykonywanie czynności, o których mowa w art. 63 pkt 6 – jeżeli taka działalność jest prowadzona – w przypadku rejestru wymienionego w ust. 1 pkt 5; 7) status zdrowotny zakładu – w przypadku rejestrów wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 4; 8) informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625; 9) informację o zaprzestaniu działalności. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie sprawnego nadzoru nad podmiotami i zakładami wpisanymi do rejestrów wymienionych w ust. 1.	
Art. 186	1. Podmioty prowadzące zakłady akwakultury podlegające rejestracji zgodnie z art. 173 lub zatwierdzeniu zgodnie z art. 181 ust. 1 prowadzą i przechowują dokumentację obejmującą co najmniej następujące informacje: a) gatunki, kategorie i ilość (liczba, objętość lub waga) zwierząt akwakultury w ich zakładzie; b) przemieszczanie zwierząt akwakultury i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z tych zwierząt do i z ich zakładów, określając, w stosownych przypadkach: (i) ich miejsca pochodzenia lub przeznaczenia; (ii) daty takiego przemieszczania; c) świadectwa zdrowia zwierząt w wersji papierowej lub w formie elektronicznej, które muszą towarzyszyć przemieszczaniu zwierząt akwakultury do zakładu akwakultury zgodnie z art. 208 oraz zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 211 ust. 1 lit. a) i c) oraz art. 213 ust. 2; d) upadkowość w każdej jednostce epidemiologicznej oraz inne problemy związane z chorobami w zakładzie akwakultury, stosownie do rodzaju produkcji; e) środki bioasekuracji, nadzór, leczenie, wyniki badań i inne istotne informacje stosownie do: (i) gatunków i kategorii zwierząt akwakultury w zakładzie; (ii) rodzaju produkcji w zakładzie akwakultury; (iii) rodzaju i wielkości zakładu akwakultury; f) wyniki kontroli stanu zdrowia zwierząt wymaganych zgodnie z art. 25 ust. 1; Dokumentację prowadzi się i przechowuje w formie papierowej lub elektronicznej.	T	Art. 71	Art. 71. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zwolnić, w drodze rozporządzenia: 1) niektóre kategorie podmiotów z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 105 ust. 1, art. 186 ust. 1 lit. c–e i art. 188 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, 2) przewoźników z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 104 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 – mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.	

	2. Zakłady akwakultury stwarzające niskie ryzyko rozprzestrzenienia się chorób umieszczonych w wykazie lub nowo występujących chorób mogą zostać zwolnione przez dane państwa członkowskie z wymagania prowadzenia dokumentacji w zakresie wszystkich lub niektórych informacji wymienionych w ust. 1 lit. c), d) i e), pod warunkiem że zapewniona jest identyfikowalność. 3. Podmioty prowadzące zakłady akwakultury prowadzą dokumentację, o której mowa w ust. 1, w danym zakładzie akwakultury, oraz: a) prowadzą ją w sposób gwarantujący ustalenie miejsca pochodzenia i przeznaczenia zwierząt wodnych; b) udostępniają ją właściwemu organowi, na jego żądanie; c) przechowują ją przez minimalny okres określany przez właściwy organ, nie krócej jednak niż przez trzy lata. W drodze odstępstwa od wymagania prowadzenia dokumentacji w danym zakładzie, o czym mowa w akapicie pierwszym, jeżeli fizycznie nie jest możliwe prowadzenie dokumentacji w danym zakładzie, dokumentacja jest prowadzona w biurze, z którego zarządza się daną działalnością.				
Art. 187	1. Podmioty prowadzące zakłady zajmujące się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, które to zakłady podlegają zatwierdzeniu zgodnie z art. 179, prowadzą i przechowują dokumentację dotyczącą: a) wszystkich przemieszczeń do i z ich zakładów zwierząt akwakultury i pozyskanych od nich lub z nich produktów pochodzenia zwierzęcego; b) odprowadzania wody i stosownych środków bioasekuracji. 2. Podmioty prowadzące zakłady zajmujące się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób: a) prowadzą dokumentację, o której mowa w ust. 1, w zakładzie zajmującym się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób oraz udostępniają ją na żądanie właściwemu organowi; b) przechowują tę dokumentację przez minimalny okres określony przez właściwy organ, nie krócej jednak niż przez trzy lata. Dokumentację prowadzi się i przechowuje w formie papierowej lub elektronicznej.	N			
Art. 188	1. Przewoźnicy zwierząt wodnych przeznaczonych do zakładów akwakultury lub do uwolnienia do środowiska naturalnego prowadzą i przechowują dokumentację dotyczącą:	T	Art. 71	Art. 71. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zwolnić, w drodze rozporządzenia:	

	a) gatunków, kategorii i ilości (liczby, objętości lub wagi) przewożonych przez nich zwierząt wodnych; b) współczynnika upadkowości danych zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych podczas transportu, o ile jest to możliwe w przypadku danego rodzaju transportu oraz przewożonych gatunków zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych; c) zakładów akwakultury oraz zakładów zajmujących się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, w których to zakładach zatrzymał się środek transportu; d) wymiany wody w czasie transportu, wraz z podaniem informacji o pochodzeniu świeżej wody oraz o miejscach, w których spuszcza się wodę; e) oczyszczania i dezynfekcji środków transportu. Dokumentację prowadzi się i przechowuje w formie papierowej lub elektronicznej. 2. Przewoźnicy stwarzający niskie ryzyko rozprzestrzenienia się chorób umieszczonych w wykazie lub nowo występujących chorób mogą zostać zwolnieni przez dane państwo członkowskie z wymagania prowadzenia dokumentacji w zakresie wszystkich lub niektórych informacji wymienionych w ust. 1, pod warunkiem że zapewniona jest identyfikowalność. 3. Przewoźnicy prowadzą dokumentację, o której mowa w ust. 1: a) w taki sposób, aby można ją było niezwłocznie udostępnić na żądanie właściwego organu; b) przez minimalny okres określony przez właściwy organ, jednak nie krócej niż przez trzy lata.			1) niektóre kategorie podmiotów z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 105 ust. 1, art. 186 ust. 1 lit. c–e i art. 188 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, 2) przewoźników z obowiązku prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 104 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 – mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, jakie stwarza prowadzenie danej działalności.	
Art. 189	1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących przepisów uzupełniających wymagania w zakresie prowadzenia dokumentacji określone w art. 186, 187 i 188 w odniesieniu do informacji, które podmioty mają zamieszczać w dokumentacji oprócz informacji określonych w art. 186 ust. 1, art. 187 ust. 1 i art. 188 ust. 1. 2. Przyjmując akty delegowane, o których mowa w ust. 1, Komisja bierze pod uwagę następujące kwestie: a) ryzyko stwarzane przez poszczególne rodzaje zakładów akwakultury lub transportu; b) gatunki i kategorie zwierząt wodnych, które są utrzymywane w danym zakładzie akwakultury lub przewożone do lub z tego zakładu;	N			

	c) rodzaj produkcji prowadzonej w zakładzie, d) typową strukturę przemieszczeń dla danego rodzaju zakładu akwa- kultury lub zakładu zajmującego się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób; e) liczbę, objętość lub wagę zwierząt wodnych, które są utrzymywane w zakładzie akwakultury lub są do niego lub z niego przewożone.				
Art. 190	Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące rodzajów zakładów akwakultury i podmiotów, które mogą zostać zwolnione przez państwa członkowskie z wymagań w zakresie prowadzenia dokumentacji określonych w art. 186 i 188 w odniesieniu do: a) podmiotów prowadzących niektóre kategorie zakładów akwakultury oraz przewoźników; b) zakładów akwakultury, w których utrzymywana jest mała liczba zwierząt akwakultury lub przewoźników przewożących małą liczbę zwierząt wodnych; c) określonych gatunków i kategorii zwierząt wodnych. Przyjmując te akty wykonawcze, Komisja opiera te akty na kryteriach przewidzianych w art. 189 ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 191	1. Podmioty wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby przemieszczanie zwierząt wodnych nie zagrażało statusowi zdrowotnemu w miejscu przeznaczenia w odniesieniu do: a) chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d); b) nowo występujących chorób. 2. Podmioty przemieszczają do zakładów akwakultury lub do celów spożycia przez ludzi lub uwalniają do środowiska naturalnego zwierzęta wodne wyłącznie wtedy, gdy dane zwierzęta spełniają następujące warunki: a) pochodzą – z wyjątkiem dzikich zwierząt wodnych – z zakładów: (i) zarejestrowanych przez właściwy organ zgodnie z art. 173, (ii) zatwierdzonych przez właściwy organ zgodnie z art. 181 i 182, gdy wymaga tego art. 176 ust. 1, art. 177 lub art. 178; lub (iii) którym przyznano odstępstwo od wymagania rejestracji ustanowione w art. 173. b) nie podlegają: (i) ograniczeniom przemieszczania odnoszącym się do danych gatunków i kategorii, ustanowionym zgodnie z art. 55 ust. 1, art. 56, art. 61 ust. 1, art. 62, 64, i 65, art. 70 ust. 1 lit. b), art. 74 ust. 1, art.	N			

	79 i 81 oraz zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 55 ust. 2, art. 63 i 67, art. 70 ust. 3, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4 i art. 83 ust. 2; lub (ii) środkiem nadzwyczajnym określonym w art. 257 i 258 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 259. Podmioty mogą jednak przemieszczać te zwierzęta wodne, jeżeli w części III tytuł II (art. 53–83) przewidziano odstępstwa od ograniczeń dotyczących takiego przemieszczania lub uwolnienia lub w przepisach przyjętych na podstawie art. 259 ustanowiono odstępstwa od środków nadzwyczajnych. 3. Podmioty wprowadzają wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić przesłanie zwierząt wodnych bezpośrednio do miejsca przeznaczenia po opuszczeniu miejsca pochodzenia.				
Art. 192	1. Podmioty wprowadzają odpowiednie i niezbędne środki zapobiegania chorobom w celu zapewnienia, aby: a) status zdrowotny zwierząt wodnych nie był zagrożony podczas transportu; b) transport zwierząt wodnych nie powodował potencjalnego rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), na ludzi lub na zwierzęta na trasie przemieszczania i w miejscach przeznaczenia; c) przeprowadzono oczyszczanie i dezynfekcję sprzętu i środków transportu oraz wprowadzono inne odpowiednie środki bioasekuracji stosownie do ryzyka związanego z danym transportem; d) wymiana i odprowadzanie wody podczas transportu zwierząt wodnych przeznaczonych do akwakultury lub uwolnienia do środowiska naturalnego odbywały się w takich miejscach i warunkach, które nie zagrażają statusowi zdrowotnemu pod względem chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d): (i) przewożonych zwierząt wodnych; (ii) zwierząt wodnych na trasie przemieszczania do miejsca przeznaczenia; (iii) zwierząt wodnych w miejscu przeznaczenia. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) warunków i wymagań w zakresie oczyszczania i dezynfekcji sprzętu i środków transportu zgodnie z ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu oraz stosowania w tym celu produktów biobójczych; b) innych odpowiednich środków bioasekuracji podczas transportu, o których mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu; c) wymiany i odprowadzania wody podczas transportu, o których	N			

	mowa w ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu.				
Art. 193	1. Nie wykorzystuje się do żadnych innych celów zwierząt wodnych przemieszczanych w celu zniszczenia lub uboju zgodnie z następującymi środkami: a) którymkolwiek ze środków zwalczania chorób, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. c), art. 55 ust. 1, art. 56, 61, 62, 64, 65 i 70, art. 74 ust. 1 i 2, art. 79, 80, 81 i art. 82 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 55 ust. 2, art. 63 i 67, art. 70 ust. 3, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4 i art. 83 ust. 2; b) środkami nadzwyczajnymi, o których mowa w art. 257 i 258 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 259. 2. Zwierzęta wodne przemieszczane do celów spożycia przez ludzi, do celów akwakultury, uwolnienia do środowiska naturalnego lub do innych celów, nie mogą być wykorzystywane do innego celu niż planowany. 3. W drodze odstępstwa od ust. 2 właściwy organ w miejscu przeznaczenia może zezwolić na zmianę wykorzystania zwierząt wodnych do innego celu niż pierwotnie planowany, pod warunkiem że to nowe wykorzystanie nie stwarza większego ryzyka dla statusu zdrowotnego zwierząt wodnych w miejscu przeznaczenia niż wykorzystanie pierwotnie planowane.	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 194	1. Podmioty prowadzące zakłady akwakultury i zakłady zajmujące się żywnością pochodzącą od lub ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób przyjmujące zwierzęta wodne oraz podmioty przyjmujące zwierzęta wodne w celu ich uwolnienia do środowiska naturalnego, przed wyładowaniem zwierząt wodnych: a) sprawdzają, o ile jest to wymagane, czy obecny jest jeden z następujących dokumentów: (i) świadectwo zdrowia zwierząt określone w art. 208 ust. 1, art. 209 i art. 223 ust. 1 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 189, 211 i 213; (ii) deklaracja określona w art. 218 ust. 1 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 218 ust. 3 i 4; b) informują właściwy organ w miejscu przeznaczenia, po sprawdzeniu przyjętych zwierząt wodnych, o wszelkich nieprawidłowościach w związku z: (i) przyjętymi zwierzętami wodnymi; (ii) dokumentami, o których mowa w lit. a) ppkt (i) i (ii). 2. W przypadku wystąpienia nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1 lit. b), podmiot izoluje zwierzęta wodne, których dotyczy ta nieprawidłowość, do momentu podjęcia decyzji w tej sprawie przez właściwy organ w miejscu przeznaczenia.	N			

Art. 195	Podmioty zapewniają, aby zwierzęta akwakultury przeznaczone na wywóz do państwa trzeciego lub na terytorium, przemieszczane przez terytorium innego państwa członkowskiego, spełniały wymagania określone w art. 191, 192 i 193.	N			
Art. 196	1. Podmioty przemieszczają zwierzęta wodne z zakładu akwakultury lub ze środowiska naturalnego do innego zakładu akwakultury lub uwalniają je do środowiska naturalnego wyłącznie wtedy, gdy dane zwierzęta: a) nie wykazują objawów choroby; oraz b) pochodzą z zakładu akwakultury lub ze środowiska, w którym nie występują nietypowe upadki zwierząt o nieustalonej przyczynie. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może – w oparciu o analizę występującego ryzyka – zezwolić na przemieszczanie lub uwolnienie zwierząt wodnych, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że dane zwierzęta pochodzą z części zakładu akwakultury lub ze środowiska naturalnego, która to część lub środowisko są niezależne od jednostki epidemiologicznej, w której wystąpiły nietypowe upadki zwierząt lub inne objawy choroby. Jeżeli przemieszczanie lub uwolnienie, o których mowa w niniejszym ustępie, mają się odbyć do innego państwa członkowskiego, właściwy organ zezwala na nie wyłącznie wtedy, gdy właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia oraz – w stosownych przypadkach – państw członkowskich tranzytu wyraziły zgodę na takie przemieszczanie lub uwolnienie.	T	Art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 197	1. Podmioty przemieszczają zwierzęta akwakultury należące do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) lub lit. c), do zakładu akwakultury lub w celu uwolnienia do środowiska naturalnego w państwie członkowskim, strefie lub kompartmencie, które zgodnie z art. 36 ust. 4 lub art. 37 ust. 4 zostały uznane za wolne od tych chorób umieszczonych w wykazie, wyłącznie wtedy, gdy dane zwierzęta pochodzą z państwa członkowskiego, jego strefy lub kompartmentu, które zostały uznane za wolne od tych chorób. 2. Podmioty przemieszczają zwierzęta akwakultury należące do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) lub lit. c), do zakładu akwakultury lub w celu uwolnienia do środowiska naturalnego w państwie członkowskim, strefie lub kompartmencie, które są objęte programem likwidacji jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o którym mowa w art. 31	N			

	ust. 1 lub 2, wyłącznie wtedy, gdy dane zwierzęta pochodzą z państwa członkowskiego, jego strefy lub kompartmentu, które zostały uznane za wolne od tych chorób umieszczonych w wykazie. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących odstępstw od wymagań w zakresie przemieszczania lub uwolnienia, określonych w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, jeżeli przemieszczenia lub uwolnienie nie stwarzają istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), z uwagi na: a) gatunki, kategorie i stadium rozwoju danych zwierząt akwakultury; b) rodzaj zakładu pochodzenia i zakładu przeznaczenia; c) planowane wykorzystanie zwierząt akwakultury; d) miejsce przeznaczenia zwierząt akwakultury; e) leczenie, metody przetwarzania i inne środki szczególne zmniejszające ryzyko zastosowane w miejscu pochodzenia lub przeznaczenia.				
Art. 198	W drodze odstępstwa od art. 197 ust. 1 i art. 2 państwa członkowskie mogą zezwolić podmiotom na przemieszczanie zwierząt akwakultury do strefy lub kompartmentu, dla których zgodnie z art. 31 ust. 1 i 2 ustanowiono program likwidacji chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c), z innej strefy lub kompartmentu, dla których także ustanowiono taki program dla tych samych chorób umieszczonych w wykazie, o ile takie przemieszczanie nie zagrazi statusowi zdrowotnemu państwa członkowskiego, strefy lub kompartmentu przeznaczenia. Jeżeli przemieszczanie ma się odbywać do innego państwa członkowskiego, właściwy organ zezwala na nie wyłącznie wtedy, gdy właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia oraz – w stosownych przypadkach – państw członkowskich tranzytu, wyraziły zgodę na takie przemieszczanie.	T	Art. 77 ust. 2	Art. 77. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii realizuje zadania państwa członkowskiego określone w art. 198 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/429.	
Art. 199	Państwa członkowskie mogą ustanowić wymaganie, zgodnie z którym zwierzęta wodne mogą być uwalniane do środowiska naturalnego wyłącznie pod warunkiem, że pochodzą z państwa członkowskiego, jego strefy lub kompartmentu uznanych za wolne od choroby zgodnie z art. 36 ust. 1 lub art. 37 ust. 1 w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c), w przypadku których gatunek przemieszczanych zwierząt wodnych jest gatunkiem umieszczonym w wykazie, niezależnie od statusu zdrowotnego obszaru, na którym mają zostać uwolnione te zwierzęta wodne.	T	Art. 78 ust. 2 pkt 2	Art. 78. [...] 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia: [...] 2) ustanowić wymagania w odniesieniu do uwalniania zwierząt wodnych do środowiska naturalnego, o którym mowa w art. 199 rozporządzenia 2016/429, mając na względzie warunki określone w tym przepisie.	

Art. 200	1. Art. 196, 197 i 198 stosuje się do przemieszczania dzikich zwierząt wodnych przeznaczonych do zakładu akwakultury lub uwolnienia do środowiska naturalnego. 2. Przy przemieszczaniu dzikich zwierząt wodnych między siedliskami podmioty wprowadzają odpowiednie i niezbędne środki zapobiegania chorobom w celu zapewnienia, by: a) takie przemieszczanie nie stwarzało istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), na zwierzęta wodne w miejscu przeznaczenia; oraz b) w razie potrzeby wprowadzone zostały środki zmniejszające ryzyko lub inne odpowiednie środki bioasekuracji, aby zapewnić zgodność z lit. a). 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących środków zapobiegania chorobom i środków zmniejszających ryzyko wprowadzanych przez podmioty zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Do czasu przyjęcia takich aktów delegowanych właściwy organ w miejscu przeznaczenia może zdecydować o takich środkach.	N			
Art. 201	1. Podmioty mogą przemieszczać żywe zwierzęta akwakultury należące do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) lub c), przeznaczone do spożycia przez ludzi, do państwa członkowskiego lub do jego strefy lub kompartmentu, które otrzymały status wolnych od choroby zgodnie z art. 36 ust. 4 lub art. 37 ust. 4 lub dla których został ustanowiony program likwidacji choroby zgodnie z art. 31 ust. 1 lub 2 w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c), wyłącznie wtedy gdy dane zwierzęta akwakultury pochodzą z państwa członkowskiego, jego strefy lub kompartmentu, które otrzymały status wolnych od choroby zgodnie z art. 36 ust. 4 lub art. 37 ust. 4.	N			
	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zezwolić podmiotom na wprowadzenie żywych zwierząt akwakultury do strefy lub kompartmentu, dla których zgodnie z art. 31 ust. 1 lub 2 ustanowiono program likwidacji choroby w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c), z innej strefy lub kompartmentu, dla których także ustanowiono taki program dla tych samych chorób w tym państwie członkowskim, o ile takie przemieszczanie nie zagrazi statusowi zdrowotnemu państwa członkowskiego, jego strefy lub kompartmentu.	T	Art. 77 ust. 1 pkt 1	Art. 77. 1. Główny Lekarz Weterynarii na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji:	
				1) udziela zezwoleń, o których mowa w art. 128, art. 138 ust. 1, art. 165 ust. 1, art. 201 ust. 2 i art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;	

	3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących odstępstw od przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu wymagań w zakresie przemieszczania żywych zwierząt akwakultury, o ile przemieszczanie to nie stwarza istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób z uwagi na: a) gatunki, kategorie i stadium rozwoju danych zwierząt akwakultury; b) metody utrzymywania i rodzaj produkcji zwierząt akwakultury w zakładach akwakultury pochodzenia i przeznaczenia; c) planowane wykorzystanie zwierząt akwakultury; d) miejsce przeznaczenia zwierząt akwakultury; e) leczenie, metody przetwarzania i inne środki szczególnie zmniejszające ryzyko zastosowane w miejscu pochodzenia lub przeznaczenia.				
Art. 202	1. Art. 201 ust. 1 i 2 oraz przepisy przyjęte na podstawie art. 201 ust. 3 stosuje się także do przemieszczania żywych dzikich zwierząt wodnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, które są przeznaczone do państw członkowskich, ich stref lub kompartmentów uznanych za wolne od choroby zgodnie z art. 36 ust. 4 lub art. 37 ust. 4 lub objętych programem likwidacji choroby zgodnie z art. 31 ust. 1 lub 2, w przypadku gdy przyjęte na jego podstawie środki są niezbędne do zapewnienia, aby dane zwierzęta nie stwarzały istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), na zwierzęta wodne w miejscu przeznaczenia. 2. Ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się również do żywych zwierząt wodnych nieobjętych definicją zwierząt akwakultury zawartą w art. 4 pkt 7. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących wymagań w zakresie przemieszczania dzikich zwierząt wodnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, uzupełniających ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.	N			
Art. 203	1. Podmioty przemieszczają zwierzęta wodne do odizolowanego zakładu akwakultury wyłącznie wtedy, gdy dane zwierzęta spełniają następujące warunki: a) pochodzą z innego odizolowanego zakładu akwakultury; b) nie stwarzają istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), na gatunki umieszczone w wykazie w odizolowanym zakładzie akwakultury przeznaczenia, chyba że dane przemieszczenie jest dozwolone do celów naukowych.	N			

	2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) szczegółowych przepisów dotyczących przemieszczania zwierząt akwakultury do odizolowanych zakładów akwakultury, uzupełniających przepisy określone w ust. 1 niniejszego artykułu; b) przepisów szczególnych dotyczących przemieszczania zwierząt akwakultury do odizolowanych zakładów akwakultury, w których wprowadzono środki zmniejszające ryzyko, gwarantujące, że takie przemieszczanie nie stwarza istotnego ryzyka dla zdrowia zwierząt akwakultury w tym odizolowanym zakładzie akwakultury i w okolicznych zakładach.				
Art. 204	1. Właściwy organ w miejscu przeznaczenia może, z zastrzeżeniem zgody właściwego organu w miejscu pochodzenia, zezwolić na przemieszczanie zwierząt wodnych na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia, do celów naukowych, jeżeli przemieszczanie to nie spełnia wymagań określonych w sekcji 1–3 (art. 191–202), z wyłączeniem art. 191 ust. 1 i 3, art. 192, 193 i 194.	T	Art. 77 ust. 1 pkt 1	Art. 77. 1. Główny Lekarz Weterynarii na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji: 1) udziela zezwoleń, o których mowa w art. 128, art. 138 ust. 1, art. 165 ust. 1, art. 201 ust. 2 i art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;	
	2. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, przyznaje odstępstwa, o których mowa w tym ustępie, wyłącznie pod następującymi warunkami: a) właściwe organy w miejscu przeznaczenia i pochodzenia: (i) uzgodniły warunki takiego przemieszczania; (ii) zapewniają, by zostały wprowadzone niezbędne środki zmniejszające ryzyko, tak aby przemieszczanie danych zwierząt wodnych nie zagrażało statusowi zdrowotnemu w miejscach znajdujących się na trasie przemieszczania oraz statusowi zdrowotnemu w miejscach przeznaczenia w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d); (iii) powiadomiły, w stosownych przypadkach, właściwe organy państw członkowskich tranzytu o przyznanym odstępstwie oraz o warunkach, na jakich je przyznano; b) przemieszczanie to odbywa się pod nadzorem właściwych organów w miejscu pochodzenia i przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, właściwych organów państw członkowskich tranzytu. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących przepisów w zakresie przyznawania przez właściwe organy odstępstw, uzupełniających przepisy określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.	N			
Art. 205	1. Podmioty wprowadzają niezbędne środki zapobiegawcze w celu zapewnienia, aby przemieszczanie zwierząt wodnych przeznaczonych do specjalnych celów lub zastosowań wymienionych	N			

	w ust. 2 lit. a) pkt (i)–(vi) niniejszego artykułu nie stwarzało ryzyka rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), na zwierzęta wodne w miejscu przeznaczenia. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) wymagań szczególnych, uzupełniających przepisy określone w sekcjach 1–3 (art. 191–202) oraz w odniesieniu do przemieszczania zwierząt wodnych przeznaczonych: (i) do ogrodów zoologicznych, sklepów zoologicznych, hurtowni i stawów ogrodowych; (ii) na wystawy; (iii) do celów wędkarstwa sportowego, w tym na przynęty dla ryb; (iv) do celów wydarzeń kulturalnych i podobnych; (v) do akwariów komercyjnych; lub (vi) przemieszczanych do celów opieki zdrowotnej i innych podobnych zastosowań; b) odstępstw od sekcji 1–3 (art. 191–202), z wyłączeniem art. 191 ust. 1 i 3 oraz art. 192, 193 i 194, w odniesieniu do przemieszczania zwierząt wodnych, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, pod warunkiem że zostały wprowadzone odpowiednie środki bioasekuracji mające na celu zapewnienie, aby przemieszczanie to nie stwarzało istotnego ryzyka dla statusu zdrowotnego w miejscu przeznaczenia.				
Art. 206	1. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy tymczasowe, będące uzupełnieniem lub alternatywą w stosunku do przepisów ustanowionych w niniejszym rozdziale, dotyczące przemieszczania określonych gatunków lub kategorii zwierząt wodnych, jeżeli: a) wymagania dotyczące przemieszczania określone w art. 196, art. 197 ust. 1, art. 198, art. 199, art. 200 ust. 1 i 2, art. 201, art. 202 ust. 1, art. 203 ust. 1, art. 204 ust. 1 i 2 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 197 ust. 3, art. 200 ust. 3, art. 202 ust. 3, art. 203 ust. 2, art. 204 ust. 3 i art. 205 nie ograniczają efektywnie ryzyka stwarzanego przez przemieszczanie tych zwierząt wodnych; lub b) choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), rozprzestrzeniają się pomimo wymagań dotyczących przemieszczania określonych zgodnie z sekcjami 1–4 (art. 191–207).	N			

	Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 2. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z chorobą umieszczoną w wykazie stanowiącą ryzyko o bardzo znacznych skutkach, z uwzględnieniem kwestii, o których mowa w art. 205, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3.				
Art. 207	Przy określaniu, jakie przepisy mają zostać ustanowione w aktach delegowanych i wykonawczych przewidzianych w art. 203 ust. 2, art. 204 ust. 3, art. 205 i 206, Komisja opiera te przepisy na: a) ryzyku występującym w związku z przemieszczaniem, o jakim mowa w tych przepisach; b) statusie zdrowotnym pod względem chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), w miejscach pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia; c) gatunkach zwierząt wodnych umieszczonych w wykazie w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d); d) wprowadzonych środkach bioasekuracji w miejscu pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia; e) szczególnych warunkach, w których zwierzęta akwakultury są utrzymywane; f) szczególnej strukturze przemieszczeń dla danego rodzaju zakładu akwakultury oraz danego gatunku lub kategorii zwierząt wodnych; g) innych czynnikach epidemiologicznych.	N			
Art. 208	1. Podmioty przemieszczają zwierzęta akwakultury wyłącznie wtedy, gdy towarzyszy im świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 216 ust. 1, jeżeli dane zwierzęta należą do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c) i są przeznaczone do wprowadzenia do państwa członkowskiego, jego strefy lub kompartmentu, które zostały uznane za wolne od choroby zgodnie z art. 36 ust. 4 i art. 37 ust. 4 lub dla których ustanowiono program likwidacji choroby zgodnie z art. 31 ust. 1 lub 2 w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c). 2. Podmioty przemieszczają zwierzęta akwakultury wyłącznie wtedy, gdy towarzyszy im świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie	N			

	z art. 216 ust. 1, jeżeli dane zwierzęta należą do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) i b), i zezwolono na opuszczenie przez te zwierzęta obszaru objętego ograniczeniami, który podlega środkom zwalczania chorób przewidzianym w art. 55 ust. 1 lit. f) ppkt (ii), art. 56 i 64 lub w art. 65 ust. 1, art. 74 ust. 1, art. 79 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 55 ust. 2, art. 67 i 68, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4 i art. 83 ust. 2 oraz w art. 259 w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) i b). 3. Podmioty wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby świadectwo zdrowia zwierząt towarzyszyło zwierzętom akwakultury od miejsca ich pochodzenia do ostatecznego miejsca ich przeznaczenia, chyba że przewidziano szczególne środki w przepisach przyjętych na podstawie art. 214.				
Art. 209	1. W przypadkach gdy z uwagi na ryzyko występujące w związku z przemieszczaniem zwierząt wodnych innych niż zwierzęta akwakultury, wymagana jest certyfikacja zdrowia zwierząt zgodnie z przepisami określonymi w art. 211 ust. 1 lit. a), podmioty przemieszczają te zwierzęta wodne wyłącznie wtedy, gdy danym zwierzętom towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt wydane zgodnie z art. 216 ust. 1 przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia. 2. Art. 208 stosuje się także do zwierząt wodnych innych niż zwierzęta akwakultury przeznaczone do zakładu akwakultury lub uwolnienia do środowiska naturalnego. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uzna, że certyfikacja jest niewykonalna ze względu na charakter miejsca pochodzenia danych zwierząt wodnych, może zezwolić na ich przemieszczanie bez świadectwa zdrowia zwierząt, z zastrzeżeniem zgody właściwego organu w miejscu przeznaczenia. 3. Niniejszego artykułu nie stosuje się do dzikich zwierząt wodnych zebranych lub złowionych w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi.	N			
Art. 210	W drodze odstępstwa od określonych w art. 208 i 209 wymagań dotyczących certyfikacji zdrowia zwierząt państwa członkowskie mogą przyznać odstępstwa dotyczące przemieszczania niektórych przesyłek zwierząt wodnych bez świadectwa zdrowia zwierząt w obrębie swoich terytoriów, pod warunkiem że w państwach tych istnieje alternatywny system zapewniający identyfikowalność przesyłek z takimi zwierzętami oraz zgodność takich przesyłek z określonymi w sekcjach 1–4 (art. 191–207) wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt dotyczącymi takiego przemieszczania.	N			

Art. 211	1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) wymagania certyfikacji zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania zwierząt wodnych innych niż zwierzęta akwakultury, o których mowa w art. 209 ust. 1, w przypadku gdy certyfikacja zdrowia zwierząt jest konieczna w celu zapewnienia, by dane przemieszczanie spełniało następujące wymagania w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do danych gatunków zwierząt umieszczonych w wykazie: (i) wymagania określone w sekcjach 1–4 (art. 191–207) oraz w przepisach przyjętych na podstawie tych sekcji; (ii) środki zwalczania chorób określone w art. 55 ust. 1, art. 56, art. 61 ust. 1, art. 62 i 64, art. 65 ust. 1, art. 74 ust. 1 oraz art. 79 i 80 lub w przepisach przyjętych na podstawie art. 55 ust. 2, art. 63, art. 67 i 68, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4 i art. 83 ust. 2; (iii) środki nadzwyczajne określone w przepisach przyjętych na podstawie art. 259; b) przepisów szczególnych w odniesieniu do certyfikacji zdrowia zwierząt określonych w art. 208 i 209, jeżeli właściwy organ wprowadził szczególne środki zmniejszające ryzyko w celu zapewnienia: (i) identyfikowalności przemieszczanych zwierząt wodnych; (ii) spełnienia przez przemieszczane zwierzęta wodne wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania określonych w sekcjach 1–4 (art. 191–207); c) odstępstw od wymagań dotyczących świadectw zdrowia zwierząt, określonych w art. 208 i 209, oraz warunków przyznawania takich odstępstw dla przemieszczania zwierząt wodnych, które nie stwarzają istotnego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób ze względu na: (i) gatunki, kategorie i stadium rozwoju danych zwierząt wodnych; (ii) metody utrzymywania i rodzaj produkcji tych gatunków i kategorii zwierząt akwakultury; (iii) planowane wykorzystanie zwierząt wodnych; lub (iv) miejsce przeznaczenia zwierząt wodnych. 2. Komisja ustanawia w drodze aktów wykonawczych przepisy dotyczące określonego w art. 209 ust. 2 obowiązku podmiotów zapewnienia, aby dzikim zwierzętom wodnym przeznaczonym do zakładu akwakultury towarzyszyło świadectwo zdrowia zwierząt.	N			

	Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 212	1. Świadcstwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 208, 209 i 210, zawiera co najmniej następujące informacje: a) zakład lub miejsce pochodzenia, zakład lub miejsce przeznaczenia oraz, o ile jest to istotne z punktu widzenia rozprzestrzeniania się chorób, wszelkie zakłady lub miejsca, w których zatrzymano się na trasie przemieszczania; b) opis danych zwierząt wodnych, w tym gatunek i kategorię; c) ilość (liczbę, objętość lub wagę) zwierząt wodnych; d) informacje potrzebne do wykazania, że zwierzęta wodne spełniają odpowiednie, określone w sekcjach 1–4 (art. 191–207), wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przemieszczania. 2. Świadcstwo zdrowia zwierząt może zawierać inne informacje wymagane zgodnie z innymi przepisami Unii.	N			
Art. 213	1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące treści świadectw zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 212 ust. 1, odnośnie do: a) szczegółowych przepisów dotyczących treści tych świadectw zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 212 ust. 1, w odniesieniu do różnych gatunków i kategorii zwierząt wodnych; b) dodatkowych informacji, które należy zawrzeć w świadectwach zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 212 ust. 1. 2. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące wzorów formularzy świadectw zdrowia zwierząt. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.	N			
Art. 214	Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących szczególnych środków, uzupełniających określone w art. 208 i 209 wymagania dotyczące certyfikacji zdrowia zwierząt, w odniesieniu do następujących rodzajów przemieszczania zwierząt wodnych: a) przemieszczanie zwierząt wodnych, które muszą wrócić do miejsca pochodzenia lub zostać przemieszczone do innego miejsca przeznaczenia z jednego z następujących powodów: (i) ich planowany przejazd został w nieoczekiwany sposób przerwany ze względów związanych z dobrostanem zwierząt; (ii) nieprzewidziane wypadki lub zdarzenia w trakcie przemieszczania; (iii) zostały odrzucone w miejscu przeznaczenia w innym państwie członkowskim lub na zewnętrznej granicy Unii; (iv) zostały odrzucone w państwie trzecim lub na terytorium;	N			

	b) przemieszczanie zwierząt akwakultury przeznaczonych na wystawy i do celów wydarzeń sportowych, kulturalnych i podobnych wydarzeń, oraz późniejszy powrót takich zwierząt do miejsca pochodzenia.				
Art. 215	Podmioty: a) przed planowanym przemieszczaniem przekazują właściwemu organowi wszelkie informacje niezbędne do wypełnienia świadectwa zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 208 i 209 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 211, 213 i 214; b) zapewniają, w razie potrzeby, by dane zwierzęta wodne zostały poddane kontroli dokumentacji, kontroli tożsamości i kontroli fizycznej, jak przewidziano w art. 216 ust. 3 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 216 ust. 4.	N			
Art. 216	1. Na wniosek podmiotu właściwy organ wydaje świadectwo zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania zwierząt wodnych, jeżeli jest to wymagane na podstawie art. 208 i 209 lub przepisów przyjętych na podstawie art. 211 i 214, o ile zostały spełnione, w stosownych przypadkach, następujące wymagania w zakresie zdrowia zwierząt: a) określone w art. 191, art. 192 ust. 1, art. 193, 195, 196, art. 197 ust. 1, art. 198, 199, art. 200 ust. 1 i 2, art. 201, art. 203 ust. 1 i art. 204 ust. 1 i 2; b) określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 192 ust. 2, art. 197 ust. 3, art. 200 ust. 3, art. 201 ust. 3, art. 202 ust. 3, art. 203 ust. 2, art. 204 ust. 3 i art. 205; c) określone w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 206. 2. Świadectwa zdrowia zwierząt są: a) sprawdzane, opatrywane pieczęcią i podpisywane przez urzędownego lekarza weterynarii; b) ważne przez okres określony w przepisach przyjętych na podstawie ust. 4 lit. c), podczas którego zwierzęta wodne, których dotyczy dane świadectwo, muszą nadal spełniać zawarte w świadectwie gwarancje zdrowia zwierząt. 3. Przed podpisaniem świadectwa zdrowia zwierząt dany urzędowny lekarz weterynarii sprawdza – przeprowadzając kontrolę dokumentacji, kontrolę tożsamości i kontrolę fizyczną, zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 4 – czy zwierzęta wodne, których dotyczy dane świadectwo zdrowia zwierząt, spełniają wymagania niniejszego rozdziału; w toku tych kontroli uwzględnia się, w stosownych przypadkach, dane gatunki i kategorie zwierząt wodnych oraz wymagania w zakresie zdrowia zwierząt.	N			

	4. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane, w których określa się przepisy dotyczące: a) rodzajów kontroli dokumentacji, kontroli tożsamości i kontroli fizycznej oraz badań w odniesieniu do różnych gatunków i kategorii zwierząt wodnych, które muszą być przeprowadzone przez urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z ust. 3, aby sprawdzić zgodność z wymaganiami niniejszego rozdziału; b) terminów przeprowadzania takich kontroli dokumentacji, kontroli tożsamości i kontroli fizycznych i badań oraz terminów wydawania świadectw zdrowia zwierząt przez urzędowego lekarza weterynarii przed przemieszczaniem przesyłek zwierząt wodnych; c) okresu ważności świadectw zdrowia zwierząt.				
Art. 217	Elektroniczne świadectwa zdrowia zwierząt – wygenerowane, obsługiwane i przekazywane za pośrednictwem systemu TRACES – mogą zastąpić towarzyszące świadectwa zdrowia zwierząt przewidziane w art. 216 ust. 1, jeżeli takie elektroniczne świadectwa zdrowia zwierząt: a) zawierają wszystkie informacje, które musi zawierać wzór formularza świadectwa zdrowia zwierząt zgodnie z wymaganiami art. 212 ust. 1 i przepisów przyjętych na podstawie art. 213; b) zapewniają identyfikowalność danych zwierząt wodnych i połączenie tych zwierząt z elektronicznym świadectwem zdrowia zwierząt; c) zapewniają, by przez cały czas podczas transportu właściwe organy państw pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia miały możliwość dostępu do dokumentów elektronicznych.	N			
Art. 218	1. Podmioty w miejscu pochodzenia sporządzają deklarację dotyczącą przemieszczania zwierząt akwakultury z miejsca ich pochodzenia w jednym państwie członkowskim do miejsca ich przeznaczenia w innym państwie członkowskim oraz zapewniają, aby deklaracja ta towarzyszyła takim zwierzętom akwakultury, jeżeli nie ma do nich zastosowania wymaganie, aby towarzyszyło im świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 208 i 209 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 211 i 214. 2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje o danych zwierzętach akwakultury: a) ich miejsca pochodzenia i przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, miejsca znajdujące się na trasie przemieszczania; b) środki transportu;	T	Art. 75 ust. 1	Art. 75. 1. Do przemieszczania zwierząt akwakultury, w tym w celu ich uwolnienia do środowiska naturalnego, i do przemieszczania dzikich zwierząt wodnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisy art. 218 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429 i przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 218 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/429 stosuje się odpowiednio.	

	c) opis zwierząt akwakultury, ich kategorie, gatunki, ilość (liczbę, objętość lub wagę) w zależności od zwierząt, których to dotyczy; d) informacje potrzebne do wykazania, że zwierzęta akwakultury spełniają wymagania dotyczące przemieszczania określone w sekcjach 1–4 (art. 191–207). 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) szczegółowych przepisów odnośnie do treści deklaracji, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do różnych gatunków i kategorii zwierząt akwakultury; b) dodatkowych informacji, które należy zawrzeć w deklaracji, oprócz informacji określonych w ust. 2 niniejszego artykułu. 4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące wzorów formularzy deklaracji, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 219	1. Podmioty – inne niż przewoźnicy – powiadamiają z wyprzedzeniem właściwy organ w swoim państwie członkowskim pochodzenia o planowanym przemieszczaniu zwierząt wodnych z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, jeżeli: a) zgodnie z art. 208, 209 i z przepisami przyjętymi na podstawie art. 211 i 214 zwierzętom wodnym musi towarzyszyć świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia; b) zwierzętom wodnym musi towarzyszyć świadectwo zdrowia zwierząt dla zwierząt wodnych, jeżeli są one przemieszczane z obszaru objętego ograniczeniami, o czym mowa w art. 208 ust. 2; c) przemieszczane zwierzęta akwakultury i dzikie zwierzęta wodne są przeznaczone do: (i) zakładu podlegającego rejestracji zgodnie z art. 173 lub zatwierdzeniu zgodnie z art. 176–179; (ii) uwolnienia do środowiska naturalnego; d) powiadomienie jest wymagane zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 221. 2. Na potrzeby powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podmioty przekazują właściwemu organowi ich państwa członkowskiego pochodzenia wszelkie niezbędne informacje umożliwiające mu powiadomienie, zgodnie z art. 220 ust. 1, właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu.	N			

Art. 220	1. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu zwierząt wodnych, o których mowa w art. 219, chyba że zgodnie z art. 221 ust. 1 lit. c) przyznano odstępstwo dotyczące takiego powiadomienia. 2. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się przed danym przemieszczeniem oraz, o ile tylko możliwe, za pośrednictwem systemu TRACES. 3. Państwa członkowskie wyznaczają regiony do celów zarządzania powiadomieniami o przemieszczaniu, o których mowa w ust. 1. 4. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia może upoważnić zainteresowany podmiot do częściowego lub całkowitego powiadamiania za pośrednictwem systemu TRACES właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu zwierząt wodnych.	T	art. 4 pkt 1	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: 1) art. 4 pkt 55 rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429, w zakresie zdrowia zwierząt, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
Art. 221	1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące: a) wymagań w zakresie powiadamiania z wyprzedzeniem przez podmioty, zgodnie z art. 219, o przemieszczaniu między państwami członkowskimi zwierząt wodnych należących do gatunków lub kategorii innych niż te, o których mowa w art. 219 ust. 1 lit. a), b) i c), jeżeli identyfikowalność takiego przemieszczania jest niezbędna do zapewnienia zgodności z określonymi w niniejszym rozdziale wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt; b) informacji potrzebnych do powiadamiania o przemieszczaniu zwierząt wodnych, jak przewidziano w art. 219 i art. 220 ust. 1; c) odstępstw od wymagań w zakresie powiadamiania określonych w art. 219 ust. 1 lit. c) w odniesieniu do gatunków i kategorii zwierząt wodnych lub rodzajów przemieszczania, które stwarzają nieistotne ryzyko; d) nadzwyczajnych procedur powiadamiania o przemieszczaniu zwierząt wodnych w przypadku przerw w dostawie prądu lub innych zakłóceń w działaniu systemu TRACES; e) wymagań dotyczących wyznaczania przez państwa członkowskie regionów, o których mowa w art. 220 ust. 3. 2. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące: a) szczegółów dotyczących powiadomień składanych przez: (i) podmioty do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia o przemieszczaniu zwierząt wodnych zgodnie	N			

	z art. 219; (ii) właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia do państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu zwierząt wodnych zgodnie z art. 220 ust. 1; b) terminów: (i) przekazywania przez podmioty właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia niezbędnych informacji, o których mowa w art. 219 ust. 2; (ii) powiadamiania o przemieszczaniu przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, o którym mowa w art. 220 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 222	1. Podmioty wprowadzają odpowiednie środki zapobiegawcze w celu zapewnienia, aby w trakcie wszystkich etapów produkcji, przetwarzania i dystrybucji produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne, takie produkty nie powodowały rozprzestrzeniania się: a) chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), z uwzględnieniem statusu zdrowotnego miejsca produkcji, przetwarzania i przeznaczenia; b) nowo występujących chorób. 2. Podmioty zapewniają, aby produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne nie pochodziły z zakładów lub przedsiębiorstw spożywczych ani nie były pozyskiwane od lub ze zwierząt pochodzących z takich zakładów lub przedsiębiorstw spożywczych, które podlegają: a) środkom nadzwyczajnym określonym w art. 257 i 258 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 259, chyba że w części VII (art. 257–262) ustanowiono odstępstwa od tych przepisów; b) ograniczeniom przemieszczania mającym zastosowanie do zwierząt wodnych i do produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych, określonym w art. 32 ust. 1 lit. c), art. 55 ust. 1 lit. e), art. 56, art. 61 ust. 1 lit. a), art. 62 ust. 1, art. 65 ust. 1 lit. c), art. 70 ust. 1 lit. b), art. 74 ust. 1 lit. a), art. 76 ust. 2 lit. b) i ust. 3, art. 79 i 81 i art. 82 ust. 2 i 3 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 55 ust. 2, art. 63, 67, art. 70 ust. 3, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4, art. 76 ust. 5 i art. 83 ust. 2, chyba że przepisy te przewidują odstępstwa od tych ograniczeń przemieszczania. 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących szczegółowych wymagań,	N			

	uzupełniających wymagania, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne, dotyczących: a) chorób i gatunków zwierząt wodnych dotkniętych chorobami, do których mają zastosowanie środki nadzwyczajne lub ograniczenia przemieszczania, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu; b) rodzajów produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych; c) środków zmniejszających ryzyko stosowanych do produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych w miejscach pochodzenia i przeznaczenia; d) przeznaczenia produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych; e) miejsca przeznaczenia produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych. 4. Niniejszego artykułu nie stosuje się do produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich zwierząt wodnych zebranych lub złowionych w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi.				
Art. 223	1. Podmioty przemieszczają następujące produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne wyłącznie wtedy, gdy produktom tym towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z ust. 3: a) produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze zwierząt wodnych: (i) w przypadku których zezwolono na opuszczenie obszaru objętego ograniczeniami, podlegającego środkom nadzwyczajnym przewidzianym w przepisach przyjętych na podstawie art. 259; oraz (ii) pozyskane od lub ze zwierząt wodnych należących do gatunków podlegających tym środkom nadzwyczajnym; b) produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze zwierząt wodnych: (i) w przypadku których zezwolono na opuszczenie obszaru objętego ograniczeniami, podlegającego środkom zwalczania chorób zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. c), art. 55 ust. 1 lit. c), art. 56, art. 61 ust. 1 lit. a), art. 62 ust. 1, art. 65 ust. 1 lit. c), art. 70 ust. 1 lit. b), art. 74 ust. 1 lit. a), art. 79 oraz przepisami przyjętymi na podstawie art. 55 ust. 2, art. 63, 67, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 4 i art. 83 ust. 2; oraz	N			

	(ii) pozyskane od lub zwierząt wodnych należących do gatunków objętych tymi środkami zwalczania chorób. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 takie świadectwo nie jest wymagane na potrzeby przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich zwierząt wodnych pod warunkiem, że: a) wprowadzono zatwierdzone przez właściwy organ alternatywne środki zmniejszające ryzyko, które służą zapewnieniu, by przemieszczanie to nie stwarzało ryzyka rozprzestrzenienia się chorób umieszczonych w wykazie; b) przesyłki zawierające takie produkty są identyfikowalne. 3. Podmioty wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w ust. 1, towarzyszyło produktom pochodzenia zwierzęcego od miejsca ich pochodzenia do miejsca ich przeznaczenia. 4. Na wniosek zainteresowanego podmiotu właściwy organ wydaje świadectwo zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt innych niż żywe zwierzęta wodne, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że zostały spełnione odpowiednie wymagania, o których mowa w niniejszym artykule. 5. Do certyfikacji zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt innych niż żywe zwierzęta wodne, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stosuje się art. 212, art. 214–217 oraz przepisy przyjęte na podstawie art. 213 i art. 216 ust. 4. 6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących wymagań i szczegółowych przepisów w odniesieniu do świadectw zdrowia zwierząt towarzyszących określonym w ust. 1 niniejszego artykułu produktom pochodzenia zwierzęcego pozyskanym od lub ze zwierząt innych niż żywe zwierzęta wodne, z uwzględnieniem: a) rodzajów danych produktów pochodzenia zwierzęcego; b) środków zmniejszających ryzyko stosowanych do danych produktów, które zmniejszają ryzyko rozprzestrzeniania się chorób; c) przeznaczenie tych produktów; d) miejsca przeznaczenia tych produktów.				
Art. 224	1. Świadectwo zdrowia zwierząt dla produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne zawiera co najmniej następujące informacje: a) zakład lub miejsce pochodzenia oraz zakład lub miejsce przeznaczenia; b) opis danych produktów pochodzenia zwierzęcego;	N			

	c) ilość (liczbę, objętość lub wagę) produktów pochodzenia zwierzęcego; d) dane identyfikacyjne produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli jest to wymagane zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. h) lub przepisami przyjętymi na podstawie art. 67; e) informacje potrzebne do wykazania, że dane produkty spełniają wymagania związane z ograniczeniami przemieszczania przewidziane w art. 222 ust. 2 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 222 ust. 3. 2. Świadczenie zdrowia zwierząt, o którym mowa w ust. 1, może zawierać inne informacje wymagane zgodnie z innymi przepisami Unii. 3. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące zmiany i uzupełnienia informacji, które mają być zawarte w świadectwie zdrowia zwierząt zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. 4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące wzorów formularzy świadectw zdrowia zwierząt, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 225	1. Podmioty: a) informują z wyprzedzeniem właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia o planowanym przemieszczaniu produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne, jeżeli zgodnie z art. 223 ust. 1 wymagane jest, aby danym przesyłkom towarzyszyło świadectwo zdrowia zwierząt; b) przekazują wszelkie niezbędne informacje, aby umożliwić właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia powiadomienie, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskiego przeznaczenia o danym przemieszczaniu. 2. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia, zgodnie z art. 220 ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia o przemieszczaniu produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne. 3. Art. 219 i 220 oraz przepisy przyjęte na podstawie art. 221 stosuje się do powiadamiania o produktach pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne.	N			
Art. 226	1. Jeżeli choroba inna niż choroba umieszczona w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), stwarza istotne ryzyko dla zdrowia	T	Art. 39	Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:	

zwierząt wodnych w państwie członkowskim, zainteresowane państwo członkowskie może wprowadzić środki krajowe, aby zapobiec wprowadzeniu tej choroby lub opanowywać jej rozprzestrzenianie się. Państwa członkowskie zapewniają, aby te środki krajowe nie wykraczały poza to, co jest odpowiednie i niezbędne do zapobiegania wprowadzeniu danej choroby lub do opanowywania jej rozprzestrzeniania się w danym zainteresowanym państwie członkowskim.			1) krajowe środki zwalczania w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, które stosuje się w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia u zwierząt choroby kategorii B lub choroby kategorii C na obszarach nieobjętych programami likwidacji takiej choroby, lub 2) krajowe środki zwalczania, które stosuje się w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia u zwierząt choroby określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 – mając na względzie przepisy art. 170 i art. 171 rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do zwierząt lądowych i przepisy art. 226 rozporządzenia 2016/429 – w odniesieniu do zwierząt wodnych, a także przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia 2016/429. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1: 1) wybiera je w odniesieniu do danej choroby odpowiednio z katalogu środków określonych w art. 53–71 rozporządzenia 2016/429 i określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 lub 2) może wskazać inne środki niż środki wymienione w pkt 1 niezbędne do zapobiegania rozprzestrzenianiu się danej choroby i jej zwalczania. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określając krajowe środki zwalczania na podstawie ust. 1, wskazuje gatunki lub grupy zwierząt, do których mają być zastosowane te środki.	
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję z wyprzedzeniem o wszelkich proponowanych środkach krajowych, o których mowa w ust. 1, mogących wpłynąć na przemieszczanie zwierząt wodnych i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych między państwami członkowskimi.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 5	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: [...] 5) powiadomień, o których mowa w art. 71 ust. 2 i art. 226 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, art. 31 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/692 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu (Dz. Urz. UE L	

				174 z 03.06.2020, str. 379, z późn. zm. ⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/692”, oraz art. 10 lit. a i art. 12 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/990 z dnia 28 kwietnia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymogów w zakresie zdrowia zwierząt i certyfikacji na potrzeby przemieszczania zwierząt wodnych i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 42), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/990”, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
	3. Komisja w drodze aktów wykonawczych zatwierdza oraz, w razie potrzeby, zmienia środki krajowe, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 4. Zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 3, dokonuje się wyłącznie wtedy, gdy ustanowienie ograniczeń przemieszczania między państwami członkowskimi jest niezbędne do zapobiegania wprowadzeniu choroby, o której mowa w ust. 1, lub do opanowywania jej rozprzestrzeniania się, z uwzględnieniem ogólnych skutków dla Unii danej choroby i wprowadzonych środków.	N			
Art. 227	Jeżeli inne zwierzęta należą do jednego z gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), oraz te inne zwierzęta lub ich materiał biologiczny lub produkty pochodzenia zwierzęcego stwarzają ryzyko dla zdrowia publicznego lub dla zdrowia zwierząt w Unii, stosuje się co najmniej jedno z następujących wymagań: a) wymagania dotyczące rejestracji, zatwierdzania, prowadzenia dokumentacji i rejestrów zakładów oraz przewoźników, określone w tytule I rozdział 1 i w tytule II rozdział 1 (art. 84–101 i 172–175); b) wymagania dotyczące identyfikowalności, określone w art. 108–111 i 117 dla innych zwierząt oraz w art. 122 – dla materiału biologicznego; c) wymagania dotyczące przemieszczania:	T	Art. 73	Art. 73. W odniesieniu do zwierząt innych niż zwierzęta lądowe i zwierzęta wodne, o których mowa w art. 227 lit. a rozporządzenia 2016/429, w zakresie wskazanym w tym przepisie, przepisy rozdziału 3 i 4 stosuje się odpowiednio.	

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 29 i 40, Dz. Urz. UE L 10 z 17.01.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 16 z 18.01.2023, str. 5.

	(i) w odniesieniu do innych zwierząt żyjących głównie w środowisku lądowym lub takich, które zwykle dotyczą choroby zwierząt lądowych, z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 228 ust. 3 lit. d) i e) – wymagania określone w części IV tytuł I rozdział 3 sekcja 1 (art. 124 i 125) i sekcja 6 (art. 137–142) oraz w części IV tytuł I rozdział 4 (art. 155 i 156); (ii) w odniesieniu do innych zwierząt żyjących głównie w środowisku wodnym lub takich, które zwykle dotyczą choroby zwierząt wodnych, z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 228 ust. 3 lit. d) i e) – wymagania określone w części IV tytuł II rozdział 2 sekcje 1–4 (art. 191–207); (iii) w odniesieniu do materiału biologicznego – wymagania ogólne dotyczące przemieszczania określone w art. 157 i 158 oraz wymagania szczególne dotyczące przemieszczania do innych państw członkowskich określone w art. 164 i 165; (iv) w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego – ogólne obowiązki w zakresie zdrowia zwierząt spoczywające na podmiotach dotyczące produkcji, przetwarzania i dystrybucji w Unii produktów pochodzenia zwierzęcego, określone w art. 166 i 222; d) obowiązki dotyczące certyfikacji zdrowia zwierząt spoczywające na podmiotach i właściwych organach oraz obowiązki dotyczące deklaracji spoczywające na podmiotach: (i) w odniesieniu do innych zwierząt – zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 143–151 lub 208–218; (ii) w odniesieniu do materiału biologicznego – zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 161 i 162; (iii) w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego – zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 167 i 168 lub 223 i 224; e) obowiązek w zakresie powiadamiania o przemieszczaniu spoczywający na podmiotach i właściwych organach, z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 152, 153, 154, 163 i 169 oraz 219–221 i 225.				
Art. 228	1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 264 dotyczących wymagań szczególnych odnoszących się do innych zwierząt, ich materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego, które są niezbędne do ograniczenia ryzyka związanego z chorobami umieszczonymi w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), jak określono w art. 227. 2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące szczegółowych przepisów w zakresie wykonywania środków zwalczania chorób i zapobiegania chorobom, przewidzianych w ust. 1.	N			

	Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 3. Przyjmując akty delegowane i akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja opiera te akty na następujących kryteriach: a) gatunki lub kategorie innych zwierząt, umieszczone w wykazie zgodnie z art. 8 ust. 2 jako gatunki umieszczone w wykazie w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, do których mają zastosowanie określone środki zapobiegania chorobom i ich zwalczania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu; b) profil danej choroby umieszczonej w wykazie, która dotyczy gatunki i kategorie innych zwierząt, o których mowa w lit. a); c) wykonalność, dostępność i skuteczność środków zapobiegania chorobom i ich zwalczania dla gatunków umieszczonych w wykazie, których dotyczą te środki; d) głównie lądowe lub wodne środowisko życia tych innych zwierząt; e) rodzaje chorób, które dotyczą takie inne zwierzęta, gdy są to choroby zwykle dotykające zwierzęta lądowe lub zwierzęta wodne, niezależnie od głównego środowiska życia, o którym mowa w lit. d).				
Art. 229	1. Państwa członkowskie zezwalają na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów wyłącznie wtedy, gdy przesyłki te są zgodne z następującymi wymaganiami, o ile takie zwierzęta, materiał biologiczny lub produkty pochodzenia zwierzęcego nie są objęte odstępstwem przyznanym na podstawie art. 239 ust. 2: a) bez uszczerbku dla art. 230 ust. 2, pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium umieszczonego zgodnie z art. 230 ust. 1 w wykazie w odniesieniu do określonego gatunku i kategorii zwierząt lub materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego, lub ze strefy lub kompartimentu takiego państwa trzeciego lub terytorium; b) pochodzą z zakładów zatwierdzonych i umieszczonych w wykazie, o ile takie zatwierdzenie i umieszczenie w wykazie jest wymagane zgodnie z art. 233; c) spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii, określone w art. 234 ust. 1 i w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 234 ust. 2, jeżeli ustanowiono takie wymagania w odniesieniu do zwierząt, materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego;	N			

	d) towarzyszą im świadectwo zdrowia zwierząt, deklaracje i inne dokumenty wymagane zgodnie z art. 237 ust. 1 lub przepisami przyjętymi na podstawie art. 237 ust. 4. 2. Podmioty odpowiedzialne za daną przesyłkę przedstawiają przesyłki zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw lub terytoriów trzecich do kontroli urzędowej, jak określono w art. 47 rozporządzenia (UE) 2017/625 .				
Art. 230	1. Komisja w drodze aktów wykonawczych może sporządzić wykazy państw trzecich i terytoriów, z których zezwolone jest wprowadzanie do Unii określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, w oparciu o następujące kryteria: a) prawodawstwo w zakresie zdrowia zwierząt państwa trzeciego lub terytorium oraz przepisy dotyczące wprowadzania do tego państwa trzeciego lub na to terytorium zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z innych państw trzecich i terytoriów; b) przedstawienie przez właściwy organ zainteresowanego państwa trzeciego lub terytorium gwarancji efektywnego stosowania i kontroli prawodawstwa w zakresie zdrowia zwierząt, o którym mowa w lit. a) c) organizacja, struktura, zasoby i kompetencje właściwego organu w zainteresowanym państwie trzecim lub na terytorium; d) procedury certyfikacji zdrowia zwierząt w zainteresowanym państwie trzecim lub na terytorium; e) status zdrowotny zwierząt zainteresowanego państwa trzeciego lub terytorium, lub ich stref lub kompartmentów, pod względem: (i) chorób umieszczonych w wykazie i nowo występujących chorób; (ii) wszelkich aspektów zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego lub sytuacji środowiska w zainteresowanym państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefach lub kompartmentach, które mogą stwarzać ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego lub dla stanu środowiska w Unii; f) gwarancje, jakie właściwy organ zainteresowanego państwa trzeciego lub terytorium jest w stanie przedstawić w odniesieniu do zgodności lub równoważności z odpowiednimi wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt obowiązującymi w Unii; g) regularność i tempo przekazywania przez zainteresowane państwo lub terytorium informacji dotyczących zakaźnych lub zaraźliwych chorób zwierząt na jego terytorium do Światowej	N			

	Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE), w szczególności informacji dotyczących chorób wymienionych w kodeksach OIE; h) wyniki kontroli przeprowadzonych przez Komisję w zainteresowanym państwie trzecim lub na terytorium; i) doświadczenia zebrane w związku z wcześniejszymi przypadkami wprowadzenia zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z zainteresowanego państwa trzeciego lub terytorium oraz wyniki kontroli urzędowych takich zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, przeprowadzonych w punkcie wjazdu do Unii. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
	2.Do czasu przyjęcia wykazów, o których mowa w ust. 1, o ile nie sporządzono takich wykazów na podstawie przepisów Unii, o których mowa w art. 270 ust. 2, państwa członkowskie ustalają, z których państw trzecich i terytoriów można wprowadzać do Unii określone gatunki i kategorie zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego. Na potrzeby akapitu pierwszego niniejszego ustępu państwa członkowskie uwzględniają kryteria umieszczenia w wykazach państw trzecich i terytoriów określone w ust. 1 lit. a)–i) niniejszego artykułu.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 7	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: [...] 7) sporządzania wykazu w celu ustalenia, o którym mowa w art. 230 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, i wykazów, o których mowa w art. 7 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 2160/2003 i art. 29 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2020/692, [...] – chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.	
	3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących odstępstw od ust. 2 niniejszego artykułu, ograniczających możliwość decydowania przez państwa członkowskie odnośnie do tego, z których państw trzecich i terytoriów można wprowadzać do Unii określone gatunki i kategorie zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli jest to niezbędne ze względu na ryzyko stwarzane przez określone gatunki i kategorie zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego.	N			
Art. 231	W wykazach, o których mowa w art. 230 ust. 1, Komisja podaje następujące informacje w odniesieniu do poszczególnych państw trzecich lub terytoriów: a) gatunki i kategorie zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego, które można wprowadzać do Unii z tego państwa trzeciego lub terytorium; b) informację o tym, czy zwierzęta, materiał biologiczny lub produkty pochodzenia zwierzęcego określone zgodnie z lit. a) mogą być wprowadzane do Unii z całego terytorium tego państwa	N			

	trzeciego lub terytorium, czy tylko z niektórych ich stref lub kompartmentów; c) szczególne warunki i gwarancje zdrowia zwierząt dotyczące chorób umieszczonych w wykazie.				
Art. 232	1. Komisja w drodze aktów wykonawczych skreśla państwo lub terytorium z wykazów, o których mowa w art. 230 ust. 1, lub zawiesza wprowadzanie do Unii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich stref lub kompartmentów z następujących powodów: a) zainteresowane państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefy lub kompartmenty nie spełniają już kryteriów określonych w art. 230 ust. 1, które mają zastosowanie do wprowadzania do Unii określonego gatunku i kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego; b) sytuacja w zakresie zdrowia zwierząt w zainteresowanym państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefach lub kompartmentach sprawia, że zawieszenie lub skreślenie z wykazów jest niezbędne w celu ochrony statusu zdrowotnego zwierząt w Unii; c) Komisja zwróciła się do zainteresowanego państwa trzeciego lub terytorium o przekazanie aktualnych informacji o sytuacji w zakresie zdrowia zwierząt i o innych kwestiach, o których mowa w art. 230 ust. 1, a to państwo trzecie lub terytorium nie przekazało takich informacji; d) zainteresowane państwo trzecie lub terytorium nie wyraziło zgody na przeprowadzenie przez Komisję, w imieniu Unii, kontroli na jego terytorium. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 2. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z poważnym ryzykiem dotyczącym wprowadzenia do Unii choroby umieszczonej w wykazie, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3. 3. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ponownie umieścić w wykazach, o których mowa w art. 230 ust. 1, państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefy lub kompartmenty, które zostały skreślone z tych wykazów lub udzielić ponownego zezwolenia na wprowadzanie do Unii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich stref lub kompartmentów, z których	N			

	wprowadzanie na teren Unii zostało zawieszone, z jednego z następujących powodów: a) z powodów, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub c) niniejszego artykułu, o ile to zainteresowane państwo trzecie lub terytorium wykaze, że spełnia kryteria umieszczenia w wykazie określone w art. 230 ust. 1; b) z powodów, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, o ile to zainteresowane państwo trzecie lub terytorium przedstawi odpowiednie gwarancje, że sytuacja dotycząca zdrowia zwierząt, która była powodem zawieszenia lub skreślenia, została skorygowana lub nie zagraża już zdrowiu zwierząt ani zdrowiu publicznemu w Unii; c) z powodów, o których mowa w ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu, o ile: (i) zainteresowane państwo trzecie lub terytorium wyraziło zgodę na przeprowadzenie przez Komisję, w imieniu Unii, kontroli na jego terytorium; oraz (ii) wyniki tych kontroli przeprowadzonych przez Komisję wskazują na to, że zainteresowane państwo trzecie lub terytorium oraz ich strefy lub kompartmenty spełniają kryteria umieszczenia w wykazie określone w art. 230 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 233	1. Państwa członkowskie zezwalają na wprowadzenie do Unii zwierząt lądowych i ich materiału biologicznego pochodzących z zakładu takiego rodzaju, który w Unii podlega zatwierdzeniu zgodnie z art. 94 ust. 2 oraz z przepisami przyjętymi na podstawie art. 94 ust. 3 i art. 95, wyłącznie wtedy, gdy dany zakład w zainteresowanym państwie trzecim lub na terytorium: a) spełnia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt w tym państwie trzecim lub na terytorium, które są równoważne przepisom mającym zastosowanie do zakładów tego rodzaju w Unii; b) został zatwierdzony i umieszczony w wykazie przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium miejsca wysyłki, chyba że w tym państwie trzecim lub na tym terytorium wprowadzono alternatywne środki zmniejszające ryzyko, które zapewniają równoważne gwarancje zdrowia zwierząt w Unii. 2. Komisja gromadzi wykazy zatwierdzonych zakładów, o których mowa w ust. 1 lit. b), otrzymane od właściwych organów zainteresowanych państw trzecich lub terytoriów. 3. Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe lub zaktualizowane wykazy zatwierdzonych zakładów	N			

	otrzymane od zainteresowanych państw trzecich lub terytoriów i podaje je do publicznej wiadomości. 4. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje przepisy niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1 lit. b). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 234	1. Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt odnośnie do wprowadzania do Unii gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów: a) są równie rygorystyczne jak wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w przepisach przyjętych na jego podstawie, które mają zastosowanie do przemieszczania w obrębie terytorium Unii danych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego; lub b) dają gwarancje równoważne gwarancjom zapewnionym dzięki określonym w części IV (art. 84–228) niniejszego rozporządzenia wymaganiom w zakresie zdrowia zwierząt, mającym zastosowanie do gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego. 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące wymagań w zakresie zdrowia zwierząt odnośnie do: a) wprowadzania do Unii gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów; b) przemieszczania w obrębie terytorium Unii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz postępowania z tymi zwierzętami, materiałem i produktami po ich wprowadzeniu do Unii, w przypadku gdy jest to niezbędne w celu ograniczenia występującego ryzyka.	N			
	3. Do czasu przyjęcia aktów delegowanych ustanawiających wymagania w zakresie zdrowia zwierząt odnośnie do poszczególnych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie, po przeprowadzeniu oceny występującego ryzyka, mogą stosować przepisy krajowe, pod warunkiem że przepisy te są zgodne z wymaganiami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu i uwzględniają kwestie, o których mowa w art. 235 i 236.	T	Art. 79 Art. 80	Art. 79. 1. Zwierzęta lub materiał biologiczny, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone wymagania, mogą być wprowadzane do Unii Europejskiej z państw trzecich lub terytoriów po spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia: 1) wymagania w zakresie zdrowia lub sposobu identyfikacji zwierząt odnośnie do poszczególnych gatunków	

			lub kategorii zwierząt lub odnośnie do rodzaju materiału biologicznego przy wprowadzaniu do Unii Europejskiej: a) zwierząt, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone takie wymagania, z uwzględnieniem gatunku lub kategorii tych zwierząt lub ich przeznaczenia lub b) materiału biologicznego, dla którego w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone takie wymagania, z uwzględnieniem rodzaju tego materiału lub jego przeznaczenia, 2) wymagania, jakim powinny odpowiadać świadectwa zdrowia zwierząt, w które zaopatruje się przesyłki zwierząt lub materiał biologiczny, sposób ich wystawiania i wzory tych świadectw, z uwzględnieniem gatunku lub kategorii tych zwierząt lub ich przeznaczenia lub z uwzględnieniem rodzaju materiału biologicznego lub jego przeznaczenia – mając na względzie stan bezpieczeństwa epidemiologicznego i epidemicznego państwa trzeciego, z którego są przywożone te zwierzęta lub ten materiał biologiczny, oraz biorąc pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i art. 236 rozporządzenia 2016/429. 3. W przypadku wydania rozporządzenia na podstawie ust. 2 Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii listę zakładów, które spełniają wymagania równoważne wymogom określonym w części 9 załącznika I do rozporządzenia 2019/2035, znajdujących się w państwach trzecich i na terytoriach, z których można wprowadzać gatunki lub kategorie zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
			Art. 80. 1. Zwierzęta lub materiał biologiczny, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 79 ust. 2 nie zostały określone wymagania w zakresie zdrowia zwierząt odnośnie do wprowadzania do Unii Europejskiej, mogą być wprowadzane z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli:	

				1) Główny Lekarz Weterynarii wydał pozwolenie na ich wprowadzenie; 2) przesyłka zwierząt lub materiału biologicznego są zaopatrzone w oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego lub terytorium, z którego są wysyłane te zwierzęta lub ten materiał biologiczny. 2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest udzielane, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, jeżeli: 1) ten podmiot lub zakład, za który ten podmiot odpowiada, znajdują się pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej; 2) zwierzęta objęte tym pozwoleniem nie stanowią zagrożenia epidemiologicznego. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się nie później niż 30 dni przed dniem zamierzonego wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki zwierząt lub materiału biologicznego określonych w ust. 1. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu; 2) wskazanie gatunku lub kategorii zwierząt, planowanego wykorzystania zwierząt oraz – jeżeli jest to możliwe – wieku, płci i liczby wprowadzanych zwierząt, a w przypadku materiału biologicznego – typu i rodzaju materiału biologicznego oraz jego przeznaczenia; 3) rodzaj zakładu i rodzaj produkcji w miejscu pochodzenia i przeznaczenia zwierząt lub materiału biologicznego; 4) planowane miejsce przeznaczenia zwierząt lub materiału biologicznego; 5) nazwę państwa lub terytorium pochodzenia zwierząt lub materiału biologicznego; 6) nazwę organu, który sprawuje nadzór nad zakładem, z którego pochodzą zwierzęta lub z którego pochodzi materiał biologiczny; 7) wskazanie punktu kontroli granicznej i zamierzonego terminu wprowadzenia do tego punktu kontroli granicznej zwierząt lub materiału biologicznego. 5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dowód uiszczenia opłaty za rozpatrzenie tego wniosku w wysokości określonej w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej. 6. Świadectwo, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:	

				1) zawiera potwierdzenie spełnienia wymagań określonych w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz numer i datę wydania tego pozwolenia; 2) jest sporządzane co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub w innym miejscu niż punkt kontroli granicznej. 7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera określenie wymagań zgodnie z art. 234 ust. 1 rozporządzenia 2016/429. 8. Główny Lekarz Weterynarii, udzielając pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, bierze pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i art. 236 rozporządzenia 2016/429.	
Art. 235	Komisja, ustanawiając w aktach delegowanych, o których mowa w art. 234 ust. 2, wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii poszczególnych gatunków i kategorii zwierząt, uwzględnia następujące kwestie: a) choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), i nowo występujące choroby; b) status zdrowotny Unii w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), i do nowo występujących chorób; c) gatunki umieszczone w wykazie w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), i do nowo występujących chorób; d) wiek i płeć danych zwierząt; e) pochodzenie danych zwierząt; f) rodzaj danego zakładu i rodzaj produkcji w miejscu pochodzenia i przeznaczenia; g) planowane miejsce przeznaczenia; h) planowane wykorzystanie danych zwierząt; i) środki zmniejszające ryzyko wprowadzone w państwach trzecich lub na terytoriach pochodzenia lub tranzytu lub wprowadzone po przybyciu danych zwierząt na terytorium Unii; j) wymagania w zakresie zdrowia zwierząt mające zastosowanie do przemieszczania tych zwierząt w obrębie terytorium Unii;	N			

	k) inne czynniki epidemiologiczne; l) normy handlu międzynarodowego w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące gatunków i kategorii tych zwierząt.				
Art. 236	Komisja, ustanawiając w aktach delegowanych, o których mowa w art. 234 ust. 2, wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, uwzględnia następujące kwestie: a) choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), i nowo występujące choroby; b) status zdrowotny zwierząt, od których pozyskano materiał biologiczny lub od których pozyskano produkty pochodzenia zwierzęcego oraz status zdrowotny Unii w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), oraz nowo występujących chorób; c) typ i rodzaj danego materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego, obróbkę, metody przetwarzania i inne środki zmniejszające ryzyko, które zastosowano w miejscu pochodzenia, miejscu wysyłki lub w miejscu przeznaczenia; d) rodzaj zakładu i rodzaj produkcji w miejscu pochodzenia i przeznaczenia; e) planowane miejsce przeznaczenia; f) przeznaczenie danego materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego; g) wymagania w zakresie zdrowia zwierząt mające zastosowanie do przemieszczania w obrębie terytorium Unii danego materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego; h) inne czynniki epidemiologiczne; i) normy handlu międzynarodowego w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące danego materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego.	N			
Art. 237	1. Państwa członkowskie zezwalają na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, wyłącznie pod warunkiem, że przesyłkom takim towarzyszy co najmniej jeden z następujących dokumentów: a) świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium miejsca pochodzenia, o ile nie przewidziano odstępstwa w ust. 4 lit. a);	T	Art. 98 ust. 1 pkt 78	Art. 98. 1. Kto: [...] 78) wprowadzając do Unii Europejskiej zwierzęta lub produkty, podczas ich transportu nie wprowadza środków określonych w art. 242 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 242 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii	

b) deklaracje lub inne dokumenty, o ile są one wymagane zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie ust. 4 lit. b). 2. Państwa członkowskie nie zezwalają na wprowadzenie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w ust. 1 lit. a), nie zostało sprawdzone i podpisane przez urzędownego lekarza weterynarii w państwie trzecim lub na terytorium zgodnie z wymaganiami certyfikacji równoważnymi wymaganiami określonym w art. 149 ust. 3 lub art. 216 ust. 3 i w przepisach przyjętych na podstawie art. 149 ust. 4 lub art. 216 ust. 4. 3. Państwa członkowskie zezwalają na zastąpienie towarzyszących świadectw zdrowia zwierząt, o których mowa w ust. 1, elektronicznymi świadectwami zdrowia zwierząt, które są wygenerowane, obsługiwane i przekazywane za pośrednictwem systemu TRACES, jeżeli takie elektroniczne świadectwa zdrowia zwierząt: a) zawierają wszystkie informacje, które świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, powinno zawierać zgodnie z art. 238 ust. 1 i przepisami przyjętymi na podstawie art. 238 ust. 3; b) zapewniają identyfikowalność przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i danych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz łączą te przesyłki z elektronicznym świadectwem zdrowia zwierząt. 4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) odstępstw od wymagań w zakresie świadectw zdrowia zwierząt, o których mowa w ust. 1 lit. a) i ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, oraz w przepisach szczególnych dotyczących certyfikacji zdrowia zwierząt odnośnie do tych przesyłek, jeżeli dane przesyłki stwarzają nieistotne ryzyko dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego w Unii ze względu na co najmniej jeden z następujących czynników: (i) gatunki i kategorie zwierząt, materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego; (ii) metody utrzymywania i rodzaje produkcji danych zwierząt, danego materiału biologicznego i danych produktów pochodzenia zwierzęcego; (iii) ich planowane wykorzystanie lub przeznaczenie; (iv) alternatywne środki zmniejszające ryzyko wprowadzone w państwach trzecich lub na terytoriach miejsca pochodzenia lub tranzytu, lub wprowadzone po ich przybyciu na terytorium Unii, które zapewniają ochronę zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w		Europejskiej wydanymi na podstawie art. 242 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,	

	Unii równoważną ochronie przewidzianej niniejszym rozporządzeniem; (v) udzielenie przez zainteresowane państwo trzecie lub terytorium gwarancji zgodności z wymaganiami dotyczącymi wprowadzania do Unii, wykazane w inny sposób niż za pomocą świadectwa zdrowia zwierząt; b) przepisy ustanawiające wymaganie, aby przesyłkom zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego wprowadzanym do Unii towarzyszyły deklaracje lub inne dokumenty potrzebne do wykazania, że dane zwierzęta, dany materiał biologiczny i dane produkty pochodzenia zwierzęcego spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii, określone w przepisach przyjętych na podstawie art. 234 ust. 2.				
Art. 238	1. Świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 237 ust. 1 lit. a), zawiera co najmniej następujące informacje: a) imię i nazwisko lub nazwa i adres: (i) zakładu lub miejsca pochodzenia; (ii) zakładu lub miejsca przeznaczenia; (iii) w stosownych przypadkach – zakładów gromadzenia zwierząt lub przeznaczonych do odpoczynku danych zwierząt utrzymywanych; b) opis danych zwierząt, danego materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego; c) liczba lub ilość danych zwierząt, danego materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego; d) w stosownych przypadkach – identyfikacja i rejestracja danych zwierząt, danego materiału biologicznego lub danych produktów pochodzenia zwierzęcego; e) informacje potrzebne do wykazania, że dane zwierzęta, dany materiał biologiczny i dane produkty pochodzenia zwierzęcego spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii, określone w art. 229 i art. 234 ust. 1 oraz w przepisach przyjętych na podstawie art. 234 ust. 2 i art. 239. 2. Świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 237 ust. 1 lit. a), może zawierać inne informacje wymagane zgodnie z innymi przepisami Unii. 3. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy dotyczące: a) informacji, które mają być zawarte w świadectwie zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 237 ust. 1 lit. a), oprócz informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;	N			

	b) informacji, które mają być zawarte w deklaracjach lub innych dokumentach, o których mowa w art. 237 ust. 1 lit. b); c) wzorów formularzy świadectw zdrowia zwierząt, deklaracji i innych dokumentów, o których mowa w art. 237 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
	4. Do czasu ustanowienia przepisów w aktach wykonawczych, przyjętych zgodnie z ust.3, państwa członkowskie mogą, po przeprowadzeniu oceny ryzyka, stosować w odniesieniu do określonego gatunku i kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktu pochodzenia zwierzęcego przepisy krajowe, o ile te przepisy krajowe spełniają warunki określone w ust. 1.	T	Art. 79, art. 80	Art. 79. 1. Zwierzęta lub materiał biologiczny, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone wymagania, mogą być wprowadzane do Unii Europejskiej z państw trzecich lub terytoriów po spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia: 1) wymagania w zakresie zdrowia lub sposobu identyfikacji zwierząt odnośnie do poszczególnych gatunków lub kategorii zwierząt lub odnośnie do rodzaju materiału biologicznego przy wprowadzaniu do Unii Europejskiej: a) zwierząt, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone takie wymagania, z uwzględnieniem gatunku lub kategorii tych zwierząt lub ich przeznaczenia lub b) materiału biologicznego, dla którego w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 nie zostały określone takie wymagania, z uwzględnieniem rodzaju tego materiału lub jego przeznaczenia, 2) wymagania, jakim powinny odpowiadać świadectwa zdrowia zwierząt, w które zaopatruje się przesyłki zwierząt lub materiał biologiczny, sposób ich wystawiania i wzory tych świadectw, z uwzględnieniem gatunku lub kategorii tych zwierząt lub ich przeznaczenia lub z uwzględnieniem rodzaju materiału biologicznego lub jego przeznaczenia – mając na względzie stan bezpieczeństwa epidemiologicznego i epidemicznego państwa trzeciego, z którego są przywożone te zwierzęta lub ten materiał biologiczny, oraz biorąc pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i art. 236 rozporządzenia 2016/429. 3. W przypadku wydania rozporządzenia na podstawie ust. 2 Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie	

				internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii listę zakładów, które spełniają wymagania równoważne wymogom określonym w części 9 załącznika I do rozporządzenia 2019/2035, znajdujących się w państwach trzecich i na terytoriach, z których można wprowadzać gatunki lub kategorie zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 80. 1. Zwierzęta lub materiał biologiczny, dla których w przepisach rozporządzenia 2016/429 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/429 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 79 ust. 2 nie zostały określone wymagania w zakresie zdrowia zwierząt odnośnie do wprowadzania do Unii Europejskiej, mogą być wprowadzane z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli: 1) Główny Lekarz Weterynarii wydał pozwolenie na ich wprowadzenie; 2) przesyłka zwierząt lub materiału biologicznego są zaopatrzone w oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego lub terytorium, z którego są wysyłane te zwierzęta lub ten materiał biologiczny. 2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest udzielane, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, jeżeli: 1) ten podmiot lub zakład, za który ten podmiot odpowiada, znajdują się pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej; 2) zwierzęta objęte tym pozwoleniem nie stanowią zagrożenia epidemiologicznego. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się nie później niż 30 dni przed dniem zamierzonego wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki zwierząt lub materiału biologicznego określonych w ust. 1. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu; 2) wskazanie gatunku lub kategorii zwierząt, planowanego wykorzystania zwierząt oraz – jeżeli jest to możliwe – wieku, płci i liczby wprowadzanych zwierząt, a w przypadku materiału biologicznego – typu i rodzaju materiału biologicznego oraz jego przeznaczenia;	

				3) rodzaj zakładu i rodzaj produkcji w miejscu pochodzenia i przeznaczenia zwierząt lub materiału biologicznego; 4) planowane miejsce przeznaczenia zwierząt lub materiału biologicznego; 5) nazwę państwa lub terytorium pochodzenia zwierząt lub materiału biologicznego; 6) nazwę organu, który sprawuje nadzór nad zakładem, z którego pochodzą zwierzęta lub z którego pochodzi materiał biologiczny; 7) wskazanie punktu kontroli granicznej i zamierzonego terminu wprowadzenia do tego punktu kontroli granicznej zwierząt lub materiału biologicznego. 5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dowód uiszczenia opłaty za rozpatrzenie tego wniosku w wysokości określonej w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej. 6. Świadcstwo, o którym mowa w ust. 1 pkt 2: 1) zawiera potwierdzenie spełnienia wymagań określonych w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz numer i datę wydania tego pozwolenia; 2) jest sporządzane co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub w innym miejscu niż punkt kontroli granicznej. 7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera określenie wymagań zgodnie z art. 234 ust. 1 rozporządzenia 2016/429. 8. Główny Lekarz Weterynarii, udzielając pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, bierze pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i art. 236 rozporządzenia 2016/429.	
Art. 239	1. W przypadku niektórych szczególnych rodzajów wprowadzania zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego stosowanie art. 229 ust. 1 oraz art. 233 i 237 może nie być odpowiednie; w tym przypadku konieczne może być przyjęcie przez Komisję w drodze aktów delegowanych przepisów szczególnych, które będą uwzględniały szczególne ryzyko, miejsce ostatecznego przeznaczenia, rodzaj ostatecznego wykorzystania lub przeznaczenia i inne okoliczności. 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 264 akty delegowane dotyczące przepisów szczególnych, o których mowa w ust. 1	N			

niniejszego artykułu, odnośnie do odstępstw od wymagań określonych w art. 229 ust. 1, art. 233 i art. 237 oraz nakładające dodatkowe wymagania dotyczące wprowadzania do Unii: a) zwierząt: (i) przeznaczonych do cyrków, na imprezy, wystawy, prezentacje, pokazy, i do zakładów odizolowanych; (ii) przeznaczonych do wykorzystania do celów naukowych lub diagnostycznych; (iii) których miejsce ostatecznego przeznaczenia znajduje się poza Unią; (iv) pochodzących z Unii i przemieszczanych do państwa trzeciego lub na terytorium, a następnie przemieszczanych z powrotem do Unii z tego państwa trzeciego lub terytorium; (v) pochodzących z Unii i przewożonych przez państwo trzecie lub terytorium w drodze do innej części Unii; (vi) przeznaczonych do czasowego wypasu w pobliżu granic Unii; (vii) stwarzających nieistotne ryzyko dla statusu zdrowotnego zwierząt w Unii; b) produktów pochodzenia zwierzęcego: (i) przeznaczonych do użytku osobistego; (ii) do spożycia przez załogę i pasażerów w środkach transportu przybywających z państw trzecich lub terytoriów; c) materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego: (i) przeznaczonych do wykorzystania jako próbki handlowe; (ii) przeznaczonych do wykorzystania jako próbki badawcze i diagnostyczne; (iii) których miejsce ostatecznego przeznaczenia znajduje się poza Unią; (iv) pochodzących z Unii i przemieszczanych do państwa trzeciego lub na terytorium, a następnie przemieszczanych z powrotem do Unii z tego państwa trzeciego lub terytorium; (v) pochodzących z Unii i przewożonych przez państwo trzecie lub terytorium w drodze do innej części Unii; (vi) stwarzających nieistotne ryzyko dla statusu zdrowia zwierząt w Unii. W tych aktach delegowanych bierze się pod uwagę kwestie, o których mowa w art. 235 i 236. 3. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy: a) dotyczące wzorów formularzy świadectw zdrowia zwierząt, deklaracji i innych dokumentów dla kategorii zwierząt, materiału				

	biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu; b) wskazujące, w odniesieniu do produktów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, kody nomenklatury scalonej, o ile takie kody nie są wskazane w innych stosownych przepisach Unii. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 240	1. Podmioty, lekarze weterynarii, specjaliści ds. zdrowia zwierząt wodnych oraz specjaliści ds. zdrowia zwierząt, wprowadzając do Unii czynniki chorobotwórcze: a) wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia, by wprowadzenie do Unii tych czynników chorobotwórczych nie stwarzało ryzyka dla zdrowia zwierząt ani dla zdrowia publicznego w Unii w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), i do nowo występujących chorób; b) wprowadzają odpowiednie środki zwalczania chorób i środki zapobiegawcze, aby zapewnić, by wprowadzenie tych czynników chorobotwórczych do Unii nie stwarzało ryzyka bioterroryzmu. Niniejszy ustęp stosuje się również do wszystkich innych osób fizycznych lub prawnych wprowadzających w sposób zamierzony takie czynniki do Unii. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych ustanawiających wymagania dotyczące wprowadzania do Unii czynników chorobotwórczych; akty te dotyczą: a) opakowania czynników chorobotwórczych; b) innych środków zmniejszających ryzyko, wymaganych do celów zapobiegania uwolnieniu i rozprzestrzenianiu się czynników chorobotwórczych.	N			
Art. 241	1. Państwa członkowskie wprowadzają środki w celu ograniczenia wprowadzania do Unii przesyłek materiału roślinnego w przypadku niekorzystnej sytuacji pod względem chorób w państwach trzecich lub na terytoriach w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), lub nowo występujących chorób, jeżeli jest to wymagane na podstawie przepisów przyjętych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. 2. Komisja jest upoważniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określających: a) wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii materiału roślinnego, który stanowi drogę przenoszenia chorób umieszczonych w wykazie lub nowo występujących chorób;	T	Art. 40	Art. 40. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wynika obowiązek lub możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie, właściwy organ lub urzędowego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie zwalczania chorób lub zapobiegania chorobom, określi, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowych lekarzy weterynarii lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub 2) nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z takich przepisów, w tym wprowadzane przez dany organ Inspekcji Weterynaryjnej	

	b) wymagania odnośnie do: (i) certyfikacji zdrowia zwierząt, z uwzględnieniem przepisów określonych w art. 237 ust. 1 lit. a) oraz art. 237 ust. 2 i 3; lub (ii) deklaracji i innych dokumentów, z uwzględnieniem przepisów określonych w art. 237 ust. 1 lit. b). 3. Komisja ustanawia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt, o których mowa w ust. 2, w oparciu o następujące kryteria: a) czy choroba umieszczona w wykazie lub nowo występująca choroba, która może być przenoszona za pośrednictwem materiału roślinnego, stanowi poważne ryzyko dla zdrowia zwierząt lub dla zdrowia ludzi w Unii; b) prawdopodobieństwo, że zwierzęta należące do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do określonej choroby umieszczonej w wykazie lub nowo występującej choroby bezpośrednio lub pośrednio zetkną się z materiałem roślinnym, o którym mowa w ust. 2; c) dostępność i skuteczność alternatywnych środków zmniejszających ryzyko w odniesieniu do materiału roślinnego, które mogą wyeliminować lub ograniczyć do minimum ryzyko przeniesienia choroby, o którym mowa w lit. a). 4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy wskazujące, w odniesieniu do materiału roślinnego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, kody nomenklatury scalonej, o ile takie kody nie są wskazane w innych stosownych przepisach Unii. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.			– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w tym zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego, a zwłaszcza zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z występowania chorób, ograniczenie lub eliminowanie takich zagrożeń.	
Art. 242	1. Podmioty, które wprowadzają do Unii zwierzęta i produkty, wprowadzają podczas transportu odpowiednie i niezbędne środki zapobiegania chorobom podczas transportu, jak przewidziano w art. 125 ust. 1 i art. 192 ust. 1. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących: a) wymagań szczególnych w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących wprowadzania do Unii: (i) środków transportu zwierząt i produktów; (ii) sprzętu, materiałów opakowaniowych lub wody służącej do transportu zwierząt i produktów lub paszy i zielonki, które mogą przenosić choroby zwierząt; b) wymagań odnośnie do: (i) certyfikacji zdrowia zwierząt, z uwzględnieniem przepisów określonych w art. 237 ust. 1 lit. a) oraz w ust. 2 i 3; lub	N			

	(ii) deklaracji i innych dokumentów, z uwzględnieniem przepisów określonych w art. 237 ust. 1 lit. b). 3. Komisja ustanawia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku niekorzystnej sytuacji w zakresie choroby w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), lub do nowo występujących chorób, które stwarzają poważne ryzyko dla zdrowia zwierząt i ludzi w Unii, jeżeli sytuacja ta występuje w: a) sąsiednim państwie trzecim lub na sąsiednim terytorium; b) państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia; c) państwie trzecim tranzytu lub na terytorium tranzytu. 4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy wskazujące, w odniesieniu do towarów, o których mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, kody nomenklatury scalonej, o ile takie kody nie są wskazane w innych stosownych przepisach Unii. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2.				
Art. 243	1. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby wywóz i powrotny wywóz z Unii zwierząt i produktów do państwa trzeciego lub na terytorium odbywał się zgodnie z określonymi w części IV (art. 84–228) przepisami dotyczącymi przemieszczania zwierząt i produktów między państwami członkowskimi, uwzględniając status zdrowotny zwierząt w państwie trzecim lub na terytorium miejsca przeznaczenia lub w ich odpowiednich strefach lub kompartmentach, w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. d), oraz do nowo występujących chorób.	N			
	2. W drodze odstępstwa od ust. 1, na wniosek właściwego organu państwa trzeciego lub terytorium przywożącego dane zwierzęta i produkty, lub jeżeli stanowią tak procedury prawne lub administracyjne obowiązujące w tym państwie trzecim lub na tym terytorium, wywóz i powrotny wywóz z Unii mogą odbywać się zgodnie z procedurami obowiązującymi w tym państwie trzecim lub na tym terytorium, pod warunkiem że taki wywóz i powrotny wywóz nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 2	Art 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: [...] 2) rozpatrywania wniosku, o którym mowa w art. 243 ust. 2 rozporządzenia 2016/429,	
	3. Jeżeli mają zastosowanie umowy dwustronne zawartej między Unią a państwem trzecim lub terytorium, zwierzęta i produkty wywożone z	N			

	Unii do tego państwa trzeciego lub na to terytorium są zgodne z tymi przepisami.				
Art. 244 - 256				Cześć VI rozp. 2016/429 – przepisy dot. niehandlowego przemieszczania zwierząt domowych towarzyszących podróżnym będą obowiązywały dopiero od kwietnia 2026 r. więc zostaną wykonane odrębnym aktem prawnym. Do tego czasu stosuje się przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28/06/2013, str. 1), które zostały wykonane w ust. z dnia 11 marca 2004 r. .o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym	
Art. 257	1. W przypadku wystąpienia ogniska choroby umieszczonej w wykazie lub nowo występującej choroby lub w przypadku wystąpienia zagrożenia, które może stwarzać poważne ryzyko dla zdrowia zwierząt lub dla zdrowia publicznego, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym to nastąpiło, w zależności od powagi sytuacji i od danej choroby lub zagrożenia, niezwłocznie wprowadza co najmniej jeden z następujących środków nadzwyczajnych, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się choroby lub zagrożenia: a) w przypadku chorób umieszczonych w wykazie: (i) o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) – środki zwalczania chorób określone w części III tytuł II rozdział 1 (art. 53–71); (ii) o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) – środki zwalczania chorób określone w art. 72–75 i art. 77-81 w części III tytuł II rozdział 2; (iii) o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. c) – środki zwalczania chorób określone w art. 76–78 i 80 oraz 82 w części III tytuł II rozdział 2; b) w przypadku nowo występujących chorób i zagrożeń: (i) ograniczenia przemieszczania zwierząt i produktów pochodzą-cych z zakładów lub, w stosownych przypadkach, z obszarów objętych ograniczeniami lub kompartmentów, w których wystąpiło ognisko choroby lub zagrożenie, i ograniczenia dotyczące środków transportu i innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z tymi zwierzętami lub produktami; (ii) kwarantannę zwierząt i izolację produktów;	T	Art. 28 ust. 3, art. 83-86 Art. 28. [...] 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c. Art. 83. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza, w drodze decyzji, środki nadzwyczajne określone w tych przepisach. 2. Decyzje o wprowadzeniu środków nadzwyczajnych określonych w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429 podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Art. 84. 1. Środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. 2. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1. Art. 85. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków nadzwyczajnych, o		

(iii) nadzór i środki dotyczące identyfikowalności; (iv) wszelkie stosowne nadzwyczajne środki zwalczania chorób określone w części III tytuł II rozdział 1 (art. 53–71); c) inne środki nadzwyczajne, które właściwy organ uzna za odpowiednie do celów skutecznego i efektywnego opanowywania rozprzestrzeniania się choroby lub zagrożenia oraz zapobiegania takiemu rozprzestrzenianiu się.			których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej: 1) określenie choroby; 2) określenie obszaru objętego ograniczeniami; 3) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków nadzwyczajnych. 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429. 4. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyła na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3. Art. 86. Minister właściwy do spraw rolnictwa, gdy jest konieczne wprowadzenie środków nadzwyczajnych w przypadku, o którym mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429 – mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.	
2. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, informuje Komisję i inne państwa członkowskie: a) natychmiast o wystąpieniu ogniska choroby lub zagrożenia, o których mowa w ust. 1; b) niezwłocznie o środkach nadzwyczajnych wprowadzonych na podstawie ust. 1.	T	Art. 5 ust. 2 pkt 1 Art. 11 ust. 7	Art. 5. [...] 2. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu dotyczące: 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, rejestrów oraz wykazów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1; Art. 11. [...]	

				7. Główny Lekarz Weterynarii: 1) przechowuje informacje otrzymane zgodnie z ust. 5 i dokonuje ich analizy; 2) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 19 i art. 20 rozporządzenia 2016/429 oraz w art. 3, art. 4 i art. 11 rozporządzenia 2020/2002; 3) informuje, wykonując postanowienia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, właściwe organizacje międzynarodowe o występowaniu chorób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw rolnictwa o wyznaczeniu pierwotnego ogniska choroby; 5) powiadamia Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o: a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.	
Art. 258	1. Właściwy organ państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym wystąpiło ognisko choroby lub zagrożenie, o których mowa w art. 257 ust. 1, w zależności od powagi sytuacji i od danej choroby lub zagrożenia, wprowadza jeden lub więcej środków nadzwyczajnych, o których mowa w art. 257 ust. 1, jeżeli wykryje na swoim terytorium zwierzęta lub produkty z państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 257 ust. 1, lub środki transportu lub inne przedmioty, które mogły mieć kontakt z takimi zwierzętami i produktami. 2. W przypadku wystąpienia poważnego ryzyka właściwy organ, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może – do czasu przyjęcia przez Komisję środków nadzwyczajnych zgodnie z art. 259 – wprowadzić tymczasowo środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1, w zależności od powagi sytuacji w odniesieniu do zwierząt lub produktów pochodzących z zakładów lub innych miejsc, lub, w stosownych przypadkach, z obszarów objętych ograniczeniami w państwie członkowskim, gdzie wystąpiła choroba lub zagrożenie, o których mowa w art. 257 ust. 1, lub w odniesieniu	T	Art. 28, art. 83-86	Art. 28. 1. W przypadku konieczności wprowadzenia środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, na obszarze przekraczającym obszar właściwości powiatowego lekarza weterynarii, powiatowy lekarz weterynarii informuje o tym niezwłocznie właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej: 1) określenie choroby; 2) określenie obszaru zagrożonego lub obszaru objętego ograniczeniami; 3) uzasadnienie podjęcia środków zwalczania choroby. 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki zwalczania chorób określone w przepisach, o których mowa w	

	do środków transportu lub innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z takimi zwierzętami.		art. 1 pkt 1 lit. a–c, oraz środki nadzwyczajne wprowadzane w przypadku, o którym mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429. 4. Środkami zwalczania chorób określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzanymi zgodnie z ust. 3, są w szczególności: 1) określenie obszaru, na którym występuje choroba lub zagrożenie jej wystąpienia, oraz sposób oznakowania tego obszaru; 5) zakaz utrzymywania, chowu lub hodowli zwierząt z gatunków podatnych na chorobę; 6) czasowy zakaz dokarmiania zwierząt łownych; 7) ograniczenie przemieszczania albo zakaz przemieszczania zwierząt niektórych gatunków, zwłok zwierzęcych, produktów lub pasz i innych przedmiotów, które mogą spowodować rozprzestrzenianie się choroby; 8) nakaz zaopatrywania zwierząt lub produktów w świadectwa zdrowia wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii; 9) nakaz zgłaszania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez posiadaczy zwierząt miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków podatnych na chorobę; 10) nakaz przeprowadzenia zabiegów na zwierzętach, w tym szczepień; 11) nakaz oczyszczania, odkażania, deratyzacji i dezynsekcji miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów i pasz, a także oczyszczania i odkażania środków transportu; 12) nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym nakaz wykonania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich; 13) nakaz zgłaszania przez dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich przypadków padnięć lub podejrzenia wystąpienia choroby u określonych gatunków zwierząt lub nakaz dostarczania odstrzelonych zwierząt łownych do określonych miejsc; 14) nakaz zagospodarowania w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok	

				tych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od tych zwierząt; 15) nakaz: a) zamykania przez zarządców dróg publicznych przejść dla zwierząt znajdujących się w pasach drogowych lub b) wykonywania przez zarządców dróg publicznych przeszkód technicznych, w tym budowy, utrzymania lub usunięcia ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, lub c) wykładania przez zarządców dróg publicznych mat dezynfekcyjnych i ich utrzymywania po wyłożeniu w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używania urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję; 16) nakaz wykonania przez zarządców przejść granicznych określonych działań lub zastosowania na przejściach granicznych określonego sprzętu, urządzeń i materiałów; 17) nakaz podjęcia określonych działań w celu zabezpieczenia zakładu przed czynnikiem chorobotwórczym; 18) nakaz pobierania próbek do badań laboratoryjnych i określenie sposobu ich pobierania; 19) nakaz odłowu zwierząt dzikich i określenie sposobu jego przeprowadzenia oraz nakaz określonego postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia i zagospodarowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; 20) nakaz określonego sposobu postępowania przez podmioty prowadzące odłów zwierząt łownych lub wylapywanie bezdomnych zwierząt z odłowionymi lub wylapanymi zwierzętami; 21) nakaz poszukiwania, zbierania, usuwania lub unieszkodliwiania padłych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009; 22) nakaz przewozu zwierząt lub transportu zwłok zwierzęcych przez przewoźników lub podmioty zajmujące się transportem zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc; 23) nakaz wykonywania na określonym obszarze ogrodzeń ograniczających lub zatrzymujących migrację	

				zwierząt z terenów leśnych przez właściwego nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe; 24) nakaz zastosowania określonej technologii przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji produktów lub pasz; 25) nakaz utrzymywania zwierząt, w tym ich karmienia lub pojenia, w określony sposób; 26) nakaz dokumentowania w określony sposób przeprowadzenia określonych czynności, w tym oczyszczania, odkażania, deratyzacji lub dezynsekcji; 27) nakaz oznakowania w określony sposób zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. 5. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 13 i 14, pkt 15 lit. c oraz pkt 16, 21 i 24, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów. 6. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 4 pkt 12, 19 i 21–23, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów. 7. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, w zakresie niezbędnym do jego wykonania nie stosuje się nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 8. W przypadku wydania nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 21, na obszarze parku narodowego, ten nakaz wykonuje dyrektor parku narodowego jako organ ochrony przyrody wyznaczony zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. 9. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją nakazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 23, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567 i ...) ze względu na wyczerpanie się tych środków. 10. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429	

				wojewoda uchyla na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3. Art. 83. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza, w drodze decyzji, środki nadzwyczajne określone w tych przepisach. 2. Decyzje o wprowadzeniu środków nadzwyczajnych określonych w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429 podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Art. 84. 1. Środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, powiatowy lekarz weterynarii wprowadza na obszarze swojej właściwości w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. 2. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 powiatowy lekarz weterynarii uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1. Art. 85. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku konieczności wprowadzenia środków nadzwyczajnych, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429, na obszarze przekraczającym obszar jego właściwości niezwłocznie informuje o tym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej: 1) określenie choroby; 2) określenie obszaru objętego ograniczeniami; 3) uzasadnienie wprowadzenia określonych środków nadzwyczajnych. 3. Wojewoda w przypadku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wprowadza, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/429. 4. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 wojewoda uchyla na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3.	

	3. Państwo członkowskie może wprowadzić środki, o których mowa w art. 257 ust. 1, w przypadku wystąpienia w państwie trzecim lub na terytorium graniczącym z Unią ogniska choroby, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), lub nowo występującej choroby w takim państwie trzecim lub na takim terytorium, o ile środki te są niezbędne do zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby na terytorium Unii. 4. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, i właściwy organ państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 3, informują Komisję i inne państwa członkowskie: a) natychmiast o wystąpieniu ogniska choroby lub zagrożenia, o których mowa w ust. 1; b) niezwłocznie o środkach nadzwyczajnych wprowadzonych na podstawie ust. 1 i 2.	T	Art. 5 ust. 2 pkt 1, art. 86	Art. 86. Minister właściwy do spraw rolnictwa, gdy jest konieczne wprowadzenie środków nadzwyczajnych w przypadku, o którym mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429 – mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby. Art. 5 ust. 2. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu dotyczące: 1) przekazywania i udostępniania Komisji Europejskiej i organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, danych, sprawozdań, raportów, rejestrów oraz wykazów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1; Art. 86. Minister właściwy do spraw rolnictwa, gdy jest konieczne wprowadzenie środków nadzwyczajnych w przypadku, o którym mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części może wprowadzić, w drodze rozporządzenia: 1) podział terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszary objęte ograniczeniami i obszary wolne od choroby, 2) środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/429 – mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się choroby.	
Art. 259	1. W przypadku wystąpienia ogniska choroby lub zagrożenia, o których mowa w art. 257 ust. 1, oraz w przypadku wprowadzenia przez właściwe organy państw członkowskich środków nadzwyczajnych zgodnie z art. 257 ust. 1 i art. 258 ust. 1, 2 i 3 Komisja ocenia sytuację i wprowadzone środki nadzwyczajne oraz	N			

	przyjmuje w drodze aktów wykonawczych jeden lub więcej środków nadzwyczajnych określonych w art. 257 ust. 1 w odniesieniu do danych zwierząt i produktów oraz środków transportu i innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z tymi zwierzętami lub produktami, w jednym z następujących przypadków: a) Komisja nie została poinformowana o środkach wprowadzonych na podstawie art. 257 ust. 1 oraz art. 258 ust. 1, 2 i 3; b) Komisja uważa, że środki wprowadzone na podstawie art. 257 ust. 1 oraz art. 258 ust. 1, 2 i 3 są nieodpowiednie; c) Komisja uważa, że należy zatwierdzić lub zastąpić środki wprowadzone przez właściwe organy państw członkowskich na podstawie art. 257 ust. 1 oraz art. 258 ust. 1, 2 i 3, aby uniknąć nieuzasadnionych zakłóceń w przemieszczaniu zwierząt i produktów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 2. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z poważnym ryzykiem rozprzestrzeniania się choroby lub zagrożenia, Komisja może przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z art. 266 ust. 3.				
Art. 260	Właściwy organ państwa członkowskiego, który dowie się o zwierzętach lub produktach pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium lub o środku transportu, lub o przedmiotach, które mogły mieć kontakt z takimi zwierzętami i produktami, stwarzającymi prawdopodobnie poważne ryzyko dla Unii ze względu na możliwość zakażenia lub skażenia chorobami umieszczonymi w wykazie, nowo występującymi chorobami lub zagrożeniami: a) niezwłocznie wprowadza co najmniej jeden z następujących środków nadzwyczajnych, które są niezbędne do zmniejszenia tego ryzyka, w zależności od powagi sytuacji: (i) zniszczenie danych zwierząt i danych produktów; (ii) kwarantanna zwierząt i izolacja produktów; (iii) nadzór i środki dotyczące identyfikowalności; (iv) w stosownych przypadkach – wszelkie środki zwalczania chorób, o których mowa w części III tytuł II rozdział 1 (art. 53–71); (v) inne środki nadzwyczajne, które właściwy organ uzna za odpowiednie do celów zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby lub zagrożenia do Unii;	T	Art. 87 ust. 1	Art. 87. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 260 rozporządzenia 2016/429, środki nadzwyczajne określone w art. 260 lit. a rozporządzenia 2016/429 wprowadza, w drodze decyzji: 1) graniczny lekarz weterynarii – w odniesieniu do przesyłek zwierząt lub produktów pochodzących z państw trzecich lub terytoriów lub środków transportu, lub innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z takimi przesyłkami i które znajdują się w miejscu objętym terytorialnym zakresem działania tego granicznego lekarza weterynarii; 2) powiatowy lekarz weterynarii – w odniesieniu do przesyłek zwierząt lub produktów pochodzących z państw trzecich lub terytoriów lub środków transportu, lub innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z takimi przesyłkami i które znajdują się w miejscu zlokalizowanym na obszarze właściwości tego powiatowego lekarza weterynarii.	
	b) natychmiast informuje Komisję i inne państwa członkowskie, za pośrednictwem systemu TRACES, o ryzyku związanym z danymi zwierzętami i produktami oraz o pochodzeniu tych zwierząt i	T	Art. 87 ust. 2	Art. 87 [...] 2. Graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii wykonują zadania właściwego organu określone w art. 260 lit. b rozporządzenia 2016/429.	

	produktów oraz niezwłocznie informuje o środkach nadzwyczajnych wprowadzonych zgodnie z lit. a).				
Art. 261	1. W przypadku gdy w państwie trzecim lub na terytorium występuje lub rozprzestrzenia się choroba umieszczona w wykazie, nowo występująca choroba lub zagrożenie, które prawdopodobnie stwarzają poważne ryzyko, lub jeżeli wymagają tego inne ważne względy zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, Komisja może w drodze aktu wykonawczego, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, przyjąć co najmniej jeden z następujących środków nadzwyczajnych, w zależności od powagi sytuacji: a) zawiesić wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt i produktów oraz środków transportu lub innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z takimi przesyłkami, a które mogą rozprzestrzeniać tę chorobę lub zagrożenie w Unii; b) ustanowić wymagania szczególne dotyczące wprowadzania do Unii zwierząt i produktów oraz środków transportu i innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z takimi zwierzętami i produktami, a które mogą rozprzestrzeniać tę chorobę lub zagrożenie w Unii; c) wprowadzić inne nadzwyczajne środki zwalczania chorób w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się takiej choroby lub zagrożenia do Unii. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 2. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z poważnym ryzykiem, po zasięgnięciu opinii danego państwa członkowskiego, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3.	T	Art. 88	Art. 88. 1. W przypadku określonym w art. 261 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 Główny Lekarz Weterynarii może wystąpić z wnioskiem do Komisji Europejskiej o przyjęcie środków nadzwyczajnych, o których mowa w tym przepisie. 2. W przypadku gdy Komisja Europejska nie przyjęła środków nadzwyczajnych w wyniku wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może tymczasowo wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 260 lit. a rozporządzenia 2016/429, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego.	
Art. 262	1. Jeżeli państwo członkowskie zwróciło się do Komisji o wprowadzenie środków nadzwyczajnych zgodnie z art. 261, a Komisja nie wprowadziła takich środków, to państwo członkowskie: a) do czasu przyjęcia środków nadzwyczajnych przez Komisję zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, może tymczasowo wprowadzić jeden lub więcej środków nadzwyczajnych, o których mowa w art. 260 lit. a), w odniesieniu do zwierząt i produktów oraz środków transportu i innych przedmiotów, które mogły mieć kontakt z takimi zwierzętami i produktami, pochodzących z państw trzecich lub terytoriów, o których mowa w art. 261 ust. 1, w zależności od powagi sytuacji na swoim terytorium;	N			

	b) niezwłocznie informuje Komisję i właściwe organy innych państw członkowskich o takich środkach nadzwyczajnych, podając przyczyny ich przyjęcia. 2. Komisja ocenia sytuację i środki nadzwyczajne wprowadzone przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz, w razie potrzeby, przyjmuje w drodze aktów wykonawczych jeden lub więcej środków nadzwyczajnych przewidzianych w art. 261. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 266 ust. 2. 3. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z poważnym ryzykiem Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 266 ust. 3.				
Art. 263	Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących zmian załącznika III, ograniczonych wyłącznie do uwzględnienia zmian w taksonomii.	N			
Art. 264	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Szczególnie ważne jest, by przed przyjęciem tych aktów delegowanych Komisja prowadziła konsultacje z ekspertami, w tym ekspertami z państw członkowskich. 3. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w: art. 3 ust. 5, art. 5 ust. 2 i 4, art. 14 ust. 3, art. 16 ust. 2, art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 3, art. 29, art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 2, art. 37 ust. 5, art. 39, art. 41 ust. 3, art. 42 ust. 6, art. 47, art. 48 ust. 3, art. 53 ust. 2, art. 54 ust. 3, art. 55 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 63, art. 64 ust. 4, art. 67, art. 68 ust. 2 i 3, art. 70 ust. 3, art. 72 ust. 2, art. 73 ust. 3, art. 74 ust. 4, art. 76 ust. 5, art. 77 ust. 2, art. 87 ust. 3, art. 94 ust. 3, art. 97 ust. 2, art. 101 ust. 3, art. 106 ust. 1, art. 109 ust. 2, art. 118 i 119, art. 122 ust. 1 i 2, art. 125 ust. 2, art. 131 ust. 1, art. 132 ust. 2, art. 135, art. 136 ust. 2, art. 137 ust. 2, art. 138 ust. 3, art. 139 ust. 4, art. 140, art. 144 ust. 1, art. 146 ust. 1, art. 147, art. 149 ust. 4, art. 151 ust. 3, art. 154 ust. 1, art. 156 ust. 1, art. 160 ust. 1 i 2, art. 161 ust. 6, art. 162 ust. 4, art. 163 ust. 5, art. 164 ust. 2, art. 165 ust. 3, art. 166 ust. 3, art. 167 ust. 5, art. 168 ust. 3, art. 169 ust. 5, art. 176 ust. 4, art. 181 ust. 2, art. 185 ust. 5, art. 189 ust. 1, art. 192 ust. 2, art. 197 ust. 3, art. 200 ust. 3, art. 201 ust. 3, art. 203 ust. 2, art. 204 ust. 3, art. 205 ust. 2, art. 211 ust. 1,	N			

	art. 213 ust. 1, art. 214, art. 216 ust. 4, art. 218 ust. 3, art. 221 ust. 1, art. 222 ust. 3, art. 223 ust. 6, art. 224 ust. 3, art. 228 ust. 1, art. 230 ust. 3, art. 234 ust. 2, art. 237 ust. 4, art. 239 ust. 2, art. 240 ust. 2, art. 241 ust. 2, art. 242 ust. 2, art. 245 ust. 3, art. 246 ust. 3, art. 249 ust. 3, art. 252 ust. 1, art. 254, art. 263, art. 271 ust. 2, art. 272 ust. 2, art. 279 ust. 2 i art. 280 ust. 4 powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 20 kwietnia 2016 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 4. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu u Radzie, lub gdy – przed upływem tego terminu – zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady. 7. Komisja zapewnia, aby między przyjęciem odpowiednich pierwotnych aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 5, art. 14 ust. 3, art. 16 ust. 2, art. 20 ust. 3, art. 122 ust. 2, art. 164 ust. 2 i art. 228 ust. 1, a datą rozpoczęcia ich stosowania, upływał okres co najmniej sześciu miesięcy				
Art. 265	1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.	N			

	2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 264 ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt niezwłocznie po doręczeniu przez Parlament Europejski lub Radę decyzji o sprzeciwie.				
Art. 266	1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, w związku z jego art. 5 4. Komisja zapewnia, aby między przyjęciem odpowiednich pierwotnych aktów wykonawczych, o których mowa w art. 25 ust. 3, art. 120 i art. 228 ust. 2, a datą rozpoczęcia ich stosowania – w przypadku gdy te akty wykonawcze dotyczą wykonania art. 117 – upływał okres co najmniej sześciu miesięcy.	N			
Art. 267	1. Przy przetwarzaniu w państwach członkowskich danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie stosują przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE (1). 2. Do przetwarzania danych osobowych przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001	N			
Art. 268	TYTUŁ SANKCJE Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby przepisy te były wykonywane. Wprowadzone sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 22 kwietnia 2022 r., a następnie niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich zmianach mających wpływ na te przepisy.	T	Art. 98	Art. 98. 1. Kto: 1) będąc obowiązany do zapewnienia spełniania wymagań, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2, nie zapewnia spełnienia tych wymagań, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3, 2) będąc obowiązany do wprowadzenia środków bioasekuracji, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza tych środków lub wprowadza je niezgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b lub ust. 4 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 10 ust. 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5, 3) będąc osobą zawodowo zajmującą się zwierzętami w rozumieniu art. 4 pkt 26 rozporządzenia 2016/429, nie podejmuje w zakresie swoich kompetencji działań służących	

				zminimalizowaniu ryzyka rozprzestrzeniania się chorób w odniesieniu do zwierząt lub produktów, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 6, 4) będąc obowiązany do spełnienia wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 87 ust. 3, art. 94 ust. 3, art. 97 ust. 2, art. 176 ust. 4 lub art. 181 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie spełnia tych wymagań, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 3,8, 5) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 11 ust. 4 rozporządzenia 2016/429, nie udostępnia informacji określonych w tym przepisie lub udostępnia te informacje w niepełnym zakresie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4, 6) zajmując się czynnikami chorobotwórczymi do celów badań, edukacji, diagnostyki lub wytwarzania szczepionek i innych produktów biologicznych, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 16 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 5, 7) będąc obowiązany do zapewnienia przeprowadzania kontroli stanu zdrowia zwierząt, o której mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie zapewnia przeprowadzania tej kontroli zgodnie z tym przepisem lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4, 8) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z tymi przepisami lub niezgodnie z art. 10 ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6, 9) będąc obowiązany do wprowadzenia środków określonych w art. 55 ust. 1 lit. c–e, art. 72 ust. 1 lub art. 74 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 55 ust. 2 lub w art. 74 ust. 4 rozporządzenia 2016/429 w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 5, nie wprowadza tych środków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6,	

				10) będąc podmiotem świadczącym usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej, nie przekazuje informacji określonych w art. 11 ust. 2 lub przekazuje te informacje niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 8, 11) nie stosuje się do środków określonych w art. 20 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 6, 12) będąc podmiotem prowadzącym działalność w zakresie pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania produktów lub obrotu produktami lub będąc podmiotem dysponującym środkami materiałowymi i technicznymi, których udział jest niezbędny przy likwidacji chorób, nie współpracuje z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy opracowywaniu i realizacji planów gotowości, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 8, 13) nie stosuje się do środków zwalczania chorób określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, wprowadzonych w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 25 ust. 1, art. 83 ust. 1 lub art. 87 ust. 1 albo w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie art. 22 ust. 4, 5 lub 8, art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 84 ust. 1 lub art. 85 ust. 3 albo wprowadzonych w przepisach wydanych na podstawie art. 29 pkt 2, art. 86 pkt 2, art. 88 ust. 2 lub art. 89 albo w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 259 ust. 1, art. 261 ust. 1 lub art. 262 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 8, 14) utrudnia lub uniemożliwia realizację wydanych nakazów, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 12, 19, 21 lub 22 lub w art. 28 ust. 4 pkt 12, 19 i 21–23, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5, 15) utrudnia lub uniemożliwia realizację czynności lub działań wykonywanych w odniesieniu do zwierząt dzikich w związku ze zwalczaniem chorób, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5, 16) stosuje weterynaryjne produkty lecznicze niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 4, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 8, 17) przemieszcza zwierzęta utrzymywane lub produkty na obszarach objętych ograniczeniami bez zezwolenia, o którym mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub przemieszcza te zwierzęta utrzymywane lub te produkty	

			niezgodnie z instrukcjami, o których mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5, 18) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 19) będąc podmiotem prowadzącym zakład, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 84 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2, 20) będąc przewoźnikiem, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 87 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2, 21) będąc podmiotem określonym w art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2, 22) prowadzi zakład bez uzyskania zatwierdzeń, o których mowa w art. 94 ust. 1 lub art. 95 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8, 23) będąc podmiotem określonym w art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2, 24) będąc podmiotem prowadzącym zakład akwakultury, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 172 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w art. 68 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2, 25) prowadzi zakład lub grupę zakładów bez uzyskania zatwierdzeń, o których mowa w art. 176 ust. 1, art. 177, art. 178 lub art. 179 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8, 26) będąc podmiotem określonym w art. 180 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie określonym w art. 68 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2, 27) będąc obowiązany do prowadzenia, przechowywania lub udostępniania organom Inspekcji Weterynaryjnej dokumentacji określonej w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, nie prowadzi, nie przechowuje lub nie udostępnia tej dokumentacji lub ją	

				proceeds, stores or makes available in contravention of the provisions, is liable to a fine of 0,1 to 4, 28) moves animals, of which the subject is art. 124 ust. 1 of the Regulation 2016/429, or to the slaughter without compliance or with violation of requirements specified in art. 124 of the Regulation 2016/429 or in provisions of the European Union issued on the basis of art. 125 ust. 2 of the Regulation 2016/429, is liable to a fine of 0,2 to 6, 29) transporting animals, of which the subject is art. 125 ust. 1 of the Regulation 2016/429, does not introduce products specified in art. 125 ust. 1 of the Regulation 2016/429 or in provisions of the European Union issued on the basis of art. 125 ust. 2 of the Regulation 2016/429 or introduces these products in contravention of the provisions, is liable to a fine of 0,2 to 4, 30) moves to another Member State animals, of which the subject is art. 126 ust. 1 of the Regulation 2016/429, without compliance or with violation of requirements specified in art. 126 ust. 1 of the Regulation 2016/429 or in provisions of the European Union issued on the basis of art. 131 ust. 1, art. 136 ust. 2, art. 137 ust. 2, art. 140, art. 141, art. 144 ust. 1, art. 147 or art. 151 ust. 3 or 4 of the Regulation 2016/429, is liable to a fine of 0,3 to 6, 31) being obliged to introduce products, of which the subject is art. 126 ust. 2 of the Regulation 2016/429, does not introduce these products, is liable to a fine of 0,3 to 6, 32) taking from another Member State to the slaughter or to the slaughterhouse animals, of which the subject is art. 127 ust. 1 of the Regulation 2016/429, does not perform obligations specified in art. 127 of the Regulation 2016/429 or performs these obligations in contravention of the provision, is liable to a fine of 0,1 to 5, 33) moves without permission animals, of which the subject is art. 128 of the Regulation 2016/429, in the case, of which the subject is in this provision, is liable to a fine of 0,3 to 6, 34) moves through the territory of another Member State animals, of which the subject is art. 129 of the Regulation 2016/429, designated for export to the third country or to the territory without compliance or with violation of	

				wymagań określonych w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 6, 35) będąc podmiotem prowadzącym rzeźnię, nie dokonuje uboju, o którym mowa w art. 132 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w terminie określonym w tym przepisie lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 132 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4, 36) będąc podmiotem zajmującym się gromadzeniem zwierząt, nie spełnia wymagań określonych w art. 134 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 135 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4, 37) przemieszcza zwierzęta, o których mowa w art. 138 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4, 38) przemieszcza zwierzęta, o których mowa w art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem odstępstw przyznanych na podstawie tego przepisu, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3, 39) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 152 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 152 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 154 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 40) przemieszcza do innego państwa członkowskiego zwierzęta dzikie, które są zwierzętami lądowymi, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 155 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 156 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 41) przemieszcza żubry, o których mowa w art. 76 ust. 1, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 76 ust. 1 lub 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 76 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 42) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie oznakowuje materiału biologicznego zgodnie z art. 121 rozporządzenia 2016/429, z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 122 ust. 1 lub 2 lub art. 123 rozporządzenia 2016/429 lub z	

				przepisami wydanymi na podstawie art. 78 ust. 1 lub oznakowuje ten materiał niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 3, 43) przemieszcza materiał biologiczny bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 157 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5, 44) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 158 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przyjmuje materiał biologiczny z zakładu w innym państwie członkowskim, nie wykonując obowiązków określonych w art. 158 rozporządzenia 2016/429 lub wykonując te obowiązki niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5, 45) przemieszcza do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy i świnie oraz materiał biologiczny zwierząt koniowatych i drobiu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 159 lub art. 161 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 160 lub art. 161 ust. 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5, 46) przemieszczając do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy i świnie oraz materiał biologiczny zwierząt koniowatych i drobiu, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 163 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tym przepisem lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 163 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 3, 47) przemieszcza do innego państwa członkowskiego materiał biologiczny zwierząt, o których mowa w art. 164 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, inny niż materiał biologiczny zwierząt utrzymywanych z gatunków bydło, owce, kozy i świnie oraz materiał biologiczny zwierząt koniowatych i drobiu bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 164 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 164 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5, 48) przemieszcza materiał biologiczny do celów naukowych bez zezwolenia, o którym mowa w art. 165 ust.	

				1 rozporządzenia 2016/429, lub bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w tym zezwoleniu, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4, 49) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w art. 166 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 166 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5, 50) przemieszczając na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub do innego państwa członkowskiego produkty pochodzenia zwierzęcego, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesylek tych produktów pochodzenia zwierzęcego w świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 167 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, określonych w art. 167 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 167 ust. 5 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6, 51) przemieszczając do innego państwa członkowskiego produkty pochodzenia zwierzęcego, nie dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 169 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub dokonuje tego powiadomienia niezgodnie z tym przepisem lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 169 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 52) przemieszcza zwierzęta wodne bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 191 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 53) przemieszczając lub transportując zwierzęta wodne, nie wprowadza środków określonych w art. 191 ust. 1 lub 3 lub art. 192 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 192 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 54) wykorzystuje zwierzęta wodne niezgodnie z art. 193 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 55) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w art. 194 rozporządzenia 2016/429, nie	

				wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tym przepisem, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 5, 56) przemieszcza przez terytorium innego państwa członkowskiego zwierzęta akwakultury przeznaczone na wywóz do państwa trzeciego lub na terytorium bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 195 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5, 57) przemieszcza zwierzęta wodne z zakładu akwakultury lub ze środowiska naturalnego do innego zakładu akwakultury lub uwalnia te zwierzęta wodne do środowiska naturalnego bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 196 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5, 58) przemieszcza zwierzęta wodne z zakładu akwakultury lub ze środowiska naturalnego do innego zakładu akwakultury lub uwalnia te zwierzęta wodne do środowiska naturalnego w przypadku, o którym mowa w art. 196 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5, 59) przemieszcza zwierzęta akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 197 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 197 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6, 60) przemieszcza zwierzęta akwakultury w przypadku, o którym mowa w art. 198 rozporządzenia 2016/429, bez zezwolenia, o którym mowa w tym przepisie, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6, 61) uwalnia zwierzęta wodne do środowiska naturalnego, o którym mowa w art. 199 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym przepisie, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 78 ust. 2 pkt 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6, 62) przemieszcza zwierzęta dzikie, które są zwierzętami wodnymi w przypadku, o którym mowa w art. 200 ust. 1 lub 2	

				rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tych przepisach lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 200 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6, 63) przemieszcza żywe zwierzęta akwakultury przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 201 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 201 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3, 64) przemieszcza żywe zwierzęta dzikie, które są zwierzętami wodnymi, przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 202 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 202 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3, 65) przemieszcza żywe zwierzęta wodne, o których mowa w art. 202 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, przeznaczone do spożycia przez ludzi bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 202 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 202 ust. 3 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 6, 66) przemieszcza zwierzęta wodne do odizolowanego zakładu akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w art. 203 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 203 ust. 2 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 6, 67) przemieszcza zwierzęta wodne do celów naukowych bez zezwolenia, o którym mowa w art. 204 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w tym zezwoleniu lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5, 68) przemieszczając zwierzęta wodne, o których mowa w art. 205 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wprowadza środków, o których mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2,	

				69) przemieszcza zwierzęta wodne, o których mowa w art. 205 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 205 ust. 2 lub art. 206 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2, 70) przemieszcza zwierzęta akwakultury bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 208 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 ust. 1 lit. b lub c lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6, 71) przemieszcza zwierzęta wodne inne niż zwierzęta akwakultury w przypadku, o którym mowa w art. 209 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym przepisie lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6, 72) przemieszcza zwierzęta wodne inne niż zwierzęta akwakultury przeznaczone do zakładu akwakultury lub do uwolnienia do środowiska naturalnego bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 208 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 211 lub art. 214 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6, 73) przemieszczając zwierzęta akwakultury do innego państwa członkowskiego, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych zwierząt akwakultury w deklarację, o której mowa w 218 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, określonych w art. 218 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 218 ust. 3 lub 4 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6, 74) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 219 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 219 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 221 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 75) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w art. 222 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art.	

				222 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5, 76) przemieszczając produkty pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 223 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia przesyłek tych produktów pochodzenia zwierzęcego w świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w tym przepisie, określonych w art. 223 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 223 ust. 6 rozporządzenia 2016/429 lub wykonuje te obowiązki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6, 77) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 225 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, nie dokonuje tego powiadomienia lub dokonuje go niezgodnie z art. 225 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2016/429 lub z przepisami Unii Europejskiej wydany na podstawie art. 221 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 78) wprowadzając do Unii Europejskiej zwierzęta lub produkty, podczas ich transportu nie wprowadza środków określonych w art. 242 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 242 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami lub z przepisami Unii Europejskiej wydany na podstawie art. 242 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 79) będąc obowiązany do wykonania obowiązków określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 228 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/429, nie wykonuje tych obowiązków lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 5, 80) wprowadza do Unii Europejskiej zwierzęta, materiał biologiczny lub produkty pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w art. 229 rozporządzenia 2016/429, w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 234 ust. 2, art. 237 ust. 4 lub art. 239 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 79 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8,	

			81) wprowadza z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia zwierzęta lub materiał biologiczny, o których mowa w art. 80 ust. 1, bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 1, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym pozwoleniu lub w art. 80 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 8, 82) wprowadza z państw trzecich lub terytoriów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia zwierzęta określone w art. 81 ust. 1 bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa art. 81 ust. 1 pkt 1, lub bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w tym pozwoleniu lub w art. 81 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 5, 83) będąc podmiotem, o którym mowa w art. 82 ust. 1, nie zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii wprowadzenia przesyłki w terminie określonym w art. 82 ust. 1 pkt 1 lub nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o wykorzystaniu zwierząt do celów naukowych, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4, 84) wprowadzając do Unii Europejskiej czynniki chorobotwórcze, nie wprowadza środków określonych w art. 240 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 240 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub wprowadza te środki niezgodnie z tymi przepisami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8, 85) wprowadza do Unii Europejskiej materiał roślinny, o którym mowa w art. 241 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, bez zachowania lub z naruszeniem wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 241 ust. 2 lub 4 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do 4 – przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. 2. Kto, będąc lekarzem weterynarii: 1) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4,	

				2) nie przeprowadza kontroli stanu zdrowia zwierząt, o której mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, zgodnie z art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 lub zgodnie z przepisami Unii Europejskiej wydanymi na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2016/429, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 4, 3) stosuje weterynaryjne produkty lecznicze niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 4, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 do 8, 4) nie wydaje zaświadczenia o zaszczepieniu psa przeciwko wściekliznie ani nie dokonuje wpisu w paszporcie w przypadku, o którym mowa w art. 44 ust. 5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2, 5) nie prowadzi wykazu posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2, 6) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 44 ust. 8, w terminie określonym w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2 – przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.	
Art. 269	TYTUŁ III ŚRODKI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH 1. Oprócz tego, co wynika z innych przepisów niniejszego rozporządzenia, pozwalających państwom członkowskim na przyjmowanie środków krajowych, państwa członkowskie mogą stosować na swoich terytoriach dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki niż te, które są ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, w odniesieniu do: a) obowiązków w zakresie zdrowia zwierząt określonych w części I rozdział 3 (art. 10–17);	T	Art. 7	Art. 7. 1. Podmioty i posiadacze zwierząt domowych w ramach odpowiedzialności, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/429, zapewniają spełnienie wymagań lokalizacyjnych, zdrowotnych, higienicznych, sanitarnych, organizacyjnych, technicznych lub technologicznych zabezpieczających przed zagrożeniem epidemiologicznym, epidemicznym lub zapewniających właściwą jakość produktów, obejmujących co najmniej wymagania dotyczące: 1) stanu zdrowia zwierząt będących przedmiotem działalności lub wykorzystywanych do jej prowadzenia, w tym odnoszące się do badań potwierdzających ten stan oraz do określonych szczepień ochronnych, lub 2) zakładów, z których pochodzą zwierzęta będące przedmiotem działalności lub wykorzystywane do jej prowadzenia, lub 3) sposobu ustalania pochodzenia zwierząt będących przedmiotem działalności lub zwierząt, z których lub od których pozyskuje się produkty wytwarzane w ramach prowadzenia działalności, lub	

			4) obiektów budowlanych lub miejsc, w których prowadzi się działalność, lub osób wykonujących określone czynności w ramach prowadzonej działalności oraz zakresu takich czynności, lub 5) materiału biologicznego wytwarzanego w ramach prowadzonej działalności. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie przez podmioty i posiadaczy zwierząt domowych realizacji obowiązków w zakresie zdrowia zwierząt i bezpieczeństwa produktów w odniesieniu do danego rodzaju prowadzonej przez nie działalności i gatunku lub kategorii zwierząt oraz mając na względzie ochronę zdrowia publicznego.	
b) powiadamiania w państwach członkowskich, o którym mowa w art. 18;	T	Art. 10 ust. 1-3,7 pkt 2	Art. 10. 1. Obowiązek powiadamiania, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, dotyczy również: 1) chorób i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. b oraz c, i chorób określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 pkt 1 lit. a i pkt 2 innych niż choroby umieszczone w wykazie; 2) osób fizycznych lub osób prawnych mających kontakt ze zwierzętami, lekarzy weterynarii lub każdego, kto powziął informacje wskazujące na możliwość wystąpienia choroby; 3) każdego przypadku padnięcia bydła, owiec lub kóz. 2. Powiadomienie, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/429, kieruje się także do powiatowego lekarza weterynarii. 3. Powody, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a oraz b rozporządzenia 2016/429, obejmują w szczególności poronienie u bydła, świń, owiec i kóz, objawy neurologiczne u zwierząt, znaczną liczbę nagłych padnięć zwierząt, zmiany o charakterze krost, pęcherzy, nadżerek lub wybroczyn na skórze i błonach śluzowych zwierząt kopytnych. [...] 7. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia: 2) choroby inne niż choroby umieszczone w wykazie, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowi powiadamiania na zasadach określonych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429	

			– mając na względzie rozwój sytuacji epidemiologicznej, jak również ochronę zdrowia publicznego, w tym zdrowia zwierząt, oraz międzynarodowe wymagania sanitarno-weterynaryjne obowiązujące w zakresie przemieszczania zwierząt i produktów.	
		Art. 89	Art. 89. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do spraw określonych w art. 269 ust. 1: 1) lit. a–c rozporządzenia 2016/429, 2) lit. e rozporządzenia 2016/429 – w zakresie materiału biologicznego – dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe, o których mowa w tych przepisach, mając na względzie nieutrudnianie przemieszczania zwierząt i produktów między państwami członkowskimi.	
c) nadzoru, o którym mowa w części II rozdział 2 (art. 24–30);	T	Art. 89	Art. 89. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do spraw określonych w art. 269 ust. 1: 1) lit. a–c rozporządzenia 2016/429, 2) lit. e rozporządzenia 2016/429 – w zakresie materiału biologicznego – dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe, o których mowa w tych przepisach, mając na względzie nieutrudnianie przemieszczania zwierząt i produktów między państwami członkowskimi.	
d) rejestracji, zatwierdzania, prowadzenia dokumentacji i rejestrów określonych w części IV tytuł I rozdział 1 (art. 84–107) i w części IV tytuł II rozdział 1 (art. 172–190);	T	Art. 72	Art. 72. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do spraw określonych w art. 269 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2016/429, z wyłączeniem spraw dotyczących laboratoriów, dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe, o których mowa w tym przepisie, mając na względzie nieutrudnianie przemieszczania zwierząt i produktów między państwami członkowskimi.	
e) wymagań w zakresie identyfikowalności dotyczących utrzymywanych zwierząt lądowych i materiału biologicznego, określonych w części IV tytuł I rozdział 2 (art. 108–123).		Art. 89	Art. 89. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do spraw określonych w art. 269 ust. 1:	

				1) lit. a–c rozporządzenia 2016/429, 2) lit. e rozporządzenia 2016/429 – w zakresie materiału biologicznego – dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki krajowe, o których mowa w tych przepisach, mając na względzie nieutrudnianie przemieszczania zwierząt i produktów między państwami członkowskimi.	
	2. Środki krajowe, o których mowa w ust. 1, są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz: a) nie utrudniają przemieszczania zwierząt i produktów pomiędzy państwami członkowskimi; b) nie są niezgodne z przepisami, o których mowa w ust. 1	N			
Art. 270 ust. 1	CZĘŚĆ IX PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE Przepisy uchylające 1. Decyzje 78/642/EWG, 89/455/EWG i 90/678/EWG oraz dyrektywy 79/110/EWG, 81/6/EWG, 90/423/EWG, 92/36/EWG i 98/99/WE tracą moc.	N			
ust. 2	2. Następujące akty tracą moc z dniem 21 kwietnia 2021 r.: — dyrektywa 64/432/EWG, — dyrektywa 77/391/EWG, — dyrektywa 78/52/EWG, — dyrektywa 80/1095/EWG, — dyrektywa 82/894/EWG, — dyrektywa 88/407/EWG, — dyrektywa 89/556/EWG, — dyrektywa 90/429/EWG, — dyrektywa 91/68/EWG, — decyzja 91/666/EWG, — dyrektywa 92/35/EWG, — dyrektywa 92/65/EWG, — dyrektywa 92/66/EWG, — dyrektywa 92/118/EWG, — dyrektywa 92/119/EWG, — decyzja 95/410/WE, — dyrektywa 2000/75/WE, — decyzja 2000/258/WE, — dyrektywa 2001/89/WE, — dyrektywa 2002/60/WE, — dyrektywa 2002/99/WE, — dyrektywa 2003/85/WE, — rozporządzenie (WE) nr 21/2004,	N			

	— dyrektywa 2004/68/WE, — dyrektywa 2005/94/WE, — dyrektywa 2006/88/WE, — dyrektywa 2008/71/WE, — dyrektywa 2009/156/WE, — dyrektywa 2009/158/WE, — rozporządzenie (UE) nr 576/2013. Odesłania do tych uchylonych aktów traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.				
Art. 271	1. Niezależnie od art. 270 ust. 2 i art. 278 niniejszego rozporządzenia, art. 1–10 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, rozporządzenie (WE) nr 21/2004 oraz dyrektywa 2008/71/WE, jak również akty przyjęte na ich podstawie, są nadal stosowane – zamiast odpowiadających im artykułów w niniejszym rozporządzeniu – przez okres trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia lub do wcześniejszej daty, która zostanie określona w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.	N			
	2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 264 w odniesieniu do wcześniejszej daty, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Data ta jest datą rozpoczęcia stosowania odpowiadających przepisów, które zostaną przyjęte na podstawie aktów delegowanych przewidzianych w art. 109 ust. 2 i art. 119 oraz aktów wykonawczych przewidzianych w art. 118 niniejszego rozporządzenia				
Art. 272	1. Niezależnie od art. 270 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, dyrektywy 92/66/EWG, 2000/75/WE, 2001/89/WE, 2002/60/WE, 2003/85/WE i 2005/94/WE, jak również akty przyjęte na ich podstawie, są nadal stosowane – zamiast odpowiadających im artykułów niniejszego rozporządzenia – przez okres trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia lub do wcześniejszej daty, która zostanie określona w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 264 w odniesieniu do wcześniejszej daty, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Data ta jest datą rozpoczęcia stosowania odpowiadających	N			

	przepisów, które zostaną przyjęte na podstawie aktów delegowanych przewidzianych w art. 47, art. 48 ust. 3, art. 53 ust. 2, art. 54 ust. 3, art. 55 ust. 2 oraz art. 58 ust. 2, art. 63, art. 64 ust. 4, art. 67, art. 68 ust. 2 i art. 70 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.				
Art. 273	W art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 dodaje się następujący tekst: „Te specjalne środki obejmują środki oparte na przepisach zawartych w decyzji 95/410/WE w brzmieniu obowiązującym przed jej uchyceniem oraz w decyzjach Komisji 2003/644/WE (*) i 2004/235/WE (**) w brzmieniu obowiązującym w momencie uchycenia dyrektywy 90/539/EWG.	N			
Art. 274	Bez uszczerbku dla daty rozpoczęcia stosowania przewidzianej w art. 283 Komisja przyjmuje akty delegowane, o których mowa w art. 31 ust. 5 akapit pierwszy, art. 32 ust. 2, art. 39, art. 41 ust. 3, art. 54 ust. 3, art. 55 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 64 ust. 4, art. 67, art. 68 ust. 2, art. 74 ust. 4, art. 77 ust. 2, oraz art. 97 ust. 2, art. 122 ust. 2, oraz art. 131 ust. 1, art. 132 ust. 2, art. 135, art. 137 ust. 2, art. 146 ust. 1, art. 149 ust. 4, art. 154 ust. 1, art. 162 ust. 3, art. 163 ust. 5, art. 166 ust. 3, art. 169 ust. 5, art. 181 ust. 2, art. 185 ust. 5, art. 213 ust. 1, art. 216 ust. 4, art. 221 ust. 1, art. 222 ust. 3, art. 224 ust. 3, art. 234 ust. 2, art. 239 ust. 1 oraz akty wykonawcze, o których mowa w art. 8 i 9, najpóźniej do dnia 20 kwietnia 2019 r. Zgodnie z art. 283 te akty delegowane i wykonawcze stosuje się od daty rozpoczęcia stosowania określonej w tym artykule.	N			
Art. 275	Komisja dokonuje przeglądu chorób umieszczonych w wykazie zamieszczonym w załączniku II najpóźniej do dnia 20 kwietnia 2019 r. Jeżeli przegląd ten wykaże, że stosowanie przepisów zamieszczonych w niniejszym rozporządzeniu wymaga zmian załącznika II poprzez dokonanie uzupełnień lub skreśleń w zamieszczonym w nim wykazie, Komisja przyjmuje takie zmiany najpóźniej w dniu, o którym mowa w zdaniu pierwszym niniejszego artykułu.	N			
Art. 276	Komisja najpóźniej do dnia 20 kwietnia 2019 r. dokonuje przeglądu obowiązującego prawodawstwa dotyczącego identyfikacji i rejestracji zwierząt utrzymywanych należących do koniowatych. Komisja uwzględni rezultaty tego przeglądu w ramach stosowania art. 118, 119 i 120.	N			
Art. 277	W rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 wprowadza się następujące zmiany: 1) uchyla się art. 1 – 10; 2) art. 22 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 22 1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki, aby	N			

zapewnić przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia. Przewidziane środki kontroli stosuje się bez uszczerbku dla wszelkich innych środków kontroli, jakie Komisja może zastosować na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95. Wszelkie sankcje nałożone przez państwo członkowskie na podmiot gospodarczy lub organizację wprowadzającą do obrotu mięso wołowe są skuteczne, odstraszające i proporcjonalne. 2. Niezależnie od ust. 1, jeżeli podmioty gospodarcze i organizacje wprowadzające mięso wołowe do obrotu oznakowały mięso wołowe, nie wywiązując się ze swoich obowiązków ustanowionych w tytule II, państwa członkowskie, w stosownych przypadkach i zgodnie z zasadą proporcjonalności, żądają wycofania mięsa wołowego z obrotu. W uzupełnieniu sankcji, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą: a) jeżeli dane mięso jest zgodne z odpowiednimi przepisami weterynaryjnymi i dotyczącymi higieny, zezwolić na: (i) wprowadzenie takiego mięsa wołowego do obrotu po jego właściwym oznakowaniu zgodnie z wymogami Unii; lub (ii) skierowanie takiego mięsa wołowego bezpośrednio do przetworzenia na produkty inne niż produkty wskazane w art. 12 pkt 1; b) zarządzić zawieszenie lub wycofywanie zatwierdzenia danych podmiotów gospodarczych i organizacji. 3. Eksperci Komisji we współpracy z właściwymi władzami: a) sprawdzają, czy państwa członkowskie stosują się do wymagań niniejszego rozporządzenia; b) prowadzą kontrole na miejscu w celu zapewnienia, aby wszelkie kontrole przeprowadzane były zgodnie z niniejszym rozporządzeniem 4. Państwo członkowskie, na którego terytorium przeprowadza się kontrolę na miejscu, zapewnia ekspertom Komisji wszelką pomoc, jaka może im być potrzebna do wykonania ich zadań. Przed sporządzeniem i rozesłaniem sprawozdania końcowego wyniki kontroli zostają omówione z właściwą władzą zainteresowanego państwa członkowskiego. W stosownych przypadkach sprawozdanie to zawiera zalecenia dla państw członkowskich dotyczące poprawy zgodności z niniejszym rozporządzeniem.”; 3) art. 22b otrzymuje brzmienie:				

„Artykuł 22b Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 4 i art. 15a, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 20 kwietnia 2016 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 4 i art. 15a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 4 i art. 15a wchodzi w życie wyłącznie pod warunkiem, że ani Parlament Europejski, ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia o tym akcie, lub pod warunkiem, że przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, iż nie zgłoszą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”; 4) art. 23 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 23 Procedura komitetowa 1. W zakresie aktów wykonawczych przyjmowanych na podstawie art. 13 ust. 6 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002				

	(*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**). 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku, gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość zwykła członków komitetu.				
Art. 279	1. Zakłady i podmioty zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG, dyrektywą 88/407/EWG, dyrektywą 89/556/EWG, dyrektywą 90/429/EWG, dyrektywą 91/68/EWG, dyrektywą 92/65/EWG, rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000, rozporządzeniem (WE) nr 21/2004, dyrektywą 2006/88/WE, dyrektywą 2008/71/WE, dyrektywą 2009/156/WE lub dyrektywą 2009/158/WE przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia uznaje się odpowiednio za zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i jako takie podlegają one odpowiednim obowiązkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych dotyczących przepisów niezbędnych do zapewnienia sprawnego przejścia od przepisów istniejących przed niniejszym rozporządzeniem, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w szczególności w celu ochrony praw nabytych i uzasadnionych oczekiwań zainteresowanych osób fizycznych i prawnych	N			
Art. 280	1. Państwa członkowskie i strefy o zatwierdzonym statusie obszarów wolnych od choroby – w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c), w stosunku do jednego lub większej liczby odpowiednich gatunków zwierząt – zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG, dyrektywą 91/68/EWG, dyrektywą 92/65/EWG, dyrektywą 2006/88/WE, dyrektywą 2009/156/WE lub dyrektywą 2009/158/WE, uznaje się za	N			

	posiadające zatwierdzony status obszarów wolnych od choroby zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i jako takie podlegają one odpowiednim obowiązkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu. 2. Państwa członkowskie i strefy o zatwierdzonym programie likwidacji choroby lub nadzoru – w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c), w stosunku do jednego lub większej liczby odpowiednich gatunków zwierząt – zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG, dyrektywą 91/68/EWG, dyrektywą 92/65/EWG, dyrektywą 2006/88/WE, dyrektywą 2009/156/WE lub dyrektywą 2009/158/WE, uznaje się za posiadające zatwierdzony program likwidacji choroby lub nadzoru zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i jako takie podlegają one odpowiednim obowiązkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu. 3. Zatwierdzone kompartymenty o zatwierdzonym statusie obszarów wolnych od choroby – w odniesieniu do jednej lub większej liczby chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), b) lub c) – zgodnie z dyrektywami 2005/94/WE i 2006/88/WE, uznaje się za posiadające uznany status obszarów wolnych od choroby zgodnie z art. 37 niniejszego rozporządzenia i jako takie podlegają one odpowiednim obowiązkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu. 4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 264 aktów delegowanych w odniesieniu do przepisów niezbędnych do zapewnienia sprawnego przejścia od przepisów istniejących przed niniejszym rozporządzeniem, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.				
Art. 281	W przypadku konfliktu między przepisami niniejszego rozporządzenia i przepisami rozporządzenia (WE) nr 882/2004, dyrektyw Rady 89/608/EWG (1), 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/93/WE (2) i 97/78/WE oraz decyzji 92/438/EWG pierwszeństwo mają przepisy niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 282	Komisja dokonuje oceny niniejszego rozporządzenia wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w art. 264, i przedstawia wyniki tej oceny w sprawozdaniu dla Parlamentu Europejskiego i Rady najpóźniej do dnia 22 kwietnia 2026 r	N			
Art. 283	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r., z wyjątkiem art. 270 ust. 1 i art. 274, które stosuje się od daty jego wejścia w życie.	N			

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich					
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.)			
Art. 2	art. 2 pkt 10) „bank genów” oznacza repozytorium materiału genetycznego zwierząt do celów ochrony ex situ i zrównoważonego wykorzystania zasobów genetycznych utrzymywanych zwierząt lądowych, przechowywane przez instytucję przyjmującą uznaną lub upoważnioną przez właściwy organ do wykonywania tych zadań;			Art. 122	Art. 122. W ustawie z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 36) wprowadza się następujące zmiany: 1) w odnośniku nr 1 do ustawy: a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) służy stosowaniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.);”; b) uchyla się pkt 3; 2) w art. 5 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu: „c) prowadzenia szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich przez podmioty, które uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie takich szkoleń;”; 3) w art. 28 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 wyrazy „ochronie zdrowia

7) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

					zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”; 4) w art. 29 w ust. 2: a) we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt”; b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) prowadzi zarejestrowany zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt zakład, w którym: a) jest pozyskiwane, produkowane, przetwarzane i przechowywane nasienie lub b) jest przechowywane nasienie, lub c) są pozyskiwane, produkowane lub przechowywane komórki jajowe lub zarodki lub”; 5) w art. 30 w ust. 1 w pkt 1: a) lit. a otrzymuje brzmienie: „a) w centrum, o którym mowa w art. 21 ust. 5 i 6 oraz art. 24 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012 – w odniesieniu do zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub”; b) lit. c otrzymuje brzmienie: „c) u podmiotów prowadzących zakład, w którym jest pozyskiwane, produkowane, przetwarzane i przechowywane nasienie zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, lub w którym jest przechowywane nasienie tych zwierząt, zarejestrowany zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt;”; 6) w art. 34 w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) prowadzenie banku genów w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z	

					dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm. ⁸⁾) dla zwierząt gospodarskich.”.	
Art. 45	Artykuł 45 .1. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia mogą przyznać odstępstwa dotyczące przemieszczania materiału biologicznego do banków genów w innym państwie członkowskim, pod warunkiem że podmiot prowadzący zakład, z którego wysyła się przesyłkę, uzyskał wcześniejszą pisemną zgodę właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia na przyjęcie przesyłki zawierającej materiał biologiczny: a) ras zagrożonych, które nie spełniają wymagań w zakresie zdrowia zwierząt przewidzianych w rozdziale 1; lub zwierząt lądowych innych niż bydło, świnie, owce, kozy i koniowate utrzymywane w zakładach odizolowanych, które nie spełniają wymagań w zakresie zdrowia zwierząt przewidzianych w art. 37. 2. Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia wyraża zgodę na przyjęcie przesyłki zawierającej materiał biologiczny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli: a) podmiot prowadzący bank genów, który ma przyjąć		Art. 77 ust. 1 pkt 2 i 3		Art. 77. 1. Główny Lekarz Weterynarii na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji: [...] 2) przyznaje odstępstwa, o których mowa w art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 i art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2020/686; 3) udziela zgód, o których mowa w art. 157 ust. 4 rozporządzenia 2016/429 i art. 45 ust. 2 rozporządzenia 2020/686.	

8) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2023, str. 1.

	ten materiał biologiczny, zapewnia jego wykorzystanie wyłącznie do celów ochrony ex situ oraz zrównoważone wykorzystanie zasobów genetycznych utrzymywanych zwierząt lądowych, dla których utworzono bank genów przyjmujący materiał genetyczny; b) posiada wystarczające informacje, uwzględniając informacje przekazane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub wyniki badań, lub podda materiał biologiczny obróbce, która umożliwi mu zapobiegnięcie rozprzestrzenianiu się pryszczycy, zakażenia wirusem księgosuszu oraz innych chorób umieszczonych w wykazie.					
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, Dz. Urz. WE L 173 z 27.06.2001, str. 12, z późn. zm.)				
Art. 3 ust. 1 lit. a	1. Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają wymienione poniżej definicje: a) TSE: wszelkie pasażowalne gąbczaste encefalopatie z wyjątkiem postaci występujących u ludzi;	T	Art. 2. pkt 26	Art. 2 [...] 26) TSE – TSE w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 999/2001;		
Art. 3 ust. 1 lit. e	1. Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają wymienione poniżej definicje: e) właściwy organ: centralny organ Państwa Członkowskiego uprawniony do zapewnienia stosowania wymogów niniejszego rozporządzenia lub wszelki organ, któremu wspomniany organ centralny przekazał takie uprawnienia, w szczególności dotyczące kontroli paszy; tam, gdzie to właściwe, definicja obejmuje również odpowiedni organ państwa trzeciego	T	Art. 4 pkt 2	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: [...] 2) art. 3 ust. 1 lit. e rozporządzenia nr 999/2001,		
Art. 6 ust. 1	1. Każde Państwo Członkowskie przeprowadza co roku program monitorujący TSE oparty na aktywnym i biernym nadzorze zgodnie z załącznikiem III. Program ten obejmuje procedurę przesiewową z zastosowaniem szybkich testów, jeżeli jest ona dostępna dla danych gatunków zwierząt	T	Art. 15 ust. 1 pkt 4	Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej: [...] 4) programów monitorujących TSE, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001.		
Art. 14 ust. 1	1. Państwa Członkowskie opracują, zgodnie z ogólnymi kryteriami przepisów wspólnotowych w sprawie kontroli chorób zwierząt, wytyczne określające środki krajowe, jakie należy podjąć oraz	T	Art. 23 ust. 1 pkt 1	Art. 23. 1. W zakresie swojej właściwości powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii i Główny Lekarz Weterynarii:		

	wskazujące zakres kompetencji oraz odpowiedzialności w przypadku potwierdzenia wystąpienia TSE.			1) wykonują zadania państwa członkowskiego w zakresie opracowywania i aktualizacji planów gotowości, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, i planu kryzysowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 999/2001, zwanych dalej „planami gotowości”, oraz szczegółowych instrukcji, o których mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/429;	
Art. 10 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby personel właściwego organu, laboratoriów diagnostycznych i uczelni rolniczych oraz weterynaryjnych, urzędowi weterynarze, praktykujący lekarze weterynarii, personel rzeźni oraz hodowcy zwierząt, dozorczy i treserzy zwierząt otrzymali przeszkolenie dotyczące objawów klinicznych, epidemiologii oraz w przypadku personelu odpowiedzialnego za przeprowadzenie badań kontrolnych - interpretacji wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE.	T	Art. 24 ust. 1	Art. 24. 1. Prowadzenie szkolenia osób, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, zwanego dalej „szkoleniem”, wymaga uzyskania upoważnienia wojewódzkiego lekarza weterynarii.	
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328, z późn. zm.)			
Art. 3	1. Każde Państwo Członkowskie zobowiązane jest wyznaczyć właściwy organ lub właściwe organy do celów niniejszego rozporządzenia i notyfikować je Komisji. W przypadku wyznaczenia więcej niż jednego właściwego organu Państwo Członkowskie: a) notyfikuje Komisji właściwy organ, który będzie pełnił rolę punktu kontaktowego w relacjach z Komisją; oraz b) zapewnia współpracę właściwych organów gwarantującą należyte wdrożenie wymogów niniejszego rozporządzenia. 2. Właściwy organ lub organy będą w szczególności odpowiedzialne za: a) opracowanie programów przewidzianych w art. 5 ust. 1 oraz za przygotowanie do nich zmian, które okażą się konieczne, w szczególności w świetle uzyskanych danych i wyników; b) gromadzenie danych koniecznych do oceny zastosowanych środków oraz wyników otrzymanych wskutek realizacji narodowych programów kontroli przewidzianych w art. 5, a także za coroczne przedkładanie Komisji tych danych i wyników, łącznie z wynikami podjętych badań, z uwzględnieniem przepisów ustanowionych na podstawie art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/99/WE; c) przeprowadzanie regularnych kontroli w pomieszczeniach przedsiębiorstw	T	Art. 4 pkt 3	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: [...] 3) art. 3 rozporządzenia nr 2160/2003,	

	żywnościowych oraz, w razie potrzeby, z branży paszowej, w celu sprawdzenia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.				
Art. 7 ust. 1 i 2	1. Przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe, lub organizacje reprezentujące takie podmioty gospodarcze, mogą ustanawiać programy kontroli, obejmujące w możliwie jak najszerszym zakresie wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji. 2. Jeżeli chcą sobie, aby ich programy kontroli były częścią narodowego programu kontroli, przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe lub ich organizacje reprezentatywne przedkładają swoje programy kontroli i wszelkie ich zmiany do zatwierdzenia właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się ich siedziba. Jeżeli dane działania mają miejsce w wielu Państwach Członkowskich, programy zatwierdza się oddzielnie w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego	T	Art. 5 ust. 2 pkt 3	Art. 5. 2. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania właściwego organu dotyczące: [...] 3) zatwierdzania programów kontroli przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003, w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 2160/2003, oraz przechowywania wyników realizacji tych programów;	
Art. 8 ust. 1	1. Z inicjatywy Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego: a) może zostać podjęta decyzja, że w odniesieniu do ograniczenia rozpowszechniania chorób odzwierzęcych bądź odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, na etapie pierwotnej produkcji zwierząt albo na innych etapach łańcucha pokarmowego stosuje się lub mogą być stosowane szczególne metody kontroli; b) mogą zostać przyjęte zasady dotyczące warunków stosowania metod określonych w lit. a); c) mogą zostać przyjęte szczegółowe zasady dotyczące niezbędnej dokumentacji i procedur, a także minimalne wymagania w odniesieniu do metod określonych w lit. a); oraz d) może zostać podjęta decyzja o niestosowaniu niektórych szczególnych metod kontroli w ramach programów kontroli. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3	T	Art. 5 ust. 1 pkt 3	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: [...] 3) występowania z wnioskiem, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003,	
Art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 5	Art. 9 ust. 2. Zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2, Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia może uzyskać na okres przejściowy zezwolenie na stosowanie wymogu, by wyniki badań wpisywane w odpowiednie świadectwa zdrowia dla przesyłek zwierząt i jaj wylęgowych poddanych badaniu w Państwie Członkowskim wysyłki, spełniały takie same kryteria w zakresie salmonelli, jak te ustanowione na mocy ich zatwierdzonych programów narodowych w odniesieniu do przesyłek realizowanych w obrębie terytorium danego państwa, zgodnie z przepisami art. 5 ust. 5. Zezwolenie może zostać wycofane zgodnie z tą samą procedurą.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 4	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: [...] 4) występowania do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zezwoleń, o których mowa w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 5 rozporządzenia nr 2160/2003,	

	Art. 10 ust. 5 Zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 14 ust. 2 państwo członkowskie miejsca przeznaczenia może uzyskać na okres przejściowy zezwolenie na stosowanie wymogu, aby wyniki badań określonych w ust. 4 spełniały takie same kryteria, jak te ustanowione na mocy programu narodowego zgodnie z przepisami art. 5 ust. 5. Zezwolenie może zostać wycofane oraz, bez uszczerbku dla przepisów art. 5 ust. 6, Komisja może ustanowić szczególne zasady dotyczące takich kryteriów. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.				
Art. 7 ust. 4 zdanie pierwsze	4. Państwa Członkowskie zachowują aktualne wykazy zatwierdzonych programów kontroli przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych lub ich organizacji reprezentatywnych.	T	Art. 5 ust. 1 pkt 7	Art. 5. 1. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania państwa członkowskiego, w szczególności dotyczące: [...] 7) sporządzania wykazu w celu ustalenia, o którym mowa w art. 230 ust. 2 rozporządzenia 2016/429, i wykazów, o których mowa w art. 7 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 2160/2003 i art. 29 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2020/692,	
Art. 5 ust. 1	1. W celu osiągnięcia celów wspólnotowych przewidzianych w art. 4, Państwa Członkowskie ustanawiają narodowe programy kontroli w odniesieniu do każdej choroby odzwierzęcej i odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego, wymienionych w załączniku I. Narodowe programy kontroli powinny uwzględniać występowanie geograficzne chorób odzwierzęcych w każdym Państwie Członkowskim oraz następstwa finansowe ustanowienia efektywnych kontroli dla producentów podstawowych oraz przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych.	T	Art. 15 ust. 1 pkt 3	Art. 15. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwy w zakresie opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia Komisji Europejskiej: [...] 3) narodowych programów kontroli, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 2160/2003;	
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 2187/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1			
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Ko nie cz no ść	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających

		wd ro ż eni a T/ N			poza minimalne wymogi prawa UE
Załącznik I ust. 2.1.	[...] Komisja zatwierdza programy krajowe i powiązane finansowanie do dnia 31 stycznia każdego roku w formie umowy o udzieleniu dotacji w odniesieniu do wdrożonych środków i poniesionych kosztów. W następstwie śródkresowych sprawozdań finansowych składanych przez beneficjentów do dnia 31 sierpnia roku realizacji Komisja może – w razie potrzeby – zmienić umowy o udzielenie dotacji w odniesieniu do całego okresu kwalifikowalności.	T	Art. 15 ust. 7	Art. 15. 7. Główny Lekarz Weterynarii: 1) zawiera z Komisją Europejską umowę o udzieleniu dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690, w odniesieniu do programów wymienionych w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3 i 4; 2) niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o zawarciu umowy o udzieleniu dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia 2021/690, w odniesieniu do programów wymienionych w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3 i 4.	
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.)			
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Ko nie czn ość wdr oże nia T/ N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 1	Przedmiot Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy w zakresie zdrowia ludzi i zwierząt dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, w celu zapobieżenia zagrożeniu stwarzanemu przez te produkty dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz zminimalizowania tego zagrożenia, a w szczególności w celu ochrony bezpieczeństwa łańcucha żywnościowego i paszowego.	N			
Art. 2	Zakres stosowania 1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:	T	Art. 3	Art. 3. Do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach Unii Europejskiej	Przepis określa zakres zastosowania

a) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, które nie mogą być przeznaczone do spożycia przez ludzi na mocy prawodawstwa wspólnotowego; oraz b) następujących produktów, które nieodwołalną decyzją danego podmiotu zostały przeznaczone do celów innych niż spożycie przez ludzi: (i) produktów pochodzenia zwierzęcego, które mogą zostać przeznaczone do spożycia przez ludzi na podstawie prawodawstwa wspólnotowego; (ii) surowców do produkcji wyrobów pochodzenia zwierzęcego. 2. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się w odniesieniu do następujących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego: a) całych zwierząt dzikich, z wyjątkiem zwierzyny łownej, lub ich części, które nie są podejrzane o zakażenie ani zakażone chorobą przenoszoną na ludzi lub zwierzęta, z wyjątkiem zwierząt wodnych, wyłowionych w celach handlowych; b) całych zwierząt łownych lub ich części, które nie są gromadzone po zabiciu, zgodnie z dobrą praktyką myśliwską, bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 853/2004; c) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze zwierząt łownych i z mięsa zwierząt łownych, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 853/2004; d) komórek jajowych, zarodków i nasienia przeznaczonych do celów hodowlanych; e) surowego mleka, siary i ich produktów pochodnych, uzyskiwanych, przechowywanych, usuwanych lub stosowanych w gospodarstwie ich pochodzenia; f) skorup skorupiaków i mięczaków po usunięciu tkanki miękkiej i mięsa; g) odpadów gastronomicznych, chyba że: (i) pochodzą ze środków przewozu międzynarodowego; (ii) są przeznaczone na paszę; (iii) są przeznaczone do przetworzenia za pomocą sterylizacji ciśnieniowej lub do przetworzenia metodami, o których mowa w art. 15 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), lub też do przekształcenia w biogaz lub do kompostowania; h) bez uszczerbku dla wspólnotowego prawa ochrony środowiska, materiału ze statków spełniających wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, powstałego w trakcie prowadzonych przez nie operacji połowowych i usuniętego do morza, z wyjątkiem materiału pochodzącego z patroszenia na pokładzie ryb wykazujących objawy choroby przenoszonej na ludzi, włącznie z pasożytami;		wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w ustawie stosuje się przepisy o odpadach.	polskich przepisów o odpadach do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych w rozumieniu rozporządzenia nr 1069/2009.

	i) surowej karmy dla zwierząt domowych pochodzącej ze sklepów detalicznych, w których mięso jest dzielone i przechowywane wyłącznie w celu dostarczenia go konsumentowi bezpośrednio na miejscu; j) surowej karmy dla zwierząt domowych pochodzącej z uboju, którego dokonano w gospodarstwie, z którego pochodzą zwierzęta, na użytek własny; oraz k) kału i moczu, z wyjątkiem obornika i niezmineralizowanego guana. 3. Niniejsze rozporządzenie nie narusza wspólnotowych przepisów weterynaryjnych, mających na celu kontrolę i zwalczanie chorób zwierząt.				
Art. 3	Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:			Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:	Dostosowanie definicji zawartych w projekcie do przepisów rozporządzenia 1069/2009
	1) „produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego” oznaczają całe zwierzęta martwe lub ich części, produkty pochodzenia zwierzęcego lub inne produkty otrzymane ze zwierząt nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi, w tym komórki jajowe, zarodki i nasienie;	T	Art. 2 pkt 23	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 23) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego – produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia nr 1069/2009;	
	2) „produkty pochodne” oznaczają produkty otrzymane w wyniku przynajmniej jednej obróbki, przekształcenia lub etapu przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego;	T	Art. 2 pkt 21	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 21) produkty pochodne – produkty pochodne w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009;	
	3) „produkty pochodzenia zwierzęcego” oznaczają produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu pkt 8.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004; 4) „tusze” oznaczają tusze w rozumieniu pkt 1.9 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004; 5) „zwierzę” oznacza każde zwierzę należące do kręgowców lub bezkręgowców;	N			
	6) „zwierzę gospodarskie” oznacza: a) każde zwierzę utrzymywane, tuczone lub hodowane przez człowieka i wykorzystywane do produkcji żywności, wełny, futer, piór, skór i skórek lub jakiegokolwiek innego produktu uzyskiwanego ze zwierząt lub w innych celach gospodarskich; b) koniowate;	T	Art. 2 pkt 36	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 36) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1069/2009;	

7) „zwierzę dzikie” oznacza każde zwierzę nieutrzymywane przez człowieka; 8) „zwierzę domowe” oznacza każde zwierzę należące do gatunków zazwyczaj karmionych i utrzymywanych przez człowieka w celach innych niż gospodarskie, lecz nie spożywanych przez ludzi; 9) „zwierzęta wodne” oznaczają zwierzęta wodne w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2006/88/WE;	N			
10) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy zgodnie z definicją określoną w art. 3 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625;	T	Art. 4 pkt 4	Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w: [...] 4) art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 1069/2009, [...]	
		Art. 90 ust. 1 i 2	Art. 90. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej: 1) powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wykonuje zadania państwa członkowskiego i właściwej władzy określone w rozporządzeniu nr 1069/2009 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009; 2) Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania: a) państwa członkowskiego, właściwego organu i właściwej władzy w zakresie udostępniania oraz przekazywania Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej informacji, dokumentów i danych oraz dokonywania zgłoszeń i składania wniosków określonych w rozporządzeniu nr 1069/2009 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009, b) właściwego organu i krajowego punktu kontaktowego w sprawach, o których mowa w art. 20 i art. 30 rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w art. 16 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit drugi lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej	

				dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”. 2. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje zadania: 1) właściwego organu odpowiedzialnego za punkt kontroli granicznej, właściwego organu punktu kontroli granicznej oraz właściwego organu i urzędowego lekarza weterynarii w punkcie kontroli granicznej określone w rozporządzeniu nr 142/2011; 2) właściwego organu określone w art. 27 ust. 1 akapit pierwszy, art. 28 ust. 1 i 3, w ust. 1 lit. c załącznika XII i w ust. 4 lit. b w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XIV do rozporządzenia nr 142/2011.	
11) „podmiot” oznacza osobę fizyczną lub prawną, pod której faktyczną kontrolą pozostaje produkt uboczny pochodzenia zwierzęcego lub produkt pochodny, w tym również przewoźników, handlowców i użytkowników;	T	Art. 2 pkt 19 lit. b	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...]	19) podmiot – w odniesieniu do: [...] b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych – podmiot w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia nr 1069/2009;	
12) „użytkownik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, wykorzystującą produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne do szczególnych celów paszowych, do badań lub innych szczególnych celów;	N				
13) „przedsiębiorstwo” lub „zakład” oznacza każde miejsce, w którym prowadzone są czynności związane z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub produktami pochodnymi, inne niż statki rybackie;	T	Art. 2 pkt 31 lit. b	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...]	31) zakład – w odniesieniu do: [...] b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych – przedsiębiorstwo lub	

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 30.07.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 326 z 24.11.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 06.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 18.06.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 201 z 26.07.2013, str. 31, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 80, Dz. Urz. UE L 57 z 27.02.2014, str. 21, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 33, Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 09.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 31, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 171 z 26.06.2019, str. 100, Dz. Urz. UE L 185 z 11.07.2019, str. 26, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, Dz. Urz. UE L 43 z 17.02.2020, str. 69, Dz. Urz. UE L 172 z 03.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 09.06.2020, str. 5, Dz. Urz. UE L 182 z 10.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 194 z 18.06.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 386 z 18.11.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 197 z 04.06.2021, str. 68, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 42, Dz. Urz. UE L 384 z 29.10.2021, str. 84, Dz. Urz. UE L 393 z 08.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 394 z 09.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 402 z 15.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 78 z 08.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 100 z 28.03.2022, str. 6, Dz. Urz. UE L 2023/2613 z 24.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1719 z 21.06.2024.

				zakład w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia nr 1069/2009;	
14) „wprowadzanie do obrotu” oznacza każde działanie, którego celem jest sprzedaż produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych osobie trzeciej we Wspólnocie lub jakakolwiek inna forma dostawy, odpłatna lub nie, na rzecz osoby trzeciej lub przechowywanie w celu dostarczenia osobie trzeciej;	T	Art. 2 pkt 29	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 29) wprowadzenie do obrotu – wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1069/2009;		
15) „tranzyt” oznacza tranzyt zgodnie z definicją określoną w art. 3 pkt 44 rozporządzenia (UE) 2017/625 16) „wywóz” oznacza przemieszczanie ze Wspólnoty do kraju trzeciego; 17) „pasażowalne encefalopatie gąbczaste (TSE)” oznaczają wszelkie pasażowalne encefalopatie gąbczaste, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 999/2001; 18) „materiał szczególnego ryzyka” oznacza materiał szczególnego ryzyka, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 999/2001; 19) „sterylizacja ciśnieniowa” oznacza przetwarzanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, po zmniejszeniu rozmiaru cząstki do nie więcej niż 50 mm, w temperaturze przekraczającej 133 °C przez co najmniej 20 minut bez przerwy, przy ciśnieniu bezwzględnym co najmniej 3 barów; 20) „obornik” oznacza kał lub mocz zwierząt gospodarskich, innych niż ryby hodowlane, ze ściółką lub bez; 21) „zatwierdzone składowisko odpadów” oznacza składowisko odpadów, dla którego wydano zezwolenie zgodnie z dyrektywą 1999/31/WE; 22) „nawóz organiczny” i „polepszacz gleby” oznaczają materiały pochodzenia zwierzęcego stosowane do utrzymywania lub poprawienia odżywiania roślin oraz właściwości fizycznych i chemicznych oraz aktywności biologicznej gleb, stosowane oddzielnie albo łącznie; mogą zawierać obornik, niezmineralizowane guano, treść przewodu pokarmowego, kompost i pozostałości fermentacyjne; 23) „teren odosobniony” oznacza obszar, na którym populacja zwierząt jest tak niewielka, a przedsiębiorstwa lub zakłady zajmujące się usuwaniem są tak oddalone, że czynności niezbędne do gromadzenia i przewozu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego byłyby niezwykle uciążliwe w porównaniu z usuwaniem lokalnym;	N				

	24) „żywność” lub „środek spożywczy” oznacza żywność lub środki spożywcze w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002; 25) „pasza” lub „materiały paszowe” oznaczają paszę lub materiały paszowe w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002; 26) „osad z centryfug lub separatorów” oznacza materiał będący produktem ubocznym procesu oczyszczania surowego mleka i rozdzielania mleka surowego na mleko odtłuszczone i śmietanę; 27) „odpady” oznaczają odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE.				
Art. 4	Punkt wyjściowy w łańcuchu produkcji i obowiązki 1. Podmioty, natychmiast po wytworzeniu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, identyfikują je i zapewniają prowadzenie związanych z nimi czynności zgodnie z niniejszym rozporządzeniem (punkt wyjściowy). 2. Na wszystkich etapach gromadzenia, przewozu, manipulowania, obróbki, przekształcania, przetwarzania, składowania, wprowadzania do obrotu, rozprowadzania, stosowania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w przedsiębiorstwie pod ich kontrolą podmioty zapewniają zgodność produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych z wymogami niniejszego rozporządzenia, mającymi zastosowanie do ich działalności. 3. Państwa członkowskie kontrolują i sprawdzają, czy podmioty przestrzegają odpowiednich wymogów niniejszego rozporządzenia na wszystkich etapach łańcucha czynności związanych z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi, o których mowa w ust. 2. W tym celu wprowadzają system urzędowych kontroli zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi.	N			
	4. Państwa członkowskie zapewniają odpowiedni system na swoim terytorium, gwarantujący, że produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego są: a) gromadzone, identyfikowane i przewożone bez zbędnej zwłoki; oraz b) poddawane obróbce, stosowane lub usuwane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.	T	Art. 90 ust. 4	Art. 90. [...] 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów rozporządzenia nr 1069/2009 lub z przepisów wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009 wynika obowiązek lub możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie, właściwy organ, zatwierdzonego lekarza weterynarii lub urzędowego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności, określi, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje zadań określonych w tych przepisach, w tym wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej	Regulacja ma na celu zapewnienie możliwości szybkiego wprowadzenia regulacji krajowych dotyczących dodatkowych zadań lub obowiązków nałożonych na

				lub urzędowych lekarzy weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub 2) nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z tych przepisów, w tym wprowadzane przez dany organ Inspekcji Weterynaryjnej – mając na względzie zapobieganie zagrożeniu stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne dla zdrowia ludzi lub zwierząt i ograniczenie lub zlikwidowanie tego zagrożenia.	państwa członkowskie po wejściu w życie projektowanej ustawy. Regulacja mająca na celu skuteczne egzekwowanie przestrzegania zakazów dotyczących żywienia zwierząt określonymi produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi. Przepis ten zapobiega przypadkom, w których zwierzęta po stwierdzeniu przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, że w żywieniu tych zwierząt mogły być lub były stosowane wymienione niedozwolone produkty, są przemieszczane w miejsce nieznane dla ww. organów oraz przeznaczane do wytworzenia żywności dla ludzi. Regulacja ma na celu zapewnienie możliwości

					szybkiego wprowadzenia regulacji krajowych dotyczących dodatkowych zadań lub obowiązków nałożonych na państwa członkowskie po wejściu w życie projektowanej ustawy.
			Art. 94	Art. 94. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi zwierząt gospodarskich przemieszczania tych zwierząt w przypadku powzięcia podejrzenia, że w żywieniu tych zwierząt były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne. 2. Zwierzęta gospodarskie, w odniesieniu do których została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, mogą być przemieszczane wyłącznie do rzeźni w celu zabicia. Przed dokonaniem przemieszczenia posiadacz tych zwierząt informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał taką decyzję, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie podejmuje czynności mające na celu potwierdzenie albo wykluczenie podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne. 4. W przypadku wykluczenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone	

				produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1. 5. W przypadku potwierdzenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji, zabicie takich zwierząt. 6. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 5, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.	
			Art. 97	Art. 97. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy przepisy rozporządzenia 1069/2009 lub przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie rozporządzenia 1069/2009 upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia odrębnych regulacji prawnych, może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz tryb postępowania z tymi produktami, w tym wprowadzić zakazy, nakazy i ograniczenia, oraz wskazać przypadki, w których takich zakazów, nakazów i ograniczeń nie stosuje się, mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa epidemiologicznego i zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt. 2. Jeżeli wprowadzenie zakazów, nakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub o obowiązkach adresatów przepisów wymienionych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii dokonuje tego rozstrzygnięcia w drodze decyzji.	
	5. Państwa członkowskie mogą wypełnić swoje zobowiązania, o których mowa w ust. 4, we współpracy z innymi państwami członkowskimi lub krajami trzecim	N			
Art. 5	Punkt końcowy w łańcuchu produkcyjnym 1. Produkty pochodne, o których mowa w art. 33, które znalazły się na etapie produkcji regulowanym przepisami Wspólnoty, o którym	N			

mowa w tym artykule, uznaje się za produkty, które osiągnęły punkt końcowy na etapie łańcucha produkcyjnego, poza którym nie podlegają już wymogom niniejszego rozporządzenia. W związku z tym takie produkty pochodne można wprowadzać do obrotu bez ograniczeń, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, i nie podlegają już one urzędowym kontrolom, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Końcowy punkt łańcucha produkcyjnego może zostać zmieniony: a) dla produktów, o których mowa w art. 33 lit. a)–d), w przypadku zagrożenia dla zdrowia zwierząt; b) dla produktów, o których mowa w art. 33 lit. e) i f), w przypadku zagrożenia dla zdrowia ludzi lub zwierząt. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 6. 2. W odniesieniu do produktów pochodnych, o których mowa w art. 32, 35 i 36, które nie stanowią już znaczącego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, można określić punkt końcowy w łańcuchu produkcyjnym, po osiągnięciu którego nie podlegają już one wymogom niniejszego rozporządzenia. Takie produkty pochodne mogą następnie być wprowadzane do obrotu bez ograniczeń, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, i nie podlegają już one urzędowym kontrolom zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 51a aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie punktu końcowego w łańcuchu produkcyjnym, poza którym produkty pochodne, o których mowa w niniejszym ustępie, nie podlegają już wymogom niniejszego rozporządzenia. 3. W przypadku zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt do produktów pochodnych, o których mowa w art. 32, 33 i 36 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie odpowiednio art. 53 i 54 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 dotyczące środków nadzwyczajnych w zakresie ochrony zdrowia. 4. W terminie sześciu miesięcy od dnia 15 lipca 2019 r. Komisja zainicjuje pierwszą ocenę produktów pochodnych, o których mowa w art. 32 i które są już powszechnie stosowane w Unii jako nawozy organiczne i polepszacze gleby. Ocena ta obejmie co najmniej następujące produkty: mączka mięsna, mączka kostna, mączka mięsno-kostna, krew zwierzęca, hydrolizowane białka materiałów kategorii 3, przetworzony obornik, kompost, pozostałości fermentacyjne z produkcji biogazu, mączka z piór, gliceryna i inne				

	produkty z materiałów kategorii 2 lub 3 pochodzących z produkcji biodiesla i paliw odnawialnych, a także karmę dla zwierząt domowych, paszę i gryzaki dla psów odrzucone z powodów handlowych lub błędów technicznych oraz produkty pochodne wytworzone ze zwierzęcej krwi, skóry i skórek, kopyt i rogów, guana nietoperzy i ptaków, wełny i włosia, piór i puchu oraz szczeciny świńskiej. W przypadku gdy z oceny wynika, że te produkty pochodne nie stanowią już znacznego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, Komisja niezwłocznie – nie później jednak niż sześć miesięcy od zakończenia oceny – określa punkt końcowy w łańcuchu produkcyjnym zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.				
Art. 6	Ogólne ograniczenia związane ze zdrowiem zwierząt 1. Produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych z gatunków wrażliwych nie wysyła się z gospodarstw, przedsiębiorstw, zakładów ani stref objętych ograniczeniami a) zgodnie ze wspólnotowymi przepisami weterynaryjnymi; lub b) w związku z wystąpieniem poważnej choroby zakaźnej: (i) wymienionej w załączniku I do dyrektywy 92/119/EWG; lub (ii) określonej zgodnie z akapitem drugim. Środki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) ppkt (ii), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez uzupełnienie go, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4. 2. Ust. 1 nie stosuje się w przypadkach, gdy produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne są wysyłane z zachowaniem warunków mających na celu zapobieżenie rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych na ludzi lub zwierzęta. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 5.	N			
Art. 7	Klasyfikacja produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych 1. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego klasyfikuje się w specjalnych kategoriach odzwierciedlających poziom zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt stwarzanego przez takie produkty, zgodnie z wykazami ustanowionymi w art. 8, 9 i 10. 2. Produkty pochodne podlegają zasadom dotyczącym danej kategorii produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, z których pochodzą, chyba że niniejsze rozporządzenie lub środki wykonawcze przyjęte do niego przez Komisję, mogące określać warunki, na których produkty pochodne nie podlegają tym przepisom, stanowią inaczej.	N			

	3. Artykuły 8, 9 i 10 mogą zostać zmienione, w celu uwzględnienia postępu naukowego w odniesieniu do oceny poziomu zagrożenia, o ile taki postęp można potwierdzić na podstawie oceny zagrożenia przeprowadzonej przez odpowiednią instytucję naukową. Jednak żadnego produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego wymienionego w tych artykułach nie można usunąć z tych wykazów; można jedynie zmienić klasyfikację lub dokonać uzupełnień. 4. Środki, o których mowa w ust. 2 i 3, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 52 ust.4.				
Art. 8	Materiał kategorii 1 Materiał kategorii 1 obejmuje następujące produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego: a) całe zwierzęta i ich wszystkie części, włącznie ze skórą i skórkami z następujących zwierząt: (i) zwierząt podejrzanych o zakażenie TSE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 999/2001 lub u których obecność TSE potwierdzono urzędowo; (ii) zwierząt zabitych w związku ze zwalczaniem TSE; (iii) zwierząt innych niż zwierzęta gospodarskie i dzikie, w tym w szczególności zwierząt domowych, z ogrodów zoologicznych i cyrkowych; (iv) zwierząt wykorzystywanych w procedurze lub procedurach określonych w art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych, w przypadkach gdy właściwy organ uzna, że takie zwierzęta lub jakakolwiek część ich ciała mogą stanowić – w następstwie tej procedury lub tych procedur – poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub innych zwierząt, bez uszczerbku dla art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003; (v) zwierząt dzikich podejrzanych o zakażenie chorobami przenoszonymi na ludzi lub zwierzęta; b) następujący materiał: (i) materiał szczególnego ryzyka; (ii) całe zwierzęta lub ich części zawierające materiał szczególnego ryzyka w momencie ich usuwania; c) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pochodzące ze zwierząt, które zostały poddane nielegalnym zabiegom, w rozumieniu art. 1	N			

	ust. 2 lit. d) dyrektywy 96/22/WE lub w art. 2 lit. b) dyrektywy 96/23/WE; d) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zawierające pozostałości innych substancji i substancji skażających środowisko wymienionych w wykazie grupy B 3 w załączniku I do dyrektywy 96/23/WE, jeżeli takie pozostałości występują w ilościach przekraczających dozwolony poziom określony w przepisach wspólnotowych lub, w przypadku ich braku, w przepisach krajowych; e) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, zebrane podczas oczyszczania ścieków, wymaganego na mocy przepisów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 27 akapit pierwszy lit. c): (i) z przedsiębiorstw lub zakładów przetwarzających materiał kategorii 1; lub (ii) z innych przedsiębiorstw lub zakładów zajmujących się usuwaniem materiału szczególnego ryzyka; f) odpady gastronomiczne pochodzące ze środków przewozu międzynarodowego; g) mieszaniny materiału kategorii 1 z materiałem kategorii 2 albo materiałem kategorii 3 lub z materiałami obu kategorii.				
Art. 9	Materiał kategorii 2 Materiał kategorii 2 obejmuje następujące produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego: a) obornik, niezmineralizowane guano i treść z przewodu pokarmowego; b) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zgromadzone podczas oczyszczania ścieków, wymaganego na mocy przepisów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 27 akapit pierwszy lit. c): (i) z przedsiębiorstw lub zakładów przetwarzających materiał kategorii 2; lub (ii) z rzeźni, innych niż te objęte przepisami art. 8 lit. e); c) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zawierające pozostałości zatwierdzonych substancji lub zanieczyszczeń w ilościach przekraczających dozwolone poziomy, o których mowa w art. 15 ust. 3 dyrektywy 96/23/WE; d) produkty pochodzenia zwierzęcego, które zostały uznane za nienadające się do spożycia przez ludzi z powodu obecności ciał obcych w tych produktach; e) produkty pochodzenia zwierzęcego, inne niż materiał kategorii 1, które są: (i) przywiezione lub wprowadzone z kraju trzeciego i nie spełniają weterynaryjnych wymogów wspólnotowych dotyczących ich	N			

	przywozu lub wprowadzenia do Wspólnoty, z wyjątkiem przypadku, w którym przepisy wspólnotowe dopuszczają ich przywóz lub wprowadzenie pod pewnymi warunkami lub ich zwrot do kraju trzeciego; lub (ii) wysyłane do innego państwa członkowskiego i nie spełniają wymogów ustanowionych przepisami wspólnotowymi lub dopuszczonych w tych przepisach, z wyjątkiem przypadku, gdy właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za zakład lub przedsiębiorstwo pochodzenia zezwala na ich odesłanie; f) zwierzęta lub części zwierząt inne niż te, o których mowa w art. 8 lub w art. 10: (i) które padły z innych przyczyn niż ubój lub zabijanie z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, w tym zwierzęta zabite w celu zwalczania chorób; (ii) płody, (iii) komórki jajowe, zarodki i nasienia przeznaczone do celów hodowlanych; oraz (iv) drób zmarły w skorupce; g) mieszaniny materiału kategorii 2 z materiałem kategorii 3; h) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego inne niż materiał kategorii 1 lub kategorii 3.				
Art. 10	Materiał kategorii 3 Materiał kategorii 3 obejmuje następujące produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego: a) tusze i części tusz zwierząt poddanych ubojowi lub, w przypadku zwierząt łownych, całe zabite zwierzęta lub ich części, które nadają się do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami wspólnotowymi, lecz nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi z powodów handlowych; b) tusze i następujące części pochodzące albo ze zwierząt, które zostały poddane ubojowi w rzeźni i zostały uznane za nadające się do uboju w celu spożycia przez ludzi w następstwie kontroli przedubojowej, albo całe zwierzęta i ich następujące części pochodzące ze zwierząt łownych zabitych z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami wspólnotowymi: (i) tusze lub całe zwierzęta i ich części odrzucone jako nienadające się do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami wspólnotowymi, lecz które nie wykazują żadnych objawów choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta; (ii) głowy drobiowe;	N			

(iii) skóry i skórki, łącznie ze skrawkami i obrzynkami, rogi i stopy, łącznie z paliczkami oraz kośćmi nadgarstka i śródreżcza, kośćmi stopy i śródstopia: — zwierząt innych niż przeżuwacze, wymagających badań na TSE, oraz — przeżuwaczy, u których badania przeprowadzone zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wykazały wynik negatywny; (iv) szczecina świńska; (v) pióra; c) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego z drobiu i zajęczaków poddanych ubojowi w gospodarstwie, zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 853/2004, które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta; d) krew zwierząt, które nie wykazały jakichkolwiek objawów choroby przenoszonej przez krew na ludzi lub zwierzęta, uzyskaną z następujących zwierząt, które zostały poddane ubojowi w rzeźni, po uznaniu ich za nadające się do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi w następstwie kontroli przedubojowej zgodnie z przepisami wspólnotowymi: (i) zwierząt innych niż przeżuwacze, wymagających badań na TSE; oraz (ii) przeżuwaczy, u których badania przeprowadzone zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wykazały wynik negatywny; e) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego powstałe podczas wytwarzania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, w tym odtłuszczone kości, skwarki i osady z centrifuż lub separatorów otrzymane w procesie przetwarzania mleka; f) produkty pochodzenia zwierzęcego lub środki spożywcze zawierające produkty pochodzenia zwierzęcego, które już nie nadają się do spożycia przez ludzi z powodów handlowych lub w wyniku problemów powstałych podczas produkcji lub wad w pakowaniu lub innych wad, które nie stanowią żadnego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt; g) karma dla zwierząt domowych lub materiały paszowe zawierające produkty pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, które nie nadają się już do skarmiania z powodów handlowych lub w wyniku problemów powstałych podczas produkcji lub wad w pakowaniu lub innych wad, które nie stanowią żadnego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt; h) krew, łożysko, wełna, pióra, włosy, rogi, ścinki z kopyt i surowe mleko pochodzące od żywych zwierząt, które nie wykazywały				

	żadnych oznak choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi lub zwierzęta; i) zwierzęta wodne i części takich zwierząt, z wyjątkiem ssaków morskich, które nie wykazywały żadnych oznak choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta; j) produkty uboczne ze zwierząt wodnych pochodzące z przedsiębiorstw lub zakładów wytwarzających produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi; k) następujący materiał pochodzący ze zwierząt, które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej przez ten materiał na ludzi lub zwierzęta: (i) muszle i skorupy skorupiaków i małż z tkanką miękką lub mięsem; (ii) materiały pochodzące ze zwierząt lądowych: — produkty uboczne z wylęgarni, — jaja, — jajeczne produkty uboczne, w tym ze skorupy jaj; (iii) jednodniowe pisklęta zabite w celach handlowych; l) bezkręgowce wodne i lądowe, inne niż gatunki chorobotwórcze dla ludzi lub zwierząt; m) zwierzęta należące do rzędów Rodentia i Lagomorpha i ich części, z wyjątkiem materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. a) ppkt (iii), (iv) i (v) i kategorii 2, o którym mowa w art. 9 lit. a)–g); n) skóry i skórki, kopyta, pióra, wełna, rogi, sierść i futro pochodzące od zwierząt martwych, które nie wykazywały oznak choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi lub zwierzęta, inne niż te, o których mowa w lit. b) niniejszego artykułu; o) tkanka tłuszczowa ze zwierząt, które nie wykazały jakichkolwiek objawów choroby przenoszonej przez ten materiał na ludzi lub zwierzęta, poddanych ubojowi w rzeźni i uznanych za nadające się do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi w następstwie kontroli przedubojowej zgodnie z przepisami wspólnotowymi; p) odpady gastronomiczne, inne niż te, o których mowa w art. 8 lit. f).				
Art. 11	Ograniczenia zakresu stosowania 1. Zabronione jest stosowanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych w następujących przypadkach: a) skarmiania zwierząt lądowych danego gatunku, innych niż zwierzęta futerkowe przetworzonym białkiem zwierzęcym, pochodzącym z całych zwierząt lub z części zwierząt tego samego gatunku; b) skarmiania zwierząt gospodarskich innych niż zwierzęta futerkowe odpadami gastronomicznymi lub materiałem paszowym zawierającym odpady gastronomiczne lub z nich otrzymanym;	N			

	c) skarmiania zwierząt gospodarskich roślinami, albo bezpośrednio przez wypas, albo skarmianie roślinami ciętymi, pochodzącymi z terenu, na którym zastosowano nawozy organiczne lub polepszacze gleby, inne niż obornik, chyba że wypas lub pozyskanie roślin na paszę ma miejsce po upływie okresu karencji, który zapewnia odpowiednią kontrolę ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt i wynosi przynajmniej 21 dni; oraz d) skarmiania ryb hodowlanych przetworzonym białkiem zwierzęcym, pochodzącym z całych ryb lub z części ryb tego samego gatunku. 2. Można ustanowić środki dotyczące: a) badań i kontroli przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania zakazów, o których mowa w ust. 1, w tym metod wykrywania i testów stosowanych w celu sprawdzania obecności materiałów pochodzących z niektórych gatunków oraz progów dla nieznaczających ilości przetworzonego białka zwierzęcego, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i d), którego obecność spowodowana jest przypadkowym i technicznie niemożliwym do uniknięcia skażeniem; b) warunków skarmiania zwierząt futerkowych przetworzonym białkiem zwierzęcym, pochodzącym z całych zwierząt lub z części zwierząt tego samego gatunku; oraz c) warunków skarmiania zwierząt gospodarskich roślinami z terenu, na którym zastosowano nawozy organiczne lub polepszacze gleby, w szczególności zmiany okresu karencji, o którym mowa w ust. 1 lit. c). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.				
Art. 12	Usuwanie i stosowanie materiału kategorii 1 Materiał kategorii 1 a) jest usuwany jako odpady w drodze spalania: (i) bezpośrednio, bez uprzedniego przetwarzania; lub (ii) po przetworzeniu, w drodze sterylizacji ciśnieniowej, jeśli właściwy organ tego wymaga, i trwałego oznaczenia materiału wynikowego; b) jest utylizowany lub usuwany w drodze współspalania, jeżeli materiał kategorii 1 jest odpadem: (i) bezpośrednio, bez uprzedniego przetwarzania; lub (ii) po przetworzeniu w drodze sterylizacji ciśnieniowej, jeśli właściwy organ tego wymaga, i trwałego oznaczenia materiału wynikowego;	N			

	c) w przypadku materiału kategorii 1 innego niż materiał, o którym mowa w art. 8 lit. a) ppkt (i) i (ii), jest usuwany przez przetworzenie w drodze sterylizacji ciśnieniowej w zatwierdzonym zakładzie, trwałe oznaczenie materiału wynikowego i grzebanie na zatwierdzonym składowisku odpadów; d) w przypadku materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. f), jest usuwany w drodze grzebania na zatwierdzonym składowisku odpadów; e) jest stosowany jako paliwo do spalania po uprzednim przetworzeniu lub bez przetworzenia; lub f) jest stosowany do wytwarzania produktów pochodnych, o których mowa w art. 33, 34 i 36, i wprowadzony do obrotu zgodnie z tymi artykułami.				
Art. 13	Usuwanie i stosowanie materiału kategorii 2 Materiał kategorii 2: a) jest usuwany jako odpady w drodze spalania: (i) bezpośrednio, bez uprzedniego przetwarzania; lub (ii) po przetworzeniu w drodze sterylizacji ciśnieniowej, jeśli właściwy organ tego wymaga, i trwałego oznaczenia materiału wynikowego; b) jest utylizowany lub usuwany w drodze współspalania, jeżeli materiał kategorii 2 jest odpadem: (i) bezpośrednio, bez uprzedniego przetwarzania; lub (ii) po przetworzeniu w drodze sterylizacji ciśnieniowej, jeśli właściwy organ tego wymaga, i trwałego oznaczenia materiału wynikowego; c) jest usuwany na zatwierdzonym składowisku odpadów, po przetworzeniu w drodze sterylizacji ciśnieniowej po trwałym oznaczeniu materiału wynikowego; d) jest stosowany do wytwarzania nawozów organicznych lub polepszaczy gleby wprowadzanych do obrotu zgodnie z art. 32 po przetworzeniu w drodze sterylizacji ciśnieniowej, jeżeli zajdzie taka potrzeba, i po trwałym oznaczeniu materiału wynikowego; e) jest kompostowany lub przekształcany w biogaz: (i) w następstwie przetworzenia w drodze sterylizacji ciśnieniowej i trwałego oznaczenia materiału wynikowego; lub (ii) w następstwie przetworzenia lub bez przetworzenia, w przypadku obornika, przewodu pokarmowego i jego treści, mleka, produktów na bazie mleka i siary, jaj i produktów jajecznych, jeżeli właściwy organ uznał, że nie stwarzają one ryzyka dla rozprzestrzeniania poważnej choroby zakaźnej; f) jest stosowany w glebie bez uprzedniego przetworzenia, w przypadku obornika, treści z przewodu pokarmowego oddzielonej od	N			

	przewodu pokarmowego, mleka, produktów na bazie mleka i siary, jeżeli właściwy organ uznał, że nie stwarzają one ryzyka dla rozprzestrzeniania poważnej choroby zakaźnej; g) w przypadku materiału pochodzącego ze zwierząt wodnych, jest kiszony, kompostowany lub przekształcany w biogaz; h) jest stosowany jako paliwo do spalania po uprzednim przetworzeniu lub bez przetworzenia; lub i) jest stosowany do wytwarzania produktów pochodnych, o których mowa w art. 33, 34 i 36, i wprowadzony do obrotu zgodnie z tymi artykułami.				
Art. 14	Usuwanie i stosowanie materiału kategorii 3 Materiał kategorii 3: a) w następstwie wcześniejszego przetworzenia lub bez przetworzenia, jest usuwany jako odpady w drodze spalania; b) jest utylizowany lub usuwany w drodze współspalania, w następstwie wcześniejszego przetworzenia lub bez przetworzenia, jeżeli materiał kategorii 3 jest odpadem; c) po przetworzeniu jest usuwany na zatwierdzonym składowisku odpadów; d) jest przetwarzany, z wyjątkiem przypadku, w którym materiał kategorii 3 uległ zmianie w wyniku rozkładu lub zepsucia, tak że produkt ten stanowi niedopuszczalne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt, i stosowany: (i) do produkcji paszy do skarmiania zwierząt gospodarskich innych niż zwierzęta futerkowe, które ma być wprowadzane do obrotu zgodnie z art. 31, z wyjątkiem przypadków materiału, o którym mowa w art. 10 lit. n), o) i p); (ii) do produkcji paszy dla zwierząt futerkowych, wprowadzanej do obrotu zgodnie z art. 36; (iii) do produkcji karmy dla zwierząt domowych, wprowadzanej do obrotu zgodnie z art. 35; lub (iv) do produkcji nawozów organicznych lub polepszaczy gleby, które mają być wprowadzone do obrotu zgodnie z art. 32; e) jest stosowany do produkcji surowej karmy dla zwierząt domowych, wprowadzanej do obrotu zgodnie z art. 35; f) jest kompostowany lub przekształcany w biogaz; g) w przypadku materiału pochodzącego ze zwierząt wodnych jest kiszony, kompostowany lub przekształcany w biogaz; h) w przypadku skorup skorupiaków innych niż te, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. f), i skorup jaj jest stosowany w sposób określony przez właściwe organy, zapobiegający zagrożeniu dla zdrowia ludzi i zwierząt;	N			

	i) jest stosowany jako paliwo do spalania po uprzednim przetworzeniu lub bez przetworzenia; j) jest stosowany do wytwarzania produktów pochodnych, o których mowa w art. 33, 34 i 36, i wprowadzony do obrotu zgodnie z tymi artykułami; k) w przypadku odpadów gastronomicznych, o których mowa w art. 10 lit. p), jest przetwarzany w drodze sterylizacji ciśnieniowej lub za pomocą metod przetwarzania, o których mowa w art. 15 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), lub jest kompostowany lub przekształcany w biogaz; lub l) jest stosowany w glebie bez uprzedniego przetworzenia, w przypadku surowego mleka, siary i ich produktów pochodnych, jeżeli właściwy organ uznał, że nie stwarzają one ryzyka rozprzestrzenienia choroby przenoszonej przez te produkty na ludzi lub zwierzęta.				
Art. 15	Środki wykonawcze 1. Można ustanowić środki wykonawcze do niniejszej sekcji odnośnie do: a) specjalnych warunków obchodzenia się na pokładzie z materiałami pochodzącymi z patroszenia na pokładzie ryb wykazujących objawy choroby przenoszonej na ludzi, włącznie z pasożytami, i usuwania tych materiałów; b) metod przetwarzania dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego innych niż sterylizacja ciśnieniowa, zwłaszcza odnośnie do parametrów, które mają być zastosowane w tych metodach przetwarzania, a w szczególności czasu, temperatury, ciśnienia i wielkości cząsteczek; c) parametrów przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w tym odpadów gastronomicznych, w biogaz lub kompost; d) warunków spalania i współspalania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów ubocznych; e) warunków spalania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych; f) warunków wytwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 10 lit. c), i obchodzenia się z nimi; g) kiszenia materiału pochodzącego ze zwierząt wodnych; h) stałego oznaczania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; i) zastosowania w glebie niektórych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nawozów organicznych i polepszaczy gleby; j) zastosowania niektórych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego do skarmiania zwierząt gospodarskich; oraz	N			

	k) poziomu zagrożenia dla zdrowia ludzi lub zwierząt odnośnie do niektórych rodzajów materiału, uważanych za niedopuszczalne, zgodnie z art. 14 lit. d). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4. 2. Do czasu przyjęcia zasad, o których mowa: a) w ust. 1 akapit pierwszy lit. c), f) i g) państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy krajowe dotyczące: (i) wytwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 10 lit. c), i obchodzenia się z nimi; (ii) przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 10 lit. p); oraz (iii) kiszenia materiału pochodzącego ze zwierząt wodnych; b) w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, o których w nich mowa, mogą być usuwane do morza, bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych dotyczących ochrony środowiska.				
Art. 16	Odstępstwa W drodze odstępstwa od art. 12, 13 i 14, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego mogą być: a) w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 15 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), manipulowane i usuwane zgodnie ze specjalnymi warunkami ustanowionymi na mocy tej litery; b) stosowane do celów badawczych i innych szczególnych celów, zgodnie z art. 17; c) w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 18, przeznaczone do skarmiania, zgodnie z tym artykułem; d) w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 19, usuwane, zgodnie z tym artykułem; e) usuwane lub stosowane zgodnie z alternatywnymi metodami zatwierdzonymi zgodnie z art. 20, opartymi na parametrach, które mogą obejmować sterylizację ciśnieniową lub inne wymogi niniejszego rozporządzenia lub jego środków wykonawczych; f) w przypadku materiałów kategorii 2 i kategorii 3 i jeśli zezwoli na to właściwy organ, stosowane do przygotowania i zastosowania w glebie preparatów biodynamicznych, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 834/2007; g) w przypadku materiału kategorii 3 i jeżeli zezwoli na to właściwy organ, stosowane do skarmiania zwierząt domowych;	N			

	h) w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, z wyjątkiem materiału kategorii 1, powstałych podczas interwencji chirurgicznej na żywych zwierzętach lub w trakcie rodzenia zwierząt w gospodarstwie, oraz jeśli zezwoli na to właściwy organ, usuwane w tym gospodarstwie.				
Art. 17	Cele badawcze i inne szczególne cele 1. Właściwy organ może, w drodze odstępstwa od art. 12, 13 i 14, zezwolić na stosowanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych do celów wystawienniczych, na działalność artystyczną, do celów diagnostycznych, edukacyjnych lub badawczych, w warunkach zapewniających kontrolę zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt. Warunki takie obejmują: a) zakaz jakiegokolwiek późniejszego stosowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych do innych celów; oraz b) obowiązek bezpiecznego usunięcia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub, w razie konieczności, ich ponownej wysyłki do miejsca pochodzenia. 2. W przypadku zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt, które wymaga przyjęcia środków dla całego terytorium Wspólnoty, zwłaszcza w przypadku nowo powstałego zagrożenia, mogą zostać przyjęte zharmonizowane warunki dla przywozu i stosowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, o których mowa w ust. 1. Warunki takie mogą obejmować wymogi odnośnie do przechowywania, pakowania, identyfikacji, przewozu i usuwania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.	N			
Art. 18	Szczególne cele paszowe 1. Właściwy organ może, w drodze odstępstwa od art. 13 i 14, zezwolić, w warunkach zapewniających kontrolę zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt, na gromadzenie i stosowanie materiału kategorii 2, pod warunkiem że pochodzi on od zwierząt, które nie zostały zabite lub które nie padły z powodu obecności lub podejrzenia choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta, oraz materiału kategorii 3 do skarmiania: a) zwierząt z ogrodów zoologicznych; b) zwierząt cyrkowych; c) gadów i ptaków drapieżnych innych niż zwierzęta z ogrodów zoologicznych i zwierzęta cyrkowe;	N			

	d) zwierząt futerkowych; e) dzikich zwierząt; f) psów z uznanej hodowli, lub sfory psów gończych; g) psów i kotów w schroniskach dla zwierząt; h) larw i robaków przeznaczonych na przynętę. 2. Właściwy organ może zezwolić, w drodze odstępstwa od art. 12 oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu: a) na zastosowanie materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. b) ppkt (ii), i materiału pochodzącego ze zwierząt z ogrodów zoologicznych do skarmiania zwierząt z ogrodów zoologicznych; oraz b) na zastosowanie materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. b) ppkt (ii), do skarmiania zagrożonych lub chronionych gatunków ptaków padlinożernych i innych gatunków, żyjących w swoim siedlisku, w celu wspierania różnorodności biologicznej. 3. Można ustanowić środki wykonawcze do niniejszego artykułu odnośnie do: a) warunków, na których można zezwolić na gromadzenie i stosowanie, o których mowa w ust. 1, w zakresie przemieszczania, przechowywania i stosowania materiału kategorii 2 i kategorii 3 przeznaczonego do skarmiania, również w przypadku nowo powstających zagrożeń; oraz b) warunków, na których, w niektórych przypadkach, na zasadzie odstępstwa od obowiązków ustanowionych w art. 21 ust. 1, można zezwolić na skarmianie materiałem kategorii 1, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, w tym: (i) w niektórych państwach członkowskich, zagrożonych lub chronionych gatunków ptaków padlinożernych i innych gatunków, które można skarmiać takim materiałem; (ii) środki służące zapobieganiu zagrożeniom dla zdrowia ludzi i zwierząt. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.				
Art. 19	Gromadzenie, przewóz i usuwanie 1. W drodze odstępstwa od art. 12, 13, 14 i 21, właściwy organ może zezwolić na usunięcie: a) martwych zwierząt domowych i zwierząt z rodziny koniowatych przez grzebanie; b) poprzez spopielenie lub grzebanie na miejscu lub innym sposobem pod nadzorem urzędowym, co zapobiega szerzeniu się zagrożenia dla	T	Art. 92	Art. 92. Jeżeli na terenach odosobnionych w rozumieniu art. 3 pkt 23 rozporządzenia nr 1069/2009 położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zachodzi konieczność zastosowania środka określonego w art. 19 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1069/2009, właściwy miejscowo wojewoda, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii, określa, w	

zdrowia ludzi i zwierząt, materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. a) ppkt (v) oraz lit. b) ppkt (ii), materiałów kategorii 2 i kategorii 3 na terenach odosobnionych; c) poprzez spopielenie lub grzebanie na miejscu lub innymi sposobami pod urzędowym nadzorem, które zapobiegają szerzeniu się zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. b) ppkt (ii), materiałów kategorii 2 i kategorii 3, na obszarach, do których dostęp jest praktycznie niemożliwy lub do których dostęp mógłby być jedynie możliwy w okolicznościach związanych z warunkami klimatycznymi lub geograficznymi lub z klęską żywiołową, które mogłyby pociągać za sobą zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników zajmujących się gromadzeniem, lub do których dostęp wymagałby użycia nieproporcjonalnych środków przeprowadzenia gromadzenia; d) środkami innymi niż spopielanie lub grzebanie na miejscu, pod nadzorem urzędowym, w przypadku materiałów kategorii 2 i kategorii 3, które nie stwarzają zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt, jeżeli ilość tych materiałów nie przekracza szczególnej ilości w skali tygodnia, przy określeniu tej ilości z uwzględnieniem charakteru wykonywanych czynności i gatunków pochodzenia danych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; e) przez spopielanie lub grzebanie na miejscu, w warunkach, które zapobiegają szerzeniu się zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, innych niż materiał kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. a) ppkt (i), w przypadku wystąpienia ogniska choroby podlegającej obowiązkowi zgłoszenia, jeśli przewóz do najbliższego zatwierdzonego zakładu w celu przetworzenia lub usunięcia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego zwiększyłby niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia się zagrożenia dla zdrowia lub mógłby doprowadzić, w przypadku rozprzestrzenienia się ognisk choroby epizootycznej, do przekroczenia zdolności takich zakładów do ich usunięcia; oraz f) przez spopielanie lub grzebanie na miejscu, w warunkach, które zapobiegają szerzeniu się zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt, pszczoł i pszczelarskich produktów ubocznych. 2. Populacja zwierząt poszczególnych gatunków na terenach odosobnionych, o których mowa w ust. 1 lit. b), nie przekracza maksymalnego odsetka populacji zwierząt tego gatunku w danym państwie członkowskim. 3. Państwa członkowskie udostępnią Komisji informacje dotyczące: a) obszarów, które klasyfikują one jako tereny odosobnione do celów stosowania ust. 1 lit. b), oraz przyczyn takiej klasyfikacji, a także		drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, granice tych terenów odosobnionych, na których stosuje się ten środek.	

	uaktualnionych informacji dotyczących jakiejkolwiek zmiany w tej klasyfikacji; oraz b) wykorzystania zezwoleń przewidzianych w ust. 1 lit. c) i d) w odniesieniu do materiałów kategorii 1 i kategorii 2. 4. Należy przyjąć środki wykonawcze do niniejszego artykułu odnośnie do: a) warunków mających na celu zapewnienie kontroli ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt w przypadku spopielania i grzebania na miejscu; b) maksymalnego odsetka populacji zwierząt, jak określono w ust. 2; c) ilości produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w związku z charakterem czynności i z gatunkami pochodzenia, jak określono w ust. 1 lit. d); oraz d) wykazu chorób, o których mowa w ust. 1 lit. e). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.				
Art. 20	Dopuszczenie alternatywnych metod 1. Procedura dopuszczenia alternatywnej metody stosowania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych może zostać rozpoczęta albo na wniosek Komisji, albo na wniosek państwa członkowskiego lub zainteresowanej strony, która może reprezentować więcej zainteresowanych stron. 2. Zainteresowane strony przesyłają wnioski właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym zamierzają stosować alternatywną metodę. Właściwy organ ocenia w ciągu dwóch miesięcy od momentu otrzymania kompletnego wniosku, czy spełnia on wymogi standardowego formatu dla wniosków, o którym mowa w ust. 10. 3. Właściwy organ przekazuje wnioski państw członkowskich i zainteresowanych stron wraz ze sprawozdaniem z ich oceny Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) oraz informuje o tym Komisję. 4. Jeżeli Komisja rozpoczyna procedurę dopuszczenia, przesyła EFSA sprawozdanie z jej oceny. 5. EFSA ocenia, w ciągu sześciu miesięcy od momentu otrzymania pełnej dokumentacji, czy przedstawiona metoda zapewnia, że zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt jest:	T	Art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. a i b	Art. 90. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej: [...] 2) Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania: a) państwa członkowskiego, właściwego organu i właściwej władzy w zakresie udostępniania oraz przekazywania Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej informacji, dokumentów i danych oraz dokonywania zgłoszeń i składania wniosków określonych w rozporządzeniu nr 1069/2009 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia nr 1069/2009, b) właściwego organu i krajowego punktu kontaktowego w sprawach, o których mowa w art. 20 i art. 30 rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w art. 16 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit drugi lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z	

a) kontrolowane w taki sposób, że zapobiega to jego zwiększeniu przed usunięciem zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub środkami wykonawczymi do niego; lub b) zminimalizowanie, dla odpowiedniej kategorii produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w stopniu co najmniej równoważnym metodom przetwarzania ustanowionym zgodnie z art. 15 ust. 1 akapit pierwszy lit. b).EFSA wydaje opinię w sprawie przedłożonego wniosku. 6. W należycie uzasadnionych przypadkach, gdy EFSA zwraca się do wnioskodawcy o dodatkowe informacje, termin ustalony w ust. 5 może zostać przedłużony. Po konsultacji z Komisją lub z wnioskodawcą EFSA podejmuje decyzję w sprawie terminu, w jakim należy dostarczyć jej wymienione informacje, i informuje Komisję i wnioskodawcę, w odpowiednim przypadku, o niezbędnym terminie dodatkowym. 7. Jeżeli wnioskodawca chce złożyć dodatkowe informacje z własnej inicjatywy, przekazuje je bezpośrednio EFSA. W takim przypadku termin ustalony w ust. 5 nie może być przedłużony. 8. EFSA przekazuje swoją opinię Komisji, wnioskodawcy i właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego. 9. W ciągu trzech miesięcy od otrzymania opinii od EFSA i uwzględniając tę opinię, Komisja informuje wnioskodawcę o proponowanym środku, który zostanie przyjęty zgodnie z ust. 11. 10. Standardowy format wniosku dotyczącego alternatywnych metod zostaje przyjęty zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 52 ust. 2. 11. Po otrzymaniu opinii EFSA przyjmuje się następujące środki: a) środek zezwalający na alternatywną metodę zastosowania lub usunięcia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych; albo		kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.	

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 30.07.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 326 z 24.11.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 06.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 18.06.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 201 z 26.07.2013, str. 31, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 80, Dz. Urz. UE L 57 z 27.02.2014, str. 21, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 33, Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 09.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 31, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 171 z 26.06.2019, str. 100, Dz. Urz. UE L 185 z 11.07.2019, str. 26, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, Dz. Urz. UE L 43 z 17.02.2020, str. 69, Dz. Urz. UE L 172 z 03.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 09.06.2020, str. 5, Dz. Urz. UE L 182 z 10.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 194 z 18.06.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 386 z 18.11.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 197 z 04.06.2021, str. 68, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 42, Dz. Urz. UE L 384 z 29.10.2021, str. 84, Dz. Urz. UE L 393 z 08.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 394 z 09.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 402 z 15.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 78 z 08.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 100 z 28.03.2022, str. 6, Dz. Urz. UE L 2023/2613 z 24.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1719 z 21.06.2024.

	b) środek, w którym odmawia się przyznania zezwolenia na taką alternatywną metodę. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.				
Art. 21	Gromadzenie i określanie kategorii oraz przewóz 1. Podmioty gromadzą, określają i przewożą produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego bez nieuzasadnionej zwłoki, w warunkach, które zapobiegają powstaniu zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt. 2. Podmioty zapewniają, aby produktom ubocznym pochodzenia zwierzęcego i produktom pochodnym podczas przewozu towarzyszył dokument handlowy lub, jeśli jest to wymagane przez niniejsze rozporządzenie lub środek przyjęty zgodnie z ust. 6, świadectwo zdrowia. W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego właściwy organ może zezwolić na przewóz obornika między dwoma punktami usytuowanymi w tym samym gospodarstwie lub między gospodarstwami i użytkownikami obornika w tym samym państwie członkowskim bez dokumentu handlowego ani świadectwa zdrowia. 3. Towarzyszące produktom ubocznym pochodzenia zwierzęcego i produktom pochodnym podczas przewozu dokumenty handlowe i świadectwa zdrowia zawierają co najmniej informację o pochodzeniu, miejscu przeznaczenia i ilości takich produktów oraz opis produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i ich oznaczenia, jeśli takie oznaczenie jest wymagane przez niniejsze rozporządzenie. Jednakże w odniesieniu do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych przewożonych na terytorium państwa członkowskiego właściwy organ tego państwa członkowskiego może zezwolić na przekazanie informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, za pomocą alternatywnego systemu. 4. Podmioty zbierają, przewożą i usuwają odpady gastronomiczne kategorii 3 zgodnie z krajowymi środkami przewidzianymi w art. 13 dyrektywy 2008/98/WE. 5. Należy przyjąć następujące środki zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 52 ust. 3: a) wzory dokumentów handlowych wymagane wraz z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego podczas przewozu; oraz	T	Art. 93	Art. 93. 1. Przy przewozie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych dopuszcza się przekazywanie informacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009, przez ich umieszczenie w dokumencie handlowym, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu handlowego, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, a także sprawny przepływ informacji o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub o produktach pochodnych.	

	b) wzory świadectw zdrowia i warunki określające sposób ich dołączenia do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych podczas przewozu. 6. Można przyjąć środki wykonawcze do niniejszego artykułu odnośnie do: a) przypadków, w których wymagane jest świadectwo zdrowia ze względu na poziom zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt, stwarzanego przez niektóre produkty pochodne; b) przypadków, w których w drodze odstępstwa od ust. 2 akapitu pierwszego oraz w związku z niskim poziomem zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt, stwarzanego przez niektóre produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, przewóz produktów pochodnych może odbywać się bez dokumentów lub świadectw, o których mowa w tym ustępie; c) wymogów określenia, w tym oznakowania, oraz rozdzielania różnych kategorii produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego podczas ich przewozu; oraz d) warunków mających na celu zapobieganie zagrożeniu dla zdrowia ludzi i zwierząt, stwarzanemu podczas gromadzenia i przewozu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w tym również warunków przewozu takich produktów odnośnie do kontenerów, pojazdów i opakowań. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.				
Art. 22	Identyfikowalność 1. Podmioty wysyłające, przewożące lub przyjmujące produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne prowadzą rejestr wysyłek i powiązanych dokumentów handlowych lub świadectw zdrowia. Jednakże akapit pierwszy nie ma zastosowania, jeśli zezwolenie na przewóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych bez dokumentów handlowych lub świadectw zdrowia zostało udzielone zgodnie z art. 21 ust. 2 akapit drugi lub zgodnie ze środkami wykonawczymi przyjętymi na mocy art. 21 ust. 6 lit. b). 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, posiadają systemy i procedury umożliwiające zidentyfikowanie: a) innych podmiotów, do których ich produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne zostały dostarczone; oraz b) podmiotów, od których zostały one dostarczone. Informacje te są udostępniane właściwym władzom na wniosek.	N			

	3. Środki wykonawcze do niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 52 ust. 3, w szczególności jeśli chodzi o: a) informacje, które należy udostępnić właściwym organom; b) okres przechowywania tych informacji.				
Art. 23	Rejestracja podmiotów, przedsiębiorstw lub zakładów 1. W celu rejestracji podmioty: a) przed rozpoczęciem działalności, powiadamiają właściwy organ o wszystkich przedsiębiorstwach lub zakładach, które podlegają ich kontroli, które biorą udział na jakimkolwiek etapie w produkcji, przewożeniu, obróbce, przetwarzaniu, składowaniu, wprowadzaniu do obrotu, dystrybucji, użyciu lub usuwaniu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych; b) informują właściwy organ o: (i) kategorii stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych podlegających ich kontroli; (ii) charakterze czynności wykonywanych z wykorzystaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jako materiału wyjściowego. 2. Podmioty dostarczają właściwemu organowi aktualnych informacji na temat wszelkich znajdujących się pod ich kontrolą przedsiębiorstw lub zakładów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), w tym o jakiegokolwiek istotnej zmianie działalności, takiej jak każdy przypadek zamknięcia istniejącego przedsiębiorstwa lub zakładu. 3. Szczegółowe przepisy dotyczące rejestracji, o których mowa w ust. 1, mogą być przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 52 ust. 3. 4. W drodze odstępstwa od ust. 1 powiadomienie w celu rejestracji nie jest wymagane w odniesieniu do czynności, w zakresie których przedsiębiorstwa wytwarzające produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zostały już zatwierdzone lub zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 lub rozporządzeniem (WE) nr 853/2004, a także w odniesieniu do czynności, w zakresie których przedsiębiorstwa lub zakłady zostały już zatwierdzone zgodnie z art. 24 niniejszego rozporządzenia. Takie samo odstępstwo ma zastosowanie w odniesieniu do czynności pociągających za sobą wytwarzanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego jedynie na miejscu, które są przeprowadzane w gospodarstwach lub w innych obiektach, w których zwierzęta są trzymane, skarmiane lub pielęgnowane.	T	Art. 55 pkt 1 lit a tiret 10	Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: a) rejestracji: [...] – zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009,	Uregulowanie i uzupełnienie informacji jakie powinny być zawarte w zgłoszeniu w celu rejestracji zakładów i podmiotów, umożliwiające właściwe sprawowanie nadzoru przez organy Inspekcji Weterynaryjnej.
			Art. 58	Art. 58. 1. Zgłoszenie w celu rejestracji zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, i wniosek o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, oprócz informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, zawiera: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu; 2) miejsce prowadzenia działalności – jeżeli jest inne niż adres podmiotu wskazany w pkt 1; 3) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub	

				innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany; 4) numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada; 5) określenie charakteru czynności wykonywanych z wykorzystaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jako materiału wyjściowego; 6) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w pkt 5 – jeżeli taka działalność jest prowadzona; 7) numer podmiotu w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2025 r. poz.865) – jeżeli taki numer został nadany. 2. Obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, obejmuje również dodatkowe informacje określone w ust. 1.	
		Art. 64 ust. 1 pkt 13 lit. b	Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 13) nadania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego: [...] b) zakładowi lub podmiotowi podlegającym rejestracji, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009.		
		Art. 68 ust. 1	Art. 68. 1. Powiadomień, o których mowa w art. 84 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 90 ust. 2 i art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/429 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, dokonuje się niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia danego zdarzenia.		

			Art. 95 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 4	Art. 95. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych wykonywania czynności z wykorzystaniem tych produktów, jeżeli ten posiadacz: 1) nie dokonał rejestracji zakładu i podmiotu, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, lub [...] 3. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy posiadacz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych dokona rejestracji zakładu i podmiotu, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, lub uzyska zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, albo warunkowe zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009. 4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.	
Art. 24	Zatwierdzenie przedsiębiorstw lub zakładów 1. Podmioty zapewniają, aby kontrolowane przez nie przedsiębiorstwa lub zakłady były zatwierdzane przez właściwy organ, któremu podlega miejsce, w którym przedsiębiorstwa te lub zakłady wykonują jedną lub więcej z następujących czynności: a) przetwarzanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w drodze sterylizacji ciśnieniowej, za pomocą metod, o których mowa w art. 15 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), lub metod alternatywnych, dopuszczonych zgodnie z art. 20; b) usuwanie, jako odpadu, poprzez spalanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, z wyłączeniem przedsiębiorstw lub zakładów, które posiadają pozwolenie na działalność zgodnie z dyrektywą 2000/76/WE; c) usuwanie lub utylizacja poprzez spalanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych stanowiących odpady, z wyłączeniem przedsiębiorstw lub zakładów, które posiadają pozwolenie na działalność zgodnie z dyrektywą 2000/76/WE;	T	Art. 55 pkt 1 lit. e Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: 1) jest właściwy w sprawach: [...] e) zatwierdzania zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009;	Art. 58 Art. 58. 1. Zgłoszenie w celu rejestracji zakładów i podmiotów, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, i wniosek o zatwierdzenie, o którym mowa w art.	Uregulowanie i uzupełnienie informacji jakie powinny być zawarte we wniosku o zatwierdzenie zakładu, umożliwiające właściwe sprawowanie nadzoru przez organy Inspekcji Weterynaryjnej.

	d) wykorzystanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwa do spalania; e) produkcja karmy dla zwierząt domowych; f) produkcja nawozów organicznych i polepszaczy gleby; g) przetwarzanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w biogaz lub kompost; h) czynności dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego po ich zebraniu, takie jak: sortowanie, dzielenie, chłodzenie, zamrażanie, solenie, usuwanie skór i skórek lub określonego materiału mogącego stanowić zagrożenie; i) składowanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; j) składowanie produktów pochodnych przeznaczonych do: (i) usunięcia na składowisku odpadów lub spalania lub utylizacji lub usunięcia przez współspalanie, (ii) wykorzystania jako paliwo do spalania; (iii) wykorzystania jako paszy, z wyłączeniem przedsiębiorstw lub zakładów zatwierdzonych lub zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 183/2005; (iv) wykorzystania jako nawozów organicznych i polepszaczy gleby, z wyłączeniem składowania w miejscu bezpośredniego zastosowania. 2. W zatwierdzeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się, czy przedsiębiorstwo lub zakład jest zatwierdzony do prowadzenia czynności z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub produktami pochodnymi: a) szczególnej kategorii, o której mowa w art. 8, 9 lub 10; lub b) więcej niż jednej kategorii, o której mowa w art. 8, 9 lub 10, ze wskazaniem, czy takie czynności przeprowadzane są: (i) na stałe w warunkach ścisłego rozdzielania, które zapobiega zagrożeniu dla zdrowia ludzi i zwierząt; lub (ii) tymczasowo, w warunkach zapobiegających zanieczyszczeniu, w przypadku niewystarczających możliwości przetworzenia dla takich produktów, wynikające z: — rozprzestrzenienia się ognisk choroby epizootycznej, lub — innych nadzwyczajnych i nieprzewidywalnych okoliczności.		24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, oprócz informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, zawiera: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu; 2) miejsce prowadzenia działalności – jeżeli jest inne niż adres podmiotu wskazany w pkt 1; 3) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany; 4) numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada; 5) określenie charakteru czynności wykonywanych z wykorzystaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jako materiału wyjściowego; 6) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w pkt 5 – jeżeli taka działalność jest prowadzona; 7) numer podmiotu w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2023 r. poz. 885 oraz z 2025 r. poz. 368) – jeżeli taki numer został nadany. 2. Obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, obejmuje również dodatkowe informacje określone w ust. 1.	
		Art. 64 ust. 1 pkt 3	Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 3) zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009;	

			art. 95 ust. 1 pkt 2, ust. 3 i 4	Art. 95. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych wykonywania czynności z wykorzystaniem tych produktów, jeżeli ten posiadacz: [...] 2) nie uzyskał zatwierdzenia zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, albo warunkowego zatwierdzenia zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009. 3. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy posiadacz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych dokona rejestracji zakładu i podmiotu, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, lub uzyska zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, albo warunkowe zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009. 4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.	
Art. 25	Ogólne wymogi w zakresie higieny 1. Podmioty zapewniają, aby przedsiębiorstwa lub zakłady podlegające ich kontroli i wykonujące czynności, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) i h): a) zostały wybudowane w sposób umożliwiający ich skuteczne oczyszczanie i dezynfekcję, a w razie konieczności konstrukcja podłóg ułatwiała odprowadzanie cieczy; b) miały dostęp do odpowiedniego wyposażenia służącego higienie osobistej, takiego jak toalety, szatnie i umywalki dla pracowników; c) posiadały odpowiednie zabezpieczenia przed szkodnikami, takimi jak owady, gryzonie i ptaki; d) utrzymywały instalacje i wyposażenie w dobrym stanie i zapewniały, aby urządzenia pomiarowe były systematycznie regulowane; oraz	N			

	e) posiadały odpowiednie rozwiązania w zakresie czyszczenia i dezynfekcji istniejących na miejscu zbiorników i pojazdów w celu uniknięcia ryzyka zanieczyszczenia. 2. Wszystkie osoby pracujące w przedsiębiorstwie lub zakładzie, o którym mowa w ust. 1, noszą odpowiednią, czystą i, w razie konieczności, ochronną odzież. W odpowiednim przypadku, w danym przedsiębiorstwie lub zakładzie: a) osoby pracujące w sektorze nieoczyszczonym nie mogą wchodzić do czystego sektora bez wcześniejszej zmiany odzieży roboczej i butów lub bez ich dezynfekcji; b) wyposażenia i urządzeń nie można przemieszczać z sektora nieoczyszczonego do czystego sektora bez ich wcześniejszego oczyszczenia i zdezynfekowania; oraz c) podmiot ustanawia procedurę dotyczącą przemieszczania się osób w celu kontroli tego przemieszczania się i sporządza opis właściwego korzystania z brodzików do dezynfekcji stóp i kół. 3. W przedsiębiorstwach lub zakładach wykonujących czynności, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a): a) z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego należy postępować w sposób umożliwiający uniknięcie ryzyka zanieczyszczenia; b) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego należy przetwarzać w miarę możliwości niezwłocznie po dostarczeniu. Po przetworzeniu z produktami pochodnymi należy postępować i składować je w sposób umożliwiający uniknięcie ryzyka zanieczyszczenia; c) w stosownych przypadkach, podczas zastosowanej metody przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, wszystkie elementy produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych poddaje się działaniu odpowiedniej temperatury przez określony czas, a także należy zapobiegać ryzyku ponownego zanieczyszczenia; d) podmioty dokonują regularnej kontroli stosowanych parametrów, w szczególności temperatury, ciśnienia, czasu, wielkości cząstek, w stosownym przypadku za pomocą automatycznych urządzeń; e) wymagane jest ustanowienie i udokumentowanie procedur oczyszczania dla wszystkich części przedsiębiorstw lub zakładów.				
Art. 26	Obchodzenie się z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego w przedsiębiorstwach sektora spożywczego 1. Przetwarzanie, obróbka lub składowanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w przedsiębiorstwach lub zakładach	N			

	zatwierdzonych lub zarejestrowanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 lub z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 przebiegają w warunkach, które zapobiegają zanieczyszczeniu krzyżowemu i, w stosownym przypadku, w specjalnie do tego przeznaczonej części przedsiębiorstwa lub zakładu. 2. Surowce do produkcji żelatyny i kolagenu nieprzeznaczonych do spożycia przez człowieka mogą być składowane, poddawane obróbce i przetwarzane w przedsiębiorstwach szczególnie do tego uprawnionych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 załącznik III sekcja XIV rozdział I pkt 5 i sekcja XV rozdział I pkt 5, pod warunkiem zapobieżenia ryzyku przeniesienia choroby poprzez oddzielenie takich surowców od surowców przeznaczonych do wytworzenia produktów pochodzenia zwierzęcego. 3. Ust. 1 i 2 mają zastosowanie bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych wymogów przewidzianych wspólnotowymi przepisami weterynaryjnymi.				
Art. 27	Środki wykonawcze Należy przyjąć środki wykonawcze do niniejszej sekcji i sekcji 1 niniejszego rozdziału odnośnie do następujących warunków: a) wymogów w zakresie infrastruktury i wyposażenia obowiązujących w przedsiębiorstwach lub zakładach; b) wymogów w zakresie higieny obowiązujących w odniesieniu do wszystkich form obchodzenia się z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi, w tym środków zmieniających wymogi w zakresie higieny dla przedsiębiorstw lub zakładów, o których mowa w art. 25 ust. 1; c) warunków i wymogów technicznych w zakresie obchodzenia się, przetwarzania, obróbki i składowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz warunków oczyszczania ścieków; d) dowodów, które podmiot przedstawia do celów zatwierdzenia przetwarzania, przekształcania i obróbki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, odnośnie do możliwości zapobiegania przez ten podmiot zagrożeniu dla zdrowia ludzi i zwierząt; e) warunków obchodzenia się z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub produktami pochodnymi więcej niż jednej kategorii, o której mowa w art. 8, 9 lub 10, w tym samym przedsiębiorstwie lub zakładzie: (i) gdy takie czynności są przeprowadzane oddzielnie;	N			

	(ii) gdy takie czynności są przeprowadzane tymczasowo w określonych okolicznościach; f) warunków zapobiegania zanieczyszczeniu krzyżowemu, w przypadku gdy produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego są składowane, przetwarzane i poddawane obróbce w specjalnie do tego przeznaczonej części przedsiębiorstwa lub zakładu, o której mowa w art. 26; g) standardowych parametrów przekształcania dla przedsiębiorstw biogazu i kompostowni; h) wymogów obowiązujących w odniesieniu do spalania lub współspalania w zakładach o wysokiej i niskiej wydajności, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. b) i c); oraz i) wymogów obowiązujących w odniesieniu do spalania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwa, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. d). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.				
Art. 28	Kontrole wewnętrzne Podmioty wprowadzają, wdrażają i utrzymują kontrole wewnętrzne w swoich przedsiębiorstwach lub zakładach, w celu monitorowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Zapewniają one, aby żadne produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, co do których istnieje podejrzenie lub co do których stwierdzono, że nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia, nie opuszczały przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że są przeznaczone do usunięcia.	N			
Art. 29	System analizy zagrożeń i system krytycznych punktów kontroli 1. Podmioty wykonujące jedną z poniższych czynności wprowadzają, wdrażają i utrzymują w mocy stałą pisemną procedurę lub procedury oparte na systemie analizy zagrożeń i systemie krytycznych punktów kontroli (HACCP) w odniesieniu do: a) obróbki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; b) przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w biogaz i kompost; c) obchodzenia się z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub produktami pochodnymi więcej niż jednej kategorii lub ich składowania w tym samym przedsiębiorstwie lub zakładzie; d) produkcji karmy dla zwierząt domowych. 2. Podmioty określone w ust. 1 dokonują w szczególności następujących czynności: a) identyfikują wszelkie zagrożenia, którym należy zapobiec, które należy wyeliminować lub ograniczyć do możliwych do przyjęcia	N			

	poziomów; b) określają krytyczne punkty kontroli na etapie lub etapach, na których kontrola jest niezbędna do zapobieżenia zagrożeniom, ich wyeliminowania lub ograniczenia do dopuszczalnych poziomów; c) określają wartości graniczne dla krytycznych punktów kontroli, które stanowią granicę pomiędzy poziomem dopuszczalnym a niedopuszczalnym z punktu widzenia konieczności zapobieżenia zidentyfikowanym zagrożeniom, ich wyeliminowania lub ograniczenia; d) ustanawiają i wdrażają skuteczne procedury monitorowania w krytycznych punktach kontroli; e) ustanawiają działania korygujące w przypadku, gdy proces monitorowania wykaże, iż krytyczny punkt kontroli nie jest kontrolowany; f) ustanawiają procedury weryfikacji, czy środki określone w lit. a)–e) zostały w pełni wdrożone oraz czy ich działanie jest skuteczne. Procedura weryfikacji powinna być przeprowadzana regularnie; g) prowadzą dokumentację i rejestry odpowiednie do charakteru i wielkości przedsiębiorstwa w celu udokumentowania skutecznego stosowania środków przewidzianych w lit. a)–f). 3. W przypadku każdej zmiany produktu lub procesu lub jakiegokolwiek etapu produkcji, przetwarzania, składowania lub dystrybucji podmioty dokonują przeglądu swoich procedur i wprowadzają niezbędne zmiany. 4. Środki mające ułatwić wykonanie niniejszego artykułu mogą być przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 52 ust. 3.				
Art. 30	Krajowe podręczniki dobrych praktyk 1. W razie konieczności właściwe organy zachęcają do opracowania, upowszechnienia i dobrowolnego stosowania krajowych podręczników dobrych praktyk, w szczególności w odniesieniu do stosowania zasad HACCP, o których mowa w art. 29. Podmioty mogą stosować takie wytyczne na zasadzie dobrowolności. 2. Właściwy organ dokonuje oceny krajowych podręczników w celu zapewnienia, że: a) zostały one opracowane po zasięgnięciu opinii przedstawicieli stron, których interesów mogą one dotyczyć w poważnym stopniu, oraz są upowszechniane przez sektory działalności podmiotów; oraz b) ich postanowienia mogą być stosowane w praktyce w sektorach, których dotyczą.	T	Art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. b	Art. 90. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej: [...] 2) Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania: [...] b) właściwego organu i krajowego punktu kontaktowego w sprawach, o których mowa w art. 20 i art. 30 rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w art. 16 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit drugi lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania	Wskazanie Głównego Lekarza Weterynarii jako organu co do zasady właściwego w zakresie czynności określonych w art. 30 rozporządzenia.

				dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm. ¹¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.	
Art. 31	Wprowadzanie do obrotu 1. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne przeznaczone na paszę dla zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem zwierząt futerkowych, mogą być wprowadzane do obrotu, pod warunkiem że: a) są materiałem kategorii 3 lub pochodzą z materiału kategorii 3 innego niż materiał, o którym mowa w art. 10 lit. n), o) i p); b) zostały, zależnie od konkretnego przypadku, zgromadzone lub przetworzone, zgodnie z warunkami dla sterylizacji ciśnieniowej lub innymi, aby zapobiec ryzyku stwarzanemu dla zdrowia ludzi i zwierząt zgodnie ze środkami przyjętymi na mocy art. 15 i wszystkimi środkami, które zostały ustanowione zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu; oraz c) pochodzą z zatwierdzonych lub zarejestrowanych przedsiębiorstw lub zakładów, odpowiednio dla danego produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego lub produktu pochodnego. 2. Można określić środki wykonawcze do niniejszego artykułu w zakresie warunków zdrowia ludzi i zwierząt dla gromadzenia, przetwarzania i przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, o których mowa w ust. 1. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.	N			
Art. 32	Wprowadzanie do obrotu i stosowanie	N			Regulacje krajowe w zakresie

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 30.07.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 326 z 24.11.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 06.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 18.06.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 201 z 26.07.2013, str. 31, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 80, Dz. Urz. UE L 57 z 27.02.2014, str. 21, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 33, Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 09.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 31, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 171 z 26.06.2019, str. 100, Dz. Urz. UE L 185 z 11.07.2019, str. 26, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, Dz. Urz. UE L 43 z 17.02.2020, str. 69, Dz. Urz. UE L 172 z 03.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 09.06.2020, str. 5, Dz. Urz. UE L 182 z 10.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 194 z 18.06.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 386 z 18.11.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 197 z 04.06.2021, str. 68, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 42, Dz. Urz. UE L 384 z 29.10.2021, str. 84, Dz. Urz. UE L 393 z 08.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 394 z 09.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 402 z 15.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 78 z 08.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 100 z 28.03.2022, str. 6, Dz. Urz. UE L 2023/2613 z 24.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1719 z 21.06.2024.

1. Nawozy organiczne i polepszacze gleby mogą być wprowadzone do obrotu i stosowane, pod warunkiem że: a) pochodzą one z materiału kategorii 2 lub kategorii 3; b) zostały wyprodukowane zgodnie z warunkami dla sterylizacji ciśnieniowej lub innymi warunkami, aby zapobiec ryzyku stwarzanemu dla zdrowia ludzi i zwierząt, zgodnie z wymogami ustanowionymi zgodnie z art. 15 i wszystkimi środkami, które zostały ustanowione zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu; c) pochodzą, odpowiednio, z zatwierdzonych lub zarejestrowanych przedsiębiorstw lub zakładów; oraz d) w przypadku mączki mięsno-kostnej pochodzącej z materiału kategorii 2 i przetworzonych białek zwierzęcych przeznaczonych do użytku jako nawozy organiczne i polepszacze gleby, zostały one zmieszane ze składnikiem, aby wykluczyć dalsze użycie mieszaniny na pasze, i oznaczone, jeżeli wymagają tego środki przyjęte na mocy ust. 3. Ponadto pozostałości fermentacyjne procesu przetwarzania w biogaz lub kompost mogą być wprowadzane do obrotu i używane jako nawozy organiczne lub polepszacze. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy krajowe określające dodatkowe warunki lub ograniczające zastosowanie nawozów organicznych i polepszaczy gleby, pod warunkiem że takie przepisy są uzasadnione ochroną zdrowia ludzi i zwierząt. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. d), mieszanie nie jest wymagane dla materiałów, których użycie do celów paszowych zostało wykluczone ze względu na ich skład lub opakowanie. 3. Można przyjąć środki wykonawcze do niniejszego artykułu odnośnie do następujących przypadków: a) warunków zdrowia ludzi i zwierząt w odniesieniu do produkcji i stosowania nawozów organicznych i polepszaczy gleby; b) składników lub substancji do oznaczania nawozów organicznych lub polepszaczy gleby; c) składników do mieszania z nawozami organicznymi lub polepszaczami gleby; d) dodatkowych warunków, takich jak metody do celów oznaczania i minimalne proporcje, które mają być zachowane przy przygotowywaniu mieszaniny, tak aby wykluczyć zastosowanie takich nawozów organicznych lub polepszaczy gleby dla celów paszowych; oraz e) przypadków, w których skład lub opakowanie materiałów umożliwia ich zwolnienie z wymogu mieszania.				nawozów organicznych i polepszaczy gleby zawarte są w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu.

	Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.				
Art. 33	Wprowadzenie do obrotu Podmioty mogą wprowadzać do obrotu następujące produkty pochodne: a) produkty kosmetyczne w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 76/768/EWG; b) wyroby medyczne aktywnego osadzania w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy 90/385/EWG; c) wyroby medyczne w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 93/42/EWG; d) wyroby medyczne używane do diagnozy in vitro, w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) dyrektywy 98/79/WE; e) weterynaryjne produkty lecznicze w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE; f) produkty lecznicze w rozumieniu art. 1 pkt 2 dyrektywy 2001/83/WE.	N			
Art. 34	Wytwarzanie 1. Przywóz, gromadzenie i przemieszczanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych przeznaczonych do przedsiębiorstw lub zakładów w celu wytworzenia produktów pochodnych, o których mowa w art. 33, oraz wytwarzanie tych produktów pochodnych wykonuje się zgodnie z przepisami wspólnotowymi, o których mowa w tym artykule. Niezużyty materiał z takich przedsiębiorstw lub zakładów jest usuwany zgodnie z tymi przepisami. 2. Jednak niniejsze rozporządzenie stosuje się w przypadku, gdy prawodawstwo wspólnotowe, o którym mowa w art. 33, nie przewiduje warunków kontroli potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt, zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia	N			
Art. 35	Wprowadzanie do obrotu karmy dla zwierząt domowych Podmioty mogą wprowadzać do obrotu karmę dla zwierząt domowych, pod warunkiem że: a) produkty te pochodzą: (i) z materiału kategorii 3 innego niż materiał, o którym mowa w art. 10 lit. n), o) i p); (ii) w przypadku importowanej karmy dla zwierząt domowych lub karmy dla zwierząt domowych wyprodukowanej z materiałów pochodzących z przywozu, z materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. c), na warunkach określonych zgodnie z art. 40 ust. 1 lit. a); lub	N			

	(iii) w przypadku surowej karmy dla zwierząt domowych, z materiału, o którym mowa w art. 10 lit. a) oraz lit. b) ppkt (i) i (ii); oraz b) zapewniają kontrolę zagrożeń dla zdrowia ludzi i zwierząt dzięki bezpiecznej obróbce zgodnie z art. 38, w przypadku gdy bezpieczne zaopatrzenie zgodnie z art. 37 nie zapewnia dostatecznej kontroli.				
Art. 36	Wprowadzanie do obrotu innych produktów pochodnych Podmioty mogą wprowadzać do obrotu produkty pochodne, inne niż produkty, o których mowa w art. 31, 32, 33 i 35, pod warunkiem że: a) produkty te (i) nie są przeznaczone do skarmiania zwierząt gospodarskich ani do stosowania w glebie, z której pochodzi materiał do skarmiania tych zwierząt; lub (ii) są przeznaczone do skarmiania zwierząt futerkowych; oraz b) zapewniają one kontrolę zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt poprzez: (i) bezpieczeństwo zaopatrzenia, zgodnie z art. 37; (ii) bezpieczną obróbkę, zgodnie z art. 38, jeśli bezpieczne zaopatrzenie nie zapewnia wystarczającej kontroli; lub (iii) sprawdzenie, czy produkty są używane wyłącznie w bezpiecznych zastosowaniach, zgodnie z art. 39, jeśli bezpieczna obróbka nie zapewnia wystarczającej kontroli.	N			
Art. 37	Bezpieczne zaopatrzenie 1. Bezpieczne zaopatrzenie obejmuje stosowanie materiału: a) który nie stwarza niedopuszczalnego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt; b) który został zebrany i przewieziony z miejsca zbiórki do przedsiębiorstwa produkcyjnego lub zakładu w warunkach, które wykluczają zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt; lub c) który został przywieziony do Wspólnoty i przewieziony z miejsca punktu pierwszej zbiórki do przedsiębiorstwa produkcyjnego lub zakładu lub przedsiębiorstwa w warunkach, które wykluczają zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt. 2. Do celów bezpiecznego zaopatrzenia podmioty dostarczają dokumentację wymogów zawartych w ust. 1, w tym, w razie konieczności, potwierdzenie bezpieczeństwa środków ochrony biologicznej wprowadzonych w celu wykluczenia ryzyka stwarzanego dla zdrowia ludzi i zwierząt przez materiał początkowy. Taka dokumentacja jest udostępniana właściwemu organowi na jego wniosek. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c), wysyłce towarzyszy świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi przyjętemu zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 52 ust. 3.	N			

Art. 38	Bezpieczna obróbka Bezpieczna obróbka obejmuje zastosowanie procesu produkcyjnego do stosowanego materiału, który minimalizuje dopuszczalny poziom zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt stwarzanego przez ten materiał lub przez inne substancje powstające w procesie produkcyjnym. Należy zapewnić, aby produkty pochodne nie stwarzały niedopuszczalnego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt, zwłaszcza poprzez testowanie produktu końcowego.	N			
Art. 39	Bezpieczne zastosowania końcowe Bezpieczne zastosowania końcowe obejmują zastosowanie produktów pochodnych: a) w warunkach, które nie stwarzają niedopuszczalnego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt; lub b) które może stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt, w szczególnych celach, pod warunkiem że takie zastosowanie jest uzasadnione celami określonymi w przepisach wspólnotowych, zwłaszcza w przepisach dotyczących ochrony zdrowia ludzi i zwierząt.	N			
Art. 40	Środki wykonawcze Można przyjąć środki wykonawcze do niniejszej sekcji odnośnie do następujących warunków: a) warunków wprowadzania do obrotu karmy dla zwierząt domowych pochodzącej z przywozu lub karmy dla zwierząt domowych wyprodukowanej z materiałów z przywozu, z materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. c); b) warunków bezpiecznego zaopatrzenia i przewozu materiału, które wykluczają zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt; c) dokumentacji, o której mowa w art. 37 ust. 2 akapit pierwszy; d) parametrów procesu produkcyjnego, o którym mowa w art. 38 akapit pierwszy, zwłaszcza jeśli chodzi o stosowanie fizycznej lub chemicznej obróbki do stosowanego materiału; e) wymogów badawczych mających zastosowanie do produktu końcowego; oraz f) warunków bezpiecznego stosowania produktów pochodnych, które stwarzają zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.	N			
Art. 41	Przywóz i tranzyt	N			

1. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne są przywożone do Wspólnoty lub przewożone tranzytem przez Wspólnotę zgodnie z: a) odpowiednimi wymogami niniejszego rozporządzenia i środkami wykonawczymi do niego dla danego produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego lub produktu pochodnego, które są przynajmniej tak samo restrykcyjne jak te stosowane do produkcji i wprowadzania do obrotu takich produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych wewnątrz Wspólnoty; b) warunkami uznanymi za przynajmniej równoważne wymogom stosowanym do produkcji i wprowadzania do obrotu takich produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych na podstawie przepisów wspólnotowych; lub c) w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, o których mowa w art. 33, 35 i 36, zgodnie z wymogami określonymi w tych artykułach. Środki, o których mowa w lit. b) akapit pierwszy, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1, przywóz i tranzyt: a) materiału szczególnego ryzyka ma miejsce jedynie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 999/2001; b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych zmieszanych z jakimkolwiek odpadem uznanym za niebezpieczny w decyzji 2000/532/WE lub zanieczyszczony nim, odbywa się zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006; c) materiału kategorii 1, kategorii 2 i ich produktów pochodnych, które nie są przeznaczone do wytwarzania produktów pochodnych, o których mowa w art. 33, 35 i 36, odbywa się pod warunkiem, że reguły ich przywozu zostały przyjęte zgodnie z art. 42 ust. 2 lit. a); d) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych przeznaczonych do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1, odbywa się zgodnie z krajowymi przepisami zapewniającymi kontrolę zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt, do czasu przyjęcia zharmonizowanych warunków, o których mowa w art. 17 ust. 2. 3. W przypadku przywozu i tranzytu materiału kategorii 3 i jego produktów pochodnych należy określić odpowiednie wymogi, zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. a). Wymogi te mogą stanowić, że:				

a) wysyłki muszą pochodzić z kraju trzeciego lub części kraju trzeciego wymienionego zgodnie z ust. 4; b) wysyłki muszą pochodzić z przedsiębiorstw lub zakładów zatwierdzonych lub zarejestrowanych przez właściwy organ kraju trzeciego pochodzenia i wymienionych przez władze do tego celu; oraz c) wysyłkom musi towarzyszyć w punkcie wejścia do Wspólnoty dokumentacja, taka jak dokument handlowy lub świadectwo zdrowia i, w stosownym przypadku, deklaracja, które odpowiadają wzorowi ustanowionemu zgodnie z art. 42 ust. 2 akapit pierwszy lit. d). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4. Do czasu przyjęcia wymogów, o których mowa w lit. a) i c) akapitu drugiego, państwa członkowskie określają te wymogi w środkach krajowych. 4. Wykazy krajów trzecich lub części krajów trzecich, z których produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne mogą być przywożone do Wspólnoty lub przewożone w tranzycie przez jej terytorium, są sporządzane zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 52 ust. 3, z uwzględnieniem przede wszystkim: a) ustawodawstwa kraju trzeciego; b) organizacji właściwego organu i jego służb inspekcyjnych w kraju trzecim, kompetencji tych służb, nadzoru, jakiemu podlegają, oraz ich uprawnień umożliwiających skuteczne monitorowanie stosowania ustawodawstwa; c) rzeczywistych warunków dotyczących zdrowia stosowanych podczas produkcji, wytwarzania, przechowywania, wysyłki produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na wywóz do Wspólnoty i obchodzenia się z nimi; d) gwarancji, jakie może zaoferować kraj trzeci, dotyczących zgodności z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia; e) doświadczenia z wprowadzania do obrotu produktu pochodzącego z kraju trzeciego oraz wyników przeprowadzonych kontroli przywozu; f) wyników inspekcji wspólnotowych w kraju trzecim; g) stanu zdrowia zwierząt, innych zwierząt domowych i zwierząt dzikich w kraju trzecim, ze szczególnym uwzględnieniem egzotycznych chorób zwierząt oraz wszelkich aspektów ogólnej sytuacji zdrowotnej kraju, które mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt we Wspólnocie;				

	h) regularności i szybkości, z jaką kraj trzeci dostarcza informacji o istnieniu chorób zakaźnych zwierząt na jego terytorium, zwłaszcza chorób wymienionych w Kodeksie zdrowia zwierząt lądowych i w Kodeksie zdrowia zwierząt wodnych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt; i) uregulowań dotyczących zapobiegania zakaźnym chorobom zwierząt i ich zwalczania, będących w mocy w kraju trzecim i stosowania tych uregulowań, w tym zasad przywozu z innych krajów trzecich. Wykaz przedsiębiorstw i zakładów, o których mowa w ust. 3 akapit drugi lit. b), jest aktualizowany i przekazywany Komisji i państwu członkowskiemu oraz podawany do wiadomości publicznej.				
Art. 42	Środki wykonawcze 1. Środki wykonawcze do art. 41, które mogą wyłączać produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne wyprodukowane w niektórych przedsiębiorstwach lub zakładach z przywozu lub z tranzytu w celu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, należy przyjąć zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 52 ust. 3. 2. Inne środki wykonawcze do art. 41 należy określić w odniesieniu do następujących warunków: a) warunków przywozu i tranzytu materiałów kategorii 1 i kategorii 2 oraz ich produktów pochodnych; b) ograniczeń odnośnie do zdrowia ludzi lub zwierząt mających zastosowanie do przywożonego materiału kategorii 3 lub jego produktów pochodnych, które mogą być ustanowione w odniesieniu do wykazów wspólnotowych krajów trzecich lub części krajów trzecich, sporządzonych zgodnie z art. 41 ust. 4, lub do innych celów dotyczących zdrowia ludzi i zwierząt; c) warunków wytwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w przedsiębiorstwach lub zakładach w krajach trzecich; warunki takie mogą obejmować zasady kontroli takich przedsiębiorstw lub zakładów przez zainteresowany właściwy organ i mogą zwolnić niektóre rodzaje przedsiębiorstw lub zakładów zajmujących się produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub produktami pochodnymi od zatwierdzenia lub rejestracji, o której mowa w art. 41 ust. 3 akapit drugi lit. b); oraz d) wzorów świadectw zdrowia, dokumentów handlowych i deklaracji, które mają towarzyszyć wysyłkom, określających warunki, na jakich można stwierdzić, że dane produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne zostały zebrane lub wytworzone zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia.	N			

	Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.				
Art. 43	Wywóz 1. Zabrania się wywozu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych przeznaczonych do spalania lub na składowisko odpadów. 2. Zabrania się wywozu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, przeznaczonych do wykorzystania w przedsiębiorstwie biogazu lub w kompostowni do krajów trzecich, które nie są członkami OECD. 3. Materiał kategorii 1, kategorii 2 i ich produkty pochodne wywozi się jedynie w celach innych niż te, o których mowa w ust. 1 i 2, pod warunkiem że określone zostały zasady ich wywozu. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4. 4. Artykuł 12 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, dotyczący żywności i paszy wywożonej ze Wspólnoty, stosuje się, odpowiednio, do wywozu materiału kategorii 3 lub jego produktów pochodnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. 5. W drodze odstępstwa od ust. 3 i 4, wywóz: a) materiału szczególnego ryzyka ma miejsce jedynie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 999/2001; b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych zmieszanych z jakimkolwiek odpadem uznanym za niebezpieczny w decyzji 2000/532/WE lub zanieczyszczone nim, odbywa się zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006.	N			
Art. 44	Procedura zatwierdzania 1. Właściwy organ zatwierdza przedsiębiorstwa lub zakłady jedynie wówczas, gdy z inspekcji przeprowadzonych w takich zakładach lub przedsiębiorstwach przed rozpoczęciem przez nie działalności wynika, iż spełniają one wszystkie wymogi określone zgodnie z art. 27. 2. Właściwy organ może udzielić warunkowego zatwierdzenia, gdy po inspekcji w tych obiektach stwierdzi, że przedsiębiorstwo lub zakład spełniają wszystkie wymogi w zakresie infrastruktury i wyposażenia w celu zapewnienia stosowania procedur operacyjnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Organ ten udziela ostatecznego zatwierdzenia jedynie wówczas, gdy z kolejnej inspekcji przeprowadzonej w danym zakładzie lub przedsiębiorstwie	T	Art. 64 ust. 1 pkt 5	Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: : [...] 5) warunkowego zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009;	

	w ciągu trzech miesięcy od dnia udzielenia zatwierdzenia warunkowego wyniku, iż zakład ten lub przedsiębiorstwo spełniają pozostałe wymogi, o których mowa w ust. 1. Jeżeli dany zakład lub przedsiębiorstwo poczyniły wyraźne postępy, lecz nadal nie spełniają wszystkich tych wymogów, właściwy organ może przedłużyć okres obowiązywania zatwierdzenia warunkowego. Łączny okres obowiązywania zatwierdzenia warunkowego nie może jednak przekroczyć sześciu miesięcy. 3. Podmioty zapewniają, aby przedsiębiorstwo lub zakład zaprzestały działalności w przypadku, gdy właściwy organ wycofa swoje zatwierdzenie lub, jeżeli zostało wydane zatwierdzenie warunkowe, nie przedłuży go lub nie udzieli pełnego zatwierdzenia.				
Art. 45 (uchy- lony)	-				
Art. 46	Zawieszenie, wycofanie i zakaz wykonywania czynności 1. Jeżeli w wyniku kontroli urzędowych i nadzoru przeprowadzanych przez właściwy organ zostanie ujawnione, że nie jest spełnione przynajmniej jedno wymaganie niniejszego rozporządzenia, właściwy organ podejmuje odpowiednie działanie. Właściwy organ w szczególności, w zależności od charakteru i wagi nieprawidłowości oraz od ewentualnego ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt: a) zawiesza zatwierdzenie przedsiębiorstwa lub zakładów, zatwierdzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jeśli: (i) warunki niezbędne do zatwierdzenia lub wykonywania czynności przedsiębiorstwa lub zakładu nie są spełnione; (ii) można oczekiwać od podmiotu zaradzenia stwierdzonym problemom w rozsądnym czasie; oraz (iii) potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt nie wymaga podjęcia działań zgodnie z lit. b); b) wycofuje zatwierdzenie przedsiębiorstw lub zakładów, zatwierdzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jeśli: (i) warunki niezbędne do zatwierdzenia lub wykonywania czynności przedsiębiorstwa lub zakładu nie są spełnione; oraz (ii) nie można oczekiwać od podmiotu zaradzenia stwierdzonym problemom w rozsądnym czasie: — z powodów związanych z infrastrukturą przedsiębiorstwa lub zakładu, — z powodów związanych z możliwościami podmiotu lub pracowników znajdujących się pod jego nadzorem, lub	T	Art. 64 ust. 1 pkt 7, pkt 10- 12	Art. 64. 1. Powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wydaje decyzje w sprawach: [...] 7) zawieszenia zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009; [...] 10) cofnięcia zatwierdzenia zakładów, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009; 11) nałożenia specjalnych obowiązków na zakłady, o których mowa w art. 46 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009; 12) wydania zakazu, o którym mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009; 13) nadania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego: [...] b) zakładowi lub podmiotowi podlegającym rejestracji, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009.	

	— z powodu istnienia poważnego ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt, wymagającego znacznego dostosowania działania przedsiębiorstwa lub zakładu, przed złożeniem przez podmiot wniosku o ponowne zatwierdzenie; c) nakłada specjalne obowiązki na przedsiębiorstwa lub zakłady w celu usunięcia istniejących nieprawidłowości. 2. Właściwy organ zakazuje, w zależności od charakteru i wagi nieprawidłowości oraz od ewentualnego ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt, tymczasowo lub na stałe, wykonywania czynności odpowiednio na podstawie niniejszego rozporządzenia podmiotom, o których mowa w art. 23 ust. 1 i 3 oraz w art. 24 ust. 1, na temat których zostały dostarczone informacje wskazujące: a) że nie spełniono wymogów przepisów wspólnotowych; oraz b) że istnieje potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt spowodowane takimi czynnościami				
			Art. 64 ust. 6 pkt 2	Art. 64. 6. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1: [...] 2) pkt 10 i 12 – powiatowy lekarz weterynarii skreśla zakłady i podmioty, które zostały zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009, z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.	
			Art. 66 ust. 2	Art. 66. 2. Decyzje o zawieszeniu i cofnięciu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 7–10 i art. 65 ust. 2 pkt 5 i 6, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.	
Art. 47	Wykazy 1. Każde państwo członkowskie sporządza własny wykaz przedsiębiorstw, zakładów i podmiotów, które zostały zatwierdzone lub zarejestrowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na ich terytorium. Przyznaje ono numer urzędowy każdemu z zatwierdzonych lub zarejestrowanych przedsiębiorstw, lub podmiotowi, który identyfikuje przedsiębiorstwo, zakład lub podmiot, zgodnie z charakterem jego działalności.	T	Art. 2 pkt 28 lit. c	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 28) weterynaryjny numer identyfikacyjny: c) numer urzędowy, o którym mowa w art. 47 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1069/2009;	

	Państwa członkowskie wskazują, w stosownych przypadkach, numer urzędowy, który został przyznany przedsiębiorstwu, lub podmiotowi na mocy innych przepisów wspólnotowych. Państwa członkowskie sporządzają wykaz zatwierdzonych lub zarejestrowanych przedsiębiorstw i podmiotów, który udostępniają Komisji i pozostałym państwom członkowskim. Państwa członkowskie uaktualniają wykazy zatwierdzonych lub zarejestrowanych przedsiębiorstw i podmiotów oraz udostępniają je pozostałym państwom członkowskim i podają do publicznej wiadomości.				
	2. Środki wykonawcze do niniejszego artykułu mogą być ustanowione zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 52 ust. 3, zwłaszcza jeśli chodzi o: a) format wykazów, o którym mowa w ust. 1; oraz b) procedurę udostępniania wykazów, o której mowa w ust. 1.	T	Art. 55 pkt 2 lit. c	Art. 55. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na lokalizację zakładu, a w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej ze względu na lokalizację zakładu – właściwy ze względu na siedzibę podmiotu: [...] 2) prowadzi i aktualizuje: [...] c) wykaz zakładów i podmiotów, które zostały zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009, zwany dalej „rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009”.	Wskazanie powiatowego lekarza weterynarii jako organu właściwego w zakresie prowadzenia rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zajmujących się produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego. Uregulowanie i uzupełnienie informacji jakie powinny być zawarte w przedmiotowym rejestrze, umożliwiające właściwe sprawowanie nadzoru przez organy Inspekcji Weterynaryjnej. Wskazanie Głównego Lekarza Weterynarii jako
			Art. 59 pkt 2	Art. 59. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie dokonuje wpisu: [...] 2) zakładu i podmiotu do rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.	
			Art. 63	Art. 63. Rejestr zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 zawiera: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu; 2) miejsce prowadzenia działalności – jeżeli jest inne niż adres podmiotu wskazany w pkt 1; 3) numer PESEL podmiotu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość albo NIP – jeżeli taki numer został nadany, albo numer identyfikacji podatkowej nadany w państwie	

				pochodzenia podmiotu – w przypadku gdy podmiot nie posiada obywatelstwa polskiego; 4) numer telefonu, adres do doręczeń, adres strony internetowej, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych podmiotu – jeżeli je posiada; 5) weterynaryjny numer identyfikacyjny; 6) określenie charakteru czynności wykonywanych z wykorzystaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jako materiału wyjściowego; 7) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w pkt 6 – jeżeli taka działalność jest prowadzona; 8) informacje o decyzjach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, 5, 7, 10–12 i pkt 13 lit. b; 9) datę wpisu do i wykreślenia z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.	organu właściwego w zakresie prowadzenia zbiorczego rejestru podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych, oraz udostępnianie go na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii. Uregulowanie i uzupełnienie informacji jakie powinny być zawarte w przedmiotowym rejestrze, umożliwiające właściwe sprawowanie nadzoru i wymianę informacji między organami Inspekcji Weterynaryjnej.
	Art. 66 ust. 1 pkt 6	Art. 66. 1. Decyzje o: [...] 6) warunkowym zatwierdzeniu zakładów, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009 – zawierają weterynaryjny numer identyfikacyjny.			
	Art. 67 ust 1 pkt 5, ust. 2	Art. 67. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi zbiorczy rejestr, który obejmuje informacje zawarte w rejestrze: [...] 5) zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009 – i aktualizuje ten rejestr. 2. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii informacje zawarte w rejestrach wymienionych w ust. 1 pkt 2, 4 i 5 obejmujące: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu lub zakładu; 2) numer telefonu, adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej podmiotu; 3) weterynaryjny numer identyfikacyjny;			

				4) datę zatwierdzenia, w tym datę warunkowego zatwierdzenia i okres, na jaki to zatwierdzenie zostało wydane, oraz datę każdego zawieszenia lub cofnięcia zatwierdzenia; 5) rodzaj zakładu; 6) wskazanie kategorii i rodzaju stosowanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych i wskazanie działalności innej niż wykonywanie czynności, o których mowa w art. 63 pkt 6 – jeżeli taka działalność jest prowadzona – w przypadku rejestru wymienionego w ust. 1 pkt 5; 7) status zdrowotny zakładu – w przypadku rejestrów wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 4; 8) informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 lit. d–k rozporządzenia 2017/625; 9) informację o zaprzestaniu działalności.	
Art. 48	Kontrole wysyłek do innych państw członkowskich 1. Jeśli podmiot ma zamiar wysłać materiał kategorii 1, kategorii 2 oraz mączkę mięsno-kostną lub tłuszcz zwierzęcy pochodzący z materiałów kategorii 1 i kategorii 2 do innego państwa członkowskiego, informuje o tym właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia oraz właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia. Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia podejmuje po złożeniu wniosku przez dany podmiot, w określonym terminie decyzję: a) o odmowie przyjęcia wysyłki; b) o bezwarunkowym przyjęciu wysyłki; lub c) o przyjęciu wysyłki pod następującymi warunkami: (i) jeśli produkty pochodne nie przeszły sterylizacji ciśnieniowej, muszą jej zostać poddane; lub (ii) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne muszą spełniać warunki dotyczące wysyłek, które są uzasadnione ochroną zdrowia ludzi i zwierząt, aby zapewnić zgodne z niniejszym rozporządzeniem traktowanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych. 2. Wzory składanych przez podmioty wniosków, o których mowa w ust. 1, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 52 ust. 3. 3. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia informuje właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia za pomocą	N			

systemu Traces, zgodnie z decyzją 2004/292/WE, o każdej wysyłce do państw członkowskich przeznaczenia: a) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, o których mowa w ust. 1; b) przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego z materiału kategorii 3. Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia, poinformowany o wysyłce, informuje przez system Traces właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o jej dostarczeniu. 4. Materiały kategorii 1 i 2, mączka mięsno-kostna oraz tłuszcz zwierzęcy, o których mowa w ust. 1, są przewożone bezpośrednio do przedsiębiorstwa lub zakładu przeznaczenia, który musi być zarejestrowany lub zatwierdzony zgodnie z art. 23, 24 i 44 lub, w przypadku obornika, do gospodarstwa przeznaczenia. 5. Jeśli produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne wysyłane są do innych państw członkowskich przez terytorium kraju trzeciego, są one wysyłane przesyłką, która została zapieczętowana w państwie członkowskim pochodzenia oraz której towarzyszy świadectwo zdrowia. Zapieczętowane wysyłki powracają na teren Wspólnoty jedynie przez graniczny punkt kontroli, zgodnie z art. 6 dyrektywy 89/662/EWG. 6. W drodze odstępstwa od ust. 1–5, przedmiotowe produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, które zostały wymieszane z jakimkolwiek odpadem uznanym za niebezpieczny w decyzji 2000/532/WE lub zanieczyszczone nim, są wysyłane do innych państw członkowskich jedynie na warunkach spełniających wymogi rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. 7. Można przyjąć środki wykonawcze do niniejszego artykułu odnośnie do następujących przypadków: a) określonego terminu na wydanie decyzji właściwego organu, o której mowa w ust. 1; b) dodatkowych warunków wysyłki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, o których mowa w ust. 4; c) wzorów świadectw zdrowia, które towarzyszą wysyłkom zgodnie z ust. 5; oraz d) warunków, na których produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne przeznaczone do wykorzystania do celów wystawienniczych, na działalność artystyczną, do celów diagnostycznych, edukacyjnych lub badawczych, mogą zostać wysyłane do innego państwa członkowskiego, w drodze odstępstwa od postanowień ust. 1–5 tego artykułu.				

	Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4. 8. Środki wykonawcze do tego artykułu mogą określać warunki, na których, w drodze odstępstwa od ust. 1–4, właściwe organy mogą zezwolić na: a) wysyłanie obornika przewożonego między dwoma punktami położonymi na terenie tego samego gospodarstwa lub pomiędzy gospodarstwami położonymi w regionach granicznych sąsiadujących ze sobą państw członkowskich; b) wysyłanie innych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pomiędzy przedsiębiorstwami lub zakładami położonymi w regionach granicznych sąsiadujących państw członkowskich; oraz c) przewóz martwego zwierzęcia domowego przeznaczonego do spalenia do zakładu lub przedsiębiorstwa położonych w regionie granicznym innego sąsiadującego państwa członkowskiego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 52 ust. 4.				
Art. 49 (uchylony)	-				
Art. 50 (uchylony)	-				
Art. 51	Przepisy krajowe Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst przepisów krajowych, które przyjmują w zakresie swoich kompetencji, dotyczących bezpośrednio właściwego wykonania niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 51a	Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 15 lipca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament	N			

	Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 5 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 52	Procedura komitetowa 1. Komisja korzysta z pomocy Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt powołanego do życia art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. 3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące. 4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. 5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz ust. 5 lit. b) i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) oraz ust. 4 lit. e) decyzji 1999/468/WE wynoszą odpowiednio dwa miesiące, jeden miesiąc i dwa miesiące.	N			

	6. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.				
Art. 53	Sankcje Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne w celu zapewnienia ich zastosowania. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o tych przepisach nie później niż dnia 4 czerwca 2011 r. i bezzwłocznie przekazują informacje o wszelkich późniejszych zmianach ich dotyczących.	T	Art. 99-101	Art. 99. Kto: 1) prowadzi działalność w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych bez dokonania rejestracji, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009, albo bez uzyskania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 3,8, 2) będąc obowiązany do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, nie dokonuje tego powiadomienia w terminie określonym w art. 68 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 2, 3) nie stosuje się do decyzji wydanych na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 7, 11 lub 12, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,8 do 3,8, 4) nie stosuje się do zakazu określonego w art. 11 ust. 1: a) lit. a lub d rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 7 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 12,9, b) lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,2, c) lit. c rozporządzenia nr 1069/2009 lub do ograniczeń określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 3,2, 5) postępuje z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub z produktami pochodnymi bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 12–14, art. 25, art. 26, art. 28 lub art. 29 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 8 ust. 1, art. 9, art. 10 ust. 1 lub 3, art. 23 ust. 3 lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 6,7, 6) gromadzi, przewozi, identyfikuje lub znakuje produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 17 ust. 1 lit. a lub ust. 3 rozporządzenia nr	

				142/2011, lub w art. 91, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,8, 7) nie wykonuje obowiązków w zakresie zaopatrzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w dokumenty handlowe, świadectwa zdrowia lub deklaracje określonych w art. 21 ust. 2 akapit pierwszy lub ust. 3 akapit pierwszy lub w art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 17 ust. 1 lit. b lub art. 31 rozporządzenia nr 142/2011, lub w przepisach wydanych na podstawie art. 93 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,3, 8) będąc obowiązany do prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, lub w ust. 5 w sekcji I w rozdziale I załącznika VI do rozporządzenia nr 142/2011, nie prowadzi tych rejestrów lub prowadzi je niezgodnie z wymogami określonymi w tych przepisach, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,7, 9) wprowadza do obrotu lub transportuje produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w art. 31 ust. 1, art. 35 lub art. 36 rozporządzenia nr 1069/2009 lub wymogów określonych w art. 21, art. 24 ust. 2–4 lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,1, 10) wprowadza do obrotu lub stosuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozy organiczne lub polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 bez zachowania lub z naruszeniem warunków określonych w art. 32 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009 lub wymogów określonych w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 2,8, 11) przywozi, dokonuje tranzytu lub wywozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 41 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 25 lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, lub produkty uboczne pochodzenia	

				zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakazem określonym w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,8, 12) wywozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 43 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 26 rozporządzenia nr 142/2011, lub w przepisach zawartych w sekcji E w rozdziale V załącznika IV do rozporządzenia nr 999/2001, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,5, 13) wysyła lub przewozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 48 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,4 do 1,5, 14) nie pieczętuje przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pieczętuje te przesyłki niezgodnie z wymogami określonymi w art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 2,8, 15) przywozi próbki badawcze i diagnostyczne i dokonuje tranzytu tych próbek bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 27 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,4, 16) przywozi próbki handlowe i przedmioty wystawowe w rozumieniu odpowiednio ust. 39 i 34 załącznika I do rozporządzenia nr 142/2011 i dokonuje tranzytu tych próbek i tych przedmiotów bez zachowania lub z naruszeniem wymogów określonych w art. 28 rozporządzenia nr 142/2011, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do 0,2, 17) dopuszcza do zanieczyszczenia białkami zwierzęcymi paszy przeznaczonej dla zwierząt, w żywieniu których stosowanie tych białek jest niedozwolone, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 1,2, 18) będąc posiadaczem: a) zwierząt gospodarskich, nie stosuje się do zakazów lub nakazów określonych w decyzjach, o których mowa w art. 94 ust. 1 lub 5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,3 do 8,1,	

				b) zwierząt gospodarskich, wbrew obowiązкови określönemu w art. 94 ust. 2, nie informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał decyzję, o której mowa w art. 94 ust. 1, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta gospodarskie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 4,0, c) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych, nie stosuje się do decyzji powiatowego lekarza weterynarii dotyczących tych produktów, o których mowa w art. 95 ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2,1 do 8,1, 19) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń wprowadzonych w przepisach wydanych na podstawie art. 97 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,2 do 0,3 – przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Art. 100. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, nakłada, w drodze decyzji, powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii. 2. W przypadku ponownego popełnienia takiego samego czynu, o którym mowa w art. 98 lub art. 99, wysokości kary pieniężnej, o której mowa w tych przepisach, ustala się, dokonując powiększenia o 25 % wysokości kary pieniężnej poprzednio wymierzonej za popełnienie takiego czynu. 3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, są uiszczane na rachunek bankowy odpowiednio właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii albo granicznego inspektoratu weterynarii w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.	

				Art. 101. Wymierzając kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, powiatowy lekarz weterynarii i graniczny lekarz weterynarii biorą pod uwagę: 1) rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń; 2) rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez podmiot dopuszczający się naruszenia; 3) stopień zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego spowodowany stwierdzonym naruszeniem; 4) dotychczasową działalność podmiotu, w tym częstotliwość popełniania w przeszłości naruszenia tego samego rodzaju, co naruszenie, w następstwie którego ma być nałożona kara pieniężna; 5) stopień przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia; 6) działania dobrowolnie podjęte przez podmiot, na który jest nakładana kara pieniężna, w celu uniknięcia skutków naruszenia.	
Art. 54	Uchylenie Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 traci moc ze skutkiem od dnia 4 marca 2011 r. Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 interpretuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku do niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 55	Środek przejściowy Przedsiębiorstwa, zakłady oraz użytkownicy zatwierdzone (zatwierdzeni) lub zarejestrowane (zarejestrowani) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 przed dniem 4 marca 2011 r. są uznane (uznani), zależnie od wymogów, za zatwierdzone(-ych) lub zarejestrowane(-ych) zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.	N			
Art. 56	Wejście w życie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 marca 2011 r. Jednakże art. 4 ma zastosowanie do Majotty jako regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Majottą”) – od dnia 1 stycznia 2021 r. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego oraz produkty pochodne wytworzone na Majotcie przed dniem 1 stycznia 2021 r. usuwa się zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.	N			

	Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.				
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy			
Art. 16	Standardowy format składania wniosków o dopuszczenie metod alternatywnych 1. Wnioski o dopuszczenie alternatywnych metod stosowania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, przewidziane w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, są składane przez państwa członkowskie lub zainteresowane strony zgodnie z wymogami standardowego formatu składania wniosków o dopuszczenie metod alternatywnych, określonego w załączniku VII. 2. Państwa członkowskie wyznaczają krajowe punkty kontaktowe, udzielające informacji na temat właściwego organu odpowiedzialnego za ocenę wniosków o dopuszczenie alternatywnych metod stosowania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. 3. Komisja publikuje wykaz krajowych punktów kontaktowych na swoich stronach internetowych.	T	Art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. b	Art. 90. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej: [...] 2) Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania: [...] b) właściwego organu i krajowego punktu kontaktowego w sprawach, o których mowa w art. 20 i art. 30 rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w art. 16 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit drugi lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm. ¹²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.	Wskazanie Głównego Lekarza Weterynarii jako organu właściwego w zakresie wykonywania czynności krajowego punktu kontaktowego.

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 30.07.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 326 z 24.11.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 06.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 18.06.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 201 z 26.07.2013, str. 31, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 80, Dz. Urz. UE L 57 z 27.02.2014, str. 21, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 33, Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 09.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 31, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 171 z 26.06.2019, str. 100, Dz. Urz. UE L 185 z 11.07.2019, str. 26, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, Dz. Urz. UE L 43 z 17.02.2020, str. 69, Dz. Urz. UE L 172 z 03.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 09.06.2020, str. 5, Dz. Urz. UE L 182 z 10.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 194 z 18.06.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 386 z 18.11.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 197 z 04.06.2021, str. 68, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 42, Dz. Urz. UE L 384 z 29.10.2021, str. 84, Dz. Urz. UE L 393 z 08.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 394 z 09.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 402 z 15.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 78 z 08.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 100 z 28.03.2022, str. 6, Dz. Urz. UE L 2023/2613 z 24.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1719 z 21.06.2024.

Art. 27	Przywóz i tranzyt próbek badawczych i diagnostycznych 1. Właściwy organ może zezwolić na przywóz i tranzyt próbek badawczych i diagnostycznych zawierających produkty pochodne lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, w tym produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 25 ust. 1, na warunkach zapewniających opanowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt. Warunki takie obejmują przynajmniej co następuje: a) na wprowadzenie przesyłki musi uprzednio wyrazić zgodę właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia oraz b) przesyłka musi być przesyłana bezpośrednio z punktu wprowadzenia na terytorium UE do upoważnionego użytkownika. 2. - 3. Podmioty przeprowadzające czynności na próbkach badawczych lub diagnostycznych są zobowiązane do przestrzegania szczegółowych zasad dotyczących usuwania próbek badawczych i diagnostycznych, określonych w załączniku XIV rozdział III sekcja 1 do niniejszego rozporządzenia.	T	Art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. b, ust. 2	Art. 90. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej: [...] 2) Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania: [...] b) właściwego organu i krajowego punktu kontaktowego w sprawach, o których mowa w art. 20 i art. 30 rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w art. 16 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit drugi lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.¹³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”. 2. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje zadania: 1) właściwego organu odpowiedzialnego za punkt kontroli granicznej, właściwego organu punktu kontroli granicznej oraz właściwego organu i urzędowego lekarza weterynarii w punkcie kontroli granicznej określone w rozporządzeniu nr 142/2011; 2) właściwego organu określone w art. 27 ust. 1 akapit pierwszy, art. 28 ust. 1 i 3, w ust. 1 lit. c załącznika XII i w ust. 4 lit. b w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XIV do rozporządzenia nr 142/2011.	Wskazanie Głównego Lekarza Weterynarii jako organu właściwego w zakresie wykonywania czynności krajowego punktu kontaktowego. Wskazanie granicznego lekarza weterynarii jako organu właściwego w zakresie kontroli granicznej.

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 30.07.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 326 z 24.11.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 06.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 18.06.2013, str. 11, Dz. Urz. UE L 201 z 26.07.2013, str. 31, Dz. Urz. UE L 289 z 31.10.2013, str. 80, Dz. Urz. UE L 57 z 27.02.2014, str. 21, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 33, Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 119 z 09.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 138 z 25.05.2017, str. 92, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 31, Dz. Urz. UE L 182 z 13.07.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 61 z 28.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 171 z 26.06.2019, str. 100, Dz. Urz. UE L 185 z 11.07.2019, str. 26, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, Dz. Urz. UE L 43 z 17.02.2020, str. 69, Dz. Urz. UE L 172 z 03.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 09.06.2020, str. 5, Dz. Urz. UE L 182 z 10.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 194 z 18.06.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 386 z 18.11.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 197 z 04.06.2021, str. 68, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 42, Dz. Urz. UE L 384 z 29.10.2021, str. 84, Dz. Urz. UE L 393 z 08.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 394 z 09.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 402 z 15.11.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 78 z 08.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 100 z 28.03.2022, str. 6, Dz. Urz. UE L 2023/2613 z 24.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1719 z 21.06.2024.

Zał. VI rozdział II sekcja 2 ust. 1 lit. e ppkt (iii); sekcja 3 ust. 2 lit. c sekcja 4 lit. b	ZASADY DOTYCZĄCE SPECJALNEGO SKARMIANIA Sekcja 2 Skarmianie niektórych gatunków w stacjach skarmiania 1. Właściwy organ może wyrazić zgodę na stosowanie materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 18 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, do skarmiania wymienionych poniżej gatunków zagrożonych i chronionych w stacjach skarmiania, przy zachowaniu wymienionych poniżej warunków. e) Zgoda wydana przez właściwy organ musi: (iii) zostać natychmiast zawieszona w przypadku: — podejrzenia lub stwierdzenia związku z rozprzestrzenianiem się TSE (do czasu wykluczenia zagrożenia) lub — niezgodności z jakimikolwiek zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu. Sekcja 3 Skarmianie dzikich zwierząt poza stacjami skarmiania 2. Właściwy organ musi w wydanej zgodzie określić gospodarstwa lub stada w ramach określonego geograficznie obszaru skarmiania pod następującymi warunkami: c) Skarmianie należy niezwłocznie wstrzymać w przypadku: (i) podejrzenia lub stwierdzenia związku z rozprzestrzenianiem się TSE w danym gospodarstwie lub stadzie (do czasu wykluczenia zagrożenia); (ii) podejrzenia lub stwierdzenia ogniska poważnej choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta w danym gospodarstwie lub stadzie (do czasu wykluczenia zagrożenia) lub (iii) niezgodności z jakimikolwiek zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu; Sekcja 4 Skarmianie zwierząt z ogrodów zoologicznych materiałem kategorii 1 Właściwy organ może wyrazić zgodę na stosowanie materiału kategorii 1 składającego się z całych ciał lub części ciał martwych zwierząt zawierających materiał szczególnego ryzyka oraz stosowanie materiału pochodzącego od zwierząt z ogrodów zoologicznych do skarmiania zwierząt z ogrodów zoologicznych pod następującymi warunkami: b) Zgoda wydana przez właściwy organ musi być natychmiast zawieszona w przypadku: (i) podejrzenia lub stwierdzenia związku z rozprzestrzenianiem się TSE (do czasu wykluczenia zagrożenia) lub	T	Art. 90 ust. 3	Art. 90. [...]3. Decyzje wydane w sprawach, o których mowa w: 1) ust. 1 lit. e ppkt (iii) w sekcji 2, 2) ust. 2 lit. c w sekcji 3, 3) lit. b w sekcji 4 – w rozdziale II załącznika VI do rozporządzenia nr 142/2011, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.	Wskazanie decyzji administracyjnych podlegających natychmiastowemu wykonaniu.

	(ii) niezgodności z jakimikolwiek zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu;				
Załącznik VIII rozdział II ust. 2 lit. c ppkt (ii) tiret drugie	GROMADZENIE, PRZEWÓZ I IDENTYFIKOWALNOŚĆ ROZDZIAŁ II Identyfikacja 2. Podczas przewozu i przechowywania etykieta przymocowana do opakowania, kontenera lub pojazdu musi: b) zawierać następujący czytelny napis, wyraźnie widoczny odpowiednio na opakowaniu, kontenerze lub pojeździe: (xi) w przypadku nawozów organicznych i polepszaczy gleby: „nawozy organiczne lub polepszacze gleby – nie należy wypasać zwierząt gospodarskich ani używać zbiorów jako roślin na paszę przez co najmniej 21 dni po zastosowaniu”; c) Niemniej jednak napis, o którym mowa w lit. b) ppkt (xi), nie jest wymagany w odniesieniu do nawozów organicznych i polepszaczy gleby: (ii) w dużych workach o wadze nieprzekraczającej 1 000 kg, pod warunkiem że: — na opakowaniach lub workach umieszczono informację, że ich zawartość nie jest przeznaczona do stosowania w glebie, do której mają dostęp zwierzęta gospodarskie.	T	Art. 91	Art. 91. Niedopuszczalny jest przewóz wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przechowywanie na tym terytorium nawozów organicznych i polepszaczy gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 w opakowaniach i workach o wadze przekraczającej 50 kg, które zostały oznakowane w sposób określony w ust. 2 lit. c ppkt (ii) tiret drugie w rozdziale II załącznika VIII do rozporządzenia nr 142/2011.	Przepis ma na celu ograniczenie stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oznaczania opakowań i worków o wadze przekraczającej 50 kg zawierających nawozy organiczne i polepszacze gleby w sposób określony w załączniku VIII rozdział II ust. 2 lit. c ppkt (ii) tiret drugie rozporządzenia nr 142/2011. Zasadnym się wydaje oznakowywanie takich worków w sposób określony w załączniku VIII rozdział II ust. 2 lit. b pkt (xi) rozporządzenia. Wówczas informacja podana na opakowaniach

					będzie bardziej rozbudowana.
Załącznik XI rozdział I sekcja 2 lit. d	NAWOZY ORGANICZNE I POLEPSZACZE GLEBY ROZDZIAŁ I Wymogi dotyczące nieprzetworzonego obornika, przetworzonego obornika oraz produktów pochodnych z przetworzonego obornika Sekcja 2 Guano nietoperzy, odchody owadów, przetworzony obornik oraz produkty pochodne z przetworzonego obornika Wprowadzanie do obrotu guana nietoperzy, przetworzonego obornika i produktów pochodnych z przetworzonego obornika podlega warunkom określonym w poniższych lit. a)–e). Ponadto w przypadku guana nietoperzy wymaga się zgody państwa członkowskiego przeznaczenia, o której mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009: d) reprezentatywne próbki obornika pobrane podczas przetwarzania lub bezpośrednio po nim w zakładzie w celu monitorowania procesu muszą być zgodne z następującymi normami: Escherichia coli: n = 5, c = 5, m = 0, M = 1 000 w 1 g; lub Enterococaceae: n = 5, c = 5, m = 0, M = 1 000 w 1 g; oraz reprezentatywne próbki obornika pobrane podczas składowania lub w momencie wycofywania ze składowania w zakładzie produkcyjnym, wytwórni biogazu lub kompostowni muszą spełniać następujące normy: Salmonella: nieobecna w 25 g; n = 5; c = 0; m = 0; M = 0 gdzie: n = liczba badanych próbek, m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik jest uznawany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m;	T	Art. 96	Art. 96. Próbki, o których mowa w lit. d w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XI do rozporządzenia nr 142/2011, są pobierane i badane na koszt podmiotu prowadzącego działalność w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych.	Wskazanie podmiotu prowadzącego działalność jako właściwego do ponoszenia kosztów pobierania i badania próbek określonych w lit. d w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XI do rozporządzenia nr 142/2011.

	M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik jest uznawany za niezadowolający, jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach jest równa lub większa od M; oraz c = liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M; próbka jest w dalszym ciągu uznawana za zadowolającą, jeżeli liczba bakterii pozostałych próbek jest równa lub mniejsza od m. Przetworzony obornik lub produkty z przetworzonego obornika niespełniające powyższych norm są uznawane za nieprzetworzone.				
Zał. XII ust. 1 lit. c	PRODUKTY POŚREDNIE Zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 w odniesieniu do przywozu produktów pośrednich i ich tranzytu przez terytorium Unii mają zastosowanie następujące warunki: 1. przywóz i tranzyt produktów pośrednich jest dozwolony, jeżeli: c) w przypadku produktów pośrednich przeznaczonych do produkcji wyrobów medycznych aktywnego osadzania, produktów leczniczych i weterynaryjnych produktów leczniczych – zostały one otrzymane z materiałów, o których mowa w lit. b), jeżeli właściwe organy uznają zastosowanie takich materiałów za uzasadnione dla potrzeb ochrony zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt;	T	Art. 90 ust. 2 pkt 2	Art. 90. [...] 2. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje zadania: [...] 2) właściwego organu określone w art. 27 ust. 1 akapit pierwszy, art. 28 ust. 1 i 3, w ust. 1 lit. c załącznika XII i ust. 4 lit. b w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XIV do rozporządzenia nr 142/2011.	Wskazanie Granicznego Lekarza Weterynarii jako organu właściwego w zakresie kontroli granicznej.
Zał. XIV rozdział I sekcja 2 ust. 4 lit. b	PRZYWÓZ, WYWÓZ I TRANZYT ROZDZIAŁ I Szczegółowe wymogi dotyczące przywozu do unii i tranzytu przez jej terytorium materiału kategorii 3 oraz produktów pochodnych do zastosowań w łańcuchu paszowym innych niż zastosowanie w produkcji karmy dla zwierząt domowych lub paszy dla zwierząt futerkowych Sekcja 2 Przywóz przetworzonego białka zwierzęcego, w tym mieszanek i produktów innych niż karma dla zwierząt domowych zawierająca takie białko, oraz mieszanek paszowych zawierających takie białko w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 767/2009 Do przywozu przetworzonego białka zwierzęcego mają zastosowanie następujące wymagania: 4. Jeżeli badanie przesyłki przywożonej do Unii da wynik dodatni dla salmonelli lub jeżeli przesyłka nie spełnia norm mikrobiologicznych dla enterobakterii, ustanowionych w załączniku X rozdział I, musi ona: b) zostać ponownie przetworzona w zakładzie przetwórczym lub odciekana metodą obróbki, na którą właściwy organ wyraził zgodę. Przesyłka nie może zostać zwolniona do chwili poddania obróbce i	T	Art. 90 ust. 2 pkt 2	Art. 90. [...] 2. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje zadania: [...] 2) właściwego organu określone w art. 27 ust. 1 akapit pierwszy, art. 28 ust. 1 i 3, w ust. 1 lit. c załącznika XII i w ust. 4 lit. b w sekcji 2 w rozdziale I załącznika XIV do rozporządzenia nr 142/2011.	Wskazanie Granicznego Lekarza Weterynarii jako organu właściwego w zakresie kontroli granicznej.

	przebadania przez właściwy organ na obecność salmonelli lub enterobakterii, stosownie do przypadku, zgodnie z załącznikiem X rozdział I, z wynikiem ujemnym.				
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113, z późn. zm.)			
Załącznik III ust. 9	9. Jaja Treść powiadomienia: — liczba zakładów produkcji jaj z podziałem na metody chowu, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 589/2008 (1), oraz liczba zakładów produkcji jaj ekologicznych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 (2), w tym maksymalna pojemność zakładu pod względem liczby kur niosek utrzymywanych w tym samym czasie; [...]	T	Art. 115 pkt 7	Projekt ustawy o zdrowiu zwierząt Art. 115 [...] 7) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje zgodnie z ust. 9 akapit pierwszy tiret pierwsze załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113, z późn. zm. ¹⁴⁾) w sposób określony w ust. 1 tego rozporządzenia.”;	
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/963 z dnia 10 czerwca 2021 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429, (UE) 2016/1012 i (UE) 2019/6 w odniesieniu do identyfikacji i rejestracji koniowatych oraz określającego wzory dokumentów identyfikacyjnych dla tych zwierząt (Dz. Urz. UE L 213 z 16.06.2021, str. 3);			

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 268 z 22.10.2019, str. 6, Dz. Urz. UE L 141 z 20.05.2022, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2391 z 11.09.2024.

Art. 7 ust. 5	Zasady operacyjne dotyczące komputerowych baz danych koniowatych oraz dostępu do danych znajdujących się w tych bazach 5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą przyznać podmiotom zajmującym się koniowatymi, o których to podmiotach mowa w art. 102 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/429, oraz odpowiedzialnym lekarzom weterynarii dostęp w trybie odczytu i edycji do odpowiednich zbiorów danych w komputerowej bazie danych, pod warunkiem że zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu zagwarantowana jest ochrona danych.	T	Art. 126 pkt 1	Art. 126. W ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 14: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu: „1a. Agencja: 1) zapewnia lekarzom weterynarii, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...), dostęp do komputerowej bazy danych i umożliwia tym lekarzom edycję informacji zawartych w zgłoszeniu zamiaru przemieszczenia świni; 2) umożliwia organom Inspekcji Weterynaryjnej edycję informacji zawartych w zgłoszeniu zamiaru przemieszczenia świni; 3) zapewnia osobom, które uzyskały prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 154 oraz z 2025 r. poz. 523, 619 i ...), dostęp do komputerowej bazy danych na zasadach określonych w art. 7 ust. 5, art. 41 ust. 2 lit. b i art. 42 ust. 6 lit. b rozporządzenia 2021/963. 1b. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Agencji listę lekarzy weterynarii określonych w ust. 1a pkt 1. 1c. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna przekazuje Agencji listę osób określonych w ust. 1a pkt 3. 1d. Szczegółowe warunki i sposób współpracy Agencji z Głównym Lekarzem Weterynarii i Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną w zakresie zapewnienia lekarzom weterynarii i osobom określonym w ust. 1a pkt 1 i 3 dostępu do komputerowej bazy danych określa porozumienie zawarte między Prezesem Agencji, Głównym Lekarzem Weterynarii i Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną.”,	

				b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Agencja zapewnia właścicielowi koniowatego, który powierzył opiekę nad tym koniowatym posiadaczowi, dostęp do komputerowej bazy danych na zasadach określonych w art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2021/963 i nadaje mu numer techniczny, jeżeli ten właściciel koniowatego nie posiada numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 12 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2023 r. poz. 885 oraz z 2025 r. poz. 368), zwany dalej „numerem EP.”;	
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Dyrektywa 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344, z późn. zm.)			
Art. 1 ust. 1	Przedmiot i zakres Niniejsza dyrektywa ma na celu zapewnienie, że choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz związana z nimi oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe są odpowiednio monitorowane, zaś ogniska chorób przenoszone przez żywność są przedmiotem odpowiedniego badania epidemiologicznego, co umożliwi zbieranie we Wspólnocie informacji niezbędnych do oceny właściwych tendencji i źródeł.	N			
Art. 1 ust. 2	Niniejsza dyrektywa obejmuje: a) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych; b) monitorowanie związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe; c) badanie epidemiologiczne ognisk przenoszonych przez żywność; oraz d) wymianę informacji związanych z chorobami odzwierzęcymi i odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi.	N			

Art.1 ust. 3	Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów wspólnotowych dotyczących zdrowia zwierząt, żywienia zwierząt, higieny żywności, chorób zakaźnych przenoszonych przez człowieka, bezpieczeństwa i higieny pracy, technologii genetycznej oraz pasażowalnych encefalopatii gąbczastych.	N			
Art. 2 ust. 1	Definicje 1) definicje ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002; oraz	N			
Art. 2 ust.2 lit. a	a) "choroba odzwierzęca" oznacza jakąkolwiek chorobę i/lub zakażenie przenoszone bezpośrednio lub pośrednio między zwierzętami a ludźmi w naturalny sposób	T	Art. 2 pkt 6	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 6) choroby odzwierzęce – choroby, które w sposób naturalny mogą być pośrednio lub bezpośrednio przenoszone między zwierzętami a ludźmi;	
Art. 2 ust. 2 lit. b	b) "odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy" oznacza wszelkie wirusy, bakterie, grzyby, pasożyty lub inne jednostki biologiczne, które mogą wywołać chorobę odzwierzęcą;	T	Art. 2 pkt 15	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 15) odzwierzęce czynniki chorobotwórcze – bakterie, wirusy, pasożyty, grzyby lub inne czynniki biologiczne mogące wywoływać choroby odzwierzęce;	

Art. 2.ust. 2 lit.c	c) "oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe" oznacza zdolność niektórych gatunków drobnoustrojów do przeżycia, a nawet do wzrostu przy danej koncentracji czynnika przeciwdrobnoustrojowego, która jest zazwyczaj wystarczająca do powstrzymania lub zabicia drobnoustrojów tego samego gatunku;	T	Art. 2 pkt 17	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [...] 17) oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe – zdolność niektórych gatunków drobnoustrojów do przeżycia, a nawet do wzrostu przy takiej koncentracji czynnika przeciwdrobnoustrojowego, która jest wystarczająca do powstrzymania wzrostu lub zabicia drobnoustrojów tego samego gatunku;	
Art. 2 ust. 2 lit. d	d) "ognisko przenoszone przez żywność" oznacza zjawisko, odnotowane w danych okolicznościach, dwóch lub więcej przypadków wystąpienia tej samej choroby i/lub tego samego zakażenia u ludzi, lub sytuację, w której odnotowana liczba przypadków przekracza liczbę oczekiwaną, a przypadki są powiązane, lub prawdopodobnie są powiązane, z tym samym źródłem żywności	T	Art. 51 ust. 2 pkt 2 i ust. 3	Art. 51.[...] 2. [...] 2) Główny Inspektor Sanitarny prowadzi badania epidemiologiczne ognisk chorób odzwierzęcych przenoszonych przez żywność; [...] 3. Za ognisko, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uważa się wystąpienie: 1) w określonych warunkach co najmniej 2 przypadków zachorowań ludzi na chorobę odzwierzęcą przenoszoną przez żywność lub zakażeń ludzi czynnikiem chorobotwórczym wywołującym tę chorobę lub 2) sytuacji, w której obserwowana liczba przypadków zachorowań na chorobę odzwierzęcą przenoszoną przez żywność przekracza spodziewaną liczbę zachorowań i te zachorowania są powiązane z jednym źródłem pokarmu lub istnieje prawdopodobieństwo takiego powiązania.	
Art. 2. ust. 2 lit.e	e) "monitorowanie" oznacza system zbierania, analizowania i rozpowszechniania danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.	T	Art. 51 ust.1	Art. 51. 1. Monitorowanie obejmuje zbieranie, przechowywanie, analizowanie i rozpowszechnianie danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.	

Art. 3 ust. 1	Zobowiązania ogólne Państwa Członkowskie zapewniają, że dane dotyczące występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe są zbierane, analizowane i niezwłocznie publikowane zgodnie z wymaganiami niniejszej dyrektywy i wszelkich przepisów przyjętych w jej zastosowaniu.	T	Art. 51 ust. 2 pkt 1 i 2	Art. 51. 2. W ramach realizacji obowiązku monitorowania: 1) Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny zapewniają: a) zbieranie, przechowywanie, analizowanie i niezwłoczne udostępnianie wyników tego monitorowania do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej odpowiednio przez Główny Inspektorat Weterynarii i Główny Inspektorat Sanitarny, b) objęcie tym monitorowaniem wszystkich etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, c) stałą współpracę polegającą na wymianie informacji i szczegółowych danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe; 2) Główny Inspektor Sanitarny prowadzi badania epidemiologiczne ognisk chorób odzwierzęcych przenoszonych przez żywność;	
Art. 3 ust. 2	Każde Państwo Członkowskie wyznacza właściwy organ lub właściwe organy do celów niniejszej dyrektywy i powiadamia o tym Komisję. Jeżeli Państwo Członkowskie wyznaczy więcej niż jeden właściwy organ, to: a) powiadamia Komisję o właściwym organie, który będzie działał w charakterze punktu kontaktowego w celu kontaktowania się z Komisją; oraz b) zapewnia, że właściwe organy współpracują ze sobą tak, aby zagwarantować odpowiednie spełnienie wymagań niniejszej dyrektywy.	T	Art. 51 ust. 2 pkt 3 i ust. 4	Art. 51. [...] 2. W ramach realizacji obowiązku monitorowania: [...] 3) Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z Komisją Europejską. [...] 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa informuje Komisję Europejską o organie właściwym do współpracy z Komisją Europejską w zakresie obowiązku monitorowania.	
Art. 3 ust. 3	Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że efektywna i stała współpraca oparta na swobodnej wymianie informacji ogólnych oraz, w miarę potrzeby, danych szczególnych została ustanowiona między właściwym organem lub właściwymi organami wyznaczonymi do celów niniejszej dyrektywy a: a) właściwymi organami do celów prawodawstwa wspólnotowego w zakresie zdrowia zwierząt; b) właściwymi organami do celów prawodawstwa wspólnotowego w zakresie pasz; c) właściwymi organami do celów prawodawstwa wspólnotowego w zakresie higieny żywności; d) strukturami i/lub organami określonymi w art. 1 decyzji nr 2119/98/WE; e) innymi zainteresowanymi organami i organizacjami.	T	Art. 51 ust. 2 pkt 1 lit c, pkt 3	Art. 51. [...] 2. W ramach realizacji obowiązku monitorowania: 1) Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny zapewniają: [...] c) stałą współpracę polegającą na wymianie informacji i szczegółowych danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe; [...] 3) Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z Komisją Europejską.	

Art.3 ust.4	Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że odpowiedni urzędnicy właściwego organu lub właściwych organów określonych w ust. 2 podejmą, w miarę potrzeby, odpowiednie szkolenie wstępne i dalsze szkolenia w zakresie weterynarii, mikrobiologii lub epidemiologii.	T	Art. 113 pkt 8 lit. a tiret trzecie, pkt 9	Art. 113 : 8) w art. 13: a) w ust. 1: [...] – pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji;”, 9) w art. 14 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej i dla urzędowych lekarzy weterynarii;”;	
Art. 4 ust. 1	Ogólne zasady monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych Państwa Członkowskie zbierają odpowiednie i porównywalne dane w celu określenia i scharakteryzowania zagrożeń, oceny narażenia i scharakteryzowania ryzyka związanych z chorobami odzwierzęcymi i odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi.	T	Art. 51 ust.2 pkt 1 lit. a	Art. 51. [...] 2. W ramach realizacji obowiązku monitorowania: 1) Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny zapewniają: a) zbieranie, przechowywanie, analizowanie i niezwłoczne udostępnianie wyników tego monitorowania do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej odpowiednio przez Główny Inspektorat Weterynarii i Główny Inspektorat Sanitarny, [...]	
Art. 4 ust.2	Monitorowanie obejmuje odcinek lub odcinki łańcucha pokarmowego najbardziej odpowiednie dla danej choroby odzwierzęcej lub danego odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego: a) na poziomie produkcji podstawowej; i/lub b) na innych odcinkach łańcucha pokarmowego, łącznie z żywnością i paszą.	T	Art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. b	Art. 51. [...] 2. W ramach realizacji obowiązku monitorowania: 1) Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny zapewniają: [...] b) objęcie tym monitorowaniem wszystkich etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, [...]	
Art. 4 ust. 3	Monitorowanie obejmuje choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze wymienione w części A załącznika I. W przypadku gdy sytuacja epidemiologiczna w danym Państwie Członkowskim tego wymaga, monitorowaniu podlegają również choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze wymienione w części B załącznika I.	T	Art 50 Załącz nik nr 2	Art. 50. 1. Obowiązkowi monitorowania podlegają choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze, których wykaz jest określony w załączniku nr 2 do ustawy. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze podlegające obowiązkowi monitorowania inne niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, mając na względzie tendencje epidemiologiczne i epidemiczne wśród zwierząt i ludzi, obecność odzwierzęcych czynników	

				chorobotwórczych w paszach lub w produktach pochodzenia zwierzęcego. Załącznik nr 2 WYKAZ CHOROÓB ODZWIERZĘCYCH I ODZWIERZĘCYCH CZYNNIKÓW CHOROBOTWÓRCZYCH PODLEGAJĄCYCH OBOWIĄZKOWI MONITOROWANIA 1) bruceloza i jej czynniki chorobotwórcze; 2) kamylobakterioza i jej czynniki chorobotwórcze; 3) bąblowica i jej czynniki chorobotwórcze; 4) listerioza (Listeriosis) i jej czynnik chorobotwórczy; 5) włośnica (Trichinellosis) i jej czynniki chorobotwórcze; 6) gruźlica wywołana <i>Mycobacterium bovis</i>; 7) werocytotoksyczne <i>Escherichia coli</i>; 8) salmonelloza i jej czynniki chorobotwórcze.	
Art. 4.ust. 4	Komisja może przyjąć zmiany do załącznika I w celu w celu dodania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych do zawartych w nim wykazów lub ich usunięcia z tych wykazów, biorąc pod uwagę następujące kryteria: a) ich występowania w populacjach zwierząt i ludzi, paszach i żywności; b) ciężaru ich skutków dla ludzi; c) ich konsekwencji gospodarczych w odniesieniu do opieki zdrowotnej zwierząt i ludzi oraz przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych; d) tendencji epidemiologicznych w populacjach zwierząt i ludzi, paszach i żywności. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z trybem pilnym, o którym mowa w art. 12 ust. 4.	N			
Art. 4 ust.5	Monitorowanie opiera się na systemach stosowanych w Państwach Członkowskich. Jednakże w razie potrzeby uproszczenia opracowania i porównania danych mogą zostać ustanowione szczegółowe zasady monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2 oraz przy uwzględnieniu innych reguł wspólnotowych ustanowionych w dziedzinie zdrowia zwierząt, higieny żywności i chorób zakaźnych ludzi.	T	Art. 52 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, ust. 3	Art. 52. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub projekt skoordynowanego programu monitorowania, z których każdy obejmuje co najmniej jedną chorobę odzwierzęcą lub co najmniej jeden odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy podlegające obowiązkowi monitorowania.	

	Takie szczegółowe zasady prowadzą do ustanowienia minimalnych wymagań w zakresie monitorowania niektórych chorób odzwierzęcych lub odzwierzęcych czynników chorobotwórczych. Określają one w szczególności: a) populację lub podpopulację zwierząt lub odcinki łańcucha pokarmowego, które mają być objęte monitoringiem; b) charakter i rodzaj danych, które mają być zebrane; c) definicje przypadków; d) systemy pobierania próbek, które mają być stosowane; e) metody laboratoryjne, które mają być stosowane przy przeprowadzaniu badań; oraz f) częstotliwość sporządzania sprawozdań, łącznie z wytycznymi dotyczącymi przekazywania sprawozdań między organami lokalnymi, regionalnymi i centralnymi.			2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia: 1) w przypadku programu monitorowania co najmniej: a) określenie populacji (gatunków) zwierząt lub etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, b) charakter i rodzaj danych, które mają być zebrane w ramach programu monitorowania, c) definicje przypadków, d) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i zasady ich pobierania i przekazywania do tych badań, e) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, f) zakres, sposób i terminy przekazywania informacji między organami Inspekcji Weterynaryjnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej; 3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają ich realizację.	
Art. 4 ust. 6	Przy podejmowaniu decyzji o proponowaniu szczegółowych zasad zgodnie z ust. 5 w celu harmonizacji rutynowego monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych Komisja przyznaje priorytet chorobom odzwierzęcym i odzwierzęcym czynnikom chorobotwórczym wymienionym w części A załącznika I.	N			
Art. 5 ust. 1	Skoordynowane programy monitorowania. Jeżeli dane zebrane podczas rutynowego monitorowania zgodnie z przepisami art. 4 nie są wystarczające, Komisja może ustanowić skoordynowane programy monitorowania dotyczące jednej lub wielu chorób odzwierzęcych i/lub odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, w szczególności w przypadku gdy zostaną określone szczególne potrzeby, w celu oceny ryzyka lub ustanowienia wartości referencyjnych w odniesieniu do chorób odzwierzęcych lub odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na poziomie państw członkowskich lub na poziomie wspólnotowym. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.	T	Art. 52 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, ust. 3	Art. 52. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub projekt skoordynowanego programu monitorowania, z których każdy obejmuje co najmniej jedną chorobę odzwierzęcą lub co najmniej jeden odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy podlegające obowiązkowi monitorowania. 2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia: [...] 2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania co najmniej: a) cel programu, b) okres realizacji programu, c) obszar geograficzny lub region objęte programem,	

				d) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem, e) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki, f) minimalną liczbę próbek pobieranych do badań laboratoryjnych, g) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, h) organy właściwe do realizacji programu i zadania tych organów, i) źródła finansowania realizacji programu, j) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich finansowania, k) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu. 3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają ich realizację.	
Art.5 ust 2	W przypadku ustanowienia skoordynowanego programu monitorowania wykonane zostaje specjalne odniesienie do chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych w populacjach zwierząt określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.	N			
Art. 5 ust.3	Minimalne zasady dotyczące ustanowienia skoordynowanych programów monitorowania są określone w załączniku III.	T	Art. 52 ust. 2 pkt 2, ust. 3	Art. 52. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub projekt skoordynowanego programu monitorowania, z których każdy obejmuje co najmniej jedną chorobę odzwierzęcą lub co najmniej jeden odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy podlegające obowiązkowi monitorowania. 2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia: [...] 2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania co najmniej: a) cel programu, b) okres realizacji programu, c) obszar geograficzny lub region objęte programem, d) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem,	

				e) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki, f) minimalną liczbę próbek pobieranych do badań laboratoryjnych, g) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, h) organy właściwe do realizacji programu i zadania tych organów, i) źródła finansowania realizacji programu, j) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich finansowania, k) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu. 3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają ich realizację.	
Art.6 ust. 1	Obowiązki przedsiębiorstw żywnościowych Państwa Członkowskie zapewniają, w przypadku gdy przedsiębiorstwa żywnościowe przeprowadzają badania na obecność chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych z zastrzeżeniem monitorowania na mocy art. 4 ust. 2, że: a) zatrzymują wyniki i podejmują czynności niezbędne do zachowania wszelkich istotnych izolatów przez okres, który zostanie określony przez właściwy organ; oraz b) informują o wynikach właściwy organ lub dostarczą mu izolaty na jego żądanie.	T	Art. 54	Art. 54. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji: 1) produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz przekazują próbki do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania i przechowują wyniki tych badań przez 2 lata; 2) produktów pochodzenia zwierzęcego przechowują produkty pochodzenia zwierzęcego lub próbki tych produktów pochodzenia zwierzęcego, które mogły wywołać lub które podejrzewa się, że wywołały choroby odzwierzęce przenoszone przez żywność, w celu ich udostępnienia do badań laboratoryjnych. 2. Laboratoria przeprowadzające badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je właściwym krajowym laboratoriom referencyjnym. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 1,	

				2) czas przechowywania produktów lub próbek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3) terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w ust. 2 – mając na względzie zapewnienie reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań laboratoryjnych i prawidłowego monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.	
Art. 6 ust.2	Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.	N			
Art. 7 ust. 1	Monitorowanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe Państwa Członkowskie zapewniają, zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku II, że monitorowanie dostarcza porównywalnych danych na temat występowania oporności odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz, w zakresie, w jakim stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego, inne czynniki.	T	Art. 53 ust. 1	Art. 53. 1. Inspekcja Weterynaryjna i Państwowa Inspekcja Sanitarna prowadzą monitorowanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i bakterii komensalnych w zakresie, w jakim stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego.	
Art. 7 ust. 2	Monitorowanie takie uzupełnia monitorowanie izolatów ludzkich prowadzone zgodnie z decyzją nr 2119/98/WE.	N			
Art. 7 ust. 3	Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu są ustanawiane zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2	N			
Art. 8 ust.1	Badanie epidemiologiczne w zakresie ognisk przenoszonych przez żywność. Państwa Członkowskie zapewniają, w przypadku gdy przedsiębiorstwo żywnościowe przekazuje właściwemu organowi zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, że odpowiednie środki spożywcze, lub ich właściwe próbki, zostają zachowane, aby nie utrudniać badania w laboratorium lub badania w sprawie jakiegokolwiek ogniska przenieszonego przez żywność.	T	Art. 54	Art. 54. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji: 1) produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz przekazują próbki do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania i przechowują wyniki tych badań przez 2 lata; 2) produktów pochodzenia zwierzęcego przechowują produkty pochodzenia zwierzęcego lub próbki tych	

				produktów pochodzenia zwierzęcego, które mogły wywołać lub które podejrzewa się, że wywołały choroby odzwierzęce przenoszone przez żywność, w celu ich udostępnienia do badań laboratoryjnych. 2. Laboratoria przeprowadzające badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je właściwym krajowym laboratoriom referencyjnym. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 1, 2) czas przechowywania produktów lub próbek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3) terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w ust. 2 – mając na względzie zapewnienie reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań laboratoryjnych i prawidłowego monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.	
Art. 8 ust.2	Właściwy organ prowadzi badania w sprawie ognisk przenoszonych przez żywność we współpracy z organami określonymi w art. 1 decyzji nr 2119/98/WE. Badania dostarczają danych na temat profilu epidemiologicznego, środków spożywczych, które mogą być związane z ogniskiem oraz potencjalnych przyczyn ogniska. Badania obejmują, w takim zakresie, w jakim to możliwe, odpowiednie analizy epidemiologiczne i mikrobiologiczne. Właściwy organ przekazuje Komisji streszczenie sprawozdania na temat wyników przeprowadzonego dochodzenia (która przesyła go do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności), zawierającego informacje określone w części E załącznika IV.	T	Art. 51 ust. 2 pkt 2 Art. 11 ust. 8	Art. 51. 2. W ramach realizacji obowiązku monitorowania: [...] 2) Główny Inspektor Sanitarny prowadzi badania epidemiologiczne ognisk chorób odzwierzęcych przenoszonych przez żywność; [...] Art. 11. [...] 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe informacje niestanowiące danych osobowych oraz zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych lekarzy weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz przez podmioty określone w ust. 2 informacji o: a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002,	

				c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, e) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7, 2) szczegółowy zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomień, o których mowa w ust. 7 pkt 5 lit. c oraz d – mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania tych informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej.	
Art. 8 ust. 3	Szczegółowe zasady dotyczące badań w sprawie ognisk przenoszonych przez żywność mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.	N			
Art. 8 ust. 4	Ustępy 1 i 2 stosuje się bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych dotyczących bezpieczeństwa produktów, systemów wczesnego ostrzegania i reagowania w celu zapobiegania i zwalczania chorób zakaźnych ludzi, higieny żywności i wymagań ogólnych prawa żywnościowego, w szczególności wymagań dotyczących środków i procedur nadzwyczajnych mających na celu wycofanie żywności i pasz z rynku.	N			
Art. 9 ust. 1	Ocena tendencji i źródeł chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe Państwa Członkowskie dokonują oceny tendencji i źródeł chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe na ich terytorium. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji, do końca maja każdego roku, a Bułgaria i Rumunia po raz pierwszy do końca maja 2008 r., zaś Chorwacja do końca maja 2014 r., sprawozdanie na temat tendencji i źródeł chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, obejmujące dane zebrane zgodnie z art. 4, 7 i 8 w trakcie poprzedniego roku. Sprawozdania i wszelkie ich streszczenia są podawane do wiadomości publicznej. Sprawozdania zawierają również informacje określone w art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003. Minimalne wymagania dotyczące sprawozdań są ustanowione w załączniku IV. Szczegółowe zasady dotyczące oceny tych sprawozdań, łącznie z formatami i minimalnymi informacjami, które	T	Art. 11 ust. 1, 7 i 8	Art. 11. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą system zbierania, przechowywania, analizowania i przetwarzania danych i informacji dotyczących występowania chorób oraz monitorowania odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i związanej z tymi odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe. [...] 7. Główny Lekarz Weterynarii: 1) przechowuje informacje otrzymane zgodnie z ust. 5 i dokonuje ich analizy; 2) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 19 i art. 20 rozporządzenia 2016/429 oraz w art. 3, art. 4 i art. 11 rozporządzenia 2020/2002; 3) informuje, wykonując postanowienia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, właściwe organizacje międzynarodowe o występowaniu chorób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw rolnictwa o wyznaczeniu pierwotnego ogniska choroby;	

	musza zostać zawarte, mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2. Jeżeli okoliczności tego wymagają, Komisja może zażądać szczególnych informacji dodatkowych, zaś Państwa Członkowskie przedkładają sprawozdania Komisji na jej żądanie lub z własnej inicjatywy.			5) powiadamia Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o: a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe informacje niestanowiące danych osobowych oraz zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych lekarzy weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz przez podmioty określone w ust. 2 informacji o: a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, e) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7, 2) szczegółowy zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomień, o których mowa w ust. 7 pkt 5 lit. c oraz d – mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania tych informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej.	
Art. 9 ust. 2	Komisja przesyła sprawozdania określone w ust. 1 do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, który bada je, a następnie, przed końcem listopada, publikuje streszczenie sprawozdania na temat tendencji i źródeł chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe we Wspólnocie.	N			

	Przy przygotowywaniu sprawozdania Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności może uwzględnić inne dane przewidziane przez prawodawstwo wspólnotowe, w szczególności: - artykuł 8 dyrektywy 64/432/EWG, - artykuł 14 ust. 2 dyrektywy 89/397/EWG 16), - artykuł 24 decyzji 90/424/EWG, - artykuł 4 decyzji nr 2119/98/WE.				
Art. 9 ust. 3	Państwa Członkowskie przekazują Komisji wyniki uzyskane w ramach skoordynowanych programów monitorowania ustanowionych zgodnie z przepisami art. 5. Komisja przesyła wyniki do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności. Wyniki i ich streszczenia są udostępniane opinii publicznej.	T	Art. 52 ust. 4	Art. 52. [...] 4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wynikach realizacji programu, o którym mowa w ust. 3.	
Art. 10 ust.1	Wspólnotowe i krajowe laboratoria referencyjne Jedno lub więcej wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w zakresie analizy i badań chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe z nimi związanej mogą być wyznaczone zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.	N			
Art. 10 ust.2	Bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów decyzji 90/424/EWG, obowiązki i zadania wspólnotowych laboratoriów referencyjnych, w szczególności w odniesieniu do koordynacji ich działań oraz działań krajowych laboratoriów referencyjnych, są ustanawiane zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.	N			
Art. 10 ust. 3	Państwa Członkowskie wyznaczają krajowe laboratoria referencyjne dla każdej dziedziny, dla której zostało wyznaczone wspólnotowe laboratorium referencyjne, i powiadamiają o tym Komisję.	T	Art. 25b ust. z dn. 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej oraz rozporządzenie MRiRW	Ustawa o Inspekcji Weterynaryjnej Art. 25b. [...] 6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia: 1) określi, które laboratoria są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, a w przypadku gdy dla każdego z laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej; 2) może określić dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać krajowe laboratoria referencyjne, uwzględniając ich specyfikę wynikającą z rodzaju przeprowadzanych przez nie badań.	

				oraz wydane na podstawie tego upoważnienia: rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 lipca 2022 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych (Dz. U. poz. 1667, z późn. zm.)	
Art. 10 ust. 4	Niektóre obowiązki i zadania krajowych laboratoriów referencyjnych, w szczególności w odniesieniu do koordynacji ich działań oraz działań odpowiednich laboratoriów w Państwach Członkowskich, mogą być ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.	N			
Art. 11	Zmiany do załączników oraz środki przejściowe i wykonawcze. Komisja może przyjąć zmiany do załączników II, III i IV. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3. Środki przejściowe o zasięgu ogólnym mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez uzupełnienie jej o nowe elementy inne niż istotne, w szczególności dalszych szczegółów dotyczących wymogów określonych w niniejszej dyrektywie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3. Inne środki wykonawcze lub przejściowe mogą być przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 12 ust. 2.	N			
Art. 12 ust. 1-4	Procedura komitetu. 1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 lub, w odpowiednim przypadku, przez Komitet ustanowiony na mocy decyzji nr 2119/98/WE. 2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8. Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące. 3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. 4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.	N			
Art. 13	Konsultacja z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności.	N			

	Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w każdej sprawie objętej zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy, która mogłaby mieć istotny wpływ na zdrowie publiczne, w szczególności przed złożeniem wniosku o jakąkolwiek zmianę załącznika I lub II lub przed ustanowieniem jakiegokolwiek skoordynowanego programu monitorowania zgodnie z art. 5.				
Art. 14 ust.1-2	Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 12 kwietnia 2004 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Państwa Członkowskie stosują te środki przed dniem 12 czerwca 2004 r. Kiedy Państwa Członkowskie przyjmują te środki uwzględniają one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa Członkowskie określają sposób, w jaki ma zostać dokonane takie odniesienie. 2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.	N			
Art. 15	Uchylenie. Dyrektywa 92/117/EWG traci moc z dniem 12 czerwca 2004 r. Jednakże środki, które Państwa Członkowskie przyjęły zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 92/117/EWG oraz te, które zostały wdrożone zgodnie z jej art. 10 ust. 1, a także plany zatwierdzone zgodnie z jej art. 8 ust. 3 pozostają w mocy do czasu zatwierdzenia odpowiednich programów zwalczania zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.	N			
Art. 16	Zmiana decyzji 90/424/EWG. Do decyzji 90/424/EWG wprowadza się następujące zmiany: 1) artykuł 29 otrzymuje brzmienie: "Artykuł 29 1. Państwa Członkowskie mogą ubiegać się o finansowy wkład Wspólnoty w monitorowanie i zwalczanie chorób odzwierzęcych wymienionych w grupie 2 Załącznika, w ramach przepisów określonych w art. 24 ust. 2-11. 1. 2. Finansowy wkład Wspólnoty w zakresie zwalczania chorób odzwierzęcych jest wprowadzany jako część krajowego programu zwalczania określonego w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003	N			

	Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność 20). Poziom uczestnictwa finansowego Wspólnoty zostaje ustalony jako maksymalna proporcja 50 % kosztów poniesionych przy wdrożeniu obowiązkowych środków zwalczania."; 2) dodaje się art. 29a w brzmieniu: "Artykuł 29a Państwa Członkowskie mogą ubiegać się o finansowy wkład Wspólnoty określony w art. 29 ust. 2 dla planu krajowego, który został zatwierdzony na podstawie dyrektywy 92/117/EWG, do czasu zatwierdzenia odpowiednich programów zwalczania zgodnie z przepisami art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003." 3) w wykazie pod pozycją "Grupa 2" Załącznika dodaje się tiret w brzmieniu: "- kamylobakterioza i jej czynniki chorobotwórcze - listerioza i jej czynniki chorobotwórcze - salmoneloza (salmonella odzwierzęca) i jej czynniki chorobotwórcze - włośnica i jej czynniki chorobotwórcze - werocytotoksyczne Escherichia coli."				
Art. 17	Wejście w życie. Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			
Art. 18	Adresaci. Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	N			
Zał. 1 lit A	Choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze, które mają być objęte monitorowaniem - bruceloza i jej czynniki chorobotwórcze -kamylobakterioza i jej czynniki chorobotwórcze - bąblowica i jej czynniki chorobotwórcze - listerioza i jej czynniki chorobotwórcze - salmoneloza i jej czynniki chorobotwórcze - włośnica i jej czynniki chorobotwórcze - gruźlica wywołana Mycobacterium bovis - werocytotoksyczne Escherichia coli	T	Art. 50 ust.1 i załącznik nr 2	Art. 50. 1. Obowiązkowi monitorowania podlegają choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze, których wykaz jest określony w załączniku nr 2 do ustawy. Załącznik nr 2 WYKAZ CHOROÓB ODZWIERZĘCYCH I ODZWIERZĘCYCH CZYNNIKÓW CHOROBOTWÓRCZYCH PODLEGAJĄCYCH OBOWIĄZKOWI MONITOROWANIA 1) bruceloza i jej czynniki chorobotwórcze; 2) kamylobakterioza i jej czynniki chorobotwórcze; 3) bąblowica i jej czynniki chorobotwórcze;	

				4) listerioza (Listeriosis) i jej czynnik chorobotwórczy; 5) włośnica (Trichinellosis) i jej czynniki chorobotwórcze; 6) gruźlica wywołana <i>Mycobacterium bovis</i> ; 7) werocytotoksyczne <i>Escherichia coli</i> ; 8) salmonelloza i jej czynniki chorobotwórcze.	
Załącznik I lit. B	Wykaz chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, które mają być objęte monitorowaniem w zależności od sytuacji epidemiologicznej 1. Odzwierzęce choroby wirusowe - calicivirus - wirus wirusowego zapalenia wątroby typu A - wirus grypy - wścieklizna - wirusy przenoszone przez stawonogi 2. Odzwierzęce choroby bakteryjne - krętkowica kleszczowa i jej czynniki chorobotwórcze - zatrucie jadem kiełbasianym i jego czynniki chorobotwórcze - krętkowica i jej czynniki chorobotwórcze - choroba ptasia i jej czynniki chorobotwórcze - gruźlica inna niż w części A - wibrioza i jej czynniki chorobotwórcze - jersinioza i jej czynniki chorobotwórcze 3. Odzwierzęce choroby pasożytnicze - anisakioza i jej czynniki chorobotwórcze - kryptosporydioza i jej czynniki chorobotwórcze - wągrzyca i jej czynniki chorobotwórcze - toksoplazmoza i jej czynniki chorobotwórcze 4. Inne choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze	T	Art. 50 ust. 2	Art. 50. [...] 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze podlegające obowiązkowi monitorowania inne niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, mając na względzie tendencje epidemiologiczne i epidemiczne wśród zwierząt i ludzi, obecność odzwierzęcych czynników chorobotwórczych w paszach lub w produktach pochodzenia zwierzęcego.	
Załącznik II lit. A	WYMAGANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA OPORNOŚCI NA ŚRODKI PRZECIWDROBNOUSTROJOWE ZGODNIE Z ART. 7. Wymagania ogólne Państwa Członkowskie muszą zapewnić, że system monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe przewidziany w art. 7 dostarcza co najmniej następujących informacji: 1) gatunki zwierząt objęte monitorowaniem; 2) gatunki bakterii i/lub szczepy objęte monitorowaniem; 3) strategię pobierania próbek stosowaną w ramach monitorowania; 4) środki przeciwdrobnoustrojowe objęte monitorowaniem; 5) metodologię laboratoryjną stosowaną do wykrywania oporności; 6) metodologię laboratoryjną stosowaną do określania izolatów drobnoustrojów;	T	Art. 53 ust. 1 i 4	Art. 53. 1. Inspekcja Weterynaryjna i Państwowa Inspekcja Sanitarna prowadzą monitorowanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i bakterii komensalnych w zakresie, w jakim stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego. [...] 4. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym wydaje instrukcję monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe obejmującą następujące dane: 1) gatunki zwierząt i produkty objęte monitorowaniem; 2) rodzaje bakterii lub szczepy bakterii objęte monitorowaniem; 3) strategię pobierania próbek do badań laboratoryjnych stosowaną w ramach monitorowania;	

	7) metody stosowane do zbierania danych.			4) środki przeciwdrobnoustrojowe objęte monitorowaniem; 5) metodologię laboratoryjną stosowaną do: a) wykrywania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, b) identyfikacji izolatów drobnoustrojów; 6) metody stosowane do zbierania danych.	
Załącznik II lit B	Wymagania szczególne Państwa Członkowskie muszą zapewnić, że system monitorowania dostarcza istotnych informacji co najmniej w zakresie reprezentatywnej liczby izolatów <i>Salmonella</i> spp., <i>Campylobacter jejuni</i> i <i>Campylobacter coli</i> pochodzących od bydła, świń i drobiu oraz żywności pochodzenia zwierzęcego wytworzonej z tych gatunków.	T	Art. 53 ust. 4 pkt 2	Art. 53. [...] 4. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym wydaje instrukcję monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe obejmującą następujące dane: [...] 2) rodzaje bakterii lub szczepy bakterii objęte monitorowaniem; [...] Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 października 2020 r. w sprawie wykazu badań laboratoryjnych, których wyniki są wykorzystywane do celów kontroli urzędowej]	
Załącznik III	SKOORDYNOWANE PROGRAMY MONITOROWANIA OKREŚLONE W ART. 5. W przypadku ustanowienia skoordynowanego programu monitorowania należy określić co najmniej następujące elementy programu: - jego cel; - okres jego obowiązywania; - objęty nim obszar geograficzny lub region; - odnośne choroby odzwierzęce i/lub odzwierzęce czynniki chorobotwórcze; - rodzaj próbek i inne wymagane jednostki danych; - minimalne systemy pobierania próbek; - rodzaj metod badań laboratoryjnych; - zadania właściwych organów; - środki, które mają zostać przydzielone; - szacunkowe koszty i sposób ich pokrycia; oraz - metodę i czas przedstawienia sprawozdania z wyników.	T	Art. 52 ust. 2 pkt 2	Art. 52 [...] 2. [...] 2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania co najmniej: a) cel programu, b) okres realizacji programu, c) obszar geograficzny lub region objęte programem, d) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem, e) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki, f) minimalną liczbę próbek pobieranych do badań laboratoryjnych, g) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, h) organy właściwe do realizacji programu i zadania tych organów, i) źródła finansowania realizacji programu, j) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich finansowania, k) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu.	
Załącznik IV lit A	WYMAGANIA DOTYCZĄCE SPRAWOZDAŃ, KTÓRE MAJĄ BYĆ PRZEDŁOŻONE ZGODNIE Z ART. 9 UST. 1.	T	Art. 11 ust. 8	Art. 11. [...] 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:	

	Sprawozdanie określone w art. 9 ust. 1 musi zawierać co najmniej następujące informacje. Części A-D stosuje się do sprawozdań z monitorowania przeprowadzonego zgodnie z art. 4 lub 7. Część E stosuje się do sprawozdań z monitorowania przeprowadzonego zgodnie z art. 8. A. Na początku należy opisać następujące elementy w odniesieniu do każdej choroby odzwierzęcej i każdego odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego (później w sprawozdaniu należy przedstawić wyłącznie wprowadzone zmiany): a) systemy monitorowania (strategie pobierania próbek, częstotliwość pobierania próbek, rodzaj próbek, definicja przypadków, stosowane metody diagnostyczne); b) politykę szczepień i inne działania prewencyjne; c) mechanizmy kontroli i, gdzie stosowne, programy; d) środki podejmowane w przypadku dodatknych wyników badań lub pojedynczych przypadków; e) stosowane systemy powiadamiania; f) historię choroby i/lub zakażenia w danym kraju.		Art. 54 ust. 3	1) szczegółowe informacje niestanowiące danych osobowych oraz zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych lekarzy weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz przez podmioty określone w ust. 2 informacji o: a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, e) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 , 2) szczegółowy zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomień, o których mowa w ust. 7 pkt 5 lit. c oraz d – mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania tych informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej. Art. 54. [...] 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 1, 2) czas przechowywania produktów lub próbek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3) terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w ust. 2 – mając na względzie zapewnienie reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań laboratoryjnych i prawidłowego monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.	
Załącznik IV lit B	Każdego roku należy opisać następujące informacje: a) odpowiednią wrażliwą populację zwierząt (wraz z datą, do której odnoszą się dane): - liczbę stad lub trzód, - całkowitą liczbę zwierząt, oraz - gdzie stosowne, stosowane metody produkcji;	T	Art. 11 ust. 8 Art. 52	Art. 11. [...]8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe informacje niestanowiące danych osobowych oraz zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych lekarzy weterynarii i wojewódzkich	

	b) liczbę i ogólny opis laboratoriów i instytucji biorących udział w monitorowaniu.			lekarzy weterynarii oraz przez podmioty określone w ust. 2 informacji o: - chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, - chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, - wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, - wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, - chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 2) szczegółowy zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomień, o których mowa w ust. 7 pkt 5 lit. c oraz d – mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania tych informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej. Art. 52. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub projekt skoordynowanego programu monitorowania, z których każdy obejmuje co najmniej jedną chorobę odzwierzęcą lub co najmniej jeden odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy podlegające obowiązkowi monitorowania. 2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia: - w przypadku programu monitorowania co najmniej: - określenie populacji (gatunków) zwierząt lub etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, - charakter i rodzaj danych, które mają być zebrane w ramach programu monitorowania, - definicje przypadków, - rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i zasady ich pobierania i przekazywania do tych badań, - metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, - zakres, sposób i terminy przekazywania informacji między organami Inspekcji Weterynaryjnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej;	

				2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania co najmniej: a) cel programu, b) okres realizacji programu, c) obszar geograficzny lub region objęte programem, d) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem, e) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki, f) minimalną liczbę próbek pobieranych do badań laboratoryjnych, g) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, h) organy właściwe do realizacji programu i zadania tych organów, i) źródła finansowania realizacji programu, j) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich finansowania, k) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu. 3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają ich realizację. 4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wynikach realizacji programu, o którym mowa w ust. 3.	
Załącznik IV lit C	Każdego roku należy podać następujące szczegółowe informacje na temat każdego odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego oraz odpowiednią kategorię danych wraz z ich konsekwencjami: a) zmiany w opisanych systemach; b) zmiany w opisanych wcześniej metodach; c) wyniki dochodzeń oraz dalszego typowania lub innej metody charakterystyki w laboratoriach (będące przedmiotem oddzielnego sprawozdania dla każdej kategorii); d) krajową ocenę bieżącej sytuacji, tendencji i źródeł zakażenia; e) zasadność uznania za chorobę odzwierzęcą; f) zasadność uznania wyników otrzymanych na podstawie badania zwierząt i żywności w stosunku do przypadków ludzkich jako źródła zakażenia ludzi; g) uznane strategie zwalczania, które mogłyby być stosowane w celu zapobiegania lub minimalizacji przenoszenia odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego na ludzi;	T	Art. 11 ust. 8 Art. 52	Art. 11. [...]8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe informacje niestanowiące danych osobowych oraz zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych lekarzy weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz przez podmioty określone w ust. 2 informacji o: a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,	

	h) w razie potrzeby, wszelkie działania szczególne podjęte w Państwie Członkowskim lub sugerowane całej Wspólnocie w oparciu o sytuację bieżącą.			e) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 , 2) szczegółowy zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomień, o których mowa w ust. 7 pkt 5 lit. c oraz d – mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania tych informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej. Art. 52. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub projekt skoordynowanego programu monitorowania, z których każdy obejmuje co najmniej jedną chorobę odzwierzęcą lub co najmniej jeden odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy podlegające obowiązkowi monitorowania. 2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia: 1) w przypadku programu monitorowania co najmniej: a) określenie populacji (gatunków) zwierząt lub etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, b) charakter i rodzaj danych, które mają być zebrane w ramach programu monitorowania, c) definicje przypadków, d) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i zasady ich pobierania i przekazywania do tych badań, e) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, f) zakres, sposób i terminy przekazywania informacji między organami Inspekcji Weterynaryjnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej; 2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania co najmniej: a) cel programu, b) okres realizacji programu, c) obszar geograficzny lub region objęte programem, d) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem, e) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki, f) minimalną liczbę próbek pobieranych do badań laboratoryjnych,	

				g) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, h) organy właściwe do realizacji programu i zadania tych organów, i) źródła finansowania realizacji programu, j) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich finansowania, k) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu. 3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają ich realizację. 4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wynikach realizacji programu, o którym mowa w ust. 3.	
Załącznik IV lit D	Sprawozdanie z wyników badań Wyniki należy podać poprzez stwierdzenie liczby jednostek epidemiologicznych objętych badaniem (stada, trzody, próbki, partie) oraz liczby próbek dodatnich zgodnie z definicją przypadku. W razie potrzeby wyniki należy przedstawić w sposób ukazujący występowanie geograficzne choroby odzwierzęcej lub odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego.	T	Art. 11 ust. 8 Art. 52	Art. 11. [...]8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe informacje niestanowiące danych osobowych oraz zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych lekarzy weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz przez podmioty określone w ust. 2 informacji o: a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, e) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 , 2) szczegółowy zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomień, o których mowa w ust. 7 pkt 5 lit. c oraz d – mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania tych informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej. Art. 52. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub projekt skoordynowanego programu monitorowania, z których każdy obejmuje co	

				najmniej jedną chorobę odzwierzęcą lub co najmniej jeden odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy podlegające obowiązkowi monitorowania. 2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia: 1) w przypadku programu monitorowania co najmniej: - określenie populacji (gatunków) zwierząt lub etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, - charakter i rodzaj danych, które mają być zebrane w ramach programu monitorowania, - definicje przypadków, - rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i zasady ich pobierania i przekazywania do tych badań, - metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, - zakres, sposób i terminy przekazywania informacji między organami Inspekcji Weterynaryjnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej; 2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania co najmniej: - cel programu, - okres realizacji programu, - obszar geograficzny lub region objęte programem, - choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem, - rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki, - minimalną liczbę próbek pobieranych do badań laboratoryjnych, - metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, - organy właściwe do realizacji programu i zadania tych organów, - źródła finansowania realizacji programu, - szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich finansowania, - sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu. 3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają ich realizację.	

				4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wynikach realizacji programu, o którym mowa w ust. 3.	
Załącznik IV lit E	W odniesieniu do danych dotyczących ogniska przenoszonego przez żywność: a) całkowitą liczbę ognisk w ciągu roku; b) liczbę przypadków śmiertelnych u ludzi oraz zachorowań w wyniku tych ognisk; c) czynniki będące przyczyną ogniska, w miarę możliwości łącznie z serotypami lub innym ostatecznym opisem czynników. W przypadku gdy określenie czynników będących przyczyną ogniska nie jest możliwe, należy podać przyczynę braku możliwości ich określenia; d) środki spożywcze mogące być przyczyną ogniska i inne potencjalne nośniki; e) określenie rodzaju miejsca, w którym środki spożywcze uznane za przyczynę ogniska zostały wyprodukowane/zakupione/nabyte/skonsumowane; f) czynniki sprzyjające, na przykład, uchybienia w zakresie higieny przy przetwórstwie żywności.	T	Art. 11 ust. 8 Art. 52	Art. 11. [...]8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe informacje niestanowiące danych osobowych oraz zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych lekarzy weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz przez podmioty określone w ust. 2 informacji o: a) chorobach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, b) chorobach umieszczonych w wykazie innych niż choroby, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2020/2002, c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, e) chorobach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 7 , 2) szczegółowy zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomień, o których mowa w ust. 7 pkt 5 lit. c oraz d – mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania tych informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej. Art. 52. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub projekt skoordynowanego programu monitorowania, z których każdy obejmuje co najmniej jedną chorobę odzwierzęcą lub co najmniej jeden odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy podlegające obowiązkowi monitorowania. 2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia: 1) w przypadku programu monitorowania co najmniej: a) określenie populacji (gatunków) zwierząt lub etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, b) charakter i rodzaj danych, które mają być zebrane w ramach programu monitorowania,	

				c) definicje przypadków, d) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i zasady ich pobierania i przekazywania do tych badań, e) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, f) zakres, sposób i terminy przekazywania informacji między organami Inspekcji Weterynaryjnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej; 2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania co najmniej: a) cel programu, b) okres realizacji programu, c) obszar geograficzny lub region objęte programem, d) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem, e) rodzaje próbek pobieranych do badań laboratoryjnych i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki, f) minimalną liczbę próbek pobieranych do badań laboratoryjnych, g) metody przeprowadzania badań laboratoryjnych, h) organy właściwe do realizacji programu i zadania tych organów, i) źródła finansowania realizacji programu, j) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich finansowania, k) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu. 3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają ich realizację. 4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wynikach realizacji programu, o którym mowa w ust. 3.	

Odwrócona tabela zgodności

TYTUŁ PROJEKTU		PROJEKT USTAWY O ZDROWIU ZWIERZĄT (UC40)
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU / PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE WPROWADZENIA PRZEPISU
Art. 6	Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), zwanej dalej „Kpa”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. 2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, to ten wniosek składa się lub tego zgłoszenia dokonuje się na piśmie, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej. 3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kpa, to ten wniosek lub to zgłoszenie spełniają wymagania określone w przepisach Kpa odpowiednio dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej lub dla podania. 4. Jeżeli wniosek lub zgłoszenie, o których mowa w ust. 3: 1) nie zawierają wymaganych informacji lub danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub 2) nie spełniają wymagań określonych w ust. 3 – powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii albo Główny Lekarz Weterynarii wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku lub tego zgłoszenia w wyznaczonym terminie nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie tego wniosku lub tego zgłoszenia spowoduje pozostawienie ich bez rozpoznania.	Konieczne jest określenie krajowych przepisów wskazujących tryb postępowania w przypadku, gdy podmiot ma obowiązek złożenia wniosku lub zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.f

	5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, ten wniosek lub to zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania. 6. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie na piśmie informacji do powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii albo Głównego Lekarza Weterynarii, ta informacja spełnia wymagania określone w przepisach Kpa dla pisma kierowanego do organów administracji publicznej.	
Art. 9	Art. 9. 1. Do postępowania w sprawach: 1) o których mowa w art. 55 pkt 1, 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 55 pkt 1 i art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji – nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.¹⁾) oraz działu III ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541, z 2024 r. poz. 1841 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Do postępowania w sprawach, o których mowa w art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625, nie stosuje się przepisów art. 29 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz działu III ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy.	Konieczne jest określenie przepisów wskazujących kategorie spraw, w odniesieniu do których wyłącza się niektóre przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r., z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541, z 2024 r. poz. 1841 oraz z 2025 r. poz. 769).

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622 i 769.

Art. 16	Art. 16. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować: 1) krajowy program likwidacji choroby umieszczonej w wykazie innej niż choroba kategorii A, choroba kategorii B lub choroba kategorii C, 2) krajowy program likwidacji choroby innej niż choroba umieszczona w wykazie – biorąc pod uwagę sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do danej choroby. 2. Programy, o których mowa w ust. 1, zawierają co najmniej: 1) opis sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do choroby, dla której te programy są opracowywane; 2) analizę szacunkowych kosztów oraz przewidywanych korzyści wynikających z wprowadzenia tych programów; 3) czas trwania tych programów oraz określenie celów pośrednich i celu, który ma zostać osiągnięty do dnia ich zakończenia; 4) określenie obszaru lub kompartmentu, na których będą realizowane te programy; 5) opis środków zapobiegania chorobom, kontroli lub zwalczania chorób, które będą objęte tymi programami, w tym w przypadku podejrzenia wystąpienia lub potwierdzenia wystąpienia choroby objętej tymi programami; 6) opis organizacji stron uczestniczących w tych programach, nadzoru nad tymi stronami i ról tych stron. 3. Programy, o których mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw: 1) finansów publicznych – pod względem finansowym; 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym. 4. Po uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 3, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa programy, o których mowa w ust. 1, do zatwierdzenia. Zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw rolnictwa programy, o których mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii. 5. Do zmiany programów, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ust. 1–4. 6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o:	Projektowany przepis umożliwiającą, w zależności od sytuacji epidemiologicznej, określenie jednego z możliwych sposobów, tj. w tym przypadku w ramach programu likwidacji, w razie potrzeby fakultatywnego wprowadzenia środków likwidacji choroby oraz wskazanie kompetencji Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie opracowania programów likwidacji choroby określonych w tym przepisie. Na terenie RP może wystąpić choroba inna niż umieszczona w wykazie, która będzie wymagała wprowadzenia środków likwidacji choroby, lub choroba inna niż choroba kategorii A, B lub C, która będzie wymagała wprowadzenia takich środków. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.

	1) zatwierdzeniu programów, o których mowa w ust. 1, oraz o zmianach tych programów; 2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zatwierdzone programy, o których mowa w ust. 1, oraz zmiany tych programów.	
Art. 17	Art. 17. Realizacja zatwierdzonych programów wymienionych w art. 14–16 jest finansowana ze środków budżetu państwa.	Konieczny jest przepis krajowy wskazujący źródło finansowania programów, o których mowa w art. 14-6 projektu ustawy. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 18	Art. 18. Jeżeli zatwierdzone programy wymienione w art. 14–16 przewidują odszkodowania, o których mowa w art. 45 ust. 1 i art. 47 ust. 2, to do tych odszkodowań stosuje się przepisy art. 45–47 i przepisy wydane na podstawie art. 48.	Konieczny jest przepis krajowy określający tryb i zasady przyznawania podmiotom odszkodowań w przypadkach, gdy organ IW w ramach programu zastosuje środek w postaci nakazu zabicia lub uboju zwierząt lub gdy dojdzie do upadków zwierząt w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez ten organ. Ma to na celu usprawnienie zwalczania chorób zwierząt, w szczególności chorób zwierząt objętych zwalczaniem na terytorium UE, w odniesieniu do których w przepisach UE przewidziano odszkodowania. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 19	Art. 19. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować na wniosek organizacji zrzeszającej podmioty prowadzące działalność w zakresie utrzymywania zwierząt program likwidacji chorób, mając na względzie ułatwienie przemieszczania lub wywozu zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego i poprawę sytuacji epidemiologicznej państwa.	Projektowany przepis ma na celu powierzenie Głównemu Lekarzowi Weterynarii kompetencji w zakresie opracowania programów likwidacji choroby na wniosek organizacji zrzeszającej podmioty, które utrzymują zwierzęta.

	2. Program, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany przez podmioty, o których mowa w ust. 1, które przystąpiły do tego programu dobrowolnie, pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej. 3. Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej: 1) dane o sytuacji epidemiologicznej dotyczące danej choroby; 2) warunki uczestnictwa w tym programie, w tym warunki i terminy przystąpienia do programu i rezygnacji z uczestnictwa w nim; 3) zasady i tryb ponoszenia kosztów uczestnictwa w tym programie; 4) analizę szacunkowych kosztów realizacji tego programu i przewidywanych korzyści wynikających z jego realizacji; 5) czas realizacji tego programu i określenie celu, który ma zostać osiągnięty do dnia jego zakończenia; 6) określenie obszaru, na którym będzie realizowany ten program; 7) określenie statusów zdrowotnych stad lub obszarów objętych tym programem, a także celów, które mają zostać osiągnięte w odniesieniu do danego statusu, wymagań niezbędnych do uzyskania i zachowania uznania danego statusu oraz określenie warunków i skutków jego zawieszenia lub cofnięcia; 8) wymagania dotyczące osób pobierających próbki do badań laboratoryjnych w ramach realizacji tego programu; 9) określenie laboratoriów upoważnionych do przeprowadzania badań laboratoryjnych w ramach realizacji tego programu. 4. Koszty realizacji programu, o którym mowa w ust. 1, w tym koszty pobierania próbek do badań laboratoryjnych i koszty tych badań laboratoryjnych oraz koszty nadzoru sprawowanego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, ponoszą podmioty, o których mowa w ust. 1, realizujące ten program. 5. Program, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rolnictwa. 6. Po uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 5, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa program, o którym mowa w ust. 1, do akceptacji. Zaakceptowany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa program, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii zamieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii. 7. Do zmiany programu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ust. 1–6.	Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.

	8. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa komunikat o: 1) zaakceptowaniu programu, o którym mowa w ust. 1, oraz o zmianie tego programu; 2) adresie strony internetowej, na której zostały zamieszczone zaakceptowany program, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany tego programu.	
Art. 20	Art. 20. 1. Podmioty objęte zatwierdzonymi i zaakceptowanymi programami wymienionymi w art. 14–16 i art. 19 stosują środki zapobiegania chorobom, kontroli lub zwalczania chorób obejmujące co najmniej środki określone w art. 25 lub art. 27 objęte tymi programami oraz ponoszą koszty związane ze stosowaniem tych środków określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe rodzaje środków wymienionych w ust. 1 oraz rodzaje kosztów, o których mowa w tym przepisie, mając na względzie zapewnienie prawidłowej realizacji programów wymienionych w art. 14–16 i art. 19, a także choroby oraz gatunki lub kategorie zwierząt objętych tymi programami.	Z uwagi na zmianę, w stosunku do obowiązującego sposobu wprowadzania do realizacji ww. programów, konieczne jest wprowadzenie w projektowanej ustawie katalogu obowiązków dla podmiotów, które będą niezbędne do realizacji programów, o których mowa w art. 14-16. Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi, zatwierdzone przez Komisję Europejską programy zwalczania poszczególnych chorób zwierząt były wprowadzane do realizacji w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa. Z uwagi na zmianę zasad i terminów zatwierdzania przez KE przedmiotowych programów, złożony krajowy proces legislacyjny i fakt, że po ich zatwierdzeniu nie powinny być wprowadzane do nich zmiany oraz konieczność realizacji programów w sposób ciągły od początku roku kalendarzowego proponowano, aby po zatwierdzeniu programów przez KE były one zamieszczane przez Głównego Lekarza Weterynarii na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, a komunikaty o ich zatwierdzeniu był ogłaszane w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa. W związku z tym zaistniała

		konieczność określenia w przepisach ustawy katalogu obowiązków dla podmiotów niezbędnych do realizacji programów zwalczania, które minister właściwy do spraw rolnictwa, w zależności od choroby, gatunku i kategorii zwierząt uszczegółowi w drodze rozporządzenia. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 26	Art. 26. 1. W przypadku wprowadzenia środka, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1, polegającego na obserwacji zwierzęcia, u którego podejrzewa się wystąpienie zakażenia wirusem wścieklizny, które mogło zakazić człowieka lub inne zwierzę: 1) obserwacja tego zwierzęcia trwa 15 dni; 2) to zwierzę poddaje się badaniu klinicznemu w pierwszym, piątym, dziesiątym i piętnastym dniu od dnia prawdopodobnego zakażenia człowieka lub innego zwierzęcia wirusem wścieklizny lub pogryzienia człowieka lub innego zwierzęcia. 2. Jeżeli po 15 dniach obserwacji, o której mowa w ust. 1, nie jest możliwe potwierdzenie wystąpienia lub wykluczenie choroby u zwierzęcia, to okres obserwacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może zostać przedłużony do 21 dni i to zwierzę w ostatnim dniu tej obserwacji poddaje się badaniu klinicznemu. 3. Do czasu zakończenia obserwacji, o której mowa w ust. 1, zwierzęcia nie zabija się, chyba że zachodzi konieczność bezzwłocznego jego zabicia w celu skrócenia jego cierpienia lub bólu. W takim przypadku od zabitego zwierzęcia pobiera się próbki do badań laboratoryjnych w kierunku wścieklizny.	Projektowany przepis stanowi krajowe wskazanie sposobu zastosowania środka przewidzianego w przepisach UE. Obserwacja zwierzęcia podejrzanego o zakażenie wirusem wścieklizny jest jednym z elementów strategii zwalczania tej choroby. Ze względu na to, że wścieklizna jest śmiertelna dla ludzi i zwierząt, konieczne jest ujednolicenie krajowego postępowania w przypadku zagrożenia tą chorobą. Projektowane przepisy odzwierciedlają obecne regulacje krajowe w tym zakresie. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 30	Art. 30. Jeżeli określony obszar objęty ograniczeniami lub inny obszar ustanowiony w związku ze zwalczaniem chorób wykracza poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, wojewódzki lekarz weterynarii informuje o tym Głównego Lekarza Weterynarii, który tę informację przekazuje właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich w celu podjęcia współpracy przy zwalczaniu choroby, ze względu na wystąpienie której ten obszar został ustanowiony.	Projektowany przepis stanowi krajowe uszczegółowienie sposób postępowania organów IW w celu zastosowania środków przewidzianych w przepisach UE. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.

Art. 31- 34	Art. 31. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29 na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach w rozumieniu art. 5 pkt 14 tej ustawy, ten odstrzał wykonuje Polski Związek Łowiecki. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakazów, nakazów i ograniczeń wynikających z przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody i wprowadzonych na jej podstawie nie stosuje się w zakresie niezbędnym do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, z tym że przeprowadzenie tego odstrzału odbywa się po ustaleniu warunków jego przeprowadzenia z: 1) dyrektorem parku narodowego – w odniesieniu do obszaru parku narodowego lub 2) regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – w odniesieniu do obszaru rezerwatu przyrody. 3. Odstrzału sanitarnego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do zwierząt dzikich objętych ochroną gatunkową. 4. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazu odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, przysługuje ze środków budżetu państwa zryczałtowany zwrot kosztów za każdą sztukę odstrzelonego zwierzęcia dzikiego, zwany dalej „ryczałtem”. 5. Ryczałt przysługuje: 1) myśliwemu wykonującemu odstrzał sanitarny zwierząt dzikich oraz 2) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich – i podlega podziałowi między te podmioty. 6. Powiatowy lekarz weterynarii ustala ryczałt i dokonuje jego wypłaty: 1) Polskiemu Związkowi Łowieckiemu – w przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo 2) dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich. 7. Polski Związek Łowiecki albo dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego, na którego obszarze wykonano odstrzał sanitarny zwierząt dzikich, przekazuje myśliwym, którzy wykonali ten odstrzał, przysługującą im część ryczałtu. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:	Projektowane przepisy stanowią krajowe uszczegółowienie sposobu zastosowania środka przewidzianego w przepisach UE. Wykonywanie odstrzału sanitarnego jest jednym z elementów strategii zwalczania poszczególnych chorób. Konieczne jest ujednolicenie krajowego postępowania w powyższym zakresie. Projektowane przepisy co do zasady odzwierciedlają obecne regulacje krajowe w tym zakresie. Z uwagi, że w przepisach UE zostały ustanowione zharmonizowane zasady zwalczania określonych chorób oraz wskazane środki zapobiegania i zwalczania określonych chorób, projektowane przepisy krajowe wskazują jedynie sposób ich wprowadzenia na terytorium RP oraz ewentualnie sposób ich realizacji przez podmioty i osoby fizyczne lub prawne. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.

	1) wysokość ryczałtu, mając na względzie koszty wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca przeprowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i koszty przechowywania tusz zwierząt dzikich lub koszty unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części; 2) sposób podziału ryczałtu między podmioty, o których mowa w ust. 5, mając na względzie udział tych podmiotów w kosztach wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii i udział tych podmiotów w kosztach przechowywania tusz zwierząt dzikich lub unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części. 9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i termin wypłaty ryczałtu, mając na względzie zapewnienie sprawnej jego wypłaty. Art. 32. 1. W przypadku gdy nakaz wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich został wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29, Polski Związek Łowiecki na wniosek powiatowego lekarza weterynarii wyznacza poszczególnym dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich osoby posiadające uprawnienia do wykonywania polowania. 2. W przypadku niewykonywania przez dzierżawcę obwodu łowieckiego nakazu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 12–14 lub art. 28 ust. 4 pkt 12–14 i 25, z przyczyn leżących po stronie tego dzierżawcy, dyrektor regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe lub starosta na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powiatowego lekarza weterynarii lub Polskiego Związku Łowieckiego wypowiadają umowę dzierżawy obwodu łowieckiego. 3. Na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej Polski Związek Łowiecki, dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego przekazują temu organowi informacje niezbędne do zwalczania chorób dotyczące: 1) zwierząt łownych, w tym o liczbie zwierząt łownych występujących na danym obszarze i o szacowanej zmianie stanu liczebnego tych zwierząt w danym okresie, 2) planów łowieckich i ich wykonania – w formie i w terminie określonych w tym wniosku.	

	4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zlecić instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534) przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w celu umożliwienia pozyskania informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub zlecić wykonanie działań polegających na pozyskaniu tych informacji. 5. Minister właściwy do spraw rolnictwa zapewnia instytutowi badawczemu w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych środki finansowe z budżetu państwa na przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i na wykonanie działań, o których mowa w ust. 4. Art. 33. 1. Osobie uprawnionej do wykonywania polowania, która wykonuje odstrzał sanitarny zwierząt dzikich wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3 albo art. 29, przysługuje zwolnienie od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych w dniu, w którym wykonuje ten odstrzał. 2. Pracownik, żołnierz lub funkcjonariusz będący osobą, o której mowa w ust. 1, uprzedzają odpowiednio pracodawcę lub przełożonego o przyczynie i przewidywanym okresie nieobecności w pracy lub niewykonywania zajęć służbowych z powodu wykonywania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich i uzgadniają termin tej nieobecności lub tego niewykonywania zajęć służbowych odpowiednio z pracodawcą lub przełożonym. 3. Dowodem usprawiedliwiającym nieobecność w pracy lub niewykonywanie zajęć służbowych, o których mowa w ust. 2, jest pisemne oświadczenie podmiotu, któremu nakazano wykonanie odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, potwierdzające udział odpowiednio danego pracownika, żołnierza lub funkcjonariusza będących osobą, o której mowa w ust. 1, w odstrzale sanitarnym zwierząt dzikich w danym dniu. 4. Pracodawca lub przełożony zwalnia od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych odpowiednio pracownika, żołnierza lub funkcjonariusza będących osobą, o której mowa w ust. 1, w terminie uzgodnionym z tym pracownikiem, żołnierzem lub funkcjonariuszem, przy czym łączny wymiar zwolnień od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych z tego tytułu nie może przekroczyć 6 dni w danym roku kalendarzowym. 5. Za czas zwolnienia od pracy lub z wykonywania zajęć służbowych, o którym mowa w ust. 4, pracownik, żołnierz lub funkcjonariusz będący osobą, o której mowa w ust. 1, zachowują prawo do wynagrodzenia lub uposażenia ustalonego na zasadach	

	dotyczących ustalania wynagrodzenia lub uposażenia przysługujących za urlop wypoczynkowy. Art. 34. Właściciele lub posiadacze gruntów oraz inne osoby mają obowiązek powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację czynności lub działań wykonywanych w odniesieniu do zwierząt dzikich w związku ze zwalczaniem chorób.	
Art. 35	Art. 35. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia chorobą lub potwierdzenia wystąpienia choroby, na wniosek organu Inspekcji Weterynaryjnej: 1) zarządcy dróg publicznych: a) zamykają przejścia dla zwierząt znajdujące się w pasach drogowych lub b) wykonują przeszkody techniczne, w tym budują ogrodzenia lub zabezpieczenia techniczne, lub c) wykładają maty dezynfekcyjne i po wyłożeniu utrzymują je w stanie zapewniającym skuteczne działanie produktu biobójczego lub używają urządzeń zapewniających skuteczną dezynfekcję; 2) właściwi nadleśniczy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe wykonują na określonym obszarze ogrodzenia ograniczające lub zatrzymujące migrację zwierząt dzikich z terenów leśnych; 3) zarządcy przejść granicznych na tych przejściach granicznych wykonują określone działania lub stosują określony sprzęt, urządzenia i materiały. 2. Ze środków budżetu państwa przysługuje zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 3. 3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w przypadku gdy poniesione przez niego koszty związane z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie zostały pokryte ze środków funduszu leśnego zgodnie z art. 58 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach ze względu na wyczerpanie się tych środków.	Projektowane przepisy stanowią krajowe uszczegółowienie sposobu zastosowania środków przewidzianych w przepisach UE. Konieczne jest ujednolicenie krajowego postępowania w powyższym zakresie. Projektowane przepisy co do zasady odzwierciedlają obecne regulacje krajowe w tym zakresie. Z uwagi, że w przepisach UE zostały ustanowione zharmonizowane zasady zwalczania określonych chorób oraz wskazane środki zapobiegania i zwalczania określonych chorób, projektowane przepisy krajowe wskazują jedynie sposób ich wprowadzenia na terytorium RP oraz ewentualnie sposób ich realizacji przez podmioty i osoby fizyczne lub prawne. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 36	Art. 36. 1. W przypadku stwierdzenia, że podmiot nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nakazuje: 1) usunięcie stwierdzonych uchybień w określonym terminie albo	Projektowany przepis określa procedurę postępowania w przypadku, gdy podmiot nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń nałożonych w drodze decyzji.

	2) zabicie lub ubój zwierząt określonych gatunków i zakazuje utrzymywania w zakładzie zwierząt tych gatunków. 2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. 3. W przypadku gdy podmiot nie zastosuje się do nakazu określonego w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2. 4. Powiatowy lekarz weterynarii może uchylić zakaz utrzymywania w zakładzie zwierząt określonych gatunków przed zniesieniem nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40, nie wcześniej jednak niż przed upływem roku od dnia wprowadzenia tego zakazu, jeżeli kontrola urzędowa przeprowadzona na wniosek podmiotu wykaze, że w zakładzie jest zapewnione spełnianie wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40. 5. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla zakaz utrzymywania w zakładzie zwierząt określonych gatunków niezwłocznie po zniesieniu nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29 i art. 40. 6. Za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w ust. 1 i 3, nie przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.	Jego celem jest zapewnienie realizacji na poziomie krajowym obowiązku stosowania środków zwalczania wynikających z przepisów UE.
Art. 40	Art. 40. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-c, wynika obowiązek lub możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie, właściwy organ lub urzędowego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie zwalczania chorób lub zapobiegania chorobom, określi, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowych lekarzy weterynarii lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub 2) nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z takich przepisów, w tym wprowadzane przez dany organ Inspekcji Weterynaryjnej – mając na względzie realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–c, w tym zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego,	Celem projektowanego przepisu jest umożliwienie wprowadzenia na poziomie krajowym ewentualnych dodatkowych zadań lub środków wskazanych na poziomie UE w ramach zwalczania chorób. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.

	a zwłaszcza zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z występowania chorób, ograniczenie lub eliminowanie takich zagrożeń.	
Art. 42	Art. 42. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą dokumentację związaną ze zwalczaniem chorób. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia dokumentacji związanej ze zwalczaniem chorób lub wzory dokumentów zawierających informacje o chorobach, mając na względzie ustalenie stanu faktycznego niezbędnego do ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz ograniczenie rozprzestrzeniania się chorób.	Projektowany przepis umożliwi zapewni wprowadzenie jednolitego sposobu prowadzenia dokumentacji związanej ze zwalczaniem chorób. Powyższy przepis odzwierciedla obowiązujące krajowe regulacje w tym zakresie. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 43	Art. 43. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Ochrony Środowiska, dyrektorzy parków narodowych, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego i jednostki samorządu terytorialnego współpracują przy zwalczaniu chorób, w tym chorób odzwierzęcych, w szczególności przez wzajemne informowanie się o podejrzeniu wystąpienia lub o potwierdzeniu wystąpienia choroby. 2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób współpracy, o której mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.	Projektowane przepis stanowią krajowe uszczegółowienie sposobu współpracy poszczególnych organów przy stosowaniu środków przewidzianych w przepisach UE. Konieczne jest ujednolicenie krajowego postępowania w powyższym zakresie. Projektowane przepisy co do zasady odzwierciedlają obecne regulacje krajowe w tym zakresie. Z uwagi, że w przepisach UE zostały ustanowione zharmonizowane zasady zwalczania określonych chorób oraz wskazane środki zapobiegania i zwalczania określonych chorób, projektowane przepisy krajowe wskazują jedynie sposób ich wprowadzenia na terytorium RP oraz ewentualnie sposób ich realizacji przez organy, podmioty i osoby fizyczne lub prawne. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 44	Art. 44. 1. Psy powyżej 3. miesiąca życia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dzikie lisy na obszarach określonych w programie, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1, i w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 1, podlegają obowiązkowemu ochronnemu szczepieniu przeciwko wściekliźnie.	Projektowany przepis stanowi krajowe uszczegółowienie sposobu zastosowania środka przewidzianego w przepisach UE. Szczepienie,

2. Posiadacz psa ma obowiązek zaszczepić go przeciwko wściekliznie w terminie 30 dni od dnia ukończenia przez psa 3. miesiąca życia, a następnie nie rzadziej niż co 12 miesięcy od dnia przeprowadzenia ostatniego szczepienia. 3. Szczepienie psa przeciwko wściekliznie przeprowadza lekarz weterynarii świadczący usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt. 4. Szczepienie psa przeciwko wściekliznie przeprowadza się na koszt posiadacza tego psa. 5. Po przeprowadzeniu szczepienia psa przeciwko wściekliznie posiadaczowi psa wydaje się zaświadczenie, a jeżeli dla psa został wydany paszport – upoważniony lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 24d ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz ...), dokonuje wpisu w tym paszporcie. 6. Lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, prowadzi wykaz posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie, który przechowuje przez 3 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, za który został sporządzony. 7. Wykaz, o którym mowa w ust. 6, zawiera następujące informacje: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres posiadacza zaszczepionego psa; 2) opis zaszczepionego psa, a także numer wszczepionego transpondera albo numer tatuażu, jeżeli ten pies został oznakowany; 3) datę i godzinę wszczepienia transpondera, jeżeli szczepienie psa zostało poprzedzone wszczepieniem transpondera, albo datę i godzinę odczytu transpondera albo tatuażu, jeżeli zaszczepiony pies został oznakowany; 4) datę i godzinę zaszczepienia psa, nazwę, numer serii i datę ważności szczepionki. 8. Lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, przekazuje do: 1) 3. dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc – informacje o liczbie psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie albo o nieprzeprowadzeniu tych szczepień w danym miesiącu, 2) 15. dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc – informacje, o których mowa w ust. 7	przede wszystkim psów i dzikich lisów przeciwko wściekliznie, jest jednym z elementów strategii zwalczania tej choroby. Ze względu na to, że wścieklizna jest śmiertelna dla ludzi i zwierząt, konieczne jest ujednolicenie krajowego postępowania w przypadku szczepień. Projektowane przepisy odzwierciedlają obecne regulacje krajowe w tym zakresie. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.

	– powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację zakładu leczniczego dla zwierząt. 9. Szczepienie dzikich lisów przeciwko wściekliznie przeprowadza wojewódzki lekarz weterynarii. 10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) warunki i sposób przeprowadzania ochronnych szczepień dzikich lisów przeciwko wściekliznie, w tym obszary, na których przeprowadza się te szczepienia, rodzaj szczepionki i sposób jej podania, mając na względzie zmniejszenie ryzyka występowania tej choroby; 2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5, oraz wzór i sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 6, mając na względzie ujednolicenie danych zawartych w tym zaświadczeniu i sposobu prowadzenia tego wykazu. 11. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części obowiązek ochronnego szczepienia przeciwko wściekliznie zwierząt innych niż psy i dzikie lisy, mając na względzie zmniejszenie ryzyka występowania tej choroby. 12. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 11, minister właściwy do spraw rolnictwa określi w nim wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5, oraz wzór i sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 6, w odniesieniu do zwierząt, w stosunku do których został wprowadzony obowiązek ochronnego szczepienia przeciwko wściekliznie. 13. W przypadku wprowadzenia obowiązku ochronnego szczepienia przeciwko wściekliznie zwierząt innych niż psy i dzikie lisy zgodnie z ust. 11, przepisy ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.	
Art. 45-49	Art. 45. 1. Za bydło, świnie, owce, kozy, konie, kury, kaczki, gęsi, indyki, perlice, przepiórki, kuropatwy, bażanty, strusie (<i>Struthio camelus</i>), jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych (jeleń szlachetny – <i>Cervus elaphus</i>, jeleń sika – <i>Cervus nippon</i> i daniel – <i>Dama dama</i>), rodziny pszczele (pszczoła miodna – <i>Apis mellifera</i>) i ryby słodkowodne zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej oraz za takie zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy przy zwalczaniu chorób określonych w załączniku nr 1 do ustawy albo padłe po dokonaniu przez posiadacza powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, jeżeli organ Inspekcji Weterynaryjnej	Projektowane przepisy określają krajową procedurę i zasady powoływania i odwoływania rzeczoznawców oraz kryteria, które muszą spełniać takie osoby, a także krajowe zasady i tryb przyznawania odszkodowań w związku ze zwalczaniem chorób zwierząt, w tym szacowania wysokości tego odszkodowania. Konieczne jest ujednolicenie zasad przyznawania podmiotom odszkodowań w przypadkach, gdy

	stwierdził, że te zwierzęta padły z powodu zachorowania na chorobę, przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa. 2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zwierzęcia. 3. Wartość rynkową zwierzęcia określa się na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii i przez 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego powiatowego lekarza weterynarii spośród rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta). 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, choroby, przy zwalczaniu których przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, inne niż wymienione w załączniku nr 1 do ustawy, w odniesieniu do poszczególnych gatunków zwierząt wymienionych w ust. 1 lub ich kategorii, mając na względzie zapewnienie sprawnego zwalczania tych chorób. Art. 46. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powołuje rzeczoznawców spośród osób, które: 1) posiadają wykształcenie wyższe uzyskane po ukończeniu studiów w zakresie rolnictwa lub wykształcenie średnie lub średnie branżowe i mają kwalifikacje do pracy w zawodach rolniczych lub 2) ukończyły studia podyplomowe w zakresie związanym z rolnictwem, lub 3) posiadają co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe i mają co najmniej 3-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub 4) posiadają co najmniej wykształcenie zasadnicze zawodowe lub zasadnicze branżowe i mają kwalifikacje do pracy w zawodach rolniczych oraz co najmniej 3-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub 5) posiadają co najmniej wykształcenie zasadnicze zawodowe lub zasadnicze branżowe i mają co najmniej 5-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub 6) uzyskały stopień naukowy w zakresie nauk rolniczych, lub 7) mają miejsce zamieszkania w powiecie, na którego obszarze jest położona gmina objęta właściwością miejscową wójta (burmistrza, prezydenta miasta) – i złożyły wniosek o powołanie na rzeczoznawcę. 2. W przypadku szacowania w gospodarstwach rolnych, w których jest prowadzona produkcja ekologiczna w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1235), rzeczoznawca powinien dodatkowo mieć wiedzę praktyczną w zakresie prowadzenia	organ IW w ramach zwalczania chorób, zastosuje środek w postaci nakazu zabicia lub uboju zwierząt lub gdy dojdzie do upadków zwierząt w wyniku zastosowania zabiegów lub zniszczenia paszy, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego nakazanych przez ten organ. Ma to na celu usprawnienie zwalczania chorób zwierząt, w szczególność chorób zwierząt objętych zwalczaniem na terytorium UE, w odniesieniu do których w przepisach UE przewidziano odszkodowania. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.

	gospodarstwa rolnego, w którym jest prowadzona taka produkcja, lub być wpisany do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 tej ustawy, w jednym albo dwóch rodzajach specjalizacji określonych w tym przepisie. 3. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, mogą wystąpić również: 1) sołtys lub 2) izba rolnicza, lub 3) związek zawodowy rolników, lub 4) organizacja społeczno-zawodowa rolników, lub 5) izba gospodarcza o zasięgu krajowym utworzona przez grupy producentów rolnych i ich związki oraz przedsiębiorców prowadzących działalność przetwórczą lub handlową w zakresie produktów lub grupy produktów, o których mowa w przepisach o grupach producentów rolnych i ich związkach, lub 6) grupa producentów rolnych i ich związek, o których mowa w ustawie z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1145). 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje o kandydacie na rzeczoznawcę: 1) imię i nazwisko; 2) miejsce zamieszkania i adres; 3) adres do doręczeń; 4) numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych – jeżeli ten kandydat je posiada; 5) informacje o wykształceniu. 5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się: 1) kopie dokumentów potwierdzających wykształcenie kandydata na rzeczoznawcę; 2) oświadczenie kandydata na rzeczoznawcę o jego stażu pracy w gospodarstwie rolnym – jeżeli jest wymagany; 3) oświadczenie kandydata na rzeczoznawcę o jego doświadczeniu w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, w którym jest prowadzona produkcja ekologiczna w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej – jeżeli jest wymagane. 6. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powiadamia na piśmie powiatowego lekarza weterynarii o powołaniu rzeczoznawcy i przekazuje jego imię i nazwisko, adres do	

	doręczeń i numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych. 7. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) odwołuje rzeczoznawcę: 1) na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, jeżeli rzeczoznawca: a) przestał spełniać warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, b) przeprowadza szacowanie niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 48; 2) na wniosek rzeczoznawcy. 8. Do powiadamiania o odwołaniu rzeczoznawcy przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio. 9. Rzeczoznawcy przysługuje wynagrodzenie za godzinę szacowania w wysokości 1/120 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za rok poprzedni ogłaszanego w drodze obwieszczenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. 10. Wynagrodzenie określone w ust. 9 powiatowy lekarz weterynarii wypłaca ze środków budżetu państwa. Art. 47. 1. W przypadku zwierzęcia, które może zostać poddane ubojowi, odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 ust. 1, pomniejsza się o kwotę uzyskaną ze sprzedaży tego zwierzęcia. 2. Odszkodowanie ze środków budżetu państwa przysługuje również za zniszczone z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej przy zwalczaniu chorób produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, pasze i sprzęt, które nie mogą zostać poddane odkażaniu. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, odszkodowanie określone w tym przepisie przysługuje w wysokości wartości rynkowej zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu określonej na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii i przez 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego powiatowego lekarza weterynarii spośród rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta). 4. Z szacowania powiatowy lekarz weterynarii sporządza protokół szacowania, który zawiera: 1) imiona i nazwiska osób przeprowadzających szacowanie; 2) miejsce i datę oraz czas rozpoczęcia i zakończenia szacowania; 3) opis zwierzęcia, produktów lub sprzętu podlegających szacowaniu;	

	4) wyszczególnienie kwot szacowania ustalonych przez poszczególnych rzeczoznawców i powiatowego lekarza weterynarii; 5) podpisy osób biorących udział w szacowaniu. 5. Odszkodowania określone w art. 45 ust. 1 i art. 47 ust. 2 nie przysługują za wszystkie zwierzęta objęte nakazem zabicia lub poddania ubojowi i za wszystkie produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, pasze i sprzęt objęte nakazem zniszczenia, jeżeli: 1) posiadacz zwierzęcia wprowadził do swojego zakładu lub wyprowadził z niego zwierzę z gatunku podatnego na chorobę – w przypadku gdy ten posiadacz wiedział, że to zwierzę jest chore lub zakażone lub podejrzewał wystąpienie choroby lub zakażenia u tego zwierzęcia; 2) posiadacz zwierzęcia wprowadził do swojego zakładu nieoznakowane zwierzę z gatunku podatnego na chorobę lub zwierzę, co do którego nie może wskazać jego zbywcy – w przypadku gdy ten posiadacz nie zgłosił faktu nabycia tego zwierzęcia zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt; 3) zwierzęta w stadzie były rozmnażane z naruszeniem przepisów o zdrowiu zwierząt obowiązujących w tym zakresie w okresie 12 miesięcy przed potwierdzeniem wystąpienia choroby; 4) posiadacz zwierzęcia w okresie 30 dni przed potwierdzeniem wystąpienia choroby wprowadził do swojego zakładu produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, produkty pochodzenia zwierzęcego lub materiał biologiczny, o których wiedział, że mogły być skażone czynnikiem chorobotwórczym wywołującym tę chorobę; 5) w zakładzie przed upływem 6 miesięcy od dnia zakończenia ostatecznego oczyszczenia i odkażenia wykonanego w związku ze zwalczaniem ogniska choroby zostanie ponownie potwierdzone wystąpienie ogniska tej choroby; 6) zwierzęta stanowią własność podmiotów prowadzących: a) zarobkowy transport zwierząt lub transport wykonywany w związku z prowadzeniem innej działalności gospodarczej, b) targi, wystawy, pokazy lub konkursy zwierząt, c) obrót zwierzętami, d) obrót produktami pochodzenia zwierzęcego, materiałem biologicznym lub paszami, e) ubój zwierząt lub produkcję mięsa.	

	6. Posiadaczowi zwierzęcia przysługuje odszkodowanie określone w art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 2 zmniejszone: 1) od 15 % do 30 % – w przypadku gdy ten posiadacz nie wykonywał w odniesieniu do zwierząt z gatunków podatnych na chorobę obowiązków określonych w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt w okresie 6 miesięcy przed potwierdzeniem wystąpienia ogniska choroby, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2; 2) od 15 % do 60 % – w przypadku gdy ten posiadacz: a) nie dokonał powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub b) nie zastosował się do środków określonych w art. 25 lub do środków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 3, art. 29, art. 39 ust. 1 lub art. 40 w celu zapobiegania wystąpieniu lub zwalczania tej choroby, w okresie 30 dni przed wystąpieniem ogniska choroby. 7. Odszkodowania określone w art. 45 ust. 1 i art. 47 ust. 2 powiatowy lekarz weterynarii przyznaje w drodze decyzji. 8. Osobom, którym nie przysługują odszkodowania określone w art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 2, a które przyczyniły się do szybkiej likwidacji choroby, wojewódzki lekarz weterynarii na wniosek powiatowego lekarza weterynarii może przyznać nagrodę ze środków budżetu państwa. 9. Wyłączone odszkodowania określone w art. 45 ust. 1 i art. 47 ust. 2 nie podlegają zajęciu na pokrycie należności publicznych, jeżeli zostaną wykorzystane na odtworzenie wcześniej posiadanego stanu zwierząt. 10. Podmiotowi, który dokonał nakładów związanych: 1) z zabiciem lub ubojem zwierząt, transportowaniem zwierząt lub zwłok zwierzęcych albo unieszkodliwieniem zwłok zwierzęcych w związku z wykonaniem nakazów, o których mowa w art. 45 ust. 1, 2) ze zniszczeniem produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, paszy i sprzętu, które nie mogły zostać poddane odkażaniu, w związku z wykonaniem nakazów, o których mowa w art. 47 ust. 2, 3) z przeprowadzeniem czynności, o których mowa w części B załącznika IV do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom	

	umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania, w związku z wykonaniem nakazów organów Inspekcji Weterynaryjnej wydanych przy zwalczaniu chorób – przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot poniesionych nakładów. 11. Do postępowania prowadzonego w celu egzekucji nakazu zabicia lub poddania ubojowi zwierząt, zniszczenia albo unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych i zniszczenia produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu, które nie mogły zostać poddane odkażaniu, oraz do przeprowadzenia oczyszczania i odkażania, w przypadku zastosowania środka egzekucyjnego w postaci wykonania zastępczego, o którym mowa w art. 1a pkt 12 lit. b tiret drugie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620), nie stosuje się przepisów art. 129 i art. 132–135 tej ustawy. Koszty postępowania egzekucyjnego są pokrywane ze środków budżetu państwa. Art. 48. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy tryb i sposób szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu, w tym sposób dokumentowania czynności przeprowadzonych w związku z tym szacowaniem, 2) sposób wypłaty wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom, 3) wzór protokołu szacowania: a) zwierząt, b) produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz i sprzętu – mając na względzie zapewnienie rzetelnego szacowania i ujednolicenie sposobu sporządzania tego protokołu. Art. 49. 1. Posiadaczowi zwierzęcia, który dokonał powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, przysługuje ze środków budżetu państwa zapomoga za zwierzę, które padło zanim organ Inspekcji Weterynaryjnej otrzymał to powiadomienie, jeżeli ten organ stwierdził, że zwierzę padło z powodu zachorowania na chorobę, przy zwalczaniu której przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 ust. 1. 2. Wysokość zapomogi, o której mowa w ust. 1, stanowi 2/3 wartości rynkowej zwierzęcia określonej zgodnie z art. 47 ust. 3. 3. Do ustalania zapomogi, o której mowa w ust. 1, w tym do szacowania zwierząt, przepisy art. 47 i przepisy wydane na podstawie art. 48 stosuje się odpowiednio.	

Art. 53 ust. 5-9	5. Minister właściwy do spraw rolnictwa opracowuje krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych w medycynie weterynaryjnej, zwany dalej „krajowym planem działania”, uwzględniając co najmniej uwarunkowania krajowe w zakresie produkcji zwierzęcej i stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych oraz mając na względzie wpływ ujętych w tym planie działań na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko. 6. Krajowy plan działania określa co najmniej: 1) cel, jaki ma zostać osiągnięty w zakresie ograniczenia ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt i dla środowiska związanego ze stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych; 2) działania, jakie powinny zostać podjęte, aby cel, o którym mowa w pkt 1, został osiągnięty; 3) podmioty odpowiedzialne za realizację działań, o których mowa w pkt 2, i monitorowanie osiągnięcia celu, o którym mowa w pkt 1, oraz sposób prowadzenia tego monitorowania. 7. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, krajowy plan działania w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa dokonuje: 1) przeglądu krajowego planu działania nie rzadziej niż co 5 lat; 2) zmiany krajowego planu działania – w przypadku niezrealizowania działań, o których mowa w ust. 6 pkt 2, lub zagrożenia niezrealizowania celu, o którym mowa w ust. 6 pkt 1. 9. Do zmian krajowego planu działania stosuje się przepisy ust. 5–7.	Przepisy wykonują zobowiązania wynikające z Europejskiego Zielonego Ładu i strategii od pola do stołu, które wskazują jako cel do osiągnięcia do 2030 r. zmniejszenie o 50% stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych dla zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych i w dziedzinie akwakultury oraz fakt bycia przez Polskę jednym z liderów sprzedaży weterynaryjnych produktów leczniczych wskazuje na konieczność podjęcia i koordynacji działań na wielu płaszczyznach.
Art. 74	Art. 74. Jeżeli z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek ustanowienia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej terminu na dokonanie określonej czynności w zakresie określonym w niniejszym rozdziale, to ten termin wynosi co najmniej 30 dni, chyba że przepisy ustawy albo przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, stanowią inaczej.	Konieczny jest przepis krajowy przepis wskazujący termin na dokonanie określonych czynności wskazanych w przepisach Unii Europejskiej, dla których te przepisy nie wskazują takiego terminu. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 79 ust. 3	Art. 79.[...] 3. W przypadku wydania rozporządzenia na podstawie ust. 2 Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez Główny	Przepis wprowadza podstawę prawną do tworzenia przez GLW list zakładów

	Inspektorat Weterynarii listę zakładów, które spełniają wymagania równoważne wymogom określonym w części 9 załącznika I do rozporządzenia 2019/2035, znajdujących się w państwach trzecich i na terytoriach, z których można wprowadzać gatunki lub kategorie zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	spełniających warunki dla zakładów odizolowanych w państwach trzecich, z których będzie możliwy przywóz zwierząt z gatunków, dla których minister właściwy do spraw rolnictwa określi wymagania w rozporządzeniu wydanym na podst. art. 79 ust. 2. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 100	Art. 100. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, nakłada, w drodze decyzji, powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii. 2. W przypadku ponownego popełnienia takiego samego czynu, o którym mowa w art. 98 lub art. 99, wysokości kary pieniężnej, o której mowa w tych przepisach, ustala się, dokonując powiększenia o 25 % wysokości kary pieniężnej poprzednio wymierzonej za popełnienie takiego czynu. 3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, są uiszczane na rachunek bankowy odpowiednio właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii albo granicznego inspektoratu weterynarii w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.	Konieczne jest wprowadzenie przepisu, w którym wskazany jest tryb i zasady nakładania kar pieniężnych przez właściwe organy oraz sposób postępowania w przypadkach popełnienia tego samego czynu po raz kolejny. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 101	Art. 101. Wymierzając kary pieniężne, o których mowa w art. 98 i art. 99, powiatowy lekarz weterynarii i graniczny lekarz weterynarii biorą pod uwagę: 1)rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń; 2)rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez podmiot dopuszczający się naruszenia; 3)stopień zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego spowodowany stwierdzonym naruszeniem; 4)dotychczasową działalność podmiotu, w tym częstotliwość popełniania w przeszłości naruszenia tego samego rodzaju, co naruszenie, w następstwie którego ma być nałożona kara pieniężna; 5)stopień przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia;	Konieczne jest wprowadzenie przepisu, w którym wskazuje się organowi właściwemu do nałożenia kary przesłanki jakie powinien brać pod uwagę wymierzając karę pieniężną. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.

	6) działania dobrowolnie podjęte przez podmiot, na który jest nakładana kara pieniężna, w celu uniknięcia skutków naruszenia.	
Art. 102	Art. 102. 1. Kto, będąc: 1) posiadaczem psa, nie wykonuje obowiązku ochronnego szczepienia psa przeciwko wściekliznie w terminie, o którym mowa w art. 44 ust. 2, 2) obowiązany do wykonania obowiązku ochronnego szczepienia zwierząt innych niż psy lub dzikie lisy przeciwko wściekliznie, w przypadku wprowadzenia tego obowiązku w przepisach wydanych na podstawie art. 44 ust. 11, nie wykonuje tego obowiązku lub wykonuje go niezgodnie z tymi przepisami – podlega karze grzywny. 2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 977 i 1544 oraz z 2025 r. poz. 620 i 621).	Projektowany przepis określa procedurę postępowania w przypadku, gdy podmiot nie wykonuje obowiązku szczepienia zwierząt domowych przeciwko wściekliznie. Jego celem jest zapewnienie realizacji na poziomie krajowym obowiązku stosowania środków przewidzianych w strategii zwalczania wścieklizny wynikającej z przepisów UE.
Art. 103	Art. 103. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 883) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3c w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”; 2) w art. 15: a) w ust. 2b wyrazy „działalność w zakresie chowu i hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, w rozumieniu przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „zakład akwakultury zgodnie z przepisami o zdrowiu”; b) w ust. 2c wyrazy „działalności w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb” zastępuje się wyrazami „zakładu akwakultury”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 104	Art. 104. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 154 oraz z 2025 r. poz. 523, 619 i ...) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2d po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:	Celem projektowanej zmiany ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych jest usprawnienie działania samorządu lekarzy weterynarii przez usprawnienie procesu

	„3b. Za wydanie zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna pobiera opłatę w wysokości kosztów poniesionych na zakup blankietu. 3c. Minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w art. 14, art. 34, art. 35, art. 36 ust. 1 i art. 37–39 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1669 i 1863) oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 21 tej ustawy.”; 2) w art. 2g w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepisy art. 2d ust. 1–3b i art. 2e stosuje się odpowiednio.”; 3) po art. 3i dodaje się art. 3j w brzmieniu: „Art. 3j. Minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić Komisję do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w art. 14, art. 34, art. 35, art. 36 ust. 1 i art. 37–39 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 21 tej ustawy.”; 4) w art. 39 w ust. 1 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu: „19) ustala koszt zakupu blankietu zaświadczenia, o którym mowa w art. 2d ust. 3b.”.	wydawania zaświadczeń o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne, a także dyplomów lekarzom weterynarii, którzy otrzymali tytuł specjalisty, przez Komisję do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Zgodnie z proponowaną zmianą minister właściwy do spraw rolnictwa będący emitentem dokumentów publicznych w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1669, z późn. zm.) będzie mógł upoważnić: 1)Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną (KRLW) – w odniesieniu do zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii, 2)Komisję do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii w odniesieniu do dyplomu lekarza weterynarii z tytułem specjalisty – do realizacji w jego imieniu niektórych obowiązków emitenta, tj. zamawiania i dystrybucji blankietów ww. dokumentów publicznych oraz przekazywania informacji o wydawanych dokumentach, co w praktyce usprawni wydawanie tych dokumentów. Powyższe rozwiązanie zaproponowano z uwagi na dotychczasową praktykę w zakresie wydawania takich zaświadczeń oraz dyplomów. Obecnie, zgodnie z ustawą o dokumentach publicznych zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz dyplom lekarza weterynarii z tytułem specjalisty wydawane są na blankietach odpowiednio zabezpieczonych przed podrobieniem i

		falszerstwem (dokument publiczny kategorii drugiej).
Art. 105	Art. 105. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620 i 680) w art. 21 w ust. 1 w pkt 155 wyrazy „art. 49 ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „art. 47 ust. 8 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 106	Art. 106. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567) w art. 58 w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) działania związane z zapobieganiem dalszemu rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, o których mowa w art. 28 ust. 4 pkt 23 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...), nakazane na podstawie art. 28 ust. 3 tej ustawy.”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 107	Art. 107. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2025 r. poz. 539) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 8 w ust. 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”; 2) w art. 8a: a) w ust. 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”, b) w ust. 19 pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) podejrzenia wystąpienia albo wystąpienia choroby zwierząt podlegającej likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt.”; 3) w art. 8c w ust. 10 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) podejrzenia wystąpienia albo wystąpienia choroby zwierząt podlegającej likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt.”; 4) w art. 11: a) w ust. 3 i 4 wyrazy „ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „z likwidacją chorób zwierząt podlegających likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt”,	Zmiana redakcyjna.

	b) w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „zakaźnych, o których mowa w art. 2 pkt 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”; 5) w art. 22 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się wyrazami „produktach pochodzenia zwierzęcego”; 6) w art. 42aa w pkt 14 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „... o zdrowiu”.	
Art. 108	Art. 108. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580) wprowadza się następujące zmiany:	
	1) w art. 4 pkt 25 otrzymuje brzmienie: „25) „schronisku dla zwierząt” – rozumie się przez to zakład w rozumieniu art. 4 pkt 27 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.¹⁾), w którym są utrzymywane zwierzęta bezdomne inne niż zwierzęta gospodarskie.”;	Zmiana wynika z konieczności ujednolicenia definicji dotyczących schronisk dla zwierząt.
	2) po art. 11a dodaje się art. 11b i art. 11c w brzmieniu: „Art. 11b. 1. Podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt jest obowiązany do zapewnienia utrzymywanym w nim zwierzętom opieki, w tym opieki weterynaryjnej, i właściwych warunków bytowania. 2. Zwierzętom utrzymywanym w schronisku dla zwierząt w pomieszczeniach, kojcach lub klatkach zapewnia się możliwość swobodnego poruszania się, ochronę przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i stały dostęp do wody. 3. Podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt jest obowiązany do: 1) oznakowania utrzymywanych w nim psów i kotów; 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej utrzymywanych w nim zwierząt zawierającej:	Zmiana wynika z konieczności zapewnienia ciągłości regulacji dotyczących zapewnienia odpowiednich warunków zwierzętom utrzymywanym w schroniskach dla zwierząt. Wraz z uchyleniem obowiązywania niektórych przepisów ustawy o zdrowiu zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, przestaną obowiązywać wydane na jej podstawie rozporządzenia dotyczące warunków weterynaryjnych, w tym rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 stycznia

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

	a) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby, która nabyła zwierzę od podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt, albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, który nabył zwierzę od podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt, b) inne informacje związane z utrzymywaniem zwierzęcia w schronisku dla zwierząt niebędące danymi osobowymi. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalne warunki utrzymywania psów i kotów w schronisku dla zwierząt, w tym minimalne warunki dotyczące lokalizacji schroniska dla zwierząt, 2) zakres opieki sprawowanej nad psami i kotami utrzymywanymi w schronisku dla zwierząt, 3) sposób i termin oznakowania psów i kotów utrzymywanych w schronisku dla zwierząt, 4) szczegółowy zakres informacji niebędących danymi osobowymi, jakie są zawarte w dokumentacji dotyczącej zwierząt utrzymywanych w schronisku dla zwierząt -mając na względzie liczbę zwierząt utrzymywanych w schronisku dla zwierząt, zapewnienie tym zwierzętom opieki i właściwych warunków bytowania, w tym potrzebę ograniczenia negatywnego wpływu lokalizacji schroniska dla zwierząt na stan fizyczny i psychiczny utrzymywanych zwierząt, w którym najlepiej znoszą warunki bytowania narzucone przez człowieka, zapewnienie kontroli stanu zdrowia tych zwierząt i profilaktyki chorób, możliwości identyfikacji tych zwierząt i ograniczenia ich rozmnażania się oraz umożliwienie organom Inspekcji Weterynaryjnej sprawowania nadzoru nad schroniskami dla zwierząt. Art. 11c. 1. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza nie rzadziej niż raz w roku kontrolę w zakresie spełnienia przez podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt wymagań określonych w ustawie i w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4. 2. Wprowadzenie do schroniska dla zwierząt pierwszego zwierzęcia jest uzależnione od stwierdzenia przez powiatowego lekarza weterynarii w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 1, że to schronisko dla zwierząt spełnia wymagania określone w ustawie i w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4, co potwierdza protokół tej kontroli.	2022 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (Dz. U. poz. 175 oraz z 2023 r. poz. 163). W celu utrzymania wymogów dotyczących minimalnych warunków utrzymywania zwierząt w schroniskach proponuje się przeniesienie do ustawy o ochronie zwierząt delegacji do wydania rozporządzenia określającego te wymogi. Dodatkowo wprowadza się wymóg, aby przed wprowadzeniem pierwszego zwierzęcia do schroniska powiatowy lekarz weterynarii przeprowadził kontrolę dotyczącą spełnienia ww. wymogów. Podobne kontrole będą przeprowadzane przez Inspekcję Weterynaryjną we wszystkich schroniskach co najmniej raz do roku.

	3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, w przypadku określonym w ust. 2, przeprowadza się na wniosek podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego wniosku. 4. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że przy prowadzeniu schroniska dla zwierząt zostały naruszone wymagania określone w ustawie lub w przepisach wydanych na podstawie art. 11b ust. 4, w drodze decyzji: 1) nakazuje usunięcie stwierdzonych naruszeń w określonym terminie lub 2) zakazuje wprowadzania zwierząt do schroniska dla zwierząt do czasu usunięcia stwierdzonych naruszeń. 5. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że: 1) pierwsze zwierzę zostało wprowadzone do schroniska dla zwierząt niezgodnie z ust. 2, 2) podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt nie zastosował się do nakazu lub zakazu określonego w decyzji, o której mowa w ust. 4 -w drodze decyzji, zakazuje prowadzenia schroniska dla zwierząt i skreśla podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt z rejestru, o którym mowa w art. 55 pkt 2 lit. a oraz b ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...). 6. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia schroniska dla zwierząt, o której mowa w ust. 5, Głównego Lekarza Weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;	
	3) w art. 12g: a) w ust. 1 po wyrazie „weterynarii” skreśla się wyrazy „w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu”, b) w ust. 2 wyrazy „po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75), i na podstawie wyników badania poubojowego, określa” zastępuje się wyrazami „określa na podstawie wyników badania poubojowego”;	Zmiana porządkowa.
	4) w art. 12h: a) uchyla się ust. 1, b) w ust. 2 uchyla się pkt 1;	Zmiana porządkowa.

5)	w art. 12j w pkt 6 wyrazy „rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz. Urz. UE L 189 z 20.07.2007, str. 1) oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm. ¹⁾)”;	Zmiana porządkowa.
6)	w art. 33 w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „obowiązkowi zwalczania na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „likwidacji na podstawie przepisów o zdrowiu”;	Zmiana porządkowa.
7) a) b) c)	w art. 33b: w ust. 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”, w ust. 2 wyrazy „zwalczanie chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „likwidację chorób”, w ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do odszkodowania, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 45 ust. 2 i 3, art. 46 i art. 47 ust. 1, 4–7, 9 i 10 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt oraz przepisy wydane na podstawie art. 48 tej ustawy.”;	Zmiana porządkowa.

1) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 29.10.2018, str. 37, Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019, str. 59, Dz. Urz. UE L 87 z 23.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 402 z 01.12.2020, str. 23, Dz. Urz. UE L 439 z 29.12.2020, str. 32, Dz. Urz. UE L 7 z 11.01.2021, str. 53, Dz. Urz. UE L 60 z 22.02.2021, str. 24, Dz. Urz. UE L 133 z 20.04.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 03.05.2021, str. 1 i 5, Dz. Urz. UE L 204 z 10.06.2021, str. 47, Dz. Urz. UE L 222 z 22.06.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 318 z 09.09.2021, str. 5, Dz. Urz. UE L 334 z 22.09.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 98 z 25.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 187 z 14.07.2022, str. 60, Dz. Urz. UE L 321 z 15.12.2022, str. 74, Dz. Urz. UE L 29 z 01.02.2023, str. 6, Dz. Urz. UE L 171 z 06.07.2023, str. 43, Dz. Urz. UE L 204 z 17.08.2023, str. 66, Dz. Urz. UE L 214 z 31.08.2023, str. 232–234, Dz. Urz. UE L 2024/2867 z 11.11.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90732 z 15.11.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/405 z 26.02.2025.

	8) w art. 34 w ust. 4 w pkt 1 w lit. c wyrazy „art. 44 ust. 1 pkt 4, art. 48b ust. 1 i 3 oraz art. 57e ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „art. 25 ust. 2 pkt 3 i art. 36 ust. 1 i 3 ustawy z dnia ... o zdrowiu”.	
Art. 109	Art. 109. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485) w art. 10 w ust. 5a oraz w art. 29 w ust. 1 w pkt 8 i w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 110	Art. 110. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, 1544 i 1855) w art. 4 w pkt 22 lit. o otrzymuje brzmienie: „o) ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...),”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 111	Art. 111. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 750) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 69: a) w ust. 1 w pkt 1 w lit. b wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz. 1570)” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz ...)”, b) w ust. 3 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”; 2) w art. 72 w ust. 7 w pkt 4 wyrazy „pkt 40 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „pkt 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...)”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 112	Art. 112. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 24) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:	Konieczne jest wprowadzenie przepisu, który umożliwi powiatowemu lekarzowi weterynarii

	„1a. W przypadku stwierdzenia uchybień w prowadzeniu działalności polegającej na świadczeniu usług weterynaryjnych w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, które stwarzają zagrożenie epidemiologiczne, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, wstrzymuje prowadzenie tej działalności i nakazuje usunięcie tych uchybień w terminie wskazanym w tej decyzji, zawiadamiając o tym właściwą okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną. 1b. Jeżeli u chybień, o których mowa w ust. 1a, nie zostaną usunięte w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w tym przepisie, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla zakład leczniczy dla zwierząt z ewidencji.”.	podjęcie natychmiastowych działań w przypadku, gdy stwierdzi zagrożenie epidemiologiczne stwarzane w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt. Projektowany przepis odpowiada obecnie obowiązującym regulacjom w tym zakresie. Pośrednio służy osiągnięciu celu określonego w rozporządzeniu 2016/429.
Art. 113	Art. 113. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) zasady wprowadzania do obrotu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej i zasady wprowadzania do używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej.”; 2) w art. 2: a) uchyla się pkt 1, b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu: „1a) dystrybutor – osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę prawną, których miejsce zamieszkania albo siedziba jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i które wprowadzają do używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej; 1b) prawodawstwo weterynaryjne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, w tym przepisy o kontrolach urzędowych w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w tym zwłaszcza przepisy o produktach pochodzenia zwierzęcego, zdrowiu zwierząt i ochronie zwierząt;”; c) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5–8 w brzmieniu:	Przeniesienie dotychczasowych przepisów Rozdziału 9a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, regulujące zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej w niezmienionym kształcie. Przeniesienie dotychczasowych przepisów Rozdziału 9a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, regulujące zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej w niezmienionym kształcie.

	„5) wprowadzenie do obrotu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – przekazanie nieodpłatnie albo za opłatą po raz pierwszy wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej do używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 6) wprowadzenie do używania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – pierwsze udostępnienie użytkownikowi nieodpłatnie albo za opłatą wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej do używania zgodnie z jego zastosowaniem przewidzianym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 7) wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej – wyrób przeznaczony do badań przeprowadzanych na potrzeby Inspekcji Weterynaryjnej będący: a) testem do diagnostyki in vitro stosowanym w zakresie diagnostyki chorób zakaźnych zwierząt, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/429”, w tym zoonoz, a także do oznaczania substancji niedozwolonych lub zanieczyszczeń biologicznych w tkankach zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego, b) pojemnikiem na próbki typu próżniowego lub innym pojemnikiem przeznaczonym przez wytwórcę do bezpośredniego przechowywania i konserwacji próbek pochodzących od zwierząt, które zostały pobrane do badania diagnostycznego in vitro, c) sprzętem laboratoryjnym ogólnego stosowania, jeżeli ze względu na jego właściwości jest przeznaczony przez wytwórcę do badań diagnostycznych in vitro; 8) wytwórca – osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo osobę prawną odpowiedzialne za projektowanie,	

1) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

	wytwarzanie, pakowanie i oznakowanie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej przed wprowadzeniem go do obrotu niezależnie od tego, czy te czynności wykonuje odpowiednio ta osoba lub ta jednostka czy w ich imieniu osoba trzecia.”;	
	3) w art. 3 w ust. 2: a) w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie: „d) kontroli wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej mającej na celu ustalenie, czy wprowadzone do obrotu wyroby do diagnostyki in vitro stosowane w medycynie weterynaryjnej lub wprowadzone do używania wyroby do diagnostyki in vitro stosowane w medycynie weterynaryjnej znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1,” b) w pkt 5: – w lit. b wyrazy „wprowadzaniem na rynek zwierząt,” zastępuje się wyrazami „przemieszczaniem zwierząt, wprowadzaniem do obrotu”, – w lit. d skreśla się wyrazy „i jaj wylęgowych drobiu”, – lit. i otrzymuje brzmienie: „i) przestrzeganiem wymagań dotyczących zdrowia zwierząt w zakładach, w których są utrzymywane zwierzęta;”, c) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) prowadzenie kontroli urzędowych, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;”;	Przeniesienie dotychczasowych przepisów Rozdziału 9a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, regulujące zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej w niezmienionym kształcie. Zmiana redakcyjna – dostosowanie terminologii.
	4) w art. 4 w ust. 1 wyrazy „lekarsko-weterynaryjnego” zastępuje się wyrazami „lekarzy weterynarii”;	Zmiana redakcyjna.
	5) w rozdziale 1 po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu: „Art. 4b. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii na jego wniosek dane będące w posiadaniu Krajowej Administracji Skarbowej, w tym dane objęte tajemnicą celną, o której mowa w art. 95b ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1373), dotyczące zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii Europejskiej, które są niezbędne do organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych przez Inspekcję. 2. Dane, o których mowa w ust. 1, obejmują:	Przepis określa tryb i zasady, na jakich Główny Lekarz Weterynarii może wnioskować do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o określone kategorie danych, niezbędne do prowadzenia kontroli urzędowych.

	1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy zwierząt lub towarów; 2) kod CN zwierząt lub towarów lub opis towarów wprowadzanych na terytorium Unii Europejskiej; 3) liczbę lub ilość zwierząt lub towarów; 4) państwo wysyłki zwierząt lub towarów; 5) państwo pochodzenia zwierząt lub towarów. 3. Do ochrony danych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 rozporządzenia 2017/625.”;	
	8) w art. 13: a) w ust. 1: - w pkt 4 wyrazy „z Międzynarodowym Urzędem do Spraw Epizootii” zastępuje się wyrazami „ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (WOAH)”; - w pkt 5 wyrazy „dokonuje analiz” zastępuje się wyrazami „ustala kierunki działań w odniesieniu do chorób zwierząt, dokonuje analiz”; - pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji;”; - po pkt 11b dodaje się pkt 11c w brzmieniu: „11c) jest punktem kontaktowym w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiającego przepisy dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych oraz jego składników systemowych (rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC) (Dz. Urz. UE L 261 z 14.10.2019, str. 37, z późn. zm.¹⁾) w odniesieniu do systemu ADIS w rozumieniu art. 2 pkt 29 tego rozporządzenia;”; b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu: „1d. Realizując zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/429.”; c) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Główny Lekarz Weterynarii: 1) informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o:	Projektowana zmiana ma charakter porządkowy (dostosowanie terminologii), a także doprecyzowuje kompetencje Głównego Lekarza Weterynarii, w tym umożliwi organizowania przez Głównego Lekarza Weterynarii szkoleń dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej niebędących lekarzami weterynarii.

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 303 z 25.11.2019, str. 37 oraz Dz. Urz. UE L 109 z 30.03.2021, str. 60.

	a) przedłożeniu Komisji Europejskiej do zatwierdzenia projektów programów likwidacji chorób i o ich zatwierdzeniu, b) złożeniu wniosku o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby, c) zawarciu umowy o udzielenie dotacji, o której mowa w pkt 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 2187/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1), d) efektach współpracy ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (WOAH) związanej z realizacją koncepcji nadzoru, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.¹⁾); 2) składa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa: a) sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym - do dnia 30 czerwca, b) sprawozdanie z głównych wyników przeprowadzonych ćwiczeń symulacyjnych, o którym mowa w art. 45 ust. 3 rozporządzenia 2016/429 - na bieżąco; 3) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa kopie sprawozdań, o których mowa w art. 34 rozporządzenia 2016/429.”;	
	9) w art. 14 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej i dla urzędowych lekarzy weterynarii;”;	Celem projektowanego przepisu jest umożliwienie organizowania przez wojewódzkich lekarzy weterynarii szkoleń dla

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 194 z 02.06.2021, str. 10, Dz. Urz. UE L 192 z 31.07.2023, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 233 z 21.09.2023, str. 24.

		pracowników Inspekcji Weterynaryjnej niebędących lekarzami weterynarii.
10)	uchyla się art. 14c;	Zmiana porządkowa
11)	w art. 15c wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”;	Zmiana porządkowa.
12)	uchyla się art. 15d i 15e;	Zmiana porządkowa.
13)	w art. 15i w ust. 4 skreśla się wyrazy „(Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.)”;	Zmiana porządkowa.
14)	w art. 16 w ust. 1 w pkt 1: a) lit. c otrzymuje brzmienie: „c) badania przemieszczanych zwierząt, zwierząt przeznaczonych do wywozu oraz do wystawiania wymaganych świadectw zdrowia lub informowania o możliwości przemieszczania świń w przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 5 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815 oraz ...),” b) lit. m otrzymuje brzmienie: „m) przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w ramach zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.”;	Zmiana porządkowa
15)	w art. 17 w pkt 8a skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1565)”;	Zmiana redakcyjna.
16)	w art. 21 w ust. 2 wyrazy „nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. o ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,” zastępuje się wyrazami „w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych”;	Zmiana redakcyjna.
17)	po art. 21a dodaje się art. 21b w brzmieniu: „Art. 21b. Podmiot, któremu zostały dostarczone zwierzęta, produkty lub czynniki chorobotwórcze, niezwłocznie zgłasza ich dostarczenie powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce ich dostarczenia, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia ich dostarczenia.”;	Przeniesienie przepisu art. 23a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.
18)	po art. 24 dodaje się art. 24a–24d w brzmieniu: „Art. 24a. 1. Badania i inne czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z	Przeniesione przepisy art. 43a–43c ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych.

	antygenów przeprowadzane lub wykonywane w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym mogą być przeprowadzane lub wykonywane wyłącznie w zatwierdzonych pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach, jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia takich pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów. 2. Zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium dokonuje Główny Lekarz Weterynarii na wniosek podmiotu zamierzającego przeprowadzać badania i wykonywać inne czynności określone w ust. 1, jeżeli pomieszczenie, obiekt lub laboratorium, a także osoby przeprowadzające takie badania i wykonujące takie czynności spełniają wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24c. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy; 2) określenie rodzaju i zakresu przeprowadzanych badań lub wykonywanych czynności określonych w ust. 1; 3) określenie lokalizacji pomieszczenia, obiektu lub laboratorium, w których mają być przeprowadzane badania lub wykonywane czynności określone w ust. 1. 4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się opinię o spełnianiu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędnych do zatwierdzenia wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub gdy wniosek dotyczy zatwierdzenia takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub jego pomieszczenia lub obiektu – wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA”, lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej. 5. Główny Lekarz Weterynarii przeprowadza kontrolę w pomieszczeniu, obiekcie lub laboratorium w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku i opinii, o których mowa w ust. 2 i 4.	

	6. Główny Lekarz Weterynarii po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 5, w drodze decyzji: 1) zatwierdza pomieszczenie, obiekt lub laboratorium po stwierdzeniu spełnienia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędnych do zatwierdzenia; 2) odmawia zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium po stwierdzeniu, że nie są spełnione wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24c niezbędne do zatwierdzenia. 7. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz podręczników badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (WOAH) dotyczących prac z żywymi czynnikami chorobotwórczych w laboratoriach oraz w pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi. Art. 24b. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24c Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję nakazującą usunięcie stwierdzonych naruszeń w terminie określonym w tej decyzji. 2. W przypadku niezastosowania się do nakazu, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie pomieszczenia, obiektu lub laboratorium. 3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Art. 24c. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, o których mowa w art. 24a ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny spełniać te pomieszczenia, obiekty lub laboratoria, a także osoby przeprowadzające badania i wykonujące inne czynności określone w art. 24a ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego i ochrony zdrowia publicznego. Art. 24d. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów. 2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów oraz informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w tym wykazie.”;	

	19) w art. 25: a) w ust. 6 wyrazy „Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA” ” zastępuje się wyrazem „EFTA”, b) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Laboratoria urzędowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c: 1) biorą udział w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej; 2) poddają się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej; 3) w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w pkt 1, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziły te badania, lub wyniku wątpliwego podlegają ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”, c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu: „7a. Główny Lekarz Weterynarii cofa wyznaczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–3, jeżeli:	ust. 6 Zmiana porządkowa ust. 7 Celem projektowanego przepisu jest doprecyzowanie wymagań postawionych laboratoriom urzędowym wyznaczonym zgodnie z art. 37 rozporządzenia UE 2017/625. Doprecyzowanie określa termin udziału wyznaczonych laboratoriów urzędowych w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych – tj. nie rzadziej niż raz na 4 lata oraz dodaje obowiązek podawania się kontroli przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w tym kontroli niezapowiedzianej, a także wprowadza obowiązek w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego ponownego udziału w badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

	1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c, akredytację lub 2) laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c: a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziły te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości lub międzylaboratoryjnemu badaniu porównawczemu, o których mowa w ust. 7 pkt 1, lub ponownemu badaniu, o którym mowa w ust. 7 pkt 3, lub b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 7 pkt 2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że to laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzania badań, lub c) używa do diagnostyki in vitro wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, lub 3) nie zostały podjęte działania naprawcze, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.”;	ust.7a Celem dodania projektowanego przepisu jest określenie zasad, na jakich Główny Lekarz Weterynarii cofa wyznaczenie dla laboratorium urzędowego, wyznaczonego w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625. Wprowadzenie przedmiotowej zmiany konieczne jest z uwagi na zmianę brzmienia art. 7.
	20) w art. 25a: a) w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie „przeprowadzonych” dodaje się wyrazy „nie wcześniej niż”, b) w ust. 6 w pkt 2: – w lit. c wyrazy „art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „art. 25h ust. 1”, – w lit. e wyrazy „art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „art. 11 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”;	Zmiana porządkowa
	21) w art. 25e w ust. 1 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „zdrowiu”;	Zmiana porządkowa
	22) w art. 25f:	Celem projektowanego przepisu jest doprecyzowanie wymagań dla laboratoriów

	a) użyte w ust. 3, ust. 4 pkt 2, ust. 6 i w ust. 8 pkt 2 lit. a w różnych przypadkach wyrazy „badania biegłości” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „badania biegłości lub międzylaboratoryjne badania porównawcze”, b) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Laboratorium wpisane do rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w ust. 6, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziły te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”, c) w ust. 8 w pkt 2 w lit. b wyrazy „art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „art. 11 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu”;	ubiegających się o wpis do rejestru, który dokonuje Główny Lekarz Weterynarii. Projektowana zmiana polega na dopuszczeniu dokonywania weryfikacji biegłości wymienionych laboratoriów na podstawie wyników badań biegłości lub międzylaboratoryjnych badań porównawczych. Zmiana umożliwia ww. laboratoriom udział zarówno w międzylaboratoryjnych badań porównawczych lub badaniach biegłości i ma istotne praktyczne znaczenie dla tych laboratoriów, gdyż uczestniczą często w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych.
	23) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu: „Rozdział 3a Zasady wprowadzania do obrotu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej i zasady wprowadzania do używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej Art. 25h. 1. Do obrotu lub do używania może być wprowadzony wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej, który uzyskał pozytywną opinię Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego i został wpisany do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, który prowadzi Główny Lekarz Weterynarii. 2. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy wydaje opinię o:	Przeniesienie dotychczasowych przepisów Rozdziału 9a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, regulujących zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej.

	1) wyrobie do diagnostyki in vitro stosowanym w medycynie weterynaryjnej, który ma być wprowadzony do obrotu – na wniosek wytwórcy lub dystrybutora; 2) przedłużeniu ważności wpisu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 1 – na wniosek wytwórcy lub dystrybutora; 3) zmianie parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – na wniosek wytwórcy, który planuje zmienić te parametry. 3. Wnioski, o których mowa w ust. 2, składa się nie później niż w terminie 90 dni przed: 1) planowanym terminem wprowadzenia do obrotu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1; 2) upływem terminu ważności wpisu do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2; 3) planowanym terminem zmiany parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3. 4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, zawierają: 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wytwórcy lub dystrybutora; 2) nazwę handlową, pod którą wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej jest sprzedawany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i nazwy handlowe, pod którymi wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej jest sprzedawany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA; 3) nazwę techniczno-medyczną wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej; 4) przeznaczenie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej i ograniczenia dotyczące jego używania.	

	5. Do wniosków, o których mowa w ust. 2, dołącza się: 1) dokumentację dotyczącą sposobu i metodyki przeprowadzania badań wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, z uwzględnieniem wyników jego badań walidacyjnych, sporządzoną przez jego wytwórcę; 2) wzór opakowania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej i wzór ulotki dołączanej do wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, który został sporządzony w języku polskim, lub tłumaczenie na język polski wzoru tej ulotki; 3) egzemplarz wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1. 6. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy może wystąpić do: 1) wytwórcy lub dystrybutora – o dołączenie do wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, 2) wytwórcy – o dołączenie do wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3 – egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej. 7. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy wydaje opinie, o których mowa w ust. 2, w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie opinii, o których mowa w ust. 2. 8. Opinie, o których mowa w ust. 2, są wydawane na podstawie weryfikacji: 1) dokumentacji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, sporządzonej przez wytwórcę; 2) wzoru opakowania, wzoru ulotki lub tłumaczenia wzoru tej ulotki, o których mowa w ust. 5 pkt 2; 3) wyniku badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, jeżeli ten egzemplarz został dołączony do wniosku, o którym mowa w ust. 2. 9. Opinie, o których mowa w ust. 2, są wydawane na 5 lat. 10. Za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, i przeprowadzenie badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej są pobierane opłaty, które stanowią dochód Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego.	

	11. Główny Lekarz Weterynarii po otrzymaniu informacji, że wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej utracił parametry w okresie obowiązywania opinii, o której mowa w ust. 1, i dokumentacji potwierdzającej tę informację, może zwrócić się do Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego o wstępną ocenę tej dokumentacji, aby ustalić, czy wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej wymaga ponownego uzyskania tej opinii. 12. Na podstawie wstępnej oceny, o której mowa w ust. 11, Główny Lekarz Weterynarii może wezwać wytwórcę lub dystrybutora do ponownego uzyskania opinii, o której mowa w tym przepisie, w terminie 120 dni od dnia doręczenia tego wezwania. 13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, i za przeprowadzenie badań egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, uwzględniając zakres czynności i badań, jakie powinny zostać przeprowadzone przed wydaniem tych opinii, oraz mając na względzie, aby wysokość tych opłat nie przekroczyła ośmiokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu. Art. 25i. 1. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii pozytywne opinie, o których mowa w art. 25h ust. 2, i kopię wniosku o wydanie danej opinii. Opinie te stanowią podstawę wpisu wyrobu do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1. 2. Wykaz wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, zawiera dane, o których mowa w art. 25h ust. 4 pkt 2–6, i termin, na jaki zostały wydane opinie, o których mowa w 25h ust. 2. 3. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia wykaz wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii. 4. Główny Lekarz Weterynarii skreśla wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej z wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 25h ust. 1, jeżeli: 1) upłynął termin, na jaki zostały wydane opinie, o których mowa w art. 25h ust. 2;	

	2) wytwórca zmienił parametry wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej bez uzyskania opinii, o której mowa w art. 25h ust. 2 pkt 3; 3) wytwórca lub dystrybutor nie uzyskali ponownie opinii, o której mowa w art. 25h ust. 1, w wyznaczonym terminie – w przypadku, o którym mowa w art. 25h ust. 12; 4) wytwórca lub dystrybutor złożyli do Głównego Lekarza Weterynarii wnioszek o skreślenie wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej z tego wykazu. Art. 25j. Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii może, w drodze decyzji, zezwolić na wprowadzenie do używania wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, który nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 25h ust. 1 i 2, jeżeli jego zastosowanie jest konieczne z uwagi na ważny interes publiczny lub jest niezbędne do ratowania życia lub zdrowia zwierząt.”;	
	24) w art. 30 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”)” zastępuje się wyrazami „ , drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia 2016/429”;	Zmiana redakcyjna.
	25) w art. 31 w ust. 1: a) w pkt 1 wyraz „handlu” zastępuje się wyrazem „przemieszczania”, b) w pkt 6 w lit. f skreśla się wyrazy „ , jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych”, c) w pkt 8 w lit. c skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2023 r. poz. 872)”, d) w pkt 11 wyrazy „art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „art. 29 ustawy z dnia ... o zdrowiu”, e) w pkt 13 w lit. a wyraz „niedozwolonych” zastępuje się wyrazami „zakazanych lub niedopuszczonych”;	Zmiana redakcyjna ma na celu dostosowanie terminologii do przepisów rozp. 2016/429

	26) w rozdziale 6 po art. 37a dodaje się art. 37b w brzmieniu: „Art. 37b. Kto przeprowadza badania lub wykonuje inne czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z antygenów w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym – bez zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24a, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.	Jego celem jest zapewnienie realizacji na poziomie krajowym obowiązku spełniania określonych warunków przy wykonywaniu badań i innych czynności z żywym czynnikiem chorobotwórczym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym.
Art. 114 (bez zmian 14-16)	Art. 114. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) wprowadza się następujące zmiany:	
	1) w tytule ustawy ogólne określenie przedmiotu ustawy otrzymuje brzmienie: „o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”;	Zmiana tytułu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt ma na celu dostosowanie go do zakresu przepisów, które w niej pozostały.
	2) w odnośniku nr 1 do ustawy: a) w pkt 1 uchyla się lit. a-e, g, j-n oraz r-zc, b) w pkt 2 uchyla się lit. a, d, f, g oraz i; 3) w art. 1: a) uchyla się pkt 1 i 2, b) w pkt 3 uchyla się lit. a, c oraz d; 4) w art. 2: a) uchyla się pkt 1-2, b) uchyla się pkt 3a-5, c) w pkt 6 skreśla się wyrazy „, a w przypadku działalności w zakresie określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 - zwierzęta gospodarskie w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1069/2009”, d) uchyla się pkt 6a-11, e) uchyla się pkt 12 i 12a, f) w pkt 13 skreśla się wyrazy „, a w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych oraz nawozów organicznych i polepszaczy	Uchylenie przepisów, które zostały zastąpione przepisami rozporządzenia 2016/429 lub aktów prawnych wydanych na jego podstawie.

	gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 - wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1069/2009”, g) uchyla się pkt 14-37, h) uchyla się pkt 40-44; 5) w art. 3 uchyla się ust. 2; 6) uchyla się art. 3a-14; 7) w art. 15 uchyla się ust. 1 i 2; 8) uchyla się art. 16-19; 9) w art. 20 uchyla się ust. 1 i 5; 10) uchyla się art. 21; 11) w art. 22 uchyla się ust. 1 i 2; 12) uchyla się art. 23-24; 13) w art. 24b w ust. 2 wyrazy „rozporządzenia 2017/625” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.¹⁾)”; 14) w art. 24d:	

1) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111, Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 2024/3115 z 16.12.2024.

	a) w ust. 1 i 2 po wyrazie „paszportu” dodaje się wyrazy „ , przeprowadzania szczepienia przeciwko wściekliznie zgodnie z ust. 2 lit. a załącznika III do rozporządzenia nr 576/2013”, b) w ust. 7 w pkt 3 po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu: „aa) szczepień przeciwko wściekliznie, lub”; 15) w art. 24i: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Powiatowy lekarz weterynarii jest organem właściwym do wydawania dokumentów określonych w art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1739/2005.”, b) w ust. 3 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”, c) uchyla się ust. 4; 16) w art. 24j: a) w ust. 1 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Powiatowy lekarz weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii niezwłocznie informuje Głównego Lekarza Weterynarii o wydaniu dokumentów określonych w art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1739/2005.”, c) w ust. 3 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”, d) w ust. 4: – w pkt 1 wyrazy „art. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2”, – uchyla się pkt 2; 17) uchyla się art. 25; 18) uchyla się art. 26a-42; 19) w art. 43: a) w ust. 1 uchyla się wprowadzenie do wyliczenia i pkt 1, b) uchyla się ust. 1a-4; 20) uchyla się art. 43a-46b; 21) uchyla się art. 47-52c; 22) w art. 54: a) uchyla się ust. 1-10, b) w ust. 11 uchyla się: – wprowadzenie do wyliczenia, – pkt 1, – część wspólną punktów;	

	23) uchyla się art. 55 i art. 56; 24) w art. 57 uchyla się ust. 1-8a; 25) uchyla się art. 57b-57h; 26) w art. 58: a) uchyla się ust. 1, b) w ust. 3 uchyla się wprowadzenie do wyliczenia i pkt 1; 27) uchyla się art. 59-62; 28) uchyla się rozdział 9a; 29) w art. 77 uchyla się: a) wprowadzenie do wyliczenia, b) pkt 1-5 i 7, c) część wspólną punktów; 30) uchyla się art. 77a i art. 78; 31) uchyla się art. 81; 32) w art. 85: a) w ust. 1 uchyla się pkt 1, 2, 2b, 3 i 4a-6, b) w ust. 1a uchyla się pkt 1, c) uchyla się ust. 1b; 33) uchyla się rozdział 10a; 34) uchyla się załączniki nr 1-5 do ustawy.	
Art. 115	Art. 115. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872) wprowadza się następujące zmiany:	
	1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 2 uchyla się lit. a, b oraz d;	Przepis porządkowy - uchyla odesłania do przepisów UE, które zostały uchylone
	2) w art. 9: a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) spełniają wymagania dotyczące zdrowia zwierząt określone w przepisach o zdrowiu zwierząt oraz w przepisach o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym w zakresie, w jakim dotyczą one zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność;”,	Przepis porządkowy – zmiana dotyczy jedynie tytułu przepisów krajowych, do których odwołujemy się w ustawie

b)	uchyla się ust. 2, 3 i 4;	Przepis porządkowy - wdrażał przepisy UE, które zostały uchylone
3)	uchyla się art. 10;	Przepis porządkowy - wdrażał przepisy UE, które zostały uchylone
4)	w art. 16: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Niedopuszczalne jest podawanie zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancji zakazanych lub niedopuszczonych, o których mowa w: 1) rozdziale 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz ...); 2) tabeli 2 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2010, str. 1, z późn. zm. ¹⁾);	Przepis porządkowy – zmiana dotyczy ujednolicenia terminologii używanej w przepisach UE

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 223 z 25.08.2010, str. 37 i 39, Dz. Urz. UE L 224 z 26.08.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 266 z 09.10.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 269 z 13.10.2010, str. 5, Dz. Urz. UE L 293 z 11.11.2010, str. 72, Dz. Urz. UE L 100 z 14.04.2011, str. 26 i 28, Dz. Urz. UE L 30 z 02.02.2012, str. 1, 4 i 6, Dz. Urz. UE L 36 z 09.02.2012, str. 25, Dz. Urz. UE L 40 z 14.02.2012, str. 2 i 4, Dz. Urz. UE L 71 z 09.03.2012, str. 37 i 40, Dz. Urz. UE L 75 z 15.03.2012, str. 7 i 10, Dz. Urz. UE L 134 z 24.05.2012, str. 10, Dz. Urz. UE L 143 z 02.06.2012, str. 2, Dz. Urz. UE L 336 z 08.12.2012, str. 14, Dz. Urz. UE L 338 z 12.12.2012, str. 20, Dz. Urz. UE L 340 z 13.12.2012, str. 35, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 21, Dz. Urz. UE L 38 z 09.02.2013, str. 11 i 14, Dz. Urz. UE L 118 z 30.04.2013, str. 17, Dz. Urz. UE L 121 z 03.05.2013, str. 42, Dz. Urz. UE L 141 z 28.05.2013, str. 4, Dz. Urz. UE L 288 z 30.10.2013, str. 60 i 63, Dz. Urz. UE L 322 z 03.12.2013, str. 21, Dz. Urz. UE L 8 z 11.01.2014, str. 18 i 20, Dz. Urz. UE L 62 z 04.03.2014, str. 8 i 10, Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 180 z 20.06.2014, str. 5 i 8, Dz. Urz. UE L 182 z 21.06.2014, str. 11, 14 i 17, Dz. Urz. UE L 272 z 13.09.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 346 z 02.12.2014, str. 23, Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 103, Dz. Urz. UE L 369 z 24.12.2014, str. 65, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2015, str. 7, 10, 13 i 16, Dz. Urz. UE L 66 z 11.03.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2015, str. 18, Dz. Urz. UE L 175 z

	3) art. 2 lit. b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2090 z dnia 19 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia niezgodności z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych w weterynaryjnych produktach leczniczych lub jako dodatki paszowe bądź z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości zakazanych lub niedopuszczonych substancji farmakologicznie czynnych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 28, z późn. zm.¹⁾).”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Niedopuszczalne jest pozyskiwanie produktów pochodzenia zwierzęcego ze zwierząt lub od zwierząt, w których tkankach lub narządach stwierdzono obecność substancji określonych w ust. 1.”, c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Aby zapewnić bezpieczeństwo produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, przeprowadza się kontrole urzędowe, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczące pozostałości: 1) substancji zakazanych lub niedopuszczonych określonych w ust. 1; 2) substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych jako weterynaryjne produkty lecznicze lub jako dodatki paszowe do stosowania u zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność;	

04.07.2015, str. 5, 8 i 11, Dz. Urz. UE L 200 z 30.07.2015, str. 11, Dz. Urz. UE L 231 z 04.09.2015, str. 7 i 10, Dz. Urz. UE L 265 z 10.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 301 z 18.11.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 25 z 02.02.2016, str. 44, Dz. Urz. UE L 58 z 04.03.2016, str. 35, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 99 z 15.04.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 125 z 13.05.2016, str. 6, Dz. Urz. UE L 148 z 04.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 235 z 01.09.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 280 z 18.10.2016, str. 22, Dz. Urz. UE L 318 z 24.11.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 320 z 26.11.2016, str. 29, Dz. Urz. UE L 32 z 07.02.2017, str. 17, Dz. Urz. UE L 237 z 15.09.2017, str. 67 i 69, Dz. Urz. UE L 87 z 03.04.2018, str. 9, Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 122 z 17.05.2018, str. 5 i 8, Dz. Urz. UE L 194 z 31.07.2018, str. 41, Dz. Urz. UE L 316 z 13.12.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 39 z 11.02.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 290 z 11.11.2019, str. 8, Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2020, str. 2 i 5, Dz. Urz. UE L 379 z 13.11.2020, str. 44, Dz. Urz. UE L 384, z 17.11.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 131 z 16.04.2021, str. 120, Dz. Urz. UE L 186 z 27.05.2021, str. 32, Dz. Urz. UE L 117 z 19.04.2022, str. 29, Dz. Urz. UE L 67 z 03.03.2023, str. 38, Dz. Urz. UE L 134 z 22.05.2023, str. 36, Dz. Urz. UE L 2023/2194 z 20.10.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2203 z 23.10.2023, Dz. Urz. UE L 2024/859 z 19.03.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/860 z 19.03.2024.

¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 251 z 29.09.2022, str. 4.

	3) substancji zanieczyszczających wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2023/915 z dnia 25 kwietnia 2023 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów niektórych zanieczyszczeń w żywności oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 (Dz. Urz. UE L 119 z 05.05.2023, str. 103, z późn. zm.¹⁾) i w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 124/2009 z dnia 10 lutego 2009 r. ustalającego maksymalne zawartości w żywności kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego tymi substancjami pasz, dla których nie są one przeznaczone (Dz. Urz. UE L 40 z 11.02.2009, str. 7, z późn. zm.²⁾); 4) pestycydów; 5) skażeń promieniotwórczych.”, d) w ust. 4 wyraz „niedozwolonych” zastępuje się wyrazami „określonych w ust. 3”, e) uchyla się ust. 5;	
	5) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku gdy podmiot prowadzi produkcję podstawową produktów pochodzenia zwierzęcego, która podlega rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, i ta produkcja jest prowadzona w zakładzie podlegającym rejestracji lub zatwierdzeniu zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt, to taka działalność nie podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, z wyłączeniem produkcji podstawowej polegającej na utrzymywaniu drobiu w celu pozyskiwania jaj konsumpcyjnych przeznaczonych do wprowadzenia na rynek.”;	Przepis porządkowy - wynika z konieczności uaktualnienia odwołania do projektowanej ustawy o zdrowiu zwierząt.
	8) art. 25 otrzymuje brzmienie: „Art. 25. 1. Kto: 1) podaje zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancje zakazane lub niedopuszczone określone w art. 16 ust. 1, z wyłączeniem podanych w celu leczniczym lub zootechnicznym substancji o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym lub tyreostatycznym,	Zmiana dotyczy ujednolicenia terminologii używanej w przepisach UE – przepis porządkowy oraz ujednolici wysokości kar za podobne przewinienia określone w innych przepisach

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 184 z 21.07.2023, str. 21, Dz. Urz. UE L 2024/1002 z 05.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1022 z 09.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1038 z 10.04.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1683 z 18.06.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1756 z 26.06.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1808 z 02.07.2024.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 109 z 07.04.2020, str. 1.

	2) pozyskuje produkty pochodzenia zwierzęcego ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano substancje zakazane lub niedopuszczone określone w art. 16 ust. 1, z wyłączeniem zwierząt, o których mowa w art. 16 ust. 2, 3) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, lub produkty pochodzenia zwierzęcego będące zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, i te produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla tych produktów leczniczych – podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3. 2. Kto: 1) wbrew przepisom art. 17 poddaje ubojowi zwierzęta poza rzeźnią, 2) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego lub żywność, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, niezgodnie z rodzajem działalności określonej w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii, 3) wywozi produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich środkami transportu, na które nie nałożono plomb w sposób określony w art. 9a, 4) bez uprawnienia usuwa lub niszczy plomby, o których mowa w art. 9a – podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;	
	10) w art. 36 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub ustawach dotyczących ochrony zdrowia zwierząt oraz zdrowia lub życia człowieka w zakresie weterynarii” zastępuje się wyrazami „w zakresie weterynarii wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub w ustawach dotyczących zdrowia zwierząt, wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, a także dotyczących zdrowia lub życia człowieka”.	Przepis porządkowy – zmiana dotyczy jedynie tytułu przepisów krajowych, do których odwołujemy się w ustawie
Art. 116	Art. 116. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111, z 2024 r. poz. 1222 i 1757 oraz z 2025 r. poz. 619) w załączniku do ustawy w części III w ust. 44 w kolumnie czwartej: 1) w pkt 15 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami	Zmiana redakcyjna.

	„wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz ...)”; 2) w pkt 16 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt” zastępuje się wyrazami „wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym”.	
Art. 117	Art. 117. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122 oraz z 2024 r. poz. 834, 1222, 1473, 1572 i 1907) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 25a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku wprowadzenia nakazu wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt na określonym obszarze, w tym wydania dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich nakazu odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...), jeżeli jest to niezbędne ze względu na rodzaj i skalę zagrożenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek wojewody, może przekazać do dyspozycji wojewody doraźne zgrupowanie zadaniowe sformowane z policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej lub funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, którzy posiadają uprawnienia do wykonywania polowania, celem ich użycia do wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich na określonych obszarach.”; 2) w art. 25b ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Jeżeli w sytuacji kryzysowej użycie innych sił i środków jest niemożliwe lub niewystarczające, Minister Obrony Narodowej, na wniosek wojewody, może przekazać do dyspozycji wojewody doraźne zgrupowanie zadaniowe sformowane z żołnierzy, którzy posiadają uprawnienia do wykonywania polowania, celem ich użycia do odstrzału, o którym mowa w art. 28 ust. 4 pkt 12 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt, wprowadzonego na podstawie art. 28 ust. 3 tej ustawy, zwierząt dzikich na określonych obszarach.”; 3) w art. 25c w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazami „... o zdrowiu”.	Zmiana redakcyjna.

Art. 118	Art. 118. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2024 r. poz. 105) w art. 36 wyrazy „11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075)” zastępuje się wyrazami „... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 119	Art. 119. W ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 1199 oraz z 2025 r. poz. 39, 321 i 620) w art. 10a w ust. 6 w pkt 8 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 120	Art. 120. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 465) w art. 17 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych” zastępuje się wyrazem „zdrowiu”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 121	Art. 121. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn.zm.) w art. 62 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 122	Art. 122. W ustawie z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 36) wprowadza się następujące zmiany: 1) w odnośniku nr 1 do ustawy: b) uchyla się pkt 3; 2) w art. 5 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu: „c) prowadzenia szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich przez podmioty, które uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie takich szkoleń;”;	Przepis porządkowy. Dyrektywa Rady 2003/85 została uchylona. Przepis doprecyzowujący zakres działania Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt jako podmiotu przeprowadzającego kontrole z zakresu hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich.

	stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz ...)”.	
Art. 124	Art. 124. W ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550 oraz z 2025 r. poz. 769) w art. 9 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz. 1570)” zastępuje się wyrazami „art. 55 pkt 2 lit. a ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...)”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 125	Art. 125. W ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o Centralnym Azylu dla Zwierząt (Dz. U. poz. 2375) w art. 13 w ust. 1 i w art. 14 w ust. 5 w pkt 2 skreśla się wyrazy „oraz zwalczania chorób zwierząt”.	Zmiana redakcyjna.
Art. 126	Art. 126. W ustawie z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815) wprowadza się następujące zmiany: 8) w art. 33: a) w ust. 3 po wyrazach „identyfikacją koniowatego” dodaje się wyrazy „, które jest zwierzęciem hodowlanym czystorasowym w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 2016/1012”, b) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Jeżeli właściciel koniowatego albo posiadacz koniowatego będący podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, nie udziela osobie wykonującej czynności związane z identyfikacją koniowatego niezbędnej pomocy przy wykonywaniu tych czynności, odstępuje się od ich wykonania.”;	Pkt 8 - Zmiany wprowadzone w art. 33, polegają na doprecyzowaniu przepisu, że tylko w przypadku koniowatego uznanego za „zwierzę hodowlane czystorasowe” w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2016/1012 przed wykonaniem czynności związanych z identyfikacją takiego koniowatego osoba, która wykonuje te czynności, odbiera od właściciela koniowatego albo od posiadacza koniowatego zaświadczenie o wykonaniu sztucznego unasienniania albo świadectwo pokrycia klaczy, która jest matką identyfikowanego koniowatego, lub zaświadczenie o przeniesieniu zarodka wydane na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, lub wynik badania markerów genetycznych potwierdzających pochodzenie koniowatego, o ile dopuszcza to program hodowlany danej rasy, sprawdza poprawność tych dokumentów i dołącza je do dokumentacji dotyczącej

	9) w art. 46 uchyla się pkt 5 11) w art. 56 w ust. 1: a) w pkt 20 po wyrazach „tych czynności,” dodaje się wyrazy „lub nie okazuje osobie wykonującej czynności kontrolne unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego koniowatego w terminie określonym w art. 50 ust. 13 pkt 3”, b) w pkt 21 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 22–26 w brzmieniu: „22) będąc posiadaczem świni, który po dokonaniu zgłoszenia, o którym mowa w art. 29a ust. 1, przemieścił tę świnię mimo otrzymania od powiatowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, informacji, że tej świni nie można przemieścić, 23) będąc właścicielem koniowatego, nie przekazuje informacji określonych w art. 26 ust. 4 posiadaczowi koniowatego lub posiadaczowi koniowatego będącemu podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, 24) będąc obowiązany do wykonania czynności, o których mowa w art. 29a ust. 8 i 9, nie wykonuje tych czynności zgodnie z tym przepisem, 25) będąc lekarzem weterynarii, o którym mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2021/963, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 39 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2021/963,	unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego. Pkt 9 - zmiany w art. 46 są konsekwencją zmiany jest wprowadzonej w pkt 8 . Jej celem jest usunięcie możliwości pobierania wynagrodzenia przez Polski Związek Hodowców Koni za wykonanie czynności związanych ze sprawdzeniem pochodzenia koniowatego, jeżeli nie przekazano oryginałów dokumentów wskazanych w art. 33 ust. 3 – w przypadku wydawania zastępczego unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego. Pkt 11 – w art. 56 ustawy zmienianej w art. 126 dodano nowe wykroczenia, stanowiące konsekwencję rozwiązań zaproponowanych w ustawie.

	26) będąc lekarzem weterynarii, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2021/963, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2021/963”; 12) w art. 70 i w art. 74 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2026 r.”.	Pkt 12 -Projektowana ustawa wydłuża termin wskazany w art. 70 i art. 74 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt z 31 grudnia 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. Biorąc pod uwagę określony termin wejścia w życie projektowanej ustawy, tj. po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, oraz to, że projektowana ustawa będzie notyfikowana Komisji Europejskiej, aby uniknąć ryzyka, że projektowany art. 126 pkt 12 wejdzie w życie po upływie dotychczasowego terminu określonego w art. 70 i art. 74 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt jest konieczne skrócenie terminu wejścia w życie tego przepisu.
Art. 127	Art. 127. Do spraw objętych postępowaniami wszczętymi na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 114 i niezakończonymi ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące sprawy objęte tymi postępowaniami, z tym że w odniesieniu do: 1) zwierząt domowych towarzyszących podróżnym przemieszczanym w celach niehandlowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 114, oraz do stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym, o których mowa w tej ustawie, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 114; 2) zwierząt cyrkowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 114, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis przejściowy

Art. 128	Art. 128. Do przyznawania nagrody, o której mowa w art. 49 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 114, w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi na podstawie art. 49 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 114 i niezakończonymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, a tę nagrodę uznaje się za nagrodę, o której mowa w art. 47 ust. 8 niniejszej ustawy.	Przepis przejściowy.
Art. 129	Art. 129. Decyzje wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane. Do uchylecia lub zmiany tych decyzji oraz wznowienia postępowania w sprawach objętych tymi decyzjami stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące sprawy rozstrzygane tymi decyzjami.	Przepis przejściowy.
Art. 130	Art. 130. 1. Rozporządzenia wydane na podstawie art. 45 ust. 1 i art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc do czasu ich uchylecia i mogą być zmieniane w tym czasie na podstawie art. 27 ust. 1 i art. 28 ust. 3 niniejszej ustawy. 2. Niezwłocznie po spełnieniu warunków określonych w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 odpowiednio powiatowy lekarz weterynarii albo wojewoda uchyla wydane rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1.	Przepis przejściowy.
Art. 131	Art. 131. Plany gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt opracowane na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 zachowują moc przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Przepis przejściowy.
Art. 132	Art. 132. 1. Programy wprowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części na podstawie art. 57 ust. 3 i 7 ustawy zmienianej w art. 114: 1) zachowują moc do dnia, w którym upływa okres, na jaki zostały wprowadzone; 2) mogą być zmieniane na podstawie niniejszego przepisu. 2. Do zmian programów wprowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części na podstawie art. 57 ust. 3 i 7 ustawy zmienianej w art. 114 stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis przejściowy.
Art. 133	Art. 133. 1. Nasienie bydła pozyskane przed dniem 1 maja 2004 r., które zostało dopuszczone do przechowywania i umieszczania na rynku wyłącznie na terytorium	Przepis przejściowy.

	Rzeczypospolitej Polskiej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 18 pkt 1 lit. b i art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy zmienianej w art. 114, może być przechowywane i przemieszczane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest przechowywane w oddzielnym pomieszczeniu i zostanie użyte wyłącznie do zabiegów sztucznego unasienniania lub do kontynuacji programu hodowlanego w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66, z późn. zm.¹⁾). 2. Ograniczenia w przechowywaniu i umieszczaniu na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nasienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczą nasienia, które zostało zgromadzone w centrum pozyskiwania nasienia lub w centrum przechowywania nasienia, ani nasienia, które zostało przywiezione z państw członkowskich Unii Europejskiej, dopuszczonego do obrotu przed dniem 1 maja 2004 r.	
Art. 134	Art. 134. Nasienie bydła znajdujące się w bankach nasienia wyprodukowane i oznakowane zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 24 czerwca 2009 r. może być wykorzystywane do wyczerpania zapasów tego nasienia.	Przepis przejściowy.
Art. 135	Art. 135. 1. Zarodki bydła pozyskane przed dniem 11 maja 2004 r., które zostały dopuszczone do przechowywania i umieszczania na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 18 pkt 1 lit. b i art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy zmienianej w art. 114, mogą być przechowywane i przemieszczane wyłącznie na terytorium	Przepis przejściowy.

¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18.

	Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są przechowywane w oddzielnym pomieszczeniu i zostaną użyte wyłącznie do kontynuacji programu hodowlanego w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”). 2. Ograniczenia w przechowywaniu i umieszczaniu na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zarodków, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą zarodków, które zostały przywiezione z państw członkowskich Unii Europejskiej, dopuszczonych do obrotu przed dniem 11 maja 2004 r.	
Art. 136	Art. 136. Rejestr, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114, w odniesieniu do działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1: 1) lit. a, c–f, h, i oraz l tej ustawy – staje się rejestrem zakładów zatwierdzonych; 2) lit. b, g, j, k, n oraz p tej ustawy – staje się rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych; 3) lit. o tej ustawy – staje się rejestrem zakładów i podmiotów zarejestrowanych i zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 1069/2009.	Przepis przejściowy.
Art. 137	Art. 137. Listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c–f, h oraz l ustawy zmienianej w art. 114, oraz wykaz, o których mowa w art. 12 ust. 1 tej ustawy, stają się zbiorczym rejestrem, o którym mowa w art. 67 ust. 1, obejmującym informacje udostępniane na stronie administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii zgodnie z art. 67 ust. 2.	Przepis przejściowy.
Art. 138	Art. 138. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. Lekarze weterynarii wpisani do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu dotychczasowym, stają się lekarzami weterynarii	Przepis przejściowy.

	wpisanymi do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	
Art. 139	Art. 139. Rzecznawcy powołani na podstawie art. 49 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 114 stają się rzecznawcami powołanymi na podstawie art. 46 ust. 1 niniejszej ustawy.	Przepis przejściowy.
Art. 140	Art. 140. Rejestr, o którym mowa w art. 56 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 114, staje się wykazem, o którym mowa w art. 44 ust. 6.	Przepis przejściowy.
Art. 141	Art. 141. Podmioty prowadzące działalność, w ramach której są utrzymywane zwierzęta, które nie były objęte obowiązkiem zgłoszenia tej działalności zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 114, mogą prowadzić tę działalność, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonają powiadomienia i prześlą informacje określone w art. 84 ust. 1, art. 87 ust. 1, art. 90 ust. 1 lub art. 172 ust. 1 rozporządzenia 2016/429 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 86 ust. 1, art. 87 ust. 3, art. 89 ust. 1, art. 92 ust. 1 lub art. 175 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, lub w art. 57, z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 85, art. 88, art. 91 lub art. 174 rozporządzenia 2016/429.	Przepis przejściowy.
Art. 142	Art. 142. 1. Podmioty prowadzące działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g, j, k, n oraz p ustawy zmienianej w art. 114, wpisane do rejestru określonego w art. 11 ust. 1 tej ustawy, stają się podmiotami lub zakładami zarejestrowanymi zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prześlą brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w ust. 1, nadaje podmiotom lub zakładom, o których mowa w ust. 1, weterynaryjny numer identyfikacyjny, jeżeli ten numer nie został im nadany. 3. Jeżeli podmioty, o których mowa w ust. 1, nie prześlą informacji określonych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii wzywa te podmioty do przekazania tych informacji w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 30 dni, licząc od dnia	Przepis przejściowy.

	doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieprzekazanie tych informacji spowoduje wykreślenie tych podmiotów z rejestru zakładów i podmiotów zarejestrowanych w terminie 14 dni od dnia upływu terminu wyznaczonego na przekazanie tych informacji.	
Art. 143	Art. 143. 1. Podmioty, działalność nadzorowana i obiekty budowlane lub miejsca określone w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114, które zostały zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i które nie wymagają zatwierdzenia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, stają się odpowiednio podmiotami lub zakładami zarejestrowanymi zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prześlą brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w ust. 1 wydaje decyzję o zmianie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadanego podmiotom lub zakładom określonym w ust. 1.	Przepis przejściowy.
Art. 144	Art. 144. 1. Podmioty, działalność nadzorowana i obiekty budowlane lub miejsca określone w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 114, które zostały zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i które wymagają zatwierdzenia zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429, stają się zakładami zatwierdzonymi zgodnie z tymi przepisami. 2. Podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, przekazują brakujące informacje, których obowiązek przekazania wynika z przepisów określonych w art. 1 pkt 1 lit. a, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, powiatowy lekarz weterynarii w terminie 30 dni od dnia przekazania informacji określonych w tym przepisie wydaje decyzję o zmianie weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadanego zakładom określonym w ust. 1. 4. Jeżeli podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, nie prześlą informacji określonych w ust. 2, powiatowy lekarz weterynarii wzywa te podmioty do przekazania tych informacji w wyznaczonym terminie, jednak nie	Przepis przejściowy.

	krótszym niż 30 dni, licząc od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieprzekazanie tych informacji spowoduje wykreślenie tych podmiotów z rejestru zakładów zatwierdzonych. 5. Jeżeli podmioty prowadzące zakłady zatwierdzone, o których mowa w ust. 1, nie przekażą informacji określonych w ust. 2 w terminie określonym w ust. 4, powiatowy lekarz weterynarii wykreśla te podmioty z rejestru zakładów zatwierdzonych i informuje o tym te podmioty na piśmie w terminie 14 dni od dnia dokonania tego wykreślenia.	
Art. 145	Art. 145. Do popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy czynów określonych w art. 77, art. 78, art. 81 i art. 85 ust. 1 pkt 1, 2, 2b, 3 i 4a–6 i ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 114 stosuje się przepisy dotychczasowe, a orzeczenia wydane na podstawie tych przepisów podlegają wykonaniu.	Przepis przejściowy.
Art. 146	Art. 146. Przepisy art. 45 ust. 1, art. 47 ust. 2 i 8 i art. 49 ust. 1 w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw w rozumieniu art. 2 pkt 34 rozporządzenia Komisji (UE) 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznającego niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 327 z 21.12.2022, str. 1, z późn. zm.) stosuje się od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej określonej w tych przepisach.	Planuje się, że pomoc państwa przewidziana w art. 45 ust. 1, art. 47 ust. 2 i ust. 8 oraz art. 49 ust. 1 projektu ustawy zostanie zgłoszona do notyfikacji w Komisji Europejskiej. Wskazane przepisy projektowanej ustawy w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw będzie można stosować od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem.
Art. 147	Art. 147. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 126 pkt 12, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 126 pkt 12 projektowanej ustawy, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Zróznicowanie terminu wejścia w życie przepisów projektowanej ustawy ma na celu zapewnienie ciągłości możliwości prowadzenia ksiąg rejestracji i dokonywanych zgłoszeń do

		komputerowej bazy danych na obecnie obowiązujących zasadach. Projektowana ustawa wydłuża termin wskazany w art. 70 i art. 74 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt z 31 grudnia 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. Biorąc pod uwagę określony termin wejścia w życie projektowanej ustawy, tj. po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, oraz to, że projektowana ustawa będzie notyfikowana Komisji Europejskiej, aby uniknąć ryzyka, że projektowany art. 126 pkt 12 wejdzie w życie po upływie dotychczasowego terminu określonego w art. 70 i art. 74 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt jest konieczne skrócenie terminu wejścia w życie tego przepisu.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o występowaniu chorób oraz o wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe

Na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia..... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe informacje niestanowiące danych osobowych oraz zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, a także podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria, o których mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...), informacji o:
 - a) występowaniu chorób:
 - wymienionych w załączniku I rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/2002 z dnia 7 grudnia 2020 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do powiadamiania unijnego i sprawozdawczości unijnej w zakresie chorób umieszczonych w wykazie, formatów i procedur dotyczących przedkładania unijnych programów nadzoru i programów likwidacji choroby i sprawozdawczości w ich zakresie oraz wnioskowania o uznanie statusu obszaru

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

- wolnego od choroby, a także komputerowego systemu informacyjnego (Dz. Urz. UE L 412 z 08.12.2020, str. 1, z późn. zm.) oraz chorób określonych na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt
- innych niż choroby, o których mowa w tiret pierwsze, oraz chorób, o których mowa w art. 10 ust. 7 pkt 2 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt,
- b) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;
- 2) szczegółowy zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomienia Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej o wynikach monitorowania:
- a) chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych,
- b) oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

§ 2. 1. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii informacje o powzięciu podejrzenia lub o stwierdzeniu choroby zwierząt, o której mowa w § 1 pkt 1, w formie pisemnej lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają:

- 1) nazwę stwierdzonej lub podejrzewanej choroby;
- 3) lokalizację ogniska choroby;
- 4) datę powzięcia podejrzenia choroby, jej stwierdzenia lub wyizolowania czynnika chorobotwórczego;
- 5) liczbę chorych zwierząt z podziałem na gatunki;
- 6) ogólną liczbę zwierząt z gatunków wrażliwych w ognisku choroby z podziałem na gatunki.

3. Wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii zbiorczą informację o występowaniu chorób zwierząt, o których mowa w § 1 pkt 1 za dany miesiąc, uzyskaną na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym informacja ta została zebrana, w formie pisemnej lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji.

§ 3. 1. Podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria, w rozumieniu przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej, przekazują właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii comiesięczne informacje o:

- 1) chorobach zwierząt, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret drugie,
 - 2) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - 3) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe
- w terminie do 3. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym informacje te zostały zebrane.

2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii comiesięczną informację o:

- 1) chorobach zwierząt, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret drugie,
 - 2) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - 3) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe
- w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym informacja ta została zebrana.

3. Wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii comiesięczną informację o:

- 1) chorobach zwierząt, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret drugie,
 - 2) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - 3) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe
- w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym informacja ta została zebrana.

§ 4. Informacje, o których mowa w § 3, przekazuje się w formie pisemnej lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji.

§ 5. 1. Informacje, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, zawierają:

- 1) nazwę choroby;
- 2) wskazanie miesiąca i roku, w którym informacje te zostały zebrane;
- 3) nazwy gmin i miejscowości, w których informacje te zostały zebrane;
- 4) liczbę zwierząt z gatunków wrażliwych w ognisku choroby:
 - a) ogółem,
 - b) chorych,
 - c) leczonych,

- d) padłych,
 - e) zaszczerpiionych,
 - f) poddanych ubojowi lub zabitych,
 - g) poddanych testom lub badaniom diagnostycznym
- z podziałem na gatunki;
- 5) uwagi podmiotu przekazującego informacje dotyczące występowania chorób zwierząt, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret drugie.
2. Informacja, o której mowa w § 3 ust. 2 pkt 1, zawiera:
- 1) nazwę choroby;
 - 2) nazwy gmin i miejscowości, w których informacja ta została zebrana;
 - 3) liczbę ognisk choroby dla każdej z chorób;
 - 4) liczbę zwierząt z gatunków wrażliwych w ogniskach choroby:
 - a) ogółem,
 - b) chorych,
 - c) leczonych,
 - d) padłych,
 - e) zaszczerpiionych,
 - f) poddanych ubojowi lub zabitych,
 - g) poddanych testom lub badaniom diagnostycznym
– z podziałem na gatunki;
 - 5) uwagi powiatowego lekarza weterynarii dotyczące występowania chorób zwierząt kat. E.
3. Informacja, o której mowa w § 3 ust. 3 pkt 1, oddzielnie dla każdego powiatu, zawiera:
- 1) nazwę choroby;
 - 2) nazwę powiatu, w którym informacja ta została zebrana;
 - 3) liczbę gmin i miejscowości;
 - 4) liczbę ognisk choroby;
 - 5) liczbę zwierząt z gatunków wrażliwych w ogniskach choroby:
 - a) ogółem,
 - b) chorych,
 - c) leczonych,
 - d) padłych,
 - e) zaszczerpiionych,
 - f) poddanych ubojowi lub zabitych,

- g) poddanych testom lub badaniom diagnostycznym
– z podziałem na gatunki;
- 6) uwagi wojewódzkiego lekarza weterynarii dotyczące występowania chorób zwierząt, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret drugie.

§ 6. 1. Informacje, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, zawierają:

- 1) nazwę choroby odzwierzęcej lub nazwę odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego;
- 2) wskazanie miesiąca i roku, w którym informacje te zostały zebrane;
- 3) nazwy gmin i miejscowości, w których informacje te zostały zebrane;
- 4) liczbę stad lub podmiotów objętych monitorowaniem w poszczególnych miejscowościach;
- 5) liczbę zwierząt, z podziałem na gatunki, z gatunków wrażliwych w poszczególnych stadach:
 - a) ogółem,
 - b) badanych:
 - ogółem,
 - u których wynik badania był dodatni,
 - u których wynik badania był niejednoznaczny;
- 6) liczbę i rodzaj pobranych próbek oraz wyniki ich badań;
- 7) uwagi podmiotu przekazującego informacje dotyczące chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania.

2. Informacja, o której mowa w § 3 ust. 2 pkt 2, zawiera:

- 1) nazwę choroby odzwierzęcej lub nazwę odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego;
- 2) wskazanie miesiąca i roku, w którym informacja ta została zebrana;
- 3) nazwy gmin i miejscowości, w których informacja ta została zebrana;
- 4) liczbę stad lub podmiotów objętych monitorowaniem w poszczególnych miejscowościach;
- 5) liczbę zwierząt, z podziałem na gatunki, z gatunków wrażliwych w poszczególnych miejscowościach:
 - a) ogółem,
 - b) badanych:
 - ogółem,

- u których wynik badania był dodatni,
 - u których wynik badania był niejednoznaczny;
- 6) liczbę i rodzaj pobranych próbek oraz wyniki ich badań;
 - 7) uwagi powiatowego lekarza weterynarii dotyczące chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania.

3. Informacja, o której mowa w § 3 ust. 3 pkt 2, zawiera:

- 1) nazwę choroby odzwierzęcej lub nazwę odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego;
- 2) wskazanie miesiąca i roku, w których informacja ta została zebrana;
- 3) nazwy powiatów, w których informacja ta została zebrana;
- 4) liczbę miejscowości i stad lub podmiotów objętych monitorowaniem w poszczególnych powiatach;
- 5) liczbę zwierząt, z podziałem na gatunki, z gatunków wrażliwych w poszczególnych powiatach:
 - a) ogółem,
 - b) badanych:
 - ogółem,
 - u których wynik badania był dodatni,
 - u których wynik badania był niejednoznaczny;
- 6) liczbę i rodzaj próbek pobranych w poszczególnych powiatach oraz wyniki ich badań;
- 7) uwagi wojewódzkiego lekarza weterynarii dotyczące chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania.

§ 7. Informacje, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3, ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 3, zawierają:

- 1) wskazanie miesiąca i roku, w których informacje te zostały zebrane;
- 2) nazwy gmin, miejscowości, w których informacje te zostały zebrane;
- 3) opis próbki, w tym:
 - a) gatunek zwierzęcia, od którego pobrano próbkę,
 - b) rodzaj materiału pobranego do badania,
 - c) rodzaj i gatunek badanego odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego;
- 4) nazwy środków przeciwdrobnoustrojowych użytych w badaniu oraz wynik tego badania;

- 5) uwagi podmiotu przekazującego informacje, powiatowego lekarza weterynarii albo wojewódzkiego lekarza weterynarii dotyczące wyników monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

§ 8. Główny Lekarz Weterynarii powiadamia Komisję Europejską, przesyłając za dany rok kalendarzowy, w terminie do dnia 31 maja roku następnego, sprawozdanie o wynikach monitorowania:

- 1) chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych,
 - 2) oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe
- zwane dalej „sprawozdaniem”.

§ 9. 1. Sprawozdanie zawiera informacje o tendencjach i źródłach chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

2. Sprawozdanie składane w kolejnych latach zawiera informacje o:

- 1) liczbie:
 - a) stad zwierząt, z podziałem na gatunki, w tym gatunki wrażliwe na poszczególne choroby odzwierzęce,
 - b) zwierząt z gatunków wrażliwych na poszczególne choroby odzwierzęce– z podaniem roku, w którym informacje te zostały zebrane;
- 2) stosowanych metodach chowu i hodowli zwierząt, o których mowa w pkt 1;
- 3) liczbie zakładów higieny weterynaryjnej i innych laboratoriów, w rozumieniu przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej, lub instytutów naukowo-badawczych biorących udział w monitorowaniu, wraz z ich opisem.

3. Sprawozdanie składane w kolejnych latach uzupełnia się w razie konieczności o informacje dotyczące:

- 1) zmian w systemach i metodach, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) wyników dochodzeń epizootycznych oraz dalszych badań laboratoryjnych, będących przedmiotem oddzielnego sprawozdania dla każdej kategorii;
- 3) oceny bieżącej sytuacji epizootycznej i epidemiologicznej oraz źródeł zakażenia;
- 4) zasadności uznania:
 - a) danej choroby za chorobę odzwierzęcą,
 - b) zwierząt i żywności za źródło zakażenia ludzi daną chorobą odzwierzęcą;

- 5) przyjętych w Rzeczypospolitej Polskiej zasad zwalczania, które mogłyby być stosowane w celu przeciwdziałania przenoszeniu odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego na ludzi;
- 6) działań podjętych w Rzeczypospolitej Polskiej w związku z monitorowaniem chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, w tym działań, które mogłyby być stosowane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

§ 10. 1. Sprawozdanie w zakresie dotyczącym badań laboratoryjnych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych zawiera informacje o liczbie:

- 1) jednostek epidemiologicznych objętych badaniem;
- 2) zbadanych próbek;
- 3) próbek, które uzyskały dodatni wynik badania;
- 4) przypadków wystąpienia chorób odzwierzęcych lub wyznaczonych ognisk chorób odzwierzęcych.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają, jeżeli to konieczne, nazwę miejscowości lub współrzędne geograficzne miejsca, w których wystąpiła choroba odzwierzęca lub wykryto odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy.

3. Sprawozdanie w zakresie dotyczącym ogniska choroby odzwierzęcej przenoszonej przez żywność zawiera informacje o:

- 1) liczbie ognisk choroby u ludzi w danym roku;
- 2) liczbie zachorowań u ludzi na chorobę odzwierzęcą przenoszoną przez żywność oraz o liczbie przypadków śmiertelnych spowodowanych u ludzi przez tę chorobę;
- 3) odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych, których wystąpienie było przyczyną wyznaczenia ogniska choroby, a jeżeli to możliwe, również o serotypach lub innych danych pozwalających na opis tych czynników;
- 4) przyczynie, ze względu na którą jest niemożliwe określenie odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, o których mowa w pkt 3;
- 5) żywności i innych czynnikach, przez które mogła być przeniesiona choroba odzwierzęca, w wyniku wystąpienia której wyznaczono ognisko choroby;
- 6) miejscu, w którym została wyprodukowana, umieszczona na rynku lub spożyta żywność, przez którą została przeniesiona choroba odzwierzęca;
- 7) czynnikach sprzyjających szerzeniu się choroby, w szczególności o niespełnieniu wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów pochodzenia zwierzęcego.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ²⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 listopada 2005 r. w sprawie zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania i rejestracji oraz o wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (Dz. U. poz. 2045), które traci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia.....o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o występowaniu chorób zwierząt oraz o wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 11 ust. 8 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U.).

Projektowane rozporządzenie poprzedziło rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 listopada 2005 r. w sprawie zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania i rejestracji oraz o wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (Dz. U. poz. 2045), które utraci moc z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.

Konieczność dostosowania prawa krajowego do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.) spowoduje uchylenie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1057) w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem.

Projektowane rozporządzenie dostosowuje dotychczasową nomenklaturę do nazewnictwa używanego w ustawie o zdrowiu zwierząt.

Mając na względzie konieczność zapewnienia ciągłości realizacji działań objętych dotychczasowym rozporządzeniem, konieczne jest wejście w życie przepisów tego projektu rozporządzenia z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W związku z tym projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wprowadzenie przepisów nie będzie miało wpływu na działalność mikro-przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o występowaniu chorób oraz o wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak, Sekretarz Stanu w MRiRW Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Beata Karczewska, starszy specjalista, Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w MRiRW beata.karczewska@minrol.gov.pl +48 22 623 11 53	Data sporządzenia 11.02.2025 r. Źródło: art. 11 ust. 8 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) Nr w wykazie prac legislacyjnych MRiRW:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Od 21 kwietnia 2021 r. zasady zwalczania chorób zakaźnych zwierząt są regulowane przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1). Powyższe rozporządzenie jest bezpośrednio stosowane w polskim porządku prawnym, niemniej jednak wymaga wprowadzenia na poziomie krajowym odpowiednich regulacji, które m. in. określą kompetencje poszczególnych krajowych organów zaangażowanych w nadzór nad zdrowiem zwierząt oraz odpowiedzialnych za zwalczanie chorób zwierząt. Wymaga to dostosowania do nowych rozwiązań unijnych ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Powyższe cele wprowadza do polskiego porządku prawnego ustawa o zdrowiu zwierząt (UC 40). Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 11 ust. 8 ustawy o zdrowiu zwierząt.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie dostosowuje dotychczasową nomenklaturę do nazewnictwa używanego w ustawie o zdrowiu zwierząt oraz aktualizuje przywoływane akty prawne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy Inspekcji Weterynaryjnej	Główny Lekarz Weterynarii, 16 wojewódzkich lekarzy weterynarii, 305 powiatowych lekarzy weterynarii	Główny Inspektorat Weterynarii	Zbieranie informacji o wystąpieniu chorób zwierząt.
Zakłady Higieny Weterynaryjnej	18 laboratoriów w ramach Zakładów Higieny Weterynaryjnej	Główny Inspektorat Weterynarii	Informowanie o wystąpieniu choroby u zwierząt.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z GIW, KRL-W, organizacjami zawodowymi.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
x nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Regulacja nie wpływa na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny			☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:			☐ informatyzacja x zdrowie		

☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie pozytywnie wpłynie na ochronę zdrowia publicznego.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia....o zdrowiu zwierząt.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się oceny efektów, gdyż projektowane rozporządzenie nie zmienia zasad przekazywania informacji o wystąpieniu chorób zwierząt.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie określenia chorób, dla których prowadzi się badania kontrolne, sposobu
prowadzenia oraz zakresu tych badań**

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) choroby, których kontrolowanie wymaga prowadzenia przez organy Inspekcji Weterynaryjnej badań kontrolnych, zwanych dalej „badaniami”;
- 2) sposób prowadzenia tych badań i ich zakres.

§ 2. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą badania w celu kontroli występowania następujących chorób:

- 1) pryszczycyca (Foot and mouth disease - FMD);
- 2) choroba pęcherzykowa świń (Swine vesicular disease - SVD);
- 3) klasyczny pomór świń (Classical swine fever - CSF, Hog cholera);
- 4) pasażowalne gąbczaste encefalopatie przeżuwaczy (Transmissible spongiform encephalopathies of ruminants - TSE);
- 5) zakażenie u bydła kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae*, *M. tuberculosis*) - (Infection with *Mycobacterium tuberculosis* complex (*M. bovis*, *M. caprae*, *M. tuberculosis*)- MTBC;
- 6) zakażenie wywołane przez *Brucella abortus*, *B. melitensis*, *B. suis* (Infection with *Brucella abortus*, *B. melitensis*, *B. suis*):
 - a) u bydła,
 - b) u owiec i kóz;
- 7) enzootyczna białaczka bydła (Enzootic bovine leucosis - EBL);
- 8) zakażenie wirusem wścieklizny dzikich lisów;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

- 9) zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24) (Infection with bluetongue virus (serotypes 1–24);
- 10) zakażne zapalenie nosa i tchawicy bydła/otręt bydła (Infectious bovine rhinotracheitis/infetious pustular vulvovaginitis IBR/IPV);
- 11) gorączka Q (Q fever);
- 12) zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego (Infection with Aujeszky's disease virus);
- 13) zakażenie SARS-CoV-2 u norek;
- 14) zakażenie wirusem rzekomego pomoru drobiu (Infection with Newcastle disease virus).

§ 3. W celu kontroli występowania pryszczycy i choroby pęcherzykowej świń co kwartał bada się, na obszarze powiatu, próbki krwi pobrane od bydła albo świń, tak aby corocznie poddać badaniu próbki krwi pobrane od 10 sztuk bydła albo świń pochodzących co najmniej z 5 zakładów lub stad na obszarze tego powiatu.

§ 4. 1. W celu kontroli występowania klasycznego pomoru świń corocznie bada się próbki krwi pobrane od:

- 1) 59 świń znajdujących się na obszarze powiatu:
 - a) graniczącego z państwem trzecim,
 - b) w którym, w ostatnich 6 latach uzyskano dodatnie wyniki badań w kierunku klasycznego pomoru świń,
 - c) w którym pogłowie świń wynosi co najmniej 100 000 świń,
 - d) w którym są zlokalizowane międzynarodowe porty lotnicze lub morskie;
- 2) 29 świń znajdujących się na obszarze powiatu:
 - a) sąsiadującego z powiatem graniczącym z państwem trzecim,
 - b) sąsiadującego z powiatem, na obszarze którego są zlokalizowane międzynarodowe porty lotnicze lub morskie

– jeżeli powiat nie spełnia warunków, o których mowa w pkt 1;

- 3) 15 świń znajdujących się na obszarze powiatu innego niż określony w pkt 1 i 2.

2. W przypadku niemożności zrealizowania pobierania próbek, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d oraz pkt 2 lit. b, z uwagi na niewystarczającą liczbę świń, pobiera się krew do badania od wszystkich świń.

3. W celu kontroli występowania klasycznego pomoru świń u dzików pobiera się próbki do badań wirusologicznych pobrane od każdego padłego dzika lub zabitego w wypadku komunikacyjnym.

§ 5. 1. Kontrolę występowania pasażowalnych gąbczastych encefalopatii przeżuwaczy przeprowadza się w kierunku:

- 1) gąbczastej encefalopatii bydła - w sposób określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289.), w załączniku III w rozdziale A w części I;
- 2) TSE u owiec i kóz - w sposób określony w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1, w załączniku III w rozdziale A w części II.

2. W przypadku realizacji programu na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt, badanie w kierunku gąbczastej encefalopatii bydła przeprowadza się zgodnie z tym programem.

§ 6. W celu kontroli występowania zakażenia MTBC u bydła przeprowadza się badania zgodnie z załącznikiem IV, część II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2020/689”.

§ 7. W celu kontroli występowania zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis*, *B. suis* przeprowadza się badania:

- 1) bydła, zgodnie z załącznikiem IV, część I, rozdział 1 i rozdział 3 rozporządzenia nr 2020/689;
- 2) owiec i kóz, zgodnie z załącznikiem IV, część I, rozdział 1 i rozdział 4 rozporządzenia nr 2020/689.

§ 8. W celu kontroli występowania enzootycznej białaczki bydła przeprowadza się badania, zgodnie z załącznikiem IV, część III rozporządzenia nr 2020/689.

§ 9. 1. W celu kontroli występowania zakażeniem wirusem wścieklizny u dzikich lisów do badań pobiera się tkankę mózgową, surowicę i żuchwę od 4 lisów odstrzelonych na każdym 100 km² obszaru, na którym lisy zostały objęte szczepieniem ochronnym przeciw wściekliźnie.

2. W celu izolacji i określenia szczepu wirusa wścieklizny do badań przesyła się tkankę mózgową lisów wolno żyjących, u których badaniem laboratoryjnym potwierdzono wściekliznę.

§ 10. W celu kontroli występowania choroby niebieskiego języka, w regionie uznanym za wolny od tej choroby przez Komisję Europejską, wymienionym w części I załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/620 z dnia 15 kwietnia 2021 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania statusu obszaru wolnego od choroby i statusu obszaru nieobjętego szczepieniami niektórych państw członkowskich lub ich stref lub kompartmentów w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie oraz zatwierdzania programów likwidacji tych chorób umieszczonych w wykazie (Dz. Urz. UE L 131 z 16.04.2021, str. 78, z późn. zm.), badania bydła, owiec i kóz przeprowadza się zgodnie z pkt 3 w sekcji 2 w rozdziale 4 w części II załącznika V do rozporządzenia nr 2020/689.

§ 11. 1. W celu kontroli występowania zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła/otrętu bydła corocznie bada się próbki krwi pobrane od bydła znajdującego się na obszarze powiatu, tak aby było możliwe wykrycie serokonwersji z 95 % prawdopodobieństwem, przy założeniu, że odsetek zakażeń na obszarze tego powiatu wynosi 20 %; do przeprowadzenia badania mogą zostać użyte próbki krwi pobrane od bydła w celu kontroli występowania brucelozy lub białaczki bydła.

2. Badaniu, o którym mowa w ust. 1, nie poddaje się buhajów znajdujących się w centrach pozyskiwania nasienia.

3. W zakładach utrzymujących bydło posiadających status obszaru wolnego od zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła/otrętu bydła przeprowadza się badania zgodnie z załącznikiem IV, części IV, rozdziału 1, sekcji 2 rozporządzenia nr 2020/689 w celu utrzymania statusu tych zakładów.

§ 12. 1. W celu kontroli występowania gorączki Q corocznie bada się próbki krwi pobrane od bydła lub owiec i kóz, znajdujących się na obszarze powiatu, tak aby było możliwe wykrycie serokonwersji z 95 % prawdopodobieństwem, przy założeniu, że odsetek zakażeń na obszarze tego powiatu wynosi 20%; do przeprowadzenia badania mogą zostać użyte próbki krwi pobrane w celu kontroli występowania brucelozy bydła, owiec i kóz.

2. W przypadku wystąpienia poronienia, o którym mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt, u bydła, owiec i kóz, badaniem, o którym mowa w ust. 1, obejmuje się wszystkie sztuki bydła, owiec i kóz w stadzie, jeżeli:

- 1) liczba poronień w stadzie liczącym poniżej 100 sztuk zwierząt wyniosła co najmniej 2 w miesiącu lub 3 w danym roku;
- 2) liczba poronień w stadzie liczącym co najmniej 100 sztuk zwierząt wyniosła powyżej 4% pogłowia w danym roku.

3. W przypadku wystąpienia poronienia, o którym mowa w ust. 2, w celu potwierdzenia badania, o którym mowa w ust. 1, pobiera się fragment łożyska lub wymaz z dróg rodnych samicy, poddając je badaniu metodą hodowlaną lub PCR.

4. Badaniu, o którym mowa w ust. 1, poddaje się krowy oraz buhaje przeznaczone do rozrodu, powyżej 12. miesiąca życia, a także owce i kozy.

§ 13. W celu kontroli występowania zakażenia wirusem Aujeszkiego u świń w regionie uznanym za wolny od tej choroby przez Komisję Europejską, wymienionym w części I załącznika VI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/620 z dnia 15 kwietnia 2021 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania statusu obszaru wolnego od choroby i statusu obszaru nieobjętego szczepieniami niektórych państw członkowskich lub ich stref lub kompartmentów w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie oraz zatwierdzania programów likwidacji tych chorób umieszczonych w wykazie (Dz. Urz. UE L 131 z 16.04.2021, str. 78, z późn. zm.), badania świń przeprowadza się zgodnie z pkt 1 lit. b w sekcji 2 w rozdziale 2 w części V załącznika IV do rozporządzenia nr 2020/689.

§ 14.1. W celu kontroli występowania zakażenia SARS-CoV-2 u norek przeprowadza się badania znalezionych padłych zwierząt wolno żyjących z rodziny Mustelidae oraz jenotów.

2. Do badań, o których mowa w ust. 1, pobiera się wymazy z jamy ustnej i gardła.

3. W przypadku stwierdzenia obecności SARS-CoV-2 w badanym materiale wirus ten poddaje się badaniom laboratoryjnym w celu ustalenia jego charakterystyki molekularnej.

§ 15. W celu kontroli występowania zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu próbki do badań pobiera się od ptaków dzikich pozyskanych w ramach programu prowadzonego na podstawie art. 15 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt, przy czym badania te mają na celu wykrycie materiału genetycznego tego wirusa.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem.....²⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie określenia jednostek chorobowych, sposobu prowadzenia kontroli oraz zakresu badań kontrolnych zakażeń zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 2161, z 2020 r. poz. 2162, z 2021 r. poz. 581 i 2237 oraz z 2023 r. poz. 524 i 2308), które traci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia.....o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (.....).

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, choroby, dla których prowadzi się badania kontrolne, sposób prowadzenia tych badań mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego państwa.

W projektowanej regulacji zostały częściowo podtrzymane założenia rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie określenia jednostek chorobowych, sposobu prowadzenia kontroli oraz zakresu badań kontrolnych zakażeń zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 2161, z późn. zm.) w odniesieniu do określenia wykazu chorób oraz sposobu prowadzenia badań kontrolnych zwierząt.

Przedmiotowy projekt dostosowany jest do obowiązujących przepisów UE, w tym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem 2016/429" oraz aktów delegowanych i wykonawczych wydanych na jego podstawie.

Systematyczne realizowanie badań kontrolnych określonych grup zwierząt ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego kraju, w tym zapewnienie zdrowia publicznego oraz utrzymania przez kraj statusów obszarów wolnych od zakażenia niektórych chorób oraz monitorowania występowania niektórych chorób zwierząt. Powyższe działanie pozwala w konsekwencji na swobodne przemieszczanie zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego na rynku unijnym oraz zwiększa ich konkurencyjność oraz możliwości eksportu do krajów trzecich.

Dodatkowo prowadzenie regularnego monitorowania chorób zakaźnych zwierząt pozwala na wczesne ich wykrycie oraz podjęcie natychmiastowych działań zgodnie z odrębnymi przepisami.

W projekcie rozporządzenia w odniesieniu do pryszczycy i choroby pęcherzykowej świń podtrzymano zasady pobierania próbek do badań zgodnie z obowiązującymi przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie

określenia jednostek chorobowych, sposobu prowadzenia kontroli oraz zakresu badań kontrolnych zakażeń zwierząt.

Pomimo iż, choroba pęcherzykowa świń nie znalazła się w wykazie chorób stanowiących załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiającym wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz. Urz. UE L 308 z 04.12.2018, str. 21, z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem 2018/1882", tj. w wykazie chorób, które mają istotne znaczenie dla Unii, zdecydowano się podtrzymać badania w kierunku tej jednostki chorobowej w projekcie rozporządzenia oparte na dotychczasowych zasadach.

Rzeczpospolita Polska posiada status państwa wolnego od choroby pęcherzykowej świń, który nadawany jest przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (WOAH) w oparciu o deklarację składaną przez państwo. Wymagana przez WOAH aktualizacja statusu w 2024 r. w odniesieniu do choroby pęcherzykowej świń była możliwa m. in. dzięki przeprowadzanym badaniom monitoringowym w kierunku tej choroby. Mając powyższe na uwadze podjęto decyzję o utrzymaniu badań monitoringowych na dotychczasowych zasadach.

Posiadanie aktualnych danych monitoringowych będzie stanowić podstawę do aktualizacji statusu w kierunku choroby pęcherzykowej świń w przyszłości. Ponadto, przy eksporcie do niektórych państw trzecich i uzgadnianiu świadectw zdrowia może być konieczne poświadczenie gwarancji zdrowia w odniesieniu do tej choroby.

W odniesieniu do klasycznego pomoru świń zaproponowane w projekcie rozwiązania zostały dostosowane do obecnej sytuacji epidemiologicznej oraz dotychczasowego doświadczenia organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie pobierania prób. Obliczanie ilości przeznaczonych do badań prób zostało zmodyfikowane tak, by organy Inspekcji Weterynaryjnej mogły opierać swoje wyliczenia na podstawie dostępnych w ARiMR wielkości pogłowia świń na obszarze powiatu

Projektowana regulacja zakłada prowadzenie badań monitoringowych bydła, owiec i kóz dla pasażowalnych gąbczastych encefalopatii przeżuwaczy na zasadach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE

Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289). Art. 6 ust. 1 rozporządzenia 999/2001 wskazuje na konieczność prowadzenia przez państwa członkowskie monitoringu w kierunku TSE zgodnie z zasadami określonymi w załączniku III do tego rozporządzenia.

Zasady, dotyczące zmiany wieku badanego bydła w kierunku BSE określone w decyzji Komisji 2009/719/WE z dnia 28 września 2009 r. upoważniającej niektóre państwa członkowskie do zmiany swoich rocznych programów monitorowania BSE (Dz. Urz. UE L 256 z 29.09.2009, str. 35, z późn. zm.) umożliwiły państwom członkowskim na wprowadzenie programu podwyższającego wiek badanego bydła lub zrezygnowania z badań u określonej grypy zwierząt. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzony jest program w oparciu o art. 15 ust.1 pkt 4 ustawy o zdrowiu zwierząt, zgodnie z którym przeprowadza się badanie bydła w kierunku BSE, dlatego w celu uniknięcia rozbieżności w interpretacji przepisów, w projektowanym rozporządzeniu zostało umieszczone stosowne odwołanie.

W porównaniu do obowiązującego rozporządzenia, w projekcie zrezygnowano z badania w kierunku grypy ptaków z uwagi realizację programu nadzoru na lata 2025-2027. Unijny program nadzoru opracowany na podstawie wytycznych określonych w rozporządzeniu 2020/689 będzie stosowany na terytorium RP w drodze programu nadzoru zgodnie z art. 14 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt. Założenia programu nadzoru mają na celu m. in. wczesne wykrywanie wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu oraz dzikiego ptactwa, a także wykrywanie wirusów nisko zjadliwej grypy ptaków. W związku z powyższym, w celu uniknięcia podwójnej regulacji tego samego zakresu zrezygnowano z przeprowadzenia badań w kierunku grypy ptaków w ramach projektowanego rozporządzenia.

Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/620 z dnia 15 kwietnia 2021 r. ustanawiającym przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania statusu obszaru wolnego od choroby i statusu obszaru nieobjętego szczepieniami niektórych państw członkowskich lub ich stref lub kompartymentów w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie oraz zatwierdzania programów likwidacji tych chorób umieszczonych w wykazie (Dz. Urz. UE L 131 z 16.04.2021, str. 78, z późn.zm.), zwanym dalej "rozporządzeniem 2021/620", Polska posiada status obszaru wolnego od zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* w populacjach bydła oraz owiec i kóz, status obszaru wolnego od zakażenia kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*Mycobacterium bovis*, *M. caprae* i *M. tuberculosis*), status obszaru wolnego od enzootycznej białaczki bydła.

W celu utrzymania powyższych statusów kontrola zakażeń bydła owiec i kóz prowadzona jest zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem 2020/689".

Projektowane rozporządzenie określa sposób prowadzenia badań dla choroby niebieskiego języka (BTV). Terytorium Polski zostało uznane za wolne od zakażenia BTV i wpisane do w części I załącznika VIII do rozporządzenia 2021/620.

W związku powyższym w celu utrzymania status obszaru wolnego od zakażenia BTV konieczne jest spełnienie określonych wymagań, w tym prowadzenie nadzoru na podstawie losowego pobierania próbek do badań laboratoryjnych.

Natomiast zasady utrzymania statusu państwa wolnego lub strefy wolnej od ww. choroby są uregulowane w pkt 3 lit. a w sekcji 2 w rozdziale 4 w części II załącznika V do rozporządzenia 2020/689.

W § 13 projektowanego rozporządzenia określony został sposób prowadzenia badań dla choroby Aujeszkyego (ADV). W czerwcu 2023 r., terytorium Polski zostało uznane za wolne od zakażenia wirusem ADV, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/1071 z dnia 1 czerwca 2023 r. zmieniającym niektóre załączniki do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620 w odniesieniu do zatwierdzenia lub cofnięcia statusu obszaru wolnego od choroby dla niektórych państw członkowskich lub ich stref lub kompartmentów w odniesieniu do niektórych chorób umieszczonych w wykazie i zatwierdzenia programów likwidacji niektórych chorób umieszczonych w wykazie (Dz. Urz. UE L 143 z 02.06.2023, str. 105). W związku powyższym w celu utrzymania status obszaru wolnego od zakażenia ADV konieczne jest spełnienie określonych wymagań, w tym prowadzenie nadzoru na podstawie losowego pobierania próbek do badań laboratoryjnych.

Państwa członkowskie lub ich strefy o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego, w tym regiony na terytorium Polski zostały wskazane w części I załącznika VI do rozporządzenia 2021/620.

Natomiast zasady utrzymania statusu państwa wolnego lub strefy wolnej od ww. choroby są uregulowane w pkt 1 lit. a w sekcji 2 w rozdziale 2 w części V załącznika IV do rozporządzenia 2020/689.

W § 15 określony został obowiązek badania próbek pobieranych od ptaków dzikich w odniesieniu do rzekomego pomoru drobiu, co pozwoli na wykrycie obszarów zagrożenia transmisji wirusów rzekomego pomoru drobiu bez konsekwencji handlowych w odniesieniu do drobiu.

Wystąpienie ogniska choroby rzekomego pomoru drobiu u dzikiego zwierzęcia nie powoduje zastosowania restrykcji przez partnerów handlowych.

Wykrycie cyrkulacji wirusów rzekomego pomoru drobiu na danym obszarze będzie stanowiło podstawę dla ewentualnego wprowadzenia, w drodze rozporządzenia powiatowego lekarza weterynarii albo wojewody, środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się choroby, w tym wzmocnienie środków bioasekuracji w zakładach utrzymujących drób, czy też szczepień utrzymywanego drobiu przeciwko NDV.

Projektowane rozwiązanie pozwoli na elastyczne podejście w przypadku zagrożenia występującego na ograniczonym obszarze kraju. Planuje się, aby próbki do badań kontrolnych rzekomego pomoru drobiu, z małymi modyfikacjami gatunkowymi, pobierane były od ptaków dzikich pozyskanych w trakcie realizacji programu nadzoru występowania wysoce zjadliwej grypy ptaków, co pozwoli na obniżenie ogólnych kosztów badań.

Jednocześnie należy zauważyć, że badanie dzikich ptaków w kierunku wykrywania materiału genetycznego paramyxowirusa typu 1 jest obarczone mniejszym współczynnikiem błędu interpretacji wyniku, który w przypadku drobiu jest wyższy z uwagi na dokonywane nieobligatoryjne szczepienia.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie będzie podlegało procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Rozporządzenia nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie określenia chorób, dla których prowadzi się badania kontrolne, sposobu prowadzenia oraz zakresu tych badań Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jacek Czerniak Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Dzierwa, tel. 22 623 17 18 magdalena.dzierwa@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 07.03.2025 Źródło: Art. 12 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak określenia sposobu prowadzenia kontroli oraz określenia jednostek chorobowych i zakresu badań kontrolnych zakażeń zwierząt uniemożliwi ocenę stanu epidemiologicznego w tym wczesnego wykrycia chorób zakaźnych zwierząt, utrzymania statusów obszarów wolnych od niektórych chorób zakaźnych zwierząt, przemieszczanie zwierząt, wywóz do krajów trzecich, a także nie zapewni ochrony zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt.

Dotychczas obowiązujące przepisy rozporządza Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie określenia jednostek chorobowych, sposobu prowadzenia kontroli oraz zakresu badań kontrolnych zakażeń zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 2161, z późn. zm.), które regulują materię w powyższym zakresie utracą moc z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest działanie legislacyjne, polegające na wydaniu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa rozporządzenia w sprawie chorób, dla których prowadzi się badania kontrolne, sposób prowadzenia oraz zakres tych badań, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego państwa.

Projektowana regulacja określa choroby zakaźne wymagające przeprowadzania badań zgodnie z zasadami określonymi w projekcie rozporządzenia stanowiąc jeden z elementów nadzoru nad chorobami zakaźnymi zwierząt zapewniając tym samym bezpieczeństwo zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, a także gwarantując swobodne przemieszczanie zwierząt i produktów i wywóz do krajów trzecich zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Projektowane rozporządzenia oparte jest na założeniach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie określenia jednostek chorobowych, sposobu prowadzenia kontroli oraz zakresu badań kontrolnych zakażeń zwierząt, które straci moc z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W innych krajach członkowskich dostosowuje się prawo krajowe obowiązujące w danym państwie członkowskim do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”). Rozporządzenie UE 2016/429 nie wymaga implementacji ponieważ jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy Inspekcji Weterynaryjnej, zarówno bezpośrednio zaangażowane w realizację programu – powiatowi i wojewódzcy lekarze weterynarii, jak również organ nadzorujący realizację programu – Główny Lekarz Weterynarii.	Główny Lekarz Weterynarii, 16 wojewódzkich lekarzy weterynarii, 305 powiatowych lekarzy weterynarii	Dane własne Inspekcji Weterynaryjnej	Organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz urzędowi lekarze weterynarii wyznaczeni do pobierania próbek do badań

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Przedmiotowa regulacja nie będzie podlegała konsultacjom publicznym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie wywołuje skutków finansowych w postaci zwiększonych wydatków i zmniejszonych dochodów w relacji do obowiązujących przepisów dla budżetu państwa oraz pozostałych jednostek sektora finansów publicznych. Finansowanie Inspekcji Weterynaryjnej realizowane będzie ze środków planowanych w corocznych ustawach budżetowych. Koszty poniesione na działania Inspekcji Weterynaryjnej pokrywane będą ze środków budżetowych określonych w części 32 – Rolnictwo, części 85 – budżety wojewodów oraz z części 83 – Rezerwy celowe.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie może mieć pozytywny wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie będzie miał negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja X zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie będzie miało korzystny wpływ zarówno na obszar zdrowia publicznego jak i zdrowia zwierząt.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia....o zdrowiu zwierząt.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych rodzajów środków zapobiegania chorobom, kontroli lub
zwalczania chorób objętych zatwierdzonymi programami**

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe rodzaje środków zapobiegania chorobom, kontroli lub zwalczania chorób objętych zatwierdzonymi programami oraz rodzaje kosztów wynikających z realizacji zatwierdzonego krajowego programu zwalczania niektórych serotypów *Salmonella* w stadach:

- 1) kur hodowlanych gatunku *Gallus gallus*;
- 2) brojlerów gatunku kura (*Gallus gallus*);
- 3) kur niosek gatunku *Gallus gallus*;
- 4) indyków hodowlanych;
- 5) stadach indyków rzeźnych.

§ 2. 1. Podmiot, w ramach realizowanego programu, o którym mowa w § 1, obowiązany jest do:

- 1) stosowania zasady „cały kurnik pełen lub cały kurnik pusty”;
- 2) prowadzenia i przechowywania przez okres 12 miesięcy rejestru wykonywanych czynności: mycia, odkażania, dezynsekcji i deratyzacji;
- 3) usuwania z pomieszczeń odchodów oraz niezjedzonych resztek paszy tak często, aby uniknąć zanieczyszczenia paszy lub wody;
- 4) zapewnienia, że odchody oraz niezjedzone resztki paszy nie będą składowane w bezpośrednim sąsiedztwie kurnika w sposób niezabezpieczony przed dostępem dzikiego ptactwa - w przypadku programu, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 3;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

- 5) zapewnienia, że osoby zatrudnione do wykonywania czynności związanych z utrzymywaniem drobiu:
 - a) posiadają aktualne badania na nosicielstwo pałeczek *Salmonella*,
 - b) zostały przeszkolone w zakresie higieny osobistej oraz możliwych dróg przenoszenia zakażenia za pośrednictwem odzieży i sprzętu,
 - c) regularnie myją ręce;
- 6) prowadzenia dokumentacji związanej z pobieraniem próbek do badań laboratoryjnych zawierającej informacje dotyczące:
 - a) identyfikacji stada (źródła pochodzenia oraz liczby kur i ich wieku),
 - b) rodzaju próbek, daty i godziny pobrania próbek,
 - c) imienia i nazwiska osoby pobierającej próbki,
 - d) daty i godziny wysłania próbek do laboratorium,
 - e) nazwy i adresu laboratorium,
 - f) wyników badań laboratoryjnych próbek pobranych w ramach programu.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, podmiot przechowuje przez 3 lata.

§ 3. 1. Podmiot (hodowca) w ramach realizacji programu, o którym mowa w § 1, ponosi:

- 1) koszty pobrania, transportu oraz badania laboratoryjnego próbek pobranych z jego inicjatywy, zgodnie z wymaganiami określonymi w części B załącznika II do rozporządzenia nr 2160/2003;
- 2) opłaty związane z badaniem laboratoryjnym próbek - w przypadku stwierdzenia efektu hamującego wzrost bakterii w próbkach pobranych przez powiatowego lekarza weterynarii;
- 3) koszty pobrania kolejnych próbek do badania skuteczności wykonanego oczyszczania i odkażania, dojazdu do zakładu drobiu oraz do laboratorium, jak również badań laboratoryjnych próbek w laboratorium - w przypadku uzyskania dodatniego wyniku badania laboratoryjnego w kierunku *Salmonella*;
- 4) koszty:
 - a) oczyszczenia i odkażenia kurników, w których był przetrzymywany drób ze stada zakażonego serotypem *Salmonella* objętym programem, ich otoczenia, środków transportu oraz przedmiotów, które mogły ulec skażeniu,
 - b) podjęcia działań mających na celu poprawę warunków zoohigienicznych oraz bezpieczeństwa epizootycznego w zakładzie drobiu

- w przypadku gdy w próbkach pobranych z inicjatywy hodowcy lub w próbkach pobranych przez powiatowego lekarza weterynarii uzyskano dodatni wynik badania laboratoryjnego;
- 5) opłaty związane z badaniem laboratoryjnym próbek – w przypadku zastąpienia pobierania próbek do badań laboratoryjnych przeprowadzonego z inicjatywy producenta żywca indyckiego/indyków rzeźnych pobraniem próbek przez powiatowego lekarza weterynarii;
- 6) koszty:
 - a) zniszczenia lub zagospodarowania ściółki, odchodów i innych przedmiotów, które mogły ulec skażeniu, w sposób, który wyklucza zanieczyszczenie *Salmonella*, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1069/2009 oraz środkami wykonawczymi przyjętymi zgodnie z art. 40 tego rozporządzenia,
 - b) oczyszczenia i odkażenia budynków, w których był przetrzymywany drób ze stada indyków rzeźnych zakażonego serotypem *Salmonella* objętym programem, ich otoczenia oraz środków transportu, które mogły ulec skażeniu,
 - c) podjęcia działań mających na celu poprawę warunków zoohigienicznych oraz bezpieczeństwa epizootycznego w gospodarstwie,
 - d) w przypadku uzyskania dodatniego wyniku badań laboratoryjnych w kierunku serotypów *Salmonella* objętych programem lub w przypadku wykrycia efektu hamującego wzrost bakterii w próbkach pobranych z inicjatywy producenta żywca indyckiego lub w próbkach pobranych przez powiatowego lekarza weterynarii w stadzie indyków rzeźnych.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje koszty:

- 1) badania laboratoryjnego przeprowadzonego w laboratorium urzędowym wyznaczonym przez Głównego Lekarza Weterynarii zgodnie z art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz);
- 2) dojazdu związanego z pobraniem próbek do badania laboratoryjnego i transportu pobranych próbek do laboratorium, według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu ustalonych zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. poz. 271, z 2004 r. poz. 2376, z 2007 r. poz. 1462, z 2011 r. poz. 308 oraz z 2023 r. poz. 5);

- 3) wyrobów medycznych i wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 5, zawiera koszt:

- 1) badania laboratoryjnego w wysokości określonej w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie stawek opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną (Dz. U. poz. 1672 i poz. 2550);
- 2) dojazdu związanego z pobraniem próbek i transportu pobranych próbek do laboratorium według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu ustalonych zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy;
- 3) użytych wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych rodzajów środków zapobiegania chorobom, kontroli lub zwalczania chorób objętych zatwierdzonymi programami, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...).

Dotychczas, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi, zatwierdzone przez Komisję Europejską programy zwalczania poszczególnych chorób zwierząt były wprowadzane do realizacji w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa. Z uwagi na zmianę zasad i terminów zatwierdzania przez KE przedmiotowych programów, złożony krajowy proces legislacyjny i fakt, że po ich zatwierdzeniu nie powinny być wprowadzane do nich zmiany oraz z uwagi na konieczność realizacji programów w sposób ciągły od początku roku kalendarzowego, w projekcie ustawy o zdrowiu zwierząt zaproponowano, aby po zatwierdzeniu programów przez KE były one zamieszczane przez Głównego Lekarza Weterynarii na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, a komunikaty o ich zatwierdzeniu były ogłaszane w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa.

W związku z tym w przepisach ustawy określono katalog obowiązków dla podmiotów niezbędnych do realizacji programów zwalczania, które minister właściwy do spraw rolnictwa, w zależności od choroby, gatunku i kategorii zwierząt uszczegółowi w drodze rozporządzenia (art. 20 ust. 2). Projektowane rozporządzenie ma na celu określenie rodzaju środków niezbędnych do realizacji programu zwalczania choroby oraz rodzaje kosztów ponoszonych przez podmioty realizujące taki program, a także chorobę oraz gatunki i kategorie zwierząt objętych tym programem.

Mając na względzie konieczność zapewnienia ciągłości realizacji dotychczasowych działań objętych rozporządzeniami wprowadzającymi programy zwalczania chorób, konieczne jest wejście w życie przepisów tego projektu rozporządzenia z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie wdraża przepisy Unii Europejskiej, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Wprowadzenie przepisów nie będzie miało wpływu na działalność mikro-przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych rodzajów środków zapobiegania chorobom, kontroli lub zwalczania chorób objętych zatwierdzonymi programami Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak, Sekretarz Stanu w MRiRW Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Beata Karczevska, starszy specjalista, Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w MRiRW beata.karczevska@minrol.gov.pl +48 22 623 11 53	Data sporządzenia: 11.02.2025 r. Źródło: art. 20 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dotychczas, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi, zatwierdzone przez Komisję Europejską programy zwalczania poszczególnych chorób zwierząt były wprowadzane do realizacji w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa. Z uwagi na zmianę zasad i terminów zatwierdzania przez KE przedmiotowych programów, złożony krajowy proces legislacyjny i fakt, że po ich zatwierdzeniu nie powinny być wprowadzane do nich zmiany oraz z uwagi na konieczność realizacji programów w sposób ciągły od początku roku kalendarzowego, w projekcie ustawy o zdrowiu zwierząt zaproponowano, aby po zatwierdzeniu programów przez KE były one zamieszczane przez Głównego Lekarza Weterynarii na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, a komunikaty o ich zatwierdzeniu były ogłaszane w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa. Przy takim rozwiązaniu prawnym, konieczne będzie określenie rodzaju środków niezbędnych do realizacji programu zwalczania choroby oraz rodzaje kosztów ponoszonych przez podmioty realizujące taki program oraz określenie choroby, gatunków i kategorii zwierząt objętych tym programem.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W przepisach ustawy o zdrowiu zwierząt określono katalog obowiązków dla podmiotów niezbędnych do realizacji programów zwalczania, które minister właściwy do spraw rolnictwa, w zależności od choroby, gatunku i kategorii zwierząt uszczegółowi w drodze rozporządzenia (art. 20 ust. 2).

Projektowane rozporządzenie określi rodzaj środków niezbędnych do realizacji programu zwalczania choroby oraz rodzaje kosztów ponoszonych przez podmioty realizujące taki program, a także chorobę oraz gatunki i kategorie zwierząt objętych tym programem.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna	Wojewódzkie inspektoraty weterynarii – 16,	Główny Inspektorat Weterynarii	Bez zmian.

	powiatowe inspektoraty weterynarii – 305		
Podmioty realizujące programy			Zgodnie z zadaniami określonymi w projekcie rozporządzenia.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt będzie wysłany do zaopiniowania do Głównego Lekarza Weterynarii.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9		Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0											
budżet państwa	0											
JST	0											
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											
Wydatki ogółem	0											
budżet państwa	0											
JST	0											
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											
Saldo ogółem	0											
budżet państwa	0											
JST	0											
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)

W ujęciu pieniężny m (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepienięż- nym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie może mieć pozytywny wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Nie mieralne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
x nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.								

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja x ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie będzie miało korzystny wpływ zarówno na obszar zdrowia publicznego, jak i zdrowia zwierząt.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia....o zdrowiu zwierząt.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie szkolenia z zakresu objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji
wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE**

Na podstawie art. 24 ust. 6 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia osób, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289), z zakresu objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych, odnoszących się do niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii, zwanego dalej „szkoleniem”;
- 2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia;
- 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia.

§ 2. Szkolenie jest przeprowadzane:

- 1) w formie kursu, obejmującego wykłady i ćwiczenia;
- 2) przez osoby, których znajomość tematów objętych szkoleniem i doświadczenie w prowadzeniu szkoleń gwarantują właściwe przeprowadzenie wykładów i ćwiczeń;
- 3) w warunkach zapewniających prawidłowe i efektywne przeprowadzenie wykładów i ćwiczeń.

§ 3. Szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

§ 4. Wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...²⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 czerwca 2008 r. w sprawie szkolenia z zakresu objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych, odnoszących się do niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. U. z 2019 r. poz. 2184), które traci moc z dniem ... w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

**SZCZEGÓŁOWY ZAKRES TEMATÓW, JAKI POWINIEN ZAWIERAĆ PROGRAM
SZKOLENIA**

Zakres tematów	WYKŁADY/CWICZENIA				
	Osoby zatrudnione w Inspekcji Weterynaryjnej	Osoby zatrudnione w laboratoriach diagnostycznych dla TSE	Osoby zatrudnione w uczelniach rolniczych	Urzędowi lekarze weterynarii oraz lekarze weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu świadczący usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt	Osoby zatrudnione w rzeźniach, podmioty utrzymujące zwierzęta z gatunków wrażliwych na TSE oraz dozorecy i treserzy zwierząt tych gatunków
1	2	3	4	5	6
Objawy kliniczne TSE u: - bydła - owiec - kóz - innych gatunków zwierząt	90 min/45 min	90 min/45 min	45 min/-	90 min/-	45 min/-
Epidemiologia TSE w Rzeczypospolitej Polskiej, innych państwach członkowskich	180 min/45min	180 min/45 min	90 min/-	270min/90min	45 min/-

Unii Europejskiej i w państwach trzecich u: - bydła - owiec - kóz - innych gatunków zwierząt - schorzenia prionowe zwierząt z nietypowym przebiegiem					
1	2	3	4	5	6
Interpretacja wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE u: - bydła - owiec - kóz - innych gatunków zwierząt - wyniki nietypowych przypadków	90 min/90 min	180 min/90 min	45 min/-	45 min/90 min	-/45 min

WZÓR

(Nazwa podmiotu prowadzącego
szkolenie)

ZAŚWIADCZENIE POTWIERDZAJĄCE UKOŃCZENIE SZKOLENIA

Pan (i)
urodzony (-na) w dnia
nr ewidencyjny PESEL*.....
w dniach.....odbył (a) szkolenie przeprowadzone
przez.....
z zakresu objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań
laboratoryjnych, odnoszących się do TSE.

.....
(podpis kierownika podmiotu prowadzącego szkolenie)

....., dnia.....
(miejscowość)

* W przypadku osoby fizycznej nieposiadającej obywatelstwa polskiego i numeru
ewidencyjnego PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu tożsamości.

UZASADNIENIE

Celem rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24 ust. 6 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...).

Projektowana regulacja utrzymuje dotychczasowe wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 czerwca 2008 r. w sprawie szkolenia z zakresu objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych, odnoszących się do niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. U. z 2019 r. poz. 2184) dostosowując jedynie słownictwo do stosowanego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289).

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie będzie podlegało procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Rozporządzenia nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szkolenia z zakresu objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jacek Czerniak Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Dzierwa, tel. 22 623 17 18 magdalena.dzierwa@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 20.03.2025 Źródło: Art. 24 ust. 6 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak szczegółowego zakresu tematu w programie szkolenia, warunków i sposobu przeprowadzenia szkolenia osób z zakresu objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych, odnoszących się do niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii uniemożliwi wypełnienie obowiązku wynikającego z art. 10 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest działanie legislacyjne, polegające na wydaniu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa rozporządzenia w sprawie szkolenia z zakresu objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych, odnoszących się do niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii.

Projektowane rozporządzenie reguluje zakres tematów, oraz liczbę godzin niezbędnych do uzyskania odpowiedniej wiedzy z zakresu objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych mając, a także określa warunki i sposób przeprowadzenia szkolenia oraz określa wzór zaświadczenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W innych krajach członkowskich dostosowywano prawo krajowe do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) do swojego porządku prawnego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty prowadzące szkolenia osób	1	Inspekcja Weterynaryjna	Podmioty prowadzące szkolenia oraz osoby biorące udział w takim szkoleniu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Z uwagi na zakres regulacji przedmiotowy projekt nie będzie podlegał konsultacjom publicznym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.		
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie może mieć pozytywny wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.		
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.		
Niemierzalne				
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń				
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu				
nie dotyczy				
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
Komentarz:				
9. Wpływ na rynek pracy				
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.				
10. Wpływ na pozostałe obszary				
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja X zdrowie		
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja pozytywnie wpłynie na obszar zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt poprzez określenie zakresu szkolenia z objawów klinicznych, epidemiologii oraz			

	interpretacji wyników badań laboratoryjnych, odnoszących się do niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie dotyczy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie ryczałtu za wykonanie odstrzału sanitarnego dzików

Na podstawie art. 31 ust. 8 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość ryczałtu za każdą sztukę odstrzelonego dzika;
- 2) podział ryczałtu pomiędzy podmioty dokonujące odstrzału.

§ 2. Wysokość ryczałtu wynosi:

- 1) za odstrzelone samice przelatki i dorosłe samice dzika – 650 zł;
- 2) za odstrzelone pozostałe dziki niewymienione w pkt 1 – 300 zł.

§ 3. Ryczałt przysługuje:

- 1) myśliwemu wykonującemu odstrzał sanitarny dzików – w wysokości 80 % ryczałtu;
- 2) dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na obszarze którego dokonano odstrzału sanitarnego dzików, albo Polskiemu Związkowi Łowieckiemu, jeżeli odstrzał dokonano na terenach niewchodzących w skład obwodów łowieckich - w wysokości 20 % ryczałtu.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem.....²⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 listopada 2018 r. w sprawie wysokości ryczałtu za wykonywanie odstrzału sanitarnego dzików (Dz. U. poz. 2194), które traci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 31 ust. 8 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (.....).

Zgodnie z art. 31 ust. 8 ustawy z o zdrowiu zwierząt minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość ryczałtu, mając na względzie koszty wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca przeprowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii, a także koszty przechowywania tusz zwierząt dzikich albo unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części;
- 2) podział ryczałtu między podmioty, o których mowa w ust. 5, mając na względzie udział tych podmiotów w kosztach wykonania odstrzału sanitarnego zwierząt dzikich, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii, a także przechowywania tusz zwierząt dzikich albo unieszkodliwienia zwłok zwierząt dzikich lub ich części.

Afrykański pomór świń (African swine fever – ASF) to groźna, wysoce zakaźna i zaraźliwa choroba wirusowa świń domowych wszystkich ras oraz dzików. Ludzie nie są wrażliwi na zakażenie wirusem ASF, w związku z czym choroba ta nie stwarza zagrożenia dla ich zdrowia i życia. Jednakże, wystąpienie ASF skutkuje przede wszystkim narażeniem danego kraju na ogromne straty finansowe, związane w pierwszej kolejności z całkowitym zablokowaniem możliwości eksportu świń lub wieprzowiny do krajów trzecich, jak również z brakiem możliwości handlu zwierzętami oraz produktami pochodzenia zwierzęcego wewnątrz Unii Europejskiej.

Ponadto, wystąpienie ASF powoduje konieczność wypłaty odszkodowań za zwierzęta zabite z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej oraz poniesienia innych kosztów związanych ze zwalczaniem tej choroby. Zasadniczo strategia walki z ASF polega na jak najszybszej likwidacji ognisk choroby oraz ograniczania szerzenia się choroby na nowe obszary. Obejmuje ona m. in. zabicie zwierząt w ognisku choroby i utylizację ich zwłok, kontrolę przemieszczania się zwierząt, ludzi i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz zintensyfikowanie pozyskiwania dzików w celu ograniczenia ich populacji w pierwszej kolejności w ramach planowej gospodarki łowieckiej oraz w sytuacji wystąpienia ASF u dzików na danym terenie w ramach odstrzałów sanitarnych. Należy podkreślić, że zakażony osobnik dzika, zanim padnie, jest w stanie pokonać nieznaczące odległości, w takich

przypadkach pozyskanie dzików może być dodatkowo zwiększone drogą odstrzału sanitarnego zleconego przez powiatowego lekarza weterynarii lub właściwego wojewodę.

Odstrzał sanitarny jest środkiem zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, który został określony w art. 28 ust. 4 pkt 12 ww. ustawy. Dlatego też wypełniając ww. upoważnienie ustawowe dotyczące określenia wysokości ryczału, mając na względzie koszty wykonania odstrzału sanitarnego, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, koszty transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii, a także koszty przechowywania tusz zwierząt albo utylizacji zwierząt lub ich części określono, że za dziki odstrzelone w ramach odstrzału sanitarnego wypłacane będą kwoty za samice przelatki i dorosłe samice dzika w wysokości 650 zł oraz za pozostałe dziki w wysokości 300 zł.

Zgodnie z informacją przekazaną przez Głównego Lekarza Weterynarii kalkulacja kwoty ryczału w maksymalnej wysokości 650 zł wraz z poszczególnymi jej składowymi przedstawia się następująco:

- uśredniony koszt wykonania odstrzału sanitarnego dzika i stosowania zasad bioasekuracji przez myśliwego – 112 zł,
- uśredniony koszt dojazdu do miejsca prowadzenia odstrzału – 50 zł,
- uśredniony koszt transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii – 78 zł,
- uśredniony koszt przechowywania tuszy – 37 zł,
- uśredniony koszt utylizacji patrochów – 23 zł,
- uśredniony koszt czynności związanych z koniecznością oceny wieku samicy i kontrolą rzetelności dokumentowania przez myśliwych wykonania odstrzału – 70 zł,

kwota dodatku dla myśliwego wykonującego selektywny odstrzał przelatek lub dorosłych loch dzika wynikająca z konieczności dłuższego pobytu w łowisku w celu jego wykonania – 280 zł.

Wypełniając upoważnienie ustawowe dotyczące określenia zasad podziału ryczału, uwzględniając udział podmiotów uprawnionych do otrzymania ryczału w kosztach wykonania odstrzału sanitarnego dzików, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii, a także przechowywania tusz dzików albo unieszkodliwienia zwłok dzików lub ich części określono, że 80 % ryczału przysługuje myśliwemu, który dokonał odstrzału sanitarnego dzików, a 20 % ryczału przysługuje dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na obszarze którego dokonano

odstrzału sanitarnego dzików, albo Polskiemu Związkowi Łowieckiemu jeżeli odstrzału dokonano na terenach niewchodzących w skład obwodów łowieckich. Zaproponowany podział wynika z faktu, iż najwyższe koszty wykonania odstrzału sanitarnego dzików ponosi myśliwy.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie będzie podlegało procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Rozporządzenia nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie ryczału za wykonanie odstrzału sanitarnego dzików Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jacek Czerniak Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Hubert Hamulecki, tel. 22 623 18 73 hubert.hamulecki@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 21.03.2025 Źródło: Art. 31 ust. 8 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U.....) Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Afrykański pomór świń (African swine fever – ASF) to groźna, wysoce zakaźna i zaraźliwa choroba wirusowa świń domowych wszystkich ras oraz dzików. Wystąpienie ASF skutkuje narażeniem danego kraju na ogromne straty finansowe, związane w pierwszej kolejności z całkowitym zablokowaniem możliwości eksportu świń lub wieprzowiny do krajów trzecich, jak również z brakiem możliwości handlu zwierzętami oraz produktami pochodzenia zwierzęcego wewnątrz Unii Europejskiej. Ponadto, wystąpienie ASF powoduje konieczność wypłaty odszkodowań za zwierzęta zabite z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej oraz poniesienia kosztów związanych ze zwalczaniem tej choroby. Strategia walki z ASF polega na likwidacji ognisk choroby i obejmuje m. in. zabicie zwierząt w ognisku, utylizację ich zwłok, kontrolę przemieszczania się zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego i ludzi oraz utrzymania populacji dzików na odpowiednio niskim poziomie. W przypadku wystąpienia choroby u dzików na danym obszarze możliwe jest zastosowanie uzupełniająco do planowych odstrzałów wykonywanych w ramach gospodarki łowieckiej środka nakazywanego w drodze aktu prawa miejscowego przez powiatowego lekarza weterynarii lub wojewoda, jakim jest odstrzał sanitarny. Konieczne jest więc ustalenie wysokości i zasad wypłaty ryczału za wykonanie odstrzału sanitarnego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Odstrzał sanitarny jest środkiem zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, który został określony w 28 ust. 4 pkt 12 ww. ustawy. Zakłada się, że proponowana kwota ryczału i zasady jego podziału przyczynią się do bardziej efektywnego wykonania odstrzału sanitarnego dzików.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Polski Związek Łowiecki	1	Ustawa z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie	Polski Związek Łowiecki jest uprawniony do otrzymania ryczału za wykonywanie odstrzałów sanitarnych dzików na terenach niewchodzących w skład obwodów łowieckich.
Członkowie Polskiego Związku Łowieckiego - myśliwi	132852	Dane PZŁ	Członkowie PZŁ - myśliwi są uprawnieni do otrzymania ryczału.

Członkowie Polskiego Związku Łowieckiego - koła łowieckie (dzierżawcy obwodów łowieckich)	2800	Dane PZŁ	Członkowie PZŁ - koła łowieckie są uprawnione do otrzymania ryczału.
organy Inspekcji Weterynaryjnej, zarówno bezpośrednio zaangażowane w realizację programu – powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, jak również organ nadzorujący realizację programu – Główny Lekarz Weterynarii	Główny Lekarz Weterynarii, 16 wojewódzkich lekarzy weterynarii, 305 powiatowych lekarzy weterynarii	Dane własne Inspekcji Weterynaryjnej	Odpowiedzialność za realizację projektu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia poddany zostanie konsultacjom z organizacjami społecznymi i zawodowymi. Projekt otrzyma: Polski Związek Łowiecki, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych, Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, NSZZ RI „Solidarność”, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność '80, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP, Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacja LEWIATAN, Związek Polskie Mięso, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Krajowa Rada Spółdzielcza, Business Centre Club, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna, Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Krajowy Związek Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej, Stowarzyszenie Producentów Trzody Chlewnej „Podlasie”, Związek Rzemiosła Polskiego, Rada Dialogu Społecznego w Rolnictwie. Projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	11	22	33	44	55	66	77	88	99	110	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0											
budżet państwa		0											
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem		0											
budżet państwa		0											
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem		0											
budżet państwa		0											
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania		Finansowanie wypłacanych kwot ryczału będzie realizowane ze środków budżetowych w											

	corocznie określanych ustawach budżetowych. Należy podkreślić, że skutki dla budżetu państwa będą wynikały dopiero z postanowień innych rozporządzeń i zastosowania stawek ryczału określonych w tym projekcie. Np. zgodnie z art. 28 ust. 4 pkt 12 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U.....) w przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania powiatowy lekarz weterynarii, w drodze rozporządzenia - aktu prawa miejscowego może nakazać odstrzał sanitarny zwierząt na określonym obszarze, w tym nakazać dzierżawcom lub zarządom obwodów łowieckich odstrzał sanitarny zwierząt wolno żyjących (dzikich). W związku z czym skutki finansowe będą mogły być wskazane dopiero w takim rozporządzeniu.							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Odstrzał sanitarny jest środkiem zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, który został określony w art. 28 ust. 4 pkt 12 ww. ustawy. Dlatego też wypełniając ww. upoważnienie ustawowe dotyczące określenia wysokości ryczału, mając na względzie koszty wykonania odstrzału sanitarnego, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, koszty transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii, a także koszty przechowywania tusz zwierząt albo utylizacji zwierząt lub ich części określono, że za dziki odstrzelone w ramach odstrzału sanitarnego wypłacane będą kwoty za samice przelatki i dorosłe samice dzika w wysokości 650 zł oraz za pozostałe dziki w wysokości 300 zł. Zgodnie z informacją przekazaną przez Głównego Lekarza Weterynarii kalkulacja kwoty ryczału w maksymalnej wysokości 650 zł wraz z poszczególnymi jej składowymi przedstawia się następująco: - uśredniony koszt wykonania odstrzału sanitarnego dzika i stosowania zasad bioasekuracji przez myśliwego – 112 zł, - uśredniony koszt dojazdu do miejsca prowadzenia odstrzału – 50 zł, - uśredniony koszt transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii – 78 zł, - uśredniony koszt przechowywania tuszy – 37 zł, - uśredniony koszt utylizacji patrochów – 23 zł, - uśredniony koszt czynności związanych z koniecznością oceny wieku samicy i kontrolą rzetelności dokumentowania przez myśliwych wykonania odstrzału – 70 zł, kwota dodatku dla myśliwego wykonującego selektywny odstrzał przelatek lub dorosłych loch dzika wynikająca z konieczności dłuższego pobytu w łowisku w celu jego wykonania – 280 zł. Wypełniając upoważnienie ustawowe dotyczące określenia zasad podziału ryczału, uwzględniając udział podmiotów uprawnionych do otrzymania ryczału w kosztach wykonania odstrzału sanitarnego dzików, dojazdu do miejsca prowadzenia tego odstrzału, transportu tuszy do miejsca wskazanego przez powiatowego lekarza weterynarii, a także przechowywania tusz dzików albo unieszkodliwienia zwłok dzików lub ich części określono, że 80 % ryczału przysługuje myśliwemu, który dokonał odstrzału sanitarnego dzików, a 20 % ryczału przysługuje dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na obszarze którego dokonano odstrzału sanitarnego dzików, albo Polskiemu Związkowi Łowieckiemu jeżeli odstrzału dokonano na terenach niewchodzących w skład obwodów łowieckich.							
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym	duże przedsiębiorstwa							

(w mln zł, ceny stałe z r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projekt rozporządzenia nie będzie miał negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy			
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe			☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:			☐ informatyzacja X zdrowie		

Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary, w tym zdrowie ludzi. Ludzie nie są wrażliwi na zakażenie wirusem ASF, w związku z czym choroba ta nie stwarza zagrożenia dla ich zdrowia i życia.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia....o zdrowiu zwierząt.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie dotyczy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak	

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie sposobu współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Ochrony Środowiska, dyrektorów parków narodowych, Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych, Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego oraz jednostek samorządu terytorialnego przy zwalczaniu chorób, w tym chorób odzwierzęcych

Na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy zwalczaniu chorób, w tym chorób odzwierzęcych, współpracę realizują:

- 1) na obszarze powiatu:
 - a) powiatowy lekarz weterynarii,
 - b) państwowy powiatowy inspektor sanitarny,
 - c) wojewódzki inspektor farmaceutyczny,
 - d) wojewódzki inspektor transportu drogowego,
 - e) wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
 - f) właściwy miejscowo starosta,
 - g) właściwy miejscowo wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
 - h) nadleśnictwa,
 - i) zarząd okręgowy Polskiego Związku Łowieckiego,
 - j) dyrektor parku narodowego;
- 2) na obszarze województwa:
 - a) wojewódzki lekarz weterynarii,

- b) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny,
 - c) wojewódzki inspektor farmaceutyczny,
 - d) wojewódzki inspektor transportu drogowego,
 - e) wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
 - f) wojewódzki inspektor ochrony środowiska,
 - g) regionalny dyrektor ochrony środowiska,
 - h) regionalny dyrektor lasów państwowych,
 - i) dyrektor parku narodowego;
- 3) na obszarze kraju:
- a) Główny Lekarz Weterynarii,
 - b) Główny Inspektor Sanitarny,
 - c) Główny Inspektor Farmaceutyczny,
 - d) Główny Inspektor Transportu Drogowego,
 - e) Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
 - f) Główny Inspektor Ochrony Środowiska,
 - g) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska,
 - h) Dyrektor Generalny Lasów Państwowych,
 - i) Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego;
- 4) na terenie przejścia granicznego:
- a) graniczny lekarz weterynarii,
 - b) państwowy graniczny inspektor sanitarny.

§ 2. 1. Organy, o których mowa w 1, realizują współpracę co najmniej przez:

- 1) wzajemne informowanie o podejrzeniu wystąpienia lub wystąpieniu choroby zwierząt;
- 2) wzajemne wykorzystanie - na podstawie przyjętych ustaleń - posiadanych sił i środków, które mogą zostać przeznaczone do likwidacji lub zwalczania chorób zwierząt;
- 3) niezwłoczne udostępnianie i wymianę informacji oraz dokumentów, w tym wyników badań laboratoryjnych, na wniosek zainteresowanego organu;
- 4) koordynowanie rozpowszechniania informacji o wystąpieniu choroby zwierząt w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie;
- 5) organizowanie i przeprowadzanie wspólnych szkoleń i ćwiczeń pracowników organów, o których mowa w 1, obejmujących zagadnienia związane z wprowadzaniem środków likwidacji lub zwalczania chorób zwierząt;

- 6) opracowywanie i aktualizowanie procedur postępowania poszczególnych organów na wypadek podejrzenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zwierząt.

2. Oprócz działań, o których mowa w ust. 1, współpraca w zakresie zwalczania chorób, w tym chorób odzwierzęcych, jest realizowana między:

- 1) organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej i organami Inspekcji Weterynaryjnej przez:
 - a) prowadzenie akcji informacyjnej w zakresie bezpieczeństwa zdrowotnego ludności,
 - b) wspieranie działań:
 - w zakresie kontroli obrotu detalicznego produktami pochodzenia zwierzęcego w obszarze objętym ograniczeniami,
 - zmierzających do wycofania z obrotu produktów pochodzenia zwierzęcego, które mogą spowodować szerzenie się choroby zwierząt,
 - c) udzielanie, w razie potrzeby, pomocy przy przeprowadzaniu odkażania związanego z wprowadzaniem środków likwidacji lub zwalczania chorób zwierząt;
- 2) organami Inspekcji Transportu Drogowego i organami Inspekcji Weterynaryjnej przez:
 - a) przeprowadzanie kontroli pojazdów w celu sprawdzenia, czy przewóz ładunków odbywa się zgodnie z nakazami i zakazami wydanymi w związku z wprowadzaniem środków likwidacji lub zwalczania chorób zwierząt,
 - b) sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem ograniczeń w ruchu ludzi i pojazdów zgodnie z nakazami i zakazami wydanymi na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt;
- 3) jednostkami samorządu terytorialnego i organami Inspekcji Weterynaryjnej przez:
 - a) współdziałanie przy oznakowaniu obszaru zapowietrzonego i zagrożonego, w tym oznakowaniu dróg lądowych i wodnych,
 - b) przeprowadzanie akcji informacyjnej w obszarze objętym ograniczeniami oraz na terenach graniczących z tymi obszarami, w celu zmniejszenia ryzyka rozprzestrzeniania się chorób zwierząt,
 - c) zapewnienie, w przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zwierząt, pomieszczeń wyposażonych w środki łączności, sprzęt komputerowy, mapy i inne środki techniczne oraz obsługi merytorycznej i technicznej, w tym korzystania z infrastruktury i zaplecza logistycznego gminnych i powiatowych zespołów zarządzania kryzysowego.

3. Organy, o których mowa w § 1, w ramach współpracy przy zwalczania chorób, w tym chorób odzwierzęcych, mogą zawierać między sobą umowy lub porozumienia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 listopada 2021 r. w sprawie współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz jednostek samorządu terytorialnego przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych (Dz. U. poz. 2250), które traci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został przygotowany na podstawie delegacji określonej w art. 43 ust. 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa sposób współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Ochrony Środowiska, dyrektorów parków narodowych, Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych, Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego oraz jednostek samorządu terytorialnego przy zwalczania chorób, w tym chorób odzwierzęcych.

Projekt rozporządzenie opracowano, ponieważ z dniem wchodzi w życie ustawa z dnia o zdrowiu zwierząt, która w art. 43 ust. 2 zawiera nowe upoważnienie ustawowe dla Rady Ministrów dotyczące współpracy organów państwa przy zwalczania chorób. Określenie sposobu współpracy organów zaangażowanych w zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt usprawni działania podejmowane przez wyżej wymienione inspekcje w przypadku zwalczania chorób zwierząt. W projekcie rozporządzenia w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia uaktualniono i ujednolicono słownictwo, tak aby było ono spójne z przepisami ww. ustawy. Na wniosek Głównego lekarza Weterynarii poszerzono również listę instytucji współpracujących z organami Inspekcji Weterynaryjnej przy wprowadzaniu środków zwalczania chorób zwierząt. Dodano następujące instytucje: Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego. Uwzględnienie ww. organizacji w działaniach związanych z zapobieganiem i zwalczaniem chorób zakaźnych u zwierząt pozwoli na bardziej wszechstronne podejście i skuteczniejsze działania w zakresie przedmiotowej współpracy oraz stanowić będzie wstęp do realizacji polityki: „Jedno zdrowie”, które stanowi podstawę rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1).

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia w powyższym terminie nie będzie stanowiło naruszenia zasad demokratycznego państwa prawnego.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie sposobu współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Ochrony Środowiska, Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, Państwowych Gospodarstw Leśnych Lasów Państwowych, Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego oraz jednostek samorządu terytorialnego wprowadzaniu środków likwidacji przy zwalczania chorób, w tym chorób odzwierzęcych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Jacek Czerniak – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Joanna Hołda, starszy specjalista, tel. 22-623-20-67, adres e-mail: joanna.holda@minrol.gov.pl.	Data sporządzenia 11.02.2025 Źródło: art. 43 ust. 2 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Wejście w życie przepisów ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt powoduje, że obecnie obowiązujące przepisy krajowe są niekompatybilne z przepisami przedmiotowej ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Obowiązujące do tej pory rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 listopada 2021 r. w sprawie współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz jednostek samorządu terytorialnego przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. poz. 2250) po wejściu w życie przepisów ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz.) będzie niespójne z delegacją zawartą w art. 43 ust. 2 przedmiotowej ustawy. Głównym celem projektu ustawy o zdrowiu zwierząt było wprowadzenie do polskiego porządku prawnego rozwiązań służących stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.).

W związku z tym, że w ustawie z dnia o zdrowiu zwierząt określono delegację dla Rady Ministrów do wydania aktu prawnego w sprawie sposobu współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Ochrony Środowiska, Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, Państwowych Gospodarstw Leśnych Lasów Państwowych, Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego oraz jednostek samorządu terytorialnego przy zwalczania chorób, należy wydać stosowne rozporządzenie. W projekcie rozporządzenia uaktualniono i ujednolicono słownictwo, rozporządzenia, tak aby było ono spójne z przepisami ww. ustawy. Celem usprawnienia działań podejmowanych przy zwalczaniu chorób dodano następujące instytucje współpracujące z organami Inspekcji Weterynaryjnej: Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			
Nie dotyczy.			
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna	Wojewódzkie inspektoraty weterynarii – 16, powiatowe inspektoraty weterynarii – 305, graniczne inspektoraty weterynarii – 8	Główny Inspektorat Weterynarii	Zgodnie z zadaniami określonymi w przepisach dla przedmiotowych inspekcji oraz dla jednostek samorządu terytorialnego. Bez zmian.
Państwowa Inspekcja Sanitarna	Stacje wojewódzkie – 16, stacje powiatowe – 317, graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne – 10	Główny Inspektorat Sanitarny	Zgodnie z zadaniami określonymi w przepisach dla przedmiotowych inspekcji oraz dla jednostek samorządu terytorialnego. Bez zmian.
Państwowa Inspekcja Farmaceutyczna	Wojewódzkie inspektoraty farmaceutyczne -16	Państwowa Inspekcja Farmaceutyczna	Zgodnie z zadaniami określonymi w przepisach dla przedmiotowych inspekcji oraz dla jednostek samorządu terytorialnego. Bez zmian.
Inspekcja Transportu Drogowego	Wojewódzkie delegatury – 16 terenowe – 10	Inspekcja Transportu Drogowego	Zgodnie z zadaniami określonymi w przepisach dla przedmiotowych inspekcji oraz dla jednostek samorządu terytorialnego. Bez zmian.
Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	Wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych – 16	Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	Zgodnie z zadaniami określonymi w przepisach dla przedmiotowych inspekcji oraz dla jednostek samorządu terytorialnego. Bez zmian.
Główny Inspektorat Ochrony Środowiska,	wojewódzki inspektor ochrony środowiska – 16		Zgodnie z zadaniami określonymi w przepisach dla

			przedmiotowych inspekcji oraz dla jednostek samorządu terytorialnego. Bez zmian.
Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska,	regionalny dyrektor ochrony środowiska		Zgodnie z zadaniami określonymi w przepisach dla przedmiotowych inspekcji oraz dla jednostek samorządu terytorialnego. Bez zmian.
Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Polski Związek Łowieckiego	regionalny dyrektor lasów państwowych		Zgodnie z zadaniami określonymi w przepisach dla przedmiotowych inspekcji oraz dla jednostek samorządu terytorialnego. Bez zmian.
Dyrektorzy parków narodowych	Parki narodowe w Polsce - 23	https://www.gov.pl/web/klimat/jednostki-podlegle-i-nadzorowane	Oddziaływanie w zakresie poszukiwania, zbierania usuwania lub unieszkodliwiania podłych dzikich zwierząt w ramach zwalczania chorób zwierząt nie ulegnie zmianie w porównaniu do obecnie obowiązujących krajowych przepisów prawnych.
Samorząd terytorialny	16 województw 314 powiatów 2477 gmin	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Zgodnie z zadaniami określonymi w przepisach dla przedmiotowych inspekcji oraz dla jednostek samorządu terytorialnego. Bez zmian.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie

zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													0
budżet państwa													0
JST													0
pozostałe jednostki (oddzielnie)													0
Wydatki ogółem													0
budżet państwa													0
JST													0
pozostałe jednostki (oddzielnie)													0
Saldo ogółem													0
budżet państwa													0
JST													0
pozostałe jednostki (oddzielnie)													0
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

ceny stałe z r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na duże przedsiębiorstwa.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa, a także na osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.						
	Osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Brak wpływu.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie będzie miało korzystny wpływ na ochronę zdrowia publicznego obywateli Rzeczypospolitej Polskiej.						
8.Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Bez wpływu.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☒ zdrowie		

☐ sądy administracyjne, powszechne i wojskowe		
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie będzie miało korzystny wpływ na ochronę zdrowia publicznego obywateli Rzeczypospolitej Polskiej.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów rozporządzenia nastąpi z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt oraz projektowanego rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się oceny efektów, gdyż projektowane rozporządzenie nie zmienia dotychczasowych zasad współpracy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie warunków i sposobu przeprowadzania ochronnych szczepień dzikich lisów
przeciwko wściekliznie**

Na podstawie art. 44 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i sposób przeprowadzania ochronnych szczepień dzikich lisów przeciwko wściekliznie, zwanych dalej „szczepieniami ochronnymi”, w tym obszary, na których przeprowadza się te szczepienia, rodzaj szczepionki i sposób jej podania.

§ 2. 1. Szczepienia ochronne na obszarach lasów oraz we wszystkich miejscach bytowania lisów dzikich przeprowadza się dwa razy do roku.

2. Szczepienia ochronne, o których mowa w ust. 1, można przeprowadzić raz w roku, jeżeli na terenie województwa nie stwierdzono wścieklizny w okresie dwóch kolejnych lat.

3. Szczepień ochronnych, o których mowa w ust. 1, nie przeprowadza się, jeżeli na terenie województwa nie stwierdzono wścieklizny w okresie co najmniej trzech kolejnych lat.

§ 3. 1. W przypadku stwierdzenia wścieklizny na terenie województwa, w którym nie stwierdzono wścieklizny w okresie co najmniej trzech kolejnych lat, wojewódzki lekarz weterynarii wyznacza obszar o promieniu co najmniej 50 km od ogniska wścieklizny, którego granice określa z uwzględnieniem czynników geograficznych, administracyjnych, ekologicznych i epizootiologicznych, mających wpływ na szerzenie się choroby, zwany dalej „strefą ochronną”.

2. Szczepienia ochronne w strefie ochronnej przeprowadza się dwa razy do roku przez okres trzech kolejnych lat od dnia stwierdzenia wścieklizny w tej strefie.

3. Szczepienia ochronne, o których mowa w ust. 2, można przeprowadzić raz w roku, jeżeli w strefie ochronnej nie stwierdzono wścieklizny w okresie dwóch kolejnych lat.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

4. Wojewódzki lekarz weterynarii na terenie województwa, na którym jest już wyznaczona strefa ochronna, może wyznaczyć kolejną strefę ochronną.

5. Wojewódzki lekarz weterynarii po przeprowadzeniu analizy ryzyka oraz po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii i krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla badań prowadzonych w kierunku wścieklizny w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12) może przeprowadzić szczepienia ochronne w sposób określony w § 2 na terenie całego województwa, na którym wyznaczono strefę ochronną.

§ 4. 1. W przypadku istnienia ryzyka przeniesienia wścieklizny z innej części województwa lub z innego województwa, lub z obszaru położonego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej wojewódzki lekarz weterynarii może wyznaczyć na terenie województwa obszar o szerokości co najmniej 50 km, na którym przeprowadza się szczepienia ochronne.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii wyznaczając obszar, o którym mowa w ust. 1, określa jego granice z uwzględnieniem czynników geograficznych, administracyjnych, ekologicznych i epizootologicznych, mających wpływ na szerzenie się choroby.

§ 5. Jeżeli na obszarach, na których przeprowadzono szczepienia ochronne, wystąpiła katastrofa naturalna w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 112) mogąca ujemnie wpłynąć na podjęcie szczepionki przez lisy lub stwierdzono pogorszenie sytuacji epizootycznej w odniesieniu do wścieklizny, dopuszcza się przeprowadzenie dodatkowych szczepień ochronnych.

§ 6. Na konieczność przeprowadzania lub częstotliwość szczepień ochronnych lisów dzikich nie ma wpływu występowanie wścieklizny u nietoperzy.

§ 7. 1. Szczepienia ochronne przeprowadza się przy użyciu doustnej szczepionki.

2. Szczepionka jest rozrzucona z samolotu lub śmigłowca lub wykładana ręcznie.

3. Liczba dawek szczepionki nie może być mniejsza niż 20 dawek na 1 km² powierzchni, na której przeprowadza się szczepienie ochronne.

4. Liczba dawek szczepionki może być zwiększona na obszarach, na których nastąpiło pogorszenie sytuacji epizootycznej w odniesieniu do wścieklizny lub na których nastąpiło zwiększenie populacji lisów, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) charakteru obszaru, na którym nastąpiło pogorszenie sytuacji epizootycznej;
- 2) populacji lisa na tym obszarze;

- 3) populacji zwierząt dzikich, które mogą podejmować szczepionkę;
- 4) stopnia zalesienia i ukształtowania terenu;
- 5) linii przelotu samolotu lub śmigłowca;
- 6) sytuacji epizootycznej w odniesieniu do wścieklizny na obszarze, na którym nastąpiło pogorszenie sytuacji epizootycznej.

§ 8. Częstotliwość oraz okres przeprowadzania szczepień ochronnych, o których mowa w § 2 ust. 2, § 3 ust. 3, § 4 ust. 1 i § 5, lub zwiększenie liczby dawek szczepionki wojewódzki lekarz weterynarii określa po przeprowadzeniu analizy ryzyka oraz po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii i krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla badań prowadzonych w kierunku wścieklizny w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

§ 9. W przypadku przeprowadzania szczepień ochronnych na obszarze parku narodowego termin szczepienia i sposób podania szczepionki wojewódzki lekarz weterynarii uzgadnia z dyrektorem parku narodowego.

§ 10. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii, co najmniej na 10 dni przed przewidywanym terminem przeprowadzenia szczepień ochronnych, powiadamia pisemnie o sposobie przeprowadzenia tych szczepień:

- 1) właściwych ze względu na obszar przeprowadzania szczepień:
 - a) starostów, wójtów, burmistrzów, prezydentów miast,
 - b) powiatowych lekarzy weterynarii,
 - c) państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych;
- 2) właściwe ze względu na obszar przeprowadzania szczepień:
 - a) nadleśnictwa,
 - b) zarządy okręgowe Polskiego Związku Łowieckiego;
- 3) Szefa Służby Weterynaryjnej - Inspektora Weterynaryjnego Wojska Polskiego;
- 4) wojewódzkich lekarzy weterynarii z województw graniczących z województwem, na którym będą przeprowadzone szczepienia, którzy powiadamiają starostów powiatów graniczących z obszarem, na którym będą przeprowadzane szczepienia;
- 5) Głównego Lekarza Weterynarii.

2. Główny Lekarz Weterynarii powiadamia pisemnie właściwe centralne władze weterynaryjne państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich graniczących

z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o terminie i sposobie podania szczepionki w województwach graniczących z terytorium tych państw.

§ 11. W miejscowościach położonych na obszarze, na którym będą przeprowadzane szczepienia ochronne, oraz w miejscowościach graniczących z tym obszarem wojewódzki lekarz weterynarii może ogłosić termin i sposób przeprowadzenia tych szczepień w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ²⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przeprowadzania ochronnych szczepień lisów wolno żyjących przeciwko wściekliznie (Dz. U. poz. 1737), które traci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz.).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie warunków i sposobu przeprowadzania ochronnych szczepień dzikich lisów przeciwko zakażeniu wirusem wścieklizny stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 44 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U.....).

Projektowane rozporządzenie poprzedziło rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przeprowadzania ochronnych szczepień lisów wolno żyjących przeciwko wściekliznie (Dz. U. poz. 1737), które utraciło moc z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.

Konieczność dostosowania prawa krajowego do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1) spowoduje uchylenie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1057) w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem.

Projektowane rozporządzenie nie zmienia zasad przeprowadzenia szczepień lisów przeciwko zakażeniu wirusem wścieklizny, dostosowuje tylko dotychczasową nomenklaturę do nazewnictwa używanego w ustawie o zdrowiu zwierząt oraz aktualizuje przywoływane akty prawne.

Mając na względzie konieczność zapewnienia ciągłości realizacji działań objętych dotychczasowym rozporządzeniem, konieczne jest wejście w życie przepisów tego projektu rozporządzenia z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie uszczegóławia jedynie sposób przeprowadzania szczepień dzikich lisów na terenie kraju. Szczepienia te przeprowadzane są zgodnie z obowiązującym programem zwalczania wścieklizny, którego realizacja wynika bezpośrednio z przepisów Unii Europejskiej.

W związku z tym projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wprowadzenie przepisów nie będzie miało wpływu na działalność mikro-przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie warunków i sposobu przeprowadzania ochronnych szczepień dzikich lisów przeciwko wściekliznie Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak Sekretarz Stanu w MRiRW Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Beata Karczewska starszy specjalista w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii MRiRW beata.karczewska@minrol.gov.pl tel. (22) 623-11-53	Data sporządzenia 8.07.2024 r. Źródło: art. 44 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Od 21 kwietnia 2021 r. zasady zwalczania chorób zakaźnych zwierząt są regulowane przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1) Powyższe rozporządzenie jest bezpośrednio stosowane w polskim porządku prawnym, niemniej jednak wymaga wprowadzenia na poziomie krajowym odpowiednich regulacji, które m. in. określą kompetencje poszczególnych krajowych organów zaangażowanych w nadzór nad zdrowiem zwierząt oraz odpowiedzialnych za zwalczanie chorób zwierząt. Wymaga to dostosowania do nowych rozwiązań unijnych ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Powyższe cele wprowadza do polskiego porządku prawnego ustawa o zdrowiu zwierząt (UC 40). Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 44 ust. 10 pkt 1 ustawy o zdrowiu zwierząt.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie nie zmienia zasad przeprowadzenia szczepień lisów przeciwko wściekliznie, dostosowuje tylko dotychczasową nomenklaturę do nazewnictwa używanego w ustawie o zdrowiu zwierząt oraz aktualizuje przywoływane akty prawne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy Inspekcji Weterynaryjnej	Główny Lekarz Weterynarii, 16 wojewódzkich lekarzy weterynarii, 305 powiatowych lekarzy weterynarii	Główny Inspektorat Weterynarii	Główny Lekarz Weterynarii opracowuje strategię i nadzoruje realizację szczepień dzikich lisów przeciwko wściekliznie. Wojewódzcy lekarze

			weterynarii organizują i przeprowadzają szczepienia lisów. Powiatowy lekarz weterynarii podejmuje czynności mające na celu zwalczenie choroby, w przypadku jej wystąpienia. Najwięcej zadań do realizacji otrzymają powiatowi i wojewódzcy lekarze weterynarii. Ich działania będą wspierane przez urzędowych lekarzy weterynarii wyznaczonych do badań rozpoznawczych i pobierania próbek do badań laboratoryjnych.
Urzędowi Lekarze Weterynarii wyznaczeni do badań rozpoznawczych.	3250	Główny Inspektorat Weterynarii	Przeprowadzanie badań rozpoznawczych
Urzędowi Lekarze Weterynarii wyznaczeni do pobierania próbek do badań laboratoryjnych.	3316	Główny Inspektorat Weterynarii	Pobierania próbek do badań laboratoryjnych.
Zakłady Higieny Weterynaryjnej i krajowe laboratorium referencyjne dla wścieklizny	18 laboratoriów w ramach Zakładów Higieny Weterynaryjnej i 1 krajowe laboratorium referencyjne dla wścieklizny	Główny Inspektorat Weterynarii	Badania laboratoryjne w ramach programu wykonuje się w Zakładach Higieny Weterynaryjnej lub krajowym laboratorium referencyjnym dla wścieklizny

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projektowane rozporządzenie nie zmienia zasad przeprowadzenia szczepień lisów przeciwko wściekliźnie, w związku z tym nie wymaga konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Finansowanie szczepień lisów odbywa się ze środków budżetowych określonych w części 83 – Rezerwy celowe, poz. 12, Zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt (w tym finansowanie programów zwalczania), badania monitoringowe pozostałości chemicznych i biologicznych w tkankach zwierząt, produktach pochodzenia zwierzęcego i paszach, finansowanie zadań zleconych przez Komisję Europejską oraz dofinansowanie kosztów realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej, w tym na wypłatę wynagrodzeń dla lekarzy wyznaczonych na podstawie art. 16 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, a także ze środków budżetowych określonych w części 85 - budżety wojewodów, dział 010 - rolnictwo i łowiectwo, rozdział 01022 - zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt oraz badania monitoringowe pozostałości chemicznych i biologicznych w tkankach zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego.											
Dodatkové informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.										
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.										
Niemierzalne												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
x nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Regulacja nie wpływa na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja x zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie będzie miało korzystny wpływ na zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego populacji zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie wścieklizny. Ma ono również na celu ochronę zdrowia publicznego, ponieważ wścieklizna jest śmiertelną chorobą odzwierzęcą.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia....o zdrowiu zwierząt.		

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się oceny efektów, gdyż projektowane rozporządzenie nie zmienia dotychczasowych zasad szczepienia lisów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru zaświadczenia zaszczepienia psa przeciwko wściekliznie oraz wzoru i sposobu prowadzenia wykazu posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie

Na podstawie art. 44 ust. 10 pkt 2 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wykaz posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie, zwany dalej „wykazem”, prowadzi lekarz weterynarii dokonujący szczepienia zwany dalej „lekarzem weterynarii”.

§ 2. 1. Wykaz prowadzi się w czytelny sposób w formie papierowej - lub w formie elektronicznej.

2. Skreślenia i poprawki w wykazie potwierdza się podpisem dokonującego je lekarza weterynarii.

3. W przypadku prowadzenia wykazu wyłącznie w formie elektronicznej wydruki informacji zawartych w wykazie sporządza się na bieżąco i potwierdza pieczętą i podpisem lekarza weterynarii.

§ 3. Określa się wzór wykazu posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Określa się wzór zaświadczenia zaszczepienia psa przeciwko wściekliznie, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...²⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie wzoru i szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie oraz wzoru zaświadczenia o szczepieniu psa przeciwko wściekliźnie (Dz. U. poz. 1672), które traci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia.....o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz.).

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia(poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR

Nazwa i adres zakładu leczniczego dla zwierząt

Data rozpoczęcia wykazu

Data zakończenia wykazu

WYKAZ POSIADACZY PSÓW ZASZCZEPIONYCH PRZECIWKO WSCIEKLIŹNIE

Lp.	imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwa, siedziba i adres posiadacza psa	opis psa ¹⁾	numer transpondera albo numer tatuazu	data i godzina wszczepienia transpondera lub data i godzina odczytu transpondera albo tatuazu	data i godzina szczepienia psa	nazwa, numer serii, data ważności szczepionki
1	2	3	4	5	6	7

.....

(pieczętka i podpis lekarza weterynarii sporządzającego wykaz)

¹⁾ Opis psa: nazwa, rasa, płeć, wiek lub data urodzenia, maść, znaki szczególne

WZÓR

ZAŚWIADCZENIE ZASZCZEPIENIA PSA PRZECIWKO WSCIEKLIŻNIE

NR.....

(zgodny z liczbą porządkową w wykazie posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie)

Imię i nazwisko albo nazwa posiadacza

Adres posiadacza psa.....

Opis psa:.....

Nazwa.....

Rasa.....

Płeć.....

Wiek lub data urodzenia.....

Maść.....

Numer transpondera lub tatuażu¹⁾.....

Data i godzina odczytu transpondera²⁾.....

Data i godzina wszczepienia transpondera.....

Data szczepienia.....

Nazwa, numer serii i data ważności szczepionki

Termin następnego szczepienia.....

.....

.....

(miejscowość i data wystawienia zaświadczenia)

(pieczętka i podpis lekarza weterynarii)

¹⁾ jeśli pies już jest oznakowany

²⁾ jeśli pies już jest oznakowany

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wzoru zaświadczenia zaszczepienia psa przeciwko wściekliznie oraz wzoru i sposobu prowadzenia wykazu posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 44 ust. 10 pkt 2 ustawy z dnia r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U).

Projektowane rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie wzoru i szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie oraz wzoru zaświadczenia o szczepieniu psa przeciwko wściekliznie (Dz. U. poz. 1672).

Konieczność dostosowania prawa krajowego do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1) spowoduje uchylenie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem.

Celem projektowanego rozporządzenia jest ujednolicenie wzoru zaświadczenia o szczepieniu psa przeciwko wściekliznie oraz sposobu prowadzenia i wzoru wykazu posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie. Dotychczasowy „rejestr psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie” zastąpiony jest „wykazem posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie”. Informacje zawarte w ww. wykazie są zgodne z art. 45 ust. 7 ustawy o zdrowiu zwierząt, przetwarzanie tych informacji nie narusza zasad wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27.04.2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/45/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Mając na względzie konieczność zapewnienia ciągłości realizacji dotychczasowych działań objętych dotychczasowym rozporządzeniem, konieczne jest wejście w życie przepisów tego projektu rozporządzenia w dniu wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Wprowadzenie przepisów nie będzie miało wpływu na działalność mikro-przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wzoru zaświadczenia zaszczepienia psa przeciwko wściekliznie oraz wzoru i sposobu prowadzenia wykazu posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak Sekretarz Stanu w MRiRW Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Beata Karczewska starszy specjalista w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii beata.karczewska@minrol.gov.pl tel. (22) 623-11-53	Data sporządzenia 8.07.2024 Źródło: art. 44 ust. 10 pkt 2 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Od 21 kwietnia 2021 r. zasady zwalczania chorób zakaźnych zwierząt są regulowane przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1) Powyższe rozporządzenie jest bezpośrednio stosowane w polskim porządku prawnym, niemniej jednak wymaga wprowadzenia na poziomie krajowym odpowiednich regulacji, które m. in. określą kompetencje poszczególnych krajowych organów zaangażowanych w nadzór nad zdrowiem zwierząt oraz ujednolicią postępowanie zapobiegające rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych zwierząt. Wymaga to dostosowania do nowych rozwiązań unijnych ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Powyższe cele wprowadza do polskiego porządku prawnego ustawa o zdrowiu zwierząt (UC 40). Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 44 ust. 10 pkt 2 ustawy o zdrowiu zwierząt.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie ujednolici wzór zaświadczenia o szczepieniu psa przeciwko wściekliznie oraz sposób prowadzenia i wzór wykazu posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie. Dotychczasowy „rejestr psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie” zastąpi „wykaz posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliznie”. Informacje zawarte w ww. wykazie są zgodne z art. 45 ust. 7 ustawy o zdrowiu zwierząt, przetwarzanie tych informacji nie naruszy zasad wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27.04.2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/45/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016r. str. 1, z późn. zm.).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna	powiatowe inspektoraty weterynarii – 305,	Główny Inspektorat Weterynarii	Zbieranie informacji o zaszczepionych psach.
Lekarze weterynarii			Przekazywanie informacji o

wykonujący szczepienia psów			ilości zaszczepionych psów.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt będzie wysłany do opiniowania do Głównego Lekarza Weterynarii oraz do KILW, organizacji i związków zawodowych lek. wet.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele							

	oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
x nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Regulacja nie wpływa na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe			☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:			☐ informatyzacja x zdrowie		

Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie będzie miało korzystny wpływ na zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego populacji zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie wścieklizny. Ma ono również na celu ochronę zdrowia publicznego, ponieważ wścieklizna jest śmiertelną chorobą odzwierzęcą.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia....o zdrowiu zwierząt.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przewiduje się oceny efektów, gdyż projektowane rozporządzenie nie zmienia wcześniejszych obowiązków lekarzy weterynarii.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji
Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz
oraz sprzętu**

Na podstawie art. 48 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb i sposób szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego i pasz, zwanych dalej „produktami”, oraz sprzętu, w tym sposób dokumentowania przeprowadzonych czynności;
- 2) sposób wypłaty wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom;
- 3) wzór protokołu szacowania:
 - a) zwierząt,
 - b) produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz oraz sprzętu.

§ 2. 1. Szacowanie zwierząt powinno nastąpić przed zabiciem lub poddaniem ubojowi zwierzęcia z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej, a w przypadku zwierzęcia padłego w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez ten organ - niezwłocznie po jego padnięciu.

2. Wartość rynkową zwierzęcia podlegającego szacowaniu ustala się, uwzględniając:

- 1) w przypadku zwierząt rzeźnych - gatunek, masę, kondycję i wiek zwierzęcia;
- 2) w przypadku zwierząt wpisanych do ksiąg lub rejestrów hodowlanych - gatunek, masę, kondycję, wartość hodowlaną lub użytkową oraz wiek zwierzęcia;
- 3) w przypadku ryb - gatunek, ilość, masę oraz wartość hodowlaną lub użytkową;
- 4) dokumentację hodowlaną oraz dokumenty poświadczające cenę zakupu zwierzęcia, jeżeli dokumenty te były wystawione i możliwe jest ich uzyskanie dla celów szacowania;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

- 5) aktualną cenę rynkową zwierzęcia w dniu szacowania oraz informacje określone w przepisach w sprawie zbierania danych rynkowych.

§ 3. 1. Szacowanie produktów powinno nastąpić przed ich zniszczeniem z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Wartość rynkową produktów podlegających szacowaniu ustala się, uwzględniając ich:

- 1) ilość;
- 2) jakość;
- 3) rasę i typ użytkowy - w przypadku jaj wylęgowych pozyskanych od kur, kaczek, gęsi, indyków, perlic, przepiórek, kuropatw, bażantów lub strusi (*Struthio camelus*);
- 4) rasę i wartość hodowlaną z wyjątkiem ras rodzimych w przypadku materiału biologicznego innego niż jaja wylęgowe;
- 5) aktualną cenę rynkową w dniu szacowania oraz informacje określone w przepisach w sprawie zbierania danych rynkowych.

§ 4. 1. Szacowanie sprzętu powinno nastąpić przed jego zniszczeniem z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Wartość rynkową sprzętu podlegającego szacowaniu ustala się, uwzględniając jego:

- 1) stopień zużycia lub stopień amortyzacji;
- 2) jakość;
- 3) aktualną cenę rynkową w dniu szacowania albo aktualną cenę rynkową sprzętu o podobnych parametrach i jakości.

§ 5. 1. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie po wyznaczeniu rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), którzy mają miejsce zamieszkania na terenie objętym właściwością miejscową tego lekarza, powiadamia ich o miejscu i terminie przeprowadzenia szacowania.

2. Wyznaczając miejsce i termin przeprowadzenia szacowania, bierze się pod uwagę wymagania dotyczące szacowania określone w § 2 ust. 1, § 3 ust. 1 oraz § 4 ust. 1.

§ 6. 1. Wzór protokołu szacowania zwierząt jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór protokołu szacowania produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz oraz sprzętu jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. Wypłaty wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom dokonuje się w formie bezgotówkowej, na rachunek bankowy wskazany przez rzeczoznawcę, albo w formie gotówkowej - w kasie powiatowego inspektoratu weterynarii.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...²⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie rzeczoznawców wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii do przeprowadzenia szacowania (Dz. U. poz. 1161), które traci moc z dniem ... w związku z wejściem w życie ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz.).

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia(poz.)

Załącznik nr 1

W Z Ó R

PROTOKÓŁ SZACOWANIA ZWIERZĄT

Sporządzony na okoliczność szacowania wykonanego w dniu:..... 20.... r.,
w godzinach:....., w miejscowości:.....,
gmina:..... w związku z decyzją nr wydaną przez
powiatowego lekarza weterynarii w..... dotyczącą podjęcia środków
związanych ze zwalczaniem choroby zakaźnej zwierząt:.....

(nazwa choroby zakaźnej)

Osoby wykonujące szacowanie:

1.....

(imię i nazwisko, adres zamieszkania, zawód, nr dowodu osobistego rzeczoznawcy)

2.....

(imię i nazwisko, adres zamieszkania, zawód, nr dowodu osobistego rzeczoznawcy)

3.

(powiatowy lekarz weterynarii)

w zakładzie:.....

(imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwa, siedziba i adres posiadacza zwierząt)

Numer siedziby stada:.....

Wykaz szacowanych zwierząt

Lp.	Opis zwierzęcia: gatunek, wiek, kondycja, płeć, wartość hodowlana lub użytkowa, wartość jednostkowa wg dokumentów poświadczających cenę zakupu zwierzęcia	Nr kolczyka/tatuażu zwierzęcia/nr paszportu ¹⁾ – jeżeli dotyczy	Masa zwierzęcia	Kwota szacowania	Średnia wartość szacowania

1				1..... 2..... 3.....	
2				1..... 2..... 3.....	
3				1..... 2..... 3.....	
				Razem	

Łączna kwota odszkodowania wynosi: zł

(słownie:.....
.....
.....)

Opisane powyżej zwierzęta zostaną przekazane do:

.....

(podać nazwę rzeźni lub zakładu²⁾ lub określić inny sposób unieszkodliwienia)

Podpisy rzeczoznawców:

1

2.....

.....

(podpis posiadacza zwierząt)

(podpis i pieczęć powiatowego lekarza weterynarii)

1) Niepotrzebne skreślić.

2) Wykonującego działalność w zakresie zbierania, transportowania, przechowywania, operowania, przetwarzania oraz wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

WZÓR

**PROTOKÓŁ SZACOWANIA PRODUKTÓW POCHODZENIA
ZWIERZĘCEGO, MATERIAŁU BIOLOGICZNEGO, PASZ
ORAZ SPRZĘTU**

Sporządzony na okoliczność szacowania wykonanego w dniu: 20.... r.,
w godzinach:....., w miejscowości:.....,
gmina:..... w związku z decyzją nr wydaną przez powiatowego
lekarza weterynarii w dotyczącą podjęcia środków związanych
ze zwalczaniem choroby zakaźnej zwierząt:
(nazwa choroby zakaźnej)

Osoby wykonujące szacowanie:

1.....
(imię i nazwisko, adres zamieszkania, zawód, nr dowodu osobistego rzeczoznawcy)

2.....
(imię i nazwisko, adres zamieszkania, zawód, nr dowodu osobistego rzeczoznawcy)

3.
(powiatowy lekarz weterynarii)

w zakładzie:.....
(imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwa, siedziba i adres posiadacza zwierząt)

Numer siedziby stada:.....

**Wykaz szacowanych produktów pochodzenia zwierzęcego/materiału
biologicznego/pasz/sprzętu¹⁾, przeznaczonych do zniszczenia z nakazu organu Inspekcji
Weterynaryjnej**

Lp.	Opis produktu lub sprzętu, jakość, rodzaj, stopień zużycia, masa, nr identyfikacyjny, rasa i typ użytkowy (w przypadku jaj wylęgowych)	Ilość	Kwota szacowania	Średnia wartość szacowania
1			1.....	

			2..... 3.....	
2			1..... 2..... 3.....	
3			1..... 2..... 3.....	
Razem				

Łączna kwota odszkodowania wynosi: zł

(słownie:.....
.....
.....)

Opisane powyżej produkty pochodzenia zwierzęcego/materiał biologiczny/pasze/sprzęty¹⁾
zostaną przekazane do:

.....

(podać nazwę rzeźni lub zakładu ²⁾ lub określić inny sposób unieszkodliwienia)

Podpisy rzeczoznawców:

1

2.....

.....

(podpis posiadacza zwierząt)

(podpis i pieczęć powiatowego lekarza weterynarii)

1) Niepotrzebne skreślić.

2) Wykonującego działalność w zakresie zbierania, transportowania, przechowywania, operowania, przetwarzania oraz wykorzystywania
lub usuwania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

UZASADNIENIE

Celem rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 48 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...).

Z uwagi, na utratę mocy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie rzeczoznawców, wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii do przeprowadzenia szacowania (Dz. U. poz. 1161) z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ...o zdrowiu zwierząt, konieczne jest wprowadzenie projektowanego rozporządzenia, tak by wypełnić obowiązek wynikający z art. 48 ustawy z dnia....o zdrowiu zwierząt.

Delegacja art. 48 ustawy z o zdrowiu zwierząt upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia w drodze rozporządzenia, szczegółowego trybu i sposobu szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz oraz sprzętu, w tym sposób dokumentowania przeprowadzonych czynności, sposób wypłaty wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom, wzór protokołu szacowania zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz oraz sprzętu – mając na względzie zapewnienie rzetelnego szacowania oraz ujednolicenie sposobu sporządzania tego protokołu.

Projektowana regulacja oparta jest na założeniach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie rzeczoznawców, wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii do przeprowadzenia szacowania (Dz. U. poz. 1161).

W związku z rozszerzeniem katalogu za które przysługuje odszkodowanie z budżetu państwa o materiał biologiczny zgodnie z art. 47. ust. 2 ustawy z dnia...o zdrowiu zwierząt, w projektowanej regulacji w porównaniu do uchylanych przepisów określony został sposób szacowania materiału biologicznego.

Przepisy odnośnie sposobu powoływania i odwoływania rzeczoznawców, składania wniosków przez osoby ubiegające się o przeprowadzenie czynności szacowania, które były określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie rzeczoznawców, wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii do przeprowadzenia szacowania zostały zawarte w art. 46 ustawy z dnia... o zdrowiu zwierząt.

Rzeczoznawcy, którzy zostali powołani na podstawie art. 49 ust. 12 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.

U. z 2023 r. poz. 1075) stają się rzeczoznawcami powołanymi na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o zdrowiu zwierząt, co zostało określone w art. 138 ustawy z dnia...o zdrowiu zwierząt.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie będzie podlegało procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz oraz sprzętu Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jacek Czerniak Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Dzierwa, tel. 22 623 17 18 magdalena.dzierwa@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 20.03.2025 Źródło: Art. 48 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U.) Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Określenie szczegółowego trybu i sposobu szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz oraz sprzętu jest podstawą do prawidłowego przebiegu szacowania strat wynikających z podejmowanych środków przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz będących podstawą do wypłacania odszkodowań wynikających z art. 48 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt.

2, Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja określa szczegółowy tryb i sposób szacowania opierając się na wartości rynkowej uwzględniającej:

- w odniesieniu do zwierząt- podział na gatunki, rasę, kondycję, masę zwierząt, wartość hodowlaną lub użytkową zwierząt, ich cenę rynkową,
- w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego oraz pasz- ilość, jakość, rasę i typ użytkowy, rasę i wartość hodowlaną, aktualną cenę rynkową,
- w odniesieniu do sprzętu- stopień zużycia lub stopień amortyzacji, jakość, aktualną cenę rynkową.

Dodatkowo w projekcie rozporządzenia zamieszczony został wzór protokołu szacowania zwierząt oraz protokołu szacowania produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, pasz oraz sprzętu, który przygotowujący i podpisujący przez rzeczoznawców ujednolici wypełnianie dokumentów niezbędnych do szacowania zwierząt oraz produktów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie opracowują systemy wypłaty odszkodowań w oparciu o przepisy krajowe regulujące te kwestie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
powiatowi lekarze weterynarii biorący udział w szacowaniu	305 PLW	Inspekcja Weterynaryjna	PLW wykonujący czynności szacowania

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie wysłany do konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)

[illegible]

Źródła finansowania	Finansowanie Inspekcji Weterynaryjnej nadal realizowane będzie ze środków planowanych w corocznych ustawach budżetowych. Koszty poniesione na działania Inspekcji Weterynaryjnej pokrywane będą ze środków budżetowych określonych w części 32 – Rolnictwo, części 85 – budżety wojewodów oraz z części 83 – Rezerwy celowe.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.						
	osoby niepełnosprawne oraz	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						

	osoby starsze	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia....o zdrowiu zwierząt.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego

Na podstawie art. 69 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego.

§ 2. 1. Weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu lub podmiotu albo grupy zakładów nadawany przez powiatowego lekarza weterynarii składa się z cyfr, z których:

- 1) pierwsza i druga oznaczają symbol województwa nadany województwom w sposób określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1031, z późn. zm.);
- 2) trzecia i czwarta oznaczają symbol powiatu nadany powiatom danego województwa w sposób określony w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) piąta i szósta oznaczają symbol określający rodzaj zakładu, podmiot albo grupę zakładów
- 4) siódma i następne informują o kolejności wpisu do rejestru;

2. Weterynaryjny numer identyfikacyjny, ustalony zgodnie z ust. 1, poprzedza się literami „PL” w przypadku:

- 1) wylęgarni, z których jaja wylęgowe lub drób są przemieszczane do innych państw członkowskich;
- 2) schronisk dla psów, kotów lub fretek, z których zwierzęta te są przemieszczane do innych państw członkowskich;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

- 3) miejsc gromadzenia psów, kotów lub fretek, z których zwierzęta te są przemieszczane do innych państw członkowskich;
- 4) punktów kontroli;
- 5) odizolowanych od środowiska zakładów produkcji trzmieli, z których zwierzęta te są przemieszczane do innych państw członkowskich;
- 6) zakładów kwarantanny utrzymywanych zwierząt lądowych innych niż naczelne z których zwierzęta te są przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub do innych państw członkowskich;
- 7) zakładów zajmujących się materiałem biologicznym zatwierdzonych do celów przemieszczania do innych państw członkowskich;
- 8) zakłady, w których utrzymywany jest drób, z których drób przeznaczony do innych celów niż ubój, lub jaja wylęgowe przemieszczany jest do innego państwa członkowskiego.

3. W przypadku grupy zakładów w weterynaryjnym numerze identyfikacyjnym nadawanym przez wojewódzkiego lekarza weterynarii cyfry trzecią i czwartą, o których mowa w ust. 1 pkt 2 zastępuje się cyframi 00, a pozostałe cyfry w weterynaryjnym numerze identyfikacyjnym grupy zakładów ustala się zgodnie z w ust. 1 pkt 1 i 3-4.

4. W przypadku cyrku indywidualny numer rejestracji cyrku tworzy się przez dodanie do kodu ISO Rzeczypospolitej Polskiej cyfr, z których:

- 1) pierwsza i druga oznaczają symbol województwa nadany województwom w sposób określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1031, z późn. zm.);
- 2) trzecia i czwarta oznaczają symbol powiatu nadany powiatom danego województwa w sposób określony w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) piąta i szósta oznaczają kolejność rejestracji cyrku.

§ 3. Wykaz symboli określających rodzaj zakładu, podmiotu albo grupy zakładów, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...²⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 października 2008 r. w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego (Dz. U. poz. 1193 oraz z 2014 r. poz. 793), które traci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia.....o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz.).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

WYKAZ SYMBOLI OKREŚLAJĄCYCH RODZAJ ZAKŁADU, PODMIOTU ALBO GRUPY ZAKŁADÓW

- 20 – centrum pozyskiwania nasienia;
- 21 – zespół pozyskiwania zarodków;
- 22 – zespół produkcji zarodków;
- 23 – zakład przetwarzający materiał biologiczny;
- 24 – centrum przechowywania materiału biologicznego;
- 25 – punkt kopulacyjny;
- 26 – zarejestrowany zakład zajmujący się materiałem biologicznym;
- 27 – zakłady akwakultury produkujące małą ilość zwierząt akwakultury do celów dostarczenia do spożycia przez ludzi bezpośrednio końcowemu konsumentowi lub do lokalnych zakładów detalicznych bezpośrednio zaopatrujących konsumentów końcowych,
 - stawy lub inne instalacje, w których populacja zwierząt wodnych jest utrzymywanych wyłącznie na potrzeby połowów rekreacyjnych w obszarze zamkniętym,
 - zakłady akwakultury o nieistotnym ryzyku związanym z chorobami, w których utrzymywane są zwierzęta akwakultury do celów ozdobnych w obiektach zamkniętych,
 - zakłady akwakultury, w których zwierzęta akwakultury utrzymywane są wyłącznie w celu uwolnienia do środowiska naturalnego w państwie członkowskim,
 - stawy ekstensywne, w których zwierzęta akwakultury są utrzymywane w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi lub w celu uwolnienia do środowiska naturalnego w państwie członkowskim,
 - zakład oczyszczania, centrum wysyłkowe, obszar przejściowy zatwierdzony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz przyjmujący mięczaki wyłącznie z obszaru epidemiologicznego, na którym znajduje się zakład;

28 – przewoźnicy utrzymywanych zwierząt kopytnych przewożący zwierzęta na obszarze kraju, między państwami członkowskimi lub między państwem członkowskim, a państwem trzecim,

- przewoźnicy utrzymywanych psów, kotów fretek przewożący zwierzęta na obszarze kraju, między państwami członkowskimi lub między państwem członkowskim a państwem trzecim,

- przewoźnicy drobiu przewożący zwierzęta na obszarze kraju, między państwami członkowskimi lub między państwem członkowskim a państwem trzecim,

- przewoźnicy zwierząt wodnych przemieszczanych do zakładów akwakultury lub do uwolnienia do środowiska naturalnego,

- przewoźnicy zwierząt futerkowych oraz owadów;

33 – sklepy zoologiczne i hurtownie zoologiczne;

34 – prowadzenie schronisk dla psów, kotów lub fretek;

44 – organizowanie targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt;

- grupy zwierząt tresowanych:

47- zakład gromadzenia koniowatych do celów zawodów, wyścigów, pokazów, szkoleń, zbiorowych zajęć rekreacyjnych bądź działań związanych z pracą lub działań hodowlanych;

48 – utrzymywanie zwierząt lądowych w celu umieszczania na rynku tych zwierząt lub produktów pochodzących z tych zwierząt lub od tych zwierząt, a w przypadku zwierząt koniowatych niezależnie od celu ich utrzymywania, z wyłączeniem utrzymywania i hodowli psów, kotów lub fretek;

51 – zakłady utrzymujące drób, z których są przemieszczane jaja wylęgowe lub drób;

61 – podmioty zajmujące się gromadzeniem utrzymywanych zwierząt kopytnych niezależnie od zakładu, w tym podmioty kupujące i sprzedające takie zwierzęta;

- podmioty zajmujące się gromadzeniem drobiu niezależnie od zakładu, w tym podmioty kupujące i sprzedające takie zwierzęta;

62 – zakład odizolowany dla zwierząt lądowych, w tym zakłady produkcji trzmieli odizolowane od środowiska, z których zwierzęta te są przemieszczane do innego państwa członkowskiego;

- zakład odizolowany zwierząt akwakultury;

63 – przewoźnicy zwierząt należących do gatunków innych niż gatunki zwierząt lądowych i wodnych objęci rejestracją zgodnie z art. 227 i art. 228 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt (Prawo o zdrowiu zwierząt), zwane dalej "rozporządzeniem 2016/429";

64 – zakłady utrzymujące zwierzęta z gatunków innych niż gatunki zwierząt lądowych i wodnych objęte rejestracją zgodnie z art. 227 oraz art. 228 rozporządzenia 2016/429;

65 – zakłady utrzymujące zwierzęta z gatunków innych niż gatunki zwierząt lądowych i wodnych objęte zatwierdzeniem zgodnie z art. 227 oraz art. 228 rozporządzenia 2016/429;

66 – wylęgarni, z których są przemieszczane jaja wylęgowe lub drób ,

- wylęgarnia ptaków żyjących w niewoli;

67 – zakłady kwarantanny utrzymywanych zwierząt lądowych innych niż naczelne, z których zwierzęta te są przemieszczane w obrębie państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego,

- zakłady kwarantanny dla zwierząt akwakultury;

68 – zakład gromadzenia zwierząt kopytnych i drobiu, z których zwierzęta te są przemieszczane do innych państw członkowskich lub które przyjmują zwierzęta z innych państw członkowskich;

- zakłady gromadzenia psów, kotów fretek, z których zwierzęta mają być przemieszczane do innych państw członkowskich;

69 – punkty kontroli;

70 – zakłady utrzymujące zwierzęta z gatunków wymienionych w załączniku I część B rozporządzenia 2016/429 utrzymywane w celach komercyjnych;

71 – zakłady utrzymujące zwierzęta lądowe w tym:

- stajnie, hotele dla koni, hale wypasowe, szkółki jeździeckie, mini zoo

- owady (pszczoły, trzmiel, jedwabniki),

- bydło, owce, kozy, świnie, koniowate,

- ptaki żyjące w niewoli,
- zwierzęta futerkowe roślinożerne,

74 – prowadzenie zakładu przetwórczego produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych kategorii 1;

75 – prowadzenie zakładu przetwórczego produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych kategorii 2;

76 – prowadzenie zakładu przetwórczego produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych kategorii 3;

77 – wykonywanie czynności dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego kategorii 1 po ich zebraniu, takich jak: składowanie, sortowanie, dzielenie, chłodzenie, zamrażanie, solenie, konserwacja w drodze innych procesów, przesiewanie, usuwanie skór i skórek lub materiału szczególnego ryzyka;

78 – wykonywanie czynności dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego kategorii 2 po ich zebraniu, takich jak: składowanie, sortowanie, dzielenie, chłodzenie, zamrażanie, solenie, konserwacja w drodze innych procesów, oczyszczanie lub pasteryzacja produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do przekształcenia w biogaz lub do kompostowania przed takim przekształceniem lub kompostowaniem w innym zatwierdzonym przedsiębiorstwie, przesiewanie, usuwanie skór i skórek;

79 – wykonywanie czynności dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego kategorii 3 po ich zebraniu, takich jak: składowanie, sortowanie, dzielenie, chłodzenie, zamrażanie, solenie, konserwacja w drodze innych procesów, oczyszczanie lub pasteryzacja produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do przekształcenia w biogaz lub do kompostowania przed takim przekształceniem lub kompostowaniem w innym zatwierdzonym przedsiębiorstwie, przesiewanie, usuwanie skór i skórek;

80 – transportowanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych;

81 – prowadzenie spalarni i współspalarni produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych;

82 – prowadzenie składu produktów pochodnych;

83 – prowadzenie zakładu wytwarzającego karmę dla zwierząt domowych;

84 – prowadzenie zakładu wykonującego czynności dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych wykorzystywanych do celów innych niż żywienie zwierząt;

85 – prowadzenie grzebowiska dla zwierząt domowych;

86 – prowadzenie ogrodu zoologicznego lub schroniska, w których wykorzystuje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego;

87 – prowadzenie zakładu produkującego zanęty i przynęty wędkarskie;

88 – prowadzenie biogazowni;

89 – prowadzenie biokompostowni;

90 – prowadzenie ferm mięsożernych zwierząt futerkowych, w których wykorzystuje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego;

91 – prowadzenie innej działalności w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych;

92 – zakłady utrzymujące zwierzęta akwakultury w celu ich przemieszczania z zakładu w postaci żywej lub w postaci produktów akwakultury pochodzenia zwierzęcego,

- zakłady akwakultury, w których zwierzęta akwakultury z gatunków umieszczonych w wykazie i będących wektorami są utrzymywane w izolacji aż do czasu uznania, że nie są one wektorami,

- zakłady akwakultury, które są obiektami zamkniętymi utrzymującymi zwierzęta akwakultury do celów ozdobnych o strukturze pomieszczeń o znacznym ryzyku związanym z chorobami,

- zakłady akwakultury, w których zwierzęta akwakultury do celów ozdobnych utrzymywane są w obiektach otwartych,

- statki lub inne obiekty ruchome, w których zwierzęta akwakultury utrzymuje się czasowo do celów leczenia lub poddanie innej procedurze związanej z hodowlą;

93 – zakład zajmujący się żywnością pochodzącą od zwierząt akwakultury objętych zwalczaniem chorób;

95 – produkcja nawozów organicznych i polepszaczy gleby z użyciem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z użyciem produktów pochodnych;

96 – wykorzystanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwa do spalania;

97 – grupa zakładów akwakultury, o której mowa w art. 56 ustawy z dnia..... o zdrowiu zwierząt;

98 – inne;

99 – utrzymywanie psów, kotów lub frettek.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został przygotowany na podstawie delegacji określonej w art. 69 ustawy o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...). Ustawa o zdrowiu zwierząt wprowadza do polskiego porządku prawnego rozwiązanie służące stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/429”.

Projektowane rozporządzenie określa zasady nadawania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej (IW) zakładom utrzymującym zwierzęta lądowe oraz zwierzęta akwakultury niepowtarzalnego weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego (WNI). Celem projektowanego rozporządzenia jest zapewnienie właściwego nadzoru przez IW nad zakładami utrzymującymi zwierzęta lądowe, zwierzęta akwakultury, przemieszczeniami zwierząt i materiału biologicznego oraz ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego. Sprawowanie właściwego nadzoru przez IW wykonywane jest m.in. poprzez nadanie ww. zakładom niepowtarzalnego WNI. Wszystkim zakładom utrzymującym zwierzęta lądowe i zwierzęta akwakultury został przypisany WNI niezależnie od tego czy wykonywana przez nie działalność będzie podlegała rejestracji czy zatwierdzeniu. Zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/429 wszystkie podmioty, które prowadzą działalność polegającą na utrzymywaniu zwierząt lądowych, zwierząt akwakultury lub pozyskiwaniu, produkcji, przetwarzaniu lub przechowywaniu materiału biologicznego, przed rozpoczęciem takiej działalności mają obowiązek powiadomić właściwy organ o planowanym rozpoczęciu działalności oraz przekazać temu organowi informacje określone w art. 84 ust. 1 i 94 ust.1 rozporządzenia 2016/429 w celu rejestracji albo zatwierdzenia. Następnie powiatowy lekarz weterynarii, będący właściwym organem, umieszcza podmiot w rejestrze oraz nadaje mu niepowtarzalny weterynaryjny numer identyfikacyjny.

Projektowane rozporządzenie określa sposób ustalania przez organy IW niepowtarzalnego numeru WNI dla zakładów znajdujących się pod ich nadzorem. Podstawowym organem właściwym do rejestracji podmiotów i zakładów oraz zatwierdzania zakładów, a także do nadawania weterynaryjnych numerów identyfikacyjnych i prowadzenia i aktualizacji rejestrów podmiotów i zakładów zarejestrowanych oraz zakładów zatwierdzonych był, tak jak dotychczas, powiatowy lekarz weterynarii. W projektowanym rozporządzeniu po

raz pierwszy zaproponowano oprócz powiatowego lekarza weterynarii także wojewódzkiego lekarza weterynarii i Głównego Lekarza Weterynarii do rejestracji oraz zatwierdzania grup zakładów oraz kompartmentów zlokalizowanych na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu. W konsekwencji proponuje się upoważnienie wojewódzkiego lekarza weterynarii lub Głównego Lekarza Weterynarii do nadawania weterynaryjnych numerów identyfikacyjnych grupom zakładów oraz do prowadzenia rejestru takich grup zakładów. Możliwość rejestracji lub zatwierdzania grup zakładów oraz zatwierdzania kompartmentów wynika bezpośrednio z przepisów rozporządzenia 2016/429.

W paragrafie 2 ust. 2 projektowanego rozporządzenia przewidziano odróżnienie WNI przypisanego do działalności podlegającej obowiązkowi rejestracji od działalności zatwierdzonej. Działalność zatwierdzona, o której mowa w tym paragrafie uprawnia zakłady niektórych działalności do przemieszczania zwierząt lub materiału biologicznego do innych krajów członkowskich. Zgodnie z przedmiotowym przepisem numer WNI dla zatwierdzonych działalności poprzedzony będzie literami „PL”.

W paragrafie 2 ust. 4 celem zebrania w jednym akcie prawnym zasad dotyczących ustalania WNI, określono zasady nadawania tego numeru cyrkom. Dotychczas materia ta uregulowana była w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie opłat za wydanie rejestru zwierząt, rejestru występów gościnnych, paszportów zwierząt oraz ustalania indywidualnego numeru rejestracji cyrku (Dz. U. poz. 17).

Projekt rozporządzenia zgodnie do założeń delegacji ustawowej uaktualnia listę działalności wymienionych w załączniku do projektowanego rozporządzenia stosownie do obowiązujących przepisów:

- 1) rozporządzenia 2016/429;
- 2) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019 r. str. 115), zwanego dalej „rozporządzeniem 2035/2019”;
- 3) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu

do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020 r. str. 345), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/691”;

4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020 r. str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/686”.

Wykonując ww. przepisy należy poszerzyć zakres obowiązującego rozporządzenia w sprawie ustalenia weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadawanego podmiotom prowadzącym działalność nadzorowaną o symbole dla prowadzenia działalności polegającej na utrzymywaniu zwierząt lądowych w celu umieszczania na rynku tych zwierząt lub produktów pochodzących z tych zwierząt lub od tych zwierząt, a w przypadku zwierząt koniowatych niezależnie od celu ich utrzymywania.

Projektowane rozporządzenie w odniesieniu do dotychczasowych przepisów prawnych, utrzymuje w obowiązku, konieczność sprawowania nadzoru nad zakładami utrzymującymi zwierzęta lądowe i akwakultury przez organy IW m.in. nadając im niepowtarzalny WNI. Projekt rozporządzenia oparty jest na obecnie obowiązujących zasadach ustalania WNI określonych przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 października 2008 r. w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego (Dz. U. poz. 1193, z późn. zm.). W odniesieniu do przedmiotowego rozporządzenia wprowadzono zmiany polegające na:

1) rozszerzeniu listy symboli dla rodzajów prowadzonych działalności zgodnie z obowiązującymi przepisami rozporządzenia 2016/429;

2) dostosowaniu nomenklatury poszczególnych działalności do obowiązującego nazewnictwa używanego w rozporządzeniu 2016/429;

3) poszerzeniu działalności, których WNI poprzedzony jest literami "PL".

W załączniku do projektu rozporządzenia wprowadzono nowe rodzaje działalności podlegające kontroli IW takie jak:

a) 33 – sklepy zoologiczne i hurtownie zoologiczne,

b) 70 – zakłady utrzymujące zwierzęta z gatunków wymienionych w załączniku I część B rozporządzenia 2016/429 utrzymywane w celach komercyjnych;

c) 71 – zakłady utrzymujące zwierzęta lądowe w tym:

- stajnie, hotele dla koni, hale wypasowe, szkoły jeździeckie, mini zoo
- owady (pszczoły, trzmiele, jedwabniki),
- bydło, owce, kozy, świnie, koniowate,
- drób lub ptaki żyjące w niewoli,
- zwierzęta futerkowe roślinożerne,

c) 99 – utrzymywanie psów, kotów lub frotek.

Przepisy rozporządzenia 2016/429 rozszerzają zakres rodzajów działalności, których prowadzenie wymaga nadania niepowtarzalnego WNI.

Nazwy rodzaj działalności pod numerami 33, 34, 44, 47, , 51, 61, 62, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 99, uszczegółowiono i ujednolicono względem terminologii stosowanej w przepisach unijnych.

Działalnościom przypisanym do nr: 69 i 93 uaktualniono terminologię zachowując ich dotychczasowy zakres obowiązywania.

Nie zmieniono zakresu działalności opisanych pod nr 74, 75, 76, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 93, 95, 96.

Inne rodzaje działalności przypisano do numeru 98.

W projekcie pod numerami 27, 92, 93, 97 wprowadzono rodzaje działalności dotyczące zakładów akwakultury. W rozporządzeniu 2016/429 ustanowiono przepisy dotyczące zapobiegania chorobom przenoszonym się lub przenoszonym na zwierzęta lub na ludzi oraz przepisy dotyczące zwalczania takich chorób, w tym między innymi przepisy dotyczące zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych. Przepisy ww. rozporządzenia zostały uzupełnione rozporządzeniem 2020/691. Rozporządzenie 2020/691 odnosi się do zatwierdzania zakładów akwakultury, w których utrzymywane są zwierzęta akwakultury i które stwarzają istotne ryzyko dla zdrowia zwierząt, rejestrów zakładów akwakultury, które mają prowadzić właściwe organy, oraz obowiązków podmiotów prowadzących zakłady akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych w zakresie prowadzenia dokumentacji. Poziom ryzyka,

jakie stwarza zakład akwakultury, zależy od działalności tego zakładu akwakultury oraz przeznaczenia i planowanego wykorzystania zwierząt akwakultury lub produktów akwakultury pochodzenia zwierzęcego produkowanych w tym zakładzie. Projektodawca wziął pod uwagę możliwość utrzymywania zwierząt akwakultury w celu np. na wystawy lub edukacyjne, zachowania gatunku lub do celów badawczych, które należy w zamkniętym i odizolowanym miejscu pod rygorem spełniania zasad bioasekuracji i określił tę działalność pod nr 62 jako zakład odizolowany dla zwierząt akwakultury.

Projektowana regulacja wprowadza zmiany w obrębie działalności zakładów zajmujących się materiałem biologicznym. Zmiana zakłada oddzielne WNI dla prowadzonych działalności w ramach zatwierdzonych zakładów zajmujących się materiałem biologicznym. WNI od nr 20 do 24 zostały przypisane kolejno: centrum pozyskiwania nasienia, zespołowi pozyskiwania zarodków, zespołowi produkcji zarodków, zespołowi przetwarzającemu materiał biologiczny, centrum przechowywania nasienia. Zakłady te w myśl art. 3 rozporządzenia 2020/686 wymagają zatwierdzenia do celów przemieszczania materiału biologicznego do innych państw członkowskich, stąd propozycja oddzielnych WNI dla tych działalności.

Pod numerem 25 przypisany został punkt kopulacyjny, na zasadach dotychczas obowiązujących. Prowadzenie tej działalności związane jest z wykonywaniem działalności jedynie na terytorium RP i wymaga rejestracji u właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii.

W projekcie rozporządzenia dla zarejestrowanych zakładów zajmujących się materiałem biologicznym zaproponowano jeden wspólny numer 26 dla zarejestrowanych zakładów zajmujących się materiałem biologicznym. Zakłady te w rozumieniu rozporządzenia 2020/686 nie wymagają zatwierdzenia i swoim zakresem działalności obejmują jedynie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Działalności przypisane do tego numeru będą obejmowały między innymi takie działalności jak: punkty dystrybucji nasienia knurów, czy zakłady zajmujące się materiałem biologicznym inne niż zatwierdzone zakłady zajmujące się materiałem biologicznym.

Zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2020/686 powiatowy lekarz weterynarii prowadzi rejestr zarejestrowanych zakładów zajmujących się materiałem biologicznym, w którym między innymi znajduje się informacja na temat rodzaju materiału biologicznego i gatunku zwierząt, dla których dany zakład został zarejestrowany. Na podstawie ww. rejestru będzie można

identyfikować rodzaj prowadzonej działalności w ramach zarejestrowanego zakładu zajmującego się materiałem biologicznym.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2020/686 w przypadku zarejestrowanych zakładów zajmujących materiałem biologicznym psów i kotów, zwierząt lądowych innych niż bydło, świnię, owce, kozy i koniowate utrzymywane w zakładach odizolowanych oraz zwierząt z rodzin wielbłądowatych i jeleniowatych WNI zawiera kod ISO 3166-1 alfa 2 państwa, co odzwierciedla § 2 ust. 2 pkt projektowanej regulacji.

Numerem 28 uregulowano zakres działalności dotyczący przewoźników zwierząt, mając na uwadze przepisy rozporządzenia (UE) 2016/429 oraz 2019/2035, które określają rodzaje przewoźników, biorąc pod uwagę gatunki przewożonych zwierząt jak i stwarzane przez nie ryzyko zdrowotne.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia.... o zdrowiu zwierząt. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia w powyższym terminie nie będzie stanowiło naruszenia zasad demokratycznego państwa prawnego.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia wywiera wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Przedsiębiorcy będą zobowiązani do zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii swojej działalności celem uzyskania rejestracji bądź jej zatwierdzenia. W niektórych przypadkach może się to wiązać ze zmianą przypisanego do tej pory WNI. Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony

na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu: Jacek Czerniak – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Joanna Hołda, starszy specjalista, tel. 22-623-20-67, adres e-mail: joanna.holda@minrol.gov.pl.	Data sporządzenia 13.02.2025 Źródło: art. 69 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Wejście w życie przepisów ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt powoduje, że obecnie obowiązujące przepisy krajowe są niekompatybilne z przepisami przedmiotowej ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Ustawa o zdrowiu zwierząt wprowadza do polskiego porządku prawnego rozwiązania służące stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.). Obowiązujące do tej pory rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 października 2008 r. w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego (Dz. U. poz. 1193, z późn. zm.) po wejściu w życie przepisów ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt jest niespójne z przepisami przedmiotowej ustawy, dlatego należy wydać nowe rozporządzenie. Projektowane rozporządzenie określa zasady nadawania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej (IW) zakładom utrzymującym zwierzęta lądowe oraz zwierzęta akwakultury niepowtarzalnego weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego (WNI). Celem projektowanego rozporządzenia jest zapewnienie właściwego nadzoru przez IW nad zakładami utrzymującymi zwierzęta lądowe, zwierzęta akwakultury, przemieszczeniami zwierząt i materiału biologicznego oraz ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W innych krajach członkowskich dostosowywano prawo krajowe do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) do swojego porządku prawnego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna	Wojewódzkie inspektoraty weterynarii – 16, powiatowe inspektoraty weterynarii – 305,	Główny Inspektorat Weterynarii	Zadanie polegające na sprawowaniu nadzoru przez IW nad działalnościami nie ulega zmianie.

	graniczne inspektory weterynarii – 8		
Zakłady utrzymujące zwierzęta lądowe, zwierzęta akwakultury, zakłady zajmujące się materiałem biologicznym	606 451 - liczba podmiotów sektora zwierząt i materiału biologicznego (2022 r.)	- dane ze sprawozdania GLW za 2023 r.	Obowiązki zakładów zajmujących się utrzymywaniem zwierząt i produktami wynikają bezpośrednio z rozporządzenia (UE) 2016/429 oraz rozporządzeń delegowanych i wykonawczych wydanych na jego podstawie. W związku z tym projektowane przepisy zasadniczo nie będą w tym zakresie oddziaływały na podmioty i zakłady. Dodatkowo, choć jednorazowym obciążeniem dla podmiotów objętych nadzorem organów Inspekcji Weterynarii będzie konieczność aktualizacji informacji znajdujących się w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii oraz konieczność przekazania wymaganych informacji przez podmioty, które będą rozpoczynać działalność objętą przedmiotowy rozporządzeniem.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z partnerami społecznymi.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Przedsiębiorcy będą zobowiązani do aktualizacji zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii swojej działalności celem uzyskania rejestracji bądź jej zatwierdzenia. W niektórych przypadkach może się to wiązać ze zmianą przypisanego do tej pory WNI.		
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedsiębiorcy będą zobowiązani do aktualizacji zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii swojej działalności celem uzyskania rejestracji bądź jej zatwierdzenia. W niektórych przypadkach może się to wiązać ze zmianą przypisanego do tej pory WNI.		
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.		
	Osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Brak wpływu.		
Niemierzalne				
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie będzie miało korzystny wpływ na ochronę zdrowia publicznego obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, dzięki zapewnionemu przez organy IW nadzorowi nad bezpieczeństwem zdrowotnym zwierząt i produktów od nich pochodzących.			
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu				
☐ nie dotyczy Przedsiębiorcy będą zobowiązani do aktualizacji zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii swojej działalności celem uzyskania WNI. W niektórych przypadkach może się to wiązać ze zmianą przypisanego do tej pory WNI.				
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: aktualizacja danych zgłoszonych do powiatowego lekarza weterynarii.			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
Komentarz:				
9. Wpływ na rynek pracy				
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.				

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie będzie miało korzystny wpływ na ochronę zdrowia publicznego obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, dzięki zapewnionemu przez organy IW nadzorowi nad bezpieczeństwem zdrowotnym zwierząt i produktów od nich pochodzących.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów rozporządzenia nastąpi z dniem wejścia w życie ustawy z dnia.....o zdrowiu zwierząt.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się oceny efektów, gdyż projektowane rozporządzenie nie zmienia obowiązku, ani sposobu prowadzenia nadzoru IW na działalnościach.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu oznakowania żubrów innych niż żubry utrzymywane przez człowieka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, szczegółowych wymagań przy przemieszczeniu tych żubrów oraz zakresu badań i szczegółowego zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji przemieszczanych żubrów

Na podstawie art. 76 ust. 3 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i sposób oznakowania żubrów (*Bison bonasus*) innych niż żubry utrzymywane przez człowieka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „żubrami” przeznaczonych do przemieszczania;
- 2) szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione przy przemieszczaniu żubrów;
- 3) zakres badań, którym podlegają żubry przed ich przemieszczeniem;
- 4) szczegółowy zakres i sposób prowadzenia dokumentacji przemieszczanych żubrów oraz okres jej przechowywania.

§ 2. Przemieszczenie żubrów jest możliwe, jeżeli:

- 1) zwierzęta zostały oznakowane indywidualnym numerem przy pomocy:
 - a) mikroczypa wszczepionego pod skórę zwierzęcia w taki sposób, aby numer identyfikacyjny zwierzęcia był czytelny i trwały lub
 - b) zwykłego kolczyka przymocowanego do małżowiny usznej zwierzęcia w taki sposób, aby numer identyfikacyjny zwierzęcia był widoczny, czytelny i trwały, lub
 - c) zwykłej opaski założonej na pęcinę zwierzęcia w taki sposób, aby numer identyfikacyjny zwierzęcia był widoczny, czytelny i trwały;
- 2) zwierzęta te uzyskały, nie wcześniej niż na 30 dni przed przemieszczeniem, ujemny wynik badania przeprowadzonego w kierunku:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

- a) zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis*, *B. suis*, które zostało przeprowadzone jedną z metod diagnostycznych określonych w ust. 1 część 1 załącznika I rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/688 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt lądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 140, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/688”, u zwierząt powyżej 12. miesiąca życia,
 - b) zakażenia kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae*, *M. tuberculosis*) przeprowadzonego jedną z metod diagnostycznych określonych w części 2 załącznika I rozporządzenia 2020/688 u zwierząt powyżej 6. tygodnia życia,
 - c) enzoptycznej białaczki bydła przeprowadzonej jedną z metod diagnostycznych określonych w części 4 załącznika I rozporządzenia 2020/688 u zwierząt powyżej 24. miesiąca życia,
 - d) zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła/otrętu bydła przeprowadzonego jedną z metod diagnostycznych określonych w części 5 załącznika I rozporządzenia 2020/688,
 - e) wirusowej biegunki bydła przeprowadzonej jedną z metod diagnostycznych określonych w części 6 załącznika I rozporządzenia 2020/688;
- 3) spełniają co najmniej jedno z wymagań w odniesieniu do zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24) określonych w części II rozdział 2 sekcja 1 pkt 1-3 załącznika V do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 211, z późn. zm.).

§ 3. 1. Podmiot, który przemieszcza żubry, prowadzi dokumentację zawierającą następujące informacje:

- 1) numer identyfikacyjny oraz sposób oznakowania zwierzęcia, w tym miejsce umieszczenia mikroczipa, jeżeli zwierzę zostało oznakowane zgodnie z § 2 pkt 1 lit. a;
- 2) wyniki przeprowadzonych badań, o których mowa w § 2 pkt 2;
- 3) datę i miejsce urodzenia zwierzęcia - jeżeli jest to możliwe;

- 4) datę i miejsce odłowienia;
- 5) datę i miejsce przemieszczenia;
- 6) inne istotne z punktu widzenia identyfikacji i zdrowia danego zwierzęcia dane i informacje- jeżeli jest to możliwe.

2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona w formie dokumentu elektronicznego umożliwiającego sporządzenie wydruku oraz przechowywana przez 3 lata od momentu jej sporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

W POROZUMIENIU:

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

UZASADNIENIE

Celem rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 76 ust. 3 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz ...).

Zgodnie z art. 76.ust. 3 ustawy z o zdrowiu zwierząt minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki i sposób oznakowania żubrów, o których mowa w art. ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione przy przemieszczaniu tych żubrów, zakres badań, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 2, szczegółowy zakres i sposób prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 76 ust. 2, a także okres jej przechowywania

– mając na względzie zapobieganie chorobom i ich zwalczanie, ochronę zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz zapewnienie identyfikowalności żubrów, o których mowa w ust. 1, i nadzoru nad ich przemieszczaniem.

Projektowane rozporządzenie ma na celu doprecyzowanie przepisów ustawy o zdrowiu zwierząt oraz ujednolicenie ich stosowania, co ułatwi przemieszczanie żubrów, w tym znajdujących się w zagrodach, w których z uwagi na warunki w jakich żubry tam bytują, żubry te nie powinny być uznane za utrzymywane zwierzęta lądowe.

Przyjęte w projekcie założenia są zgodne z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.) i opierają się na zasadzie, że właściwe organy państwa członkowskiego decydują na podstawie warunków utrzymywania, bytowania i przynależności do środowiska, które gatunki i kategorie zwierząt będą zaliczane do utrzymywanych zwierząt lądowych.

Zwierzęta z gatunku żubr europejski (*Bison bonasus*), które nie są zwierzętami utrzymywanymi przez człowieka i w związku z tym traktowane są jak zwierzęta dzikie, nie podlegają obowiązkowemu oznakowaniu i rejestracji w komputerowej bazie danych na podstawie ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815).

Przemieszczanie żubrów europejskich, które nie są utrzymywane przez człowieka, odbywa się na zasadach obowiązujących dla przemieszczeń dzikich zwierząt lądowych zgodnie

z art. 155 rozporządzenia (UE) 2016/429 oraz art. 101 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/688 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt lądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 140, z późn. zm.).

Żubry powinny być oznakowane w sposób zapewniający ich identyfikowalność, za pomocą trudnego do usunięcia fizycznego środka identyfikacji umieszczonego na ich ciele (zwykły kolczyk lub zwykła opaska) lub możliwego do wykrycia środka identyfikacji umieszczonego w ciele żubra (mikroczipa).

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie będzie podlegało procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie w sprawie szczegółowych warunków i sposobu oznakowania żubrów innych niż żubry utrzymywane przez człowieka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, szczegółowych wymagań przy przemieszczeniu tych żubrów oraz zakresu badań i szczegółowego zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji przemieszczanych żubrów Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jacek Czerniak Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Dzierwa, tel. 22 623 17 18 magdalena.dzierwa@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 16.06.2025 Źródło: Art. 76 ust. 3 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U.) Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak regulacji dotyczącej warunków przemieszczania żubrów, które nie są utrzymywane przez człowieka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym określenia zasad oznakowania tych zwierząt w sposób zapewniający ich identyfikowalność, zakresu badań, którym zostaną poddane przemieszczane zwierzęta w celu wykluczenia obecności czynników chorobotwórczych oraz określenia zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji.

Zwierzęta z gatunku żubr europejski (*Bison bonasus*), które nie są zwierzętami utrzymywanymi przez człowieka i w związku z tym traktowane są jak zwierzęta dzikie, nie podlegają obowiązkowemu oznakowaniu i rejestracji w komputerowej bazie danych na podstawie ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1815).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest działanie legislacyjne, polegające na wydaniu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa rozporządzenia w sprawie sposobu oznakowania żubrów, które nie są utrzymywane przez człowieka, zakresu badań oraz dokumentacji prowadzonej przez podmiot przemieszczający zwierzęta.

Przemieszczanie żubrów europejskich, które nie są utrzymywane przez człowieka, odbywa się na zasadach obowiązujących dla przemieszczeń dzikich zwierząt lądowych zgodnie z art. 155 rozporządzenia (UE) 2016/429 oraz art. 101 rozporządzenia (UE) 2020/688.

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem żubry powinny być oznakowane w sposób zapewniający ich identyfikowalność, za pomocą trudnego do usunięcia fizycznego środka identyfikacji umieszczonego na ich ciele (zwykły kolczyk lub zwykła opaska) lub możliwego do wykrycia środka identyfikacji umieszczonego w ciele żubra (mikroczipa).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W innych krajach członkowskich dostosowywano prawo krajowe do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) do swojego porządku prawnego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Zagrody utrzymujące żubry	26	Instytut Nauki o Zwierzętach, Katedra Genetyki i Ochrony Zwierząt, Warszawa	Podmioty, które będą przemieszczały żubry określone rozporządzeniem, będą zobowiązane do oznakowania tych zwierząt w sposób zapewniający ich identyfikowalność, przeprowadzenia badań wynikających z projektowanego rozporządzenia oraz sporządzania i przechowywania dokumentacji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Przedmiotowa regulacja zostanie wysłana do konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	0											0	
budżet państwa	0											0	
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	0											0	
budżet państwa	0											0	
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem	0											0	
budżet państwa	0											0	
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- ☐ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

- ☐ zmniejszenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

- ☒ zwiększenie liczby dokumentów
☒ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

- ☒ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

Komentarz: Przedstawione w projekcie rozporządzenia rozwiązania wymagają prowadzenia dokumentacji w przedstawionym zakresie.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie

☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne:	
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia....o zdrowiu zwierząt.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu oznakowania materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych pozyskiwanych z zakładów zajmujących się materiałem biologicznym

Na podstawie art. 78 ust. 1 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób oznakowania materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych pozyskiwanego z zakładów zajmujących się materiałem biologicznym.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) zakład zajmujący się materiałem biologicznym oznacza zakład, grupę lub strukturę określone w art. 4 pkt 46 lit. a i b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016 str. 1, z późn. zm.);
- 2) słomki i pojemniki oznaczają specjalistyczne opakowania do przechowywania materiału biologicznego odpowiedniego dla danego gatunku zwierząt tak, by zachować wysoką jakość tego materiału oraz zapobiegać rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych zwierząt;
- 3) zakład przetwarzający materiał biologiczny – oznacza zakład, o którym mowa w art. 2 pkt 18 delegowanego Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 1, z późn. zm.).

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

§ 3. Każda dawka materiału biologicznego oznakowana jest indywidualnie w sposób czytelny za pomocą nadruku na słonce lub pojemniku lub opisana ręcznie.

§ 4. 1. Oznakowanie, o którym mowa w § 3, zawiera następujące informacje:

- 1) datę pozyskania lub wyprodukowania nasienia, oocytów lub zarodków wyrażoną w formie: rr.mm.dd lub w formie 5 cyfrowego kodu składającego się z 5 cyfr, z których 2 pierwsze cyfry oznaczają rok pozyskania lub wyprodukowania nasienia, oocytów lub zarodków, 3 kolejne oznaczają kolejny dzień roku kalendarzowego, w którym pozyskano lub wyprodukowano nasienie, oocyty lub zarodki;
- 2) gatunek zwierzęcia dawcy (zwierząt dawców);
- 3) rasa zwierzęcia dawcy (dawców);
- 4) nazwa zwierzęcia dawcy (dawców);
- 5) numer identyfikacyjny zwierzęcia dawcy (zwierząt dawców):
 - a) dla bydła, owiec i kóz - kod identyfikacyjny zgodnie z definicją art. 2 pkt 18 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 115, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2019/2035”,
 - b) dla świń - numer siedziby stada, w której świnia urodziła się, albo innej siedziby stada, w której świnia przebywała powyżej 30 dni, umożliwiający ustalenie miejsca pochodzenia tej świni,
 - c) dla koniowatych - niepowtarzalny kod w rozumieniu art. 2 pkt 17 rozporządzenia nr 2019/2035;
- 6) weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego lub zarejestrowanego zakładu zajmującego się materiałem biologicznym poprzedzonym kodem państwa pochodzenia według ISO 3166-1 alfa-2.

2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 można przedstawić w postaci kodu numerycznego dla informacji określonych w ust. 1 pkt 5, jeżeli na słonce lub pojemnikach zawierających nasienie lub zarodki pozyskane od więcej niż jednego zwierzęcia dawcy nie ma wystarczająco dużo miejsca by umieścić te informacje w postaci nadruku lub opisanych ręcznie.

3. W przypadku nasienia seksowanego w oznakowaniu o którym mowa w ust. 1:

- 1) można umieścić informacje o płci nasienia seksowanego lub indywidualny numer identyfikacyjny świni dawcy (świń dawców);
- 2) umieszcza się weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzonego zakładu przetwarzającego materiał biologiczny, jeżeli seksowanie nasienia odbywało się w zakładzie przetwarzającym materiał biologiczny.

4. Jeżeli na słomce lub innym pojemniku nie ma wystarczająco dużo miejsca do umieszczenia weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego zatwierdzonego zakładu przetwarzającego materiał biologiczny, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, to numer ten można przestawić w postaci kodu numerycznego.

5. Informacje lub ich część określona w ust. 1-4 może być kodowana elektronicznie na słomkach lub pojemnikach.

§ 5. 1. Do każdej przesyłki materiału biologicznego oznakowanej zgodnie z § 3 i 4 w postaci nadruku lub opisanej ręcznie, lub zawierającej kod numeryczny lub zawierającej kod elektroniczny dołącza się specyfikację, która zawiera informacje:

- 1) dotyczące oznakowania tego materiału biologicznego, zgodnie z § 4 lub
- 2) o kodowaniu informacji, o której mowa w § 4 ust. 2 i 4; lub
- 3) o kodowaniu elektronicznym, o którym mowa w § 4 ust. 5.

2. Jeżeli w oznakowaniu materiału biologicznego umieszczone są informacje kodowane elektronicznie, o których mowa w § 4 ust. 5, to podmiot odpowiedzialny za przesyłkę tego materiału dołącza do każdej przesyłki czytnik umożliwiający odczytanie kodu elektronicznego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

UZASADNIENIE

Celem rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 78 ust.1 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...).

Zgodnie z art. 78 ust. 1 ustawy z o zdrowiu zwierząt minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi sposób oznakowania materiału biologicznego, mając na względzie art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/999 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym i identyfikowalności materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych.

Projektowane rozporządzenie zostało opracowane na podstawie załącznika do rozporządzenia 2020/999 określającego wymagania i specyfikacje techniczne dotyczące oznakowania słomek i innych naczyń zawierających materiał biologiczny bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz wymagań operacyjnych dotyczących jego identyfikowalności.

Rozporządzenie zawiera przepisy techniczne, w związku z tym będzie podlegało procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu oznakowania materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych pozyskiwanych z zakładów zajmujących się materiałem biologicznym Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jacek Czerniak Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Dzierwa, tel. 22 623 17 18 magdalena.dzierwa@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 20.03.2025 Źródło: Art. 78 ust. 1 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak regulacji w odniesieniu od oznakowania materiału biologicznego zgodnego z art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/999 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym i identyfikowalności materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja zawiera szczegółowe wymagania odnoszące się do sposobu oraz informacji niezbędnych do oznakowania materiału biologicznego bydła, świń, owiec kóz i koniowatych, oparte na informacjach określonych w załączniku do rozporządzenia 2020/999, które muszą być oznakowane w sposób czytelny oraz zawierać informacje dotyczące m. in. daty pozyskania nasienia, gatunku zwierząt, rasy dawcy, nazwy dawcy, numeru identyfikacyjnego zwierzęcia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/999 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym i identyfikowalności materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, każde państwo członkowskie ustanawia wymagania i specyfikacje dotyczące oznakowania materiału biologicznego w oparciu o wymagania określone w załączniku do rozporządzenia nr 2020/999.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Zakłady zajmujące się materiałem biologicznym	89	Inspekcja Weterynaryjna- dane za 2023 r. (RRW-3)	Zakłady zajmujące się pozyskiwaniem lub produkcją nasienia, oocytów lub zarodków

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Przedmiotowa regulacja zostanie poddana konsultacjom z organizacjami społecznymi i zawodowymi.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

[illegible]

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie może mieć pozytywny wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						

Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Projektowana regulacja ustanawia wymagania i specyfikacje dotyczące oznakowania materiału biologicznego		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja będzie miała korzystny wpływ na obszar zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt poprzez wprowadzenie jednolitego sposobu znakowania opakowań dla materiału biologicznego przeznaczonego do przemieszczenia.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia....o zdrowiu zwierząt.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru dokumentu handlowego, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, przy ich przewozie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 93 ust. 2 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzór dokumentu handlowego, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, przy ich przewozie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest określony:

- 1) dla nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych kategorii 1, o której mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009” – w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) dla nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych kategorii 2, o której mowa w art. 9 rozporządzenia nr 1069/2009 – w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) dla nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych kategorii 3, o której mowa w art. 10 rozporządzenia nr 1069/2009 – w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...³⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 sierpnia 2014 r. w sprawie wzoru dokumentu handlowego stosowanego przy przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 686), które traci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia.....o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz.).

Załączniki do
rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(Dz. U. poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR

Dokument handlowy, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi, przy ich przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej KATEGORIA 1 w rozumieniu rozporządzenia nr 1069/2009			
Miejscowość wysyłki:		powiat: województwo:	
dokument nr	data	godzina wysyłki	
Numer rejestracyjny samochodu			
Numer kontenera („kod BIC”), jeżeli dotyczy			
PRZEWÓZNIK			
Imię i nazwisko albo nazwa:		Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
PODMIOT ZBYWAJĄCY			
Imię i nazwisko albo nazwa:		Adres miejsca załadunku (jeżeli jest inny niż adres podmiotu zbywającego):	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:*
Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:		* W przypadku braku WNI należy wpisać inny numer identyfikacyjny, np. numer producenta, numer siedziby stada	
POŚREDNIK BIORĄCY UDZIAŁ W OBROcie (wypełnić, gdy dotyczy)			
Imię i nazwisko albo nazwa:		Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
Sposób przetwarzania:* Metoda przetwarzania: metoda 1 ☐ metoda 2 ☐ metoda 3 ☐ metoda 4 ☐ metoda 5 ☐ inna zatwierdzona metoda ☐ * Zakreślić w przypadku produktów pochodnych			
CEL PRZEWÓZU*			
☐ Dostarczenie do zakładu przetwórczego ☐ Dostarczenie do zakładu wykonującego działania pośrednie i magazynowanie ☐ Dostarczenie do spalarni/współspalarni ☐ Inny (wpisać jaki) * Zakreślić właściwe			
IDENTYFIKACJA I OPIS MATERIAŁU*			
☐ Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego „wyłącznie do usunięcia” ☐ Produkty pochodne „wyłącznie do usunięcia” ☐ Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego „wyłącznie do produkcji karmy dla zwierząt domowych”** ☐ Produkty pochodne „wyłącznie do produkcji karmy dla zwierząt domowych”*** ☐ Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego „wyłącznie do produkcji produktów pochodnych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ani zwierzęta, ani do stosowania w glebie”**** ☐ Produkty pochodne „wyłącznie do produkcji produktów pochodnych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ani zwierzęta, ani do stosowania w glebie”**** * Zakreślić właściwe ** Zgodnie z art. 35 lit. a ppkt ii rozporządzenia nr 1069/2009 *** Zgodnie z art. 12 lit. f rozporządzenia nr 1069/2009			
Rodzaj materiału:		Ilość materiału w kg/litrach/sztukach:	
Zwłoki padłych zwierząt lub ich części (wskazać gatunki zwierząt oraz liczbę ich zwłok; w przypadku drobiu podać tylko gatunek)			
Numer identyfikacyjny zamieszczony na zastosowanym środku identyfikacji; w przypadku drobiu podać tylko gatunek			
Podpis powiatowego lekarza weterynarii, jeżeli zwłoki padłych zwierząt lub ich części pochodzą z obszarów podlegających ograniczeniom, zakazom lub nakazom, nałożonym na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt:			
PODMIOT NABYWAJĄCY			
Imię i nazwisko albo nazwa:		Adres miejsca rozładunku (jeżeli jest inny niż siedziba podmiotu nabywającego):	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:			

Samochód/kontener przed załadunkiem został umyty i odkażony dnia ____/____/____ o godzinie Podpis osoby potwierdzającej:

Podpis podmiotu zbywającego:*

Podpis przewoźnika:

Podpis podmiotu nabywającego:**

.....

.....

.....

* Niewymagany przy przekazywaniu padłych zwierząt przez hodowcę do ich unieszkodliwienia w przedsiębiorstwach lub zakładach w rozumieniu rozporządzenia nr 1069/2009

** Tylko na egzemplarzu podmiotu nabywającego i przewoźnika

DOKUMENT NALEŻY PODPISĄĆ INNYM KOLOREM NIŻ KOLOR DRUKU ORAZ WYPEŁNIĆ CZYTELNIE I W CAŁOŚCI

Załącznik nr 2

WZÓR

Dokument handlowy, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi, przy ich przewożeniu, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej KATEGORIA 2 w rozumieniu rozporządzenia nr 1069/2009		
Miejscowość wysyłki: powiat: województwo:		
dokument nr	data	godzina wysyłki
Numer rejestracyjny samochodu Numer kontenera („kod BIC”), jeżeli dotyczy		
PRZEWÓZNIK		
Imię i nazwisko albo nazwa:	Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
PODMIOT ZBYWAJĄCY		
Imię i nazwisko albo nazwa:	Adres miejsca załadunku (jeżeli jest inny niż adres podmiotu zbywającego):	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:*
Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:		* W przypadku braku WNI należy wpisać inny numer identyfikacyjny, np. numer producenta, numer siedziby stada
POŚREDNIK BIORĄCY UDZIAŁ W OBROTCIE (wypełnić, gdy dotyczy)		
Imię i nazwisko albo nazwa:	Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
Sposób przetwarzania:* Metoda przetwarzania: metoda 1 ☐ metoda 2 ☐ metoda 3 ☐ metoda 4 ☐ metoda 5 ☐ inna zatwierdzona metoda ☐ * Zakreślić w przypadku, gdy materiał pochodzi z zakładu przetwórczego		
CEL PRZEWÓZU*		
☐ Dostarczenie do zakładu przetwórczego ☐ Dostarczenie do zakładu wykonującego działania pośrednie i magazynowanie ☐ Dostarczenie do spalarni/współspalarni ☐ Dostarczenie do podmiotu wykorzystującego produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne zgodnie z art. 18 rozporządzenia nr 1069/2009 ☐ Dostarczenie do podmiotu wytwarzającego lub stosującego polepszacze gleby i nawozy organiczne ☐ Inny (wpisać jaki) * Zakreślić właściwe		
IDENTYFIKACJA I OPIS MATERIAŁU*		
☐ Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego „nieprzeznaczone do żywienia zwierząt” ☐ Produkty pochodne „nieprzeznaczone do żywienia zwierząt” ☐ Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego „przeznaczone do żywienia zwierząt” ” określone w art. 18 rozporządzenia nr 1069/2009 ☐ Produkty pochodne „przeznaczone do żywienia zwierząt” ” określone w art. 18 rozporządzenia nr 1069/2009 * Zakreślić właściwe		
Rodzaj materiału:	Ilość materiału w kg/litrach/sztukach:	
Zwłoki padłych zwierząt lub ich części** (wskazać gatunki zwierząt oraz liczbę ich zwłok; w przypadku drobiu podać tylko gatunek)		
Numer identyfikacyjny zamieszczony na zastosowanym środku identyfikacji; w przypadku drobiu podać tylko gatunek		
Podpis powiatowego lekarza weterynarii, jeżeli zwłoki padłych zwierząt lub ich części pochodzą z obszarów podlegających ograniczeniom, zakazom lub nakazom, nałożonym na podstawie przepisów o zdrowiu zwierząt:		
PODMIOT NABYWAJĄCY		
Imię i nazwisko albo nazwa:	Adres miejsca rozładunku (jeżeli jest inny niż siedziba podmiotu nabywającego):	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:		

Samochód/kontener przed załadunkiem został umyty i odkażony dnia ____/____/____ o godzinie Podpis osoby potwierdzającej:

Podpis podmiotu zbywającego:*

Podpis przewoźnika:

Podpis podmiotu nabywającego:**

.....

.....

.....

* Niewymagany przy przekazywaniu padłych zwierząt przez hodowcę do ich unieszkodliwienia w przedsiębiorstwach lub zakładach w rozumieniu rozporządzenia nr 1069/2009

** Tylko na egzemplarzu podmiotu nabywającego i przewoźnika

DOKUMENT NALEŻY PODPISĄĆ INNYM KOLOREM NIŻ KOLOR DRUKU ORAZ WYPEŁNIĆ CZYTELNIE I W CAŁOŚCI

Załącznik nr 3

WZÓR

Dokument handlowy, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi, przy ich przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej KATEGORIA 3 w rozumieniu rozporządzenia nr 1069/2009			
Miejscowość wysyłki:		powiat: województwo:	
dokument nr	data	godzina wysyłki	
Numer rejestracyjny samochodu			
Numer kontenera („kod BIC”), jeżeli dotyczy			
Państwo członkowskie wyjścia i punkt kontroli granicznej, w przypadku wywozu PAP lub produktów zawierających PAP do państw trzecich 			
PRZEWÓZNIK			
Imię i nazwisko albo nazwa:		Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
PODMIOT ZBYWAJĄCY			
Imię i nazwisko albo nazwa:		Adres miejsca załadunku (jeżeli jest inny niż adres podmiotu zbywającego):	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:*
Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:			* W przypadku braku WNI należy wpisać inny numer identyfikacyjny, np. numer producenta, numer siedziby stada
POŚREDNIK BIORĄCY UDZIAŁ W OBROTCIE (wypełnić, gdy dotyczy)			
Imię i nazwisko albo nazwa:		Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
Sposób przetwarzania:* Metoda przetwarzania: metoda 1 ☐ metoda 2 ☐ metoda 3 ☐ metoda 4 ☐ metoda 5 ☐ metoda 6 ☐ metoda 7 ☐ * Zakreślić w przypadku, gdy materiał pochodzi z zakładu przetwórczego			
CEL PRZEWOZU*			
☐ Dostarczenie do zakładu przetwórczego ☐ Dostarczenie do zakładu wykonującego działania pośrednie i magazynowanie ☐ Dostarczenie do zakładu produkującego karmy dla zwierząt domowych ☐ Dostarczenie do spalarni/współspalarni ☐ Dostarczenie do podmiotu wykorzystującego produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne zgodnie z art. 18 rozporządzenia nr 1069/2009 ☐ Dostarczenie do podmiotu wytwarzającego lub stosującego polepszacze gleby i nawozy organiczne ☐ Inny (wpisać jaki) * Zakreślić właściwe			
IDENTYFIKACJA I OPIS MATERIAŁU*			
☐ Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego „nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi” ☐ Produkty pochodne „nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi” * Zakreślić właściwe			
Gatunek zwierzęcia, z którego pochodzi produkt:		Ilość materiału w kg/litrach/sztukach:	
RODZAJ MATERIAŁU*			
Art. 10 lit. – lub * Wymienić stosowny punkt z art. 10 rozporządzenia nr 1069/2009 i opis materiału lub, jeżeli właściwe, produkt pochodny (np. art. 10 lit. f – środki spożywcze, które już nie nadają się do spożycia przez ludzi, PAP)			
PODMIOT NABYWAJĄCY			
Imię i nazwisko albo nazwa:		Adres miejsca rozładunku (jeżeli jest inny niż siedziba podmiotu nabywającego):	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
Miejsce zamieszkania albo siedziba i adres:			
Samochód/kontener przed załadunkiem został umyty i odkażony dnia ____/____/____ o godzinie Podpis osoby potwierdzającej:			
Podpis podmiotu zbywającego:		Podpis przewoźnika:	Podpis podmiotu nabywającego:*

.....
* Tylko na egzemplarzu podmiotu nabywającego i przewoźnika

DOKUMENT NALEŻY PODPISAĆ INNYM KOLOREM NIŻ KOLOR DRUKU ORAZ WYPEŁNIĆ CZYTELNIE I W CAŁOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wzoru dokumentu handlowego, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, przy ich przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 93 ust. 2 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U.).

Z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... 2025 r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U.) zostanie uchylony art. 26d ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075), stanowiący podstawę prawną do wydania rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 sierpnia 2014 r. w sprawie wzoru dokumentu handlowego stosowanego przy przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 686). Wymienione rozporządzenie utraci moc z dniem ..., w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U.).

Opracowany projekt rozporządzenia zawiera w załączniku wzory dokumentów handlowych, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, przy ich przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy projektowanego rozporządzenia pozostają bez zmian w stosunku do przepisów dotychczasowego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ponieważ wprowadzane zmiany mają charakter porządkowy i dostosowawczy do przepisów ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U.).

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie w dniu wejścia w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U.).

Przedmiot projektowanego rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedkładania projektu rozporządzenia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu zasięgnięcia opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wzoru dokumentu handlowego, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, przy ich przewozie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Justyna Ślusarczyk Zastępca Dyrektora Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii tel.: 22 623-18-43 e-mail: justyna.slusarczyk@minrol.gov.pl Joanna Gołębiowska Naczelnik Wydział Pasz i Kontroli Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii tel.: 22 623-23-91 e-mail: joanna.golebiowska@minrol.gov.pl	Data sporządzenia kwiecień 2025 Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 93 ust. 2 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U.) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1.Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązywanym, w projektowanej regulacji, problemem jest uniknięcie zagrożenia wynikającego z braku możliwości wystawiania przez podmioty sektora ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego ujednoliconego na terenie kraju dokumentu handlowego stosowanego przy przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych na obowiązujących zasadach.

W związku z uchynieniem art. 26d ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075), wynikającym z wejścia w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...), traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 sierpnia 2014 r. w sprawie wzoru dokumentu handlowego stosowanego przy przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 686).

Z uwagi na powyższe, zachodzi konieczność wydania nowego aktu wykonawczego.

2.Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się rozwiązanie legislacyjne – projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wzoru dokumentu handlowego, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, przy ich przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 93 ust. 2 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt i zastąpi

obowiązujące rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 sierpnia 2014 r. w sprawie wzoru dokumentu handlowego stosowanego przy przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych.

Opracowany projekt rozporządzenia zawiera w załączniku wzory dokumentów handlowych, w które zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, przy ich przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy projektowanego rozporządzenia pozostają bez zmian w stosunku do przepisów dotychczasowego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ponieważ wprowadzane zmiany mają charakter porządkowy i dostosowawczy do przepisów wdrażanych ustawą z dnia ... o zdrowiu zwierząt.

Celem projektowanego rozporządzenia jest utrzymanie możliwości stosowania ujednoliconych na terenie kraju dokumentów handlowych.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie w dniu wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.

Cel projektowanego rozporządzenia może zostać osiągnięty jedynie przez środki o charakterze legislacyjnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na charakter i zakres projektowanej regulacji brak konieczności badania tego problemu.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty biorące udział w transporcie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych.	6920 podmiotów	Inspekcja Weterynaryjna - strona internetowa Głównego Inspektoratu Weterynarii. Rejestr Podmiotów Utylizacyjnych https://pasze.wetgiw.gov.pl/uppz1/demo/index.php?l=pl&s=0 Stan na dzień 18.04.2025 r.	-

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zgodnie z § 52 ust 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.).

Stosownie do postanowień § 36 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt zostanie skierowany na 30 dni do zaopiniowania przez:

Polską Izbę Mleka; Krajową Izbę Producentów Drobiu i Pasz; Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”; Krajowy Związek Pracodawców Producentów Trzody Chlewnej „POLPIG”; Polski Związek Niezależnych Producentów Świń; Ogólnopolskie Stowarzyszenie Wieprz Polski; Krajową Radę Wieprzowiny; Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu; Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu „Poldrób”; Krajową Radę Drobiarstwa – Izbę Gospodarczą w Warszawie; Polską Federację Hodowców Bydła i Producentów Mleka; Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego; Krajową Federację Hodowców Drobiu i Producentów Jaj; Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi; Zrzeszenie Rolników i Producentów Indyk Lubuski; Unię Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI; Polską Federację Hodowców Drobiu; Regionalną Grupę Producentów Drobiu

FARMER; Stowarzyszenie Innowatorów Wsi; Izbę Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz; Polskie Stowarzyszenie Hodowców i Przetwórców Owadów; Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych; Organizację Producentów Ryb Jesiotrowatych; Związek Producentów Ryb – Organizacja Producentów; Polski Karp sp. z o. o. – Organizację Producentów; Polskie Towarzystwo Rybackie; Animal By Products – Polski Związek Przetwórców; Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego; Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb w Koszalinie; Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wykonujących Urzędowe Czynności Złeczone.

Stosownie do postanowień § 38 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt zostanie skierowany na 14 dni do opiniowania przez:

Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa; Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy; Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy; Radę Produkcji Ekologicznej; Radę do spraw Rolnictwa Ekologicznego; Głównego Lekarza Weterynarii.

Projekt na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440), zostanie skierowany na 30 dni do opiniowania przez:

Krajową Radę Spółdzielczą; Krajową Radę Izb Rolniczych; Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”; Związek Zawodowy Rolnictwa „SAMOOBRONA”; Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych; Związek Zawodowy Rolników „OJCZYŻNA”; Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „SOLIDARNI”; Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP; Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników; Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP; Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych; Federację Branżowych Związków Producentów Rolnych; Polską Federację Rolną; Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych; Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”; Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”; Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” – NSZZ Solidarność; Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych; Forum Związków Zawodowych; Konfederację LEWIATAN; Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej; Związek Rzemiosła Polskiego; Związek Pracodawców Business Centre Club; Związek Przedsiębiorców i Pracodawców; Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców; Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza; Polski Związek Zawodowy Rolników; Związek Zawodowy Rolnictwa Polskiego Wolni i Solidarni; Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną; Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej – OZZL WIW; Zarząd Główny OZZPIW Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników Inspekcji Weterynaryjnej (Zarząd Główny OZZPIW); Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki Medicus Veterinarius; Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych; Ogólnopolskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii ESKULAP; Związek Zawodowy Techników Weterynarii; Stowarzyszenie Urzędowych Lekarzy Weterynarii; Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii „Bezpieczeństwo Żywności i Zdrowie Zwierząt”; Radę Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii; Federację Przedsiębiorców Polskich.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), projekt zostanie skierowany na 30 dni do opiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	-										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.										
7.Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe											
Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)			
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0			
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu									
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu									
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu									
		Brak wpływu									
Niemierzalne		Brak wpływu									

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Brak		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja pozostaje bez wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: identyfikowalność	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na utrzymanie ochrony zdrowia publicznego - identyfikowalność i śledzenie przewozu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na charakter projektowanego rozporządzenia, tj. porządkowy i dostosowawczy do przepisów wdrażanych projektowaną ustawą o zdrowiu zwierząt, nie przewiduje się działań związanych z ewaluacją efektów oraz zastosowania mierników.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie opłat za wydanie rejestru zwierząt oraz paszportu ptaków i gryzoni
występujących w cyrku lub grupie zwierząt tresowanych**

Na podstawie art. 24j ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz z ... r. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość i sposób pobierania opłaty za wydanie dokumentów określonych w art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczącego zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Członkowskimi (Dz. Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47).

§ 2. 1. Wysokość opłat za wydanie:

- 1) rejestru zwierząt występujących w cyrku lub grupie zwierząt tresowanych wynosi 17,00 zł;
- 2) paszportu ptaków i gryzoni występujących w cyrku lub grupie zwierząt tresowanych wynosi 51,00 zł.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 są wpłacane:

- 1) powiatowemu lekarzowi weterynarii, jeżeli są uiszczane gotówką, albo
- 2) na rachunek bankowy wskazany przez powiatowego lekarza weterynarii.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie opłat za wydanie rejestru zwierząt, rejestru występów gościnnych, paszportów zwierząt oraz ustalania indywidualnego numeru rejestracji cyrku (Dz. U. z 2008 r. poz. 17), które traci moc z dniem ... w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ²⁾

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

UZASADNIENIE

Celem rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24j ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz z ... r. poz.).

Przepisy art. 84 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 115, z późn. zm.) uchylają rozporządzenie Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczącego zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Członkowskimi (Dz. Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47).

W związku z uchynieniem rozporządzenia 1739/2005 w art. 85 rozporządzenia 2019/2035 zostały określone środki przejściowe, które pozostawiają w mocy przepisy art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1739/2005 dotyczące rejestrów zwierząt i paszportów zwierząt do czasu, aż Komisja wyda akty wykonawcze na podstawie art. 120 ust. 2 rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającym i uchylającym niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.).

Ponadto, w związku z prowadzeniem prac nad projektem ustawy o zdrowiu zwierząt wprowadzającym do polskiego porządku prawnego postanowienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 zmieni się tytuł podstawy prawnej do obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie opłat za wydanie rejestru zwierząt, rejestru występów gościnnych, paszportów zwierząt oraz ustalania indywidualnego numeru rejestracji cyrku (Dz. U. z 2008 r. poz. 17).

Mając powyższe na uwadze należy wydać nowe rozporządzenie, które obejmuje swoim zakresem przepisy rozporządzenia 1739/2005 utrzymane tymczasowo w mocy. Termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia planowany jest na dzień wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.

Projektowane rozporządzenie ma jedynie charakter porządkujący, nie zawiera dodatkowych ani zmienionych wymagań dla zainteresowanych podmiotów. Ponadto wysokość opłat za wydanie rejestru zwierząt oraz paszportu ptaków i gryzoni występujących w cyrku lub grupie zwierząt tresowanych pozostała na niezmienionym poziomie.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie będzie podlegał procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Wprowadzenie przepisów nie będzie miało wpływu na działalność mikro-przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie opłat za wydanie rejestru zwierząt oraz paszportu ptaków i gryzoni występujących w cyrku lub grupie zwierząt tresowanych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Dzierwa główny specjalista Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii nr tel. 22 623 17 18, magdalena.dzierwa@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 24.07.2024 r. Źródło: art. 24j ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym i zwierząt cyrkowych oraz o stosowaniu substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075 oraz z ... r. poz.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z uchynieniem rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczącego zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Członkowskimi (Dz. Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47)(art. 84 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 115, z późn. zm.) oraz ustanowieniem środków przejściowych zachowujących w mocy przepisy art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia (art. 85 rozporządzenia 2019/2035) należy uchylić obowiązujące rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie opłat za wydanie rejestru zwierząt, rejestru występów gościnnych, paszportów zwierząt oraz ustalania indywidualnego numeru rejestracji cyrku (Dz. U. z 2008 r. poz. 17) oraz wydać nowy projekt rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja określa wysokość i sposób pobierania opłaty za wydanie rejestru zwierząt oraz paszportu ptaków i gryzoni występujących w cyrku i grupie zwierząt tresowanych, o których mowa w art. 5 i 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1739/2005 na zasadach i w wysokości określonych w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie opłat za wydanie rejestru zwierząt, rejestru występów gościnnych, paszportów zwierząt oraz ustalania indywidualnego numeru rejestracji cyrku (Dz. U. z 2008 r. poz. 17).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Zarejestrowane cyrki	14	wg informacji z rejestru podmiotów nadzorowanych z lutego 2025 roku (GIW)	Podmioty, które mogą się ubiegać o wydanie rejestru zwierząt oraz paszportów ptaków i gryzoni.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projektowana regulacja ma jedynie charakter techniczny, zakres wymagań nie zmieni się, w związku z powyższym, projekt nie będzie wymagał konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST	0											
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											
Wydatki ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST	0											
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											
Saldo ogółem	0											0
budżet państwa	0											0
JST	0											
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0											

Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie wywołuje skutków finansowych w postaci zwiększonych wydatków i zmniejszonych dochodów w relacji do obowiązujących przepisów dla budżetu państwa oraz pozostałych jednostek sektora finansów publicznych.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

..... r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu regulacji na duże przedsiębiorstwa, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu regulacji na osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
X nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe			☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		

Omówienie wpływu	Brak wpływu.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy o zdrowiu zwierząt.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie dotyczy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie wysokości opłat za wydanie opinii dotyczących wyrobu do diagnostyki in vitro
stosowanego w medycynie weterynaryjnej oraz za przeprowadzenie badań egzemplarza tego
wyrobu**

Na podstawie art. 25h ust. 13 ustawy z dnia 29 stycznia 2024 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość opłat za wydanie opinii o:

- 1) wyrobie do diagnostyki in vitro stosowanym w medycynie weterynaryjnej wynosi 2000 zł2
- 2) przedłużeniu ważności wpisu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej wynosi 2000 zł;
- 3) zmianie parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej wynosi 2000 zł.

§ 2. Wysokość opłat za przeprowadzenie badania egzemplarza wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej, który służy do wykrycia:

- 1) jednego czynnika, patogenu lub jednego rodzaju przeciwciał, wynosi 4500 zł;
- 2) więcej niż jednego czynnika, patogenu lub przeciwciała, jest równa iloczynowi kwoty 4500 zł i liczby wykrytych czynników, patogenów lub przeciwciał.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ²⁾.

MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 września 2010 r. w sprawie wysokości opłat za wydanie opinii dotyczących wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej oraz za przeprowadzenie badań tego wyrobu (Dz. U. poz. 1177), które traci moc z dniem ... w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

W związku z art. 113 pkt 24 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...) do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...) zostały przeniesione dotychczasowe przepisy rozdziału 9a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. 2023 r. poz. 1075) regulujące zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, w tym art. 76 ust. 10 ww. stanowiący upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 września 2010 r. w sprawie wysokości opłat za wydanie opinii dotyczących wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej oraz za przeprowadzenie badań tego wyrobu (Dz. U. poz. 1177), co skutkowało utratą mocy ww. rozporządzenia.

Mając na uwadze powyższe w art. 25h ust. 13 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej zamieszczono upoważnienie będące podstawą do wydania nowego rozporządzenia w sprawie wysokości opłat za wydanie opinii dotyczących wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej oraz za przeprowadzenie badań tego wyrobu.

W projektowanym rozporządzeniu w stosunku do rozporządzenia obecnie obowiązującego wprowadzono zmiany w zakresie:

I. aktualizacji kosztów w odniesieniu do:

- 1) wydania opinii o wyrobie do diagnostyki in vitro stosowanym w medycynie weterynaryjnej,
- 2) wydania opinii o przedłużeniu ważności wpisu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej,
- 3) wydania opinii o zmianie parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej,
- 4) przeprowadzenia badania wyrobu, który służy do wykrycia jednego czynnika, patogenu lub przeciwciała,
- 5) przeprowadzenia badania wyrobu, który służy do wykrycia więcej niż jednego czynnika, patogenu lub przeciwciała.

Mając na uwadze, że od czasu ostatniej nowelizacji rozporządzenia, znacznie wzrosły zarówno koszty osobowe pracowników biorących udział w procedurze wydawania opinii (wzrost płacy minimalnej od kwoty 1.317 zł w 2010 r. do kwoty 4.300 zł w lipcu 2024 r.) oraz ceny m. in. materiałów jednorazowych, środków dezynfekcyjnych, czynności

metrologicznych wyposażenia oraz energii elektrycznej, koniecznym stało się dostosowanie opłat do obecnie ponoszonych kosztów.

- II. ujednolicenia opłat za wydanie opinii o wyrobie do diagnostyki *in vitro* stosowanym w medycynie weterynaryjnej, o przedłużeniu ważności wpisu wyrobu do diagnostyki *in vitro* stosowanego w medycynie weterynaryjnej oraz dokonaniu zmiany w opinii dotyczącej parametrów wyrobu do diagnostyki *in vitro* stosowanego w medycynie weterynaryjnej. Zrównanie opłat wynika z konieczności przeprowadzenia w każdym z powyższych przypadków bardzo dokładnej weryfikacji dokumentacji technicznej, przesłanej przez wnioskodawcę zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczania chorób zakaźnych oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* oraz uchylenia dyrektywy 98/79/WE i decyzji Komisji 2010/227/UE (Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 176, z późn. zm.).

Projektowane zmiany mają charakter dostosowawczy w zakresie ponoszonych kosztów do obecnych warunków rynkowych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Wprowadzenie projektowanych przepisów nie będzie miało wpływu na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, w ujęciu niepieniężnym.

Projekt rozporządzenia nie będzie podlegał procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości opłat za wydanie opinii dotyczących wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej oraz za przeprowadzenie badań egzemplarza tego wyrobu Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jacek Czerniak – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Dorota Prokopiak, naczelnik Wydział Farmacji Weterynaryjnej i Laboratoriów Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii MRiRW tel. 22 623 16 82 e-mail: dorota.prokopiak@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 24 luty 2025 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 25h ust. 13 ustawy z dnia ... o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

- 1) utrata mocy przez aktualnie obowiązujące rozporządzenie. W projekcie ustawy o zdrowiu zwierząt (UC40) zaproponowano przeniesienie Rozdziału 9a regulującego zasady wprowadzania do obrotu i używania wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej z ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 113 pkt 24 projektu ustawy) wraz z upoważnieniem ustawowym do wydania przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi rozporządzenia w sprawie wysokości opłat za wydanie opinii dotyczących wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej oraz za przeprowadzenie badań tego wyrób. Ten zabieg legislacyjny spowoduje utratę mocy aktualnie obowiązującego rozporządzenia z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy,
- 2) nieadekwatność wskazanych ww. rozporządzeniu opłat do obecnie ponoszonych kosztów. Od czasu ostatniej nowelizacji rozporządzenia znacznie wzrosły zarówno koszty osobowe pracowników biorących udział w procedurze wydawania opinii (wzrost płacy minimalnej od kwoty 1.317 zł w 2010 r. do kwoty 4.300 zł w lipcu 2024 r.) oraz ceny m. in. materiałów jednorazowych, środków dezynfekcyjnych, czynności metrologicznych wyposażenia oraz energii elektrycznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z utratą mocy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 września 2010 r. w sprawie wysokości opłat za wydanie opinii dotyczących wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej oraz za przeprowadzenie badań tego wyrobu, z dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt, wystąpiła konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie art 25h ust. 13 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Ponadto w wyniku przeprowadzonej przez PIWet-PIB kalkulacji kosztów wydania opinii oraz przeprowadzenia badania wyrobu, wysokość opłat (netto) za ww. czynności ustalono następująco:

- 1) wydanie opinii o wyrobie do diagnostyki in vitro stosowanym w medycynie weterynaryjnej: 2 000 zł,
- 2) wydanie opinii o przedłużeniu ważności wpisu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej: 2 000 zł,
- 3) wydanie opinii o zmianie parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej: 2 000 zł,
- 4) przeprowadzenie badania wyrobu, który służy do wykrycia jednego czynnika, patogenu lub przeciwciała: 4 500 zł,

- 5) przeprowadzenie badania wyrobu, który służy do wykrycia więcej niż jednego czynnika, patogenu lub przeciwciała jest równa iloczynowi kwoty 4 500 zł i liczby wykrytych czynników, patogenów lub przeciwciała.

Maksymalna ilość wykrytych czynników, patogenów lub przeciwciała na przestrzeni lat 2019-2024 wynosiła 5 i była to jednorazowa sytuacja, najczęściej opiniowano 1 lub 2 czynniki, w związku z tym faktem opłata za wykonanie badania jednego wyrobu do diagnostyki *in vitro* stosowanego w medycynie weterynaryjnej nie przekroczy ośmiokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę (warunek wynikający z przepisu upoważniającego do wydania projektowanego rozporządzenia). Do opłaty za przeprowadzenie badań wyrobu należy również doliczyć opłatę za wydanie opinii o wyrobie.

Ujednolicenie opłat za wydanie opinii o wyrobie do diagnostyki *in vitro*, przedłużeniu ważności wpisu wyrobu w wykazie wyrobów oraz zmianie parametrów wyrobu, wynika z każdorazowo przeprowadzanej bardzo dokładnej weryfikacji dokumentacji technicznej przesłanej przez wnioskodawcę, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* oraz uchylenia dyrektywy 98/79/WE i decyzji Komisji 2010/227/UE (Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 176, z późn. zm.).

Ponadto wprowadzono przepis, który gwarantowałby PIWet-PIB zwrot połowy opłaty wskazanej w projektowanym rozporządzeniu, w przypadku wycofania się podmiotu z procedury wydania opinii.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie badano. Ta kwestia nie podlega harmonizacji w przepisach UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
PIWet – PIB	1	MRiRW	Oddziaływanie pozytywne Zapewnienie środków na wydawanie opinii, możliwość kontynuowania działalności w tym zakresie.
Inspekcja Weterynaryjna	Główny Inspektorat Weterynarii (GIW); 16 wojewódzkich inspektoratów weterynarii; 305 powiatowych inspektoratów weterynarii 16 zakładów higieny weterynaryjnej 8 granicznych inspektoratów weterynarii	GIW	Oddziaływanie pozytywne Zapewnienie możliwości stosowania wyrobów do diagnostyki <i>in vitro</i> w badaniach urzędowych wykonywanych na potrzeby Inspekcji Weterynaryjnej.
Podmioty zamierzające wprowadzić do obrotu i używania wyroby do diagnostyki <i>in vitro</i> stosowane w medycynie weterynaryjnej	brak danych, z uwagi, że wielkość trudna do oszacowania	brak danych	Oddziaływanie pozytywne, zapewnienie możliwości wprowadzenia wyrobów do diagnostyki <i>in vitro</i> do obrotu i używania.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji społecznych z organizacjami społeczno-zawodowymi i związkami zawodowymi, a w szczególności z Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Polską Izbą Przemysłu

Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych „POLFARMED”, Polskim Stowarzyszeniem Producentów i Importerów Leków Weterynaryjnych „POLPROWET”, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „MEDICUS VETERINARIUS”, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych, Polską Konfederacją „LEWIATAN”.

Projektowane rozporządzenie zostanie przekazane do zaopiniowania Głównemu Lekarzowi Weterynarii oraz PIWet-PIB.

Projekt zostanie umieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny w celu zgłaszania w trakcie trwania prac legislacyjnych zainteresowania w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Regulacja nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
duże przedsiębiorstwa								

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na duże przedsiębiorstwa.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Bez wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Skutki, w ujęciu pieniężnym w odniesieniu do podmiotów zamierzających wprowadzić do obrotu i używania wyroby do diagnostyki in vitro stosowane w medycynie weterynaryjnej, nie są możliwe do oszacowania, z uwagi, że nie jest wiadomo ile podmiotów zgłosi takie zapotrzebowanie.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
× nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
Komentarz: Brak								
9. Wpływ na rynek pracy								
Brak wpływu regulacji na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojaskowe			☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:			☐ informatyzacja X zdrowie		

Omówienie wpływu	Zapewnienie odpowiedniej jakości wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej w badaniach urzędowych wykonywanych na potrzeby Inspekcji Weterynaryjnej.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planuje się, że projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wejdzie w życie z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy z o zdrowiu zwierząt (UC40).	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Z uwagi na zakres wprowadzanych zmian nie istnieje konieczność dokonywania ewaluacji efektów projektu	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie stawek opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Stawki opłat za wykonywanie przez Inspekcję Weterynaryjną czynności, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1–12 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, zwanej dalej „ustawą”, są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Stawki opłat za wykonywanie przez Inspekcję Weterynaryjną czynności polegających na badaniach próbek, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 13 ustawy, są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. W przypadku wykonywania czynności polegających na badaniach próbek, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 13 ustawy, innych niż czynności wskazane w załączniku nr 2 do rozporządzenia, opłatę pobiera się w wysokości opłaty za badania zbliżone pod względem zużycia odczynników i pracochłonności.

§ 2. W przypadku gdy w tym samym zakładzie sprawowano jednocześnie nadzór, o którym mowa w poz. 9 i 10 załącznika nr 1 do rozporządzenia, minimalną opłatę w wysokości 112,80 zł pobiera się raz, jeżeli suma należnych opłat za ten nadzór jest niższa od tej kwoty.

§ 3. Stawki opłat określone w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia, z wyłączeniem stawek określonych w poz. 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, w przypadku gdy czynności będące podstawą naliczenia tych opłat są wykonywane:

- 1) między godzinami 22.00 a 6.00 – podwyższa się o 15 %;
- 2) w dni ustawowo wolne od pracy i soboty – podwyższa się o 20 %.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ²⁾

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

w porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej (Dz. U. poz. 1672 i 2550), które traci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

STAWKI OPŁAT ZA WYKONYWANIE PRZEZ INSPEKCJĘ WETERYNARYJNĄ
CZYNNOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 31 UST. 1 PKT 1–12 USTAWY Z DNIA 29
STYCZNIA 2004 R. O INSPEKCJI WETERYNARYJNEJ

Poz.	Rodzaj czynności	Opłata w zł
1	Kontrola zwierząt przeznaczonych do wywozu, przemieszczania lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym:	
	1) innych niż świnie:	
	a) trwająca nie dłużej niż godzinę,	112,80
	b) trwająca dłużej niż godzinę:	
	– za pierwszą godzinę,	112,80
	– za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny;	14,10
	2) świń:	
	a) trwająca nie dłużej niż 15 minut,	42,30
	b) trwająca dłużej niż 15 minut:	
	– za pierwsze 15 minut,	42,30
	– za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszych 15 minut.	14,10
2	Kontrola produktów przeznaczonych do wywozu, handlu albo umieszczenia na rynku krajowym:	
	1) trwająca nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwająca dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
3	Przeprowadzenie kontroli urzędowych i wykonywanie innych czynności urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b	

	oraz d–f i art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625” – za przesyłkę:	
	1) materiału biologicznego;	56,40
	2) słomy i siana;	169,20
	3) produktów złożonych:	
	a) o wadze do 6 ton,	143,41
	b) o wadze powyżej 6 ton;	369,98
	4) pasz i pasz leczniczych niezawierających materiałów pochodzących z tkanek zwierząt.	169,20
4	Przeprowadzenie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625 – za przesyłkę.	56,40
5	Nadzór nad przeprowadzeniem uboju zwierząt – za:	
	1) sztukę bydła i zwierzę gospodarskie nieparzystokopytne,	16,6991
	2) świnie,	4,5645
	3) owcę lub kozę,	8,00
	4) sztukę drobiu niebędącego dzikim ptakiem, o którym mowa w pkt 8,	0,0430

	5) ptaka bezgrzebieniowego,	13,2144
	6) zajęczaka,	0,1086
	7) zwierzę kopytne dzikie utrzymywane w warunkach fermowych,	57,4861
	8) dzikiego ptaka nieuznawanego za zwierzę gospodarskie, ale który jest utrzymywany tak jak zwierzęta gospodarskie, z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych	0,0369
	– z tym że opłata za czynności, o których mowa w pkt 1–8, nie może być niższa niż:	112,80
6	Oględziny tusz zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, wraz z ewentualnym badaniem narządów wewnętrznych i badaniem na obecność włośni:	
	1) trwające nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwające dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
7	Badanie mięsa zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004:	
	1) trwające nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwające dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
8	Nadzór nad rozbiorem mięsa – za tonę mięsa wprowadzanego do zakładu	6,00
	– z tym że opłata nie może być niższa niż:	112,80
9	Nadzór nad produkcją mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych – za tonę wprowadzanych do zakładu mięsa lub produktów mięsnych	6,00

	– z tym że opłata nie może być niższa niż:	112,80
10	Nadzór nad porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych – za tonę mięsa	6,00
	– z tym że opłata nie może być niższa niż:	112,80
11	Nadzór nad:	
	1) punktami odbioru mleka:	
	a) trwający nie dłużej niż godzinę,	112,80
	b) trwający dłużej niż godzinę:	
	– za pierwszą godzinę,	112,80
12	Nadzór nad przetwórstwem, pakowaniem i przepakowywaniem jaj konsumpcyjnych oraz przetwórstwem, pakowaniem lub przepakowywaniem produktów jajecznych – za tonę jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych wprowadzonych do zakładu	0,0520
	– z tym że opłata nie może być niższa niż:	112,80
13	Nadzór nad pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego:	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
14	Nadzór nad pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych:	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
15	Nadzór nad obrotem zwierzętami, pośrednictwem w tym obrocie i przewozem zwierząt, a także nadzór nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, punktami kontroli, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt:	

	1) trwający nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
16	Nadzór nad wyładowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich:	
	1) do 50 ton – za tonę,	3,86
	2) powyżej 50 ton:	
	a) za pierwsze 50 ton,	193,00
	b) za każdą następną tonę	1,93
17	Nadzór nad obróbką lub przetwórstwem ryb, skorupiaków, mięczaków i żab lub produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab oraz nadzór nad wyładowywaniem produktów rybołówstwa ze statków przetwórni – za tonę produktów wprowadzanych do zakładu lub wyładowywanych ze statku przetwórni	3,86
	– z tym że opłata nie może być niższa niż:	112,80
18	Nadzór nad przechowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie, produktów mięsnych, produktów mlecznych, jaj konsumpcyjnych, produktów jajecznych, ryb, skorupiaków, mięczaków i żab oraz produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab:	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
19	Nadzór nad działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią:	
	1) trwający nie dłużej niż 2 godziny;	42,30
	2) trwający dłużej niż 2 godziny:	
	a) za pierwsze 2 godziny,	42,30
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie 2 godzin.	3,53

20	Nadzór nad wytwarzaniem, wprowadzaniem do obrotu i transportem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz nad warunkami przechowywania lub sprzedaży tych pasz:	112,80
	1) trwający nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
21	Nadzór nad prowadzeniem działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej:	
	1) trwający nie dłużej niż 2 godziny;	42,30
	2) trwający dłużej niż 2 godziny:	
	a) za 2 godziny,	42,30
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie 2 godzin.	3,53
22	Nadzór nad porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem miodu:	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
23	Nadzór nad produkcją żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym:	
	1) trwający nie dłużej niż 2 godziny;	42,30
	2) trwający dłużej niż 2 godziny:	
	a) za 2 godziny,	42,30
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie 2 godzin.	3,53
24	Nadzór nad obrotem hurtowym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w hurtowniach farmaceutycznych tych produktów:	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
25	Nadzór nad obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w zakładach leczniczych dla zwierząt	

	oraz nad ilością produktów leczniczych weterynaryjnych stosowanych w tych zakładach:	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
26	Nadzór nad obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi, które są wydawane bez przepisu lekarza, sprawowanym u przedsiębiorców prowadzących działalność w tym zakresie po zgłoszeniu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii:	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
27	Nadzór nad produkcją wysoko rafinowanego siarczanu chondroityny, kwasu hialuronowego, innych produktów z hydrolizowanych części, chitozanu, glukozaminy, podpuszczki, karunku i aminokwasów:	
	1) trwający nie dłużej niż godzinę;	112,80
	2) trwający dłużej niż godzinę:	
	a) za pierwszą godzinę,	112,80
	b) za każde rozpoczęte 15 minut po upływie pierwszej godziny.	14,10
28	Nadzór nad produkcją żelatyny i kolagenu – za tonę surowca do produkcji	2,2715
	– z tym że opłata nie może być niższa niż:	112,80
29	Kontrola statku rybackiego, w tym statku chłodni, statku zamrażalni i statku przetwórci – za każdą rozpoczętą godzinę nadzoru.	112,80
30	Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w art. 25a ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306, z późn. zm.).	195,14
31	Złożenie wniosku o wydanie zatwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572).	63,82

32	Złożenie wniosku o zatwierdzenie projektu technologicznego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753, z późn. zm.):	
	1) zakładu przetwórstwa mleka, w którym maksymalna tygodniowa zdolność produkcyjna ma wynosić nie więcej niż 5 ton;	129,48
	2) zakładu pakowania, o którym mowa w ust. 5.4 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, w którym maksymalna tygodniowa zdolność produkcyjna ma wynosić nie więcej niż 5 ton;	129,48
	3) punktu skupu mleka;	129,48
	4) zakładu innego niż zakłady określone w pkt 1–3.	587,95
33	Złożenie wniosku, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, o zatwierdzenie:	
	1) rzeźni, w której maksymalna tygodniowa zdolność produkcyjna wynosi powyżej: a) 20 jednostek przeliczeniowych, o których mowa w art. 32 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, zwierząt gospodarskich kopytnych lub kopytnych zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, b) 3000 sztuk drobiu, c) 100 sztuk ptaków bezgrzebieniowych, d) 3000 sztuk zajęczaków, nutrii, dzikiego ptactwa nieuznawanego za zwierzęta gospodarskie, ale które jest utrzymywane tak jak zwierzęta gospodarskie, z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych;	1088,82
	2) zakładu rozbioru mięsa, zakładu obróbki dziczyzny, zakładu mielenia mięsa, zakładu produkującego surowe wyroby mięsne, zakładu mechanicznego odkostniania mięsa, a także zakładu przetwórstwa mięsa, w których maksymalna tygodniowa zdolność produkcyjna ma wynosić powyżej 5 ton mięsa bez kości lub	1088,82

	równoważną ilość mięsa z kością;	
	3) zakładu zajmującego się świeżymi rybami, zakładu przetwórstwa produktów rybołówstwa, zakładu mechanicznego odkostniania produktów rybołówstwa oraz zakładu wysyłki i zakładu oczyszczania żywych mięczaków dwuskorupowych, w których maksymalna tygodniowa zdolność produkcyjna ma wynosić powyżej 5 ton;	1088,82
	4) zakładu przetwarzającego żelatynę i kolagen;	1088,82
	5) zakładu innego niż zakłady określone w pkt 1–4.	366,66
34	Złożenie wniosku o nadanie zakładowi uprawnienia, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego.	365,66
35	Złożenie wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278, z późn. zm.).	169,20
36	Złożenie wniosku o wydanie pozwolenia weterynaryjnego na przywóz przesyłki:	
	1) zwierząt zawierającej:	
	a) do 100 gatunków zwierząt,	173,90
	b) od 101 do 300 gatunków zwierząt,	408,90
	c) powyżej 300 gatunków zwierząt;	761,40
	2) próbek badawczych i diagnostycznych zawierających uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne;	544,71
	3) innych produktów niż produkty określone w pkt 2.	112,80
37	Złożenie wniosku o wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt.	300,00
38	Wydanie decyzji, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1).	112,80
39	Kontrola urzędowa, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625.	436,16

40	Kontrola urzędowa, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625:	
	1) rzeźni;	351,88
	2) zakładu rozbioru mięsa, zakładu obróbki dziczyzny, zakładu mielenia mięsa, zakładu produkującego surowe wyroby mięsne, zakładu mechanicznego odkostniania mięsa i zakładu przetwórstwa mięsa;	
	3) zakładu zajmującego się świeżymi rybami, zakładu przetwórstwa produktów rybołówstwa, zakładu mechanicznego odkostniania produktów rybołówstwa oraz zakładu wysyłki i zakładu oczyszczania żywych mięczaków dwuskorupowych;	
	4) zakładu przetwórstwa mleka;	
	5) zakładu pakowania jaj;	
	6) zakładu produkcji jaj płynnych i zakładu przetwórstwa jaj;	
	7) innego zakładu zatwierdzonego;	
	8) zakładu, który podlega rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319), z wyłączeniem ferm jaj konsumpcyjnych, podmiotu prowadzącego rolniczy handel detaliczny lub podmiotu prowadzącego sprzedaż bezpośrednią;	
	9) zakładu prowadzącego działalność w zakresie pasz;	154,54
	10) zakładu prowadzącego działalność w zakresie ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych;	165,15
	11) działalności polegającej na obrocie zwierzętami, pośrednictwie w tym obrocie lub skupie zwierząt, działalności polegającej na przewozie zwierząt, a także kontrola miejsc gromadzenia zwierząt, punktu kontroli, targowiska;	178,15
	12) centrum pozyskiwania i przechowywania nasienia, zespołu pozyskiwania i produkcji zarodków, punktu kopulacyjnego;	167,57

	13) zakładu drobiu;	348,14
	14) schroniska dla zwierząt;	169,50
	15) miejsca chowu lub hodowli zwierząt akwakultury;	188,13
	16) miejsca chowu lub hodowli zwierząt dzikich utrzymywanych jak zwierzęta gospodarskie, w tym jeleniowatych;	200,28
	17) gospodarstwa utrzymującego zwierzęta gospodarskie w celu wprowadzania tych zwierząt lub produktów z tych zwierząt lub od tych zwierząt na rynek – w przypadku gospodarstwa utrzymującego:	
	a) drób,	221,05
	b) bydło,	205,83
	c) świnie,	172,87
	d) pozostałe zwierzęta;	212,71
	18) obrotu produktami leczniczymi weterynaryjnymi lub ilości stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych;	645,44
	19) wytwarzania lub wprowadzania do obrotu pasz leczniczych lub produktów pośrednich lub dystrybucji pasz leczniczych;	645,44
	20) inne kontrole urzędowe niż kontrole określone w pkt 1–19.	112,80
41	Kontrola oczyszczania lub odkażania środków transportu używanych do przewozu zwierząt gospodarskich powracających na terytorium Unii Europejskiej z państw trzecich – nakazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...).	57,14
42	Kontrola środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625.	57,14

Załącznik nr 2

STAWKI OPŁAT ZA WYKONYWANIE PRZEZ INSPEKCJĘ WETERYNARYJNĄ
CZYNNOŚCI POLEGAJĄCYCH NA BADANIACH PRÓBEK, O KTÓRYCH MOWA
W ART. 31 UST. 1 PKT 13 USTAWY Z DNIA 29 STYCZNIA 2004 R. O INSPEKCJI
WETERYNARYJNEJ

Poz.	Rodzaj badania	Opłata w zł
1	Badania żywności:	
	1) badanie mikrobiologiczne produktów pochodzenia zwierzęcego;	149,60
	2) badanie chemiczne żywności pochodzenia zwierzęcego.	434,28
2	Badania zwierząt:	
	1) badanie histopatologiczne;	145,78
	2) badanie sekcyjne zwierzęcia:	
	a) psów i innych dużych ssaków,	248,16
	b) innych zwierząt niewymienionych w lit. a;	46,53
	3) oznaczanie antybiotykooporności szczepu bakteryjnego;	62,04
	4) badanie mikrobiologiczne materiału klinicznego pochodzącego od zwierząt (bez antybiogramu);	77,55
	5) badanie parazytologiczne;	63,32
	6) badanie techniką PCR (badanie puli);	93,06
	7) badanie metodą hodowli komórkowej;	308,58
	8) badanie metodą immunodyfuzji;	62,04
	9) badanie metodą ELISA pobranych próbek podczas jednego próbkobrania:	
	a) nie więcej niż dwóch próbek,	40,00
	b) trzeciej i każdej następnej próbki – za próbkę;	18,61
	10) badanie metodą OWD.	104,73
3	Badania pasz, ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych:	
	1) liczba <i>Enterobacteriaceae</i> ;	91,27
	2) obecność pałeczek <i>Salmonella</i> spp.;	92,57

3) obecność przetworzonego białka zwierzęcego;	217,33
4) ogólna liczba drobnoustrojów tlenowych;	76,12
5) wilgotność i zawartość innych substancji lotnych;	147,99
6) zawartość azotu – zawartość białka ogólnego z obliczeń;	227,14
7) zawartość popiołu surowego;	158,29
8) zawartość tłuszczu surowego;	198,06
9) liczba <i>Clostridium perfringens</i> ;	55,20
10) obecność kokcydiostatyki – monenzyna, salinomycyna, narazyna;	157,23
11) obecność substancji przeciwbakteryjnych;	155,10
12) obecność DNA modyfikacji genetycznych;	60,63
13) ekstrakcja DNA roślinnego;	305,37
14) ocena homogeniczności (jednorodności) mieszanek paszowych na podstawie badania stopnia wymieszania wybranego składnika;	496,32
15) oznaczanie zawartości włókna surowego;	310,20
16) makroelementy – zawartość wapnia (Ca), potasu (K), magnezu (Mg) i sodu (Na);	341,22
17) zawartość fosforu (P);	328,01
18) mikroelementy – zawartość manganu (Mn), miedzi (Cu), żelaza (Fe) i cynku (Zn);	288,49
19) metale toksyczne – zawartość:	
a) rtęci (Hg),	162,03
b) kadmu (Cd), ołowiu (Pb),	236,34
c) arsenu (As);	473,93
20) zawartość kobaltu (Co);	232,10
21) zawartość molibdenu (Mo);	232,10
22) zawartość selenu (Se);	486,57
23) zawartość azotynów;	178,03
24) zawartość fipronilu;	168,14
25) oznaczanie pestycydów;	1239,77
26) zawartość mykotoksyn;	398,62
27) zawartość mocznika;	272,98
28) obecność antybiotykowych stymulatorów wzrostu;	162,37

	29) obecność beztlenowych łaseczek przetrwalnikujących w 0,0001 g [N].	100,07

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...), zwanej dalej „ustawą”. Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej (Dz. U. poz. 1672 i 2550), które utraci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

Zmiany przewidziane w projektowanym rozporządzeniu w porównaniu do ww. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie stawek opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną mają charakter dostosowawczy. Te zmiany polegają na zapewnieniu zgodności regulacji podstawowej z ustawą, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U.). Do tych zmian należą:

- 1) w poz. 1 w załączniku nr 1 do projektowanego rozporządzenia – zastąpienie wyrazu: „handlu” wyrazem „przemieszczania”; ta zmiana stanowi konsekwencję analogicznej zmiany wprowadzonej w art. 31 ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 2) w poz. 13 w załączniku nr 1 do projektowanego rozporządzenia – wykreślenie wyrazów: „jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych”; ta zmiana stanowi konsekwencję analogicznej zmiany wprowadzonej w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. f ustawy;
- 3) w poz. 41 w załączniku nr 1 do projektowanego rozporządzenia – zaktualizowanie odesłania do przepisu ustawy zawartego w tym przepisie; ta zmiana stanowi konsekwencję analogicznej zmiany wprowadzonej w art. 31 ust. 1 pkt 11 ustawy;
- 4) w poz. 3 pkt 28 w załączniku nr 2 do projektowanego rozporządzenia – zastąpienie określenia „niedozwolone antybiotykowe stymulatory wzrostu” określeniem „antybiotykowe stymulatory wzrostu”; ta zmiana – po pierwsze – zapewni zgodność tego przepisu z art. 31 ust. 1 pkt 1 pkt 13 lit. a ustawy, w nowym brzmieniu, w którym określenie „substancje niedozwolone” zostało zastąpione określeniem „substancje zakazane lub niedopuszczone”; po drugie, ta zmiana usunie zbędny i wprowadzający

w błąd wyraz w tym przepisie – ten przepis w obecnym brzmieniu sugeruje bowiem, że są dozwolone antybiotykowe stymulatory wzrostu, co nie jest prawdą, ponieważ zabronione jest, bez wyjątków, stosowanie wszystkich antybiotyków jako stymulatorów wzrostu.

Zaproponowano, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem Z uwagi na to, że projektowane rozporządzenie zastępuje dotychczasowe rozporządzenie, które utraci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...), projektowane rozporządzenie powinno wejść w życie jednocześnie z tą ustawą.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów normatywnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 202 5r. poz. 677) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie stawek opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak – Sekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Wojciech Wojtyra – Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii MRiRW, tel. 22 623 18 43, email: sekretariat.dzw@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 03.04.2025 r. Źródło: art. 34 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 12 oraz ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dotychczasowe rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej (Dz. U. poz. 1672 i 2550) utraci moc z dniem w związku z wejściem w życie ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...). Z tego powodu konieczne jest wydanie projektowanego rozporządzenia, które zastąpi dotychczasowe rozporządzenie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie rozporządzenia zastępującego dotychczasowe rozporządzenie. Rozwiązanie pozalegisłacyjne nie jest możliwe.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji na ten temat.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty nadzorowane przez Inspekcję Weterynaryjną	ok. 1 600 tys.	„Sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej w 2022 roku”, złożone przez Głównego Lekarza Weterynarii Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Przepisy w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej zostaną dostosowane do regulacji ustawowej, w związku ze zmianami tej regulacji wprowadzonymi na mocy ustawy z dnia o zdrowiu zwierząt.
Następujące organy Inspekcji Weterynaryjnej: - Główny Lekarz	322 organy	przepisy o Inspekcji Weterynaryjnej	j.w.

Weterynarii, - wojewódzcy lekarze weterynarii (16 organów) - powiatowi lekarze weterynarii (305 organów)			
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”.			
Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do konsultacji publicznych, na 30 dni od dnia otrzymania przez dany podmiot projektu, do następujących podmiotów:			
1) Animal By Products – Polski Związek Przetwórców, 2) Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, 3) Business Centre Club, 4) Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych, 5) Federacja Gospodarki Żywnościowej RP, 6) Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP, 7) Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, 8) Forum Związków Zawodowych, 9) Fundacja „Zwierzęta i My”, 10) Fundacja Międzynarodowy Ruch na Rzecz Zwierząt VIVA!, 11) Fundacja PEGASUS, 12) Gmina Wyznaniowa Starozakonnych w Rzeczypospolitej Polskiej, 13) Islamskie Zgromadzenie Ahl-ul-Bayt, 14) Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, 15) Izraelicka Niezależna Gmina Wyznaniowa w Poznaniu, 16) Klub „Gaja” Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturalne, 17) Konfederacja „Lewiatan”, 18) Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj, Federacja Przedsiębiorców Polskich, 19) Krajowa Izba Gospodarcza, 20) Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna, 21) Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz, 22) Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie, 23) Krajowa Rada Izb Rolniczych, 24) Krajowa Rada Spółdzielcza, 25) Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, 26) Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza, 27) Krajowy Związek Pracodawców Producentów Trzody Chlewnej POLPIG 28) Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, 29) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, 30) Liga Muzułmańska w RP, 31) Muzułmański Związek Religijny w Rzeczypospolitej Polskiej Najwyższe Kolegium,			

- 32) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
- 33) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność '80,
- 34) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- 35) Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu POLDRÓB,
- 36) Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej,
- 37) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Inspekcji Weterynaryjnej,
- 38) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 39) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
- 40) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii „ESKULAP”,
- 41) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”,
- 42) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Wieprz Polski,
- 43) Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Zwierząt – OTOZ „Animals”,
- 44) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych OPZZ,
- 45) POLKARMA – Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych,
- 46) Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka,
- 47) Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców,
- 48) Polska Izba Mleka,
- 49) Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego,
- 50) Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i WYROBÓW MEDYCZNYCH POLFARMED,
- 51) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
- 52) Polska Liga Ochrony Zwierząt,
- 53) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
- 54) Polski Klub Wyścigów Konnych,
- 55) Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego,
- 56) Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”,
- 57) Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych,
- 58) Polski Związek Hodowców Koni,
- 59) Polski Związek Łowiecki,
- 60) Polski Związek Owczarski,
- 61) Polski Związek Pszczelarski,
- 62) Polski Związek Zawodowy Rolników,
- 63) Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu,
- 64) Polskie Stowarzyszenie Producentów i Importerów Leków Weterynaryjnych „POLPROWET”,
- 65) Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych,
- 66) Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego,
- 67) Porozumienie Zielonogórskie – Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia,
- 68) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 69) Rada Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych,
- 70) Rada Gospodarki Żywnościowej,
- 71) Rada Dialogu Społecznego,
- 72) Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii,
- 73) Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- 74) Stowarzyszenia Eko Tarcza Podlasie,

- 75) Stowarzyszenie Jedności Muzułmańskiej,
- 76) Stowarzyszenie Muzułmańskie AHMADIYYA,
- 77) Stowarzyszenie Producentów Trzody Chlewnej „Podlasie”,
- 78) Stowarzyszenie Przyjaciół Zwierząt „AMICUS”,
- 79) Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 80) Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami,
- 81) Towarzystwo Przyjaciół Zwierząt „AMICUS”,
- 82) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego (UPEMI),
- 83) Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego,
- 84) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
- 85) Związek Gmin Wyznaniowych Żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 86) Związek Polskie Mięso,
- 87) Związek Postępowych Gmin Żydowskich „Beit Polska”,
- 88) Związek Powiatów Polskich,
- 89) Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego,
- 90) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 91) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 92) Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników,
- 93) Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 94) Związek Zawodowy Rolnictwa „SAMOOBRONA”,
- 95) Związek Zawodowy Rolnictwa Polskiego Wolni i Solidarni,
- 96) Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”,
- 97) Związek Zawodowy Rolników „OJCZYŻNA”,
- 98) Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”,
- 99) Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”,
- 100) Związek Zawodowy Techników Weterynarii.

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany, na 14 dni od dnia otrzymania projektu, do zaopiniowania przez Głównego Lekarza Weterynarii.

Odpowiedź na otrzymaną opinię zostanie udzielona niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni.

Podstawę prawną skierowania projektu do Głównego Lekarza Weterynarii stanowi § 38 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)

Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania		Skutki finansowe projektowanej regulacji dla sektora finansów publicznych zostaną pokryte z budżetu państwa, w ramach limitu dysponenta części 32 budżetu państwa – Rolnictwo, bez konieczności jego zwiększania.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Brak.										
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian				0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)		
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa			0	0	0	0	0	0	0		
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw			0	0	0	0	0	0	0		
	rodzina, obywatele oraz			0	0	0	0	0	0	0		

	gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.						
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, obywateli i gospodarstw domowych, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy			
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowana regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe			☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		

Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie ma wpływu na pozostałe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem, jednocześnie z ustawą z dnia o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...). Planuje się, że projektowane rozporządzenie zostanie ogłoszone na co najmniej 14 dni przed ww. datą wejścia w życie, aby umożliwić zainteresowanym podmiotom zapoznanie się z tą regulacją i dostosowanie się do jej stosowania.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Z uwagi na charakter projektowanej regulacji, która dostosowuje przepisy podstawowe do zmian ustawowych, nie zostanie przeprowadzona odrębna ewaluacja efektów projektu. Konkretnie skutki projektowanej regulacji będą na bieżąco analizowane.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak załączników.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie utrzymywania psów i kotów w schroniskach dla zwierząt

Na podstawie art. 11b ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 oraz ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) minimalne warunki utrzymywania psów i kotów w schronisku dla zwierząt, zwanym dalej” schroniskiem”, w tym minimalne warunki dotyczące lokalizacji schroniska;
- 2) zakres opieki sprawowanej nad psami i kotami utrzymywanymi w schronisku;
- 3) sposób i termin oznakowania psów i kotów utrzymywanych w schronisku;
- 4) szczegółowy zakres informacji niebędących danymi osobowymi, jakie są zawarte w dokumentacji dotyczącej zwierząt utrzymywanych w schronisku.

§ 2. 1. Schronisko powinno być zlokalizowane w odległości co najmniej:

- 1) 150 m, mierzonej jako najkrótszy odcinek od obiektów budowlanych schroniska do:
 - a) budynków mieszkalnych,
 - b) obiektów użyteczności publicznej,
 - c) zakładów utrzymujących zwierzęta zarejestrowanych lub zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającym i uchylającym niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.²⁾),
 - d) zakładów, w których prowadzi się działalność w zakresie:
 - produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - wytwarzania pasz,

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2706).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

- określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.³⁾),
 - e) ogrodów zoologicznych,
 - f) ośrodków rehabilitacji zwierząt,
 - g) azyli dla zwierząt;
 - 2) 500 m, mierzonej jako najkrótszy odcinek od obiektów budowlanych schroniska do ujęć wody przeznaczonych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.
2. Wymagań, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się:
- 1) w odniesieniu do odległości schroniska od budynków, obiektów, zakładów, rzeźni, ogrodów zoologicznych, ośrodków rehabilitacji zwierząt, azyli dla zwierząt lub ujęć wody, o których mowa w ust. 1, które powstały, zostały zarejestrowane lub zatwierdzone lub zostały zlokalizowane po rozpoczęciu prowadzenia działalności przez schronisko;
 - 2) jeżeli schronisko jest przeznaczone dla maksymalnie 15 zwierząt, przy czym samica – suka lub kotka – z potomstwem przed odsadzeniem jest liczona jako jedno zwierzę.
3. Wymagania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się, jeżeli uzyskano pozytywną opinię hydrologa, przygotowaną na podstawie analiz hydrogeologicznych lub hydrologicznych, dotyczącą wpływu schroniska na jakość ujmowanych wód, z tym że odległość od obiektów budowlanych schroniska do ujęcia wody przeznaczonego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi nie może być mniejsza niż 150 m.

§ 3. Teren, na którym jest zlokalizowane schronisko:

- 1) powinien mieć utwardzone drogi komunikacyjne do pomieszczeń i miejsc, o których mowa w § 4 ust. 1;
- 2) zabezpiecza się ogrodzeniem o wysokości co najmniej 170 cm, trwale związanym z gruntem, nieposiadającym elementów stwarzających zagrożenie powstania urazów lub uszkodzeń ciała u zwierząt.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

§ 4. 1. W schronisku wyodrębnia się:

- 1) pomieszczenia przeznaczone do:
 - a) wykonywania podstawowych zabiegów leczniczych, wyposażone co najmniej w stół zabiegowy, oświetlenie naturalne lub sztuczne o natężeniu co najmniej 500 lux, zamykaną szafkę do przechowywania produktów leczniczych i wyrobów medycznych, chyba że takie zabiegi są wykonywane w zakładzie leczniczym dla zwierząt, z którym podmiot prowadzący schronisko posiada umowę o wykonywanie takich zabiegów,
 - b) izolowania zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę,
 - c) utrzymywania zwierząt zdrowych, w tym osobne pomieszczenia dla nieubezpieczonych samców i nieubezpieczonych samic,
 - d) kwarantanny zwierząt przyjętych do schroniska przez okres co najmniej 15 dni liczonych od dnia przyjęcia zwierzęcia,
 - e) separacji zwierząt agresywnych,
 - f) utrzymywania młodych oddzielonych od matek,
 - g) utrzymywania samic z oseskami,
 - h) prac administracyjno-biurowych,
 - i) celów socjalnych;
- 2) miejsca przeznaczone do:
 - a) przechowywania weterynaryjnych produktów leczniczych i wyrobów medycznych,
 - b) przechowywania zapasu karmy,
 - c) przechowywania środków dezynfekcyjnych,
 - d) wydawania zwierząt ze schroniska,
 - e) składowania odchodów.

2. Przed wejściami do pomieszczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i d, umieszcza się maty dezynfekcyjne, przy czym szerokość wyłożonych mat powinna być nie mniejsza niż szerokość danego wejścia, a długość – nie mniejsza niż 1 m.

3. W schronisku znajdują się środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji.

4. Zwierzęta w schronisku karmi się co najmniej raz dziennie karmą właściwą dla gatunku.

5. Zapas przechowywanej w schronisku karmy umożliwia zaspokojenie potrzeb żywieniowych zwierząt przebywających w schronisku przez okres co najmniej 7 dni, chyba że zagwarantowana jest ciągłość dostawy karmy.

6. Każdemu psu zapewnia się wyjście na wybieg lub spacer nie rzadziej niż 2 razy w tygodniu, przy czym z tego wymogu mogą być wyłączone psy lękliwe i agresywne, suki ze szczeniętami, szczenięta, psy podlegające kwarantannie oraz psy, co do których ograniczenie wyjścia na wybieg lub spacer wynika z zalecenia lekarza weterynarii.

7. W schronisku zapewnia się wybieg dla psów o powierzchni nie mniejszej niż 100 m², z dostępem do trawnika oraz materiałów i przedmiotów absorbujących ich uwagę, pozwalający na socjalizację psów i realizację zachowań właściwych dla gatunku.

8. Wymogu, o którym mowa w ust. 7, nie stosuje się, jeżeli schronisko jest przeznaczone dla maksymalnie 35 psów, przy czym suka ze szczeniętami przed odsadzeniem liczona jest jako jedno zwierzę.

9. Zwierzęta utrzymywane w schronisku dogląda się co najmniej raz dziennie.

10. W schronisku dostępny jest czytnik wszczepianych transponderów zgodny z normą ISO 11785 „Charakterystyka protokołu transmisji”.

11. Wpomieszczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, f i g, utrzymuje się temperaturę nie niższą niż 16°C.

12. W pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b–g, zwierzętom zapewnia się dostęp do światła dziennego, ochronę przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi, możliwość swobodnego poruszania się oraz stały dostęp do wody spełniającej wymagania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

13. Minimalne warunki, jakie powinny spełniać pomieszczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b–g, w których są utrzymywane psy i koty, są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 5. Schronisko wyposaża się w urządzenie chłodnicze do czasowego przetrzymywania zwłok zwierząt przed przekazaniem ich do zakładu prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania zwłok zwierząt, z którym podmiot prowadzący schronisko posiada umowę o wykonywanie usługi.

§ 6. 1. Ściany, podłogi i drzwi w pomieszczeniach, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. a–g, wykonuje się:

- 1) z trwałych materiałów:
 - a) umożliwiającymi czyszczenie i dezynfekcję,
 - b) niepowodujących urazów lub uszkodzeń ciała u zwierząt;
- 2) w sposób uniemożliwiający ucieczkę zwierząt.

2. Podmiot prowadzący schronisko zapewnia co najmniej raz dziennie czyszczenie pomieszczeń i kojców, w których są utrzymywane zwierzęta, w tym urządzeń do pojenia i karmienia.

3. Podmiot prowadzący schronisko zapewnia przeprowadzenie dezynfekcji i dezynsekcji:

- 1) pomieszczeń, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. b i d, każdorazowo po opuszczeniu pomieszczenia przez zwierzę;
- 2) pozostałych pomieszczeń, w których przebywają zwierzęta, nie rzadziej niż raz na miesiąc.

4. Podmiot prowadzący schronisko prowadzi zabiegi deratyzacyjne w schronisku co najmniej dwa razy w roku.

§ 7. 1. Podmiot prowadzący schronisko prowadzi wykaz zwierząt przebywających w schronisku.

2. Wykaz jest prowadzony w postaci elektronicznej, z możliwością sporządzenia wydruku.

3. Wykaz zawiera:

- 1) opis zwierzęcia, w tym:
 - a) gatunek,
 - b) imię,
 - c) datę urodzenia, jeżeli jest znana, albo wiek oszacowany przez lekarza weterynarii lub technika weterynarii,
 - d) wagę aktualizowaną co najmniej dwa razy w roku,
 - e) płeć wraz z informacją o przeprowadzeniu trwałego ubezpłodnienia,
 - f) rasę,
 - g) umaszczenie,
 - h) znaki szczególne,
 - i) numer ewidencyjny zwierzęcia w schronisku.
 - j) numer wszczepianego transpondera,
 - k) informację o kondycji zwierzęcia, w tym stanie zdrowia, aktualizowaną co najmniej dwa razy w roku;
- 2) informację o kondycji zwierzęcia w dniu przyjęcia do schroniska;
- 3) datę przyjęcia do schroniska oraz imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby lub nazwę, siedzibę i adres podmiotu przekazującego zwierzę do schroniska;
- 4) okres kwarantanny i poczynione obserwacje;

- 5) informacje dotyczące przeprowadzonych szczepień i zabiegów diagnostycznych, leczniczych i profilaktycznych, w tym dotyczące zwalczania pasożytów wewnętrznych i zewnętrznych;
- 6) datę trwałego ubezplodnienia albo informację lekarza weterynarii o przeciwwskazaniach do wykonania takiego zabiegu;
- 7) fotografię przedstawiającą głowę, sylwetkę oraz cechy charakterystyczne zwierzęcia, wykonaną w sposób umożliwiający określenie wielkości zwierzęcia;
- 8) numer pomieszczenia (kojca lub klatki), w którym przebywa zwierzę, aktualizowany każdorazowo przy przemieszczeniu zwierzęcia;
- 9) datę opuszczenia schroniska oraz imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby lub nazwę, siedzibę i adres podmiotu, którym przekazano zwierzę;
- 10) datę śmierci zwierzęcia oraz nazwę, siedzibę i adres podmiotu, któremu przekazano zwłoki zwierzęcia.

4. Zwierzęta wydaje się ze schroniska wraz z wypisem z wykazu, zawierającym informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 4–6 i 9.

5. Kopię wypisu, o którym mowa w ust. 4, podmiot prowadzący schronisko przechowuje przez okres 3 lat od dnia wydania zwierzęcia ze schroniska i udostępnia organom Inspekcji Weterynaryjnej do celów kontrolnych.

§ 8. 1. Podmiot prowadzący schronisko zapewnia zwierzętom przebywającym w schronisku:

- 1) całodobową opiekę – w godzinach pracy schroniska, nie mniej niż przez 8 godzin, sprawowaną przez osobę przeszkoloną w zakresie postępowania ze zwierzętami oraz przepisów o ochronie zwierząt, a poza tymi godzinami zapewnianą przez przyjęte w tym schronisku środki organizacyjne lub techniczne;
- 2) opiekę weterynaryjną, w szczególności w zakresie:
 - a) kontroli stanu zdrowia,
 - b) leczenia i profilaktyki, w tym:
 - szczepienia psów przeciwko parwowirozie, parainfluenze i nosówce oraz aktualizacje tych szczepień, zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii,
 - szczepienia kotów przeciwko wściekliznie oraz aktualizacje szczepienia co 12 miesięcy od dnia ostatniego szczepienia,
 - szczepienia kotów przeciwko panleukopenii, herpeswirozie i kaliciwirozie oraz aktualizacje tych szczepień, zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii,

c) zwalczania pasożytów wewnętrznych i zewnętrznych.

2. Podmiot prowadzący schronisko zatrudnia lub zawiera umowę o świadczenie usług z osobą, która odpowiada za przestrzeganie przepisów dotyczących minimalnych warunków utrzymywania psów i kotów w schroniskach dla zwierząt oraz przepisów o ochronie zwierząt, posiadającą wykształcenie w zawodzie technik weterynarii lub wykształcenie wyższe na kierunku weterynaria lub zootechnika, i co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe w pracy ze zwierzętami.

3. Wymogu, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się, jeżeli schronisko jest przeznaczone dla maksymalnie 35 zwierząt, przy czym samica (suka lub kotka) z potomstwem przed odsadzeniem liczona jest jako jedno zwierzę.

4. W schronisku zapewnia się trwałe ubezpłodnienie dojrzałych płciowo:

- 1) psów i samic kotów po upływie kwarantanny, a przed upływem 8 miesięcy liczonych od dnia ich przyjęcia do schroniska;
- 2) kocurów przed wydaniem ich ze schroniska.

5. W schronisku prowadzi się ewidencję wyprowadzeń psów na wybiegi lub spacer.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 5, zawiera co najmniej numer ewidencyjny psa oraz datę wyprowadzenia psa na wybieg lub spacer. Dane zgromadzone w ewidencji przechowuje się do dnia wydania tego psa ze schroniska.

7. Ewidencję, o której mowa w ust. 5, prowadzi się w formie elektronicznej, z możliwością sporządzenia wydruku.

§ 9. 1. Dane osobowe pozyskane przez podmiot prowadzący schronisko w związku z wykazem, o którym mowa w § 7, są przetwarzane i udostępniane organom Inspekcji Weterynaryjnej do celów kontrolnych.

2. Dane obejmujące imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby lub nazwę, siedzibę i adres podmiotu, którym przekazano zwierzę, podmiot prowadzący schronisko przechowuje przez okres 3 lat od dnia wydania zwierzęcia ze schroniska.

§ 10. 1. Podmiot prowadzący schronisko zapewnia, że psy i koty przyjęte do schroniska nieposiadające oznakowania, zostaną oznakowane transponderem, zgodnym z normą ISO 11784 i wykorzystującym technologię HDX lub FDX-B oraz umożliwiającym odczytanie danych przez czytnik zgodny z normą ISO 11785 „Charakterystyka protokołu transmisji”.

2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, wykonuje się nie później niż w terminie 7 dni od dnia zakończenia kwarantanny, o ile lekarz weterynarii nie zaleci inaczej.

3. Informacje o oznakowaniu, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się do co najmniej jednej z baz danych zwierząt towarzyszących, do której każdy zainteresowany może zgłosić zwierzę, wraz z podaniem nazwy, siedziby i adresu schroniska, do którego przyjęto zwierzę.

§ 11. Podmiot prowadzący schronisko, który przemieszcza zwierzęta do innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, spełnia wymagania określone w art. 11 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 115, z późn. zm.⁴⁾).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...⁵⁾.

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 191 z 16.06.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 267 z 14.08.2020, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 366 z 04.11.2020, str. 1.

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (Dz. U. poz. 175 oraz z 2023 r. poz. 163), które traci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia... 2025 r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

MINIMALNE WARUNKI, JAKIE POWINNY SPEŁNIAĆ POMIESZCZENIA, O
KTÓRYCH MOWA W § 4 UST. 1 PKT 1 LIT. B–G, W KTÓRYCH SĄ UTRZYMYWANE
PSY I KOTY

1. Minimalne warunki, jakie powinny spełniać pomieszczenia, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. b–g rozporządzenia, oraz kojce, w których są utrzymywane psy:

- 1) psy utrzymuje się pojedynczo lub w grupach maksymalnie 6 zgodnie żyjących zwierząt, z wyjątkiem suk ze szczeniętami oraz całych miotów szceniąt w liczbie większej niż 6, których nie należy rozdzielać;
- 2) nieogrzewane pomieszczenia i kojce zewnętrzne wyposaża się w ocieplane budy o wielkości i w liczbie umożliwiającej wszystkim psom jednoczesne schronienie i wypoczynek;
- 3) ogrzewane pomieszczenia i ogrzewane kojce wewnętrzne wyposaża się w legowiska o wielkości i w liczbie umożliwiającej wszystkim psom jednoczesny wypoczynek;
- 4) budy i podesty wykonane z drewna zabezpiecza się środkami impregnującymi, nieszkodliwymi dla zwierząt;
- 5) zwierzęta agresywne utrzymuje się pojedynczo;
- 6) pomieszczenie lub kojec suki ze szczeniętami wyposaża się w dodatkowy przedział lub półkę spoczynkową, umożliwiającą suce czasową separację od szceniąt;
- 7) minimalna powierzchnia dla karmiącej suki ze szczeniętami jest równa powierzchni przeznaczonej dla pojedynczego psa o takiej samej masie ciała, zgodnie z wartościami określonymi w pkt 8, jednak konieczne jest stopniowe zwiększanie tej powierzchni tak, aby po ósmym tygodnia życia zostały przeniesione do pomieszczeń, których powierzchnia odpowiada wartościom określonym w pkt 8;
- 8) minimalna powierzchnia dla psów, z wyłączeniem powierzchni zajętej przez legowisko lub budę:

Masa ciała (kg)	Minimalna powierzchnia na psa utrzymywanego pojedynczo (m²)	Minimalna powierzchnia dodatkowa na każdego kolejnego psa w przypadku utrzymania w grupie (m²)	Minimalna wysokość pomieszczenia (m)
<20	4	2	1,7
20-30	6	3	1,7
>30	8	4	1,7

2. Minimalne warunki utrzymywania kotów w pomieszczeniach, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. b–g rozporządzenia,:

- 1) powierzchnia dla dorosłego kota utrzymywanego pojedynczo wynosi co najmniej 1,5 m², z wyłączeniem powierzchni zajętej przez legowisko; pomieszczenie to wyposaża się w półkę spoczynkową o powierzchni 0,5 m²;
- 2) dla każdego dodatkowego dorosłego kota dodaje się 0,75 m² powierzchni oraz dodatkowo półkę spoczynkową o powierzchni 0,5 m²;
- 3) wysokość pomieszczenia wynosi co najmniej 2 m;
- 4) minimalna powierzchnia dla samicy z młodymi, jest równa powierzchni dla pojedynczego dorosłego kota, jednak konieczne jest stopniowe zwiększanie tej powierzchni tak, aby do 4. miesiąca życia kocięta zostały przeniesione do pomieszczeń, których powierzchnia odpowiada wartościom określonym w pkt 1 i 2;
- 5) pomieszczenia wyposaża się w półki spoczynkowe, legowiska, kuwety na odchody oraz przedmioty służące do wspinania się i ścierania pazurów;
- 6) miejsca karmienia i miejsca, w których są umieszczane kuwety, są oddalone od siebie o co najmniej 0,5 m; miejsc tych nie zamienia się względem siebie;
- 7) jeżeli w jednym pomieszczeniu utrzymywanych jest do 4 dorosłych kotów, zapewnia się 1 kuwetę na każdego kota; jeżeli w jednym pomieszczeniu utrzymywanych jest powyżej 4 kotów zapewnia się dodatkowo 1 kuwetę na 2 kolejne koty;
- 8) w okresie kwarantanny lub w przypadku potrzeby izolacji, separacji, podczas leczenia lub rekonwalescencji, dopuszcza się utrzymanie kotów w klatkach, o ile klatka, w której kot jest utrzymywany, ma nie mniej niż 70 cm długości, 60 cm szerokości oraz 60 cm wysokości, chyba że lekarz weterynarii zaleci inaczej.

3. Na czas pisemnie oznaczony i uzasadniony przez lekarza weterynarii, w okresie kwarantanny, w przypadku potrzeby izolacji, separacji, podczas leczenia lub rekonwalescencji,

dopuszcza się utrzymywanie psów lub kotów pojedynczo w pomieszczeniach, kojcach lub klatkach, które nie spełniają wymagań dotyczących minimalnej powierzchni i wysokości, określonych w ust. 1 i 2.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 11b ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 oraz ...), dodanego do tej ustawy w art. 108 pkt 2 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (Dz. U. ...) (UC40).

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (Dz. U. poz. 175 oraz z 2023 r. poz. 163), zwane dalej „zastępowanym rozporządzeniem”, które utraci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia... o zdrowiu zwierząt, uchylającej znaczną część przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075), w tym art. 10 ust. 1 pkt 1 stanowiący podstawę prawną do wydania zastępowanego rozporządzenia. Ustawa o zdrowiu zwierząt (UC40) zmieni m.in. ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, do której zostaną dodane przepisy dotyczące m.in. zasad kontroli warunków utrzymywania zwierząt w schroniskach, w tym również delegację do wydania projektowanego rozporządzenia.

Projektowane rozporządzenie określa minimalne warunki utrzymywania psów i kotów w schroniskach dla zwierząt, zakres sprawowanej nad nimi opieki, w tym opieki weterynaryjnej, sposób ich oznakowania oraz szczegółowy zakres informacji, jakie są zawarte w dokumentacji dotyczącej utrzymywanych w schronisku zwierząt – przy czym w przeważającej większości utrzymuje rozwiązania zawarte w zastępowanym rozporządzeniu. Zmiany wprowadzone do projektu rozporządzenia względem obecnie obowiązującego rozporządzenia podyktowane są koniecznością dostosowania do odmiennej treści upoważnienia ustawowego, na podstawie którego jest wydawane:

1) w § 2 ust. 1 zrezygnowano z wyszczególnienia rzeźni, ponieważ rzeźnia jest jednym z rodzajów zakładów prowadzących działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, który wymieniono w lit. d tiret pierwsze;

2) w § 3 pkt 1 wskazuje zakres w jakim teren schroniska powinien mieć utwardzone drogi komunikacyjne;

3) w § 6 ust. 1 pkt 1 lit. a – wyraz „odkażanie” został zastąpiony wyrazem „dezynfekcja” w celu ujednolicenia stosowanej nomenklatury;

4) w § 6 ust. 3 dodano obowiązek przeprowadzania dezynfekcji, obok obowiązkowej już obecnie dezynsekcji;

5) w § 7 ust. 3 pkt 1 do wykazu zawierającego opis zwierzęcia przebywającego w schronisku dodano kryteria, tj.: imię, rasa, data naniesienia lub data odczytania wszczepianego transpondera oraz informacja o aktualnej kondycji, w tym stanie zdrowia zwierzęcia;

6) w § 8 ust. 4 obowiązek przeprowadzania kastracji zastąpiono obowiązkiem trwałego ubezpiełnienia, pozostawiając tym samym możliwość wyboru stosowanego środka i uwzględnienia cech osobniczych zwierzęcia (zmiany wynikowe: § 4 ust. 1 pkt 1 lit. c, 7 6 ust. 3 pkt 1 lit. e oraz pkt 6, 8 7 ust. 4);

7) w § 8 ust. 6 odstąpiono od obowiązku gromadzenia w ewidencji danych osobowych osób wyprowadzających psy – zmiana nie uniemożliwi jednak podmiotom prowadzącym schroniska gromadzenia danych osobowych, jeżeli podmioty te uznają, że powierzenie danej osobie psa pod opiekę będzie wymagało pozyskania jej danych osobowych, a osoba ta wyrazi na to zgodę (zmiany wynikowe: dodanie zdania drugiego w § 8 ust. 6, § 9 ust. 1, rezygnacja z przepisu odpowiadającego § 8 ust. 3 zastępowanego rozporządzenia);

8) w ust. 1 załącznika wprowadzono zmiany redakcyjne zwiększające jego komunikatywność;

9) dodano ust. 3 w załączniku wprowadzając tym samym możliwość krótkoterminowego zmniejszenia dostępnej przestrzeni bytowej dla psów i kotów, na czas oznaczony i uzasadniony przez lekarza weterynarii w okresie kwarantanny, w przypadku potrzeby izolacji, separacji oraz podczas leczenia lub rekonwalescencji (zmiana wynikowa: rezygnacja z przepisu odpowiadającego ust. 2 pkt 8 załącznika do zastępowanego rozporządzenia).

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt, w tym dotyczących warunków utrzymywania psów i kotów w schroniskach, sprawuje Inspekcja Weterynaryjna poprzez prowadzenie kontroli planowych każdego schroniska nie rzadziej niż raz w roku.

Wprowadzenie pierwszego zwierzęcia do schroniska dla zwierząt jest możliwe wyłącznie po przeprowadzeniu kontroli przez powiatowego lekarza weterynarii w zakresie spełnienia wymagań określonych w ustawie o ochronie zwierząt i w projektowanym rozporządzeniu potwierdzającej spełnianie tych wymagań w protokole z tej kontroli.

Ze sprawozdań z realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej wynika, że w 2023 r. pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej znajdowało się 245 podmiotów prowadzących schroniska

dla bezdomnych zwierząt, skontrolowano 229 schronisk, natomiast nieprawidłowości stwierdzono w 51,1% podmiotów. Dla porównania – w 2022 roku z 234 podmiotów nadzorowanych prowadzących schroniska poddano kontroli 222 podmioty, przy czym nieprawidłowości wykazano w 30,2% schronisk, a w 2021 r. – w 26,3% z 228 nadzorowanych i skontrolowanych schronisk. W wyniku kontroli w 2023 r. wszczęto postępowanie administracyjne lub karne w stosunku do 64 podmiotów, natomiast w latach 2022 i 2021 – odpowiednio wobec 27 i 22 podmiotów.

27 stycznia 2024 roku wszedł w życie załącznik do zmienianego rozporządzenia, w którym zostały określone minimalne wymagania, jakie powinny spełniać pomieszczenia i miejsca, w których utrzymywane są psy i koty przebywające w schroniskach dla zwierząt. Ocena wprowadzonych wymagań nastąpi po sporządzeniu przez Główny Inspektorat Weterynarii sprawozdania z realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej w 2024 roku, w tym z przeprowadzonych kontroli dotyczących stosowania przepisów rozporządzenia przez podmioty prowadzące schroniska.

W projektowanym rozporządzeniu nie przewiduje się wprowadzania przepisów przejściowych, ponieważ projekt nie wprowadza żadnych nowych wymogów, dotyczących warunków utrzymywania zwierząt w schroniskach, w stosunku do zastępowanego rozporządzenia, które regulowało te kwestie.

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (UC40), w celu zapobieżenia wystąpienia luki prawnej po uchyleniu art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu stosownie do § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt zostanie udostępniony na stronie

podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Wprowadzenie projektowanych przepisów nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie utrzymywania psów i kotów w schroniskach dla zwierząt Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Czerniak – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Izabela Szumigłowska – Departament Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tel.: 22 623 25 00, e-mail: izabela.szumiglowska@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 15.04.2025 Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 11b ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 oraz ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi ---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W celu zapobieżenia wystąpienia luki prawnej projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (Dz. U. poz. 175 oraz z 2023 r. poz. 163), które utraci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (UC40). Ustawa ta uchyli znaczną część przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1075), w tym art. 10 ust. 1 pkt 1 stanowiący podstawę prawną do wydania obecnie obowiązującego rozporządzenia. Ustawa o zdrowiu zwierząt zmieni m.in. ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580), do której zostaną dodane przepisy dotyczące m.in. zasad kontroli warunków utrzymywania zwierząt w schroniskach, w tym również delegację do wydania projektowanego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest działanie legislacyjne polegające na wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 11b ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580) dodanego do tej ustawy art. 108 pkt 2 ustawy z dnia ... o zdrowiu zwierząt (UC40).

Projektowane rozporządzenie określa minimalne warunki utrzymywania psów i kotów w schroniskach dla zwierząt, zakres sprawowanej nad nimi opieki, w tym opieki weterynaryjnej, sposób ich oznakowania oraz szczegółowy zakres informacji, jakie są zawarte w dokumentacji dotyczącej utrzymywanych w schronisku zwierząt – przy czym w przeważającej większości utrzymuje rozwiązania zawarte w zastępowanym rozporządzeniu. Zmiany wprowadzone do projektu rozporządzenia względem obecnie obowiązującego rozporządzenia podyktowane są koniecznością dostosowania do odmiennej treści upoważnienia ustawowego, na podstawie którego jest wydawane.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów projektu za pomocą innych środków.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Schroniska, które przemieszczają zwierzęta do innych państw członkowskich UE, muszą spełniać wymagania, o których mowa w art. 11 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 115, z późn. zm.).

W przypadku schronisk, których działalność nie wykracza poza terytorium danego państwa członkowskiego, jedyna regulacja dotyczy obowiązku zarejestrowania takiego podmiotu jako zakładu utrzymującego zwierzęta zgodnie z art. 84 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz

zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”, „AHL”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.).

W pozostałym zakresie jest to działalność nieuregulowana przepisami UE. Nie są znane konkretne rozwiązania w krajach członkowskich w zakresie objętym projektem.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty prowadzące schroniska dla zwierząt – jednostki samorządu terytorialnego, przedsiębiorcy oraz organizacje, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt	245 schronisk dla zwierząt (dane za 2023 r.)	Sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej w 2023 r.	Konieczność dostosowania warunków utrzymywania psów i kotów w schroniskach dla zwierząt do wymagań określonych w projektowanym rozporządzeniu
Inspekcja Weterynaryjna	305 powiatowych lekarzy weterynarii	Główny Inspektorat Weterynarii	Konieczność weryfikacji spełniania warunków dla prowadzenia schronisk dla zwierząt przez podmioty prowadzące taką działalność nadzorowaną

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt w formie elektronicznej zostanie przekazany do uzgodnień międzyresortowych oraz do konsultacji publicznych do organizacji branżowych i zawodowych rolników, związków zawodowych rolników, organizacji, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt i podmiotów prowadzących schroniska, a także zostanie skierowane do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych m.in. następującym podmiotom:

Krajowa Rada Izb Rolniczych,

Krajowa Rada Spółdzielcza,

Krajowa Izba Lekarsko – Weterynaryjna,

Konfederacja „Lewiatan”,

Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,

Związek Rzemiosła Polskiego,

Związek Pracodawców Business Centre Club,

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,

NSZZ „Solidarność”,

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,

Forum Związków Zawodowych,

Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych,

Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,

Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,

Związek Zawodowy Rolników „OJCZYŻNA”,

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”,

Związek Zawodowy Rolnictwa „SAMOOBRONA”,

Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”,

Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”,

Związek Zawodowy Rolników Rzeczpospolitej „SOLIDARNI”,
Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników,
Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP,
Polska Federacja Rolna
Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
Polski Związek Zawodowy Rolników,
Fundacja Viva!
Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami,
Ogólnopolskie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami OTOZ Animals,
Fundacja MEDOR Przyjaciele Bezdomnych Zwierząt.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.).

Konsultacje publiczne będą trwały co najmniej 30 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie ma skutków dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego. Projekt nie generuje dodatkowych obciążeń finansowych dla sektora finansów publicznych innych niż określone na podstawie obowiązujących przepisów regulujących przedmiotowy obszar. Projekt nie wywołuje skutków społecznych i gospodarczych.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych, oraz osób starszych. Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera przepisów dotyczących zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców ani analizy zgodności projektu z tą ustawą w powyższym zakresie.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie będzie stosowane od dnia jego wejścia w życie tj. od dnia, w którym wejdzie w życie art. 108 pkt 2 ustawy z dnia... 2025 r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. ...) dodający do ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580, z późn. zm.) m.in. art. 11b ust. 4.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nastąpi po wykonaniu przez Inspekcję Weterynaryjną kontroli dotyczących stosowania przepisów rozporządzenia przez podmioty prowadzące schroniska dla zwierząt. Osiągnięcie efektów projektu będzie mierzone corocznie w Sprawozdaniu z realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej sporządzanym przez Główny Inspektorat Weterynarii.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		